

بانه‌گانی ویزه‌رینگ

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی نیمی‌تیا: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسیا: به‌دراڻ شه‌همه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

ئيمیلی برۆنتی

بانه‌کانی ویزه‌رینگ

وه‌رگیترا نی له ئینگلیزییه‌وه:

گۆران سه‌باح غه‌فوور

ناو کتیب: بانه‌کانی ویزه‌رینگ - پۆمان

نووسینی: ئیمیلی برۆنتی

وه‌رگیترا نی له ئینگلیزییه‌وه: گۆران سه‌باح غه‌فوور

بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۶۶۴

هه‌له‌گری: شپێزاد فه‌قی ئیسماعیل

ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کره‌م

به‌رگ: مه‌ریه‌م موته‌قییان

چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیه‌ر- ۲۰۰۷

له کتیبخانه‌ی گشتیی هه‌ولیه‌ر ژماره (۱۱۶۳) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوه‌تی

بهر و دهیچرینم!

"دهیچرینم" له زمان و نیوان ددانیکی چیره هاته دهر، ههروههها ئه وهستهی دهربری "بچۆ بۆ دیوس". تهنانهت ئه وه دهرگایهشی که بهسه رییدا چه مابوووه، هیچ سۆزیکه بزوینه ری بۆ وشهکان نهخسته روو. من وای بۆ دهچم که ئه و بارودۆخه وای لی کردم داوهته که پهسه ند بکه م: ههستم به وه کرد که یفم به و پیاوه دیت که زۆر زیاتر له من خۆی ده پارێزیت.

کاتی لمووزی ئه سپه که ی منی بینی پال به دیواره که وه دهنیت، دهسته کانی دهرهینا وهک بلایی زنجیری لیکردنه وه، دواتر به مووره وه پیره وه که ی به من نیشان دا، هه رکه چوینه نیو پیره وه که، به سه ر جوژیفدا قیراندنی و وتی "جوژیف، ئه سپه که ی به ریز لۆکود بگره و هه ندی شه رابی بۆ بینه".

"من وای بۆ دهچم که ئیمه دهتوانین ته وای خه لکی ئه م گه رکه لیره به وینینه وه" ئه م قسه یه رهنگانه وه یه که بوو، به هۆی ئه م سیسته مه ئالۆزه وه پینشیار کرا. "هیچ سه یر نییه فریز له نیوان ئالاکان دهر ویت و ته نیا مه رومالات و په ره واله کان دهتوانن بچنه ئه و دیو شووره که وه".

جوژیف پیاویکی پیر و چاره نه و یست بوو: هه رچه نده له ش و لاری به هیز بوو به لام رهنگ زهرد و زۆر پیر بوو. به دلکی گران و ناخۆشه وه، له سه ره خۆ له به ر خۆیدا وتی "خوا یارمه تیمان بدات!". کاتی منی له ئه سپه که دا راحهت کرد: به رق و کینه وه وا سه یری ده موچاوی کردم که من خیره خوازانه ههستم کرد ئه و پیوستی به هاوکاری ئیلاهی هه یه بۆ هه رسکردنی نانی ئیواره. ههروهه ها هاوار کره که ی بۆ خودا بۆ ئه وه بوو که هیچ به لگه یه کی نه بوو بۆ ئه و گه یشتنه کتوپره ی من.

ویزه رینگ هایس ناوی خانووه که ی به ریز هیتکیفه. "ویزه رینگ" ئاوه لئاویکی به رچاوی مه حه لیه، به کار دیت بۆ وه سفکردنی ژاوه ژاوی که ش و هه وا که ویتسگه که ی له که ش و هه وایه کی گه رده لوولای به دهر ده که ویت. له هه موو کاتیکدا ده بوایه هه وا گۆرپکی پاک و ته ندروست له سه ره وه دا هه بیت، ئه وه ی راستی بیت: رهنگه بابایه که مه زنده ی ئه وه بکات بای باکور به سه ر شووره که وه هه لبات، له به ر ئه و دره خته هه میشه سه وزانه ی له کۆتایی خانووه که دا، ههروهه ها له به ر ئه و قه ده

به شی یه که م

له سالی ۱۸۰۱، له سه ردانیکدا گه رامه وه بۆ کاو لبووه که م. گه رامه وه له شوینیکی به ته نها، له شوینیک هه رگیز وهک په ناگه یه ک تیایدا پشووم نه خوار دووه. بیگومان ئه مه ولاتیکی جوانه! له ئینگلته رادا، هه رچی من بیری لی ده که مه وه و سه یری ده که م به دهر نییه له کیشه و ئاریشه ی کۆمه لگه. له به هه شتیکی پر له ره شبینیدا، من و به ریز هیتکیف گونجاوترین دوو که سین نا ئومیدی و ئیش و ئازار له به ینی خۆماندا دابه ش ده که ی. هیتکیف هاوه لکی مه زنه! کاتی که شوینی خۆم گۆری، ههروهه ها کاتی په نجه کانی خستنه وه نیو گیرفانی، به بریاریکی به رزخوازانه وه، دوورتر له پالۆکه ی، کاتی که ناوی خۆم راگه یاند، کاتی ههستم به چاوه ره شه کانی کرد پر به گومانه وه له ژیر ئه برۆکانی پاشه کشییان ده کرد، ئه وه ی هینا پیش چاوی خۆی که دلم بۆ وی چه ند ده سووتی.

وتم: تو به ریز هیتکیفی؟

سه ریکی ئه ری بۆ له قاندم.

به ریز لۆکود، به کریده ره نوپیه که ت گه وره م. من خۆم شه رافه تمه ندی بانگکردن ده که م به زووترین کات پاش گه یشتنم، هیوادارم سه ری جه نابتانم نه هیشاند بیت به هۆی داواکردن و سووربوونم له سه ر به کرپ گرتنی سه ره سکرۆس گرانج: دوینی گویبستی ئه وه بووم که به ریزتان هه ندی بیروکه تان له لا گه لاله بووه.

قسه کانی پی بریم و وتی "سه ره سکرۆس هی منه، گه وره م". دهستی پیکرده وه و وتی "من لیناگه ریم هیچ که س سه ریه شه م بۆ بنیته وه، تا هیزم هه بیت هه مپه ری ده خه مه

پهړپوت و بئ هیزانهی که لق و پۆپهکانیان بهیهک لادا دريژ کردبووه، وهک بلئی زۆر شهیدای ئاو و خۆراک و پروناکی خۆر بوونه. خوښبهختانه، ئەو ئەندانزیارهی ویزهرینگ هایتسی دروست کردووه روحيکی پيشبينيکه رانهی تيا بووه، بۆيه وا بههيز ئەم خانووهی دروست کردووه: په نجهره باريکهکان به توندى له ديوارهکان قايم کرابوون، ههروهها گوښهکانی به بهردی وا بههيز دروست کرابوون بهرگهی سهه سالی دیکه شيان دهگرت.

پيش تپهه بوون به گريژنههی ده رگا، وهستام و سهه سامی خۆم نواند بۆ ئەو پهیکه ره ناشرينههی به سهه پيشه وهی خانووه که دا چه ميبوووه، به تايبهتی ده ربارهی ده رگای سهههکی، که له سهه ريدا، له نيو ئەو پهیکه ره تیکشکاو و رووخاوانههی که لاشهيان شير و بال و سهريان هه لۆ و مناله بچووکه بئ شه رمهکان، ورد بوومه وه سالی ۱۵۰۰ نووسرابوو له گه ل ناوی "هاريتون ئيرنشو". زگم پری قسه بوو بيدرکينم و بيگومان داوام له خاوهنی ئەم شوينهش ده کرد که ميژووی ئەو خانووم پئ بلئت، به لام سههرو سيمای له ده رگا که وه وا پئ ده چوو داواي ئەوه بکات به خيرايبی بيمه ژووره وه، يان برۆم له وئ نه مينم، ههروهها نه مويست نا ئاراميهه کهی خراپتر بکه م و زياتر به هاتنم دل گرانتری بکه م.

وهستانیک ئيمههی هينايه نيو ژووری دانيشتنی خيزانه که، بئ هيچ پرسگهی خو ناساندن و تپهه ر بوون: پئی ده لئین ئيره "خانوهه که" که خانوویکی زۆر به ناوبانگه. به گشتی پیک هاتووه له موبه قه ک و ژووریکي دانيشتن. به لام پيم وايه له ويزه رینگ هایتس تهواوی موبه قه که به زۆری چاره گیکي زياتره: ئەوهی من سهه رنجم دا به لايه نی که م زمانهکان به ردهوام قسه يان ده کرد، تهقه تهقی قاپ و قاچاخيش دههات، ئەم تهقه تهقه له قوولایي موبه قه که وه دههات. ههروهها هيچ هيما و سوڤراخيکی گوشت سوور کردنه وه و کولاندن يان نان کردنم نه بينی، هيچم بهدی نه کرد ده ربارهی ئاگردانه گه وره که، ههروهها هيچ وینه و تابلوی مسينم به سهه ديواره که وه نه بينی. ئەوهی راستی بيت، کو تاييبه که به گه وره يی رهنگی پروناکی و گه رمی دايه وه له ئاسته گه ورهکانی قاپله مه و دۆلکهی زي و گلاسی گه وره ی بيره، زۆر به جوانی ريز دواي ريز له سهه ئەو که وه نته ره ی که له داری به روو دروست کرابوو تا بنميچی ژووره که

دانرابوون. ئەوهی دواتر هه رگيز شتی لی دهرنه هيزنا بوو: تهواوی پیکهاته کهی که وتبووه چاویکی به په روښ و دهيشارده وه، جگه له و شوينههی که چوارچيوه يه کی دارين بوو پر بوو له خواردن و کو مه لیک قاچی گوپره که و مه ر و به راز. له سهه ره وهی ئاگردانه که کلاویک و چه کی کوون و جووتیک ده مانچه ی سهه نه سپ هه بوون، ههروهها له رووی دیکو ره وه سی سینی نه خشيشينراوی به دريژايی ليواره که هه لواسرابوون. ئەره که له بهردی لووس و سپی دروست کرابوو، کورسيهکان پشت بهرز و ساده دروست کرابوون و رهنگيان سههوز بوو، يهک دووانیکی قورسی رهش له سپه ره که دا دیار بوون. له که وانه کهی ژير کانتوره که دا دار عه سايه کی گه وره ی نه خشينراو هه لواسرابوو، چند تووله يه که دهوريان دابوو، سهه گهکانی تريش وهک بلئی روو له تارماييهکان بوون.

باله خانه که و که لويه لهکانی شتيکی سهه ير و نامۆ نه بوون چونکه ده گه رينه وه بۆ جوتياریکی لادیی لای باکور، که که لله رهق و در دۆنگ بوو، ههروهها چوست و بههيز دههاته پيش چاو به سوود و هر گرتن له گورهوی و به لهک پيچ. کر و کپ له سهه کورسيه کهی دانيشتبوو، قوغه پر له شه رابه کهی له سهه ميژه خره کهی به رده می بوو، که له دووری پينج شهه میلی نيو گردۆلکهکانی به رامبه ر خانووه که ده بينرا، گه ر له کاتيکی گونجاودا پاش نانی ئيواره بۆی بجيت. به م شيوه يه، به ريز هيتکليف تهواو پيچه وانه ی خانووه که و شيوازی ژيانه که يه تی. له روا له تدا قه ره جيکی نه سمه ر بوو، له جل و شيوه دا پياو ماقوولیک بوو وهک هه موو پياو ماقوولیکی ئەو ولاته: که ميک بئ ئاگا و هۆش بوو، به لام ئەو بئ هۆش ييهی شتيک نه بوو چونکه له ش و لاريکی قۆز و ريکی هه بوو، ههروهها هه ميشه نامۆ و بئ ئوميد دههاته به رچاو. رپی تپده چيت که هه ندی خه لک وای تی بگه ن که زۆر شانازی به خويوه دهکات. به لام من سازانیکی گونجاوم هه يه له گه ل ئەوه پيم ده لئيت که هيچ شتيکی له و جوړه نييه: له خو مه وه ده زانم پاراستنه کهی له رق و کينه وه باز ده دات بۆ نيشاندانی ههستهکانی و بۆ خستنه رووی به زه ييه کی دوو لايه نه. له يهک کاتدا به يه کسانى رقی ده بيته وه و يه کیکی خوښ دهويت له ژيره وه دا، ههروهها شانازی دهکات به ره گه زيکی بئ ريز که خوښ بويستريت يان رقی لی ببیته وه. نه خیر من زۆر به خيرايبی بريار دهدهم: من

سیفه ته‌کانی خۆم به‌خۆراییی ده‌به‌خشم به‌و. به‌پرز هیتکلیف هیچ یه‌کیک له‌و سیفه‌تانه‌ی تیا نییه، به‌لام هه‌میشه ده‌سته‌کانی له‌ ده‌روه‌ی ریگه‌ی ئه‌و شاره‌زایانه ده‌پاراست، له‌وانه‌ی که هه‌ستی ده‌بزوین و چالاککی ده‌کن. هیوادارم هه‌موو ئه‌و قسانه‌م نامۆ بن: دایکی ئازیزم هه‌میشه پیتی ده‌وتم که من هه‌رگیز نابم به‌خواه‌نی مائیکی ئاسووده و به‌خته‌وهر، هه‌روه‌ها ته‌نیا هاوینی رابردوو به‌ته‌واوی خۆم سه‌لماند که شایه‌نی هیچ نیم ته‌نانه‌ت خانوویکیش.

پاش خۆشی و رابواردنی مانگیک له‌و که‌ش و هه‌وایه‌ خۆشه‌ی که‌نار ده‌ریا، فریدرامه نیو گروپیک که سه‌رنج راکیشترین مه‌خلوق بوون: شتی راسته‌قینه له‌ نیو چاواندا زه‌ق ده‌چیته‌وه، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هیچ سه‌رنجی منی نه‌دا. من هه‌رگیز به‌ده‌نگیکی به‌رز و ئاشکرا به‌خۆشه‌ویسته‌که‌م نه‌وتوو، ئیستاش گه‌ر نیگا‌کان زمانیان هه‌بیت، گه‌مژه‌ترین که‌س وای بۆ ده‌چیت که من چه‌ندین سه‌ر و گویم هه‌یه: دواجار تیم گه‌یشت، هه‌روه‌ها ئاوپیککی داوه، که شیرینترین و جوانترین نیگای خه‌یالووی بوو. بلێ من چیم کرد؟ منیش به‌شه‌رمه‌وه دانم پیا نا، له‌ شه‌رمان خۆم وه‌ک لوولپێچ خسته‌وه ناو یه‌ک. له‌ هه‌ر نیگایه‌کدا ساردتر و دوورتر ده‌بوو، تا دواجار هه‌ژاره بێ تاوانه‌که وای لێ کرا گومان له‌ هه‌سته‌کانی خۆی بکات، هه‌روه‌ها له‌ هه‌له‌که‌ی سه‌ری لێ شێواو و شپرز، دایکی قایل کرد راکات. به‌هۆی ئه‌و بۆچوونه بۆ رویشتن، من ناوبانگی دل ره‌قترین که‌سم به‌ده‌ست هینا، چه‌نده بێ نرخ بوو، ته‌نیا خۆم ده‌توانم بینرخینم.

له‌ کووتایی ئاگردانه‌که‌دا به‌رامبه‌ر خاوه‌نه‌که‌ دانیشتم، ئه‌م ناوه‌ ته‌نرا بوو به‌بیده‌نگی به‌هۆی هه‌ولدان بۆ له‌ ئامیزگرتنی ئه‌و دایکه‌ی وه‌ک سه‌گ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کرا، ئه‌و دایکه‌ی پیشه‌ی په‌رستاری خۆی جێ هیشته‌بوو و گورگئاسا گازی له‌ پشتی قاجمه‌وه گرتبوو، لێوه‌کانی لول، ددانه سپیه‌کانی ئاویان ده‌کرد بۆ له‌ته نائیک. ئامیز گرتنه‌که‌ی من هانی باوه‌شیککی توند و درێژی دا.

به‌ پاری بوونه‌وه به‌پرز هیتکلیف لوراندی "وا باشتره‌ واز له‌ سه‌گه‌که‌ به‌ینی"، به‌قچه‌ تووره‌کانییه‌وه توندتر و تووره‌تر خۆی ده‌واند. دیسانه‌وه تیی هه‌لداوه "ئه‌و سه‌گه‌ فیری ئه‌و ژاوه‌ نه‌بووه، بۆ ئه‌وه‌ش لێره نییه له‌ ئامیز بگیریته". پاشان،

هه‌نگاوی به‌ره‌و لایه‌کی ده‌رگا‌که نا، دووباره‌ هاواری کرد و وتی "جۆزیف!" جۆزیف له‌ قوولایی ژیر زه‌مینه‌که‌وه منگه و ناله‌یه‌کی لێوه‌ هات، به‌لام هه‌ولێ ئه‌وه‌ی نه‌دا بێته سه‌روه‌وه و ئه‌و هاواری له‌ لا کاریگه‌ر نه‌بوو. بۆیه سه‌رۆکه‌که‌ی تیی هه‌لچۆوه، منی له‌ لای که‌سیکی تووره و تاوانبار و جووتیک سه‌گی پیسی به‌ر مه‌ران جیه‌یشت، که هاوبه‌شی پاسه‌وانیه‌تی له‌گه‌ڵ ئه‌ودا ده‌کرد به‌سه‌ر هه‌موو جووله‌کانی من. حه‌زم نه‌ده‌کرد به‌خۆیی و چه‌رنوکه‌کانیان بینه‌ لام، هه‌ر دانیشتم، به‌لام، بێ ویستی خۆیان له‌ هه‌ره‌شه بیده‌نگه‌کان ده‌گه‌یشتن و سلیمان ده‌کرده‌وه. منی هه‌ش به‌سه‌ریش جووله‌یه‌که‌م کرد و رووم کرده هه‌ر سیکیان، هه‌ندێ سووراندنی دم و سه‌ر و سیمام خانمه‌که‌ی تووره‌تر ده‌کرد، که له‌ نا‌کاو تووره‌یه‌یه‌که‌ی ته‌قیه‌وه و بازی دایه سه‌ر ئه‌ژنۆکانم. منیش به‌په‌له‌ پشتیم لادا و خیرا میزه‌که‌م خسته‌ نیوانمانه‌وه. ئه‌مه‌ شانیه‌ی هه‌نگه‌کانی بیدار کرده‌وه: نیو ده‌رزه‌ن پیووی چوار شانیه‌ی شه‌رانگیز، له‌ ته‌مه‌ن و قه‌باره‌ی جیا جیاوه، له‌ کونه‌ شاراوه‌کانه‌وه هه‌لیانکو‌تایه نیوه‌نده‌که‌. هه‌ستم کرد قاج و پاژنه و ئه‌ژنۆم له‌ ترسی هه‌ره‌شه و هیش ده‌ستیان کرده له‌رزین. هه‌رچه‌ندی له‌ توانامدا هه‌بوو به‌مه‌قاشی ئاگره‌که شه‌رکه‌ره زه‌به‌لاحه‌کانم دوور خسته‌وه و خۆشم قورتار کرد، ده‌ستی داوا و هاوکاریم شکابوو که به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه ده‌هات له‌ ژنه‌که بۆ به‌رقه‌رار کردنی ناشتی.

به‌پرز هیتکلیف و پیاوکه‌ی به‌سه‌ر په‌یژه‌کانی ژیرزه‌مینه‌که‌ که‌وتن به‌به‌لغه‌مه‌ بێزار که‌ره‌کانیانه‌وه: پیم وا نییه چه‌رکه‌یه‌ک چیه‌ خیراتر له‌ رویشتنی ئاسایی هه‌نگاویان نابیت، له‌ نیو مه‌مه‌ره‌که‌دا هاوار کردن و ترس و پارایی دنیای ده‌هه‌ژاند. خۆشه‌ختانه، یه‌کیک له‌ موبه‌قه‌که‌ هه‌مووانی به‌ده‌روه‌ نا: ئافه‌ره‌تیککی به‌شان و شه‌وه‌ت بوو، سه‌رتاپای عه‌بايه‌ک بوو، قۆله‌کانی رووت بوون، روومه‌ته‌کانی ئاگری لێ ده‌باری، خیرا خۆی خزانده نیو ئیمه و مه‌قلیه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو: مه‌قلی و زمانی وه‌ک چه‌کیک به‌کار هینا، وه‌ک بلێی گه‌رداویکی خه‌یالی هه‌لی کردوووه به‌مه‌به‌ستی ئاشته‌کرده‌وه ده‌ینه‌راند. کاتی که سه‌رۆکه‌که‌ی گه‌یشت ته‌نیا ئه‌و ئافه‌رته مایه‌وه، وه‌ک ده‌ریای دوا‌ی بای توند هه‌لچوو بوو.

پرسیاری کرد "کام شه‌یتان ئه‌م هۆسه‌یه‌ی ناوه‌ته‌وه؟"، سه‌یریکی منی کرد

به شپوه يه که من نه متوانی بهرگه ی نیگا که ی بگرم، پاش نهو مامه له یه ناشرینه ی له گه لی کردم.

منیش منگه یه کم لیوه هات و وتم "وه لا بابه شهیتانه، گه وره م نهو گروه به رازه نه یان توانی روحی خراپتریان هه بیت له چاو نهو نازه لانه ی تو. توش رهنگه نامویه که له گه ل به چکه پلنگه کان به جی بیلی!"

بوته له که ی له پیش من دانا و وتی "نهوان هیچ له وانه ناکه ن که دست له هیچ ناده ن"، پاشان میزه که ی له شوینی خوی دانایه وه. "سهگ له کاتی ئیشکگریدا هر کاریکی بیگات راسته. گلاستیک شه راب دهخویه وه؟"

"نه خیر، سوپاس"

"پیت نه که وت؟"

"گهر پیم که وتبا، نیشانه ی خوم له سه ر نهو که سه به جی ده هیتشت که له منی داوه." رووه گرزه که ی هیتکلیف هیور بووه وه و بزیه کی هاتی.

وتی "وهره وهره، به ریز لؤکود تو خوشمه شریبی، ها توژیک شه راب بخووه. له م خانووه دا میوان زور که مه، من و سه گه کانم وا به باشی نازانین چون پیشوازیان لی بکه یین. ته ندروستی تو، گه وره م؟"

داهاتمه وه و چوومه وه سه ر به لینه که، تازه له وه گه یشتیم که کاریکی گه مژانه یه دانیسی و داوی لیبور دن بکه ییت له رفته راره خراپه کانی که سیک، هه ستم کرد که یاورانم له سه ر حیسابی خوم دلخوشتتر بکه م، چونکه میزازی نهو وای ده هیئا. پی ده چوو خوی وه که به کریده ریکی باش بخاته روو، به راناو و فرمانه یاریده ده ره کانه وه هه ندی هیور بووه وه، هه روه ها دهستی به کردنه وه ی بابه تیک کرد که من حه زم لی بوو، گفتوگو یه که له سه ر سوود و زیانه کانی رویشتنی شوینه که ی ئیستام. له و باسانه ی ئیمه ده ستمان پی کرد هه ستم کرد زور زیره که و دانایه. هه روه ها پیش نه وه ی بجمه وه مالی، دفع بووم خو به خشانه به یانیش سه ر دانیکی تر بکه م. پی ده چوو حه زی به دووباره کردنه وه ی قسه کانم نه ده هات. له گه ل نه وه شدا، هه ر ده چم. شتیکی زور سه ییره من به به راورد له گه ل نهو چه نده روحیکی کومه لایه تیم تیا به.

به شی دووه م

دوینی ئیواره کهش و ههوا سارد و ته ر بوو. نیمچه بیریکم لای نه وه بوو که نهو کاته به خویندنه وه لای ناگردانه که به سه ر به رم، باشتره، له جیاتی نه وه ی به نیو قور و لینه دا ری بکه م به ره و ویزه رینگ هایتس. به لام، له نانی ئیواره بوومه وه (من له نیوان دوانزه تا یه که نانی ئیواره دهخوم، به لام خزمه تکاره که، خانمیکی پیرو قه له وه بو نه م خانووه به کرئ گیراوه، ناتوانیت له داواکاری من تی بگات، یان هر تی ناگات که رهنگه من سه عات پینچ نانی ئیواره بخوم)، له سه ر سه رکه وتنی په یزه کان به مبه سته ته مبه له وه، هه نگاونان بو نیو ژوره که، کچیکی خزمه تکارم له سه ر نه ژنوکانی بینی به سه تل و فلچه یه که وه، ورده ورده توژ و خو لی نهو ناوه ی پاک ده کرده وه. نهو دیمه نه یه کسه ر منی برده وه سه رده میکی رابردوو، کلاوه که م له سه ر کرد و پاش چوار میل رویشتن، گه یشتمه ده روزه ی باخچه ی هیتکلیف، نه وه نده خیرا رویشتم بو نه وه ی یه که م کلپه ی به فرم به ر نه که ویت، بو یه که میک زووتر گه یشتیم.

له سه ر لووتکه ی نهو کرده ماته، له گه ل نهو کرپوه ره شه دا سه رکه وتن یان رویشتن زور سهخت بوو، هه واکهش له گه ل هر هه نگاو یکدا هه موو گیانمی ده هیئا له رزه. هه رچه ندی هیئام و بردم نه متوانی زنجیری ده رگا که بکه مه وه، بازم دا، خیرا خوم گه یانده نهو ریروه ی که به به یار و ده ون داپوش رابوو، به هیلاکیه کی زور و به نادلیه وه له ده رگام دا بو نه وه ی بجمه ژوره وه، هه رچه ندی له ده رگام ددا هه موو جومگه کانی له شم خیرا تر ده لرزین و سه گه کانیش توندتر ده یانحه پاند.

بههه موو هۆش و جووشم هاوارم كرد "ئهى بهندييه نهخۆش و بووده له كان! ئيوه شايه نى دووره بهريزييه كى بهردهوامى له رهگهزه كان له بهر ئه و پيششوازييه نامهردانهيه. بهلايه نى كه م، من بهرۆژى نيوهرۆيه دهرگاكانى مالى خۆم داناخه م. من ليره له بهر ئه و سه رما و سو له تهقه ي سه رم دئ، هه ر ديمه ژوورئ! زۆر سوور بووم و كليلى دهرگاكه م گرت و تا هيزم له بهر ما بوو هه ژاندم. دهم و چاو ه كشمشيبى و جيقنه كه ي جوژيف به دياركه وت كاتى سه رى به يه كيك له په نجه ره كانه وه نا.

هاوارى كرد و وتى "بوچى هاتووى بو ئيره؟ زۆر زهحمه ته كه س بتوانيت دهرگا بكا ته وه، برۆ دواوه ي خانووه كه گه ر ده ته وي ت قسه ي له گه ل بكه يت."

هانام بو بردو پر به بايه خه وه وتم "كه س له ژوورئ نيبه دهرگاكه م لئ بكا ته وه؟"
"بيگومان مه ردوم هه نه له ژوورئ، به لام كه س دهرگات لئ ناكاته وه و تو تا به يانى چى ده كه يت ليره، برۆ هه ش به سه ر ليره تا به يانى دهمرى"

"بوچى؟ ناتوانى پيى بلئى من كيم، ها جوژيف؟"
نووزه يه كه له سه ره زله كه يه وه هاتو وتى "نا من ناتوانم، كاكه من چ ئيشم به و شتانه وه هه يه" ئيتر ون بوو.

به فره كه ش تا ده هات به خو پتر ده هاته خواري. ديسان قفلى دهرگاكه م گرت و دووباره هه ولم دا يه وه. كاتى پياويكى گه نج، به بى قاپووت، چه نگالئى باخه وانى له شان بوو، له حه وشه ي پشته وه به ديار كه وت. ئاماژه يه كى بو كردم به دواى بكه وم، پاش ئه وه ي به نيو ئاوه كه دا رويشتم، به ريره ويكى چه م ريژ كراو، تا تپيه ريم ئه م لاو ئه و لاي ريره وه كه هيلانه ي كو تر و شوينى خه لووز و په مپى لئ بوو، دوا جار گه يشتينه باله خانه يه كى گه وره و گه رم و خو ش، له وي به فه رمى پيشوازي كرام. ئه و شوينه له گه ل بلئسه و تيشكى ئاگردانه كه دهره وشايه وه. ئاگردانه كه گرمه ي ليوه ده هات و پرى بوو له خه لووز و دار و پووش و په لاش. ئاگردانه كه له نزيك ميژيكي جوان و ناسكى نانخواردن بوو. زۆر حه زم لئ بوو سه رنجى ئه و كه سه به دم كه هه رگيز پيشتر نه مده زانى ده يبينم. خۆم چه مانده وه و چاوهريم كرد، و امده زانى ئاماژه م بو ده كات و ده لئ وه ره دانيشه. ئافره ته كه سه يرى كردم، گه رايه وه سه ر كورسييه كه ي و بئ جووله و بيده نگ مايه وه.

منيش هه لمدايه و وتم "كه شوه هه وايه كى ناله باره! خاتوو هيتكليف (ژنى هيتكليف) ده ترسم دهرگاكه به ركه ي ئه نجامى ئاماده بوونه له خو رايه كه ي خزمه تكارانى نه بيت: من كارم هه بوو و ايان لئ بكه م گوئيبستى من بن"

هه رگيز دهمى به يه كدا نه كرده وه. تپى رامام و ئه ويش به هه مان چه شن له من رامام: هه ر چوئيك بيت به شينه يى و بئ سه رنجدانى من چاو ه كانى له سه ر من له نگه ريان گرت، ئه و به زمه بو من ئه ويه رى خه جاله تى و شووره يى بوو.

پياوه گه نجه كه به سه ر گرانييه وه وتى "دانيشه، هه ر ئيستا ديتته ژوورئ."
منيش له كور تيم بريه وه و گوئيرايه ل بووم، هه روه ها بانگى جه نوئى (سه گ) هيج و پووچم كرد، كه له چاوپيكه وتنى دووه مدا، خوئى ويك هيناوه و پوپته سه رى كلكى جوولاند. ئه و جوولانه ئاماژه بوو به سه ره تاي گفتوگو كردن له گه ل منى بئ چاره و بئ مال.

هه مديس خۆم پئ نه گيرا و تيم هه لدا يه وه و وتم "ئاژه لئىكى جوانه! ئايا خاتوون، نيازت وايه ئاژه له بچووكه كان جئ به ئلئى؟"
ئافره ته ميوانداره كه ناخو شتر و قيزه وه نتر له هيتكليف وه لامى دا يه وه و وتى "هئى من نين"

منيش رووم سوورپانده كو شنيكى لئل كه پر بوو له شتى وه ك پشيله، به رده وام بووم و وتم "ئه ها، تو زياتر كه يفت به پشيلان ديت؟"

به سووكايه تيبه وه تپى هه لدا و وتى "هم... ئاى له و ئيختياره نامويه!"
به دب ختانه، كو مه لئك كه روئيشكى مردوو بوون له سه ر كو شنه كه. دووباره له كور تيم بريه وه و له ئاگردانه كه نزيكتر بوومه وه، ليدوانه كه م له سه ر ئيواره سه خت و درنده كه م دووباره كرده وه.

هه لساو گه يشته لاي به شيكى ئاگردانه كه و دوو مه نجه له بوئه كراوه كه و وتى "نه ده بوايه بيته دهره وه"

پيشتر شوينه كه ي وا هه لكه وتبوو له ش و لارى به رووناكييه كه شاراوه بوو، به لام ئيستا ته واوى قيافه و ئارامى و له ش و لارم له لا كه لاله بوو. له شيكى ريكي هه بوو،

هیشتا ته‌راییی پاکیزه‌یی و کچینی پیوه دیار بوو: شیوه‌یه‌کی سه‌رنج پراکیش و پرویکی تا ئه‌وپه‌ری جوان و ناسک که تا ئیستا له ژیانم خوشییه‌کی وام نه‌دیوه، ئاکاری دهم و چاوی ورد و ریک بوو، قژیکی زهره و لوولی به‌سه‌ر ملیدا هاتبوونه خواره‌وه، زهردییه‌که‌ی له زپیر ده‌چوو، ئه‌و قزّه زۆر به‌خاوی به‌سه‌ر لاملیدا پال که‌وتبوو. ئه‌ی چاوه‌کانی، نازانم چ کۆجه دهربرینیک به‌کار به‌ینم بۆ چاوه‌کانی چونکه ئه‌و چاوانه چاوی ئاسایی نه‌بوون و من ئه‌و تینه‌م تیا نه‌بوو به‌رگه‌یان بگرم: خوشبه‌ختانه له به‌ر دلّه پر له واس واس و گومانه‌که‌ی من، له نیوان ترووکانه‌کانی برژانگیدا جوړیک له بی ریزی و په‌ستی به‌دیار ده‌که‌وت، ئه‌و ئاکاره‌ی چاوه‌کانی سروشتی نه‌بوون. هینده‌ی نه‌ما‌بوو بگاته لای مه‌نجه‌له‌کان، جووله‌یه‌کم کرد و ویستم هاوکاری بکه‌م، وهک رزگار که‌ریک که ره‌نگه‌ گهر ههر یه‌ک‌یک بیه‌ویت یارمه‌تی بدات له حیسابکردنی زپیره‌کانی ئاوا به‌سه‌ر من و پیش من داها‌ته‌وه.

شریقه‌ی لیوه هات و وتی "یارمه‌تی تۆم ناویت، خۆم ده‌توانم بیانیه‌ینم"

به‌په‌له وه‌لامم داوه و وتم "ببووره، وتت چی؟!"

وتی "تۆ داوای چات کرد؟" به‌رلانپیلیکی به‌سه‌ر فوستانه ره‌ش و جوانه‌که‌ی قایم کرد بوو، به‌له‌ش و لاریکی هاوسه‌نگ به‌خۆی و قۆریه‌ چایه‌که کتلیه‌که وه‌ستابوو.

وه‌لامم دایه‌وه "خۆشحالّ ده‌بم گهر کوویک چا بخۆمه‌وه"

دوو‌باره وتی "تۆ بووی داوای چات کرد؟"

به‌نیوه بزه‌یه‌که‌وه وتم "نه‌خیر، تۆ که‌سیکی باشی ئه‌و پرسیاره‌م لای ده‌که‌ی"

چا و ملاق و هه‌موو شته‌کانی برده‌وه، له‌سه‌ر کورسییه‌که له‌نزیک ئاژه‌له‌که‌وه دانیشت، نیوچه‌وانه‌که‌ی شیواو بوو، لیوه سووره‌کانی ویک هاتنه‌وه، وهک ئه‌وه‌ی چۆن منالیک لچی ویک دینیته‌وه بیه‌ویت ده‌ست به‌گریان بکات.

له‌هه‌مان کاتدا، پیاوه‌ گه‌نجه‌که که زۆر له‌که‌سایه‌تی خۆی رازی بوو و به‌دنیاییه‌وه سه‌ری به‌رز کرده‌وه و شیوازی دانیشتنی ریکسخت به‌رامبه‌ر ئاگردانه‌که، به‌گۆشه‌ نیگایه‌کی چاوانی سه‌یریکی منی کرد وهک بلایی من باوکیم کوشتبیت و ئه‌ویش هیشتا تۆله‌ی خۆی نه‌کردوه‌ته‌وه. گومانم له‌ لا دروست بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئایا خورامکه‌یه یان نا: هه‌م قسه‌ و هه‌م جله‌کانی نارپیک بوون،

قسه‌کانی ته‌واو خالی بوون له‌ به‌کاره‌ینانی وشه‌ی به‌رپیزی وهک به‌رپیز فولان خاتوو فولان. قزّه ئه‌ستووور و لووله‌که‌ی پیس، وهک بلایی سه‌د سه‌له ئاویان پی نه‌که‌وتوووه، خه‌نافسه‌کانی لا روومه‌ته‌کانی ناشرینتر و قیزه‌وه‌نتر کردبوو، هه‌روه‌ها ده‌سته‌کانی چرچ و کال وهک چۆن به‌ننایه‌کان ده‌ستیان به‌چیمه‌نتۆ چرچ ده‌بیت: هیشتا ره‌فتاره‌کانی ئازاد بوون، زۆر به‌خوشییه‌وه ده‌نازی، هه‌رگیز وای نیشان نه‌ده‌دا که یارمه‌تی خانمه‌که ده‌دات له‌ کاروباره‌کانی نیو مالدا. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی به‌باشی من ببینیت له‌ شوینه‌که‌ی خۆیه‌وه، منیش زۆر به‌وردی سه‌رنجم دابوو ره‌فتاره له‌خۆباییه‌کانی، پاش پینچ ده‌قیقه‌ی تر، هاتنه‌ ژوره‌وه‌ی هیتکلیف دلخۆشی کردم و له‌و حالّه‌ ناله‌بار و نامورتاحه‌ی خۆم رزگاری کردم.

به‌خۆشی ده‌ستم کرد به‌شیکردنه‌وه و وتم "ده‌بینی گه‌وره‌م، به‌پیی به‌لینه‌که هاتمه‌وه! له‌وه‌ ده‌ترسم بۆ نیو سه‌عات له‌ ژیر ئه‌و که‌ش و هه‌وایه‌دا نه‌توانم بژیم، گهر په‌ناگه‌یه‌کم پی ده‌ی له‌و شوینه‌دا، ئه‌وا پیاوه‌تییه‌کی گه‌وره‌م له‌گه‌ل ده‌که‌یت"

ئه‌و وتی "نیو سه‌عات؟" کۆ به‌فره‌ سپییه‌کان له‌سه‌ر جله‌کانی ده‌له‌زرین. "پیم وایه تۆ ده‌بی گه‌رداویکی ئه‌ستوووری به‌فر هه‌لبژیری بۆ ئه‌وه‌ی به‌ناویدا بتوانی ری بکه‌یت. تۆ ئه‌وه‌ ده‌زانیت که تۆ ژیانی خۆت خسته‌وه‌ته‌ مه‌ترسییه‌وه له‌ ونبوون له‌ نیو ئه‌و زه‌لکاوانه‌دا؟ خه‌لکی شاره‌زای ئه‌و به‌یارانه‌ بوونه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆرچاریش له‌و جوړه‌ ئیوارانه‌دا ریگه‌یان لای ون ده‌بیت، ده‌ستوانم ئه‌وه‌ت پی بلیم که‌ حالی حازر هیچ هه‌لیک نییه‌ ئه‌و که‌ش و هه‌وایه‌ و زوو بگۆریت"

"ره‌نگه‌ بتوانم یه‌ک‌یک له‌ پیاوه‌کانت وهک رپیه‌ر له‌گه‌ل خۆم به‌رم، با ئه‌ویش له‌ گره‌نج بمینیته‌وه تا به‌یانی، ده‌توانی یه‌ک‌یکیانم له‌گه‌ل بنیریت؟"

"نه‌خیر، ناتوانم"

"به‌راست! باشه‌ ده‌ی: که‌واته‌ ده‌بی متمانه‌ به‌ژیری خۆم بکه‌م"

"ئه‌ها، ژیری خۆت!"

نیگا درندانه‌که‌ی له‌ منه‌وه‌ گواسته‌وه بۆ ئافه‌ته‌ گه‌نجه‌که و داوای لای کرد "ئه‌ری ده‌چی چایه‌ک ئاماده‌ بکه‌یت؟"

ئه‌ویش به‌ هیتکلیفی وت "بۆ ئه‌ویش بینم؟"

"تامادهیی دهکیت یان نا؟" ئه‌مه وه‌لامه‌که بوو، زۆر به‌دیندهیی له گۆ هاته دهر که من هه‌ستم به‌برینداربوون کرد. ئه‌و تۆنه‌ی که وشه‌کانی پێ ژهنرا سروشتیکی خراپی راسته‌قینه‌ی ئاشکرا کرد. هیچی تر هیتکلیم به‌هاورپیه‌کی مه‌زن نه‌زانی و داننا.

کاتی ئاماده‌کاریه‌کان ته‌واو کران، داوه‌تی کردم و وتی "گه‌وره‌م، ئیستا کورسییه‌که‌ت بینه‌ پێشه‌وه". ئیمه هه‌موومان به‌گه‌نجه لادیه‌که‌شه‌وه له ده‌وری میزه‌که‌دا خپ بووینه‌وه: بیده‌نگیه‌کی سه‌سام بالی به‌واوه‌دا کیشا کاتی ئیمه ژمه‌که‌مان گه‌توگۆ ده‌کرد.

وام زانی گه‌ر من ئه‌و هه‌ورانه‌م دروست کردوه، که‌واته ئه‌رکی منه کۆششیک بکه‌م و په‌رت و بلاوی بکه‌م. ئه‌وان ناتوانن هه‌موو رۆژێ ئاوا به‌توندی و مۆنی و گرژیه‌وه دابنیشن، هه‌رچه‌ند میزانیان نه‌خۆش بیت ئه‌مه مه‌حاله هه‌موو رۆژێ وا بیت، ئه‌و گرژێ و مۆنییه‌ی ئه‌وان جیهانی بوو و هه‌موو رۆژیک له پێوه‌ندیکردنا دووباره ده‌بووه‌وه.

من ده‌ستم پیکرد، له کاتی هه‌لدانی کووپه‌ چایه‌ک و وه‌رگرتنی یه‌کیکی تر، وتم "سه‌یره، شتیکی نامۆیه‌ بزانه‌ چۆن داب و نه‌ریت ده‌توانن کار له زه‌وق و فیکرمان بکه‌ن: به‌رێز هیتکلیم زۆر که‌س هه‌ن نازانن خۆشی له ژياندا هه‌یه، هه‌ر ونبوون و دوورپه‌ریزیان دیوه له‌و جیهانه‌ی تۆ تیایدا گوزه‌ر ده‌که‌یت، ئیستاش، من ئه‌و ده‌ستپێشخه‌رییه‌ ترسناکه‌ ده‌که‌م و ده‌لیم که ناخۆشی و دلته‌نگی ده‌وری خیزانه‌که‌ت و خانمه‌ پروخۆشه‌که‌تی داوه، سه‌ر و مال و دلته‌ ته‌نیوه"

تیی هه‌لچۆوه و وتی "خانمه‌ پروخۆشه‌که‌م!" له‌سه‌ر پرووی نه‌خشه‌یه‌کی پر له‌ گالته‌ دروست بوو. "کوا خانمه‌ پروخۆشه‌که‌م له‌ کوپیه‌؟"

"مه‌به‌ستم خاتوو هیتکلیمه‌، خیزانه‌که‌ت"

"ئه‌ها، به‌لێ به‌لێ. تۆ ئه‌وه‌ روون ده‌که‌یته‌وه که روحه‌که‌ی پۆستی وه‌زیریکی فریشه‌ ئاسای وه‌رگرتوو و پاسه‌وانی سه‌روه‌ته‌کانی وێزه‌رینگ هایتس ده‌کات، ته‌نانه‌ت کاتی که‌ جه‌سته‌شی نه‌ماوه، ئه‌وه‌یه مه‌به‌ستت؟"

زانیم که من به‌هه‌له‌دا چوومه، هه‌ولم دا خۆم راست بکه‌مه‌وه. ده‌بوايه ئه‌وه‌م به‌دی کردبا که جیاوازییه‌کی زۆر هه‌یه له نێوان ته‌مه‌نی هه‌ردووکان که هه‌رگیز له ژن و می‌رد ناچن. یه‌کیکیان نزیکه‌ی چل سال ده‌بوو: پیاوان له‌و ته‌مه‌نه‌دا تووشی کیشه‌ی فیکری ده‌بن و زۆر به‌ده‌گه‌ن هی وا هه‌لده‌که‌وتت به‌ خۆشه‌ویستی کچیک به‌یتیت: ئه‌و خه‌ونه‌ پارێزراوه‌ بۆ دلداوه‌مان له نێو ساله‌کانی ته‌واو بوونی ته‌مه‌نمان. ئه‌وه‌که‌ی تریشیان پێ نه‌ده‌چوو حه‌قده‌ پاییزی ته‌واو کردبیت.

پاشان منی تیر باران کرد و وتی "ئه‌و قۆشمه‌چییه‌ی لای هه‌نیشکم، که‌ وا چایه‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌شته‌که‌ ده‌خواته‌وه و به‌ده‌سته‌ پیس و نه‌شووراوه‌کانی نان ده‌خوات، ره‌نگه‌ می‌ردی ئه‌و خانمه‌ بیت که تۆ باسی ده‌که‌یت: بێگومان پێی ده‌لین هیتکلیمی منال. ئه‌وه‌تا ئه‌نجامی زینده‌ به‌چال کردن: ئه‌و خانمه‌ له‌ ده‌ست ئه‌و گێژ و شیته‌ دوور ده‌خاته‌وه له‌ پشتگۆی خستنی ئه‌وه‌ی که تاکی باستر هه‌یه! به‌زه‌یییه‌کی ناخۆشه‌، ده‌بوايه هه‌شیار بم چۆن بتوانم وای لێ بکه‌م په‌شیمان بیته‌وه له ئیختیاره‌که‌ی. دوا قسه‌ی ئه‌وه‌ی خسته‌ روو که تۆزیک که‌یفی به‌خۆ دیت، وا نه‌بوو. دراوسێکه‌م لێی دام کاتی سنووری له‌سه‌ر په‌ست بوونه‌که‌م دانا، له‌ رێگه‌ی ئه‌زموونه‌کانه‌وه زانیم که من زۆر سه‌رنج پراکیشم به‌لای ئه‌وه‌وه.

هیتکلیم وتی "خاتوو هیتکلیم بووکی منه" مه‌زنده‌که‌ی منی دووپات کرده‌وه. پرووی وه‌سووراند کاتی قسه‌ی ده‌کرد نیگایه‌کی تایبه‌ت به‌نا‌راسته‌ی خاتوو هیتکلیم به‌رێ کرد: نیگایه‌کی پر له‌ رِق و کینه‌، دیار بوو هه‌موو ماسوولکه‌کانی که، وه‌ک ئه‌وانی تر، زمانی روحی لێک ده‌ده‌نه‌وه، ره‌ق وه‌ستا‌بوون.

منیش رووم وه‌سووراند و وتم "ئه‌ها ئیستا تیگه‌یشتیم، تۆ زۆر به‌ به‌زه‌یی" ئه‌مه له‌وه‌ی پێشتر خراپتر بوو: گه‌نجه‌که‌ سوور هه‌لگه‌را و ده‌سته‌کانی گر‌دکردنه‌وه و مستی دروست کرد، وا پێی ده‌چوو ئیستا نا ئیستا هێرش بکاته سه‌رم. به‌لام دواتر پێی ده‌چوو خۆی ده‌گریت، مۆریه‌کی له‌ گه‌رداوه‌ دینده‌که‌ کرد، له جیاتی من منگه‌یه‌کی لێوه‌ هات: به‌لام من گویم پێی نه‌دا.

میوان پراگره‌که‌ی من وتی "مه‌زنده‌کانت مایه‌ی دلته‌نگیه‌ گه‌وره‌م، هیچ یه‌کیکمان ئه‌و ئیمتیا‌زهمان تیا نییه‌ بێن به‌خاوه‌نی ئه‌فسانه‌ باشه‌که‌ی تۆ، پیاوه‌که‌ی ئه‌و

مردووه. من وتم ئەو خانمە بووکی منە ئەمەش واتە ئەو مێردی بەکۆری من کردووه.

" ئەو کەواتە ئەو گەنجە کۆری تۆیە...."

"بێگومان کۆری من نییە"

هیتکلێف دووبارە خەندەییەکی هاتی، وەک بلیی زۆر بویرانە بوچوونی باوکایەتی دژی ئەو گەنجە رەت دەکاتەو.

ئەو هەکەمی تر لووراندی و وتی "من ناوم هاریتۆن ئێرنشۆیە و پیت دەلیم دەبی پێزی بگریت"

"من هیچ بێ پێزییەکم نیشان نەداوه" ئەمە وەلامی من بوو، لە ناخەوش پێکەنینم بەو شانازییە دەهات کە ئەو بەخۆی دەکرد.

چاوهکانی لەسەر من بۆ ماوهیەکی درێژتر چڕ کردووه کە من بەهەشیارییەوه نیگاگەم وەرگرتهوه، لە ترسان هەولم دا یان گوێی ئەو دابخەم یانیش وا بکەم ئەو بارە پر پێکەنیناوییە دەربخەم. هەستم کرد ئیستا هەلەیهک لە نێو بازەنی ئەو خیزانە سەیرەدا هەیه. کەش و هەواهیەکی روحانی و تەماوی بآلی بەسەر ئەو ناویدا کێشا کە ئاسایی نەبوو، راحت بوونیکی جەستەیی دەوری دام و لەوه تێگەیشتم کە نابێ بۆ جاری سێهەم هەلە بکەم بەرامبەر ئەو کێشە کەسییە.

مشوری کاری نان خواردن کرا بوو، هیچ کەس وشەیهک چییە نەیدرکاند بۆ گفتوگۆ کردن. لە پەنجەرەیهک نزیک بوومەوه تا بزانی کەش و هەوا چۆنە. دیمەنیکی خەماویم بینی: شەویکی تاریک دنیای داپۆشیبوو، ئاسمان و گەردەکان لە نێو کێژەلووکەیی با بیوونە یەک و لە نێو بەفردا نغرق بیوون و دەخنکان.

نەمتوانی بێدەنگ بوەستم، بۆیە وتم "پیم وا نییە من ئیستا بتوانم بگەمەوه مآلی بەبێ رێبەرێک. رێگەکان هەمووی گیراون، گەر نەشگیرابن، ناتوانم بەرپی مآلی بکەومەوه.

هیتکلێف وتی "هاریتۆن، ئەو مەرانە ببەوه ژێر خانەکە. بەبن بەفردی دەکەون گەر تا بەیانی لەوێ بمیننەوه: پارچە داریکیشیان لە بەردەم دابنی.

بە توورەبوونیکی زیاترەوه، بەردەوام بووم و وتم "باشە من چۆن بگەمەوه مآلی؟" هیچ وەلامێک نەبوو بۆ پرسیارەکەمی من، سەیرێکی چوار دەوری خۆم کرد تەنیا

جۆزیفم بینی هەندێ نان و شیرینی بۆ سەگەکان دەهینا، هەرۆهە خاتوون هیتکلێف چوووه لای ئاگرەکە و هەندێ چیلکە داری خستە نێو ئاگردانەکە و چا و پیاڵەکانی لە شوینی خۆی داناوه. جۆزیف، کاتێ کە بەرپرسیاریتییهکەمی خۆی ئەنجام دابوو، پروپیویکی گرینگی ژوورەکەمی کرد، بەدەنگێکی ناخۆشەوه وتی "من نازانم تۆ چۆن دەتوانی بێ ئیش لێرە بیت و تەنیا شەڕ بنییتەوه، ئیستا تۆ لێرەیت و هیچ سوودی نییە، تۆ هەرگیز ناتوانی خۆت چاک بکەیت، وەک دایکت شەیتانیکی درپۆنگی!"

هەلۆهستەیهکم کرد و زانیم کە ئەو قسە خێرا و ناخۆشە ئاراستەمی من کرا، زۆر توورە بووم، هەنگاوم نا بەرەو ئەو بەتەمەنە کەللە پووچە بەمەبەستی ئەو هەمی لێی بدەم و فریی بدەم دەری. بەلام، خاتوو هیتکلێف بەو هەلامەکەمی منی هەشیار کردووه کە لەگەڵ منیدا نییە.

وەلامی دایەوهو وتی "تۆ پیریکی دوو روو و بێ شەرمیت! تۆ لەوه ناترسیت هەر ئیستا لاشەکەت ون بکەن لێرە، چ کاتیک تۆ ناوی شەیتانت هیناوه؟ چاک بزانه، وا پیت دەلیم و ئاگەدارت دەکەمەوه کە خۆت دوور خەرەوه لە من و هیچی تر تیر و توانجم تێ مەگرە، گەر جاریکی تر وا بکەیت بەداواهیەکی تاییهتی وا دەکەم ونت بکەن لێرە! جۆزیف بوەستە! سەیری ئێرە بکە" کتییکی درێژ و رەشی لەسەر رەفەکە هینا و بەردەوام بوو و وتی "پیشانت بدەم چەندە من پینش کەوتووم لە هونەری رەش: بەم زوانە دەتوانم خانوویکی جوانی لێ دروست بکەم. مانگا سوورەکە بەرپیکەوت نەمرد، ئەو هەموو سەردانە بە بەختەت هەیه بۆیە کەس سەرکۆنەیی رۆماتیزمەکەت ناکات!"

پیاوه پیرەکە و سەپەیهکی لێوه هاتو، وتی "واي لەو نەقۆرایەیی، ئەوه نەقۆرایە، خوایه لە خراپەکاران بمانپاریزی!"

"نەخێر، تۆ بەکەلکی هیچ نایهیت! تۆ کەسیکی بێ سەر و سۆراخی، دەمت داخە کەس نازانی لە کوپۆه هاتووی، ئەگینا بە جدی نازارت دەدەم! لە نێو قوور و لیتەدا هەموو شیوهیهکت لێ دروست دەکەم! دەبی بەدەستی یەکیک وات بەسەر بینم کە تۆ خۆشت نەزانی ئەو کەسە کێیە، خۆت بگرە دەبیینیتهوه! برۆ دەی وەل بە، هەمیشە چاویشم لێتە چی دەکەیت و چیش ناکەی!"

له چاوه جوانه‌کانی جادووکه‌ره بچووکه‌که جوژیک له رق و زهبر و زهنگ و گالته‌جاری دبار بوو، جوژیفیش، له ترسان هه‌ر ده‌له‌رزی، په‌له‌ی بوو، دوعای ده‌کرد، هه‌ر سه‌رکۆنه‌ی نه‌قۆرایه‌که‌ی ده‌کرد و رۆیشت. پیم وابوو به‌هۆی ره‌گه‌زیکی گالته‌جارییه‌وه ئاوا ره‌فتاری کرد، ئیستاش ئیمه به‌ته‌نیا بووین، ویستم ئه‌وه‌له بقۆزمه‌وه وای لی بکه‌م بایه‌خ به‌وه‌هامه‌تی و حاله ناخۆشه‌ی من بدات.

به‌سۆزو مه‌به‌سته‌وه وتم "خاتوو هیتکلیف، داوای لی‌بوردن ده‌که‌م چونکه تۆم خسته نیو کی‌شه‌وه. من وای بۆ ده‌چم هه‌ر ته‌نیا له به‌ر ئه‌وه‌وه‌موچاوه تۆ ناتوانی ببیت به‌که‌سیکی باش و دل نه‌رمونیان. تکا ده‌که‌م سووکه ته‌عریفیکم بۆ بکه بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم به‌ریگه‌ی مال‌ه‌وه بکه‌وم و بچمه‌وه: ئیستا ده‌توانم بچمه له‌ندهن به‌لام ناتوانم به‌ریی مال‌ه‌وه بکه‌ومه‌وه!"

شوینی خۆی له‌سه‌ر کورسییه‌که خۆش کرد و وه‌لامی دایه‌وه و وتی "هه‌مان ئه‌وه ریگه‌یه بگره لی‌وه‌ی هاتی" کتیبه درێژه‌که له به‌رده‌می کرابوووه و مؤمیکیش ده‌سووتا "ئمه ته‌عریفیکی زۆر که‌مه به‌لام من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لی ده‌زانم".

"باشه گه‌ر پۆژیک له پۆژان گو‌بیبستی ئه‌وه بووی که لاشه‌ی من به‌مردوویی له نیو زه‌لکاویک یان چالکی پر له به‌فر دۆزرایه‌وه، ئه‌وه کاته ویژدانت و سپه‌ی لیو نایه‌ت و پیت بلیت له سایه‌ی سووکه ته‌عریفه‌که‌ی تۆ ئه‌وه کابرایه گیانی ده‌رچوو، هه‌له‌ی تۆ بوو ئه‌وه کابرایه‌مرد."

بۆچی من؟ من ناتوانم پاسه‌وانیت بکه‌م و قسه‌کانیشم به‌گرینتی وه‌رمه‌گره. ئه‌وان لی ناگه‌رین من تا کۆتایی دیواری باخچه‌که برۆم، پيش دیواری باخچه‌که دوا سنووری هامشۆی منه."

"ئای له‌وه! داوای لی‌بوردم هه‌یه گه‌ر داوام لی کردبیت بچیته ئه‌وه دیواریه‌که ته‌نیا بۆ ئاسانکاریم له‌وه‌وه سه‌خته‌دا" ده‌ستم کرد به‌هاوار و وتم "هه‌نووکه ده‌مه‌وی تۆ ریگه‌که‌م پی بلیت نه‌ک نیشانم بده‌یت: یانیش ئه‌وه‌تا به‌پیز هیتکلیف قایل بکه بۆ ئه‌وه‌ی ریبه‌ریکم له‌گه‌ل ره‌وان بکات."

باشه پیم نالیتی کیت له‌گه‌ل بنیریت. تۆ زۆر سه‌یری. به‌ریز هیتکلیف خۆیتی، ئیرنشۆ و زیلا و جوژیف و من لیره‌دا ده‌ژین، کامه‌ت له‌گه‌ل بنیریت؟"

بۆچی هیچ کوریک نییه له‌وه‌وه‌و کینگه‌یه‌دا بژیت؟"
نه‌خیر، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ین."

"که‌واته من ناچارم لیره‌ بمینمه‌وه."

"بۆ ئه‌مه‌یان ده‌بی قسه له‌گه‌ل میوانداره‌که‌ت بکه‌یت. من هیچ پیوه‌ندیه‌کم به‌مه‌وه نییه و هیچیشم له‌توانادا نییه بیکه‌م."

"هیتکلیف له‌ده‌رگای موبه‌قه‌که‌وه را به‌ده‌نگیکی نیرانه وتی "هیوادارم ئه‌مه‌ ببیته په‌ندیک بۆ تۆ بۆ ئه‌وه‌ی جاریکی دیکه گه‌شتی وا خیرا به‌سه‌ر ئه‌وه‌گردانه‌وه نه‌که‌یت. من شوینی هه‌وانه‌م نییه بۆ میوانه‌کان: گه‌ر ده‌ته‌وی لیره‌ بیت ده‌بی یان ئه‌وه‌تا له‌گه‌ل هاریتۆن یانیش جوژیف بخه‌ویت."

منیش وه‌لام دایه‌وه و وتم "ئمشه‌وه ده‌توانم له‌م ژووهره له‌سه‌ر کورسیه‌ک بنووم"
"تا نا! غه‌ریبه بشفری هه‌ر غه‌ریبه‌یه، غه‌ریبه هه‌ژار یا ده‌وله‌مه‌ند هه‌ر غه‌ریبه‌یه:
من بۆم ناچیته سه‌ر ریگه به‌هیچ که‌سیک بده‌م لیره‌ بیت له کاتیکدا من له پاسه‌وانیدا نیم!" ئه‌م قسه‌یه‌ی به‌شیوازیکی زۆر ناشرین و به‌دئاکارانه وت.

خۆگری و ئارامیم له‌گه‌ل ئه‌وه‌هه‌ر شه‌ه و قسه‌ ناشرینانه گه‌یشته کۆتایی. ناخیکی پر له په‌ستیم هه‌لکیشا و هه‌موو سنووریکم به‌زانده‌وه به‌خیرایی دژی ئیرنشۆ رام کرد. ئه‌وه‌نده تاریک بوو نه‌متوانی هیچ ریگه‌یه‌کی چوونه‌ده‌ر ببینمه‌وه، کاتیکیش سه‌یریکی ده‌ورو به‌ری خۆم کرد به‌مه‌به‌ستیکی ریگه‌یه‌ک بۆ چوونه‌ده‌ره‌وه، گویم له جوژیکی تری ره‌فتاری مه‌ده‌نیانه بوو له نیوه‌خۆیاندا. یه‌که‌م جار پیاوه گه‌نجه‌که ویستی رووخواشیم له‌گه‌ل بنوینیت و دلخواشیم بداته‌وه.

وتی "تا گه‌راجه‌که له‌گه‌لی ده‌چم."

سه‌رۆکه‌که‌ی یان هه‌رچییه‌کی بوو بیت به‌سه‌رسورمانه‌وه وتی "یاخوا له‌گه‌لی ده‌چووی بۆ دۆزه‌خ! ئه‌ی کۆ ناگای له ئه‌سپه‌کان بیت، ها؟"

خاتوو هیتکلیف به‌منگه‌یه‌که‌وه که زۆر نه‌رم و نیانوبه‌ریز بوو، وتی "زیانی مرۆفیک زۆر گرنگتره له پشت گوێ خستنی ئه‌سپه‌کان ته‌نیا بۆ ماوه‌ی یه‌ک شه‌وه: یه‌کیک هه‌ر ده‌بی له‌گه‌لی بچیت."

ھاریتۆن بەتووڕەبیبیەو وەتی "ئەو بەئەمری تۆ نییە خانم. گەر ناتەوێت لە خۆت تێک بدەیت، باشتەرە کرێ بی."

ئەویش بەتوندی وەلامی دایەو وەتی "گەر وایە، هیوادارم تارمایییەکی ھەراسانتان بکات. ئاواتی ئەوێش دەخوایم کە بەرێز ھیتکلێف ھەرگیز پەناگەییەکی تر بەخۆیەو نەبێت تا گرەنج وێران دەبێت و بەسەر یەکدا دەرووخێت."

جۆزێف ئەو کەسە من تەمایدەم پێی ھەبوو رێم پێ نیشان بدات، منگەییەکی لێو ھات و وتی "سەیرکە، سەیرکە، وا خەریکە لەسەر بێگانەکی سەرکۆنەمان دەکات!"

دانیشت و گوێی قەتیس کردبوو، مانگایەکانی لە ژێر پۆشنایی چرایەکەو دەدۆشی، کە من ئەو رەفتارەم پێ ھیچ نەبوو. بۆ ئەوەی من ئەمشەو لەوێ نەمێنمەو، نزیکترین دەرگای پشتمووی پێ نیشاندام.

پیاوێ پیرەکە چراکە دەجوولاند و ھاواری کرد و بانگی کردم "وەرە بۆ ئێرە" دواتر وتی "ئەم سەگەکان، گورگەکان بێگرن بێگرن!"

ھەر کە دەرگا بچووکە کرایەو، دوو دیوێزمەنی تووکن لە بەرچاوما فرین، لە قاچیان کردم، چراکەشیان کوژاندەو. لە ھەمان کاتدا پێکەنێن و سووکایەتی پێکردنەکی ھیتکلێف و ھاریتۆن میان تووڕەتر و ھەراسانتر کرد. خۆشبەختانە، جانەوەرەکان بێدەنگ لەسەر پێی خۆیان دوور وەستاوون، دەیانلووران و کلکیان مەیلانی دەکرد. ئەوێندە بەس بوو بۆ زیندوو مانەوێ من. یەکسەر بێریم بۆ ئەو چوو کە ئەو گیاندارانە عەزابی زیندوو بوونەو نابین. منیش زۆریم لە خۆم کرد قەناعەت بەدرۆکانی خۆم بەینم کە سەرۆکە درندەکیان (ھیتکلێف) خۆشحالە رێگەم پێ نیشان بدات: پاشان ھەر ئەم ھەستە منی خستە نیو لەرزین و بێ ئومیدیەو. داوام لەو دیوێزمانەنی زوورەو کرد دەقیقەیک زیاتر بمھێلنەو، دلێشم ھەر پێ بوو لە تۆلە سەندنەوێ ئەو ھەموو سووکایەتی پێکردنە، ناخیان پێ بوو لە بەدەفەری و ناشیرینی. ویستم بەخورتی بگەرێمەو تەنیا بۆ زللەیکە وەک زللەکی شا "لیر" تێیان ھەلەم.

ھیزی تووڕەبوونەکەم خۆینی لە لووتم ھینا خوارەو، ھیتکلێفیش ھیشتا ھەر پێکەنێنی دەھات، منیش ھیشتا ھەر سووک و چریک دەمنالاند. نازانم چ شتێک کووتایی بەو دیمەنە دەھینا، کەسیکی لێ نەبوو لە خۆم ئاقلتر، ھیچ کەس بەرگەیی ئەو

رەبواردنە ناگرێت کە بە من دەکرا. با یەکیک ھەبوو، ئەویش زیلا بوو، ژنە قەلەوێکە. کە بەھەناسەییەکی درێژووە ویستی پرسیار لە بارەنی سروشتی ئەو بارەنی من بکات. وای زانی کە ھەندیکیان دەستیان لە من وەشانوو، نەشیدەتوانی ھێرش بکاتە سەر سەرۆکەکی، دەنگەکی وەک چەکیک بەکار ھینا دژی گەنجە بێ قیمەت و کەم و ھیچەکە.

ھاواری کرد و وتی "باشە بەرێز ئێرنشۆ، بزانی ئەم جارە چیت لە ھەگبەدا ھەییە؟ ئایا ئێمە خەلکی دەکوژین لە نیو دەرگا کەمان؟ پێم وایە ئەو ئەسپە ھەرگیز کارێک بۆ من ناکات، سەیری ئەو پیاوێ داماوێ بکە، وەزعی زۆر خراپە. ھا تۆ، ناتوانی ئاوا رێ بکەیت، وەرە ژوورەو، من چاکت دەکەمەو، ئێستا بەھانائەو دەیم ھەر لەوێ بە"

لەگەڵ ئەو وشانە لە ناکاوی گەیانە من و بەفرەکانی لەسەر مەلە ھەلەکاند و منی پەلکێش کرد بۆ نیو موبەقەکە. بەرێز ھیتکلێف بەدوامانەو بوو، ئەو خۆشی و لەزەتە کتوپرەنی خێرا توایەو لە نیو رۆق و مێو مۆچیە عادەتیەکی.

من تا سەر ئێسقان ھەستم بەماندوو بوون و نەخۆشی دەکرد. سەرم گێژی خوراد و بوورامەو. ئەمە وای کرد ئەمشەو بەوێمەو لە ژێر خانووێکە. بەزیلائی وت گلاسیک براندیم بداتی، پاشان چوو ژوورەکی داوێ. کاتی زیلا دلخۆشی منی دەدایەو و گوێرایەلی فەرمانەکانی ھیتکلێف بوو، من تۆزێک بەخۆ ھاتمەو، ھەر ئەوێندە ھۆشم بەبەردا ھات، ئاگام لێ بوو منی بردە نیو پێخەفێک.

شتیک نه‌بوو جگه له ناوېک که به‌هموو شپوه‌یه‌ک دووباره کرابوونه‌وه، به‌گه‌وره‌یی به‌چووکی، لیره‌وه له‌وې نووسرا بوو کاسرین ئیرنشو، بۆ کاسرین هیتکلیم، دووباره نووسرا بوو بۆ کاسرین لینتن.

بې هیز و به‌لرزه لهرز سهرم له دژې په‌نجره‌که خوار کرده‌وه و به‌رده‌وام سه‌یری کاسرین ئیرنشو و هیتکلیم و لینتنم کرد، تا چاوه‌کانم لیک ناو داخست، به‌لام پینج ده‌قیقه پشوویان نه‌خوارد کاتې نیگایه‌کی تووره‌ی نامه سپیبه‌کان له تاریکاییه‌وه ده‌ستی پې کرد، ئاشکرا به‌قهد هموو خه‌یاله‌کان، هه‌واکه همووی کاسرینه‌کان بوون، خوّم به‌زوری بیدار کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم ناوه بې هه‌له‌کان لیک جودا بکه‌مه‌وه، پاشان بینیم که مؤمه‌که‌م له‌سه‌ر یه‌کیک له کتیبه‌کان ده‌توانه‌وه، هه‌روه‌ها بۆنیکې ناخووشی به‌رگی کتیبه‌که ئه‌و ناوه‌ی کاس کردبوو. هه‌ناسه‌یه‌کم هه‌لکیشا، هه‌ستم به‌ساردی و نه‌خووشی کرد و هیلنجم ده‌هات بۆ رشانه‌وه، دانیشتم و کتیبه برینداره‌که‌م یا سووتاه‌که‌م له‌سه‌ر ئه‌ژنۆکانم دانا. به‌لگه‌نامه‌یه‌ک بوو، جوړیکې کۆن بوو، بۆنیکې ترسناک و ژه‌نگاوی لې ده‌هات: گه‌لایه‌ک نووسینه‌که‌ی نووسیبوو "کاسرین ئیرنشو، کتیبه‌که‌ی" به‌رواره‌که‌شی چاره‌که سه‌ده‌یه‌ک پیش ئه‌و کاته بوو. دامخسته‌وه، یه‌ک دواي یه‌ک هه‌لم گرتن تا سه‌یری هه‌مووانیم کرد. کتیبخانه‌که‌ی کاسرین زۆر ریک بوو، ئه‌و ریکې و جوانه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لماند که به‌باشی به‌کار هینراوه، هه‌رچه‌نده هه‌موویان لاپه‌ره‌کانیان ته‌واو نه‌مابوو: به‌ده‌گمهن به‌شیک نه‌ما بوو، دیار بوو زۆرینه‌ی به‌قه‌له‌م و مه‌ره‌که‌ب نووسرا بوون. هه‌ندیکیان رسته‌ی جودا جودا بوون، به‌شه‌کانی تر وه‌ک ده‌فته‌ری یاده‌وه‌ری ریک بوون، به‌ده‌ست و خه‌تیکې ناخووش و منالانه نووسرا بوونه‌وه. له سه‌ری سه‌ره‌وه‌ی په‌ریکې تر (سه‌روه‌تیک بوو، به‌تایبه‌تی کاتې یه‌که‌م رووناکی که‌وته سه‌ر) زۆر پیم خووش بوو که کاریکاتیریکې هاوړیکه‌م جوړیف بینې، به‌ناشرینی و دل‌ره‌قانه دروست کرابوو. یه‌کسه‌ر ئه‌و کاسرینه‌ی که وجوودی نه‌بوو سه‌رنجی راکیشام، هه‌ر خیرا هه‌ولې تیگه‌یشتنی نه‌پنیه‌کانیم دا.

په‌ره‌گرافیک له ژیره‌وه نووسرا بوو "یه‌ک شه‌مه‌یه‌کی ناخووش و ترسناک بوو. خوژگه دووباره باوکم ده‌گه‌رایه‌وه. هیندلی که‌سیکی خووشمه‌شرب نییه،

به‌شی سییه‌م

کاتې به‌پیلپیکانه‌کان سه‌رده‌که‌وتین، پیشنیاری کرد که مؤمه‌که بشارمه‌وه و نوقه‌م لیوه نیت چونکه سه‌ره‌که‌کی میزازی زۆر عه‌نتیکه بوو ده‌باره‌ی ئه‌و ژوره‌ی که ئه‌و ئافره‌ته منی بۆ ده‌برد، هه‌روه‌ها هه‌رگیز که‌سی له‌وې به‌خووشحالییه‌وه نه‌هه‌واندووه‌ته‌وه. پرسیری هۆیه‌که‌م کرد به‌لام نه‌یزانی، وه‌لامی دایه‌وه: ته‌نیا سالیک یان دوو سال له‌وې ژیاوه، هه‌روه‌ها ئه‌وان زۆر شتی نامۆیان هه‌بوو له‌وې، ئیتر نه‌یویست زۆر له‌سه‌ر ئه‌وه پروات.

منیش له به‌ر بې ناقه‌تی خوّم نه‌متوانی زوری له‌سه‌ر برۆم، هه‌ر خیرا ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه و زوو چاوم له شوینیکې خه‌وتن گپرا له ژوره‌که. ته‌واوی که‌لویه‌له‌کانی نیو ژوره‌که بریتی بوون له کورسییه‌ک و ده‌لاقیه‌کی جلان و که‌نتوړیک له دار به‌روو دروست کراو له‌گه‌ل سیسه‌میکی نوستن له نریک په‌نجره‌که‌وه دانرابوو. له‌و پیکه‌ته‌یه نریک بوومه‌وه، سه‌یری ناوه‌وه‌م کرد، زانیم که ئه‌مه سیسه‌میکی تاک نه‌فه‌رییه، وه‌ها دروست کرابوو که به‌پنی پنیوست هه‌ر ئه‌ندامیکې خیزانه‌که ژوریکې بۆ خوئی هه‌بیت. له راستیدا، هه‌موو ئه‌مانه نه‌پنیه‌کی لا دروست کردم، هه‌روه‌ها لیواری په‌نجره‌که، که داخرا بوو، وه‌ک میزیک به‌کار ده‌هات. هه‌ردوو لایه‌که‌یم پال دا، مؤمه‌که‌م خسته سه‌ری، پیکه‌وه‌م هینانه‌وه، هه‌ستم به‌ئارامی و ئاسایش کرد دژې هه‌شیاری هیتکلیم و هه‌موو ئه‌وانی تریش.

ئه‌و لیواری مؤمه‌که‌م له سه‌ری دانا، هه‌ندی کتیبی توژاوی له گوشه‌که‌دا له‌سه‌ر یه‌ک دانرابوو، به‌رگه‌که‌ی به‌شپوه‌یه‌کی سه‌یر نووسرا بوو. به‌لام نووسینه‌که هپچ

سه‌رینه‌که‌دا پال بکه‌وم. به‌لام هر ناتوانم واز بینم. ئە‌ی هیتکیفی داماو! هیندلی پی‌ی ده‌لئیت ئاواره و بی سۆراخ، هه‌روه‌ها لی ناگه‌ریت له‌گه‌ل ئیمه‌دا دانیشیت، هیچی تر لی ناگه‌ریت نانمان له‌گه‌لدا بخوات. ئە‌ویش ده‌لئیت، من و ئە‌و نابی پیکه‌وه یاری بکه‌ین، هه‌روه‌ها هه‌ره‌شه‌ی ئە‌وه‌مان لی ده‌کات گه‌ر فه‌رمانه‌کانی ئە‌و بشکینین ئە‌وا هیتکیف له‌و ماله‌ دهر ده‌کاته دهره‌وه. هه‌میشه‌گله‌یی له‌ باوکمان ده‌کات (چۆن شتی وا ده‌کات) به‌شیتوه‌یه‌ک مامه‌له‌ له‌گه‌ل (ه) بکات. زۆر به‌شیتوه‌یه‌کی ناشرینان و درندانه‌ سویندی ئە‌وه ده‌خوات که شوینه‌که‌ی که‌م بکاته‌وه و لی بکاته‌ کونه‌ مشکا!"

***

به‌ چاوئیکی خه‌والووه‌وه سه‌رم به‌سه‌ر په‌ره‌ بی هیز و نه‌رمه‌که‌دا له‌قاند: چاوه‌کانم له‌ نووسینه‌کاندا ورد بوونه‌وه. ناوینشانئیکم بینی به‌ره‌نگی سوور نووسرا بوو "هه‌وتاو هه‌وته‌مین جار و یه‌که‌می هه‌وتاو یه‌که‌مین" گه‌توگۆیه‌کی ئاینی له‌ لایه‌ن فه‌شه‌ جابیز براندرهامه‌وه له‌ په‌رستگای گیمین پیشکیش کراوه ". منیش بۆ پشیه‌ خه‌ویک سه‌رم گیتزی ده‌خوارد، بۆیه‌ نه‌متوانی ته‌کانیکم به‌میشکم بده‌م بۆ ئە‌وه‌ی بتوانم بزانه‌م جابیز براندرهام له‌ نیو ئە‌و بابه‌ته‌دا چی نووسیوه، چوومه‌وه نیو پیخه‌فه‌که‌م و خه‌وم لی که‌وت. وه‌لی ئە‌فسوس بۆ کاریگه‌ری چایه‌ خراپه‌که‌ و میزاژه‌ خراپه‌که‌! چ شتیک هه‌یه‌ بتوانیت ئە‌و شه‌وه‌م لی بکاته‌وه و دهر‌بازم کا؟ له‌ ته‌واوی ژیاندا له‌وه‌ته‌ی من ئازار و ناخۆشی ده‌بینم هیچ شه‌ویکی ترم بیر نایه‌ت به‌راوردی بکه‌م له‌گه‌ل ئە‌م شه‌وه‌.

ده‌ستم کرد به‌خه‌ون بینین، پیش ئە‌وه‌ی به‌ته‌واوی له‌ هۆش خۆم نه‌مینم و خه‌و بمباته‌وه، خه‌وم بینی. وام زانی به‌یانیه‌ و منیش وا به‌ره‌و مائی شۆر ده‌بمه‌وه و جوژیفیشم وه‌ک ری نیشاندهریک له‌گه‌له‌. له‌ دهره‌وه، به‌فر مه‌تر و نیویک قوول بوو و ریگه‌که‌ی داپۆشی بووین، هه‌رکه‌ رووبه‌رووی بووینه‌وه، هاوه‌له‌که‌م منی به‌وه‌ رارا کرد که‌ من ستافی هه‌ج‌جانم له‌گه‌ل خۆم نه‌هیناوه: پی و تم که‌ من هه‌رگیز نه‌مه‌توانی به‌بی یه‌کیک بجمه‌وه مائی، بیگومان یه‌کیکی ئیماندار و دار عه‌سایه‌کی له‌ ده‌ست بیت. من نه‌ده‌چوومه‌وه مائی: گه‌شته‌که‌مان بۆ لای جابیز براندرهام بوو بۆ ئە‌وه‌ی گوئ له‌ قسه‌کانی بگرین له‌ باره‌ی ئە‌و ده‌قه‌ی نووسیوی به‌ناوی "هه‌فتاو هه‌فته‌مین

جار" یان ئە‌وه‌تا جوژیف، قه‌شه‌که‌، یانیش خۆم پابه‌ند بووین به‌"یه‌که‌می هه‌فتاو یه‌که‌مین" که‌ خه‌ریک بوو به‌گشتی به‌دیار بکه‌وین و پیوه‌ندی گشتیمان هه‌بیت.

چووینه‌ نیو په‌رستگاکه‌. دوو سی جارن به‌پییه‌کانی خۆم به‌ناویدا هاتوچۆم کرد. په‌رستگاکه‌ ده‌که‌وینته‌ دۆلئیکی نیوان دوو گرده‌وه: دۆلئیکی به‌رز بوو، نزیک زه‌لکاویک بوو، ده‌لئین ته‌راتی و شیدارییه‌که‌ی وه‌لامی هه‌موو مه‌به‌سته‌کانی پاراستنی ئە‌و چه‌ند لاشه‌یه‌ ده‌داته‌وه که‌ له‌وئ دانرابوون. سه‌ربانی په‌رستگاکه‌ تا ئیستا پاریزراو بوو، به‌لام له‌ به‌ر ئە‌وه‌ی مووچه‌ی پیاوه‌ ئاینیه‌که‌ له‌ سالیکدا بیست پاونده، خانوویکی دوو ژووری، دوو ژوور به‌قه‌د ژووریکی ئاسایی نه‌ده‌بوون، هیچ پیاویکی ئاینی نییه‌ رۆلی وه‌زیریک ببینیت: به‌تایه‌تی هه‌روه‌ک ده‌لئین گوایه‌ قه‌شه‌که‌ پاشه‌که‌وتی پی ناکریت و هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ له‌ برسان په‌له‌واژ بیته‌وه و بمریت، فلسیک چیه‌ له‌ گیرفانی زیاد ناکات. به‌لام، له‌ خه‌ونه‌که‌مدا، جابیز پاشه‌که‌وتیکی باشی هه‌بوو، لای خوا قه‌شه‌یه‌کی باش بوو! چ وتاریک بوو، دابه‌ش کرا بووه‌ سه‌ر چوار سه‌د و نه‌وه‌د به‌ش، هه‌ر به‌شیکیان به‌قه‌د وتاریکی ئاسایی سه‌ر میمبه‌ر ده‌بوو، هه‌ر یه‌که‌یان له‌سه‌ر تاوانیکی جیاواز ده‌دوا! ناتوانم باسی شیتوازه‌ تایه‌تییه‌که‌ی وتار خویندنه‌وه‌که‌ی بکه‌م. شیتوازیکی تایه‌تی هه‌بوو له‌ لیكدانه‌وه‌ی ده‌سته‌واژه‌کان، وا ده‌یگوت ده‌بی برا له‌ هه‌ر بۆنه‌یه‌کدا تاوانیکی جیاواز بکات. ئە‌و به‌شانه‌ سیفه‌تی زۆر سه‌یریان هه‌بوو که‌ زۆر له‌ ئاینی راستی مه‌سیحیه‌ته‌دا لایاندا بوو، من هه‌رگیز پیتیبینی ئە‌وه‌م نه‌ده‌کرد.

ئای که‌ چه‌ند ماندوو و خه‌والوو بووم. زۆر خۆم هه‌رگیز و وه‌رگیز کرد و باویشکم ده‌هات و سه‌رم ده‌له‌قاند و له‌ پرێکدا چاوه‌کانم ئە‌بله‌ق ده‌وه‌ستا! هه‌رچه‌ندی ده‌مکرد له‌ ماندوویمان خه‌وم لی نه‌ده‌که‌وت، چاوه‌کانم هه‌رپشیا و هه‌ستامه‌وه و دیسان دانیشتمه‌وه و هه‌نیشکیکم له‌ جوژیف دا تا پیم بلیت گه‌ر هه‌رگیز تاوانیکی کرد بیت: دواجار، قه‌شه‌که‌ گه‌یشه‌ "یه‌که‌می هه‌وتاو هه‌وته‌مین" له‌ قه‌یرانه‌دا، سروشیکی کتوپر هاته‌ نیو که‌له‌ی سه‌رم، پالی پیوه‌ نام و هه‌لیساندمه‌وه سه‌رکۆنه‌ی جابیز براندرهام کرد وه‌ک تاوانباری تاوانه‌کان که‌ گوئی هیچ مه‌سیحیه‌ک شتی وا په‌سه‌ند ناکات.

به سهرسورمانهوه وتم "گهرهم، دانیشتن لیره له نیوئو چوار دیواره، له یهک پیرهودا، بهرگهی ئهو چوار سهد و نهود بابتههی تۆم گرت و لئی خویش بووم. هفتا و هفت جار کلاوهکهم هه لگرت و ویستم برۆم، هفتا و هفت جار تۆش منت بهزۆری دانیشاندوه. ئاخو چوار سهد و نهود وتار زۆر زۆره. برا شههیدهکان، لهسه وی حیساب بکهن! بهدوای خوئانیدا په لکیش بکهن و بیکه نه ملیۆن پارچه گهردیله، بۆ ئهوهی ئهو شوینهی که دهیناسیت هیچی تر نهیناسیتهوه!"

جاییز بهسه ميمبه ره کهیهوه لار بووهوه و دوای بیدهنگییهکی کهم، وتی "تۆ پیاوی هونه ریت! تۆ هفتا و هفت جار دهمت بهش کردهوه و رووی خوئ وهرگیرا، هفتا و هفت جار راویژیم له گه ل روحی خویم کرد، ئه مه یه بیهیزی مرۆف: رهنگه ئهم بیهیزییه چاره سه ری نه بیت! یه که می هفتا و هفت هاتوه. بریتن، ئهو حوکه می له سه ر جی به جی بکهن که نووسراوه. ئهم جوژه شه ره فه هه موو پیاوه پیره زه کانی له پشته!"

له گه ل وتنی ئهو قسه یه، ته واوی دانیشتنه که کوئایی هات و ریزه کان هه موو پیکرا ستایشی ئهم قسه یان کرد، هه موو پیکرا چواره وری منیان گرت. منیش هیچ چه کیک، شتیکم پی نه بوو به رزی بکه مه وه و به رگری له خویم بکه م. ناچار تاویکم دایه جوژیف و داره که ی لئ بسه نم که نزیکترین و سه رکیشترین هیرشبه ر بوو. ئاپۆره ی ئهو ئیماندارانه گرژتر بوو و منیان کرده ئامانجی خویان روو به رووم هاتن، ئه وهنده زۆر بوون به سه ر یه کدا ده که وتن. له پرا گویم له و مستانه بوو که هه ر بابایه و له وه ی تری ده کیشا، دهستی هه ر یه کیک دژی ئه وه که ی تر وه ستایه وه، هه راو زه نایه ک بوو نه بیته وه. براندرهام نه یویست بی ئیش دابنیشیت، هه موو گیانی خو ی به کار هینا و بووقیکی به ده ست گرت و خیرا چوو ه سه ر ميمبه ره که، زۆر به خورتي هه وا ی له بووقه که خست و دهنگه زۆره که ی ئهو ناوه ی پر کرد، هه موو ئهو هه راو هۆسه و دهنگه بیداریان کردمه وه. باشه ئه وه چی بوو ئهم به زمه ی نایه وه؟ ئه مه چی بوو روئی جاییزی بینی له سه ر که دا؟ په نجه ره که که له دار دروست کراسبوو به لووره ی با ده هات و ده چوو و به ر دیواره که ده که وت و دهنگیکی ناخویشی دروست ده کرد. من به گومانه وه گویم بۆ رادیرا، سه رم بلند کرد و جار سه که ره که م پشکنی، پاشان رووم

سووراند و گیتژم خواره وه، دووباره چوممه وه نیو خه ونه که وه: گه ر بشیت پازی نه بووم وهک ئه وه ی پیشتر.

ئهم جاره بیرم که وته وه که من له سه ر سیسه میک پالکه وتووم له دار به روو دروست کرابوو، گویم له گفه گفی با بوو جوژه دهنگیکی ترسناکی دروست کردبوو. ههروهها گویم له هاتنه خواره وه ی به فر بوو، ههروهها داره کانیش خره یان لئوه ده هات و به لای راستدا ده له رینه وه: ئهو هه موو دهنگه منیان زۆر بیزار کردبوو، بۆیه هه ولم دا گه ر بۆم بکریت بیدهنگی بنوینم، بیرم کرده وه، هه لسام و به خورتي داری په نجه ره که م داخسته وه. په نجه ره دارینه که بزما ری لئ هاتبوونه ده ر بۆیه پیوه نه ده درا: تا له خه و هه لئه ستام نه مزانی ئهو په نجه ره ئاوا یه. له به ر خو مه وه وتم "هه ر ده بی بیوه ستینم!" ده سه ته کانم به نیو کونی په نجه ره شکا وه که برده ژووره وه، قۆلم دریژ کرد لایه گرنگه که بگرمه ده ست، سه رما و سوئی ده ره وه په نجه کانمی به ست! ته زوویه کم تی راکیرا و ترسی مۆته که یه کم به ناو له شیدا تییه ری: هه ولمدا قۆلم به نینه ژووره وه، به لام ده ستیگ گرتی و به دهنگیکی زۆر خه مگینه وه وتی "بمبه ژووره وه، بمبه ژووره وه! منیش سه رم هینا و برد هه ولی ئه وه م دا ده ستم بینه ژووره وه و پرسیارم کرد "تۆ کیتیت؟" به له رزیکه وه وه لامی دایه وه "من کاسرین لینتم، دیمه وه مائی (بۆ ده بی من بیرم بۆ لینتن بجیت؟ زیاتر له بیست جار ئیرنشۆ بۆ لینتم خوینده وه): له نیو به یاره که دا ریگه که م ون کرد! له کاتی قسه کردنیدا، من زیاتر له و لیلییه ورد بوومه وه، رووی منالیک به نیو په نجه ره که وه ده یروانی. ترس و تۆقین منیان کرده درنده، به مه م زانی که هه ولدان بۆ جوولاندنی مه خلوقه که بی هووده بوو، مه چه کم گرت و رامکیشا بۆ په نجه ره شکا وه که، ئه وهنده ی هینام و بردم تا خوین پزایه سه ر جله کانم: هه ر شینی ده کرد و ده کرووزایه وه "لیم گه ری با بینه ژووره وه" هه ر سوور بوو له سه ر هاتنه ژووره وه که ی، هه نده ی نه ما بوو به و ترسه شیتیم بکات. وتم "چۆن بتوانم، گه ر ده ته وی بته نینه ژووری ده ستم به رده با برۆم!" په نجه کانی به ردام و پشوویان دا و له نیو کونی په نجه ره که هینامه ژووره وه، کتیبه کانم به شیویه کی هه ره می له به ر ده م کونه که دانا، گویم رادیرا تا ته واوی دوعا غه مگینه که م گوئی لئ بیت. بۆ ماوه ی چاره گه سه عاتیگ نزیک وه ستام، دیسان گویم گرته وه، دهنگیکی

نامۆ و غەمگین دەکرووزایهوه. منیش هاوارم کرد و وتم "برۆ لێره، ون به. هەرگیز لى ناگەریم بێیتە ژوورهوه، لى ناگەریم گەر بیست سالیش لێره لیم بپارێتەوه! دەنگەکش بەکزی وتى "ئى ئەوه بیست ساله، ئەوه بیست ساله من چاوهڕێ دەکەم!" دەنگێکی بەرزى تیکشکاو له دەرەوه هاواری دەکرد و سەفتە کتیبەکش جوولان وەک بلایی بۆ پێشەوه دەچوون. هەولمدا باز بەم، بەلام نەمتوانی بەسەر پەنجەرەکه بکەم. دەنگەکش تا دەهات بەرزتر و ترسناکتر دەبوو. هەرچەندە سەرم وا لى شتوا بوو هیچم بۆ لیک نەدەکرایهوه، بەلام درکم بەوه کرد که ئەم هاوار کردنه میسالی نییه: لەپرا چەند شوین پێیهک بەخێرایى له دەرگای ژوورهکهم نزیک بووهوه، هێندەى نەبرد یهکێک دەرگاکی پالدا بەدەستیکی زبیر و توندهوه کردیهوه، لهگەڵ کرانهوهی دەرگاکی ترووسکاییهک کهوتە سەر پێخهفهکهم. دانیشتم و هەموو گیانم دەلهرزى و ، ئارهقی نیوچهوانم سەریهوه: ئای لهو بەزمه به چلهی زستان لهو سەرماو سۆله ئارهقم کردبوو: ئەوهی هاته ژوورهوه وا پى دەچوو پارا بیت، له بەرخۆیهوه قسهی دەکرد. دواچار، بەنیمچه وسپهیهکهوه دەستی بهقسه کرد و چاوهڕێی وهلامی نەکرد "کى لێرهیه؟" پیم باش بوو خۆم ئاشکرا بکەم چونکه هەرکه قسهی کرد زانیم ئەوه هیتکیفه دەنگیم ناسییهوه، لهوه ترسام گەر هەروا بیدەنگ بم ڕهنگه زۆرتر بگەریت. بهو نیازوهه، ههستام و پەنجەرەکهم کردهوه. من هەروا زوو کاریگەری ئەو کردارەم له بیر ناچیتەوه.

هیتکیف پانتۆر و کراسیکی له بەردا بوو و له نزیک دەروازهکهوه وهستا، مۆمیکیش لهسەر دەستی دەسووتا، ڕهنگی دەم و چاوی وەک دیوارهکهی پشتی سپی هەلگەرا بوو. یهکهم جیرهی دار بەرووهکه وەک شوکی کارهبا ترساندی: مۆمهکهی له دەستی کهوته بەرپێیان و هەموو گیانی کهوته لهزە، ئەوهنده دەلهرزى نەیتوانی دابیتەوه و مۆمهکه هەلگرتەوه.

منیش لەپرا هەلمدایه و وتم "گەرهم تەنیا میوانهکهت لێرهیه" ئەم وتە کتوپرهی من زیاتری ترساند و شەرمەزاری کرد. حالەتم خراپ بوو و له خەونما زۆر هاوارم کرد، بەراستی مۆتهکهیهکی ترسناک بوو. ببووهره که بێزارم کردی و سەریهشەم بۆ نایهوه."

به مشه‌مشیکه‌وه وتى "ئەى خوا بتگرى به‌پرز لۆکود! بریا هەر له ..... "خۆم خۆشه‌ویست کرد، مۆمهکه‌م له‌سەر کورسیه‌ک دانایه‌وه، چونکه هەرگیز تینی ئەوهی تیا نه‌مابوو له شوینی خۆی دابیتەوه. ئیتر نینۆکه‌کانی خسته‌وه نیو ناو له‌پى و ددانه‌کانی لیک جیر کرده‌وه و ته‌مای هێرشێکی هه‌بوو، به‌رده‌وام بوو "کى ئەم ژوورهی به‌تۆ نیشان داوه و تۆی هیناوه‌ته ئێره؟ ئەوه کى بوو؟ ئیستا میتشم سافه بۆ ئەوهی له نیو ئەو خانووه‌دا بیانکه‌مه دەرەوه؟"

خۆم فری دا سەر ئەرزەکه و بەخێرایى جله‌کانم هەلگرتەوه و وه‌لام داوه "ئەوه زیلاى خزمه‌تکاره‌کهت بوو. به‌پرز هیتکیف هەرچەنده من نابى پێوه‌ندیم به‌وه هه‌بیت بەلام ئەو زۆر شایانیه‌تى. واى بۆ دەچم ویستی له‌سەر حیسابى من به‌لگه‌یه‌کی تر بدۆزیتەوه که شوینه‌که پرە له تارمایی. باشه دهی ئەم شوینه جمه‌ی دى له تارمایی و جن. تۆ هۆیه‌کت به‌دهسته‌ویه داتخستوه، من دلنیا‌ت ده‌که‌مه‌وه. که‌س سوپاست ناکات بۆ پشیه‌ خه‌ویک له نیو ئەم کونه ئەشکه‌وته‌ی شوینی جنان!"

هیتکیف پرسىاری کرد "مه‌به‌ستت چیه؟ و تۆ چى ده‌که‌یت؟ پالکه‌وه و شه‌وه‌که ته‌واو بکه، به‌لام ئەمه له به‌ر خاترى خوا تۆم لێره هیشته‌وه‌ته‌وه! ئەو دەنگه‌ دەنگه‌ ترسناکه دووباره مه‌که‌روه: هیچ شتی‌ک نابیتە پاساو بو‌ت، تا سەری خۆت به‌برین ده‌دهی!"

منیش وه‌لام داوه "گەر خراپه‌کاریکی بچووک به‌ناو ئە پەنجەرەدا هاتبێه خواره‌وه، ئەو ئافره‌ته منى ده‌خکاند! من تازه به‌رگه‌ی ئەوه ناگرم ئەژدایى تۆ بۆم بێته ئێره و هه‌لمواسیت. ئایا ئەمه قه‌شه جابیز براندرهام نه‌بوو شیوه‌ی له تۆ ده‌کرد و له دایکیشتم ده‌چوو؟ هه‌روه‌ها ئەو نه‌گریسه، کاسرین لینتن یان ئێرنشو، یان هەرچیه‌کی پى ده‌وترا، ئەو روچه بچووک به‌د نه‌گریسه بوویت! پى وتم که ئەوه بۆ ماوه‌ی بیست ساله چاوه‌ڕێی ئێره ده‌کات: من هیچ گومانم نییه له‌وهی که ئەمه سزایه‌کی عادیلانه‌یه بۆ سه‌رپێچى و ته‌جاوزه جیهانییه‌که‌ی!"

ئەم وشانه به‌ده‌گمەن ده‌ئاختران کاتى کۆمه‌له ناوه‌که‌ی هیتکیف و کاسرینم له‌و کتیبه‌ کۆ کرده‌وه، که به‌ته‌واوی له زه‌ینمدا خزا‌بوونه دنیای راستى، تا به‌ئاگای هینام. من له‌و بێئاگاییه‌دا سوور هەلگه‌رام، بى ئەوه‌ی ئاگام له خۆم بیت که ئەم

قسانه‌ی من ئەو زۆر توورە دەکەن، بەخێراییی دەستم بەقسە کردەوه "گەرەم
راستییه‌که ئەوێه‌که یه‌که‌م به‌شیم له‌ شه‌وه‌دا خۆینده‌وه .." ئا لێره‌دا وه‌ستام. قه‌ول
بوو بۆییم سه‌یری هه‌موو ئەو کتابانه‌م کرد، خه‌ریک بوو مه‌عریفه‌ی من بۆ نووسین و
چاپکردن و ناوه‌ڕۆکه‌کانی ئاشکرا بکه‌ن، بۆیه‌ خۆم راست کرده‌وه و به‌رده‌وام بووم
"له‌ خۆینده‌وه‌ی ناوه‌که‌ که‌ له‌سه‌ر لیواری په‌نجه‌ره‌که‌ نووسراوه. وه‌ک کارێکی
دووباره‌ بووه‌وه و بیزارکه‌ر منی خزانده‌ نێو خه‌و، وه‌ک ژماردنی، یان ...."

وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌ و برووسک به‌تووریه‌یی نه‌راندی و وتی "مه‌به‌ستت چیه‌ به‌م
شیوه‌یه‌ قسه‌ له‌گه‌ڵ من ده‌که‌ی! تۆ چیت و چۆن ده‌وێری له‌ ژێر بانی من به‌م شیوه‌یه‌
قسه‌ ده‌که‌یت؟ ئە‌ی خودا! شیت بووه‌ ئە‌م قسانه‌ ده‌کات!" به‌تووریه‌یییه‌وه‌ شه‌قیکی له‌
نێوچه‌وانی خۆی هه‌ڵدا.

من نه‌مه‌دزانی نه‌ ئە‌و زمانه‌م بیری و قسه‌ نه‌که‌م نه‌ به‌رده‌وام بم له‌سه‌ر
شیکردنه‌وه‌که‌م، به‌لام پێ ده‌چوو زۆر به‌هێز کاری تیکرا که‌ به‌زه‌ییم نواند و له‌گه‌ڵ
خه‌ونه‌کانم به‌رده‌وام بووم، ئە‌وه‌م دووپات کرده‌وه که‌ هه‌رگیز گوێم له‌ داوا و نزای
کاسرین لینتن نه‌بوو پێشتر، به‌لام خۆینده‌وه‌ی زۆر جار ئینتیباعیکی به‌ره‌م هێنا که
خۆی نواند کاتی من هیچی تر کۆنترۆڵم له‌سه‌ر خه‌یالم نه‌ما. کاتی من قسه‌م ده‌کرد،
هیتکلێف ورده‌ ورده‌ ده‌که‌وته‌ نێو پێخه‌فه‌که‌، دوا جار له‌ پشتی سیسه‌مه‌که‌ دانیشتم.
له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌یشدا، من هه‌ستم به‌بریکه‌ بریک و هه‌لاکه‌تی هه‌ناسه‌م ده‌کرد، هه‌ولێ دها
ئە‌و تووریه‌یییه‌ له‌ ژێر په‌رده‌یه‌کی سۆزانه‌وه‌ بشاریته‌وه‌. خۆشیم به‌وه‌ نه‌ده‌هات ئە‌وه‌ی
نیشان بده‌م که‌ گوێم له‌ ملامانێیه‌ک بوو، به‌مشه‌وه‌شی له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانیشتم،
سه‌یری سه‌عاته‌که‌م کرد، به‌دیرژایی ئە‌م شه‌وه‌ له‌ به‌ر خۆمدا قسه‌م ده‌کرد: "هیشتا
نه‌بووته‌ سه‌عات سی! ده‌متوانی سویند بخۆم که‌ بووته‌ سه‌عات شه‌ش. کات لێره
هه‌ر ناروات وه‌ک ئاوی مه‌نگ وه‌ستاوه: من بێگومانم له‌وه‌ی که‌ ئێمه‌ هه‌ر سه‌ر له
ئێواره‌وه‌ سه‌عات هه‌شت نه‌بوو بوو چووین بۆ سه‌ر جێگه‌ و خه‌وتین.

میوانداره‌که‌م به‌مۆرپه‌یه‌که‌وه‌ وتی "له‌ زستاندا هه‌میشه‌ سه‌عات نۆ و له‌ سه‌عات
چواریش هه‌ڵده‌ستیت" کاتیک به‌سه‌یبه‌ری قوڵ و باسکی خه‌یال بۆ خۆی بردمه‌وه‌ و
کاتیکیش که‌ سه‌یری چاویم کرد فرمیسک زۆر به‌هێمنی ده‌هاتنه‌ خواره‌وه‌، به‌رده‌وام

بوو و وتی "به‌پێز لۆکود، تۆ بچۆ ژووره‌که‌ی من: تۆ ته‌نیا له‌ پێگه‌ ده‌بی، زۆر زوو
له‌سه‌ر په‌یژه‌کان هاتیه‌ خواره‌وه‌: هه‌روه‌ها هاوار کردنه‌ منال ئاساکه‌ت خه‌وی بۆ من
په‌وانه‌ی شه‌یتان کردوه‌، خه‌وی لێ زێراندووم"

وه‌لامم دایه‌وه‌ "منیش هه‌روام. له‌ هه‌یوانه‌که‌ تا به‌ره‌ به‌یان هاتوچۆ ده‌که‌م، پاشان
ده‌رۆم، پێویست ناکات هیچی دیکه‌ بترسیت له‌وه‌ی من جارێکی دیکه‌ به‌هاتنم بۆ
ئێره‌ جارست بکه‌م. من تازه‌ به‌ته‌واوی له‌وه‌ بوومه‌وه‌ به‌دوای خۆشیدا بگه‌ریم له‌ نێو
کۆمه‌لگه‌، جا چ شار یان لادی بیت. پیاوی به‌ئه‌حساس ده‌بی هاوه‌لێکی گونجاو له
نێو خودی خۆیدا بدۆزیته‌وه‌."

هیتکلێف منگه‌یه‌کی هات و وتی "هاوه‌لێکی دلخۆشکه‌ر! مۆمه‌که‌ به‌ره‌وه‌ هه‌ر
شوینیکت پێ خۆشه‌ برۆ ئە‌وی. منیش راسته‌وخۆ به‌شدار ده‌بم له‌گه‌ڵتا. له
هه‌یوانه‌که‌ دوور خۆت بپاریزه‌. سه‌گه‌کان نه‌به‌ستراونه‌ته‌وه‌ و جونۆ پاسه‌وانی
خانوه‌که‌ ده‌کات، تۆ ته‌نیا دوا هه‌نگاو و پێره‌وه‌کان ده‌که‌ویت. به‌لام دووره‌ له‌ تۆ. تۆ
برۆ، منیش پاش دوو ده‌قیقه‌ی تر دیم!"

تا ژووره‌که‌شم جێ هیشتم گوێرایه‌ڵ بووم. له‌و کاته‌ قسه‌کانیم پشت گوێ خست
که‌ له‌ پێره‌وه‌که‌ بووم، وه‌ستام و ئاره‌زوومه‌ندان به‌ئه‌سپایی گویم له‌ پارچه
ئه‌فسانه‌یه‌ک گرت له‌ لای خاوه‌ن خانوه‌که‌ هات که‌ درۆی له‌گه‌ڵ من کرد، که‌ به
شیوه‌یه‌کی سه‌یر ماناکی پوون بوو. چوو هه‌ر پێخه‌فه‌که‌، له‌پرا خێرا په‌نجه‌ره‌که‌ی
کرده‌وه‌، هاواری لێ هه‌ستا، تا گوێو تینی هه‌بوو په‌نجه‌ره‌که‌ی پال دا و نه‌یتوانی
به‌سه‌ر خۆیدا زال بیت و فرمیسک به‌چاوانیدا بارین و به‌ده‌م هه‌نسکه‌وه‌ وتی "وه‌ره
ژووره‌وه‌! وه‌ره‌ ژووره‌وه‌! ده‌ی کاسی خێرا وه‌ره‌، جارێکی دی وه‌روه‌ لام! ده‌ی توخوا
خۆشه‌ویسته‌که‌م وه‌روه‌ لام! ده‌ی ئە‌م جاره‌ گویت لیم بیت، کاسرین دوا جار وه‌روه‌
لام!" ئە‌م دیمه‌نه‌ بیه‌رۆکه‌ی دیمه‌نێکی ئاسایی خسته‌ پوو: هیچ هێمایه‌کی وجوودی
نه‌دا به‌ده‌سته‌وه‌، به‌لام به‌فر و باران درندانه‌ روویانده‌کرده‌ ژووره‌وه‌، ته‌نانه‌ت گه‌یشته
لای منیش، چراکه‌شیان پوو له‌ کزی کرد.

ئای له‌و ئازاره‌، ئای له‌ نێو لافاوی ئە‌م خه‌مه‌دا چۆن هه‌موومان نغزۆ بووین، هه‌ر
ئهمه‌ بوو ئە‌م نه‌گه‌به‌تیه‌ی به‌دوادا هات، که‌ وای له‌ هه‌ست و سۆزم کرد به‌سه‌ر

شیتاتییه که پیدا زال بم. پاشه کشیم کرد، نیمچه تووره بوونیکم هه بوو له وهی که گویم له هه مووی گرت، نارحه تیش بووم له وهی که مۆته که نه گریسه کهم له گه ل ئەو دیمه نه تیک کردهوه، چونکه ئەو ئازاره به سوپیهی دروست کرد، هه رچه نده بوچی ئەمه له پال تیگه یشتنی منه وه بوو. چوومه خواره وه بۆ شوپینیکی دوورتر، له پشته وهی موبه قه که گیرسامه وه، که بلایسهی ئاگر، پیکه وه به هه موو لایه کدا بلاو ده بوونه وه، دووباره وزه ی به مۆمه کهم به خشییه وه. هیچ شتیک زیاد له و پشیلە خۆله میشییه چاو بزه بیزار کهر نه بوو که به سه ر پاشماوه کاندای خشیه خشیی لپوه ده هات، به زۆری میاواندی و سلاویکی لی کردم.

دوو کورسی بی پشت، شیوه یان باز نهیی بوو، نزیکه ی رپیره وه که یان داخستبوو. له سه ر یه کیکیان خۆم درپژ کرد و ئەوه که ی تریشیان به شی گریمالکین (پشیله که) بوو. ئیمه هه ردوو کمان و امان ده زانی نه ک پاشه کشیمان کردوو به لکو داگیریش کراوین، پاشان جوژیفیش به دیار که وت، خش خش له سه ر پیلپیکانه دارینه کان هاته خواره وه که له سه ر بنمیچه که ون بوو، به نیو ته له یه کدا: به من وابی ده چوو نه نیو کوخه که ی. نیگایه کی گرت ته ئەو گرهبی که من یاریم پۆ ده کردن، پشیله که ی له شوپن خۆی له قاند، خۆیشی نغرو کرد و خۆی خه ریکی دروستکردنی جگه ره یه کی سی ئینجی کرد. ئاماده بوونی من له دیراسه که ی ئەودا ئاشکرا بوو که پارچه روومه تیک بوو زۆر به شه رمه زاری ده هاته به رچاو: به بیدهنگی جگه ره که ی خسته نیوان لپوه کانی، قوولی ویک هینانه وه، مژیکی قوولی هه لکیشا. وازم لی هینا تا چیژ له و جگه ره یه وه رگریت. پاش ئەوه ی دوا مژی لی دا، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، هه لسا یه وه، هه روه ک چۆن به هیواشی هات ئاواش ورده ورده رویشت.

ئیدی ههنگاویکی هیواشتر هات، ئیستا دهم لیک کرده وه بۆ به یانی باشیک، به لام نه مکرد و دامخسته وه، سه لام کردنه که رووی نه دا، له بهر ئەوه ی هاریتۆن ئیرنشۆ خه ریکی کاری خۆی بوو، دهستی له هه ر شتیک ده دا نه فره تی لی ده کرد، نه فره تی له هه موو شتیکی نیو ئەو خانوو ده کرد، کاتی له گوشه یه که وه راده ما بۆ بیللیک یان پیمه ره یه ک بۆ لادانی قۆمه ته به فره که. ئاورپیکی به سه ر پشته وه ی که وه نته ره که دا دایه وه، کونه لووتی فشته ر کردن، که میک سه روسیمای له گه ل من و هاوریکه م

پشیله که ئالوویر کرد. به ئاماده کردنه که ی پیم و ابوو ئەو ده رگایه رپگه ی پیدرا بوو، کوخه یه کی توندم لی هه سنا و جووله یه کم کرد و به دوا ی که وتم. هه سستی به وه کرد، چوو نه نیو ده رگایه کی ژوو ره وه له گه ل کو تایی بیله که ی، دهنگیکم لپوه هات که شوپینیکی هه بوو ده بوا یه بو ی بجم، بۆ ئەوه ی شوپینه که م بگویم.

ده رگا که بۆ نیو خانوو که کرایه وه، ئافره ته کان له وی پشته ر چالاک بوون، زیلا خه ریکی ئاگر خۆش کردن بوو، خاتوو هیتکلیفیش ئەژنۆی به عه رزی داکوتابوو، به هاوکاری روونای ئاگره که کتیبیکی ده خوینده وه. ده سته کانی له نیوان ئاگر و چاوه کانی گرتبوو، پی ده چوو له شوپینه که ی زۆر راحت نه بوو، هینده شوپینی خۆی خۆش کردبوو که پریشک به خۆی و خزمه تکاره که نه که ویت، یان بۆ دوور خسته وه ی له سه گه که. جار جار، ئەمه لووتی ده پرووزکاند و به سه ر ده موچاویدا ده خوراند. منیش سه رم له وه سووما که هیتکلیفم له وی بینی. له لای ئاگره که دانیشته بوو، پشتی له من بوو، تازه دیمه نه گه رده لوولاوییه که م له گه ل زیلا ته واو کردبوو، که ناوه ناوه له کارکردن له گوشه یه که وه ده وه ستا و ئاهیکی قوولی هه لده کیشا.

کاتی من چوومه ژوو ره وه، رووی له بووکی کرد و وتی "ئهی تو، بی قیمه ت" نازناویکی به کار هینا وه ک مراوی یان مه ر بی زه ر بوو به لام به گشتی به خیرایی له دم هاته ده ر. به رده وام بوو و وتی "ها ئیوه ن لپره، دووباره به خۆت و فیله بی سووده کان! ئەوانی تر نانی خۆیان پهیدا ده کهن. ئیوه له سه ر خیری من ده ژین! له سه ر حیسابی من پیسایی ده کهن، بۆ خۆتان شتیک بدۆزنه وه بیکه ن. ئیوه ده بی باجی ئەو تاعونه بدن که له ژیر رکیفی مندا هیجتان لی ناکات. گویتان لیمه، هه ی نه گریسینه؟"

خانمه گه نه که کتیبه که ی داخسته وه و فرپی دا سه ر کورسییه که و وه لامی داوه "من پیسایی خۆم هه ر فرپی ده دم، چونکه گه ر ره تی که مه وه تو ده توانی دروستم بکه یه ت. به لام من هیچ ناکه م. به لام ده بی تو ئاگه داری زمانی خۆت بی، جگه له وه ی چی من پیم خۆشه ئەوه له گو ت بیته ده ر!

هیتکلیف دهستی به رز کرده وه و قسه که ره که ش چوو شوپینیکی سه لامه تتر، دیار بوو که له گه ل ئەو شتانه راهاتبوو. چه زی به وه نه ده کرد بیته مزه له شه ری مشک و

پشیلهدا، منیش خیرا چومه پیشهوه، وهک بلّی بهپهروّش بم بهشداری بکهه له گهرمی بهزمهکه، ههروهها بی بهریش بووم و زانیاریم نهبوو من بوچی تیّهه لدهچمهوه. دانیشتوهکانی نیو ئەم خانووہ چاویان ئەبلّهق بوو و چاوهپتی قسهی ناخوشتریان دهکرد: هیتکلیف له نیو گیرفانهکانی مستی خوئی پر کرد، لهسهه خوئی نهبوو، خاتوو هیتکلیف لیوهکانی تیکهه لّسوون، رویشت لهو لاهه دانیشت، لهو شوینهی که قسهکانی پاراست بههوی یاریکردن به بهشیک له پهیکههکه له کاتی مانهوهی من. ئەمه دریزهی نهخایاند. ئەوهه رهت کردهه نانی بهیانیمان لهگه لّ بخوم، ههروهها لهگه لّ بهکهه تیشکی بههه یاندا، ههلیکم بو ریکهوت و هه لّاتمه نیو ههوا نازادهکه، ئیستا ههوا پاک و بی گهرد بوو، ئیستاش وهک سههولبهندان تهزی و سارد بوو.

سهروکهکهه لیم نزیک بووهوه و ویستی بموهستینیت، من گهیشتبوموه کوّتایی باخچهکه، پیم وت پیاسهیهکم لهگه لّ بکات بهنیو بهیارهکهدا. باش بوو ئەمهی کرد، چونکه تهواوی پشتی گردهکان لوورهی بایان لهگه لّ بوو، زهاریهکی سپی. ههلبهز و دابهزی ئەو کهش و ههوایه پهست بوونیکه لهسهه ئەم ئهرزه پهیدا کرد. کهمترین چالّ تا ئاستیک پر کرا بوو له بهفر، ههروهها تهواوی زنجیره چیاکان، پهتکردنهوهی یاریهکان، وهک بلّی ئیستا وینهی هاتوچویهکهی دوینیم له بیر ما بوو. له یهکیک له لایهکانی ریگهکه، لهگه لّ شهس حهوت یاردیک هیلّیکی بهردینم بهدی کرد، بهنیو تهواوی دریزی ئهرزه رووت و بی پستهکهدا بهردهوام بوو: ئەم هیلّ به کلسی داپوشرابوون هه بهئهقهست بو ئەوهی ببه ری نیشاندهر له کاتی تاریکیدا، ههروهها له بهر خۆدا دهموت ئیستا نا ئیسا دهکهومه خوارهوه، ئەو لاهه ئەم لام زه لکاوای قوولّ بوون: به لام، گوومه پر له سیانهکان لیّره و لهوئی دیار بوو. هه موو شوین پیکان ون ببوون: ههروهها هاوریکهه بهپیویستی زانی ئاگه دارم بکاتهوه بو ئەوهی سهیری راست و چهپم بکهه، کاتی وام زانی به دوام دهکهون، راست بوو، لووره لووری ریگهکه بوو.

که میک سوافه مان کرد، له دهروازهی سرهسکروّس پارک وهستا و وتی من لیّره هیچ هه لّیههک ناکهه. خوا حافیز بوونمان تهنیا خو چهمانهوهیهکی خیرا بوو، پاشان

به رهو پیشهوه ههنگام نا، متمانهه به سههراوهکانی خوم کرد، چونکه پاسهوانی کووخهکهی چوّل و هوّل بوو. دووری نیوان دهروازهکه و گرهنج دوو میل بوو، پیم وابوو دهگهیشته چوار میلش، چی گهر خوم لیّ ون بیت له نیو درهختهکان، تا ملان بکهومه نیو بهفر: ریگهیهک بوو تهنیا خه لّکی بهئهزموون دهتوانن بینرخینن چون ریگهیهکه. له ههه حاله تیکدا، بهو رییه سهه سهختهدا چووم، سهعات دوانزه لیّیدا کاتی که چوومه نیو خانووہکه، ئەمهش مانای ئەوه بوو که ههه میلیم بهسهعاتیک بری له ویزهرینگ هایتسهوه خانووہکه.

ههه ئەوه بوو چوم پیکهاتهیهکی مرۆییانهی بینی وا خیرا به رهو من هات و بهخیرهاتنی کردم، زور سهیرم پی هات، هه رگیز کهس بهم شیوهیه بهخیرهاتنی نه کردومه له ژیاندا. بهتهواوی دهستیان له من هه لّگرتیوو: هه موو که سیک وای دهزانی من دویننّ شهو مردووم. نه یاندهزانی چوونیش دهست بکهه به گه پان بهدوای مندا. دهستیکم بو جوولاند که هیمن بن، ئیستا که منیان بینی گه رامهوه، له دلّوه زور بی هوّش بووم، به شیواوی چوومه سههروهه. پاش ئەوهی جلی وشکم له بهر کرد، بو ماوهی سی تا چل خولهک هاتوچوم کرد، بو گیرانهوهی گهرمی نیو له شم، چوومهوه سهه دیراسه کههه، وهک میرووی گیژخواردوو بی تاقهت بووم: ئەوهنده ماندوو بووم نه مدهتوانی بچه پش ئاگرهکه و فره قاوهیهک بخومهوه که خزمهتکارهکه بو حهسانهوهی من نامادهی کردبوو.

زەمانە بەتەواوی گۆراوە!

منیش وتم "بەلێ. وابزانم تۆ چەند بەدیلتیکی باشت بینووه؟"

وتی "بەلێ وایە بینوومن: بەلام دەردەسەریشم بینی."

هەر لە خۆما بیرم کردووه و وتم "من باسەکه دەگۆرم دەیبەمەوه سەر ئەو خیزانەهی که شهوێکم لایان بەدەردەسەری بەسەر برد. بابەتتیکى باشە بۆ دەست پیکردن! زۆر حەزیشم دەکرد میژووی ئەو کچە بیوژنە جوانە بزاتم: بزاتم ئایا بەئەسل خەلکی ئەو ولاتەیه، یانیش ئەو تەبەگانهیه و کەس نازانیت کچی چ پیاوێکە و خزم و کەسی کێیە کێ نییە" هەر بەو نیازەوه پرسیارم لە خاتوو دین کرد بۆچی هیتکلێف سەرەسکرووس گرهنجی جی هیتشت و ژیانیکى پەسەند کرد که له باریکی زۆر ناخۆش و ناجۆر دەبیاتە سەر. پرسیم "باى ئەوئەندە دەولەمەند نییە که دەستتیک له خانووکه وەردات و نوێی بکاتەوه؟"

وہلامی دایەوه "گەرەم هەر زۆر دەولەمەندە!. کەس نازانیت ئەو کابرایە چەند پارەى هەیه، هەموو سالییش لە زیادبووندايه. بەلێ، بەلێ، با ئەوئەندەى هەیه له خانووێکی خۆشتر لەوێ ئیستا هەیهتی بژیت: بەلام زۆر نزیکە، دەست داخراوه. هەرەوهها گەر مەبەستی بوايه سەرەسکرووس گرهنج جی بەیلت، هەر کەسێک داوای لى بکات بۆ کرێ دەستی کەرەمی ناگیرتەوه، ئەوا هەرگیز بۆ ئەوه له دایک نەبووه ئەو هەله له دەست خۆی بدات و چەند سەد دۆلاریکی تر بەدەست نەهینیت له کرێکە. شتتیکى زۆر نامۆیه که خەلک زۆر چلێس و بەتەماعن، هەرچەندیشە بەتەنیا له جیهان بژین هەر بەتەماعن!"

"وا پێ دەچیت، کورێکی هەبوویت؟"

"بەلێ کورێکی هەبوو، ئەویش مردوو."

"ئەى ئەو خانمە گەنجە، خاتوو هیتکلێفی ناوه، بووکیهتی؟"

"بەلێ"

"له ئەسلدا ئەو له کوێ هاتوو؟"

"گەرەم بۆچی، ئەو خانمە کچی گەرەکهى منە، خوا لێی خۆش بیت: کاسرین

بەشى چوارەم

ئێمە چ پەرەمووچتیکى بوودەلە و بێ کەلکین! من که هەمیشە سوور بووم لەسەر ئەوهى که خۆم ئازاد و سەرەخۆ بپارێزم له قسه و باسه کۆمه لایەتییهکان، هەرەوهها سوپاسی ئەستێرەکانم کرد که، بەدریژاییدا، من رووناکیم لەسەر شوینتیک هەبوو که نزیک بوو له بێ کەلکی. زۆر بێ هیژ و کز بیووم، تا زەرەپەر من مەملانیم بوو له گەل روح و تەنیاپییهکەم، دواجار رەنگەکانی رووشن کردووه، له ژێر ئامادەبوونی بەدەست هینانی زانیاری دەربارەى پێویستی گیرسانەووم له شوینتیک، من کەیفم بە خاتوو دین دەهات، کاتى نانى ئیوارەى هینا، دانیشت تا من نانهکەم خوارد، بەهیواى ئەوه دانیشت باسى دونیام بۆ بکات، یان ئەو تەبەگانهیه سەبەستی ئەوهى خەوم لى نەکەویت و بکەومە جوولە یانیش گێژم بکات و خەوم لى بکەویت.

بە هیمنی وتم "ماوهیهکی باشە لێرە دەژیت، تۆ نەتوت بۆ ماوهى شانزە سالە؟"

"گەرەم هەژدە سالە من لێرە دەژیم: کاتى من هاتمە لێرە ئەو خانمە میردى کردبوو، کاتى خانمەکه مرد، سەرۆکەکه منى وەک دەرگاوان بەکرى گرت."

"بەلێ راست دەکەى."

بۆ ماوهیهک بێدەنگ بووین، هەموو دنیا بێدەنگ بوو. ئەو بوختانکەر و قسه هین و بەرە نەبوو که من زۆرى لى دەترسام تا ئەو کاتەى زانیم کاروبارى چییە، کاروبارەکانیشی زۆر سەرئەنجامی منیان راکیشا. بەلام له ماوهى ئەو بێدەنگییهدا له دەورووبەرى خۆم پامام، دەستەکانم لەسەر ئەژنۆکانم، پەلە هەوریکى پى له بێرکردنەوه بەسەر روخساریدا سەمایان دەکرد، بەنەرمى وتی "تۆ، دواى ئەو کاتە

لینتن ناوی پاکیزه‌بیبیه‌تی، پیش‌ئوه‌ی میرد بکات‌ئو ناوه‌ی هه‌بوو، واته له‌ئو سەلدا کچی‌لینتنه. من خۆم به‌خۆم کردوو، حورمه‌کی زۆر غه‌ریبه! خۆزگه به‌ریز هیتکلیف لیره‌ی لا دهبرد، رهنکه‌ئو کاته دووباره بۆ خۆمان سه‌رمان به‌یه‌کدی ده‌کرده‌وه و پتکه‌وه ده‌زیاین.

منیش سه‌رم سووما و هاوارم لای هه‌ستا "چی! کاسرین لینتن؟ به‌لام رهنگدانه‌وه‌ی یه‌ک ده‌قیقه قایلی کردم که‌ئو کاسرینه نه‌بوو وهک تارمایی بۆم ده‌رکه‌وت. پاشان به‌رده‌وام بووم و پرسیم "که‌واته‌ئو خیزانه به‌ناوی لینتن بانگ ده‌کرین؟"

"به‌لای به‌و ناوه بانگ ده‌کران."
"ئه‌ی‌ئو ئیرنشویه کتیه: هاریتون ئیرنشۆ، که له‌گه‌ل به‌ریز هیتکلیف ده‌ژیت؟ ئایا خزمایه‌تیان هه‌یه؟"

نه‌خیر، ئه‌وه برارای به‌ریز لینتنی خوا لای خۆشبووه.

"که‌واته ئامۆزای ئه‌و خانمه گه‌نجه‌که‌یه، وا نییه؟"

"به‌لای. هه‌روه‌ها می‌رده‌که‌شی ئامۆزای بوو: یه‌کیکیان به‌لای دایکه‌وه، ئه‌وه‌ی تریشیان به‌لای باوکه‌وه: هیتکلیف خوشکی به‌ریز لینتنی هیناوه."

ئه‌ی له‌سه‌ر ده‌رگای پێشه‌وه‌ی بانه‌کانی ویزه‌رینگ نووسراوه "ئیرنشۆ". ئایا ئه‌وانه خیزانیکه‌ی کۆن؟"

گه‌وره‌م هه‌ر زۆر کۆن. هاریتون دوا نه‌وه‌یانه، وهک کاسیش دوا نه‌وه‌ی ئیمه‌یه. مه‌به‌ستم دوا نه‌وه‌ی لینتنه. ئایا قه‌ت له‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ ماویته‌وه؟ ببووهره که‌ئو پرسیاره ده‌که‌م به‌لام، هه‌ر ده‌که‌م بزانه‌م ده‌نگ و باسی چۆنه؟"

"خاتوو هیتکلیف؟ دیار بوو زۆر باش بوو، و شوخ و شه‌نگیش بوو. به‌لام وابزانم زۆر دلخۆش نه‌بوو."

"ئوو به‌ریزه‌که‌م، ده‌زانم! ئه‌ی سه‌رۆکه‌که‌ت پێ چۆن بوو؟"

"که‌سه‌یکه‌ی زۆر توپه‌هاته. به‌لام خاتوو دین ئایا ئه‌وه سیفه‌تی به‌راستی خۆیه‌تی؟"
"تووهره‌ک ددانه‌کانی مشار، په‌قیش وه‌ک مه‌په‌ری ره‌ش وایه! چه‌ند که‌م بیدوینی ئه‌وه‌نده باشته‌ه."

"رهنکه له‌ ژیانیدا هه‌لبه‌ز و دابه‌زی زۆر دیبیت، بۆیه ئاوا تووپه‌وتوند بووه. ئایا هه‌یج له‌ باره‌ی میژووی ئه‌و کابرایه ده‌زانن؟"

"گه‌وره‌م میژووی ئه‌و کابرایه سه‌ربورده‌یه‌که بۆ خۆی. هه‌موو شتیکی له‌ باره‌یه‌وه ده‌زانم: به‌لام یه‌ک شتی له‌ باره‌وه نازانم ئه‌ویش ئه‌وه‌یه نازانم له‌ کوێ له‌ دایک بووه و دایک و باوکی کین و چۆن ئه‌و هه‌موو پارهییه‌ی ده‌ست که‌وتوو. هه‌روه‌ها هاریتون زۆر به‌خرایی لای که‌ت! ئه‌و پیاوه به‌ده‌خته تا که‌سه‌یکه له‌و شوینه که‌ نازانیت چۆن ده‌سخرۆ کراوه."

باشه، خاتوو دین، خیرت ده‌گاتێ گه‌ر شتی که‌م له‌ باره‌ی دراوسێکانم پێ بلایت: من وا هه‌ست ده‌که‌م گه‌ر ئیستا بێ ئه‌و شتانه بنووم ناحه‌سه‌یمه‌وه. بۆیه تکات لای ده‌که‌م ئه‌و چاکه‌یه‌م له‌گه‌ل بکه و لیره دانیشه و سه‌عاتیکه‌م بۆ بکه‌م."

"به‌ سه‌رچاو گه‌وره‌م! ده‌چم هه‌ندێ کاری دروومان دینم و پاشان تا تو پیت خۆش بیت داده‌نیشم و قسه‌ت بۆ ده‌که‌م. به‌لام تو سه‌رمات بوو: ده‌بینم له‌ سه‌رما ده‌له‌رزیت، ده‌بی هه‌ندێ شیریه‌ی گه‌رم بخۆیته‌وه تا گه‌رم بپه‌ته‌وه."

ئافه‌رته دل باشه‌که رۆبشت، منیش خۆم له‌ ئاگره‌که نزیکه‌تر کرده‌وه. سه‌رم گه‌رم داها‌ت به‌لام ته‌واوی به‌شه‌کانی تری جه‌سته‌م سه‌ر ببوو: له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، مه‌ست ببووم، تا راده‌یه‌ک که‌ نزیکه‌م ببومه‌وه له‌ شتی و گه‌مه‌یه‌ی، به‌لام هه‌ستا هه‌ر ترسم له‌ دلدا مابوو و ئه‌و رووداوانه‌ی ئه‌مرو و دوینی به‌ جدی کاریگه‌ریان هه‌بوو له‌سه‌ر دل و ده‌رووم. زوو هاته‌وه، که‌لوپه‌لی شیر و سه‌له‌ی کارکردنی خۆی هینا، قۆریه شیریکه‌ی خسته‌ سه‌ر ته‌باخه‌که و له‌ شوینی خۆی دانیشه‌وه، دیار بوو که‌ زۆر خۆشی به‌وه ده‌هات که‌ منی دۆزیوه‌ته‌وه و قسه‌م بۆ ده‌کا.

هه‌یچی تر خۆی نه‌گرخاند و باسه‌که‌ی دوا نه‌خست، بۆیه ده‌ستی کرد به‌قسه و وتی "پیش ئه‌وه‌ی بيمه ئیره بژیم. من زۆربه‌ی کات له‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ بووم. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی دایکه‌م چاودیری هیندلی ئیرنشۆی ده‌کرد، که‌ باوکی هاریتون. منیش له‌وه راهاتبووم که‌ یاریم له‌گه‌ل منالان ده‌کرد: هه‌روه‌ها کاری رۆژانه‌شم به‌ریوه‌ ده‌برد. "کا" م کۆ ده‌کردنه‌وه، هه‌موو کاروباره‌کانی نیو کیلگه‌که‌م به‌ریوه‌ ده‌برد و که‌سیش یارمه‌تی نه‌ده‌دام. له‌ به‌یانیه‌کی خۆشی هاویندا سه‌ره‌تای دروینه‌ بوو، له‌ بیرمه‌

به پریز ئیرنشۆ، سه روک که گه وره که، له قاندرمه که هاته خواره وه، به نیازی گه شتیکی خۆی پۆشته کردبوو. پاش ئه وهی به جوژیفی گوتبوو که ئه مرۆ چی بکه، که رایه وه بو هیندلی و کاسی و من، چونکه له گه لیان دانیشتبوووم نانم ده خوارد. قسه ی له گه ل کوره که ی ده کرد و وتی "ئیسنا وا بووی به پیاویکی قۆز، ئه مرۆ ده چم بو لیقه ره پوول، چیت بو بینم؟ هه رچیت پی خۆشه ناوی بینه تا بو تی بینم: به لام با شتیکی بچووک بیت چونکه ده رۆم بو ئه وئ و ده گه ریمه وه: هه ر سه ره و 60 میله، ئه و ریگه یه دووره ش هه ر به دم خۆشه!" هیندلی وتی من که مانچه یه کم ده وئ بو م بین. پاشان پرسیا ری له کاسی کرد، هیشتا شه ش به هاری ته وا و نه کردبوو، به لام دهیتوانی سواری ئه سپ بیت و ئه سپ سواریکی چاک بوو. کاسیش په تیکی هه لبارد. منیشی له بیر نه چوو، له بهر ئه وهی دلکی باشی هه بوو هه رچه نده هه ندئ جار که میک توند بوو. به لئینی به من دا که زه مبله یه کی سیو و هه رمیم بو بینیت، پاشان مناله کانی ماچ کرد و خواحافیزی کرد و رویشت.

له گه شته کهیدا سی رۆژی پی چوو. ئه و سی رۆژه بو هه موومان زۆر بوو. زۆربه ی جار کاسی ده پرسی که ی باوکم دیته وه مائی. خاتوو ئیرنشۆ له سییه م ئیوارهیدا مه زنده ی ئه وهی کرد که ده رووبه ری نانی ئیواره ده گه ریته وه. بۆیه ناخواردنه که ی سات دوا ی سات دوا ده خست. هیچ سه ر و سو راخیک بو گه رانه وهی نه بوو، بۆیه دوا جار مناله کان ماندوو بوون هه نده ی بچه ده ره وه و سهیری ریره وه که بکه. پاشان دنیا تاریک دا هات. ده بوایه بیانباته سه ر پیخه فه کانیان بو ئه وهی بخه ون به لام پارانه وه بو ئه وهی هه ندیکی تر بمیننه وه. ده رووبه ری سه عات یانزه قفل ی ده رگا که به هیمنی ته فه ی لیوه هات و سه روک هاته ژووره وه. خۆی خزنده سه ر کورسییه ک، پیده که نی و ناله ی لیوه ده هات. به ده ست ئاماژه ی بو هه مووان کرد دانیشن. له بهر ئه وهی به قوربانی مردنی ببوو، هه رگیز جاریکی دی گه شتی نه کرد بو سی شانشینه که ی تر.

قاپووته زله که ی شل کرده وه که له قۆل و باسکی توند قایمی کردبوو و شتیکی تیدا بوو و وتی "ئه مه له سه ره مه رگیدا بوو. ئا فره ت سهیری ئیره بکه! له ژیاندا هه رگیز هیچ شتیکی ئاوا شه که ت و ماندووی نه کردوومه: به لام ده بی تو وه ک

دیارییه ک له لایه ن خوا وه وه ری بگریت، هه رچه نده ئه وه نده ره شه ده لئینی له لایه ن شهیتانه وه هاتوو.

ئیمه ش هه موومان له سه ری کۆبووینه وه. سهیری رووی کاسیم کرد قیز و بیزی لی ده کرده وه. منالکی شه که ت و قژ ره ش بوو. ئه وه نده گه وره بوو که دهیتوانی بر وا و قسه بکات. ئه وهی راستی بیت به دم و چاو دیار بوو له کاسی هه راشتر بوو. کاتی مناله که که وته سه ر پییه کانی سهیریکی ده رووبه ری خۆی کرد و هه ندئ قسه ی هه لته و په لته ی له گو هاته ده ر که که سه مان سه رمان لی ده رنه ده چوو. من لی ترسام، خاتوو ئیرنشۆ ئاماده بوو په لی بگریت و فرییداته ده ره وه: هاواری لی هه ستا و پرس ی چۆن قه ره جیکی ئاوا دینیته ماله وه، کاتی که ئیمه وا منالی خۆمان هه یه و به خیوی ده که یین و بۆی ده ژین؟ مه به ستی چیه له م کاره ی و چی له و کوره ده کات، خۆ شیت نه بووه؟ سه روک هه ولی شیکردنه وهی مه سه له که ی دا، به لام ئه وه نده ماندوو بوو رهنگی مردووانی لی نیشتبوو. ئه وهی من له قسه کانیم به دی کرد ئه وه بوو که به سه ره اتی ئه و مناله ئه وه بوو که بی مال و گیژ و له شه قامه کانی لیقه ر پوول که وتبوو و له برسان خه ریک بوو ده مرد. له وئ هه لیگرته وه و به دوا ی خوا وه نه کهیدا گه راره: وتی، که سم نه بینی و نه ناسی خۆی به خوا وه نی ئه م مناله بزانی ت. کات و پاره که ی سنووردار بوو. ئه وهی پی با شتر بوو که له گه ل خۆیدا بیهینیته وه مائی له وهی که مه سه رف بکات و بگه ریت به دوا ی خوا وه نه که ی: له بهر ئه وهی سوور بوو له سه ر ئه وهی که ئاوا به ته نیا له سه ر ئه و شه قامانه جی نا هیت. له ئه نجامی قسه کانیدا، خاتوونه که ی هیور بووه وه، به ریز ئیرنشۆ به منی وت: جوان بیشۆ و جلی پاکی بده ری و با له گه ل مناله کاندایه بخه ویت.

هیندلی و کاسی خۆیان خه نی کرد له گه ل سه یرکردن و گو یگرتن تا ئاشتی گه رایه وه: پاشان هه ردووکیان ده ستیان کرد به کۆلینه وه ی گیرفانه کانی باوکیان بو ئه و دیاریانه ی که به لئینی پی دابوون بۆیان بینیت. ئه وهی یه که میان کوریکی چواره سالان بوو، به لام کاتی ئه و شته ی هینا یه ده ر که ده بوایه که مانچه یه ک بیت، له نیو قاپووته گه وره که هه پروون به هه پروون ببوو، به ده نگیکی به رز دا ی له قو لپی گریان. هه روه ها کاتی کاسی زانی باوکی په ته که ی له سه ر ئه و بیگانه یه ون کردوو، ده ستی

کرد به گالته و گپ و تیروپیری له شته بچووکه گهژهکه هه‌لدا، بۆ دلناخۆشییه‌که‌ی نووزیه‌که‌ی ئاراسته‌ی باوکی کرد، بۆ ئه‌وه‌ی فیری شیوازیکی پاکتری بکات. هه‌ردووکیان به‌ته‌واوی ئه‌وه‌یان رته‌ کردوه‌ که ئه‌ کورپه‌ بیگانه‌یه‌ بیه‌ته‌ بن جیگه‌ له‌گه‌ڵیان، ته‌نانه‌ت ژووهره‌که‌یشیان لێ قه‌ده‌غه‌ کرد. منیش چی دیکه‌ هه‌وسه‌له‌م نه‌ما، بۆیه‌ له‌سه‌ر قاندرمه‌کانم دانا به‌هیاوی ئه‌وه‌ی به‌یانی لێیدا و پروات. به‌ریکه‌وت بوو یان هه‌ر چۆنیک بیت سه‌رنجی دا ده‌نگی ئێرنشو، به‌ گاکۆلان چوو له‌ی ده‌رگای به‌ریژ ئێرنشو. کاتیکیش ئێرنشو بینی که ژووهره‌که‌ی به‌جی هیشتوو. ده‌ستی کرد به‌پرسیاران چۆن ئه‌وه‌ کورپه‌ گه‌یشتووته‌ ئه‌وئ. منیش ناچار بووم دانی پیا بنیم، هه‌روه‌ها له‌ بری ترسنۆکی و کاره‌ نامرۆقانه‌که‌م که ئه‌و مناله‌م له‌وئ فری داوه‌ ره‌وانه‌ی ده‌ره‌وه‌ی خانووکه‌ کرام.

ئه‌مه‌ یه‌که‌م ئاشنابوونی هیتکلیف بوو له‌گه‌ڵ خیزانه‌که‌. پاش چه‌ند رۆژیک کاتی که گه‌رامه‌وه‌ (چونکه‌ هه‌رگیز خه‌یالم بۆ ئه‌وه‌ نه‌ده‌چوو که دوورخستنه‌وه‌که‌م هه‌میشه‌یی بیت)، زانیم که به‌مه‌سحییان کردوو و ناویکیان لێ ناوه‌ ئه‌ویش "هیتکلیف" بوو: ئه‌وه‌ ناوی ئه‌وه‌ کورپه‌یان بوو که به‌منالی گیانی ده‌رچوو، ئه‌و ناوه‌ تا ئێستاشی له‌گه‌ڵدا بیت خزمه‌تی پیگه‌یان دووه‌ هه‌م بۆ مه‌سیحیه‌ت و هه‌میش بۆ نازناوی. خاتوو کاسی و ئه‌وه‌ کورپه‌ ئێستا زۆر به‌ینیان خۆش بوو. به‌لام هیندلی که‌یفی پێ نه‌ده‌هات و رقی لێ بوو: ئه‌وه‌ی راستی بیت منیش که‌یفم به‌چاره‌ی نه‌ده‌هات. ئیمه‌ش هه‌ر به‌ قیز و به‌ شه‌رمه‌وه‌ ژيانمان له‌گه‌ڵی ده‌برده‌ سه‌ر: چونکه‌ من ئه‌وه‌نده‌ ئاقل نه‌بووم هه‌ست به‌و ناداوه‌رییه‌ی خۆم بکه‌م، هه‌روه‌ها خیزانی ئێرنشو هه‌رگیز ئامۆژگارییه‌که‌ی ئه‌وه‌ کورپه‌ی نه‌ده‌کرد کاتی ده‌یبینی هه‌له‌یه‌که‌ ده‌کات.

منالیکه‌ی خه‌مۆک و به‌سه‌بر بوو. ئه‌وه‌ هه‌موو مامه‌له‌ خراپه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کرا ته‌قه‌ی سه‌ری ده‌هات: به‌رامبه‌ر هیندلی ده‌وه‌ستا بۆ ئه‌وه‌ی چاوی بترووکیته‌ یان فرمیسه‌کی له‌ چاوان بیه‌ته‌ خوار، کاتی منیش گوێچه‌که‌کانیم توند ده‌گوشی هه‌ناسه‌یه‌که‌ی هه‌له‌که‌یشا و چاوه‌کانی ده‌کردنه‌وه‌، وه‌ک بلێ به‌ریکه‌وت نازاری خۆی داوه‌ و هه‌رگیز شکاتی له‌ که‌س نه‌ده‌کرد. ئه‌م هه‌موو به‌رگه‌ گرتنه‌ ئێرنشو پیری

تووهره‌ کرد، کاتی زانی کورپه‌که‌ی په‌فتاری خراپه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و مناله‌ هه‌ژاره‌ بۆ باوکه‌ و نازاری ده‌دات. بۆیه‌ بانگی کورپه‌که‌ی کرد و به‌شیوه‌یه‌که‌ی عه‌نتیکه‌ بریدییه‌ لای هیتکلیف، باوه‌ری به‌هه‌مووان کرد و وتی (له‌ به‌ر ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌، راستی شته‌کانی درکاند) تازه‌ ئه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئیوه‌ ده‌ژیت و وه‌ک ئیوه‌ش حیسابی بۆ ده‌کریت، دواتریش بریدییه‌ لای کاسی که مامه‌له‌ی زۆر باشی له‌گه‌ڵ ده‌کرد و قه‌ت رۆژیک له‌ رۆژان نازاری نه‌ده‌دا.

به‌م شیوه‌یه‌، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌، ئه‌وه‌ کورپه‌ هه‌ستیکی خراپی له‌ نیو ئه‌و خانووهدا چاند. که‌متر دووسال پاش ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌ خاتوو ئێرنشو مرد. کورپه‌که‌ی هه‌ستی به‌وه‌ ده‌کرد که باوکی زیاتر له‌ چه‌وسینه‌ریک ده‌کات نه‌ک هاوڕییه‌که‌، هیتکلیفیشی به‌ سوخۆریک داده‌نا له‌سه‌ر حیسابی سۆزه‌کانی دایک و باوکی و ئیمتیازه‌کانی: ئه‌و شتانه‌ زۆر برینداریان کرد و ورده‌ ورده‌ ریک و کینه‌ی زیاتر ده‌بوو. من هه‌رگیز به‌زه‌بیم به‌و مناله‌دا نه‌ده‌هاته‌وه‌، به‌لام کاتی مناله‌کان نه‌خۆشی کوشنده‌ی سوورپه‌ریان گرت، من ده‌بوايه‌ چاودیریان بکه‌م، من راسته‌وخۆ وه‌ک ئافره‌تیک پاش مردنی دایکیان بوومه‌ خه‌مخۆری ئه‌و منالانه‌. فیکره‌ی خۆم گۆری و هیچی تر رقم له‌ که‌سیان نه‌بووه‌وه‌. هیتکلیف به‌پراوه‌یه‌که‌ی ترسناک نه‌خۆش بوو. کاتی که‌وته‌ سه‌ر جیگه‌ من هه‌میشه‌ له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌ی بووم. پیم وابی هه‌ستی به‌وه‌ ده‌کرد که من مامه‌له‌ی باشی له‌گه‌ڵ ده‌که‌م، به‌لام په‌ی به‌وه‌ نه‌ده‌برد که من له‌ ناچارییان ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م، ده‌بۆ ئه‌وه‌ش بلیم که هه‌مترین منال بوو تا ئێستا له‌ ژياندا دیبیتم. جیاوازی نیوان ئه‌و و ئه‌وانی تر وای لێ کردم که که‌متر بۆ لایه‌ن بم. کاسی و براکه‌ی زۆر منیان هه‌راسان ده‌کرد و بیزاریان ده‌کردم: ئه‌ویش وه‌ک به‌رخ وابوو زۆر بیده‌نگ بوو هه‌رگیز نارهبازی له‌ هیچ شتیکی ده‌رنه‌ده‌بیری، منالیکه‌ی زۆر بۆ ئه‌رک بوو. هه‌رچه‌نده‌ ره‌قییه‌که‌ی له‌گه‌ڵ هیندلی جار جار تووشی گرفتی ده‌کرد.

له‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی رزگاری بوو، دکتۆریش دووپاتی ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌ که چاکبوونه‌وه‌ی ئه‌و مناله‌ له‌ منوه‌ بوو و ستایشی شیوازی چاودیرییه‌که‌ی منی کرد. من له‌وه‌ هه‌موو ستایشه‌ی دکتۆره‌که‌ بۆ تاقت بووم، وای لێ کردم که زیاتر له‌گه‌ڵی باش بم. به‌م شیوه‌یه‌ هیندلی دوا هاوڕی و یارمه‌تیده‌ری خۆی له‌ ده‌ست دا: له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، من

هیشتا زۆر خوشهویستی خۆم بۆ هیتکلیف نیشان نهدهدا. زۆر سهیرم بهوه دههات که چ شتیك وای له باوکی هیندلی کرد ئهوهنده سهرنجی بهلای ئهوه مناله خهموکهدا بچیت که بهرای من ههرگیز ناتوانیت بههیچ شیوهیهکه جهزای خیری ئهوه کابرایه باتهوه و سوپاسی بکات. لهگهڵ ئهوه کهسهی که یارمهتی دهدا رهق نهبوو، ههستی زۆر ساده بوو. بهلام ههرکه قسهی دهکرد دهباویه ههموو خانووهکه گوپی لی بگریت و داواکانی بهجی بینیت. بۆ نمونه، بهبیرمه جاریکیان بهریز ئیرنشۆ جووتی جوانووی له بازاریکی نزیک ئهوه ناوه کړی بوو دای بهکورهکان. هیتکلیف جوانترین جوانووی پی درا بهلام ههر زوو شهلهل بوو، کاتی که بهوهی زانی به هیندلی وت:

"تۆ دهبی ئهسپهکهتم لهگهڵ بگۆرییهوه: من حهزم لهوهی خۆم نییه. گهر لهگهڵیشم نهگۆرییهوه ئهوا بهباوکت دهلیم له ماوهی ئهوه ههفتهیهدا سی جار له منت داوه و قۆلی خۆمی پی نیشان دهدهم که شانم شین و مۆر بووتهوه." هیندلی زمانی بهست و دوو شهپازلهی له بنا گوپی قایم کرد. سوور بوو وتی "وا چاکه جاریک واکهیت" رای کرده لای ههوانهکه (ئهوان سهقامگیر بوون)، هیندلی هاواری لی ههستا: گهر وا بکهیت ئهوا دووباره تیت ههلهدهمهوه، گهر گویشم لهو قسهیه بیت ههر لیت دهدهم. ههیه سهگی نهگریس!" بهچهنگالیک ههپهشهی لی کرد که بۆ پهتاته و (کا) بهکار دههات. ههر راوهستا بوو و وهلامی دایهوه "فریتی ده. پاشان پیت دهلیم که چۆن ههر که ئهوه بمریت تۆ دهرم دهکهیته دهرهوه، دواي بزانیم راستهوخۆ دهرت ناکات" هیندلی فریتی دا و پهلاماری دا و خستیه سههر ئهززهکه، بهلام ههر زوو بهلادا هات و ههستایهوه. هیتکلیف ههناسه برکی بوو و رهنگی سپی ههلهگهراوو، گهر من لیتی گهراوام بهکسههر دهچووه لای باوکی هیندلی. تهواو ئهوه تۆلهیهی له خۆ گرت. ئیرنشۆی گهنج (هیندلی) وتی "دهی قهرهه ئیستا جوانووهکهی من بۆ خۆت بیت. خوایهکه ملت بشکینیت: بیبه ههیه سوالکهری بی سههر و سوور! قهناعتیش به باوکم بیته له ههموو ئهوه شتانهی ههیهتی: تهنیا پاشان ئهوهی پی نیشان بده که تۆ چیت، بهشیک له شهیتانی تۆ، دهی ئهوه ئهسپهی من ببه، هیوادارم میشتکت بپرزینیته سههر زهوی!"

هیتکلیف چووبوو ئازلهکه که شل کاتهوه، به هی خۆی ببهستیتهوه. بهپشتیدا

پۆیشت، کاتی هیندلی قسهکهی تهواو کرد بهوهی له ژیر ئهسپهکهدا بهئهزری دادا، بی ئهوهی بزانیته که هیواکانی هاتونهته دی، تا هیزی ههبوو خیرا رای کرد. حهپهسام بهوهی که بینیم چون ئهوه مناله خۆی کۆکردهوه، لهسهرخۆ ههستایهوه. ههموو شتهکانی خۆی گۆری و پاشان لهسههر کۆمهله کایهک دانیشته بۆ ئهوهی زال بیت بهسههر ئهوه ههسته خراپه که بۆ ئهوه زۆر توندو تیژ بوو، پیت ئهوهی بیته ژوورهوه. بهئاسانی قهناعتهتم پی هینا که گلهیهکه قهلب مۆر بوونهوهکهی بخهمه سههر ئهسپهکه: تۆزیک له دلی گران بوو چ شتیك گیردرایهوه چونکه باسهکه بهدلی ئهوه نهبوو. بهدهگمه نارهزایی دهردهبری، بهرگهی ئهوه ههموو شته ناخۆشانهی دهگرت، بۆیه بهراستی بهمنالیک دلی گهورهه زانی: ههروهک چۆن گۆلییه، من بهتهواوی دهسخرۆ و ههلهختهینرام.

رازی بوو، هرچهنده زور دلی بهو برپاره گران بوو چونکه وتی "هیندلی منالیکتی بهکه لک و بی بهرهمه، هرگیز نهو کورهی من له داهاتوو سه رناکه ویت و پیش ناکه ویت.

من له دلوه هیوای نهوم دهخواست ئیستا ناشتی بگه پیتتهوه ناومان. زور نازارم دهچشت کاتی بیرم دهکردهوه سه رۆک هرچهنده کاری باشیش دهکات کهچی هر ناحه سیتهوه. قهت باوهرم نه دهکرد که وشکبوونی تهمن و نه خووشی له نهنجامی ناکوکی نیوانیان روو بدات. نهو خوئی درکی بهوه کردبوو: گهرهم به راستی تو دهرانی نه مه نهو کابرایهی نغرو و وشک کرد! ئیمه پیش دهکهوتین، بهو هه موو نه هاهمه تییهوه، نهویش له بهر دوو کهس بوو نهوانیش خاتوو کاسی و جوژیفی خزمه تکار: وا بزائم تو نهوت لهو بهرزاییه بینی. نهو کاتی و ئیستاشی له گه لدا بیت چاپووک بوو زور متمانهی به خوئی بوو و هه میشه سه رکونهی جیرانه کانی دهکرد. توانای قسه کردن و توانای رابه رایه تی و گفتوگو کردن ئینتباعیکی باشی له لای بهرین ئیرنشوو دروست کردبوو بو خوئی. چهند سه رۆک بی هیترتر دهبوو نه وهنده کاریگه ریتی و بالا دهستی به دهست دینا. زور گوئی بهوه نه ددها روحی زور ماندوو بکات، خهمی نه وهیشی نه بوو که مناله کان زور به توندی حوکم دهکات. هانی دا که هیندلی به که سیکی باش نه زانیت، شهو دواي شهو، زور رقی له هیتکلیف و کاسرین هه لدهستا و هرچی خراپه به وانی دهکرد: هه میشه هه ولی ددها بهرین ئیرنشوو لاوازتر و بووده لهر بکات له ریگهی هه میشه قسه کردن له بارهی نهوان به سووکی و به خراپی.

بی گومان کاسرین به شیوه یه که بوو له گه لی که من هرگیز نهو جوهره رهفتاره جوانانم له منالیکتی ئاوا بهدی نه دهکرد. هه میشه هه موومانی سارد دهکردهوه مه بهستم لی نه دهگه را کهس تووره بیت، رۆژانه به لایه نی کهم زیاتر له په نجا جار ئیمه ی هیور دهکردهوه. لهو ساته ی که دههاته خوارهوه تا نهو ساته ی که دهچووه نیو جیگه که ی بو خهوتن ئیمه دلمان هیچی نه کرد و هرگیز له وه نه دهرساین نهو شتیکی به سه ر بیت چونکه زور ناگه داری خوئی بوو و بی نه رک بوو. هه میشه دلته ر و روحی ئاسوده بوو. زمانی هه میشه دهگه را به گورانی وتن و پیکه نین، گهر یه کیکیش

بهشی پینجه م

به تیپه ر بوونی کات بهرین ئیرنشوو ورده ورده په کی دهکهوت. زور چالاک و تهنروست بوو. ئیستاش هه موو گوړو هیزی له پرا جیان هیشت. کاتی دونه ی لی داخرا و کهوته سه ر جیگه له بهرامبه ر ناگره که نه قلی خه لفا و روو له ونبوون بوو. هیچ شتیکی بیزاری نه دهکرد. به لام نهو دهسه لاته ی که هه بیوو هر کاریگه ر بوو. نه مه له کاتی که گهر یه کیک هه ولی دابا خوئی به پیئیت به سه ر نه ودا: زور ئیره ی پی دههات، هر قسه یه که یان کاریک بکرا با ده بوایه به ویستی نهو بوایه. وا پی دهچوو که نهو بیرۆکه یه ی له می شکی خوئی چه سپ کردبیت که له بهر نه وه ی که یفی به هیتکلیف دههات، هه موو نه وانی تر رقیان لی ده بووه وه، نه وانی تر چه زیان لی بوو که به خراپی مامه له ی له گه ل بکات. نه مه هیچ سوو دیکتی نه بوو بو مناله که، چونکه نهو نه یویست سه رۆک نیگه ران بکات. بویه ئیمه گالته مان به بی لایه نیه کانی هات. نه مه بووه هوی دهوله مه ندرکونی شانازی و بیره خراپه کانی مناله که. ئیستاش بووه شیوازیکی پیویست دوو سی جار، رق و بی ریژی هیندلی له نزکی باوکی بهرامبه ر مناله که باوکی زور تووره کرد: بویه باوکی دار عه ساکه ی گرته دهست ویستی لی بدات، به لام هرچهنده ی هینا و بردی نهیتوانی له کوره که ی بدات له سه ر منالیکتی بیگانه.

دواچار، زمانه له که مان (نهو کاته زمانه لیکمان هه بوو که بهرپرسیار بوو له په روه رده ی هه موو نه وه ی لینتن و ئیرنشوو و خویشی کیلگه که ی خوئی دهکرد) نامۆزگاری نه وه ی دا که پیاوه گه نجه که ده بی ره وانه ی کو لیز بکریت. بهرین ئیرنشوو

وهك ئەو نەبوايە ئەوا لىي توورە دەبوو. زۆر بزۆك و بەجوولە بوو. جوانترین چاوی ھەبوو، شیرینترین زەرەدەخەنە لە لیوانی دەباری، سووکتترین و ناسکتترین پیی ھەبوو: پاش ھەموو ئەو شتانەش ھەرچیەکی بکردبا مەبەستی ئازاردانی خەلکی نەبوو، دلێ کەسی لە خۆی نەدەرەنجاند، ھەمیشە لە خوشییاندا تۆی بەگریان دەھینا. کەم جاری وا ھەبوو بەلات تێپەر بیت و نەتدوینیت، زۆر بەدەگمەن مپرومۆچ دەبوو. ھەروەھا ناچاری دەکردی تۆش ھێمن بیت و دلێ ئەو خۆش بکەیت. زۆر کەیفی بەھیتکلیف دەھات. ناخۆشتترین و درندانەترین سزا کە ئیمە بەھومان بەخشیبیت ئەو بوو کە لە ھیتکلیفمان جودا بکردبايەو: ھەر لەسەر ھیتکلیف زیاد لە ھەموومان ئەو کچە بەدەستی براکەیی سەرکۆنە دەکرا. لە یاریکردندا زۆر حەزی لێ بوو خۆی بکاتە شاژن، دەستەکانی بەنازادی بەکار بەھینیت و فەرمان بەسەر یاوھرائی بکات: وای بۆ من کرد، بەلام من بەرگەیی فەرمان و شەپازلەم نەدەگرت بۆیە ئاگادرم کردووە کە لەگەڵ من نەکات.

ئێستا بەرێژ ئێرنشو لە نوکتەیی گالته و گەپی منالەکانی نەدەگەیشت: ھەمیشە سنووردار و بەزەبر بوو لەگەڵیاندا. کاسرین، بەش بەحالی خۆی، درکی بەو نەدەکرد بۆچی بوکای ئاوا بێ سەبر و توورە و توندە لەو ماوہیەدا کە پێشتەر وا نەبوو لەگەڵیان. توورە و توندییەکەیی وای لەو کچە کرد کە ھەمیشە ھەر بۆ خۆشی توورەیی بکات و بیورووژینیت. لە ژیانیدا ئەوئەندە دلخۆش نەبوو کاتێ بە ھەموومان قسەمان پێ دەوت، ئەویش لە بەرابەردا سووکایەتی بە ھەموومان دەکرد بەھۆی نیگا بز و رەفتارە بویرەکان و وشە ئامادەکانی. نەفرەتە ئاینییەکانی جوژیفی بەگالته و مەنەلۆج دەوتەو، منی توورە دەکرد، ئەو شتەیی دەکرد کە باوکی زۆر پقی لێ بوو، ئەوہی دەخستە روو کە چەند بێ ریزە، باوکیشی وای دەزانی ئەمە بەراستی وا دەکات، کە ھیتکلیف لای لە ھەموو شتیک زیاتر گەورەتر و بەھێزتر بوو: کورەکە چۆن فەرمانەکانی ئەوی لە ھەموو شتیک بەجێ دەگەیاندا، ئەوہیش ھەمووی لەوہو سەرچاوی گرتبوو کە زۆر کەیفیان پیکدی دەھات و لەگەڵ یەک دەگونجان. پاش ئەوہی ھەموو پۆژئی ئاوا بەخرایی رەفتاری دەکرد، ھەندێ جار حەزی دەکرد بەشەوانیش ھەمان شت دووبارە بکاتەوہ. پیاوہ پیرەکەش (باوکی) دەبوت "نا کاسی

دیسان دەست بە بەزەمی خۆت مەکە. ناتوانم تۆم خۆش بویت، تۆ لە براکەت خراپتری. برۆ دوعا بکە و لە خوا بپاریتوہ لیت خۆش بیت. من گومانم لە دایکت ھەییە و پەشیمانم تۆمان بەخێو کردوہ. یەکەم جار، ئەو قسانە کاسییان گریاندا، پاشان کاریگەری توندی لەسەر ھەبوو، پێدەکەنی و کاتێ پیم دەوت برۆ داوای لیبوردن بکە لە ھەلەکانت و بپاریتوہ و داوای لیخۆشبوون بکە.

بەلام لە کۆتاییدا کاتی ئەوہ ھات کە کۆتایی بەکیشەکانی بەرێژ ئێرنشو بیت لەسەر زەوی. لە یەکیک ئیوارەکانی مانگی دە بەھیمی لەسەر کورسییەکەیی کە لە لایەکی ئاگردانەکە دانیشتبوو گیانی لە دەست دا. بايەکی بە تین خانووەکەیی ھەژاند و قیزەیی لە ئاگردانەکەوہ ھینا: کەش و ھەوا تەماوی و گەرداوی بوو، بەلام ھیشتا ساردی نەکرېوو، ئیمە ھەموومان پیکەوہ بووین. من کەمیک لە لای ئاگردانەکە دوور کەوتەوہ، سەرقالی دروینەیی خۆم بووم، ھەروەھا جوژیفییش لە نزیکی مینزەکەوہ خەریکی خویندەنەوہی ئینجیل بوو (چونکە بەگشتی خزمەتکارەکان پاش تەواوبوونی کارەکانیان لە نێو خانووەکەدا دادەنیشن). خاتوو کاسی نەخۆش بوو، ئەو مردنەیی باوکیشی خراپتری کرد. سەری بەئەژنۆی باوکی کردبوو، ھیتکلیفییش لەسەر ئەرز پالکەوتبوو و سەری بەکۆشی کاسی کردبوو. ئێستا لە بەر چاومە کە سەرۆک پێش ئەوہی دوا ترپەیی دلێ لە لیدان بکەویت دەستی بەقژە جوانەکەیی داھینا - پیی خۆش نەبوو وا بەداماوی لەسەر ئەژنۆکانی کەوتوہ - وتی "تۆ بۆ چی ناتوانی ھەمیشە کچیکێ باش بیت، ھا کاسی؟" ئەویش سەری بەرز کردوہ و سەیری کرد و پیکەنی و وەلامی دایەوہ "ئەیی بابە بۆچی ناتوانی ھەمیشە پیاویکی باش بیت؟" بەلام ھەرکە زانی دیسان توورە بوو و وا لە سەر مەرگدایە، ھەر دوو دەستی گۆشی و ماچی کردن و وتی گۆرانیت بۆ دەلیم تا بخەویت. بەھیاویشی، بەدەنگیکێ نەرم دەستی بەگۆرانی وتن کرد، تا پەنجەکانی لەسەر قژی شل بوونەوہ و سەری کەوتە سەر سنگی. پاشان من پیم وت بیدەنگ بیت و لە شوپینی خۆی نەجووئیت، نەبادا لە خەوی ھەلسینیت. بۆ ماوہی نیو سەعات ھەموومان وەک مشک بیدەنگ بووین، ھەروا بەبیدەنگی تا ماوہیکی زۆر ماینەوہ. تەنیا جوژیف نەبیت کە بەشەکی خۆی تەواو کرد و ھەلسا سەر پێ و وتی دەبێ سەرۆک ھەلگرین و بیبەینە سەر جیکە و دوعای

بۆ بکهین. ههنگاوی بهرهو پیتشهوه نا، به ناو بانگی کرد و دهستی له شانی دا، به لام نقه‌ی لیوه نه‌هات و نه‌جولا: بۆیه مؤمه‌که‌ی گرتنه دهست و سه‌یریکی کرد. زانیم شتیک رووی داوه کاتێ پووناکییه‌که‌ی داناوه شوینی خۆی، مناله‌کانیشی له باوهش خۆی گرتن، به وسپه‌یه‌که‌وه پیتی وتن بچنه سه‌ره‌وه و گاره گاری زۆر نه‌که‌ن، رهنه‌گه ئه‌و ئیواره‌یه به‌ته‌نیا نوێژ بکه‌ن، پیتی وتن وا بکه‌ن.

کاسرین دهستی له ملی باوکی کرد و وتی "من ده‌بێ یه‌که‌م جار شه‌وباش له باوکم بکه‌م" پیتش ئه‌وه‌ی ئیمه‌ فی‌ل له‌و بکه‌ین، یه‌کسه‌ر هه‌ستی به‌وه کرد که باوکی نه‌ماوه، قیژاندی و وتی "هیتکلیف به‌خوا باوکم مردووه! مردووه! هه‌ردووکیان دایان له زرمه‌ی گریانیکه‌ی به‌کۆل.

منیش له‌گه‌ل ئه‌وان به‌ده‌نگیکه‌ی به‌رز و تاله‌وه ده‌ستم به‌گریان کرد. به‌لام جو‌زیف وتی ئه‌و شین و شه‌پۆره به‌و شی‌وه‌یه هه‌یج سه‌ودیکه‌ی له به‌هه‌شت پێ ناگه‌یه‌نیت. به‌منی وت عه‌باکه‌م له به‌ر بکه‌م و هه‌ر به‌راکردن بچمه گیمه‌رتۆن و دکتۆریک و قه‌شه‌یه‌ک بانگ بکه‌م. من ئه‌و کاته نه‌مه‌زانی جو‌زیف ئه‌و دووانه‌ی بۆ چیه‌. به‌هه‌ر حال چووم. به‌نیو با و باراندا ری که‌وتم، دکتۆریکم له‌گه‌ل خۆم هینایه‌وه، ئه‌وه‌که‌ی تر، قه‌شه‌که‌، وتی من به‌یانی دیم. جو‌زیفم جێ هه‌شت بۆ ئه‌وه‌ی شته‌کان شی بکاته‌وه، رام کرده ژووری مناله‌کان: ده‌رگا که‌یانی نیوه کراوه بوو، هه‌رچه‌نده نیوه‌ی شه‌و بوو، سه‌یرم کرد که‌سیان پال نه‌که‌وتوون. به‌لام هه‌ممه‌تر بوون و پیتیستی به‌ من نه‌ده‌کرد دلنه‌واییان بده‌مه‌وه. ئه‌و روچه بچووکانه سه‌بووری و ئارامییان زیاتر پیکه‌وه ده‌هات و باشتر ده‌ژیان نه‌ک من به‌زۆری وایان لێ بکه‌م هه‌ست به‌ئارامی بکه‌ن. هه‌یج قه‌شه‌یه‌ک له‌و جیهانه‌دا به‌هه‌شتی به‌و شی‌وه‌یه‌ی ئه‌وان جوان وینه نه‌کیشابوو، به‌ قسه‌ کز و به‌ریئه‌کانیان، کاتیک من هه‌نسکه‌وه گویم لێ گرتن، خۆم پێ نه‌گیرا خۆزگه‌ی ئه‌وه‌م خواست که هه‌موومان له‌وێ له به‌هه‌شت پیکه‌وه به سه‌لامه‌تی ژیانیکه‌ی تر دروست بکه‌ین.

به‌شی شه‌شه‌م

به‌پێ هیندلی بۆ تازیه‌که هاته‌وه مائی. ئه‌و شته‌ی که سه‌ری هه‌موومانی سوور کرد و دراوسێکان له راست و چه‌په‌وه باسیان ده‌کرد ئه‌وه بوو که هیندلی ژنیکی له‌گه‌ل خۆی هینابوووه. هه‌رگیز پیتی نه‌وتین چیه‌ و له کوی له دایک بووه: دیار بوو نه ناوی هه‌بوو نه پاره‌ش که پیتشینیاری بکات، یانیش به‌ئه‌سپایی ئه‌و یه‌کگرتنه‌ی له باوکیه‌وه پاراستوو.

ئافه‌ته‌که که سه‌یکه‌ی وا نه‌بوو که له‌سه‌ر حیسابی خۆی ماله‌که بیزار بکات. هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی به‌چاوی ئه‌و ئاشنا بوون، ئه‌و ساته‌ی که ئه‌و لێیه‌وه هاته نیو پیره‌وه‌که دیار بوو زۆر دلخۆشیان ده‌کرد. هه‌روه‌ها هه‌ر بارودۆخیک که ده‌ریاره‌ی ئه‌و رووی ده‌دا، ئه‌و زیاتر که‌یفی به‌و ناوه ده‌هات، جگه له ئاماده‌کارییه‌کان بۆ ناشتن و ئه‌و که‌سانه‌ی هاتبوونه سه‌ر تازیه‌که. کاتێ دیکه‌تم له ره‌فتاره‌کانی دا، زوو زانیم که مه‌یله‌و گیل یان که‌مژه‌یه: هه‌ر خه‌را رایکرده ژووره‌که‌ی خۆی و وای لێ کردم له‌گه‌لێ بچم هه‌رچه‌نده من ده‌بوايه لای مناله‌کان ئیشک بگرم: له‌وێ دانیشتن و له خۆشییانا ده‌له‌رزی و به‌هه‌ردوو ده‌ستی چه‌پله‌ی لێ ده‌دا. چه‌ند جار ئه‌و پرسیاره‌ی له من دووباره کردهوه "هه‌شتا نه‌پۆشتوون؟" پاشان باسی ئه‌وه‌ی کرد که سوژ و دل و ده‌روونی زۆر ناخۆش ده‌بیت کاتێ رهنگی ره‌ش ده‌بینیت. دواتر ده‌له‌رزی و هه‌له‌په‌ری و له کۆتاییدا ده‌ستی به‌گریان کرد. کاتیکیش پرسیم مه‌سه‌له چیه‌ بۆ ده‌گری. له وه‌لامدا وتی "نازانم"، به‌لام دیار بوو زۆر له مردن ده‌ترسا! من ئه‌وه‌م هاته پیتش چاوی که ئیمه هه‌ردووکه‌مان له‌وێ به‌مردوو حیساب بووین. که‌میکه‌ لاواز بوو،

به لّام گهنج و ته رايي زوري تيا بوو. چاوه كانيشي وهك نه لّماس ده تريسكانه وه. پيم و او بوو خيرا سه ركه وتني به سه ر قاندرمه كان ليداني دلّيان زياد و خيرا كرد. كه مترين دنگ و هه را ده بوونه هوي له رزيني هه موو جه سته ي. هه ندي جاريش زور به توندي ده كوخي: به لّام هيچم نه ده زاني له باره ي نه وه ي نه و كوخي ي چون ده وسه ستيت، هيچ به زه ييشم پي نه ده هاته وه. به ريز لوكود، به گشتي نيمه ليره هيچ بيگانه يه ك وهرناگرين تا نه و بيگانه يه پيش نيمه جاريك وهرمان نه گريت.

نيرنشوي گهنج (هيندلي) نه و سي ساله ي كه له لامان نه مابوو زور گورا بوو. كاملتر ببوو، رهنكي پيشووي نه مابوو، هه روه ها شيوه ي قسه كردن و جلي ته و او جيا واز بوو. هه ر نه و روزه ي كه گه ر اوه به من و جو زيفي وت بچين له پشته وه ي موبه قه كه بزبن و ماله كه بو نه و ان جي به يلين. به راس تي، ژور يكي بچووكي موكيت كرد و ناماده ي كرد بو ژور ي پيشوازي. ژنه كه ي وتي من حه زم له رهنكي سپيه بو موكيته كه و ناگردانيكي گه وره شي هه بيت. هه روه ها شويني سه گه كه و قاپ و قاچاغ و كه و نته ره كه له و شوينه لابر يت كه نه و ان لتي داده نيشن، نه و يش په سه ندي كرد و و اي ليكدايه وه كه نه مه ژنه كه ي بيزار دهكات بو يه ده ستي كرد به جيبه جي ردي.

هه روه ها وتي من حه زم له وه يه كه خوشكيك بدوزينه وه له نيو نه و ماله نو يه، چوه لاي كاسرين و ماچي كرد و له گه ل خويدا بردي و هه ر له سه ره تا وه چه ندين دياري دايه. هه ر زو نه و سه سه له يه ي نه ماو ماندوو بوو. كاتي نه و تووره ده بوو، هيندلي ده بووه سته مكار يك نه بيته وه. چه ند قسه يه ك له و نافر ته وه، كه هيتكليف پي خوش نه بوو، بهس بوو بو هيتكليف كه هه موو رق و كينه ي منالي هاته وه ياد. هيندلي له گه ل خوياني دوور خسته وه و برديه لاي خزمه تكاره كان، بي به شي كرد له رينمايييه كاني ماموستا يان زمانه له كه يان. هه روه ها سوور بوو له سه ر نه وه ي هيچي تر له ماله وه دانه نيشيت، به لكو ده بي وهك نه و اني تر له ناو كي لگه كه كار بكات.

هيتكليف هه ر له يه كه م جاره وه هه ژاريه كه ي خوي به جواني نيشان دا، چونكه كاسي خوي فيري چي بوو هه ر نه و شته شي فيره وي كرد بوو. هه روه ها له نيو كي لگه كانه وه ياري يان كاري له گه ل ده كرد. هه ردوو كيان به لينيان دابوو پي كه وه له

هه موو ترشي و شيرينييه كدا پي كه وه گه وره بن. سه رو كه گهنجه كه (هيندلي) به ته و او ي بي ناگا بوو له وه ي چون نه و جووته ره فتار ده كن. هه ر شتيكي شيان ده كرد نه ويان لي ناگه دار نه ده كر ده وه. هيندلي نه وه شي نه ده زاني يه كشه ممان چ كاتي ك پي كه وه ده چنه كه نيسه. ته نيا جو زيف و ماموستا كه يان زمانه له كه هيندليان ناگه دار ده كر ده وه كاتي نه و ان ون ده بوون. نه وه و اي كرد هيندلي فرمان به ليداني هيتكليف بدا و كاسرينيش ناني نيواره ي پي نه در يت. به لّام نه وه يه كي ك له خو شي و رابواردنه سه ره كييه كانيان بوو كه پي كه وه له كاتي به يانيان بچن بو نيو به ياره كان و ته و او ي روزه كه له وي بميننه وه و گالته به سزاكاني هيندلي بكن و بدن له قاقاي پي كه نين. ماموستا كه وانه كاني به ناره زووي خوي زياد كرد بو نه وه ي كاسرين له به ريان بكات، ره نكه جو زيفيش له هيتكليف هه لّات تا قولي به ژان ده كه ويت. به لّام كاتي كه پي كه وه ده بوون بو ماوه ي يه ك خوله كه هه موو شتيكيان بير ده چوه: به لايه ني كه م نه و خوله كه ي كه پي كه وه هه ندي پلاني سه ركي شيان داده رشت بو توله سه ندنه وه. زور جار ان ها وارم لي هه سته وه و ديقه تم داوه تي روزه به روزه ياخيتر ده بوون، نه شمده ويرا ته نانه ت يه ك بر گه له گو م بيته ده ر چونكه ده تر سام نه وهك نه و ده سه لّات كه مه له ده ست بده م كه به سه ر مه مخلوقه نيسك گرانه كاندا هه مبوو.

يه كشه ممه نيواره يه ك، وا ري كه وت هه ردوو كيان له ژور ي دانيشتن دوور خرانه وه و بو تا هه تايه ژور ي دانيشتنيان لي قه دهغه كرا ته نيا له به ر نه وه ي دنگه دهنكيان لي وه هاتوه، يا خود جو ري ك له بيزاريان به خشيوته كه ش و هه واكه. كاتي ك چووم بو ناني نيواره بانگم كردن، له هيچ شويني ك نه و انم نه بينييه وه. به ته و او ي خانوه كه دا به دواياندا گه ر اين، له سه ره وه و خواره وه، هه وشه و دالان و ريره وه كان. له هيچ شويني ك ديار نه بوون: تا دواچار هيندلي به سو زيكه وه به نيمه ي وت ده رگا كان دابخه ين و سويندي خوارد كه نابي كه س به يل يت نه و شه وه بينه ژور وه. ته و او ي خيزانه كه نه و ناوه يان چول كرد و مليان بو نوستن شور كرد. منيش زور بي تاقه ت بووم و به دوودلي پالم دايه وه. په نجه ره كه م كر ده وه و گويم راديرا له ده ره وه تا گويم له ته په ي پي نه و ان بيت. هه رچه نده بار انيش ده باري به لّام په نجه ره كه م هه ر كر ده وه: سوور بووم له سه ر نه وه ي كه گه ر بينه وه هه ر چو ني ك بيت بيان ه نيمه ژور وه

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی فه‌رمانمان پی درابوو ده‌رگایان لی نه‌که‌ینه‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک، هه‌ستم به‌وه‌ کرد وا ته‌په‌ی پتیان دیت و به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌ ده‌چن، هه‌روه‌ها تیشکی چراکه‌ش به‌ئاسته‌م به‌نیو ده‌روازه‌که‌دا ده‌ده‌وشایه‌وه. منیش شالیکم به‌سه‌ر سه‌رم دادا و رام کرد بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هتلم له‌ ده‌رگا بدن و به‌پیز ئیرنشۆ له‌ خه‌وی تال بیدار بکه‌نه‌وه! ته‌نیا هیتکیف بوو: ته‌نیا ئه‌وم به‌ ته‌نیایی بینی.

منیش به‌خیرایی به‌ده‌نگیکی نزمه‌وه‌ پرسیم "ئه‌ی کوا خاتوو کاسرین؟ خو‌خوا نه‌خواسته‌ هیچ‌ رووی نه‌داوه؟ ئه‌ویش وه‌لامی داوه" ئه‌و له‌ سه‌ره‌سکرو‌س گرهنجه. منیش هه‌رله‌وئ بووم، به‌لام شوینیان نه‌بوو من له‌وئ بمینمه‌وه" منیش وتم "باشه، دوایی هه‌لیده‌گریته‌وه! تو هه‌رگیز رازی نابی تا نه‌نتیرن بۆ کار. چ شتی‌ک له‌م جیهانه‌دا وای لی کردی سه‌ره‌سکرو‌س گرهنجت به‌خه‌یالدا بیت؟" ئه‌ویش وتی "با بچم جله‌ ته‌ره‌کانم له‌ به‌ر داکه‌نم، پاشان هه‌موو شتی‌کت پی ده‌لیم، باشه‌ نیلی." منیش به‌ده‌ست ئامازم بۆ کرد که بیده‌نگ بیت نه‌بادا سه‌رو‌ک له‌ خه‌وه‌ئسیت. کاتی جله‌کانی دانا و منیش چاوه‌رپیم کرد بۆ ئه‌وه‌ی مۆمه‌که‌ دابنیم له‌ ده‌ره‌وه، ئه‌و به‌رده‌وام بوو و وتی:

"من و کاسی له‌و خانووه‌ رامان کرد بۆ ئه‌وه‌ی پیاسه‌یه‌ک بکه‌ین له‌ نیو کتیبخانه‌که‌ و سه‌یریکی رووناکیه‌کانی گرهنج بکه‌ین. ئیمه‌ بریارمان دا بچینه‌ ئه‌وئ بۆ ئه‌وه‌ی ببینین و بزانیان ئایا نه‌وه‌ی لینتنه‌کان چۆن ئیواره‌ی یه‌کشه‌مه‌یان به‌سه‌ر ده‌بن، ئایا له‌سه‌ر پی له‌ گو‌شه‌کان ده‌هه‌ستن و هه‌لده‌له‌رزن، کاتی دایک و باوکیان دانیشتون و ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه، پیده‌که‌نن و گو‌رانی ده‌لین، چاوه‌کانیان له‌ به‌ر ده‌می ئاگر ده‌سووتین. به‌س بۆ ئه‌وه‌ چووین بزانیان ئه‌وان چی ده‌که‌ن. تو پیت وایه ئه‌وان ئه‌و کاره‌ ده‌که‌ن؟ یان ئه‌وه‌تا به‌س وتار ده‌خویننه‌وه و له‌ لایه‌ن خزمه‌تکار یان مامۆستاکیان فیری وانه‌ی باش ده‌بن و فیری ستوونی ناوه‌کانی کتیبی پیروژ ده‌بن، گه‌ر به‌ته‌واوی وه‌لام نه‌ده‌نه‌وه؟ منیش وتم "دیاره‌ که‌ وا ناکه‌ن. ئه‌وان بی گومان منالی باشن، شایه‌نی ئه‌و مامه‌له‌یه‌ نین که‌ تو وه‌ری ده‌گریت، ته‌نیا له‌ به‌ر په‌فتاره‌ خراپه‌کانت". هیتکیف وتی "وا مه‌لی نیلی، ئه‌وه‌ چیه‌ ئه‌و قسه‌ هه‌له‌ت و په‌له‌تانه! ئیمه‌ به‌سه‌ر بانه‌کاندا رویشتین و چووینه‌ نیو باخچه‌که‌، به‌بی وه‌ستان، کاسرین

به‌ته‌واوی له‌ پیتسبیرکیکه‌ دۆراندی چونکه‌ به‌ پتی په‌تی بوو. ده‌بی تو به‌یانی له‌ نیو زه‌لکاوه‌که‌ به‌دوای پیلاوه‌کانیدا بکه‌ریت. به‌سه‌ر لیواریکی روخواودا گاکۆله‌مان کرد و ریگه‌که‌مان برده‌وه‌ ناو خانووه‌که‌، خۆمان له‌سه‌ر گو‌لدانیک له‌ نزیک په‌نجه‌ره‌ی ژووړیکه‌وه‌ به‌رز راگرت. رووناکی له‌وئوه‌ ده‌هات، په‌نجه‌ره‌کانیان دانه‌خستبوو، په‌رده‌کانیش نیمچه‌ داخراو بوون. هه‌ردووکه‌مان دواتر له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌وه‌ توانیمان سه‌یری ژووړه‌وه‌ بکه‌ین، جار چاره‌ش به‌سه‌ر لیواری دیواره‌که‌ ده‌که‌وتین و سه‌رمان به‌رزتر ده‌کرده‌وه. ئا ئه‌و کاته‌ بللی چمان بینی، ئۆه! زۆر جوان بوو، شوینیکی گه‌وره‌ بوو، به‌مۆکی‌تی سوور داپۆشرا بوو، ئه‌و ناوه‌ پر بوو له‌ میز و کورسی سوور، بنمیچیکی سپیش به‌ زێر ده‌وره‌دراو ماله‌که‌ی داخستبوو. ته‌واوی ئه‌و ماله‌ رووناک بوو. به‌رپز لینتن و خاتوو لینتنی گه‌وره‌ له‌وئ نه‌بوون. ئیدگار و خوشکه‌کانی هه‌ر بۆ خۆیان ئه‌و به‌زمه‌یان دروست کردبوو. بۆ وا ناکه‌ن بابه‌، بۆ دلخۆش نابن؟ ئیمه‌ وامان ده‌زانی که‌ له‌ به‌هه‌شت داین! ئیستا بللی چی، ده‌بی مناله‌ باشه‌کانی ئیوه‌ له‌وئ چیان کردبیت؟ ئیزابیل: وابزانم ته‌مه‌نی یانزه‌ ساله‌، سالی‌ک له‌ کاسی منالتره‌، له‌ کو‌تایی ژووړه‌که‌ که‌وتبوو و ده‌یقیژاند، وا ده‌له‌رزی وه‌ک بللی سحر بازه‌کان ده‌رزی نووک تیزیان له‌ له‌شی چه‌قاندبیت. ئیدگار له‌ لای ئاگره‌که‌ وه‌ستابوو به‌بیده‌نگی ده‌گریا، هه‌روه‌ها له‌ ناوه‌راستی میزه‌که‌ سه‌گی‌ک پال که‌وتبوو، چنگه‌کانی ده‌جوولاند و ده‌حه‌پی. که‌ گو‌یمان له‌ تۆمه‌تبارکردنی یه‌کتریانه‌وه‌ بوو، ئیمه‌ له‌وه‌ گه‌یشتین که‌ ببوونه‌ دوو به‌ش له‌ نیوه‌ خۆیان. ئه‌و گه‌مژانه! ئه‌وه‌ که‌یف و سه‌فا و خۆشی ئه‌وان بوو! شه‌ره‌ قسه‌ بکه‌ن له‌سه‌ر بازدان له‌سه‌ر قزیک‌ی گه‌رم، هه‌ریه‌که‌یان ده‌ست ده‌که‌ن به‌هاوارکردن له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ردووکیان، پاش مملانییان بۆ وه‌رگرتنی، ره‌تی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن وه‌ری بگرن. ئیمه‌ش یه‌ک به‌خۆمان دامان له‌ قاقای پیکه‌نین به‌و شته‌ هه‌لیت و په‌لیتانه. زۆر به‌سووکی ده‌هاتنه‌ به‌ر چاومان! که‌ی تو من ده‌گریت که‌ کاسرین خۆزگی چی ده‌خواست و چی ده‌ویست؟ یان به‌هۆی خۆمانه‌وه‌ بماندۆزنه‌وه‌، هه‌مووی ویلی رابوردن بوون، ده‌یانخواردوه‌ و هاواریان ده‌کرد و له‌سه‌ر ئه‌رزی سه‌مایان بوو، له‌ ته‌واوی ژووړه‌که‌دا بلاو ببوونه‌وه؟ من حاله‌تی خۆم به‌هه‌زار ژیان لیره‌ ناگۆرمه‌وه‌ به‌ژانی ئیدگار لینتن له‌ سه‌ره‌سکرو‌س. نایگۆرمه‌وه‌ گه‌ر جو‌زیف له‌

بهرزترین جهمه لۆنه كان دابنيم و پيشه وهی خانووه كه به خوینی هیندلی بۆیاغ بکه مه وه!

قسه كانم پی بری و وتم "ووس، وس! هیتکلیف تا ئیستا پیت نه وتم چون کاسرین له پاش تو له وئی به جیما؟"

وه لآمی داوه "پیم وتی ئیمه پیکه نین. نه وه کانی لینتن گوئیان له قاقای ئیمه بوو، ته نیا بهیه ک ئاماژه هه موو وه ک تیر باران پڑانه نیو دهرگا که. بیدهنگی ئه و ناوهی کپ کردبوو. له پرا هاوار هاواریک هات "ئه ی دایه، ئه ی دایه! ئۆه بابه، ئۆه دایه، وهرنه ئیره. ئۆه بایه، ئۆه!" هه موویان به ئاراسته ی دهنگه که پۆیشن. ئیمه ش زیاتر دهنگی ترسناکمان دروست ده کرد بۆ ئه وهی زیاتر بیانترسین، پاشان له لیواری په نجه ره که هاتینه خواره وه، چونکه یه کیک سهیری په نجه ره کانی ده کرد. بۆیه هه ستمان به وه کرد که باشته برۆین. کاسی له دهستی مندا بوو، له گه ل خۆم زۆریم لی ده کرد بروات، به لآم له پرا که وته خواره وه. ئه ویش به وسپه یه که وه پیمی وت "راکه هیتکلیف، راکه" ئه وانیش سه گه سه ر زله که یان به ره لآ کرد و په لاماری منی دا "شه ی تانه که ی تر چنگی له گۆزنگی کاسی گیر کرد، نیلی: گویم له فنه فنه بیزه وه ره که ی بوو. کاسرین هاواری نه کرد، نا نه خیر! پیی شهرم بوو هاوار بکات، گه ر گایه کی شیتیش به قۆچه کانی هه لیا ندا بایه ئاسمان هه ر هاواری نه ده کرد. به لآم من یه ک به خۆم هاوارم کرد: ئه وه نده جوینم دا به س بوو بۆ ئه وهی ئیباده ی هه ر شه رانگیزیکی مه سیحیه ت بکه م. ده ستم دایه به ردیک و له نیوان شه ویلاگه کانم چه قاند، به هه موو هیزم هه و لم دا ملی له یه خه م بکه مه وه. وه حشیکه خزمه تکاریک به چه رایه که وه هات، دواچار هاواری کرد "ده ی سکه لکه خیرا که، ده ی خیرا برۆ!" به لآم کاتی یاری سکه لکه ی بینی نووه ته کانی خۆی گوپی. سه گه که زمانه به لیکاو و پیسه که ی تا نیوه ی له ده می دهره ینا بوو، لیوه کانیشی وه ک بلپی تازه خوینی کۆیله یه کیان لی وشک بوو بووه وه. پیاوه که کاسی هه لگرته وه. کاسی نه خۆش بوو: له ترسان نه خۆش نه که وتبوو، من له وه بیگومانم له ترسان نه بوو، به لکو له بهر ئازار بوو نه خۆش که وت.

پیاوه که کاسی برده ژووره وه. منیش به دوایدا چووم، ددانه کانم به ناوی ویرانکردن

و تۆله وه جیرکردنه وه. لینتن له دهر وازه که وه وتی "رۆبیرت، ئه وه چ نیچیریکه؟" ئه ویش وه لآمی دایه وه "گه وره م، سکه لکه ئه و کچه بچووکه ی گرتووه." پاشان به په نجه ئاماژه یه کی بۆ من کردو وتی "گه وره م کورپیکیشی له گه له، که زۆر به غه ربیان ده چیت! هه ر له ی دزانه ده چیت که له لایه ن کۆمه لیک عه سابه وه له په نجه ره وه ره وانیه ی ژووره وه ده کریت بۆ ئه وهی دهرگا که بکاته وه کاتی ته واری ئه و شوینه نوستوون، که ره نگه کاتی هاتنه ژووره وه هه موومان بکوژن. هیی تو دهمت داخه، دهم شری دز! له بهر ئه م کاره ت ده بی له سیداره بدرییت. گه وره م به پیز لینتن چه که که ت مینه خواره وه."

گه مژه پیره که وتی "نا نا رۆبیرت. ئه و چه په له زانیویه تی که دوینی کاتی به کریدانی خانووه کانی من بووه: وایان زانیوه منیان به ژیرانه چنگ که وتووه. وهره ژووره وه. وا ده چم ژووریکه پیشواری بۆ ریک ده خه م. جۆن ئا له وئی زنجیره که به سه ته وه. جینی هه ندی ئاو بده ره سکه لکه. قازیه که ش هه ر له شوینی خۆی دانی. ئا له وئی بی ریزیه که ی ده وه ستیت؟ ئۆه، ئازیزه که م ماری سهیری ئیره بکه! مه ترسه، ته نیا کورپیکه، به لآم دهم و چاوی ئاوا به شه لاتیان ده چیت، ئایا حه قی ولات نییه ئیستا یه کسه ر هه لیواسیت، پیش ئه وه ی سروشت و سیفه ته کانی له کاره کانیدا دیار بکه ویت؟"

منی به ژیر سوپه ییا که وه راکیشا. خاتوو لینتنیش سه رنجی بینه رانی بۆ سه ر لووتی خۆی راکیشا و دهستی به ترسه وه به رز کرده وه. مناله ترسنۆکه که ش که ناوی ئیزابیتا لیسپینگ بوو نزیکتر بووه وه "شتیکی ترسناکه! بابه بیبه نه ژیر زه مینه که. شیوه ی ته واو له کورپی ئه و فالچییه ده کات که که وه که ی منی دزی، ئه ی ئه وه خۆی نییه ئیدگار؟"

کاتی که منیان ده پیشکنی، کاسی هاته ئه و ناوه. دوا قسه ی گوئی لی ببوو و دهستی به پیکه نین کرد. پاش وردبوونه وه یه کی زۆر، ئیدگار لینتن هه موو ژیری خۆی کۆکرده وه تا کاسی ناسییه وه. ئیمه له که نیسه ده بین، ده زانی، هه رچه نده ئیمه به ده گمه ن له شوینه کانی تر چاومان پیان ده که ویت. به وسپه یه که وه به دایکی وت "ئه وه خاتوو ئیرنشویه. سه یرکه سکه لکه چۆن قه پآله ی لی داوه، قاچی چۆن خوینی لی دیت!"

خاتوونه کهش هاواری لی ههستا "قسه‌ی قوژ چۆن ئه‌وه خاتوو ئیرنشویه؟ چۆن خاتوو ئیرنشۆ له‌گه‌ڵ قه‌ره‌جیک ده‌گه‌ریت! ئیستاش، ئازیزه‌که‌م، مناله‌که‌ ده‌نالینیت، به‌دنیاییبیه‌وه هه‌وه خۆیه‌تی، ره‌نگه‌ بۆ ژیان خۆمالی کراییت!"

به‌رێز لینتن رووی له‌ منه‌وه به‌ئاڕاسته‌ی کاسرین وه‌رگیرا و به‌ سه‌رسامییه‌وه وتی "ئه‌وه برای بۆ ئاوا بی ئاگایه له‌و کچه‌، براکه‌ی تاوانباره! له‌ شیلده‌رزوه تیکه‌شتم" (گه‌وره‌م ئه‌وه مامۆستاکه‌یه) وای فیز کردوه که به‌م شیویه‌ گه‌وره‌ بیت. به‌لام ئه‌ی ئه‌وه کییه؟ ئه‌و براده‌ری له‌ کێ هیناوه؟ ئه‌ها، زانیم ئه‌وه ئه‌و کورپه‌ غه‌ریبه‌یه‌یه که دراوسێکه‌م به‌و دوایبیه له‌ گه‌شته‌که‌ی بۆ لیقه‌رپوول ئه‌و مناله‌ی دۆزیوه‌ته‌وه، ره‌نگه‌ بۆ سۆراخیکی ئیسپانی یان ئه‌مریکی بیت."

خاتوونه پیره‌که‌ وتی "له‌ هه‌موو رووداوه‌کاندا کورپیکی شه‌رانگیزه‌. هه‌رگیز بۆ ئه‌و خانووه‌ شایسته‌یه ناشیت! سه‌رنجی زمانیت دا، لینتن؟ هه‌په‌ساوم ده‌ترسم مناله‌کانم گوێیان له‌ قسه‌کانی بووبیت."

نیلی تووره‌ مه‌به‌. وه‌لامی هه‌موو ئه‌و قسه‌ ناخۆشانهم دانه‌وه. دواتر روڤیتر فه‌رمانی پێ کرا ئازادم بکات. منیش ئه‌وه‌م په‌ت کرده‌وه به‌بۆ کاسی بێمه‌ ده‌روه‌، منی تا نیو باخچه‌که‌ راکیشا، چراکه‌ی بۆ نیو ده‌ستم پال دا، دانیای کردم‌وه که به‌رێز ئیرنشۆ ئه‌م په‌فتاره‌ی منی پێ ده‌وتریته‌وه، به‌ده‌ست ئاماژه‌ی بۆ کردم برۆم، دووباره‌ رپی سه‌لامه‌تی ده‌رگاکه‌ی نیشان دام.

په‌رده‌کان هیشتا له‌ گۆشه‌که‌وه به‌ کراوه‌یی ده‌هاتنه‌ به‌رچاوم. من حاله‌تی خۆم وه‌ک سیخوړپیک ده‌ست پێ کرد، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی گه‌ر کاسرین هه‌زی کردبا بیته‌وه، نیازم وا بوو په‌نجه‌ره‌کانیان بشکینم بیانکه‌مه سه‌د پارچه‌، تا رێگه‌یان به‌ویش ده‌دا له‌گه‌لمایه‌ بێته‌وه.

به‌ هیمنی له‌سه‌ر که‌رویته‌که‌ دانیشتم. خاتوو لینتن عه‌با خۆله‌میشییه‌که‌ی له‌ شانی کرده‌وه که ئیمه‌ بۆ ئه‌و گه‌شته‌ به‌قه‌ر زمان هینابوو، سه‌ری نه‌ری له‌قاند و قسه‌ی له‌گه‌ڵ کرد، وایزانه‌م خانمیکه‌ی گه‌نج بوو. هه‌روه‌ها شیوازی په‌فتاریان له‌ نیوان من و کاسی جیاواز بوو. پاشان ئافه‌رته‌ خزمه‌تکاره‌که‌ ته‌شتیک ئاوی گه‌رمی هینا و قاچه‌کانی کاسی شوست. به‌رێز لینتنیش هاته‌ ئه‌وی و ئیزابیلایا قاپیک کیکی له‌ نیو

کوژی ئه‌ودا به‌تال کرد. ئیدگار له‌ دووره‌وه ده‌می به‌ش بوویوه‌وه. پاشان، قژه‌ جوانه‌که‌یان وشک کرده‌وه و داهینا، جووتی که‌وشی زۆر ناسک و جوانیان دایه‌ و له‌ ئاگره‌که‌یان نزیک کرده‌وه. دواتر من به‌جیم هیشتم به‌ته‌مای حه‌زه‌تی مه‌ریه‌م، خواردنه‌که‌ی له‌ نیوان سه‌گه‌ بچووه‌که‌ و سه‌که‌لکه‌ دابه‌ش کرد، کاتی که‌ سه‌که‌لکه‌ نانی ده‌خوارد لووتی ده‌خورا. به‌چاوه‌ جوانه‌کانی سه‌هیریکه‌ی لینتنه‌کانی کرد. که‌ رووی وه‌رگیرا هه‌مووی ده‌گه‌شایه‌وه. بینیم ئه‌وان زۆر گه‌مژانه‌ حه‌په‌ساو بوون. ئه‌ویش زۆر له‌وان گه‌وره‌تر بوو، له‌ هه‌موو که‌سێک له‌سه‌ر ئه‌م زه‌وییه‌ گه‌وره‌تره‌، ئه‌ی وا نییه‌ نیلی؟"

دامپۆشی و چراکه‌م کوژانده‌وه و وه‌لام دایه‌وه "ئه‌م کاره‌ زۆری به‌دواوه‌یه له‌وه‌ی تۆ پیشبینی ده‌که‌یت. تۆ کوشنده‌ی هیتکلیف، کوشنده‌. به‌رێز هیندلیش زۆر به‌دوای ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌چیت، بزانه‌ گه‌ر وای نه‌کرد؟"

وشه‌کانم راستتر هاتنه‌ گۆ له‌وه‌ی من هه‌زم لێیان بوو. ئه‌و سه‌ره‌که‌شییه‌ به‌ده‌خته ئیرنشۆی زۆر تووره‌ کرد. پاشان به‌رێز لینتن، بۆ چاککردنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌، خۆی به‌یانی سه‌ردانی ئیمه‌ی کرد. موخازه‌ریه‌کی بۆ سه‌رۆکی گه‌نج (هیندلی) خوینده‌وه له‌سه‌ر ئه‌و رێگه‌یه‌ی که‌ نیشانی خیزانه‌که‌ی داوه‌، هه‌روه‌ها خۆشحالی خۆشی به‌ بینینی ئه‌و ده‌برێ.

هیتکلیف له‌سه‌ر ئه‌م به‌زمه‌ هیچ لێدانی نه‌خوارد، به‌لام پێی وترا که‌ یه‌که‌م قسه‌ که‌ له‌گه‌ڵ خاتوو کاسرین ده‌کات دووپاتکردنه‌وه‌ی ده‌رکردنیه‌تی. هه‌روه‌ها خاتوو ئیرنشۆ چاودیتری براژنه‌که‌ی ده‌کات کاتی که‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ ماله‌وه‌. به‌لام به‌ هونه‌ر ئه‌و کاره‌ ده‌کات نه‌ک به‌ هیژ: چونکه‌ به‌ به‌کاره‌ینانی هیژ مه‌حاله‌ کاسی ئه‌و کاره‌ بکات.

کاتیک سه‌گه‌کان هاتن پیشوازی لئ بکهن، نه‌یده‌وئیرا ده‌ستیان بکاتی، به‌لام سه‌گه‌کان خوئیان له جله‌کانی هه‌لده‌سوو. به‌نهرم و نیانی منی ماچ کرد: من هه‌موو له‌شم ئارد بوو و خه‌ریکی کیک دروستکردن بووم بۆ جه‌ژنی له‌دایکبوونی مه‌سیح. به‌لام باوه‌شی وه‌ک جاران له من نه‌دا. دواتر چاویکی به‌و ناوه‌دا گئیرا بۆ هیتکلیف. به‌پرز ئیرنشۆ و خاتوو ئیرنشۆ به‌په‌رۆشه‌وه چاودئیری کۆبوونه‌وه‌کانیان کرد. بیریان له‌وه ده‌کرده‌وه که ئەمه وایان لئ ده‌کات حوکم بدن، به‌هه‌ندی پپوه‌ر، ده‌بئ چ بنه‌مایه‌کیان هه‌بیت، به‌چ مافیک، به‌هیوای چ سه‌رکه‌وتنیک دوو که‌س لیک جیا ده‌که‌نه‌وه.

یه‌که‌م جار هیتکلیف زه‌حمه‌ت بوو بدۆزرتیه‌وه. ئەو کاته‌ی کاسرینی له لا بوو بئ هۆش و بئ ئاگا بوو، که ئەوی له لا نه‌ما ئەو بئ هۆشی و بئ ئاگاییه‌ی ده‌ئه‌وه‌نده زیاتر بوو. هه‌موو که‌سێک به‌کوره‌ پیسه‌که بانگیان ده‌کرد به‌لام من دلم نه‌ده‌هات وا بانگی بکه‌م، هه‌میشه پیم ده‌وت هه‌فته‌ی جارێک خۆی بشوات. منالان له‌و ته‌مه‌نه‌ی ئەو دانوویمان له‌گه‌ڵ سابوون و ئاو ناکوئیت. ئەو جله‌کانی، که پئویست ناکات هه‌ر باس بکرین چونکه خۆل و قوری سئ مانگی پپوه بوو، ئەو قزه‌ ئه‌ستورره‌کانی له ژیانیدا شانیه‌ی پئ نه‌که‌وتبوو. ده‌ست و دهم و چاوه‌کانی لئ و ته‌ماوی بوو. په‌نگه له ده‌ره‌وی خانووکه هه‌ندی باشتر بئته به‌رچاو، له به‌ر رۆشناپی ئەو خانمه که به‌شۆخ و شه‌نگه‌وه هاته نئو خانووکه، له بری هاوشانه که‌له په‌که‌ی خۆی. په‌نجه‌وانه‌کانی له ده‌ستکردنه‌وه و پرسپاری کرد "هیتکلیف لئره نییه؟" په‌نجه سپییه‌کانی زۆر ناسک و جوان بوون، دیار بوو که به‌هیچ شئوه‌یه‌ک ده‌ستی له هیچ نه‌داوه و هه‌ر له ژووئ بووه.

به‌پرز هیندلی به‌شه‌رمه‌زارییه‌وه هاواری لئ هه‌ستا و وتی "هیتکلیف ده‌توانی بئته پئشه‌وه" سوپاسگوزار بوو ئەو پاسه‌وانه ره‌شه ببینیت بۆ ئەوه‌ی خۆی له‌سه‌ر هه‌لکیشیت. به‌رده‌وام بوو وتی "تۆ ده‌بئ بئته ده‌ره‌وه و وه‌ک خزمه‌تکاره‌کانی تر خۆزگی به‌خه‌یره‌ینانه‌وه‌ی کاسرین بکه‌یت." کاسی هه‌ر که هاوڕیکه‌ی له‌و بئزاری و ناچیزیه‌ بینی، رای کرده لای و له باوه‌شی گرت. له یه‌ک چرکه‌دا هه‌وت هه‌شت ماچی له روومه‌ته‌کانی کرد، پاشان وه‌ستا و کشایه‌وه پاش، پئکه‌نینیکی سه‌یر

به‌شی هه‌وته‌م

کاسی بۆ ماوه‌ی پئنج هه‌فته له سه‌ره‌سکرووس گره‌نج مایه‌وه: تا جه‌ژنی له‌دایکبوونی مه‌سیح. تا ئەو ئەو کاته گۆزنگی به‌ته‌واوی تیمار کرا بوو، هه‌روه‌ها ره‌فتاره‌کانیشی زۆر باش ببوو. زۆر جار له کاتی پشووکه‌کاندا ئەو سه‌ردانی ده‌کرد، پلانی بۆ دارپشت تا ئاکار و ره‌فتاری چاک بکات و هه‌ولئ به‌رزکردنه‌وه‌ی پرز گرتنی خۆی بدات به‌هۆی جلی جوان و لاواندنه‌وه و پۆشاکێ ده‌وله‌مه‌ندان، که به‌ئاسانی وه‌ری ده‌گرت، تاوه‌کو له بری درنده‌یه‌کی کئوی و بچووک و بئ رق باز بداته نئو خانووکه، په‌لاماری ئیمه‌ بدات، ئەو که هه‌ناسه‌ی ئیمان بری، له‌وئ له تووله‌یه‌کی قۆزی ره‌ش که‌سێکی به‌شکو‌مه‌ند رووناکی ده‌رکه‌وت، تریسه‌کی ده‌ست و بازنی پۆژه پئیه‌ک ده‌رۆبشت، جلیکی درئژی عاده‌تی، که ناچار بوو به‌هه‌ر دوو ده‌سته‌کانی هه‌لئ گرت بۆ ئەوه‌ی له ناوی نغرو نه‌بئت. هیندلی له‌سه‌ر ئەسه‌په‌که‌ی به‌رز کرده‌وه، به‌خۆش‌حالییه‌وه وتی "ئوه چیه‌ کاسی تۆ ئیستا زۆر جوانی! خه‌ریک بوو نه‌تاسمه‌وه: تۆ ئیستا به‌خانمان ده‌چیت. ئیزابیلایا لینت له‌گه‌ڵ ئەودا به‌راورد ناکریت، وا نییه فرانسسیس؟" ژنه‌که‌ی وه‌لامی دایه‌وه "ئیزابیلایا ئەو ئاکاره سروشتیانه‌ی ئەوی نییه. به‌لام ده‌بئ ئاگای له خۆ بئت جارێکی دیکه نه‌گه‌رئته‌وه سه‌ر ره‌فتاره‌کانی پیشووی. ئیلن یارمه‌تی خاتوو کاسرین بده شته‌کانی بئنته‌ خواره‌وه - بوسته ئازیزه‌که‌م، با یارمه‌تیت بده‌م و کلاوه‌که‌ت چا بکه‌مه‌وه.

منیش خه‌ریک بوو نه‌یناسمه‌وه، که‌زیه‌یه‌کانی درئژ به‌لا مل و شانیدا ده‌ره‌وشانه‌وه، پانتۆلی سپی، پئلاوی به‌بریه‌که. چاوه‌کانی خۆشییان لئ ده‌باری.

دایگرت و به گالته جارپییه وه وتی "بۆچی ئاوا رهش داگه رایبی و تووره دیاری! بۆچی ئاوا تووره و عهنتیکه ی! به لام له بهر ئه وهیه که من راهاتووم له گه ل ئیدگار و ئیزابیلایا لینتن. ئەهی هیتکیلف ده لئی منت له بیر کردووه؟"

با ئه وهنده ی ده هینا که ئه و پرسیاره بکات، چونکه شه رم و شکۆمه ندی ره شاتی و په ستییه که یان دوو ئه وهنده کرد و وایان لئ کرد شوینی خۆی یه ک بست چیه نه جوو لایه وه.

به ریز ئیرنشۆ (هیندلی) وه ک سووکایه تی پیکردن به هیتکیلف وتی "هیتکیلف ته وقه ی له گه ل بکه به لام ته وقه یه کی پیاو ماقوولان و به رینگه یه کی که په سه ند بکریت." دوا جار کوربه که زمانی هاته گوو وتی "ته وقه ناکه م. ناشوهستم لیره بۆ ئه وه ی پیم پی بکه نن. من به رگه ی ئه وه ناگرم!" له بازنه که هاته دهره وه ویستی پروات، به لام خاتوو کاسی دووباره گرتییه وه.

وتی "من مه بهستم ئه وه نه بوو به تۆ پیبکه نم. من ناتوانم خۆم بشارمه وه: هیتکیلف به لایه نی که م ته وقه م له گه ل بکه! بۆچی ئاوا تۆله نامیز و تووره ی؟ ته نیا ئه وه بوو که تۆ زۆر سه یر ده هاتیه به رچاوم. گه ر ده م و چاوت بشۆیت و قژت شانه بکه یت، زۆر ئاسایی ده بییت، به لام هه موو له شت پیسه!"

به وردی له په نجه به قوره کانی روانی که توند له دهستی خۆی نابوو، ههروهها سه یریکی ته وای جل و به رگی کرد که هیچ پتیه وندی به کار و پیشه ی هیتکیلف نه بوو، بۆیه ههستی به ترسیک کرد.

دهستی له نیو دهسته کانی کاسی راپچری و سه یری ناو چاوه کانی کرد و وه لامی دایه وه "تۆ نه ده بوایه دهستم لئ بدهیت! من به هه وه سی خۆم تا پیم بکریت پیس ده بم: من چه زم لئی پیس بم و هه ر پیسیش ده بم."

ئه و قسانه ی هیتکیلف ته وای دانیشته وانه کانی ئه و ناوه ی چه په ساند. مه بهستی دلخۆشییه که ی سه رۆک و شاژنه که ی بوو. ههروهها ویستی به م قسانه کاسی هه راسان و بیزار بکات. ئه و کاسییه ی که هه رگیز پیشبینی ئه وه ی نه ده کرد قسه و رهفتاره کانی ئه و میژاره خراب و ناجۆره به ره م به ینیت و بیخاته روو.

پاش ئه وه ی چه ره که م برده لای میوانه تازه که و کیکه که م خسته ناو فرنیه وه و

خانوه که و موبه قه که م به ناگرگی گه وره مه ست کرد به زمیکی ته وای بوو بۆ بۆنه ی له دایکبوونی مه سیح. خۆم ئاماده کرد دانیشم و دلئ خۆم به گۆرانی وتن خۆش بکه م، هه ر به ته نیا دانیشم. بی ئه وه ی باکم به جۆزیف بیته له و دیو دهرگاوه گوئی بۆ ئاوازه خۆشه که ی من شل کردبوو. جۆزیف هیچ کاری نه ده کرد وه ک بلئی ته قاویت بووه و ته نیا نوێژ و دوعای ده کرد له ژووره که ی. له و لاشه وه، به ریز ئیرنشۆ و خاتوو ئیرنشۆ خۆیان به میسی خه ریک کردبوو که سه رنجی دابوو هه لوای شیرینی گاتۆ که به دیاری وه ک سه لماندنیک بۆ به زه یی و باشه یان بۆ لینتنه مناله کانی هینابوو. هیندلی و ئه وان داوه تی لینتنه کانیان کرد که به یانی له بانه کانی ویزه رینگ بمیننه وه، داوه ته که په سه ند کرا به لام به مه رچیک: خاتوو لینتن تکای کرد که مناله خۆشه ویسته کانی دوور بپاریزرین له و کوره پیس و چه په له (هیتکیلف).

من له و که ین و به ین و بینه و به رده به دا هه ر به ته نیا مامه وه. بۆنی شتیکی تیژم کرد، ههروهها که له یه له بریقه داره کانی نیو موبه قه که سه رنجیان کیش کردم: کاتر میتره پۆلیش کراوه که، دیکۆره پیرۆزه کان، په رداخه گه وره زیوینه کان که ئاماده و ریز کرابوون شه رایبی نایابیان تی بکریت بۆ ئیواره. له سه رووی هه مووشیانه وه، عه رزه پاکو بی گه رده که بۆ خۆیان وه ک گلۆپ ئه و ناوه یان رۆشن ده کرده وه. ئه وه ش چه سه له ی من بزانه بیر له چی ده که مه وه! وه لا بی دلئ خۆم نه کرد و به وردی سه یری هه موو شته کانم کرد. ئه وه م به بیر هاته وه کاتی ئیرنشۆی پیر ده هاته موبه قه که و هه موو شتیکی به ریکی ده بینی. به منی ده وت ئه ی ئافره تی نه جیب و نه رم و نیان، دواتر شیلینگیکی (پاره) ده خسته ناو دهسته کانم وه ک دیاری بۆ بۆنه ی له دایکبوونی مه سیح. له ویوه خه یال م بۆ ئه وه چوو که ئه و پیاوه چه نده خه می هیتکیلفی بوو و گرنگی پی دها: ئه و خه یال وای لئ کردم به زه ییم به حالی ئه و کوره قور به سه ره بیته وه نیستا، بۆیه له پرا له گۆرانی وتنه وه دهستم کرد به گریان. ئه مه خیرا بیداری کرده وه که بچم یارمه تی بده م و هه له کانی چاک بکه مه وه نه ک دانیشم فرمیسی بۆ ببارینم. هه ستامه وه و چوومه چه وشه که و به دوایدا گه رام. دوور نه بوو. کاتی که دۆزیمه وه قژی جوانوه که ی زۆر به غه ریبی داده هینا، ئاسایی وه حشه کانی تری نان دها.

وتم "هیتکلیم خیراکه! جوژیف وا له سه ره وهیه و موبه قه کهش زور خالی و پراحه ته: خیراکه، لی گه ری با جلیکی جوان و پوشتنه له بهر بکه م پیش نه وهی خاتوو کاسی بیته دهره وه، نه و جا ده توانن پیکه وه له گه ل کاسی دابنیشن، له لای ناگره که دانیشن، تا کاتی خوتن هر بو خوتان قسان بکه ن.

به رده وام خه ریکی کاره که ی بوو، هر گیز رووی وهر نه گپرا و سهیری منی نه کرد. منیش به رده وام بووم "وهره، دییت؟ پارچه کیتیک بو هر یه که له نیوه دانراوه، زور نزیکه. وهره خیراکه هر هیچ نه بی نیو سه عاتت پیویسته تا خوت ده گوری.

بو ماوه ی پینج ده قیقه چاوه رییم کرد، به لام هیچ وه لامی نه دامه وه و پاشان به جیم هیشت. کاسرین له گه ل برا و براژنه که ی نانی نیواری خوارد. من و جوژیفیش به شداری ژهمیکی ئاساییمان نه کرد، ژهمیکی به سندان و قیزه ون. کیک و په نیره که ی هیتکلیم له سهر میزه که تا به یانی مایه وه بو جنان. به رده وام بوو له کار کردن تا سه عات نو. پاشان وه که و لال چووه ژووره که ی خوی. کاسی تا درهنگی شه و دانیشن. جیهانیکی پر له شتی هه بوو فه رمانی پی بکات بو پیشوازی هاوری نوییه کانی: جاریکیان هاته موبه قه که بو نه وهی قسه یه کیش له گه ل هاوری کونه که ی بکات. به لام رویشتبوو. له موبه قه که ته نیا بای نه و پرسیاره مایه وه که پرسسی باشه چی به سهر نه و کوردها هاتوو، بو وای لی هاتوو؟ پاشان گه پراوه شوینی خوی. هیتکلیم به یانی زوو له خه وه لسا، نه و روزه پشو بوو. نه ویش وه که خووه خراپه که ی جارانی چووه نیو به یاره کان و درنه که وه ته وه تا خیزانه که چون بو که نیسه. روزه و رهنگدانه وه پی ده چوو روچیکی باشتریان به به ردها هی نابیته وه. بو ماوه یه که له لای من دانیشن. دهستی کرد به سه رکونه ی خو و عاده ته که ی. هاواریکی توندی لی هه ستا وتی "نیلی، وام لی بکه شایسته بم، من له مه و دوا باش ده بم."

منیش وتم "هیتکلیم کاتیک زورت له به رده م ماوه. تو دلی کاسرینت ناخوش و خه مبار کرد: ده توانم بلیم، په شیمان بوو له وهی که گه رایه وه ماله وه! وا پی ده چوو که تو ئیره یی به و ده به ییت یا خود غیره ی لی ده که ییت، چونکه نه و زیاتر له خه م و بییری تودا بوو نه که تو بو نه و.

بیروکه ی ئیره یی هاتن به کاسرین شتیکی نامو بوو بو نه و، به لام خه مبار کردنی کاسرین چاک تیگه یشت.

زور به جدی و خه مه وه پرسسی "کاسرین وتی هیتکلیم منی خه مبار کردوه؟" "کاتی پییم وت تو چوویته دهره وه نه م به یانییه، کاسرین دهستی به گریان کرد" وه لامی دایه وه "منیش دوینی شه و زور گریام. من زیاتر هه قی خومه بگرم نه که نه و."

منیش پییم وت "به لی: هه قی خوت بوو به دلکی پر به شکو و گه ده یه کی به تاله وه بخه ویت. خه لکی لووت به رز خه م و په ژاره ته نیا بو خویان دروست ده کن. گه ر تو هه ست به شه رمه زاری ده که ییت به و شته ی دوینی کردت، ده بی داوای لی بوردن بکه ییت کاتی نه و ده گه پیته وه. لی برق پیشه وه و ماچی بکه و پیی لی، خوت ده زانی چی پی ده لی. به لام با قسه کانت له دلله وه هلقولین، نه که به شیوه یه کی وا قسه بکه ییت که تو و تیگه یشتووی نه و به وجلان وه یه ته و او گوراوه. نیستاش هه رچه نده ده بی نانی نیواری ئاماده بکه م، به لام کاتی نه و هم هه یه ریکت بخه م بو نه وهی ئیدگار لینتن له چاو تو وه که مژان بیته به رچاو: بی گومانیش هر وا ده بی. تو گه نجتری و دو به قه دی نه و و شان کانت له و دریزترن. ده توانی به چاو پرووکانیک پشتی له عهرزی بدیت، نه ی و هه ست ناکه ی تو نه وهت پی ده کری؟

رووی هیتکلیم بو ساتیک دره وشایه وه، پاشان سه ری سه ره له نوئی شو ر کرده وه و هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا.

وتی "به لام نیلی، با بیست جارن پشتی له عهرزی بده م، نه و ره فتاره من له و قوزتر و نه و ناشرینتر ناکات. خوزگه منیش پرچیکی به بریقه و پیستیکی جوانم ده بوو، خوزگه شیک و پوشته و ره فتارم باش ده بوو، خوزگه منیش هه لیکم بو بره خسایه و وه که نه و ده ولله مند بام!"

نه م جاره من وتم "هه روه ها له هه موو شتی کدا هاوار و هانات بو دایکت بردبا. گه ر پیوایکیش مستی لی راست کردیته وه له ترسانا له رزت تی گیرا با. ته وای روژیک له ماله وه دانیشتبای چییه نه و بارانه ناچمه دهره وه. نای هیتکلیم، تو خوت روچیکی هه ژار و خراپ ده خه یته روو! وهره بهر ئاوینه که، وات لی ده که م نه و

شتهی خۆزگه‌ی بۆ ده‌خواری به‌چاوی خۆت بيبيني. ئه‌ی بۆ ئه‌و دوو هه‌یله له نێوان چاوه‌كانت نابيني، ئه‌و دوو ئه‌برۆ ئه‌ستووره نابيني، له باتی ئه‌وه‌ی كه‌وانه‌یی بن له نێوه‌راستدا تێكه‌ڵ بوونه‌ته‌وه. بۆ ئه‌و دوو كه‌سه شه‌رانگیزو چه‌په‌له نابینیت، كه به‌قوولی ده‌ترسین، هه‌رگیز ناتوانن به‌ئازایی په‌نجه‌ره‌كانیان بکه‌نه‌وه، به‌لام له ژێره‌وه كار ده‌كهن وه‌ك سیخوره‌كاني شه‌یتان به‌خه‌لكی وه‌ده‌ده‌ن؟ خۆزگه بخوازه و فێر به ئه‌و چرچ و لۆچی و مړو مۆچییه له‌سه‌ر رووت هه‌لگره، به‌كراوه‌یی و ئاشكرا كلاهه‌كه‌ت به‌رز بکه‌روهه. ئه‌و پاراڤییه‌ی خۆت به‌متمانه بگۆره، ببه به‌فريشته‌ی به‌ری و گومان له هه‌یج شتیک مه‌كه. هه‌میشه هاوڕێكانت باش بناسه، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی كه گومان له سه‌ریان هه‌یه دوژمن بن. وا تێ مه‌گه ئه‌وه‌ی له پاربدوو لیت نزیك بووه ئیستا له به‌ر چه‌ند هۆیه‌ك تۆی له بیر نه‌ماوه و رقی له هه‌موو جیهانه.

ئه‌وه‌یش وه‌لامی داوه "به‌واتایه‌کی دیکه، ده‌بێ خۆزگه به‌نێوچه‌وان و چاوه شینه‌كاني ئیدگار لینتن بخوازم. ئه‌و كاره ده‌كه‌م به‌لام ئه‌مه یارمه‌تی من نادات بۆ ئه‌وان.

من به‌رده‌وام بووم له قسه‌كانم "كوړه‌كه‌م، دلێکی باش یارمه‌تیت دهدات روویکی باش به‌خه‌لكی نیشان بده‌یت. گه‌ر تۆ ته‌واو ره‌ش بایت و ره‌شێکی خراپ بایت ئه‌وا جوانترین شت ده‌گۆری بۆ خراپترین و ناشرینترین شت. وا ئیستا خۆمان شوشت و قژمان شاننه‌ كرد و وشكمان كرده‌وه، پێم بلێ بزانم ئیستا تۆ هه‌ست به‌وه ناكه‌یت كه قۆز بوویته‌وه؟ من به‌دلنیا‌یییه‌وه پێت ده‌لێم زۆر قۆزیت تۆ. روو و بالات شایه‌نی سازاده‌یه‌كه. كێ ده‌زانیت به‌لام باوكت ئیمپراتۆری چین بوو، دایكیشت شازنێکی هیندی بوو، هه‌ر یه‌كه‌یان ده‌بانتوانی به‌داهاتی ته‌نیا یه‌ك هه‌فته بانه‌كاني ویزه‌رینگ و سه‌رسكرس گره‌نج بکړیت؟ پاشان چه‌ته‌كان تۆیان فراند و هیناویانه ئینگلته‌را. گه‌ر من له‌باتی تۆ بام، به‌رزترین بیروكهم له‌سه‌ر له دایكبوونم داده‌نا، ئه‌و هزرانه‌ی كه ئازایه‌تی و شكۆمه‌ندیم پێ ده‌به‌خشن بۆ هاوکاریکردنی جووتیاره بچووكه‌كه له ژێر ده‌ستی چه‌وسینه‌ره‌كاني!"

به‌م شیوه‌یه درێژه‌م به‌ قسه‌كانم دا. هیتكلیفیش ورده ورده گرژبیه‌كه‌ی له ده‌ست ده‌دا و رووی خۆشتر ده‌بوو. له‌پرێكدا ده‌نگیک، ته‌په ته‌پێك كه بۆ نێو حه‌وشه‌كه ده‌هات قسه‌ی به‌ئیمه‌ بری. ئه‌و به‌لای په‌نجه‌ره‌كه و منیش به‌لای ده‌رگاكه‌دا چووین،

پێرا نه‌گه‌یشته‌ین سه‌یری دوو لینتنه‌كه بکه‌ین كه له عاره‌بانه‌كه ده‌هاتنه خواره‌وه، هه‌موو له‌شیان به‌پالنتۆ و فه‌روو داپۆشرا‌بوو، له‌و لاشه‌وه ئیرنشۆیه‌كان له ئه‌سه‌په‌كانیان داده‌به‌زین: زۆر جار له زستانان به‌ئه‌سه‌پ ده‌چوونه كه‌نیه‌سه. كاسرین ده‌ستی مناله‌كاني گرت و بۆ نێو خانووه‌كه‌ی هینان و له به‌ر ده‌م ئاگری دانان، كه به‌خێرای ره‌نگ هاته‌وه به‌ر رووه سپیه‌كانيان.

ئێستا په‌له‌م له هاوه‌له‌كه‌م (هیتكلیف) كرد و تووك و نه‌زه‌ر و رووه خۆشه‌كه‌ی خۆی نیشان بدات، ئه‌وه‌یش مه‌ردانه به‌گوێی كردم. به‌لام به‌ختی ره‌ش بوو، هه‌ر كه ده‌رگاكه‌ی كرده‌وه له موبه‌قه‌كه له لایه‌ك، هیندی به‌لاکه‌ی تر دا ده‌رگاكه‌ی كرده‌وه. بۆیه به‌رامبه‌ر به‌یه‌ك چاویان پێك كه‌وت. سه‌روك (هیندی) كاتێ ئه‌وی به‌پاك و خاوینی و روو خۆشییه‌وه بینی تووره‌ بوو، چونكه په‌رۆشی ئه‌وه بوو به‌لێنه‌كه‌ی بۆ به‌رێز لینتن بیاته سه‌ر. بۆیه له‌پرا پشتی ملی گرت و به‌تووره‌یی ئاماره‌ی بۆ جۆزیف كرد و وتی "ئه‌وه‌ی له‌و ژووره ببه ده‌ره‌وه، ببه‌ كو‌خه‌كه تا نانی ئیواره ته‌واو ده‌بیت. گه‌ر به‌ته‌نیا بۆ ماوه‌ی یه‌ك ده‌قیقه له‌گه‌ڵ بیت، ئه‌وا ده‌ستی پر ده‌كا له موربه‌با و میوه ده‌دزیت."

منیش له‌وه زیاتر به‌رگه‌م نه‌گرت و خۆم پێ نه‌گیرا بۆیه وه‌لام دایه‌وه "نه‌خێر گه‌وره‌م. ئه‌و ده‌ست له هه‌یج نادات: پێم وایه ئه‌و ده‌بێ وه‌ك ئیمه به‌شی هه‌بیت له‌و میوه‌جات و خواردن و خواردنه‌وه‌یه."

هیندی هاواری لێ هه‌ستا و وتی "گه‌ر له خواره‌وه تا تاریکایی بیگرم، ئه‌وا به‌شی به‌ده‌ستی من ده‌بیت. له به‌ر چاوم ونبه هه‌ی به‌دغه‌ر و بێ سۆراخ! چی! تۆ هه‌وڵ ده‌ده‌یت مه‌غروور بیت، وانیه‌یه؟ چاوه‌رێی كه تا ئه‌و پالنتۆ جوانانه له به‌ر ده‌كاته‌وه، سه‌یر كه چه‌ند درێژن، خه‌ریکه به‌دوای خۆیاندا رایانده‌كیشیت!"

سه‌روك لینتن له نێو ده‌رگاكه‌وه تیی هه‌لدا و وتی "پێشتریش زۆر درێژ بوون. هیوادارم سه‌ری نه‌یه‌شێن. وه‌ك قژی جوانووه به‌سه‌ر چاوه‌كانیدا هاتووه!"

ئهمه‌ی وت به‌بێ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی هه‌ره‌شه‌کردنی هه‌بیت. به‌لام سه‌روشته توند و ره‌قه‌كه‌ی هیتكلیف به‌رگه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌گرت كه بێ ریزی له یه‌كێك په‌سه‌ند بکات كه ده‌مێكه رقی لێ ده‌بیته‌وه، ته‌نانه‌ت رێك به‌رکێشی ده‌کات. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی

مه‌نجه‌لی مورهبای سیوی که زۆر گهرم بوو (هه‌ر ئه‌وه‌ی هاته ژیر ده‌ستی) توور تیی هه‌ل‌دایه‌ مل و سه‌ر و دهم و چاوی. که خیرا ده‌ستی کرد به‌دروستکردنی خهم و به‌خیرایی ئیزابیللا و کاسرینی هینا بۆ شوینه‌که. به‌رپز ئیرنشۆ تاوانباره‌که‌ی راسته‌وخۆ گرت و بۆ ژووره‌که‌ی خۆی گواستییه‌وه. ئه‌و شوینه‌ی که ویستی تووره‌یی و هه‌ل‌چوونه‌که‌ی چاک بکاته‌وه چونکه له شه‌رمه‌زارییان سوور هه‌ل‌گه‌ر‌ابوو و هه‌ناسه‌برکێ ببوو. منیش پارچه‌ په‌رۆیه‌کم هینا و لووت و ده‌می ئیدگارم پاک کرده‌وه، هه‌قی خۆی بوو وای لئ هات چونکه خۆی له مه‌سه‌له‌که هه‌لقورتاند. خوشکی ده‌ستی به‌گریان کرد و ویستی بجیته‌وه مائی، هه‌روه‌ها کاسی له‌وی وه‌ستابوو و چه‌په‌سابوو، له به‌ر چاوی هه‌مووان زۆر شه‌رمه‌زار بوو. به‌گژ سه‌رۆک لینت هات و وتی "تۆ نه‌ده‌بوايه قسه‌ت له‌گه‌ل بگردایه. میزازی ته‌واو نه‌بوو، ئیستا گه‌شته‌که‌ت تیک دا. ئیستا ئه‌ویش لپی ده‌دریت: من رقم له‌وه‌یه لپی بدريت! ناتوانم نانی ئیواره بخۆم. ئیدگار تۆ بۆچی قسه‌ت له‌گه‌ل کرد؟"

گه‌نجه‌که له ژیر ده‌ستی من رای کرد و به‌ده‌سته‌سه‌ره نه‌خشینراوه‌که‌ی شوینه‌کانی تری پاک کرده‌وه. هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کیشا و وتی "من قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کرد. دایه من به‌لینم دا که یه‌ک وشه‌ی له‌گه‌ل نه‌لیم، وه‌لا قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کرد."

کاسرینیش به‌سووکایه‌تی پیکردنیکه‌وه وه‌لامی دایه‌وه "باشه ده‌ی ده‌ست مه‌که به‌شین و گریان. خۆ نه‌کوژرایت. هیچی دیکه ره‌فتاری خراپ به‌رامبه‌ر خه‌لکی مه‌که. وا دایکم دیت: هیمن به‌! وسسس، ئیزابیللا! چیه‌ که‌س لپی دای؟"

هیندلی دووباره هاته ژووره‌وه و وتی "مناله‌کان له‌وی له شوینی خۆتان دانیشه‌وه! درنداییه‌که‌ی ئه‌و کوره به‌باشی گهرمی کردمه‌وه. سه‌رۆک ئیدگار جارێکی تر یاسا بخه‌ره نیو مسته‌کانت. شه‌هیه‌ت ده‌کاته‌وه!"

ناهه‌نگه بچووه‌که هه‌منایه‌تی خۆی به‌ده‌ست هینایه‌وه، ئیستا له جه‌ژنیکی ناسک ده‌چوو. پاش سواریبوونی ئه‌سپ برسی ببوون، به‌لام به‌ناسانی تیر بوون و پشووین خوارد چونکه هیچ شتیک نه‌هاته به‌ر رینگه‌یان و زۆر ماندوو نه‌ببوون. به‌رپز ئیرنشۆ شته‌کانی ریک ده‌خست و ژنه‌که‌شی به‌قسه‌ی خۆش دلخۆشی ده‌کردن. منیش له پشت کورسیه‌که‌یه‌وه چاوه‌رپیم کرد، که چاویشم به‌کاسرین ده‌که‌وت زۆر ئازارم

ده‌چه‌شت، چاوه‌کانی وشک و بی‌هه‌سه‌له‌ بوون. ده‌ستی کرد به‌لێکردنه‌وه‌ی بآلی ئه‌و قازه‌ی له پیشی دانرابوو، زۆر جوان سوور کرابوووه. به‌خۆم وت "منالیکي بی‌هه‌سته. چون هه‌روا به‌ناسانی هه‌موو ئه‌و یاریانه‌ی له بیرچوونه‌وه که به‌مناللی له‌گه‌ل هاوریکه‌ی ده‌یکرد. من هه‌رگیز باوه‌رم نه‌ده‌کرد کاسرین ئاوا خۆپه‌رست بیت." په‌رداخه شه‌رابیکي تا ئاستی لیوه‌کانی به‌رز کرده‌وه: پاشان دایناوه شوینی خۆی: روومه‌ته‌کانی وه‌ک گۆلی سوور وا بوون، فرمیسک به‌ستیان له‌سه‌ر روومه‌ته‌کانی دروست کردبوو. چه‌نگه‌له‌که‌ی له ده‌ستی خزایه خواره‌وه. هه‌ر خیرا له نیو جله‌کانی نغرو بوو بۆ ئه‌وه‌ی سۆز و ئیحساسی بشاریته‌وه. پێ ده‌چوو زۆر دلێ خۆش نه‌بوو چونکه ته‌واوی ئه‌و رۆژه ئازاری چه‌شت. بۆ ماوه‌ی پینچ هه‌فته چاوه‌رپیی ئه‌وه بوو جارێکی دیی هیتکیف ببینیته‌وه، ئه‌ویش به‌و به‌زمه بینییه‌وه. حه‌زی ده‌کرد بجیته لای هیتکیف چونکه به‌سترا بووه‌وه له لایه‌ن سه‌رۆکه‌که‌ی: هه‌رکه من به‌وه‌م زانی، خیرا بیرم له ده‌ربازبوونی کرده‌وه.

له ئیواره‌دا، ده‌رفه‌تیکمان بۆ ره‌خسا. کاسی پارایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی هیتکیف ئازاد بکه‌ن، چونکه ئیزابیللا لینت هیچ شه‌ریکیکی نه‌بوو: پارانه‌وه‌که‌ی بی هه‌وده بوو. فه‌رمانیش به‌ من کرابوو که به‌س خزمه‌ت بکه‌م. ئیمه خۆمان له تاریکایی ئه‌و به‌زمه‌ پرگار کرد، زۆر دلمان خۆش بوو کاتی گه‌یشتینه تیمی گیمه‌رتۆن. پانزه ئامیر ژه‌نی به‌توانا کۆکرا بوونه‌وه: پری بوو له ئامیری مؤسیقای جوراوجۆری وه‌ک زورنا و تره‌مفۆن و کلارنیت و ته‌پل و پیانوئی فه‌ره‌نسی و چه‌لۆیه‌ک له‌گه‌ل چه‌ند گۆرانی بیژیک، ئه‌و تیمه ده‌چوووه نیو هه‌موو خانوویکی به‌هیز، هه‌موو جارێ له جه‌ژنی له‌دایکبوونی مه‌سیح شت وه‌رده‌گرن و سوودیکی زۆر ده‌بین. پاره‌ستاین بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیک گویمان له‌وان بیت. پاش ئه‌وه‌ی گۆرانی کورال له لایه‌ن به‌شدار بووانه‌وه چرا، وامان لئ کردن له‌گه‌ل گۆرانییه‌که تیکه‌ل بن. خاتوو ئیرنشۆ زۆر که‌یفی به‌ مؤسیقایه‌که ده‌هات، بۆیه ئه‌مه هه‌لی زۆری به‌ ئیمه به‌خشی.

کاسرینیش پێی خۆش بوو: به‌لام وتی ئه‌و ده‌نگه له دووره‌وه زۆر خۆشتره، بۆیه چوو هه‌رێ و نیو تاریکاییه‌وه. منیش به‌دوایدا چووم. ده‌رگای خواره‌وه‌ی خانووه‌که‌یان پێوه‌دا، قه‌ت به‌ونبوونی ئیمه‌یان نه‌زانی. ئه‌و ناوه پر بوو له خه‌لک. ئه‌و

" نا نا، نه خيتر، لي ناگه ريم يهك روژي تپهه بكهيت! دياره ماندوو بوويت و
حهوسه لهي قسه كردنت نه ماوه. ئه ي چي گهر به ته نيا دانيشتباي و پشيله كهش له
به ردمتا بيچوو كه ي بلي سباوه له سه ر مافووره كه. ئه وا ئه و كاته زور به ئه سپايي
سه يري ئه و ديمه نت ده كرد كه ئه و كاته به دواي يهك گوئ ده گه راي كه له و ميزاژه
ده ربازت بكات؟"

" ده توانم بليم حهوسه له يه كي شيتانهم ده بوو گهر تو ليره نه باي."

به پيچه وانوه حهوسه له يه كي زور بيزار كه رت ده بوو. ئيستا ئه و حهوسه له يه ت له
به ر من هه يه، بويه ده قه به ده قه به رده وام به. من وا ي بو ده چم كه خه لك ي له و
هه ريمانه له سه ر حيسابي خه لك ي له شاروچكه كان ده ژين، به هه مان شيوه: هه ر
جالو كه يهك له نيو ته ونه كه يدا له سه ر حسابي جالو كه يهك له نيو كوخي ك
ده ژيت، خه لكيش به شيوازي جيا جيا له سه ر حيسابي يه كتر ده ژين. ئيستا ش
سه رنجي قوول خاوه ني حاله تي بينه ركه نيبه. ئه وان زياتر به ته نيا ده ژين، زياتر له
خوياندا، كه متر له روا له تدا، ده گو رين، له سه ر شتي ده ركه ي ده ژين. خه يالم بو
خوشه ويستيه كي ژيان ده چيت ليره كه زور شياو بيت. منيش بي باوه ريكي جيگير
بووم له هه ر خوشه ويستيه كي ته واوي سال. حاله ته كه به وه ده چيت كه پياويكي
برسي له سه ر قاپي ك دابنييت، كه له سه ر ئه و قاپه دا به ته واوي ته ركي ز له شه هيه ي
ده كات و به خي رايي ده ست به خوار دن ده كات. يه كيكي تر به مي زيكي ئاشنا بكه يت كه
خوار دني فه رهنسي له سه ر بيت: ده توانيت خوشترين چيژ له خوار دنه كه وه رگريت،
به لام هه ر يه كه يان به شيكه له بوچوون و ياده وه ري خودي كه سه كه.

خاتوو دين سه رنجي دا قسه كانم و هه ندئ كه وته گو مان له قسه كانم، وتي "ئوو!
ئيمه ليره وهك هه موو شوئيكي تر واين، كاتي كه باش ده مانناسي."

وه لام داوه "ببووره، هاوري باشه كه م، تو به لگه يه كي به هي زي دژي ئه و باسه. جگه
له كه مي ك بير كردنه وه ي ته سكي ئه و نه جامه، تو هيچ زانياريت له سه ر ئه و شيوا زانه
نييه كه من له سه ريان راهاتووم كه نامويه به چيني ئيوه. بيگومانم له وه ي
بير كردنه وه ي تو زور گه وره تره له بير كردنه وه ي هه ر خزمه تكار يكي ديكه. تو ناچار
كراوي هه موو توانستي خوت بخه يته گه ر بو پيدا ويستيه كان و بو دوور راگرتني

ژيانت له كاري پروپوچ.

خاتوو دين پي كه ني.

وتي "بيگومان، من خوم به كه سيكي سه رفراز و ئاسووده ده زانم. نهك له وه ي كه له
نيو ئه و گردانه ده ژيم و كو مه ليك دم وچاوي دووباره ده بينم، كو مه ليك كاري دووباره
ده كه م، له كو تايي ساله وه بو كو تايي سال، به لكو له وه خوم به ئاسووده و سه رفراز
ده زانم كه من ديسپلينيكي به هي ز به كار ده به م، كه في ره ژيري كر دووم، پاشان به ري ز
لو كو د من زور له وه زياتر م خويندوو ته وه كه تو خه يالت بو ده چيت. هه ر كتبي بيكي
بگري له نيو ئه و كتبخانه يه من ناوه رو كي ده زانم و شتيكي لي فير بوومه: ته نانه ت
ئه وانه شي كه به زماني يوناني و لاتيني و فه رهنسيش نووسراون، هه روه ها ئه وانه ش
يهك به يهك ده زانم: زور له وه ش زياتر كه تو پيشبيني ده كه يت له كچه هه ژاريك.
به هه ر حال، گه ر دواي چيرو كه كه م به شيوازيكي گي رانه وه بكه وم، ئه وا باشتره
به رده وام بم. هه روه ها له بري باز داني سي سال، رازي ده بم به وه ي كه بچمه سه ر
هاويني داها توو، هاويني سالي ۱۷۷۸، واته نزيكه ي بيست و سي سال به ر له
ئيستا.

دهستی کرد به بریقه بریق، کاتی پیاوه پیره که دیته پیشه وه و ده لیت "ئیرنشۆ، خوا ناگه دارت بیت کاتی ئەو ژنه به جیت دیلیت و ئەو کورپهت بۆ جی ده هیلیت. کاتی ئەو هات، ههستم به قایل کردن کرد ئیمه ده بی ژیا نی دریز بکهین. ئیستاش ده بی ئەوهت پی بلیم، وا دیاره زستان ته وای ده کات. زۆر خۆت سه غلهت مه که، هیچمان به رامبه به دکتوران پی نا کریت.

منیش پرسیم "سه رۆک چۆن وه لآمی دایه وه؟"

وابزانم سویندی خوارد: به لآم زۆر گویم پی نه دا، چونکه هه سهیری مناله کهم ده کرد. "ديسان دهستی کرد به وه سفکردنی مناله که. منیش وه که ئەو به په روش بووم، خیرا رام کرد بۆ ماله وه تا له نزیکه وه به چاوی خۆم ببینم. هه رچه نده له بهر خاتری هیندی زۆر په ریشان بووم. له نیو دلیدا ته نیا یه که ژوو هه بوو ئەویش بۆ ژنه که ی و بۆ خۆی بوو: بۆ هه ردووکان ده ژیا به لآم یه کیکیانی ده په رست، سه رم له وه دهر نه ده چوو چۆن هیندی به رگی ئەو کاره ساته ده گریت.

کاتی که گه یشتینه وه بانه کانی ویزه رینگ، له وی له پیشه وه ی دهرگا که وه ستابوو، هه رکه به دهرگا که دا چومه ژوو ری و لیم پرسیم "مناله که چۆنه؟"

به زه رده خه نه یه که وه وتی "نیل، هه نده ی نه ما وه ده ست به غاردانی بکات"

سنوورم به زاند و دیسان پرسی "ئه ی خیزانه که ت، دکتور وتی که ..."

قسه ی پی بریم و سوور هه لگه را و هاواری لی هه ستا "دکتوره که به نه فره ت بیت! فرانسیس راست ده کات: له وه هه فته یه دا به ته وای چاک ده بیته وه. ئایا ده چیته سه ره وه؟ پی بلی من دیم، گه ر به لاین بدات قسه نه کات. من ئەوم جی هیشته چونکه هه ر کر نابیتته وه. پی بلی که به ریز کینیس ده لی ده بی هیمن و ئارام بیت."

من ئەو په یامه م به خاتوو ئیرنشۆ را گه یاند. پی ده چوو روحی باله فرکی پی بوو، به دلخوشییه وه وتی "من زۆر به زحمه تی وشه ی ئیلنم به گۆدا هات، له وی دوو جار ان هاته دهر و دهستی به گریان کرد. باشه ده ی بلی به لاین ده دم که قسه نه که م: به لآم ئەوه ریگه م لی نا کریت که پی پی نه که نم!"

ئای روحی داماو! تا هه فته یه کیش ما بیت له ژیا نیدا دلّه خوشه که ی قه ت په کی نا که ویت. به لآم میرده که ی رۆژ دوی رۆژ سوورتر ده بوو له سه ر ئەوه ی که ته ندروستی

به شی هه شته م

له به یانی رۆژیکی خوشی مانگی شه شدا یه که م کوری جوان چاوی به دونیا هه لیتا. هه ر ئەو رۆژهش دوا رۆژی خیزانی ئیرنشۆ بوو. ئیمه له نیو کیلگه که دا خه ریکی کا کۆکردنه وه بووین، کاتی ئەو کچه ی که هه میشه نانی به یانی بۆ ده هیناین سه عاتیک زووتر به نیو هه موو میرگه کاندای رای کرد و له دووره وه به را کردنه وه بانگی منی کرد.

به ها که ها که وه وتی "ئای که منالیکه چه ند جوانه! جوانترین و دوا هه مین مناله تا ئیستا هه ناسه ی دا بیت! به لآم دکتوره که ده لیت ده بی میسیس بروات. ده لیت ما وه ی چه ند مانگه زۆر هیلاک بووه. گویم لی بوو دکتوره که به به ریز هیندی ده وت: ئیستا هه یچ شتیک نیه بیپاریزیت، بۆیه پیشی زستان بیت دهر میت. تۆ ده بی هه ر ئیستا بیتته مالی. تۆ ده بی ناگه داری بیت، نیلی: ده بی تۆ شیر و شه کری بۆ ئاماده بکه ی ت. ده بی شه و رۆژ چاودیری بکه ی ت. خۆزگه م به خۆت، چونکه گه ر میسیس نه بیت تۆ بۆ خۆت ده بی به هه موو شتیک."

کۆله کایه که م له سه ر شانم هینا خواره وه و خۆم به ستا وه و پرسیم "ئه و زۆر نه خوشه؟"

کچه که وه لآمی دایه وه "پیم وایه زۆر نه خوشه. به لآم زۆر ئازایه. کاتی قسه ده کات وه که بلی پی او یکی له گه لدا یه قسه ی بۆ ده کات. هه یچ ناگای له خوی نییه و خوشی لی برا وه، ئای که چه نده جوانه! گه ر من له شوینی ئەو بام بیگومان نه ده مردم: سه ره رای قسه کانی دکتور کینیس، حال م باشتر ده بوو. من زۆر رقم له وه هه لسا بوو. دیم ئارکه ر گۆشه که ی بۆ سه رۆک هینا خواره وه، له نیو خانوو هه که، پرووه که ی

خیزانه‌که‌ی باستر ده‌بیت. کاتّی کینیس ناگه‌داری کرده‌وه که دهرمانه‌کانی بی که‌لکه له‌و قو‌ناغه‌ی نه‌ودا، پی‌وت که پی‌ویست ناکات زیاتر له‌وه مه‌سره‌فی لی بکات، نه‌ویش وه‌لامی به‌تووریه‌ی داوه "من باش دهنانم که نه‌و تهن‌روستی باشه و هیچی تر پی‌ویستی به‌دهرمانی تو نییه! نه‌و هرگیز کی‌شه‌ی تهن‌روستی نه‌بووه. نه‌و ته‌نیا په‌تایه‌ک بوو ته‌واو. په‌تاکه‌ش رویشت: ئیستا ترپه‌ی لیدانی دلّی وه‌ک هی من هی‌واش لی ده‌دات. هه‌روه‌ها روومه‌ته‌کانی ته‌ر و جوانن."

هه‌مان چیرۆکی به‌ژنه‌که‌ی وت. پی ده‌چوو باوه‌ری پی بکات. به‌لام شه‌ویکیان کاتّی به‌سه‌ر ملیدا پالی دابوووه، پی ده‌وت که به‌یانی ده‌توانیت هه‌لسیته‌وه، کو‌خه‌یه‌کی توندی گرت، کو‌خه‌یه‌کی ساده. له‌سه‌ر قو‌له‌کانی به‌رزی کرده‌وه. هه‌ردوو ده‌ستی خسته نیو ملیه‌وه. رووی گۆرا و مرد.

هه‌ر وه‌ک کچه‌که پی‌شبینی کردبوو، هاریتو‌نی منال به‌ته‌واوی که‌وته ژیر ده‌سته‌کانی من. به‌ریژ ئیرنشۆ (هیندلی) به‌ش به‌حالی مناله‌که‌ی زۆر رازی و خو‌ش‌حال بوو چونکه مناله‌که‌ی لای من زۆر تهن‌روستی باش بوو و هه‌رگیز نه‌ده‌گریا. به‌لام به‌ش به‌حالی خو‌ی به‌ریژ هیندلی هه‌میشه خه‌مبار و دل پر له‌په‌ژاره بوو: خه‌م و نازار و په‌ژاره‌که‌ی له‌هه‌موو دنیا وینه‌ی نه‌بوو، چه‌شنیکی زۆر جیاواز بوو له‌ خه‌م و نازاری خه‌لگی. نه‌ فرمی‌سکی له‌ چاوان ده‌باری نه‌ روژیک له‌ روژان دو‌عای ده‌کرد. هه‌میشه نه‌فهرت و سووکایه‌تی به‌هه‌موو شته‌کان ده‌کرد: سووکایه‌تی به‌خو‌او مرو‌ف ده‌کرد. ته‌واو تیکچوو بوو، به‌چ باران هۆشی له‌ خو‌ی نه‌بوو. هیچی تر خزمه‌تکاره‌کان به‌رگه‌ی سته‌مکاری و شه‌رانگیزیان نه‌گرت: ته‌نیا من و جو‌زیف وه‌ک خزمه‌تکار لای ماینه‌وه نه‌وانی تر هه‌مووی جییان هیشت. من دل‌م نه‌ده‌هات مناله‌که به‌جی بیل‌م، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش، ده‌زانی که منی به‌خوشکی خو‌ی ده‌زانی بو‌یه من زیاتر ره‌فتاره‌کانیم په‌سه‌ند ده‌کرد تا بی‌گایه‌یه‌ک. جو‌زیف مایه‌وه بو‌ نه‌وه‌ی به‌سه‌ر کریکاران و نه‌وانه‌ی خانوو به‌کرئ ده‌گرن فشه‌ فشه‌ بکات و به‌سه‌ریاندا بشیرینیت. چونکه پیشه‌که‌ی وا بوو، بو‌یه زۆر ره‌خنه‌ی لی ده‌گیرا له‌سه‌ر خراپیه‌که‌ی و رو‌حه شه‌رانگیزییه‌که‌ی.

پتگه و هاوه‌له خراپه‌کانی سه‌روک (هیندلی) نموونه‌یه‌کی جوانی خسته به‌رده‌ست

هیتکیف و کاسرین. مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کاسرین بای نه‌وه‌نده هه‌بوو که پی‌روژیکی شه‌رانگیز دروست بکات. نه‌وه‌ی راستیش بیت وا دهرکه‌وت نه‌و ماوه‌یه هیندلی تووشی جنۆکه بووه و ده‌ستی له‌گه‌ل شه‌یتان تیکه‌ل کردوو. هیتکیف زۆر خو‌ش‌حال بوو به‌وه‌ی که به‌و شی‌وه‌یه چاوی به‌هیندلی ده‌که‌ویت. هیندلی روژ به‌روژ باری دهروونی و نه‌قلی خراپتر ده‌بوو. ناتوانم به‌چ شی‌وه‌یه‌ک باسی نه‌و ماله‌ دۆزه‌خیه به‌کم که ئیمه هه‌مان بوو. مامۆستا‌که‌ش لی‌مان دوور که‌وته و هیچ که‌سی شایسته نه‌ده‌هاته لامان. جگه له‌ سه‌ردانه‌کانی ئیدگار لینت که بو‌ بینینی خاتوو کاسی ده‌هات. له‌ ته‌مه‌نی پانزه‌ سالی‌دا، کاسی وه‌ک شازنی ولاته‌که وا بوو. سه‌یری که‌سی نه‌ده‌کرد. بوونه‌وه‌ریکی که‌له‌ ره‌ق و لووت به‌رزی لی دهرچوو‌بوو. یه‌ک له‌ باره‌ خو‌م وه‌ک جاران که‌یفم پی نه‌ده‌هات. زۆر جاریش لی‌ی نزیک ده‌بوومه‌وه و له‌ بن گویم ده‌خویند بو‌ نه‌وه‌ی که‌می‌ک له‌ لووت به‌رزییه‌که‌ی که‌م به‌که‌مه‌وه: به‌لام هه‌رگیز جاریک به‌گوپی منی نه‌ده‌کرد. به‌لام زۆر دل‌سو‌زی هه‌بوو بو‌ شته‌ کو‌نه‌کان: ته‌نانه‌ت هیتکیفیش هه‌ست و سو‌زی به‌رامبه‌ر گۆرابوو. هه‌تا لینتنی گه‌نج که لای کاسرین ژماره یه‌ک بوو، نه‌ویش ئینتیبا‌عیکی وای له‌سه‌ر نه‌بوو. نه‌و سه‌روکی دو‌اترم بوو: نه‌و وینه‌یه‌ی که له‌سه‌ر ناگردانه‌که‌یه. جاران وینه‌ی وی له‌ لایه‌ک و هی ژنه‌که‌شی له‌ لایه‌کی دیکه‌وه. به‌لام هی نه‌و لایه‌ی، یان هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ شتی‌ک له‌و به‌دی بکات. ده‌توانی سه‌ری لی دهریکه‌یت؟

خاتوو دین مۆمه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه، له‌ وینه‌که‌ی به‌رامبه‌رم روویکی نه‌رم و هی‌منم به‌دی کرد، زۆر شی‌وه‌ی له‌و خانمه‌ گه‌نجه‌ ده‌کرد که له‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ بوو، به‌لام له‌ سو‌الفه‌ کردندا روو خو‌شتر و ژیر تر بوو. وینه‌یه‌کی شیرینی دروست کرد. قژه‌ دریژ و به‌بریه‌که‌ی به‌سه‌ر لاری و له‌نجه‌ی لوول هاتبووه خوار، چاوه‌کانی گه‌وره و جدی بوون، ته‌واوی له‌ش لاری نه‌رم و نیان و میه‌ره‌بان بوو. من سه‌رم له‌وه دهرناچیت چون کاسرین ئیرنشۆ توانیویه‌تی نه‌و هاو‌پیه‌ روح و دهروون جوانه له‌ بیر بکات، که یه‌که‌م هاو‌پیشی بووه. به‌لام له‌وه تیکه‌یشتیم که چون نه‌و خه‌یالی رویشت بوو و فیکره‌ی کاسرین ئیرنشۆی له‌ لا دروست ببوو.

"تیبینی خو‌م به‌خزمه‌تکاره‌که وت وینه‌یه‌کی زۆر دل‌خۆشکه‌ره. به‌رای تو‌ش وانیه‌ی؟"

وهلامی دایهوه "بهائی وایه. بهلام شیوهی باشتر دهکرد کاتی ئەو له ژیاندا بوو. واته قسه و گوفتاری رۆژانهی که بهگشتی چهشنیکی رۆحیانه بوو."

کاسرین له ماوهی ئەو پینچ ههفتهیهی که لهگهڵ لینتتهکانی بهسهرد برد تهواو رهنگ و خولقی ئەوانی هه لگرتبوو، خووش لهگهڵیان راهات بوو. بههیچ شیوهیهک ئەو میزازه تووره و توندی لهگهڵ ئیمهه هه بوو لهگهڵ ئەوانی بهکار نهدههینا. هه همیشه شهرمی دهکرد خووی تووره و توند بکات لهگهڵ ئەوان چونکه فیتری رهفتاری نهرم و نیان و لهسهرد خو کرابوو لهوئی، بی ئەوهی هۆشی لهسهرد خووی بیت خووی بهسهرد خانم و پیاوه پیرهکه دهسهپاند له ریگهی ژیری و ئاقلیههکهی. له ئیزابیللا شیوه سهرنج پراکیشههکی و له براکهشی دل و روچی وهگرتهبوو: هه موو ئەو دهسکهوتانه له یهکهم شوینهوه ئەویان دهلاواندهوه - چونکه دهروونی پر بوو له تموح و شتی بهرز. ئەمه وای لی کرد که سیفهتیکی تر وهبرگیت بهبی ئەوهی نیازی دهسهردوکردنی کهسی هه بیت. لهو شوینهی که گوئی لهوه بوو که هیتکلیم گۆراوه و گهنجیکی دم پرووت و بی ئەدهبی لی دهچوو، پێیان دهگوت که هیتکلیم ئیستا له وهحش و درندان خراپتره. کاسرین لهوه را گرنگی بهخووی دا بو ئەوهی وهک ئەو نهکات، له مالیشدا ههولی دها بهئهدهبهوه رهفتار بکات بهلام فهلتهی دها و رهفتارهکانی دهبووه مایه پیکه نینی هه مووان. رهفتارهکانی بای ئەوهنده بوو که سهروشته بی ریزههکی بشاریتهوه بهلام نه متمانه و نه ستایشی بو دروست کرد.

به ریز ئیدگار به دهگمهن دهویرا بهکراوهیی سهردانی بانهکانی ویزهرینگ بکات، چونکه زراوی له ناوبانگی ئیرنشۆ چوو بوو، بویه ههرد خووی لی دهشاردهوه. لهگهڵ ئەوهشدا ئیمه به نهینی بهباشترین شیوه پیشوازیم لی دهکرد: سهروک (هیندلی) خویشی ههوسهلهی ئەوهی نهبوو بیزاری بکات و بزانی بوچی هاتوو. گهر روویشی لهگهڵ خووش نهبوایه خووی نیشان نهدهدا.

بهلام پی دهچوو که تووک و نهزهری لهگهڵ کاسرین خووش نهبوو. کاسرین ژیر نهبوو. هه رگیز یاری نهدهکرد و هه همیشه خووی سهنگین نیشان دها. هه همیشه بهربهست بوو له بهردهم دوو هاوریکهی و نهیدههیللا یهکتری ببینن. چونکه کاتی هیتکلیم بی ریزی له حوزور لینتت نواند، کاسرین دلی نیمچه گران بوو، ههروهها

کاتیکیش لینتت بهخرابی باسی هیتکلیمی دهکرد لای، کاسرین بهوهش ههرد نیمچه سهرد گران دهبوو. نهیدهویرا ئیحهساسهکانی بو هیتکلیم لای لینتت بدرکینیت، وهک بلیی ئەو کوره هه رگیز رۆژیک له رۆژان هاوریی ژیان و یاریکردن و روچی نهبووه. زۆر پیکه نینم بهههلسوکهوت و گۆرانهکانی دههات. ئەویش هه همیشه خووی له گالته و گهپی من دهشاردهوه. ئەمهیه سهروشتی بوودهله: بهلام زۆر شانازی بهخوویهوه دهکرد و لووتی له تاقی ئاسماندا بوو، بابایهک نهیناسیت و دهزائیت هه رگیز ناخووشی و ئازاری نهبینیوه. هه رگیز سهردکونه نهکراوه و گالتهی پی نهکراوه. له کوئییدا خووی دانی پی نا و لای من درکاندی: هیچ کهسیکی تر نهبوو بیکات به ئاموژگار کهر و زمانحالی خووی.

به ریز هیندلی پاش نیوهرویهک له مائی چوو بووه دهروهه، بویه هیتکلیم ئەو ههلهی قۆزستهوه و ئەو رۆژهی کرد بهپشوو. و بزانه ئەو کاته تهمهنی گهیشتهبووه شانزه سالان و سیفهته خراپهکانی نه مابوو. ههلسوکهوتی وا دهکرد که ئینتباعیکی لهسهردخووی دروست کردبوو، وا پی دهچوو که هه رگیز ئەو کوره رهفتاری وای نهکردوه، هیچ پاشماوهیهکی رابردووی پیوه دیار نهبوو. پیش هه موو شتی، ئەو قیچه پهروهردیهی پیشتر بهدهستی هینابوو له بیرو کردبوو: هه همیشه کاری دهکرد، زوو دهستی بهکار دهکرد و درهنگ تهواو دهبوو، ئەو سیفهتهی نه ما بوو که جارن زۆر ههزی لهوه بوو شت فیتر بیت و زانیاری کو بکاتهوه، هیچ ههزی له کتیب و فیتر بوون نهدهکرد. ئەو ههستهی که له منالی ههیبوو، به ریز ئیرنشۆی باوکی هیندلی له ناخیدا چاندبووی، ئەو ههستهشی نه مابوو. بو ماوهیهکی زۆر رهنج و کووشی دا له دیراسهکانی یهکسان بیت لهگهڵ کاسرین، بهلام دهستی له هه موو ئەو شتانه هه لگرت هه رچهند له ناخهوه پهشیمانیشی پیوه دیار بوو: بهتهواوی وازی له هه موو شتیک هینا، هیچ سهردکهوتن یان پالنه ریک نهبوو وای لی بکات ههنگاوێک بهرهو پیشهوه بچیت، کاتی درکی بهوه کرد که دهبی له ژیر ئاستی پیشووی نغرو بیت. پاشان روخساری دهروهی لهگهڵ خراپی باری میشکی تکیان کردهوه: سهرد و سیمایهکی خه ماوی و بی ناز و شکانهوهی لی دروست ببوو. هه موو سهروشتی ئەو کوره له تۆله سهندنهوهیهکی دهمارگیرانه دا گیرسایهوه. دلخووشیهههشی ههرد بهتوندی بوو. کاتی بیرو له تۆله دهکردهوه زۆر دلی خووش دهبوو، وای دهزانی ته نیا

ئەو لەسەر ئەم زەووییەدا دەژیت.

هاورپییەتی نیوان کاسرین و هیتکلیف هیشتا روحی لە بەر مابوو کاتێ هیتکلیف هەندێ جار خۆی لە کارەکانی دەدزیووه و یهکتریان دەبینی، بەلام بەهیچ شتێوهیهک ئارەزوو و هەست و سۆزی بۆ کاسرین بە وشە جوانەکانی دەرنەدەبەری وەک جاران، هەرۆهەا لە ناخەوێ توورەبییەکی سەیر دایگرتبوو لە هەلسوکەتی کچانەیی کاسرین، وەک بلیی هەرگیز ئەو کورپە رۆژیک لە رۆژان هەست و سۆزی بۆ ئەو کچە لە گۆ نەهاتووێتە دەر. لەسەر ئەو بۆنەیی ناوبراو هاتە نیو خانووێکە بۆ ئەوێ رابگەییەنیت کە هیچ شتێک ناکات، کاتێ من یارمەتی کاسیم دەدا جلهکانیم لەگەڵ ریک دەخست: کاسرین هەر خۆی لە بووری نەبرد و تەقەیی سەری دەهات، وای دەزانی ئەو شوینە تەنیا هی خۆییەتی یان تەنیا خۆی لەو شوینەییە. بەهەر شتێوهیهک بیت کاسرین خەبەری بۆ بەرێز ئیدگار نارد کە برای لەوێ نییە و ئەویش ئامادەیی پیشوازی لێ بکات.

هیتکلیف پرسیاوی لێ کرد "کاسی پاش نیوهرۆ سەرقالی چیت؟ ئایا بەنیازی بچیت بۆ هیچ شوینیک؟"

کاسی وەلامی داوه "نەخێر، وا باران دەباریت."

ئەویش وتی "ئەیی بۆچی ئەو فوستانە ئاوریشمییهت لە بەر کردووه؟ کەس دیت بۆ ئێرە؟"

بە دوودلییەوه خاتوون وتی "ئەوێ من ئاگەدار بم کەس نایەت. بەلام هیتکلیف ئیستا تۆ دەبی لە کیلگەکە بیت. ئەوه سەعاتیک بەسەر نانی ئیوارەدا تێپەری: وام زانی تۆ رۆیشتووی."

هیتکلیف وتی "گەر هیندلی لێرە بیت بەهیچ شتێوهیهک ئازادمان ناکات. من ئەمڕۆ هیچ کاریک ناکەم تەنیا لەگەڵ تۆ دەمێنمەوه."

کاسی وتی "وا باشترە برۆیت چونکە گەر جۆزیف من و تۆ پێکەوه ببینیت بەهیندلی دەلێت!"

"جۆزیف وا کلس بار دەکات لە پینیسٹۆن کراگز. ئەو بەئیمە نازانیت چونکە تا دونیا تاریک دەبیت ئەو کارەیی پێ تەواو ناکریت."

هیتکلیف ئەمەیی وت و لە ئاگرەکە نزیک بوووه و دانیشت. یهکسەر کاسی ئەبرۆکانی پەشوکا و رهنگی پەری. بۆیه بەپێویستی زانی رینگهیهک بدۆزیتەوه و خۆی لەو هەلوێستە دەریاز بکات بۆیه وتی "ئیدگار و ئیزابیللا بەتەمای ئەوێ ئەم پاش نیوهرۆییە بین بۆ ئێرە. "پاش ئەوێ بۆ ماوهی خولهکیک هەر دوو لا بیدەنگ بوون. کاسی وتی "لە بەر ئەوێ باران دەباریت، باوەر ناکەم بتوانن بین، بەلام لەوانەشە بین، بۆیه گەر بین، گیانی تۆ دەکەوێتە مەترسی و لەسەر ئەو کارە سەرکۆنە دەکریت."

هیتکلیف لەسەر قسەکانی سوور بوو "کاسی، بەئێلن بلیی کە تۆ ئەو پاش نیوهرۆییە سەرقالی. لە بەر خاتری ئەو هاویری بەبەزەیی و گەمزانهت من بەدەرۆه مەنی! هەندێ جار دیتە سەرم و دەلێم کە ئەوان ..."

کاسی بەروویکی ناخۆشەوه سەیری کرد و قیژەیی هات "کە ئەوان چی؟" سەری لە ژێر دەستی من دەرھینا کاتێ من خەریکی جوانکردنی قژی بووم، بە پەستییهوه وتی "ئۆھ نیلی تۆش قژەکەمت زۆر بەناشرینی داھیناوه! ئەوھندە بەسە واز بینە، بۆ خۆم دەیکەم. هیتکلیف دەتەوێ باسی چی بکەیت و نارەزایی چی دەردەبریت؟"

هیتکلیف بەدەست ئامازەیی بۆ ئەو پارچە کاغەزە کرد کە بەدیوارەکەوه هەلواسرابوو، وتی "هیچ. تەنیا سەیری ئەو رۆژ ژمێرەکەیی سەر ئەو دیوارە دەکەم! نارەزایی و توورەبییەکەم لەسەر ئەوێ کە دوتنی ئیوارەت لەگەڵ ئەوێ لینتەکان بەسەر برد. باسەکەیی من ئەوێ کە لەگەڵ منت بەسەر نەبرد. تێگەیشتی؟ من هەموو رۆژی ئامازەم پێ کردووه."

کاسرین بەتۆنیکیی هیچ و پووچانە وەلامی دایەوه "بەلێ تۆ زۆر بە شیت دەچوویت. کوا مانای ئەوێ لە کوێیە؟"

هیتکلیف وتی "بۆ ئەوێ ئەو نیشان بەدەم کە من بەدلیایییەوه تیبینی شت دەکەم"

زیاتر خۆی گرژ کرد و پرسی "باشە دەبی من تا هەمیشە لەگەڵ تۆ دابنیشم؟ چ سوویدیک وەرەگرم؟ تۆ باسی چیم لەگەڵ دەکەیی؟ تۆ هەر شتێک بۆ خاتری خۆشی من دەیلێی قسەیی منالان یان گەمزانه، وەک مرۆفە ساویلکەکان وایت، هەر کاریک

دهكەيت بى ھوودەيە!

ھىتكليف گرژتر و مۆنتر وتى "كاسى تۆ پېشتەر ھەرگىز بەمنت نەوتووە كە من قسە زۆر ناكەم يان باسى شتى ھىچ دەكەم، يان ھەرگىز بەمنت نەوتووە كە حەز بە ھاورپىيەتى من ناكەيت!"

بە منگە منگ و شەرمە زارپىيە، وتى "بە ھىچ شىۋەيەك ئەو ھاورپىيەتى نىيە كاتى خەلكى ھىچ نەزانن و ھىچ شتىك نەلېن."

ھاورپىكەي ھەلسايەو ھەسەر پى، بەلام كاتى ئەو ھىچ نەبوو ھەستەكانى زىياتر دەرپىت چونكە تەقە تەقى نالەي ئەسپەكان ھاتە ژورپى، بەنەرمى لە دەرگا درا، لىنتنى گەنج (ئىدگار) ھاتە ژورەو، ئەو پەرى خۆشى بەدەم و چاويەو نووسا بوو. كاسرىن پېشپىنى ئەو ھىچ نەدەكرد ئاوا زوو بېن. كاسرىنى بى گومان و خەيال بەرز جىاوازي كرد لە نيوان ھاورپىكانى، ھەركە يەككىيان ھاتە ژورەو ئەو ھىچ تىران (ھىتكليف) چوو ھەرەو. لەو ساتەدا لىنتن و ھىتكليف چاويان بەيەكتىرى كەوت، مەرۆقىكى دلخۆش و تىر بەرامبەر بە مەرۆقىكى خەمبار و برسى. دەنگ و سەلام كردنەكەي لەگەل شىۋازەكەي تىك دەگىران. شىۋازى قسە كردنى شىرىن و نزم بوو، وشەكانى بەو شىۋەيەي ئىمە لە گۆ دەھاتە دەر: تەنانت ھىمىنتر لەو ھىچ كە ئىستا ئىمە قسە دەكەين.

من تازە دەستم بەكۆكردنەو ھى قاپ و قاچاغ و رېكخستەنەو ھى چەكەجەكانى نىو ژورەكە كردبوو. لىنتن سەپرىكى منى كرد و وتى "خۆ زۆر زوو نەھاتوو، ھىشتا زۆر زوو ھا"

كاسرىن ۋەلامى داو ھەخىر. نىلى تۆ چى دەكەيت لىرە؟

ۋەلامى داو "خاتوون بۆ كارەكەم. بەرپىز ھىندلى فەرمانى پى كردبووم كە سىيەم ئاھەنگ دروست بكەم لە بەر ھەر سەردانىكى تايبەتى كە لىنتن ھەلپىدەبىژپىت.)

كاسرىن بەئەسپايى خۆي گەياندە پشت من و پىمى وت "خۆت و شتەكانت لاچن لىرە. كاتى كە ميوانىك دىتە ناو خانوو خزمەتەكار بۆيان نىيە قسە بكەن و شتەكانى ئەو ژورە پاك بكەنەو!"

منىش بەدەنگىكى بەرز ۋەلامى داو "ئىستا دەرەتەتەكى باشە چونكە سەرۆك

(ھىندلى) لىرە نىيە. ئەو رقى لىمە خۆم خەرىكى پاككردنەو ھى ئەو شتەنە بكەم كاتى ئەو لىرە بىت. بىگومانم لەو ھى كە بەرپىز ئىدگار دەمبەخشىت."

خانمە گەنجەكە (كاسى) نەپھىلا ميوانەكە قسە بكات و بە پەستىيەو ھى "منىش رقم لىتە لە بەر چاوي من ئەو شتەنە پاك دەكەيتەو. لە داپۆشىن و شارەنەو ھى ئەو بارە نائارامەي خۆي كە لە ئەنجامى دەمەتەقى بچووكەكەي لەگەل ھىتكليف دروست بوو.

نەبەزانە لە كارەكەم بەردەوام بووم و ۋەلامى داو "خاتوون كاسرىن، بمبەخشە بۆ ئەو كارەم"

كاسرىن واى زانى ئىدگار ناتوانى ئەو ببىنيت بۆيە پارچە پەروپىيەكەي لە دەستم بەتوندى دەرھىنا و مۆرەيەكى لى كردم، تا ماوۋەيەك بە مۆنى تىم راما و بى شەرمانە قۆلى منى پراكىشا. ھەرۋەكو وتم من ئەوم خۆش نەدەويست، بەتايبەتەش كە ئىستا لووتى بەرز بوو و بەرز دەرۋانىت: لەگەل ئەو ھىچ شىۋەشدا زۆر ئازارى روحي دام. بۆيە منىش تا ھىزم ھەبوو لە ئەژنۆمەو ھىزم كۆكردەو ھى قىزاندم "ئا خاتوون ئەو ھىچ كەي بى موو! تۆ مافى ئەو ھىچ قۆلم پراكىشى، منىش ئەو ھىچ لى قەبوول ناكەم."

پەنجەكانى دەخوران بۆ ئەو ھى چارىكى تر لىمدا ھەو و گوپىيەكانى سوور ھەلگە رابوون، ھاواري لى ھەستا "من دەستم لە تۆ نەداو، ھى درۆزنى بەدەفەر" ھىند قىنچەكە تەنگ بوو ھەرگىز تواناي ئەو ھى نەبوو ئىحساسى بىزارى بشارىتەو، ھەمىشە بەبچووكترىن شت ئاگرى تى بەر دەبوو.

منىش خۆم لى قووت كردهو ھى خۆم پى نىشان دا و وتم ؟ ئەي ئەو چىيە خانم؟ لىم ھاتە پىشەو، ساتىك دوودل بوو، پاشان خۆي پى نەگىرا و روخە بەرز خوازەكەي بەرچاويان تارىك كرد و شەپازلەيەكى لە روومەتم دا: زللەيەك كە ھەردو چاومى پى كرد لە ئا.

لىنتن خۆي تى قورتاند و وتى "ئاي كاسرىنى خۆشەويست، كاسرىن!" زۆر ھەپسە بەو دوو ھەلگە ۋە ھەستە پى لە رقى و توندوتىزە، لىنتن لەسەر خۆي حىسابى كرد.

هه‌موو گیانی ده‌له‌رزى و وه‌لامى دایه‌وه "ئیلن له‌م ژووره برۆ ده‌روه!" هاریتۆنى بچووک که بۆ هه‌موو شوینیک به‌دوامه‌وه بوو، له‌ نزیک من له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که دانیشت. کاتی فرمیسکه‌کانى منى بینى ئه‌ویش زۆر به‌غهریبى ده‌ستى کرد به‌گریان، به‌ده‌م هه‌نسکه‌وه ناربه‌زایى ده‌ربهرى و وتى "پله کاسى زۆر بۆ رهم و خراپه" ئه‌مه کاسى شیت کرد و بۆ سه‌ره به‌ده‌خته‌که‌ی ئه‌و: شانکه‌کانى گوشى و له‌رانده‌یه‌وه تا مناله به‌سته زمانه‌که هاته سه‌رخۆی، ئیدگاریش ده‌سته‌کانى گرت بۆ ئه‌وه‌ی لێى نه‌دات. رهنه‌تاریکی راسته‌قینه‌ی خودى کاسى بوو. پیاوه گه‌نجه‌ چه‌په‌ساوه‌که‌ش هه‌ستى به‌وه کرد که ئه‌و هه‌له‌یه به‌سوعه‌ت نه‌بوو. چاوه‌کانى ئه‌بله‌ق وه‌ستا بوون. به‌قوله‌کانم هاریتۆنم به‌رز کرده‌وه له‌گه‌لى چوومه‌وه موبه‌قه‌که، ده‌رگاکه‌م به‌کراوه‌بى جۆ هیشت، چونکه‌ هه‌زم لێ بوو بزانه‌م چۆن باسى ناکۆکییه‌که‌یان ده‌که‌ن. میوانه‌ پرسوا کراوه‌که چووه ئه‌و شوینه‌ی که کلاوه‌که‌ی لێ دانا بوو، ره‌نگى په‌رى بوو، لێوه‌کانى ته‌ه‌ره‌ی ده‌کرد.

به‌ خۆم وت "وه‌لا بابا ئه‌وه خۆشه. ئاگه‌دارى وه‌رگه‌ر و ون بیت له‌و به‌ر چاویان! خۆشه‌ویست ده‌بى گه‌ر جارێک له‌ به‌رده‌میان راست بینه‌وه."
 کاسرین چووه لای ده‌رگاکه و پرسى "بۆ کوێ ده‌چیت؟"
 ئه‌ویش خۆى دایه لایه‌ک و هه‌ولێ رۆیشتنى دا.
 به‌ پارانه‌وه وتى "تۆ نابێ برۆیت!"
 به‌ ده‌نگێكى نێرانه‌وه وتى "من ده‌بێ برۆم، هه‌ر ده‌بێ برۆم."
 ده‌سكى ده‌رگاکه‌ی گرت و پێى داگرت و وتى "نه‌خێر، ئیستا نارۆی ئیدگار لینتن. دانیشه. به‌و میزازه‌وه به‌جیم ناهێلێ. گه‌ر برۆی ته‌واوى ئه‌و شه‌وه خه‌مبار ده‌بم، بۆ تۆش خه‌مبار نابم!"

لینتن پرسى "ده‌توانم بمینمه‌وه پاش ئه‌وه‌ی تۆ له‌ منت دا؟"
 کاسرین بیده‌نگ بوو.
 ئه‌و به‌رده‌وام بوو "تۆ منت تۆقاند و پيسوات کردم. جارێكى تر نایه‌مه‌وه ئێره!"
 چاوه‌کانى کاسرین ده‌ستیان به‌ نزا کرد و پیلوه‌کانى ورته‌ ورتیان بوو.
 ئیدگار وتى "تۆ به‌ئه‌نقه‌ست راستت پێ نه‌وتم!"

هاواری لێ هه‌ستا، قسه‌کانى راست کرده‌وه "به‌ئه‌نقه‌ست نه‌بوو! هه‌چ شتیکم به‌ئه‌نقه‌ست نه‌کردوه. باشه ده‌ی گه‌ر پیت خۆشه برۆ، برۆ لێره ده‌ی! هه‌ر ئیستا منیش ده‌ست ده‌که‌م به‌گریان، ئه‌وه‌نده ده‌گریم تا نه‌خۆش ده‌که‌وم!"
 له‌ لای کورسیه‌ک، که‌وته سه‌ر ئه‌ژنۆکانى و گریانیکى به‌کول هه‌موو له‌شى له‌رانده‌وه. ئیدگار که‌ سوور بوو له‌سه‌ر برپاره‌که‌ی، له‌ نێو حه‌وشه‌که له‌نگه‌رى گرت. منیش برپارم دا هانى بده‌م.

ده‌نگم هه‌لبه‌رى "گه‌وره‌م، خاتوون زۆر لووت به‌رزه. وه‌ک منالان رکه‌ی گرتوه‌وه: باشتره سواری ئه‌سپه‌که‌ت بیت و بچیته‌وه مالى، ئه‌گینا هه‌ر ئیستا نه‌خۆش ده‌که‌ویت و خه‌م ده‌داته هه‌ردووکه‌مان."

شته بووده‌له‌که به‌گومانه‌وه له‌ نێو په‌نجه‌ره‌که‌دا روانی: ئیدگار ده‌سه‌لاتى به‌قه‌د پشيله‌یه‌ک بوو که‌ مشکیک به‌نیو مردوویى یان بالنده‌یه‌ک به‌نیوه خوراوى به‌جۆ دێلێت. بیرم کرده‌وه که هه‌چ شتیک نیه‌ بیگه‌رینیته‌وه: تازه برپارى پیاوانه‌ی خۆى دا‌بوو، وا پێ ده‌چوو به‌ره‌و چ ره‌نووسى خۆى رێ بکات! هه‌ر به‌م شتیه‌یه‌ش بوو: له‌پرا خۆى کرد به‌ژووره‌وه، خێرا چۆه نێو خانووه‌که و ده‌رگای له‌ پاش خۆى داخست. کاتیک منیش چوومه‌وه ژوورێ بۆ ئه‌وه‌ی پێیان رابگه‌یه‌نم که هیندلی به‌ سه‌رخۆشى گه‌راوه‌ته‌وه مالى، ئاماده‌ بن هه‌موو شوینه‌که بۆ کویمان راکیشن (له‌و حاله‌ته‌دا چیه‌وى ئاسایى مێشكى). بینیم که شه‌ره قسه‌که تازه گه‌رم ده‌بوو، تازه هه‌ردوو لا شه‌رمیان لیکدی شکابوو. تازه خۆیان بۆ یه‌کدی ئاشکرا ده‌کرد، تازه دل و ده‌روونیان بۆ یه‌کتر ده‌رکاند و له‌ بازنه‌ی هاوڕیبه‌تى هاتنه‌ ده‌ر و دانیان به‌ خۆشه‌ویستى یه‌کتر نا.

هه‌والی گه‌یشتنه‌وه‌ی به‌رێز هیندلی زۆر به‌خێرایى لینتنی راپێچى ئه‌سپه‌که‌ی کرد و کاسرینی ره‌وانه‌ی ژووره‌که‌ی کرد. من چووم هاریتۆنى بچووک بشارمه‌وه، چه‌که بچووکه‌که‌ی سه‌رۆک بشارمه‌وه که زۆر هه‌زى لێ بوو به‌و هه‌سته شیتانه‌وه یارى له‌گه‌ل بکات. بۆ خستنه‌ مه‌ترسى ژيانى ئه‌و که‌سه‌ی که وروژینراوه، یان ته‌نانه‌ت زۆر سه‌رنجی راکیشاوه، منیش پلانى لابردنیم دا، چونکه له‌وانه‌یه گه‌ر چه‌کى پێ نه‌بیت هه‌له‌ی که‌متر بکات.

ئینگلتەرا بېيتە بەر بەست لە بەر دەم ھەر كەس ئىك بېهۆيت مائەكەى بەجوانى رابگريت، بەلام مائەكەى من بەدۆزەخ دەچيت! چەقۆيەكى گرتە دەست و وتى "دەمت بکەرەوه" چەقۆيەكەى تا نىوان ددانەکانم هینا: بەلام بەش بەحالی خۆم لە ژيانمدا ئەوئەندە لە درنداىه تىيەكەى نەترساوم. ھاوارم کرد كە بەم شىوہيە مردن زۆر ناخۆشە. من لەسەر هيچ حيسابىك ئەوہ وەرناگرم.

وتى "ئۆو!" تازادى کردم. "ئەو درندە بچووکە ھاريتۆن نىيە: نيل داواى لىبورن دەكەم. گەر ھەو بېت، چما بەقوربانى يەك فيشەكى ناکەم من ببينيت و پيشوازىم لى نەكات. بۆ ھاوار کردن من وەك جنۆكەم لى ھاتبوو. شتىكى سروشتى نىيە. وەرە ئيرە! فېرت دەكەم چۆن باوكىكى وىل و دل باش بسەپىنيت. ئىستا، بېت وا نىيە ئەو كورپە لە من قۆزتر دەبېت؟ لە سەگ درندەتر دەبېت، منيش كەيفم بەسەگى درندە ديت. مەقەسىكەم بۆ بېنە، شتىك كە تىز و رىك بېت! سەرەراى ئەوہش، ئەمە سۆزىكى دۆزەخىيە - شىوہيەكى شەيتانىيە، دەبى ھەر پاداىتى گوتىكانمان بەدەينەوہ - ئىمە بەبى ئەوان هيچ نين. وس منالەكە وس! بەھەر حال ئەمە خۆشەويستى منە! وەيش دەى چاوەكانت وشك بکەرەوه، ھا ئەوہتا خۆشىم بۆ ھىناوى، ماچەكى بابەى. ئەوہ چىيە؟ ماچى بابەى ناکەى؟ دەى ھاريتۆن ماچم بکە! بەنەفرەت بى ماچم بکە! بەخوا دەلئى من وەحشى بەخىو دەكەم! چۆن دەزانم دەژىم ئاوا دلنيام ملئ ئەو منالە دەشكىنم."

ھاريتۆنى قور بەسەر بەھەموو ھىزى بەپەنجەکانى لە قۆلى باوكى دەدا، ھەرەوہا كاتى ھەليگرت و بەرزى کردەوہ گريانەكەى زياتر بوو. منيش ھاوارم کرد كە ئەو منالە لە ترسان زراوى دەرژيت بۆيە رام کرد تا رزگارى بکەم. ھەرکە گەيشتمە لای ئەوان، ھىندلى گوتى قولغ کرد بۆ ئەو دەنگە دەنگەى لە خوارەوہ دەھات. ئەوہى لە بىر چوو كە منالەكەى لە نيو دەستەکانى دايە. گوتى لى بوو يەكئىك ديتە سەرەوہ، پرسى "ئەوہ كىيە؟ منيش خۆم چەماندەوہ بۆ گوتگرتن، بەمەبەستى ئەوہى ئاماژە بەھىتکليف بکەم چونكە ھەر بەرپوشتەكەى ناسىمەوہ، بۆ ئەوہى زياتر نيتە پيشەوہ. لە شوئىك وەستام تا ھاريتۆنىشم لى ديار بېت. بازىكى كتوپرى دا، ويستى خۆى بەشتىك بگريتەوہ، نەيتوانى ھۆشى لە خۆى نەبوو بۆيە كەوتە خوارەوہ.

بەشى نۆيەم

ھىندلى ھاتە ژوورەوہ، سوئندى دەخوارد و قسەى ھەلئيت و پەلئيتى دەکرد كە بەئاستەم بەبەر گويم دەكەوتن. منى بينى كە كورپەكەيم لەسەر كەوئەنتەرى موبەقەكە دادەنا. ھاريتۆن ھەپەسابوو و ترس و تۆقین تەواوى جەستەى دەھەژاند يان ئەوہتا بەھۆى خوليا وەحشىگەرانى و درندەكەى يانيش بەھۆى رادەى شىتاتى باوكى بوو، چونكە بەدواى دەرفەتەكدا دەگەرەرا رابكات نەوہك بگوشريت ماچىكى مردنى لى بگريت، يانيش رابكاتە لای ئاگرەكە، يانيش بەپىچەوانەى ديوارەكە رابكات. منالە بىدەنگەكەش ھەر بەھىمنى مايەوہ، لە ھەر شوئىنىكەم دانابا ھەر ھىمن و ئارام دەژىرا.

ھىندلى بەپىستى ملئ منى وەك سەگ راکيشا و ھاوارى لى ھەستا "ئا ئەوہتا لەوييە، ھەر دۆزىمەوہ!" سوئند بە بەھەشت و دۆزەخ دەخۆم ئىوہ لە نىوہ خۆتان سوئندتان خواردووہ ئەو منالە بکوژن! ئىستا دەزانم بۆچى ھەميشە لە من دوورە. بەلام بەپارمەتى شەيتان، وات لى دەكەم ئەو چەقۆيە قووت بەدەى، نيلئ! پىويست ناکات پى بکەنى، چونكە ھەر ئىستا تىر و پرم لە كىنيس داوہ، سەر و دەم و چاويم تىك شكاندووہ. دوو واتە يەك، دەمەوى ھەندىك لە ئىوہش بکوژم: تا نەتانكوژم ناحەسىمەوہ!"

وہلام دايەوہ "بەريز ھىندلى ھەز ناکەم بەچەقۆ بكموژى. ئەو چەقۆيە ھەر شتى پىسى پى براوہ. گەر ھەز دەكەيت بكموژى بە فيشەكەكە لە كۆلم كەوہ."

وتى "تۆ باشترە بەنەفرەت بى! ھەر بەنەفرەتیش دەبى. هيچ ياسايەك نىيە لە

کاتمان زور کهم بوو بۆ ئەو هی بزانین لهو ترس و تۆقینه دا مناله که سهلامه ته یان نا. له ساتیکی ههستیاری هیتکلیف گهیشته خوارهوه. بهلیدانیکی سروشتی گرتی، له سههر قاچهکانی داینا، سهیری کرد تا نووسهاری رووداوه که بینیت. فریاد رهسیک که بهختی ههبوو له یانه سیبی پینج شلینگی، پاشان روژی دواتر دهچیت ته معای دهکات و پینج ههزار پاوند دهوژینیت، نهیده توانی خوئی بخاته روو چونکه بهریز هیندلی له سهرهوه راگرتبوو. ئەو کارهی قورسترین نازاری دهربری، خوئی بهئاله تیکی تۆله سهندنهوه دهزانی. ئەم کارهی زور بهسادهتر کرد لهوهی که وشه دهیده بریت. گهر تاریک بوايه دهتوانم بلیم که له سههر ههنگاوهکان که له هاریتۆنی دههاری. بهلام هیتکلیف وهک فریاد رهسیکی روحانی دهرکهوت، منیش له ژیرهوه دلم له سههر سهه لای دها. هیندلی به شهرم و ریسوایی و هیمنییهوه چوو خوارهوه. بهم شیویه هیتکلیف من و هاریتۆنی له دهست هیندلی شیت زگار کرد.

وتی "ئیلن، ههلهی تۆ بوو. دهبوايه له بهر چاوم لای ببهی: دهبوايه له منت وهرگرتبا! هیچ شوینی بریندار نهبووه؟"

به توورهبی وتم "ههر بریندار! گهر نه مردبیت باشه، ئەوه زور گه مژهیه! تۆوه! ههر چا نییه دایکی له قهبری راست نابیتهوه و ببینیت بزانه چونت مامه له لهگهڵ کردوو. تۆ له درندان خراپتری، چون بهو شیویه مامه له لهگهڵ خوین و گوشتی خۆت دهکهی!" ههولای دا دهست بکاته مناله که، که له باوهشی مندا بوو، راسته وخۆ تۆقینه کهی بههه نسک دهربری. بهلام، کاتی باوکی یه کهم پهنجه ی بۆ دریز کرد دیسان دای له زرمهی گریان، مووچرکیکی به له شیدا هات.

بهردهوام بووم "تۆ نابی ته داخولی ئەو بکهیت! ئەو رقی له تۆیه - هه موو رقیان له تۆیه - ئەوه راستیه کهیه که دهبی گویت لی بیت! تۆ خیزانیکی دلخوشت ههیه. تۆ ئیستا له حاله تیکی جوانیت!"

پیاوه گومرایه که پیکه نی و وتی "هیشتا ماومه، حالم لهوه جوانتر ده بیت. ئیستا، خۆت و ئەو بپاریزه. ئەو هیتکلیفهش رهش بکه رهوه! له بهر چاوی من لای به ره. ئەم شهو ناتانکوژم. خه یالم پیم ده لیت که ئەو کاتهی خانووه که ده سووتینم، میژووی ئیوهش له گهڵ خانووه که ده سووتینم."

کاتی ئەو قسهی کرد بوتلیک براندی (شهراپ) له موبهقه که هینا و به مهستییهوه قومیکی هه لدا خوارهوه.

وتم "نهخیر نا! بهریز هیندلی ئاگه دارت ده که مهوه. گهر تۆ گوئی بهخۆت نادهی ئەوه گرنگ نییه، بهلام بهزهییته بهو مناله بهدبهخته بیتهوه!"

وهلامی دایهوه "هیچ کهس ههیه له من باشتی بۆ بکات."

گلاسه کهم له دهستی دهرهینا و وتم "بهزهییته بهروحي خۆتدا بیتهوه!"

دهستی به کوفر کردن کرد و وتی "به پینچه وانهوه، بهخۆم نا! زور ههز ده کهم دروستکه ری ئەو مناله سزا بدهم. له دلهوه بهنهفرت بیت!"

مهست و شیتانه دهیخوارهوه، بهدهست ئاماژهی بۆ ئیمه کرد برۆین، بهشیویهکی وا ناشرین و نامرۆفانه رهفتاری له گهڵ کردین به بیرم نایه تهوه چون بوو، یان ئەوه تا ناتوانم چون باسی بکه م."

کاتی هیندلی دهرگا کهی داخست و رویشته، هیتکلیف دهستی کرد به سه رکۆنه کردنی و وتی "کهی ئەمه شایه نی بهزهیییه، لی گهری با ئەوه ندهی بخواتهوه تا خوئی دهکوژیت. لی گهری با بمریت. بهلام دهستوره کهی سووکایه تی پی دهکات. بهریز کینیس ده لیت جوانووه کهی لی وهرده گریته که بۆ ئەوهی زیاتری پی بژیت، هه میسه ده لیت با بچیته نیو قه بر ئەو تاوانباره بی ئەخلاقه. نازانم بۆچی له کۆلمان نابیتهوه چوومه موبهقه که و دانیشتم بۆ ئەوهی لایلاه بۆ مناله که بکه م و بیخه وینم. هیتکلیفیش چوو نیو کۆگایه که. دیار بوو که ته نیا له لایه کهوه دانیشتبوو. کاتی خوئی فری دا سهه ره فهی دیواره که، له ئاگره که دوور کهوتهوه و بیدهنگ مایه وه.

هاریتۆنم له سههر ئەژنۆکانم دهه ژاند و گۆرانیم بۆ دهوت تا بخه ویت.

هه موو شتیگ گوپی له گۆرانیه کهی من بوو. کاتی خاتوو کاسی له ژوره کهی را گوپی له گۆرانی من بوو، سهه ری به ژووری دادا و وسپهیه کی لیوه هات "نیلی، ههر خۆتی، به ته نیای؟"

وهلامی دایهوه "به لای، خاتون"

هاته ژوره وه و له ئاگره که نزیک کهوتهوه. زانیم دهیه وی شتیگ بلیت، سهه ری منی

کرد. لهسه ر دهم و چاوی نووسرابوو پارایی و بیزارای. لیوهکانی تیک گیرابوون، وهک بلایی بیهویت قسه بکات، هه ناسه یه کی هه لکیشا. به لام نه و هه ناسه یه تهنیا هه و ا هاته دره وه نهک قسه. لهسه گورانیه کهم به رده وام بووم، چونکه دوا ر هفتاری نهوم له بیر نه کردبوو.

گورانیه که ی پی بریم و پرسى "هیتکلیف له کوئییه؟"
وه لامم دایه وه "له کوزگایه که کاری خوئی دهکات."

به دروئی نه خستمه وه، رهنکه ئیستا له خهوی شیریندا بیت. هه ر دوو کمان وه ستاین، له و کاته دا، دوو فرمیسکم بینى بهسه ر روومه تهکانى کاسریندا هاتنه خواره وه. له خویم پرسى "ئایا نه و فرمیسکانه نیگه رانین بۆ نه و کاره ریسوایه ی کردی؟ نه مه شتیکی جوان ده بیت: به لام رهنکه هاتبیتته سه ر مه سه له ی بینى هیتکلیف، گه ر بیتته سه ر خاله که من یارمه تی نادم! نه خیر ته نانه ت بۆ کیشه یه کی بچووکیش یارمه تی نادم. له هیچ شتیک دره بازی ناکه م.

دواچار دهستی به گریان کرد، وتی "توو نازیزه کهم! من زور خه مبارم"

له وه لامدا وتم "ئای کو گوناھی. تو زحمه ته خوئی به خوه ته وه ببینی. هاوریت زوره و گرنگییان پی نادهیت و ناگات لییان براوه. تو ناتوانی قه ناعه ت به خووت بینى!"

لای من که وته سه ر نه ژنو، چاوه جوانهکانى به روومدا به رز کرده وه که میزاژ و هه وسه له خراپه که له روویدا سرپه وه. ته نانه ت کاتی یه کیک هه موو مافیکی هه یه له م جیهانه دا کوکی له خوئی بکات، به رده وام بوو "نیلی، نهینیه کهم بۆ ده پاریزی؟"

به رق و تو له یه کی که متره وه، پرسیم "ئایا نه و نهینیه شایه نی نه وه یه به پاریزی؟"
"به لی، نه و نهینیه نیگه رانی کردووم. ده بی بیدرکینم و له ناخمداهه لیده مه دره وه! ده مه وئی بزانه م چی باشه من بیکه م. نه مرۆ ئیدگار لینتن داواى لی کردم میردی پی بکه م، منیش وه لامم داوه ته وه. ئیستا پیش نه وه ی بیت بلیم که وه لامه که م به ئه ری یان نه ری بووه، تو پیتم بلی بزانه چ وه لامیکه، تو ده لیی چی؟"

وه لامم داوه "نه وه ی راستی بیت خاتوو کاسی من چۆن ده توانم نه وه بزانه م تو چ وه لامیکت داوه ته وه؟ به و گوفتار و ر هفتاره ی نه مرۆ تو له به رامبه ر نه وندا نواند،

ده توانم بلیم که تو ژیرانه ره فزت کردووه ته وه: چونکه پاش نه وه پی وتی، یان نه وندا که مژبه یه کی بی ئومیده یانیش نه وندا شیت و بی نه قلیکی سه ر که شه."

به رکه وه هه لسا یه سه ر پییهکانى و وتی "گه ر به م شیوه یه قسه بکهیت، هیچی ترت پی نالی. نیلی من داواکه ی نهوم په سه ند کرد. خیرا پیتم بلی، من هه له م کردووه یان نا!؟"

"په سه ندت کردووه! ئی باشه یانى چی تو گفتوگۆم له گه ل دهکهیت، نه م قسانه مان چ سوودیکی هه یه؟ تو تازه گفتى خووت پی داوه، ناتوانی سل بکه یته وه و قسه ی خووت بخوئته وه."

دهستهکانى له یه کتری دهخشانده و مرومۆچ بوو، به توئیکی تووره و بیزاره وه وتی "ده ی پیتم بلی ده بوایه وام بکر دایه وا نییه؟"

به زاریکی ریسواکه رانه پیتم وت "زور شت هه یه ده بوایه پیشی نه و پرسیاره بکهیت حیسه بت بۆ بکر دایه. یه که م و گرنگترین شت نه وه یه، تو به ریز ئیدگار ت خووش ده ویت؟"

له وه لامدا وتی "بیگومان خووش ده وئی نه گینا کی هه یه نه و کاره بکات؟"
پاشان خستمه نیو چه ند هه لوئستی که وه بۆ نه وه ی فیرى چه ند شتیکی بکه م: کچیکی ته مه ن بیست و دوو سالانه ی ناوا پیوستی به نامۆزگاری زور هه یه.

پیتم وت "خاتوو کاسی بوچی نه وت خووش ده وئی؟"

"نه وه ی قسه ی قوره. نهوم خووش ده ویت، ئیتر به سه نه وه نده"

هه ر چوئیک بیت، ده بی هۆکاریک هه بیت بوچی نه وت خووشده ویت؟"

"باشه، له به ر نه وه ی کورپکی قوره و ژیان له گه ل نه ودا خووشه."

"ئای که خراپه!" گوته ی من بوو.

"له به ر نه وه ی گه نجه و دلخووشکه ره."

"هیشتا هه ر خراپه"

"له به ر نه وه ی منی خووش ده ویت."

"نه مه هیچ جیاوازییه کی دروست ناکات."

"ههروهه ها ئه و دهوله مهنده، منيش دهبمه مهزنترين ئافرهت له و ناوچهيه دا، شانازيش به خومه وه دهكه كه ئه م جوړه ميړدم دهبيت."

"ئمه له هه موو هوکاره کانی تر خراپتره، پيم بللی تو ئه وت چون خوش دهويت؟"

"نیلی دزانی تو زور گیلی، وهک هه که سیک که خوشه ویستی دهکات."

"ئمه وهلامی پرسیاره کهی من نییه."

"کچی من ئه و عهزهم خوشدهوی که ئه و بهسه ریدا دهروات. ئه و هه وایه م خوش دهویت که لهسه ر سهری ئه و دایه. هه ر شتیکی ئه و دهستی لی بدات خوشم دهویت، هه ر وشهیه که ئه و دهیلیت من خوشم دهویت. هه موو نیگا کانی ئه و م خوش دهویت، هه موو کاره کانی ئه و م خوش دهویت، هه روهه ها خودی خویشم له هه موو ئه و شتانه خوشتر دهویت. ئا به م شیوهیه خوشم دهویت. ئیستا وهلامه که باشه!"

"ئی باشه بوچی؟"

خانمه گهجه که تووره بوو رووی وه رگپرا بو ئاگره که، وتی "نهخیر. تو گالته به و مهسه لهیه دهکیت: ئه ی سروشتی نه خوش! ئه م مهسه لهیه بو من گالته نییه!"

وهلام داوه "خاتوو کاسرین من زور دوورم له گالته و نوکته وه. تو بهرپز ئیدگارت خوش دهوی له بهر ئه وهی گهنجیکی قوزه و دلخوشکه ره، دهوله مهنده و توی خوشدهوی. ئه و هوکارانه هیچ نین: تو دیاره بی ئه و شته ئه وت خوش دهویت، ئه وت خوش نه دهویست گه ر ئه و سیفه تانه ی تیا نه بایه."

"نهخیر، بیگومان نهخیر: گه ر قشمه چیه که یان ناشرین ته نیا بهزه ییک پیا دههات و رقیشم لی دهبوو."

"بهلام خو گهنجی قوز و دهوله مهند له م جیهانه نه براوه: قوزتر و دهوله مهندتر زورن له و دونه یه. چ شتیکی ریگهت پی دهگریت یه که له وانهت خوش نهویت؟"

"ئیتتر با قوزتر و دهوله مهندتر هه بن، هیچیان نایه نه بهرچاوم. هیچ که سم وهک ئیدگار نایه ته پیش چاوی."

"رهنگه ههندی گهنج هه بن و هه میشه قوز نه بن، هه میشه له زیان دهوله مهند نه بن."

"خوزگه ههندی ئاقلانه قسه ت دهکرد. ئیستا ئیدگار دهوله مهنده. منیش گرنگی به ئیستا ددهم."

"زور باشه. گه ر تو گرنگی به ئیستا دهدهیت و بیر له هیچی تر ناکه یته وه، بچو میرد به بهرپز ئیدگار لینتن بکه."

"بو ئه و کاره پیویستم بهرزه مهندی تو نییه. من میردی پی دهکه م: تا ئیستاش بیت نه وتم و نه تسه لماند که من راستم."

"هه ر زور راستی: گه ر خه لکی ته نیا بو ئیستا میرد بکات. زور راستن. ئیستا با گویمان لی بیت بزاین بو چی خه مباریت. براهت زور پی خوش دهبيت. خانم و پیاوه پیره که نارازی نین. پیم وایه تو له مالتیکی نارپک و پر له گرفت و سه ریه شه راده که یه بو مالتیکی ته ندروست و بهرپز و دهوله مهند. ئیتتر تو ئیدگارت خوش دهوی، ئیدگاریش توی خوش دهویت. هه موو شتی ئاسان و ره وای و بی عه یبه: ئه ی بهر بهسته که له کوئییه؟"

دهستیکی به نیوچه وانی دادا و ئه وه که ی تریش به سنگی دادا و وهلامی دایه وه "ئا ئیره و ئیره یه!" بهر بهسته که یه له و شوینه یه که روحم تیایدا دهزیت. له روح و له نیو دلما یه. من قه ناعتم به وه دیت که من هه له م کردووه و هه له مه!"

"ئه وه یان زور نامویه! سه رم لی دهرناچیت."

"ئه وه یه نه یینه که ی من. به لام گه ر تو گالته م پی نه که یه ت، ئه و نه یینه یه ت بو شی دهکه مه وه و لات دهرکی نیم: ناتوانم ئه و کاره هه روا به ئاسانی بکه م. ئیستا بیت ده لیم من چون هه ست دهکه م."

دیسان لای من دانیشه ته وه: رووی خه مبارتر بوو، ترس سه رو سیمای داگیر کردبوو. دهسته کانیشی ده له رزین.

پاش چهند خوله کیکی بیده نگی و بیرکردنه وه، له پرا وتی "نیلی، تو هیچ جار خه ونی نامو و عه نتی که ت بینوه؟"

وهلام داوه "به لی جار جار خه ونی ناخوش ده بینم."

"منیش ئه و جوړه خه وانه ده بینم. له زیاندا خه ونی وام بینوه که تا ئیستاش

هەر لهگه‌لمدایه، وهک قِرنه پتووم وهنووسایه و لیم نابیتتهوه، ئەو خه‌ونانه فیکره‌یان گۆریم: ئەو خه‌ونانه هه‌میشه به‌نیو دڵ و دهروون و جه‌ستمه‌دا ده‌خولیتنه‌وه، وهک شه‌راب به‌نیو ئاودا، ره‌نگی می‌شکی منیان گۆریوه. ئەوهی ئیستا پیت ده‌لیم به‌کیکه له‌و خه‌ونانه‌ن، به‌لام ئاگه‌دار به‌پیکه‌نینت به‌هیچ به‌شیکی نیت.

هاوارم لێ کرد "ئوو، نا نا خاتوو کاسی! ئیمه ئەوه‌نده ناشاد و بی ئومیدین خه‌ون و تارماییه‌کان به‌ئاسانی سه‌رمان لێ تیک ده‌دن. وهره وهره، دلخۆش به‌و خه‌یالت راحت بکه‌م! سه‌یری هاریتۆنی بچووک بکه‌! هیچ خه‌ونیکی ترسناک و ناخۆش نابینیت. بزانه له‌و خه‌وه‌دا زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی چه‌ند شیرینه!"

به‌لێ. ئەه‌ی چه‌ند خۆشه‌باوکی له‌ته‌نیاپییه‌که‌یدا له‌عه‌نه‌ت ده‌کات! به‌بیرت دێ، کاتی ئه‌ویش وهک ئەو پیک خه‌ره‌ وایوو: ئەو کاته‌ منال و رووی پر له‌ به‌رئه‌ت بوو. به‌هه‌ر حال، نیلی ناچارت ده‌که‌م گویم بۆ شل بکه‌ی، باسه‌که‌م درێژ نییه، ئەمشه‌و هیچ توانام له‌ به‌ردا نه‌ماوه و دلم خۆش نییه.

به‌خیرایی وه‌لامم داوه "گوئی لێ ناگرم، گوئی لێ ناگرم!"

من ئەوسا و ئیستاشی له‌گه‌لدا بێت باوه‌رم به‌ئه‌فسانه‌ و خه‌ونه‌کان هه‌یه. کاسرین سه‌روسیمای لێل و پر له‌ گومان بوو، ئەوه هه‌ندێ منی ترساند چونکه‌ روحی پیشبینی که‌رم و خویندنه‌وه‌ی شته‌کانم کاره‌ساتیکی به‌ترسی پتوه بوو. بیزار و جارپ بپوو، به‌لام به‌رده‌وام نه‌بوو. ده‌ستی کرد به‌بابه‌تییکی دیکه. له‌ کورتی براندیه‌وه.

نیلی، گه‌ر له‌ به‌هه‌شتیش بوام، هه‌ر نائومید و ناشاد ده‌بووم.

وه‌لامم داوه "له‌ به‌ر ئەوه‌ی تۆ شایه‌نی ئەوه نیت بچیته‌ به‌هه‌شت. هه‌موو خه‌راپه‌کار و تاوانباره‌کان له‌ به‌هه‌شتدا نائومید و دلگران ده‌بن."

"به‌لام له‌ به‌ر ئەوه‌ نییه. جاریکیان خه‌وم بینی من له‌ به‌هه‌شت بووم."

دیشان قسه‌م پێ بری و وتم "خاتوو کاسی پیت ده‌لیم تاقه‌تی خه‌ونه‌کانی تۆم نییه. ده‌چم ده‌نووم."

کاسی پیکه‌نی و منی دانیشاندوه، چونکه‌ جووله‌یه‌که‌م کرد کورسیه‌که‌م به‌جی بێلم و برۆم.

هاواری لێ هه‌ستا "ئه‌وه هیچ نییه. من ته‌نیا به‌ته‌مای ئەوه بووم بلیم که‌ له‌ خه‌ونه‌که‌مدا پێ ده‌چوو شوینی من له‌ به‌هه‌شت نه‌بووه‌وه، به‌گریانه‌وه دلی خۆشم شکاند بۆ ئەوه‌ی بگه‌ریمه‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی. فریشته‌کانیش زۆر توور به‌وون به‌شیوه‌یه‌ک که‌ منیان فری دایه‌ ناوه‌راستی به‌یاری سه‌ر سه‌ره‌وه‌ی بانه‌کانی ویزه‌رینگ. ئا له‌و شوینه‌دا هه‌نسکم بۆ خۆشی ده‌دا و له‌ خه‌وه‌هه‌لسام. ئا ئەوه نه‌پینییه‌که‌ی من هه‌موو شته‌کانی دیکه‌م شی ده‌کاته‌وه. پتویستم به‌وه نه‌بوو می‌رد به‌ئیدگار لینتن بکه‌م، به‌لکو ده‌بوايه هه‌ر له‌ به‌هه‌شت بمینمایه‌وه. هه‌روه‌ها گه‌ر پیاوه خه‌راپه‌که‌ زۆر هیتکلیفی نه‌هینابا خواره‌وه. نه‌ده‌بوايه بی‌ری لێ بکه‌مه‌وه. ئیستا سووکایه‌تی پێ ده‌کردم گه‌ر می‌ردم به‌هیتکلیف کردبا، بۆیه هه‌رگیز نازانیت که‌ من چه‌ند ئەوم خۆش ده‌وێت. نیلی له‌ به‌ر ئەوه‌ی نا که‌ قۆزه‌ به‌لکو له‌ به‌ر ئەوه‌ی من ئەو زیاتر له‌ خۆم ده‌بینمه‌وه. گیانی ئیمه له‌ هه‌ر شتیک دروست کرابیت، وهک یه‌ک گیانه. به‌لام گیانی ئیدگار لینتن وهک تیشکی مانگ له‌گه‌ل پرووناکی مانگ جیاوازه، یان وهک دووری نیوان ته‌رزه‌ له‌گه‌ل ئاگر وایه.

کاتی که‌ ئەو قسه‌یه‌ی ته‌واو کرد بیرم له‌ ئاماده‌یی هیتکلیف کرده‌وه چونکه‌ من ئاگه‌دار بووم که‌ ئەو له‌ سووچیکه‌وه گوئی له‌ ئیمه‌ گرتوه. جووله‌یه‌کی که‌می کرد، سه‌رم سووراند و ئاورپیکم دایه‌وه، بینیم له‌ ره‌فه‌که‌ هه‌لساوه‌ته‌وه، به‌بێده‌نگی هاته‌ خواره‌وه. تا ئەو کاته‌ گوئی لێ بوو که‌ کاسرین وتی من سووک ده‌بم گه‌ر می‌ردی پێ بکه‌م، هیچی تر گوئی له‌ قسه‌کانمان نه‌گرت. هاوه‌له‌که‌م له‌سه‌ر ئه‌رز بوو. هیتکلیف ده‌یویست بێته‌ ژووره‌وه، به‌لام ده‌ستم پێ کرد و به‌ده‌ست ئامازه‌م بۆ کاسی کرد بێده‌نگ بێت!

به‌نیگه‌رانییه‌وه سه‌یریکی ده‌رووبه‌ری کرد و پرسى "بۆچی؟"

ده‌رفه‌تم پێ دا ریگه‌ی خۆی بگرتیه‌ به‌ر، وه‌لامم داوه "جۆزیف هاته‌وه." هیتکلیفیش له‌گه‌لی دیته‌ ژووره‌وه. دلنیا نیم له‌وه‌ی که‌ ئایا له‌و ساته‌دا له‌ پال ده‌رگاکه‌ بوو یان نا.

کاسی وتی "ئوو، ده‌بی گوئی له‌ قسه‌کانم بووینت له‌ پال ده‌رگاکه‌. هاریتۆنم بدیبا لای من بێت، برۆ نانی ئیواره‌ ئاماده‌ بکه‌، کاتی که‌ نان ئاماده‌ بوو بانگم بکه‌ له‌گه‌ل

تۆنانی ئیوارە دەخۆم. دەمەوی ویزدانە نائاسوودەکم دەسخەرۆ بدەم، قەناعەتیشم بەو بەی که هیتکلایف هیچی دەربارەیی ئەو شتانەیی من گوئی لای نەبوو. گوئی لای نەبوو، وا نییە؟ نازانیت لە نیو خۆشەویستیدا بوون مانای چییە!

وہ لآم دایەوہ "هیچ هۆکارێک نییە که بەقەد تۆ شت نەزانیت. گەر تۆش ئیختیاری ئەو بیت، ئەوا بەدبەختترین بوونەوەر دەبیت که تا ئیستا لە دایک بوویت! هەرکه تۆ دەبی بەخاتوو لینتن (خیزانی لینتن) هیتکلایف هاوڕێیەتی و خۆشەویستی و هەموو شتیەک لە دەست دەدات! ئایا هەرگیز بیرت لەو کردوووتەوہ چۆن بەرگەیی ئەو جودابوونەوہیە بگریت، ئەویش چۆن بەرگەیی ئەو دەگریت لەم جیھانەدا بی کەس و بەتەنیا بمینیتەوہ؟ لە بەر ئەوہی خاتوو کاسرین ..."

بە لەهجەییەکی تۆڵە و زویربوونەوہ وتی "ئەو بەتەواوی رۆشیت! ئیمە تازە لیک جودا بووینەتەوہ! توخوا راست بلی، کئی ئیمەیی لیک کرد؟ ئەوان بەچارەنووسی میلو (*). دەگەن! منیش زۆر ناژیم، ئیلن: بوونەوہریکی ئەخلاقی نییە. هەر نەوہییەکی لینتن لەسەر پرووی ئەم زەوییە دەتووتەوہ پیش ئەوہی من رازی بم هیتکلایف بەجی بیلیم. ئوو جودابوونەوہ مەبەستی من نەبوو، من بەنیازی جودابوونەوہ نیم! من نابی میدرد بەلینتن بکەم، ئەو جۆرە نرخە داوا کرا! ئەو لە ژیانیدا زیاتر بۆ من دەژیت نەک بۆ خۆی. ئیدگار دەبی واز لەو رق و کینەییە خۆی بنیت، بەلانی کەم لئی ببوویت. ئیدگار ئەو کارە دەکات کاتی هەستە راستەقینەکانی من بەرامبەر هیتکلایف دەزانیت. نیلی، دەزانم ئیستا تۆ وەک دیوہزەمەییەکی خۆپەرست منت دیتە بەر چا، بەلام هەرگیز بیرت لەوہ نەکردوووتەوہ گەر من و هیتکلایف بۆ یەکتەری بین ئیمە هەردوو کمان دەبین بە سواڵکەر؟ لە هەمان کاتدا، گەر میدرد بەلینتن بکەم ئەوا دەتوانم یارمەتی هیتکلایف بدەم و بەرزای بکەمەوہ، لە ژیر دەسەلاتی برام دووری بخەمەوہ."

(*): میلو: ناوی کابرایەکی لئی دەگێرنەوہ که رۆژیک هەر بەهەوہس و بستوویەتی داریک لە رەگەوہ هەلکیشیت. لەپریکا چەند دیوہزەمەییەکی لئی پەیدا دەبیت و لئی ناگەرین دارەکه هەلکیشیت و و نجن و نجنی دەکەن. زۆر لە ئەدیانی ئینگلیزی لە کارە ئەدەبیەکانیاندا ئەو ناوہ دەخوازن و بەکاری دین.

پرسیم "خاتوو کاسی بەپارەیی میدردەکەت یارمەتی هیتکلایف دەدەیت؟ ئەوہی تۆ حیسابی بۆ دەکەیت و بییری لای دەکەیتەوہ لای هیتکلایف فلسفیی سوتوای ناھینیت: هەرچەندە من لەم ناوہدا حاکمیکی توندم، پیم وایە ئەو بیرکردنەوہییە تۆ خراپترین پالئەرە بۆ ئەوہی ببیت بە ژنی ئیدگار لینتن."

بە توندی وەلامی دایەوہ "نەخیر وانییە، ئەم بیرکردنەوہییە من باشتترین پالئەرە! هۆکار و پالئەرەکانی تر تیربوونی حەزە ناچیزەکانی خۆم بوون: هەر وەها بۆ خاتری ئیدگار بوو بۆ ئەوہی قایلی بکەم. ئەمە بۆ خاتری کەسیکە که لە نیوہ خۆیدا لە هەستەکانی من دەگات بەرامبەر بەخۆم و بەئیدگار. ناتوانم ئەو هەستەکانە دەربرم، بەلام بیگومانم تۆ یان هەر کەسیکی دیکە بگری ئەو فیکرەیی هەییە که دەبی و جودویک لە پشتییەوہ هەبیت. ئەی باشە سوود لە دروستکردنی من چی بووہ گەر هەر بەتەواوی لیرە دانیشم؟ گەر وەرترین و مەزنتترین ناخۆشی و نەهامەتیم لەم جیھانە ناخۆشی و نەهامەتی هیتکلایف، هەر لە سەرەتاوہ هەستم بەیەکە یەکەیی ناخۆشییەکانی ئەو کردووہ و هەمیشە لە خەیاڵمدا بووہ: فیکرەیی بەردەوامبوونم لە ژیان لە بەر خاتری هیتکلایف. گەر هەموو کەسیک لەسەر پرووی زەوی بمریت بەس هیتکلایف بمینیتەوہ من هەمیشە بەردەوام دەبم لە ژیان، هەر وەها گەر هەموو کەسیک بمینیتەوہ و ئەویش لە ناو ببریت، تەواوی گەردوون دەبیتە نامۆییەکی بەهیز و بۆ من عانەییەک ناھینیت: من ناچم بە بەشیک لەو گەردوونە - خۆشەویستیم بۆ ئیدگار لینتن وەک گەلاکانی پرووکیکە: کات دەیانگۆریت، زۆر باش دەزانم، هەر وەک چۆن زستان درەختەکان دەگۆریت. بەلام خۆشەویستی من بۆ هیتکلایف وەک ئەو تاویرانەییە که لە بن درەختەوہ بە نەمری دەمیننەوہ: سەرچاوەییەکی بچوکی خۆشییە لە روالەتدا بەلام سەرچاوەییەکی زۆر گرنگە. نیلی من هیتکلایفم، من واتە هیتکلایف! ئەو هەمیشە بۆ هەمیشە لە بییری مندایە: نەک وەک خۆشییەک، هیچی تر وەک ئەوہ نا که من هەمیشە لە خۆشیدا بم، بەلکو وەک بوونم. بۆیە جاریکی دیکە باسی جودابوونەوہی ئیمە مەکە: جودابوونەوہی ئیمە بوونی نییە، هەر وەها .....

وہستا و پرووی خۆی لە پارچە شوڕبووہکانی پالتۆکەیی من شار دەوہ. بەلام من بەتوندی رامپچکاند. گەمزایەتییەکی ئارامیان لە من هەلگرت.

وتم "خاتوون ناتوانم هیچ شتیک له قسه قۆرهکانی تۆ تۆ بگم. تهنیا قهناعه تم پی دهکهن که تۆ له ئاست ئه و ئهرکانهی که له میردکردندا وهریان دهگریت که مته رخنه می، یانش ئه وهتا تۆ کچیکی شهیتان ئاسا و بی بنهما و مایه پووچی. هیچی تر به نهینیه کانت کیشم بۆ مه نیوه: به ئینی ئه وهت پی نادم که بیانپاریزم."

به په رۆشییه وه وتی "ئه وهیان ده پاریزی؟"

دووباره م کرده وه "نه خیر، به ئین نادم."

کاتی هاتنه ژووره وهی جۆزیف گفتوگۆکهی ئیمه ی تهواو کرد، کاسی خه ریک بوو پی دابگریت. بۆیه شوینی دانیشته کهی برده لای گۆشه یه ک و چاودیری هاریتۆنی کرد کاتی من سه رقالی نانی ئیواره بووم. پاش ئه وهی که نان ناماده بوو، خزمه تکاره کهی تر و من مشتومرمان بوو له سه ر ئه وهی کۆ هندی نان بۆ به ریز هیندلی ببات. نه گه یشتینه هیچ ئه نجامیک تا به ته واوی خواردنه که سارد بووه وه. پاشان ریکه وتین له سه ر ئه وهی که وازی لی دینین با بۆ خۆی داوای نان بکات گه ر ویستی بیخوات چونکه به راستی ده ترساین بچینه به رامبه ری کاتی به تهنیا بوایه.

پیاوه پیره که سه یریکی ئه و ناوهی کرد بۆ هیتکیف و پرسی "ئه وه کوا بۆ له نیو کێلگه که نه بوو؟ مه سه له چیه؟ وهک ژنان خۆی له مالی ناوه!"

وه لأم داوه "وا ده چم بانگی ده کهم، بیگومانم له وهی که له نیو کۆگا که یه."

چووم بانگم کرد به لأم هیچ وه لأمی نه بوو. کاتی گه رامه وه، به گوپی کاسرینم چرپاند که گوپی له زۆربه ی شتهکانی ئه و بووه، من دلنیا بووم. ههروه ها پیم وت چۆن ئه وم بینیه له موبه قه که چووه دهره وه ئه و کاتهی نا په زاییت دهره بیری له سه ر په فتاری براهت سه بارهت به و. بازیکی دا و هه لسا و هاریتۆنی له سه ر میزه که دانا، رای کرد چوو بۆ خۆی له هاو ریکه ی بگه ریت. هیچ بایه خی به وهی نه دا که تا چند قسهکانی کاریگه رییان له هیتکیف کردوه. بۆ ماوه یه ک دیار نه ما، جۆزیف پێشنیاری ئه وهی کرد که هیچی تر چاوه ری نه که یین. به ته له که بازیه وه ههستی به وه کرد که ئه وان خویان به ئه نه قهست ون کرد بۆ ئه وهی ئه و گوپی له قسهکانیان نه بیت. بۆیه دووپاتی کرده وه "ئه وانه نه خۆشن له هه ر حاله تیکدا بیت" له باتی ئه وان ئه و شه وه دوعایه کی تایبه تی خسته سه ر ئه و کاتهی پێش ژمه ی شیوان دوعای ده کرد.

هه ر جار هه یه کیکی ده دا به ر له عنه تهکانی خۆی. هینده ی پی نه چوو خانمه گه نجه که داوای لی کرد به خیرایی بیته خواره وه. داوای لی کرد که هیتکیف له هه ر شوینیک بیت بیدۆزیته وه و راسته وخۆ بیهینیته وه ژووری!

کاسرین وتی "ده مه وی قسه ی له گه ل بکه م. پێش ئه وهی بچه سه ره وه هه ر ده بی قسه ی له گه ل بکه م. ئه ها دهرگا که کراوه یه: له شوینیکه گوپی له دهنگمان ده بیت به لأم وه لأم ناداته وه، هه رچه نده له سه ره وهی بانه که تا توانام هه بوو هاوارم لی کرد، سوودی نه بوو."

یه که م جار جۆزیف پازی نه بوو. به لأم کاسی زۆر جدی و سوور بوو. هه وسه له ی نازاری بوونی نه بوو. دوا جار جۆزیف کلاوه که ی کرده سه ری و خش خش چووه دهره وه. له هه مان کاتدا، کاسرین نه له سه ره وه نه له خواره وه ئۆقره ی نه بوو. هه ر دهیوت و دهیوته وه "سه یره ده بی له کوئی بیت - ده توانیت له کوئی بیت! نیلی من چیم وت؟ له بیرم کردوه. ئایا به میزازه خراپه که ی من به م داوی نیوه رۆیه تیک چوو یان نا؟ خۆشه ویسته که م! پیم بللی من چیم وتوه ئه وم بریندار و خه مبار کردوه؟ خۆزگه ده خوازم بیته وه. خۆزگه ده هاته وه!"

هه ندی خۆم جوولاند و وتم "ئه و دهنگه دهنگه بی سووده ت له چیه! چ شتیک ده تۆقینیت! ئاشکرایه و پویست به هیچ زهنگیک ناکات که هیتکیف ئیستا وا له ناو به یارهکان له به رده م تیشکی مانگ پیاسه دهکات، یان ئیستا میزازی ئه وهی نییه قسه له گه ل ئیمه بکات. پیم وایه ئیستا له وی خۆی ون کردوه. بزانه چۆن له وی ده یهینمه دهره وه!"

چوومه دهره وه و سه ره له نووی به داویدا گه رام، ئه نجامی گه رانه که م بی ئومیدی بوو، له هه مان کاتیشدا جۆزیف به هه مان شیوه کۆتایی به گه رانه که ی هینا.

کاتی جۆزیف گه رایه وه و وتی "هاو ریکه ت هه ر هه زی له شه ر و ئاژاوه یه! دهرگا که ی له سه ر پشتی به جی هیشتوووه. ئه و کوره شیته شیت. خۆ هه ر هه موومان له م ماله شیت بوینه ...!"

کاسرین قسه ی پی بری و هاواری لی هه ستا "که ره من ده لیم هیتکیف دۆزییه وه یان نا؟ وهک پیم وتی ئاوا به داویدا گه رای؟"

وه لامي داوه "هه موو ئه و ناوهم به باشي ليكدايه وه. زور ههستي خوم ليره و لهوي
پاگرت به لام گويم له هيچ نه بوو. له هيچ لايهك هيتكليف ديار نه بوو.

ئهم ئيواريهي هاوين ئيواريهيكي زور تاريك بوو: په له هه وره كان بو برووسكه يهك
خويان كوكرده وه. وتم: وا باشتره ئيمه هه موومان دانيشين و چاوهر پي بكهين. وا
خهريكه باران دهباريت، بي سهر يه شهيهك كه باران باري خوي ديته وه مالي. به لام
زور زهمهت بوو كاسرين هيور بكه مه وه. ههر بهرده وام دههات و دهچوو، له درگاي
حه وشه وه تا درگاي ناوه وه به پيچه وانه شه وه. ئه وهنده په ست و تووره ببوو هوشي له
ماندوو بووني خوي نه ما بوو. پاشان كه وته سهر ريگه كه ي نزيك خانووه كه. ئه و كاته
نه متواني بيگيرمه وه چونكه به هيچ شيويهك به قسه ي كه س دلي ناوي
نه ده خوارده وه. دلوي گه وره گه وره ي باران دابارينه سهر جهسته ي داماي و چوار
دهوربان ته ر كرد. له وي وهستا و هاواري كرد و پاشان گوپي گرت، پاشان يهك
به خوي هاواري كرده وه. چه شني هاريتونيش نه بوو، ههر منالايك بوايه ده متواني
زيري بكه مه وه به لام تواناي ئه و گريانه ي ئه و نم نه بوو.

سات گه پشته نيوه شه و، هه موومان دانيشتبووين. گه رده لولويك زور به تووره يي
به سهر ته واي بانه كاناي وي زهرينگدا هه لي كرد. بايه كي زور توندوتير بوو، ترشفه ي
بوروسكه كان گه رداوه كه ي به هيتر كرد. به ههر دووكيان درهختيكيان له گوشه ي
باله خانه كه قليشاندا: لقيكي زور گه وره داي به سهر بانه كه، بهر لاي روزه لاني
كووخي ناگردانه كه كه وت، كومه ليك ورده بهرد و سوته كه تهنه ره وانه ي نيو
ناگرداني موبه قه كه كرد. وامانزاني كه رته شاخيك كه وتووه ته ناوه راستي ئيمه،
جو زيف له سهر ئه ژنوكاناي خشي، هاواري بو يه زدان برد بو ئه وه ي له بهر خاتري
باوباپيراني هه زره تي نوح بمانپاريزيت. خويشي چند ساتيك له مه و بهر ئوقره ي لي
برابوو.

هه ستم به شتيك كرد كه ئه و زريانه حوكمي كه له سهر ئيمه. لام وا بوو هه زره تي
يونس به ريز ئيرنشويه. جو زيف به دنكيكي وا وه لامي دايه وه كه گه پشته گوپي
دانيشتوانه كه، خو پتر له وه ي پيشدا، جياوازييه كي فراواني دروست كرد له نيوان
قه شه كاناي وهك خوي و تاوانباره كاناي وهك سهر و كه كه ي (هيندلي). به لام بوله بولي

هه و و برووسكه كه بيست ده قيه ي كيشا، جگه له كاسي نازاري كه سماناي نه دا، كه
هه موو گياني له بهر باران خوسابوو چونكه دايه كه لله ره قى و په ناگه يه كي بو خوي
شك نه برد و ره تي كرده وه. بي شال وه ستابوو هه موو ناوي بارانه كه به سهر قز و
جله كانيدا شوره ي ليوه دههات. هاته ژوره وه و له سهر كورسيهك دانيشت. هه موو
جهسته ي خوسابوو. رووي سوورانه پشته وه و دهسته كاناي له پيشه وه دانا.

ده ستم گه يانده شاني و وتم "باشه خاتوون. تو دروستكه ري مردن نيت، وانبيه؟
ده زاني سه عات چهنده؟ سه عات دوانزه و نيوه. وهره، وهره برق سهر جيگه و تو زيك
پشوو بده! با هيچي دي چاوهر پي ئه و كوره شيته نه كه ين، ره نجان به لاشه: چوو ته
گيمه رتوون. ئيستا له وي ده مينيت هه وه. ئه و ئيستا بير له وه دهكاته وه كه ئيمه چاوهر پي
ئه و ناكه ين: به لايه ني كه م مه زنده ي ئه وه دهكات كه ته نيا به ريز هيندلي ناخه و پت.
ئه وه ي من بيناسم هه ز ناكات سهر وكي درگاي لي بكاته وه."

جو زيف وتي "تا نا له گيمه رتوون نييه. وا ئيستا له نزيك داميني زه لكاوه كه دا پال
كه وتووه."

زور له گه ل كچه كه لله ره قه كه م وت بو ئه وه ي هه لسيت و ئه و جله ته رانه ي داكه نيت،
به لام بي سوود بوو. بويه جو زيفم به جي هيشت دوعاي ده كرد و كاسيش هه موو
له شي ده له رزي. له گه ل هاريتوون چوو مه نيو جيگه، زور زوو خه و مناله
فريشته ييه كه ي بو خوي برده وه. كه ميكيش پاش ئه و كاته ههر گويم له دنكي
جو زيف بوو كتيبي پيروزي ده خوينده وه. پاشان ورده ورده به سهر په يژه كه كه وت.
ده ميكي پي چوو تا خه وم لي كه وت.

كه ميك درهنگتر له كاتي ناساييم هاتمه خواره وه. به هاوकारी تيشكي خور كه
ته واي كون و درزي ئه و ناوه ي خستبووه سهر پشت، بينيم وا كاسي هيشتا له
نزيك ناگردانه كه دا دانيشتبوو. درگاي خانووه كه نيمچه كراوه بوو. روونايي له
په نجه ره نيمچه داخراوه كاندا خوي ده گه يانده ژوره وه. هيندلي هاتبووه دره وه. له
لايه كي ناگرداني موبه قه كه وه ستابوو، گيژ و سهر مه ست بوو.

كاتي من چوو مه ژوره وه، ده بيوت "كاسي، چي وا نه خو ش و بي رهنگي كردي؟
خه موك و هيلاك به قه ده كه سيكي خنكاو ديه پيش چاوان. مناله كه بوچي ناوا خوسا

و پرنگ هه لېزر کاوی؟

به دلگرنی وه لآمی دایه وه "من ته وای ماوهی رابردوو ته ر بووم. سه رمام بووه. هه ر ئه وه یه."

ویستم دلای سهرۆک نارام که مه وه و روحی لیبوردهیی بهینمه وه بهر، بۆیه هه لمدایه و وتم "ئای چهنده که له رهقی! دوینیی شه و خۆی شوش و خۆی وشک نه کرده وه، ئه مشه و تا به یانی ئا له وئ دانیشتوو، نه متوانی بیخه مه سه ر جیگه که ی."

به ریز ئیرنشۆ (هیندلی) به حه په ساوی و سه رسورمانه وه له هه ردوو کمان رامان. وه لآمی دایه وه "شه و تا به یانی، چی وای لی کرد نه خه ویت؟ خو له ترسی برووسکه کان نه بووه؟ برووسکه که زوو ته و او بوو."

هیچ کامان، نه من نه کاسرین، حه زمان نه کرد باسی رۆیشتنه که ی هیتکلیف بکه یین. تا بۆمان کرا ئه و مه سه له مان شارده وه. کاسرین هیچی نه وت. بۆیه من وه لآم دایه وه: نه زمانی چۆن توانی ئه وهنده بئ ئه وهی بخه ویت دانیشت.

به یانییه کی تازه و فینک بوو. په رده ی په نجه ره کانم هه لدا یه وه، هینده ی نه برد بۆنی گوله خو شه کانی باخچه که ژوره که ی پر کرد، به لآم کاسرین به قینچه که ته نگیه وه بانگی منی کرد و وتی: ئیلن په نجه ره که داخه. وا له برسان ده مرم! هه روه ها کاتی خه لوزی ئاگره که روو له کزی بوو ددانه کانی وه ک شه ق شه قه دایان له یه کتر.

هیندلی مه چه کی گرت و وتی "نه خو شه. و ابزانم ئه وهنده نه خو شه بووه نه یه توانیه بخه ویت بۆیه تا به یانی نه نوستوو. به نه فره ت بیت! نامه وئ هیچی تر لیره خه م له نه خو شی بخۆم. چی وای لی کردی بچیه بهر باران؟"

جو زیف دل هه ر او کی که ی ئیمه ی قۆسته وه و زمانه شه ره که ی خسته کار و وتی "هه ره وه کو جاران به دوا ی ها ورپکه یدا چوو!" سه رۆک گه ر من له شوینیی تو بوام به ئاسانی تیر تیمه له ددان. سه رۆک کاتی تو لیره نه بیت ئه و ماله ده بیته مه زادخانه و قه شه مرخانه! هه ر رۆژیک تو لیره نه بیت به ریز لینتن جیی قوونی لیره گه رم ده کات. ئیمه دوینیی تا درهنگی شه و به دوا ی ئه و قه ره جه هیتکلیف دا گه ر اوین. وا ده زانن من کو پرم، به ریز لینتن رۆژ هه تا ئیواری جرت و فریه تی لیره.

کاسرین هاواری لی هه ستا "بیدهنگ به، هه ی دوو روو! تو ئه وه نیت قسه م بو

هه لبه ستیت و بئ ریزی له به رامبه رم بنوینیی! هیندلی دوینیی لینتن به رپکه وت هاته ئیره. منیش پیم وت که لیره بروات چونکه ده مزانی که حه ز ناکه یه ت چاوت پینی بکه ویت."

براکه ی وه لآمی دایه وه "کاسی هیچ گومانم له وه نییه که تو درۆ ده که ی. تو زۆر به ئاسانی دیاره که تیکشکاوی! به لآم ئیستا مه سه له ی لینتن له بیر که: پیم بلئ دوینیی شه و له گه ل هیتکلیف نه بووی؟ ئیستا راستیه که ی بلئ. پیوست ناکات له ئازاردانی بترسیت: هه رچهنده من تا هه تاهه ر قه م له و کابراهه، هیوادارم زوو بگه رپته وه و بیته بن دهستم تا ویزدانم ئاسوو ده بکه م کاتی ملی ده شکینم. بو ئه وه ی له کو لی که مه وه، هه ر ئه م به یانییه دهینیرمه کاریکی دیکه، لیره ده ری ده که م. پاش ئه وه ی که ئه و ده پروات. هه مووتان ئاگه دار ده که مه وه که باش گو ی بگرن: من ته نیا خو شی زیاتر بو ئیوه پیم ده هینم."

کاسی هه نسکیکی تالی لیره هات و وه لآمی داوه "من دوینیی شه و به هیچ شیوه یه ک هیتکلیفم نه بینیه وه. گه ر تو شه به نیازی ده ری بکه یته ده ره وه، ئه و ئه و بو هه ر شوینیک بروات من له گه لی ده چه م. به لآم تو هه رگیز ئه و ده رفه ته ت نابیت ده ری بکه یه ت چونکه ئه و پیشتی رۆیشتوو." ئا لیره دا دلای که پر بوو له حه سره ت و په ژاره، خۆی پی نه گیرا و ته قییه وه، ته وای قسه کانی تری سه ر و گو ییان نه بوو.

هیندلی به قسه ی هه لیت و په لیت و جویندان بهر بووه گیانی ئه و کچه، به ده دست ئامازه ی بو کرد هه ر ئیستا بچیه ژوره که ی، یان با له هیچ و خورایی و به لاش نه گریه ت! من زۆریم لی کرد به گو یی بکات. ئای چ کاریکی کرد کاتی گه یشتینه ژوره که ی، هه رگیز ئه و دیمه نه م له بیر ناچیه ته وه. ئه و دیمه نه منی به یه کجاری تو قاند. وامزانی ئه و کچه به ته وای شیت بووه. بۆیه داوام له جو زیف کرد و لپی پارامه وه که به دوا ی دکتورپکه وه بچیت. ئه و کچه به ته وای هۆشی له خۆی نه مابوو، هه ر له بهر خو یه وه ورینه ی ده کرد: کاتی به ریز کینیس چاوی به کاسی که وت، خیرا برپاری دا که نه خو شییه که ی زۆر ترسناکه. تاهه کی تووندی لی بوو. خوینیی لی هیئا، پیمی وت که ده بی به س شیر و ئاوی پاکی پی بده م. ده بی ئاگه داریشی بم نه چیه ته وه خواره وه یان خۆی له په نجه ره که فری نه داته خواره وه چونکه هۆشی له خۆی نه بوو. پاشان

دکتوره که جی هیشت: چونکه زور کاری تری هه بوو له ناوچه که، لهو لادی بۆ ئەو لادی سەردانی نه خووشانی ده کرد.

هه چهنده من ناتوانم بلیم په رستاریکی زور باش بووم. خو جو زیف و سه روک له من باشتر نه بوون. نه خو شه که شمان نه وهنده که لله رهق و بیزار و هه راس بوو به نه خووشی خه لکیش نه ده چوو. به ته واوی هه موو سنوره کانی نه خووشی به زانده بوو. خاتوو لینتنی پیر چه ندین جار سەردانی کردین بۆ ئەوهی له ته ندروستی کاسی دلیا بیت و شته کان به راستی ببینیت. کاتی دههات فه رمانی به هه موومان ده کرد. هه رکاتیکی کاسی به هوش خوئی دههاته وه پیتی له سه ره ئەوه داده گرت که بیگوزانه وه بۆ سه ره سه روکس گرهنج: ئیمهش زور سوپاسگوزار بووین بۆ ئەو داوایه و له خوامان دهویست. به لām خانمه قور به سه ره که هی لینتن له دلباشییه که هی په شیمان بووه وه: خوئی و میرده که هی تووشی تا بوون و هه ره یه که بیان چه ند رۆژیکیان پیتی چوو و مردن.

خانمه گه نه که هی ئیمهش (کاسی) نه رمونیانتر و به به زه بیتر گه رایه وه لامان، له جارن لووت به رزتر بوو. هه رگیز سه ره و سو رخی هیت کلیفمان نه بیسته وه له وه ته هی ئەو ئیواره گه رده لولو له ییه که دیار نه ما. رۆژیکیان به ختم باری کرد و کاسی تا سه ره ئیسقان بیزاری کردم چونکه هوی دیار نه مانی هیت کلیفم خسته سه ره ئەو، گله بییه کهم خسته سه ره ئەستوی ئەو. ئەویش له ناخه وه دانی پیا دنا. لهو ماوه یه دا، واته چه ندین مانگ، ورده ورده قسه ی له گه ل من کهم ده کرده وه، منی به هیچ شیوه یه که نه ده دواند، پیوه ندییه که مان جگه له پیوه ندی نیوان سه روک و خزمه تکاریک هیچی دیکه نه بوو. جو زیفیش هه ره به ره یه تهق تهق ده بیپیا: ئەوه له میشکی دابوو و دهیزانی دهیوته وه، هه مان ئەو وانانه ی پیتی دهوته وه وهک بلتی کچیکی منالکاره بیت، که چی کاسیش خوئی به ئافره تیکی گه وره داده نا، خوئی به شازاده ی ئیمه ده زانی. له وه ته هی نه خووشییه که هی به نازتر ببوو، وا راهاتبوو که ئیمه ده بی به تابه تی مامه له ی له گه ل بکه یین. پاشان دکتور وتی که هیچی دیکه به رگه ی خه م و خه فه ت ناگریت.

پیویست بوو ریگه ی خوئی بگریته بهر. خو کهس نه یده ویترا له ناستی دم بکاته و رهنه ی لی بگریت، کوشتن و برین له چاوه کانی ده بارین. گوفتار و رهفتاری زور سارد بوو له گه ل به ریز ئیرنشو و هاوړیکانی، کینیس ببوو ماموستای تابه تی.

هه میشه هه ره شه ی ته ندروستی له سه ره بوو به شیوه یه که که زور تووره ی ده کرد. براکه ی هیندی ریگه ی پیتی دا هه رچییه کی پیتی خووش بیت بیکات، به گشتی نه یده هیلا بیته سه ری و زور تووره بیت. ئەو ساته هیندی زور له گه لی باش بوو. نه که له بهر سوژ و خو شه ویستی به لکو له بهر شکومه ندییه که هی. به جدی چاوی له وه بوو که کاسی شه ره فیکی گه وره تر بۆ خیزانه که هی به نییت له ریگه ی دروست کردنی خزمایه تی له گه ل لینتنه کان. هه رکاتی که به ته نیا کاسی به جی ده هیشته، کاسی دهستی ده کرد به مامه له یه کی خراب له گه ل ئیمه، وهک کویلان له ئیمه ی ده روانی. هیندلیش هزی به وه به زمه بوو! ئیدگار لینتن، پیشت چوون بوو پاش ئەویش هه ره ناوا بوو، بیری پر ببو: خوئی به دلخوشتترین پیاو ده زانی لهو رۆژه ی که هیندی ریگه ی به کاسی دا بجیت بۆ گیمه رتوون چاپل، ئەمه دوای سی سال دوای مردنی باوکی ئیدگار بوو.

قه ناعه تیان پیتی کردم که بانه کانی ویزه رینگ جی بهیلم و له گه ل کاسی بیم بۆ ئیره. زورم له دلی گران بوو. هاریتون نزیکه ی پینج سالان ده بوو، تازه دهستم کردبوو به وه ی فیتری پیته کانی بکه م. مالنواوییه کی پر له که سه ره و خه مگینمان کرد. به لām فرمیسه که کانی کاسرین زور له هی ئیمه به تینتر و به هیزتر بوو. کاتی ره تی ئەوه م کرده وه له گه لیان بچم، قسه ی ئەو هیچ کاری لی نه کردم، بۆیه چوو له ی میرد و براکه ی. میرده که هی مووچه یه کی شایسته ی دامی. براکه ی فه رمانی پیتی کردم خو م ناماده بکه م: وتی نامه وی یه ک ئافره ت لهو ماله دا بمینیته وه، ئافره ت پاش خیزانه که هی به حه رام ده زانی له ماله که ی. سه باره ت به هاریتونیش ده بی بکه ویته بن دهستی ماموستایه که. خوا حافی زیمان له یه کتری کرد. من زور سه رگران بووم. یه ک شتم لهو ماله دا ما بوو بیکه م: به سه روکم وت که هه موو خه لکه شایسته که ت لهو ماله به دره وه وه نا و خو ت له هه موویان رزگار کرد، تو به زووترین کات پاش ئیمه له ناو ده چیت. پاشان هاریتونم ماچ کرد و وتم خوا حافی ز. لهو کاته وه تا ئیستاشی له گه لدا بیت هاریتون بۆ من وهک بیگانه یه که وایه: کاتی بیری لی ده که مه وه زور شتیکی سهیره، به لām بی گومانم له وه ی که به ته واوی هه موو شتیکی ده رباره ی ئیلن دین له بیر کردوه. له بیر چوو که رۆژیک له رۆژان له م دونیا یه دا من ته نیا ئەوم

هه‌بوو و ئه‌ویش ته‌نیا من وهک دایک و په‌رستار و هه‌موو شتیکی!

ئا له‌م خاله‌ی چیرۆکی پاسه‌وانه‌که (نیلی یاخود دین یا ئیلن) دا، نیلی سه‌یریکی سه‌عاته‌که‌ی سه‌ر ئاگردانه‌که‌ی کرد، واقی ورمای کاتی بینی میلی کاتژمیره‌که سات یه‌ک و نیوی شه‌وی خوینده‌وه. پی ده‌چوو نه‌توانیت بۆ یه‌ک چرکه‌ی دیکه دانیشیت و بمینیت‌ه‌وه: له‌ راستیدا، منیش ماندوو بیووم به‌لام چیرۆکه‌که‌ی ئه‌وه‌نده به‌خۆشی ده‌گیڕایه‌وه چه‌زم نه‌کرد بیچرینم تا خۆی وه‌ستا. ئیستا ون بوو بۆ ئه‌وه‌ی پشوو بدات، منیش سه‌عاتیک یان دووانی تر بیرم کرده‌وه، دواتر منیش، سه‌ره‌رای ژانه سه‌ر و ئازاری هه‌موو جه‌سته‌م، ته‌کانیکم به‌خۆم دا و چووم پشووم دا.

به‌شی ده‌یه‌م

پیشه‌کییه‌کی سه‌یر بۆ ژیا‌نی که‌سیکی به‌ته‌نیا! چوار هه‌فته ئازار و ئه‌شکه‌نجه و نه‌خۆشی! ئای له‌و بایه‌ تووره و تونده، ئای له‌ ئاسمانه تاله‌کانی لای باکور، ئای له‌و رینگه سه‌ر سه‌خت و دژوارانه، ئای له‌ دکتۆره هیواش و له‌سه‌رخۆیه‌کانی ئه‌م ولاته! ئاخ له‌ که‌موکورتی رووی ئه‌و مرۆفانه! له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ش خراپتر، ئامۆژگاری و راسپارده‌که‌ی دکتۆر کینیس بوو که من نابۆ بچمه‌ ده‌روه تا به‌هار رووی به‌ده‌ر ده‌که‌ویت!

به‌رێز هیتکلیف تازه به‌داوه‌تیک گه‌وره‌ی کردم. چه‌وت رۆژ له‌مه‌و به‌ر سکا‌لایه‌کی بیزار که‌ری بۆ ناردم - کۆتایی وه‌رزه‌که. هه‌ی چه‌په‌ل! به‌هه‌ر حال خۆ ئه‌و هیچ تاوانیکی نییه له‌و نه‌خۆشییه‌ی من. زۆر له‌ به‌ر دلم بوو پێی بلیم. وه‌لی، ئه‌فسوس! چۆن من پیاویک بیزار ده‌که‌م که بۆ ماوه‌ی سه‌عاتیک لای من به‌خیر دانیشتم، باسی بابته‌ی وای بۆ ده‌کردم که دوور بوو له‌ چه‌ب و ده‌رمان و پفکه و نه‌خۆشی؟ ئه‌مه به‌راستی بۆ ئیسی بوو. هی‌زم له‌ به‌ر برابوو نه‌مه‌ده‌توانی بخوینمه‌وه. ئیستا هه‌ست به‌وه ده‌که‌م که چه‌زم له‌ شتیکی خۆشه. باشه بۆچی خاتوو دین نه‌هاته سه‌ره‌وه بۆ ئه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی ته‌واو بکات؟ ده‌توانم ئیستا سه‌ر له‌ رووداوه سه‌ره‌کییه‌کانی ده‌ربکه‌م، هه‌رچه‌نده زۆر رویشتبوو به‌لام ئیستا ده‌متوانی شته‌کان پیکه‌وه بنیم. به‌لی: پاله‌وانه‌که و راکردنه‌که‌یم له‌ بیره، بۆ ماوه‌ی سی سال که‌س نه‌یبینییه‌وه. پاله‌وانه که‌هه‌ش می‌ردی کرد، زه‌نگی بۆ لی ده‌ده‌م: ئیستا زۆر خۆشحال ده‌بیت گه‌ر بزانیت من چه‌وسه‌له‌ی قسه‌ کردنم هه‌یه. خاتوو دین هات.

وتی "گهره دهرمان خواردن بیست دهقیقه‌ی دهویت".
 وهلام داوه "وهره وان له دهرمان بهینه! هر دهکهم ..."
 "دکتور دهلیت دهبی نهو دهرمانانه وهرگریت".

"پر بهدل و دهرونم بهراستمه! قسم پی مه‌بره. وهره و نا لیره دانیشه، توخوا دستت بپاریزه لهو شووشه دهرمانانه. نا لیره بهردهوام به میژوو و چیرۆکی به‌پیز هیتکیلفم بۆ ته‌واو بکه لهو شوینه‌ی که بهجیت هیشت تا نه‌مرۆکه. نایا خویندنی لهو کیشوره ته‌واو کرد و وهک پیاو ماقوولیک گه‌رایه‌وه؟ یان نه‌وه‌تا شوینی خوئی کرده‌وه له کولیتز، یانیش رای کرد بۆ نه‌مریکا، له‌وی نه‌فره‌تی له خوینی ولاته‌که‌ت کرد؟ یانیش نه‌وه‌تا سه‌روه‌ت و سامانی به‌خیرایی له‌سه‌ر هیله‌ خیراکانی ئینگلیز په‌یدا کرد؟"

خاتوو دین دهستی به‌قسه کرده‌وه "به‌پیز لۆکود، ره‌نگه که‌می‌ک له‌و کارانه‌ی تو باست کردن نه‌نجامی دابیت. به‌لام نه‌متوانی بۆ هیچ کام له‌وانه دلنیا بم. هر وهک پیشتر باسم کرد نازانم نه‌و پارهی‌ی چون ده‌سه‌که‌وتوو، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ش نازانم به‌چ شیوه‌یه‌ک له‌و درندایه‌تی و پیسی و که‌مته‌رخه‌مییه‌وه گۆرا بۆ نه‌و کوره ماقوولیه‌ی ئیستا، نازانم له کوئی فییری نه‌و رۆشنبیرییه بووه: به‌لام گهر دهره‌تم پی بده‌ی با له‌سه‌ر ره‌وته‌که‌ی خۆم ده‌ست پی بکه‌مه‌وه، گهر به‌نه‌رکی نازانیت و سه‌ر گران نابیت. نایا نه‌م به‌یانیه باشتر بووی؟"

"زۆر باشترم."

نه‌مه هه‌والیک‌ی باشه"

خاتوو دین دهستی به‌چیرۆکه‌که کرده‌وه "خۆم و خاتوو کاسی چووین بۆ سه‌سه‌رکۆس گره‌نج، من زۆر دلگران بووم. به‌لام به‌په‌چه‌وانه‌ی خه‌یال و بیرکردنه‌وه من کاسی ره‌فتاری باشتی له‌گه‌ل کردم. پی ده‌چوو زیاد له پیویست خولیای به‌پیز لیتن بوو. ته‌نانه‌ت بۆ خوشکی لیتنیش زۆر سۆز و خووشه‌ویستی ده‌نواند. بیگومانم له‌وه‌ی که نه‌وان زۆر یارمه‌تییان دده‌ا و سه‌رچاوه‌ی دلخۆشی نه‌و بوون. نه‌وه درک نه‌بوو به‌گوله هه‌نگوینه‌که‌وه نووسابوو، به‌لکو گوله هه‌نگوینه‌که درکه‌که‌ی له باوه‌ش گرتبوو! رای هاوبه‌ش له نیوانیاندا نه‌بوو: په‌کیکیان ره‌ق ده‌وه‌ستا نه‌وانی تر

هاوریان لی هه‌لده‌ستا. باشه کی سروشتی خراب یان میزازی تیک ده‌چیت کاتی نه‌وانه‌ی له‌گه‌لت ده‌ژین نه‌ دژایه‌تیت بکه‌ن نه‌ سۆزی خووشه‌ویستیت بۆ بنوین؟ سه‌رنجی نه‌وه‌م کرد که به‌پیز ئیدگار ترس و هه‌راسیکی قوولی له‌جه‌سته‌ی چزا بوو و نه‌یده‌ویتر به‌هیچ شیوه‌یه‌ک بیزاری بکات یان قسه‌یه‌کی ناخۆشی له‌گه‌ل بکات. نه‌و شته‌ی له‌ ناخیدا شارده‌وه. به‌لام گهر هه‌ر کاتیک گوئی له‌ من بوايه به‌توندی وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه، یان هه‌ر خزمه‌تکاریکی تری دیبا له‌ کاتی خویدا به‌ته‌نگ فه‌رمانه‌کانی کاسی نه‌چووبان، نه‌وا گرژییه‌ک له‌ ده‌م و چاوی ده‌باری که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌سه‌ر حیسانی خوئی نه‌بوو. زۆر جارن به‌ره‌قی قسه‌ی له‌گه‌ل من ده‌کرد له‌سه‌ر ره‌فتاره دل گرانه‌کانم. نه‌و کابرایه زۆر سه‌یر بۆ کاسی رووخابوو. به‌و بوايه به‌چه‌قۆیه‌ک هه‌موو هه‌ناوی ونجن ونجن بکه‌یت به‌لام کاسی نه‌بینیت دلگران یان سارد یان خه‌مبار بیت. بۆ نه‌وه‌ی سه‌ره‌ۆکه به‌ به‌زه‌بییه‌که جارن نه‌که‌م، فییری نه‌وه بووم که چون مامه‌له بکه‌م. بۆ ماوه‌ی شه‌ش مانگ به‌جدی کارم له‌و ماله‌دا نه‌ده‌کرد. تۆز و خۆلی شه‌ش مانگ نه‌زه‌کیکی پر له‌ لمیان له‌و ماله‌دا دروست کردبوو چونکه که‌س خۆی له‌ پاککردنه‌وه نه‌ده‌دا. ئیستا وه‌رزه‌کانی کاسیرین بیده‌نگی و تاریکی بوون: هه‌موو نه‌وانی تر به‌هۆی کاسییه‌وه پیزیان لی ده‌گیرا، می‌رده‌که‌ی زۆر هیمن بوو. له‌ به‌ر خاتری کاسی له‌گه‌ل هه‌مووان باش ببوو. کاسی له‌ به‌ر نه‌خۆشییه ترسناکه‌که‌ی زۆر نازدارتر ببوو و زیاتر خزمه‌تیان ده‌کرد، که پیشتر هه‌رگیز که‌س نه‌بوو له‌ پال خه‌مۆکی و ئازار و مه‌ینتییه‌کانی دانیشیت. گه‌رانه‌وه‌ی تیشکی خۆر له‌ لایه‌ن وه‌لامدانه‌وه‌ی تیشکی خۆر له‌وه‌وه پیشوازی لی کرا. ده‌بی دان به‌وه دابنیم که نه‌وان به‌پراستی له‌و په‌ری خووشیدا ده‌ژیان.

پا‌بردوو کۆتایی هات. ئیستا ده‌بی هه‌ر چ نه‌بیت بۆ خۆمان بژین. دلله باش و مرۆف دۆسته‌کان له‌ خالیکدا زۆر خو‌په‌رستترن له‌ سه‌ره‌ۆکه خۆ سه‌پینه‌کان. کۆتایی به‌و ساتانه هات کاتی رووداوێک هه‌مووانی دل‌سارد ده‌کرد، کاتی نه‌وه به‌سه‌ر چوو گهر به‌دلی په‌کیک ره‌فتارت نه‌کردبا نه‌وا ده‌بووی به‌بنیشته خووشه‌ی سه‌ر زاری نه‌وانی تر و هه‌موو سه‌رکۆنه‌یان ده‌کردی. له‌ ئیواره‌یه‌کی هیمندا له‌ مانگی نو، له‌ باخچه به‌ سه‌به‌ته‌یه‌ک سیوه‌وه ده‌هاتمه‌وه که له‌وی کۆم کردبوونه‌وه. تازه تاریک

داده‌هات، مانگ له‌سه‌ر به‌رزایی دیواره‌کانه‌وه خۆی نیوه نیشان دا، سینه‌ریکی لیلی به‌سه‌ر گۆشه‌کانی باله‌خانه‌که‌دا دروست کرد. سه‌به‌ته سینه‌که‌م له‌سه‌ر شانم بوو و هه‌نگام بۆ نیو موبه‌قه‌که‌نا، له‌وئ بۆ پشوویک له‌نگرم گرت، چهند هه‌ناسه‌یه‌کم به‌نرمی هه‌لکیشا، هه‌وایه‌کی شیرین، چاوه‌کانم له‌سه‌ر مانگ بوون، پشتم له‌ده‌رگاکه‌بوو، کاتی له‌پشته‌خۆم گویم له‌ده‌نگیک بوو و وتی "نیلی، ئەوه تۆی؟"

ده‌نگیکی قوول بوو، له‌تۆنه‌که‌ی را دیار بوو ده‌نگی بیگانانه. به‌لام له‌هینانی ناوی من موچرکیکم به‌له‌شدا هات، ئەو ده‌نگه‌لای من غه‌ریب نه‌بوو. به‌ترسینه‌که‌وه رووم به‌ئاراسته‌ی ده‌نگه‌که‌وه‌رگیتر بۆ ئەوه‌ی بزانه‌ی قسه‌ده‌کات، چونکه‌ده‌رگاگان هه‌مووی داخرا بوون، هیچ که‌سیشم نه‌بینی پاشه‌خۆم بیه‌ته ژووره‌وه. شتیکی له‌بن هه‌یوانه‌که‌ده‌جوول، نزیکتز به‌ره‌و لای من ده‌هات، بینیم پیاویکی درێژ له‌نیو جلیکی ره‌شدا بوو، قژ و رووی ره‌ش ده‌چۆوه. به‌لایه‌که‌دا لار بووه‌وه، په‌نجه‌کانی له‌ده‌سکی ده‌رگاکه‌دا گیر کرد وه‌ک بلیی بۆ خۆی ده‌کردنه‌وه. بۆ خۆم بیرم کرده‌وه "ده‌بی کی بیت؟ ده‌بی به‌ریز هیندلی بیت؟ نا نه‌خیر ئەو نییه. ده‌نگه‌که‌به‌هی ده‌نگی ئەو نه‌ده‌چوو."

کاتی به‌رده‌وام له‌شوین ده‌نگه‌که‌رامام، ده‌ستی به‌قسه‌کرد "لیره‌بۆ ماوه‌ی سه‌عاتیک چاوه‌ریم کرد. وه‌ک بلیی من مردووم که‌س سه‌یری نه‌کردم. نه‌مویرا بی‌مه‌ژووره‌وه. نامناسیته‌وه؟ سه‌یرکه‌، من غه‌ریبه‌نیم؟"

تیشکیکی که‌وته‌سه‌ر سه‌رو فه‌سالی، روومه‌ته‌کانی زه‌رد بوون، به‌خه‌نافسی ره‌ش داپۆشرا بوون، ئەبرۆکانی نزم، چاوه‌کانی له‌قوولدا چنرا بوون و تاک بوون. یه‌کسه‌ر چاوه‌کانیم به‌بیر هاته‌وه.

هاوارم لی‌هه‌ستا "چی! دلتیا نه‌بووم له‌وه‌ی که‌به‌میوانیکی جیهانی حیسابی بکه‌م یان به‌چی، ده‌سته‌کانم به‌واق ورماییه‌وه بلند کرد "چی تۆگه‌رایته‌وه؟ ئەوه به‌راستی تۆی؟ تۆ خۆتی؟"

سه‌یری منی کرد و دواتر به‌رز روانییه‌په‌نجه‌ره‌کان که‌ره‌نگدانه‌وه‌ی تیشکه‌کانی مانگی به‌سه‌ره‌وه‌بوو، به‌لام له‌ژووره‌وه‌را هیچ تیشکیکی نه‌بوو، وه‌لامی داوه "به‌لی. هیتکلیفم. نیلی له‌مالینه؟ کوا کاسی؟ خۆشحال نیت تۆ! پیوست ناکات سه‌رت

بیشینم، کاسی لیره‌یه‌یان نا؟ قسه‌بکه‌! ده‌مه‌وی یه‌ک وشه‌ی له‌گه‌ل بدویم. قسه‌له‌گه‌ل خانمه‌که‌ت ده‌که‌م. برۆ، پیی بلی یه‌کیک له‌گیمه‌رتۆنه‌وه‌ده‌یه‌وی چاوی به‌به‌ریزتان بکه‌وئیت.

منیش وتم "چۆن به‌رگه‌ی ئەمه‌ده‌گریت؟ باشه‌چی ده‌کات؟ ئەوه‌من وا واقم ورمایه‌وه و شله‌ژاوم، بروات بی ئەو هه‌ر له‌هۆش خۆی ده‌چیت و ده‌بووریته‌وه! ئیتر تۆ هیتکلیفی! به‌لام گۆراوی! نه‌خیر که‌س باوه‌رت پی ناکات، که‌س به‌رگه‌ی ئەوه‌ناگریت. ئایا ئەو ماوه‌یه‌سه‌رباز بووئیت؟"

بی ئۆقره‌و بی ئارام، قسه‌ی پی بریم و وتی "بچۆ په‌یامه‌که‌م بگه‌یه‌نه. تا تۆ ده‌چی من له‌دۆزه‌خ ده‌تویمه‌وه!"

ده‌سکی ده‌رگاکه‌ی به‌رز کرده‌وه و من هاتمه‌ژووره‌وه. به‌لام کاتی گه‌یشتمه‌ژووری پیشوازی که‌به‌ریز لینتن و خاتوون لینتنی لی بوو، نه‌متوانی قه‌ناعه‌ت به‌خۆم بکه‌م بچه‌پیشه‌وه. پاش ماوه‌یه‌کی زۆر بریارم دا که‌پاسا بۆ ئەوه‌به‌ینمه‌وه بزانه‌مۆمه‌کانیان داگیرساوه، ده‌رگاکه‌م کرده‌وه.

پیکه‌وه له‌لای په‌نجه‌ره‌که‌دانیشتبوون که‌په‌رده‌کانی پیچه‌وانه‌ی دیواره‌کان هه‌لپه‌سه‌یترابوون، له‌ویو په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ده‌ختی ناو باخچه‌که‌و سه‌وزاییه‌سروشتییه‌که‌ی باخچه‌که‌دیار بوون، دۆلی گیمه‌رتۆن، له‌دووره‌وه‌به‌لیلی ده‌هاته‌به‌ر چاو، چونکه‌ته‌م ئەو ناوه‌ی داپۆشیبوو (چونکه‌هه‌ر که‌له‌په‌رستگاکه‌تیده‌په‌ری، ره‌نگه‌تۆ سه‌رنجت دابیت، دۆلیکی پر له‌ده‌وه‌نی کاکای به‌کاکای ده‌رده‌که‌وئیت). بانه‌کانی ویزه‌رینگ له‌سه‌ره‌وه‌له‌نیو دووکه‌له‌زیوینییه‌دا ده‌رده‌که‌وئیت. به‌لام خانووه‌کۆنه‌که‌ی ئیمه‌دیار نه‌بوو، زیاتر ده‌که‌وئیته‌خوارووی لاکه‌ی تر. ژووره‌که‌و سه‌رنشینه‌کانی و ئەو دیمه‌نه‌ی ئەوان لییان ده‌روانی بۆنی ناشتی و ته‌بایی لی ده‌هات. به‌دوودلییه‌وه‌به‌ناوی کارکردنه‌وه‌چوومه‌ژووری و هیچم نه‌ووت، پاشان پرسیاره‌که‌م کرد ده‌رباره‌ی مۆمه‌کان، پیش ئەوه‌ی بی‌مه‌ده‌روه، هیزی ناوه‌وم پالی پیوه‌نام و منگه‌یه‌کم لیوه‌هات "خاتوون یه‌کیک له‌گیمه‌رتۆن ده‌یه‌وئیت چاوی به‌تۆ بکه‌وئیت."

به‌ریز ئیندگار لینتن پرسی "چی ده‌وئیت؟"

وه لآم داوه "لیم نه پرسى كه چى دهوٲت."

كاسرىن وتى "باشه نىلى پردهكان داخه و چا بینه سه ره وه. هه ر ئیستا دهگه ریمه وه."

كاسى ژوره كهى به جى هیشت. به ریز ئیدگار هه ره سهرى دههینا و دهر دهیویست بزانی ئه و كه سه كییه.

وه لآم دایه وه "یه كیكه كه خانم خه یالى بۆ ناچیت. گه وره هیتكلیفه، به بیرت دیته وه، ئه وهى له مالى به ریز ئیرنشۆ ده ژیا."

ئیدگار مشه وهش بوو وتى "چى! مناله قه رهجه كه - چلكن و پۆخله كه؟ بۆچى به كاسرىنت نه وت كه ئه و كه سه هیتكلیفه؟"

وتم "وسبه سه رۆك به و ناوانه وه ناوى مه هینه. گه ره كاسى گوٲى لى بیت خه م دووباره وٲرانی دهكات. ئه و كاتهى هیتكلیف سه رهى هه لگرت و ديار نه ما، كاسى دللى شكا و مالوٲران بوو. و ابزانم گه رانه وهى ئه و زۆر دللى كاسى خوڤ دهكات، خوڤتر له ئاههنگیك.

به ریز ئیدگار لىنتن چووه تهك په نجه ره كه له لاکهى تری ژوره كه كه به سه ره هوشه كه دا دهیروانى. په نجه ره كهى كرده وه و سه رهى به سه ردا شوڤ كرده وه. و ابزانم ئه وان له خواره وه بوون، بۆیه به خیرایى زرهى لى هه ستا "خوشه وسته كه م! له وٲى را مه وهسته. ئه و كه سه بینه ژوره وه، گرنگ نییه با كه سیكى تابه تیش بیت" گوٲم له دهنگى ده رگاكه بوو و كاسرىن به سه ره قاندرمه كه كه وت، ماندوو و هه ناسه بركى. زۆر هه زى ده كرد خوڤشحالى خوٲى بخاته روو: له راستیدا له سه ره و فه سالییدا كاره ساتىكى جه رگبرت لى ده خوٲنده وه.

دهستى كرده ملی ئیدگار و به هه ناسه بركىتوه وتى "بلى چى ئیدگار، ئیدگار! ئای ئیدگار خوشه وسته كه م! وا هیتكلیف گه راپه وه، به لى گه راپه وه! دواتر ئیدگارى له باوهش گرت و توند به خوٲیه وه گوشى!"

به نیگه رانى و شپه زه بییه وه میرده كهى وتى "باشه باش. بۆ ئه وه مه مخنكىنه! ئه و هه رگیز بۆ من نه بووه ته سامانىكى به نرخ. ٲیویست ناكات ئاوا سه ره مست و كه یفخوڤس بیت!"

تۆزىك له خوڤشییه چروپره كهى كه م كرده وه و وتى "نازانم شیوهى له هیتكلیفى جاران ناچیت. ئیستاش له بهر خاترى من ئیوه ده بى بىن به هاوٲى. ئیستا ٲى بلىم بیته وه سه ره وه؟"

وتى "بۆ ئیره، بۆ نىو ژوروى ٲیشوازی؟"

كاسى پرسى "ئهى كوٲى؟"

سه ره و بچمى شله ژا و ٲیشنیارى موبه قه كهى كرد كه بۆ ئه و شوٲینىكى شیاوه. خاتوو لىنتن (كاسى) به دهر برىنىكى گالته جاریه وه سه برى كرد - نیمچه تووره و نیمچه ٲیكه نیناوى بوو.

پاش كه مىك لىكدى روانین، كاسى وتى "نه خیر، من ناتوانم له موبه قه كه دانیشم. ئیلن دوو میز بینه ئیره، یه كىكیان هی چینه به رزه كان بیت بۆ سه رۆك و خاتوو ئیزابیللا، ئه وى تریشیان هی چینی نزمه كان بیت بۆ هیتكلیف و خوڤ! نازیزه كه م ئاوات ٲى خوشه؟ یان ئاگرىك له شوٲینىكى تر داگیرسیتم؟ گه ره ٲى سه رگرانىت، فه رموو فه رمان بكه. وا ده چمه خواره وه و میوانه كه م دههینمه سه ره وه. خوڤشیه كه م ئه وهنده زۆره ده ترسم راستى نه بیت!"

ویستى هه ره به راکه راک بچیته خواره وه به لآم ئیدگار گرتى.

ئیدگار به منى وت "ده بى تو بچى بیه نیته سه ره وه. كاسرىن دلخوڤس به ناساییه به لآم خوٲ شیت مه كه. ته واوى سه رنشینه كانى ئیره نابى ئه م جوڤه شیوازی ٲیشوازییه ت ببینن وهك خزمه تكار راکه یته خواره وه خوٲ براكه ت نییه.

من روٲیشتم و هیتكلیفم بینى له ژیر هه یوانه كه چاوه رٲى ده كرد، ديار بوو ٲیشبینى داوه تكدردنى ژوره وهى ده كرد. بى ئه وهى یهك وشه به فیرۆ بدات به دواى شوٲین ٲیكانى من كه وت، منیش برده لای سه رۆك و خاتوون (ئیدگار و كاسى) كه روومه ته كانیان سوور ببوونه وه و نیشانهى ناپاکییان ٲیوه ديار بوو، هیشتا په لهى ناپاکییه كه یان هه ره به سه ره و فه ساله وه ما بوو. به لآم رووى كاسى هه ستىكى تری به خوڤه بینى كاتى هاوٲىكهى له ده رگاكه به ديار كه وت. لى چووه ٲیشه وه، هه ردوو دهستى گرت و برده لای ئیدگار. پاشان په نجه كانى ئیدگارى گرت و تووند گووشى و خستیه نىو په نجه كانى هیتكلیف. ئیستا به ته واوى به هوٲى ئاگرى رووناكى

مۆمهکه تهواو دههاتنه بهرچا، من واقم ورمما بوو، له ژيانمدا ئاوا حهپهساوی نهیگرتومه.

بۆ ئهوهی زیاتر باسی گۆرانی هیتکلیف بکه، دهبی ئهوه بلیم که دریتتر ببوو، بهژن و بالایی وهک وهرزشوانان ریکوییک بوو، پیاویکی جهسته قایم و قۆز بوو. لهگهڵ ئهوهشدا سهروکهکهی من به کۆیلان دهچوو، شیوهی گهنجیکی دهمرووی دهکرد. قیافهی هیتکلیف ئهوهی بۆ دهسهلماندین که له نیو سوپادا خزمهتی کردوه. قسه و گوفتاری له چاو ئیدگار بهئزمونتر و گهورهتر بوو و سیفهتی بریاری پیوه دیار بوو. بهپیاویکی زۆر دانا و ژیر دههاته بهرچاو. هیچ ئاسههاری چلکنی و چهپهلی جارانی پیوه دیار نهبوو. بهلام هیشتا توندی و دری و تیژییهکی بهنیو چاوه ناگرین و رهش و شارستانیهکانی ههر دیار بوو. بهلام زۆر راقی بوو، تهناهت شیوازی وهستان و قسهکردن و جوولانهوهی به کهسه شکومهندهکان دهچوو: رهی و دژوارییهکهی نهماوو: بۆ خولهکیک ئهوهی بهبیر هاتهوه که تازه بهچلکن و چهپهڵ بانگی کرد، که پیشتر ههر واشی پی دهوت. هیتکلیف دهستهکانی سربیهوه و به ساردی سهیری نیوچاوانی کرد تا وای لی کرد قسه بکات.

به وردی وتی "گهوره دانیشه. خاتوو لینتن (کاسی) یادهوهرییهکانی دیتتهوه یاد، ئهمش وام لی دهکات پیشوازییهکی گهرمت لی بکه. بی گومان ههر شتییک دلی کاسی خۆش بکات من سوپاسگوزاری ئهوه شتتهم.

هیتکلیف وهلامی داوه "منیش ههر وام. بهتایبهتی دهستیکی منیش له دلخۆشکردنی کاسیدا بیت جا ههر شتییک بیت. به خۆشحالییهوه سهعاتیک یان دووان دهمنیمهوه."

هیتکلیف بهرامبهر کاسرین دانیشته، که بهردهوام سهیری نیو چاوانی دهکرد وهک بلایی دهترسا نهوهک له شوینکهکی خۆی نهمنیت و له بهر چاوی ون بیت. بهلام هیتکلیف چاوهکانی بهرووی کاسی زۆر بهرز نهدهکردهوه: جار جاره نیگایهکی تیز و خیرای دهکرد، بهلام زوو دایدهخستهوه، ههر جاره و بهتمانهتر و هسههترتر دهبوو، خۆشییهکی ئاشکرای له سیمای کاسی بهدی دهکرد. ههر دووکیان ئهوهنده رۆ چوووبونه نیو خهیاڵ و خۆشی بهکترییهوه ئاگایان لهوه نهبوو له بهردهمی ئهوانی تر

ئیحراج دهبن یان نا. بهلام بهرپیز ئیدگار وا نهبوو: رهنگی سپی ههگهرا بوو و بیزاری و قهلسبوونی پیوه دیار بوو: ئهوه ههستهی گهیشته لووتکه کاتی کاسی ههلساوه سهر پی و بهنیو فهرشهکهدا رۆیشته و دووباره دهستهکانی هیتکلیفی گرتتهوه و وهک بلایی مێردیهتی رووی به پیکهین پشکووت.

به خۆشییهکی چاوهروانهکراوهوه وتی "بهیانی وهک خهون دیتته بهرچاوم! بههیچ شیوهیهک باوهر ناکه جاریکی تر دهستم بهدهستت کهوت و قسهه لهگهڵ کردی و چاوم بهچاوت شاد بووهوه. ئیستا ئهی هیتکلیفی درنده تۆ شایهنی ئهوه پیشوازییه نیت. چونکه تۆ بۆ ماوهی سی سال خۆت ون و بیدهنگ کرد، بۆ ماوهی سی سال ههرگیز منت نههات به بیر و خهیاڵدا!"

هیتکلیف بهدهنگیکی نزم و ژیرانه وتی "دیاره تۆ زۆر بیرت له من کردوهتهوه ماوهی ئهوه سی ساله. له میژ نییه گویم له زهواجهکهتان بوو کاسی. کاتی له ههوشهکه چاوهرپیم دهکرد، بیرم لهو پلانه کردهوه که تهنیا سهیریکی رووت بکه، سهیریکی واق ورممان، سهیرییک که بهزۆری بهپهردهی خۆشی رووی خۆی داپۆشیوه. پاشان پچم خۆم لهگهڵ هیندلی بهکلایی بکهمهوه، پاشان ئهوه یاسایه قهدهغه بکه که بهخۆم کارهکان بکه. پیشوازییهکهت ئهوه فیکرانهی له میشکی من سربیهوه، بهلام ئاگهداری ئهوه به که جاریکی تر بهشیوهیهکی تر دهبی چاوت به من بکهویت! نهخیز جاریکی تر تۆ ناتوانی سههرگردانم بکهیت. تۆ بهراستی دلت توند و پهشوکاو بوو بۆ من، وا نییه؟ نا بۆ ئهمش هۆیهک ههبوو. من بهرهنگاری ژیانیکی تال بوومهوه لهوهتهی دواجار گویم له دهنگت بوو. دهبی تۆ بمبهخشی، منیش داوای لیبوردنت لی دهکهه چونکه من تهنیا بۆ تۆ ژيام و خهباتم کرد!"

ئیدگار قسهکانی پی بری و وتی، ههولی دا تا رادهیهک بهئهدب بیت و کۆنترۆلی تۆنه ئاسایییهکهی خۆی بکات "کاسرین تکا دهکهه با چایهکه سارد نهبیتتهوه وهره لای میزهکه. بهرپیز هیتکلیف گهشتیکی زۆری له پیشه، ئارهزووی خۆیهتی له ههر شوینیک بیت ئهمشهوه، من زۆر تینووومه."

کاسرین لای گولدانهکه گیرسایهوه. خاتوو ئیزابیللا که بهزهنگیک بانگ کرا، هات. پاشان دهستیان کرده کورسییهکان و هاتنه پیشهوه، من ژوررهکهه بهجی هیشته.

ژەمی نان خواردن ئەو پەری دە دەقیقەیی خایاند. کووپەکەیی کاسرین قەت پەروونی بەخۆو نەبینی: خواردن و خواردنەووی لا قورس بوو. ئیدگاریش بەئاستەم دەمی دەگەیانده پیاڵەکە و تۆزیککی هەڵدەدا خوارەو. میوانەکەیان کاتی مانەووی لە سەعاتیک زیاتر درێژ نەکردەو. کاتی هیتکلیف رۆیشت، ئیم پرسی ئایا دەچیتە گیمەرتۆن یان نا؟

وہ لآمی دایەوہ "نەخیر، دەچمە بانەکانی ویزەرینگ. بەرێژ ئیرنشۆ (هیندلی) داوہتی کردم، کاتی ئەم بەیانییە تەلەفۆنم بۆ کرد."

ئەها بەرێژ ئیرنشۆ داوہتی کردووە، هممم! ئەویش دیارە تەلەفۆنی بۆ بەرێژ ئیرنشۆ کردووە! پاش ئەووی رۆیشت، ئەو رستانەم بەئازارەو بەدەمدا هات. دەبی تۆزیک دوو روو نەبوویت، دەبی بەنیازی گۆبەندیک نەهاتبیتەو و لات؟ هۆپەکم کرد: مووچرکێک بەقوولایی دلمدا هات، خۆزگە ئەو کورە هەر لە دەرەو دەمایەوہ هەرگیز نەدەهاتەوہ.

دەورو بەری نیوہ شەو، خاتوو کاسی خۆی خزانده پێخەفەکەم و لە یەکەم بۆرژانم بەئاگا هاتم، لە تەنیشتم دانیشتم، قژی راکیشام و لە خەو هەلێساندم.

بەروویکی پۆزشەوہ، کاسی وتی "ئیلن، ناتوانم پشوو بەم، خەو ناچیتە چاوم. بوونەوهریککی زیندووم دەوئەمیشە لەگەلمدا بیت و هاوہەشی ئەو خۆشییەم بیت! ئیدگار لا لمووزە، چونکە من دلم بەشتیک خۆشە ئەو کەیفی پئ نایەت: خۆ دەمی لیک ناکاتەوہ، گەر بەیەکیشی بکیشیت لە قسەیی پروووچ و هەلیت و پەلیت هیچی تری لە دەم نایەتە دەر. ئەو پئ لەسەر ئەوہ دادەگریت کە من زۆر درندە و خۆپەرستم حەزم لە قسەییە کاتی ئەو نەخۆشە و کوویر دەبیت بۆ پشییە خەویک. هەمیشە بەکەمترین توورە بوون خۆی نەخۆش دەخات! چەند رستەپەکم دەربارەیی هیتکلیف وت، ئەویش بە هەستیکی پڕ لە دلپەسییەوہ، هاواری لئ هەستا "ئای باوکە سەرم دیشیت، خەریکە مێشکم دەتەقیت. بۆیە منیش هەلسام و بەجیم هیشتم."

وہ لآم داوہ "ئئ باشە ستایش و پیاہە لگوتنی هیتکلیف چ سوودیکی بۆ ئیدگار هەییە؟ خۆت دەزانی کوران لەسەر کچان بەینیان تیک دەچیت و هەمیشە رقیان لە یەکتەرە. بەهەمان شیوہ، گەر باس و ستایشی ئیدگار بکەیت لای هیتکلیف ئەوا ئەو

هەر زۆر رقی لئ دەبیت و کەر دەبیت: ئا ئەمە سروشتی مرۆفە. تۆ هیچی تر باسی هیتکلیف لای ئیدگار مەکە، بەتەنیا وازی لئ بێنە، چ پێوہندیت بەسەر ئەوہوہ هەییە شەرە قسە لە نیوان ئەو دووانە بکەیت، سەرت نایەشتیت بۆ پەرووی تئ دەئالینی!"

کاسی بەردەوام بوو "بەلام ئایا ئەمە گەرەترین بێهیزی ناخاتە روو؟ من دلپەسی ناکەم: هەرگیز هەستم بریندار نابیت، یان ئیرہییم بەوہ نایەت گەر قژی ئیزابیتا زەرد و جوان و بریسکەدار بیت، یان سەرنج بەپێستی بەم بزنام چۆنە، یان سەیرم بەجوانییەکەیی بیت، یان ئەو خولیا و خۆشەویستیەیی کە خیزانەکە بۆ ئەووی دەرەبەرن. تەنانەت تۆش نیلی، گەر هەندئ جار مشتومریک لە نیوانمان روو بدات، تۆ یەکسەر پشنگیری ئەو دەکەیت، منیش وەک دایکیکی گەمژە هاوار دەکەم: من بەخۆشەویستەکەم بانگی دەکەم، هەندئ مەراییشی بۆ دەکەم تا میزازی باش بیت. گەر بەینی ئیمە خۆش بیت ئەوا براکەیی (ئیدگار) زۆر دلئ خۆش دەبیت، کە ئەویش دلخۆش بیت واتە من دلخۆش دەبم. بەلام زۆر بەیەکتەر دەچن: دوو منالی بەناز و فیزن. جیہانیککی خەيالی بۆ ئەوان دروست بوو، هەرچەندە من گالتم بەهەردووکیان دیت، پیم وایە سزایەکی ژیرانە هەردووکیان بەهەمان شیوہ چاک دەکات."

وتم "خاتوو لینتن (کاسی) تۆ بەهەلەدا چووی. ئەوان گالته بەتۆ دەکەن: دەزانم چی روو دەدات گەر وا نەکەن. تۆ زۆر باش دەزانی لەگەل توورە و قینچکە تەنگییەکیان هەل بکەیت و خۆت لیان لا بەدەیت، ئەوانیش هەموو خۆشییەکی تۆیان دەوێت. بەلام، رەنگە دوا جار تئ بکەوی، لەسەر شتیک کە ئەنجامی یەکسانی بۆ هەردوو لا هەبیت، پاشان ئەوانەیی تۆ بەبی هیزیان دەزانی رەنگە زۆر لە تۆ کەللە رەقتەر دەرچن. ئەوانەیی تۆ وا دەزانی تۆیان زۆر خۆش دەوێت رەنگە، زۆر رقیان لیت بیت! بە پیکەنینەوہ وتی "ئەو کاتە دەبی بۆ مردن شەر بکەین، وا نییە؟ پیت دەلیم نەخیر، من زۆر باوہرم بەخۆشەویستی ئیدگار هەییە و دلسۆزم بوی، ئەوہندە باوہرم پتیەتی گەر بشیکۆرم لەوہ ناچیت بیر لە تۆلە بکاتەوہ."

نامۆزگاریم دەکرد کە زیاتر خودی ئیدگار نەک خۆشەویستیەکەیی هەلبسەنگینیت.

خۆشه‌ویستی و دلفراوانییە پاداشتی ئێدگارێ داوه به‌وه‌ی که بۆ چەند پوژتیک خانوو‌ه‌که‌ی وه‌ک به‌هه‌شت دەر‌ازانده‌وه، هه‌ردووکیان سه‌رۆک و خزمه‌تکاره‌کان سوودیان له تیشکی به‌رده‌وامی خۆر وهرده‌گرت.

هیتکلیف (له‌مه‌و پاش ده‌بی بلیم به‌ریز هیتکلیف) نازادی سه‌ردانیکردنی سه‌ر سه‌رکۆس گره‌نجی به‌هه‌شیاری به‌کار هینا، یه‌که‌م جار: پێ ده‌چوو ته‌نیا مه‌زنده‌ی ئه‌وه بکات بزانی به‌رامبه‌ره‌که‌ی چۆن وه‌ری ده‌گریت. کاسرینیش زۆر به‌هه‌ستیاری دهربرینه‌کانی به‌خۆشی له پیشوازیکردنی ئه‌ودا هه‌لده‌بژارد. ئه‌ویش ورده ورده مافه‌کانی دامه‌زراند بۆ ئه‌وه‌ی پیشبینی بکریت. ته‌واو پێچه‌وانه‌ی منالی بوو، ئه‌مه‌ش خزمه‌تی کرد به‌شپۆه‌یه‌ک که هه‌موو هه‌سته‌کان به‌رامبه‌ر به‌و پێچه‌وانه ببنه‌وه. زه‌حمه‌تی سه‌رۆک زۆر هینم بوو، بارودۆخه‌کان ته‌واو گۆرابوون و که‌نالێکی تری به‌خۆوه بینیبوو.

سه‌رچاوه‌ی نوێی گه‌رفته‌کان له‌و به‌ده‌ختییه پیشبینی نه‌کراوه سه‌ری هه‌لدا که ئیزابیتا لیننتی خوشکی ئیدگار لینتن له به‌رامبه‌ر میوانه قۆزه‌که‌یان (هیتکلیف) خۆی پێ نه‌گیرا و له‌پرا هه‌ست و سوۆزی بۆ چوو، له‌پرا خۆشی ویت. ئیزابیتا ئه‌و کاته کچیکی ناسک و جوان، تازه پێی نابوو هه‌ژده سالی. له‌ روخساردا منال دیار بوو، به‌لام خاوه‌ن ژیاړیکی بێ وینه بوو، هه‌ستی جۆش و خروشی هه‌بوو، کچیکی خۆش مه‌شره‌ب بوو، به‌لام جار جار هه‌رش میزازی بوو. براهه‌ی که زۆری خۆشه‌ویستی واقی ورم له‌وه‌سته‌ی خوشکی به‌رامبه‌ر به‌هیتکلیف. به‌لاوه‌نانی هه‌ژاری هاوپه‌یمانیه‌تیک له‌گه‌ل پیاوێکی بێ ناو و سه‌ر و سوۆرخ، هه‌روه‌ها ئه‌و واقیعه شیاوه‌ی که مولکه‌که‌ی، له‌ پاره نه‌دانی میراتگره پیاوه‌که‌ی، ره‌نگه بیگوازیته‌وه بۆ ئه‌م ده‌سه‌لاته. هه‌ستی به‌سه‌روشتی هیتکلیف کردبوو: ئه‌وه‌ی ده‌زانی هه‌رچه‌نده سه‌رو فه‌سالی گۆرابوو، به‌لام ئه‌قلی نه‌گۆر و نه‌گۆراو بوو. ئه‌ویش له‌وه‌قله‌ تۆقیبوو. ئایدیه‌ی پابه‌ندکردنی ئیزابیتا به‌پاراستنی ئه‌و زۆری کاری لێ کردبوو. پابه‌ندبوونی ئیزابیتا به‌هیتکلیف زۆر خیراتر بوو له‌ پلان و بیرکردنه‌وه‌ی ئیدگار، تا دواجار گه‌یشه‌ ئاستیک هه‌چ شتی که نه‌یتوانی پێی بگریت. تا وای لێ هات لۆمه‌ی هیتکلیفی کرد به‌وه‌ی گوايه به‌ئه‌نقه‌ست و ده‌کات.

له‌ کاتیکدا هه‌موومان هه‌ستمان به‌وه‌ کرد که خاتوو ئیزابیتا دلی به‌ شتی که وه‌ به‌نده. هه‌لسوکه‌وتی تووره و ناجۆر بوو، له‌ بنه‌وه شه‌ری ده‌ست پێ کردبوو له‌گه‌ل کاسی و هه‌میشه گالته‌ی پێ ده‌کرد، تا وای لێ هات کاسی نه‌یتوانی هه‌چی تر به‌رگه‌ بگریت چونکه ئارامییه‌که‌ی سنووردار بوو. ئیمه‌ش تا راده‌یه‌ک پاساومان بۆ ده‌هینایه‌وه ده‌مانوت که ئیزابیتا به‌ته‌واوی نه‌خۆش که‌وتوو و ته‌ندروستی باش نییه. له‌ به‌ر چاوی ئیمه‌ ده‌که‌وته خواره‌وه و ده‌بوورایه‌وه. به‌لام پوژتیک، زۆر چه‌توون بوو و نانی به‌یانی ره‌ت کرده‌وه، نا‌ره‌زایی ئه‌وه‌ی دهرده‌بیری که خزمه‌تکاره‌کان به‌دلی ئه‌ویان نه‌کردوو، هه‌روه‌ها کاسی وای لێ کردوو که هه‌چ حیسابی له‌و ماله‌دا بۆ نه‌کریت، ئیدگار پشت گوپی خستوو، سه‌رمای بووه و دکتۆره‌کانیش ئاوا به‌جێیان هه‌یشتوو، گوايه ئیمه به‌ئه‌نقه‌ست ئاگردانه‌که‌مان هه‌لنه‌کردوو بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و زیاتر سه‌رمای بیت، ئیتر سه‌دان به‌هانه‌ی له‌م جۆره‌ی دۆزییه‌وه. خاتوو کاسی به‌دله‌وه پێی ده‌گوت که ده‌بی بجیته سه‌ر جیگه‌که‌ی، به‌خیرایی بانگی دکتۆری بۆ کرد. ناو هینانی کینیس قیژه‌ی له‌ ئیزابیتا هه‌لساند، ده‌یوت که ته‌ندروستی هه‌چ عه‌یبی نییه. ئه‌مه ته‌نیا وشکی و ره‌قی کاسرینه دناخۆش و دلته‌نگی کردووم.

خاتوو کاسرین سه‌ری سوورما و هاواری لێ هه‌ستا "چۆن ده‌توانی بلی من وشک و ره‌قم، هه‌ی چه‌توون و چه‌قاوه‌سوو؟ بیگومان تۆ ئه‌قلی خۆت له‌ ده‌ست داوه له‌سه‌ر خۆت نیت. پیم بلی من چ کاتیک له‌گه‌ل تۆ دلره‌ق و وشک بوومه، ها؟"

ئیزابیتا هه‌نسک دایگرت و وتی "دوینێ و ئیستاش!"

برازنه‌که‌ی (کاسی) وتی "دوینێ! ئی باشه به‌ چ هۆیه‌ک، چۆن؟"

"کاتی به‌نیو به‌یاره‌که‌دا رویشتن: تۆ وت چ شوینیکت پێ خۆشه، برۆ له‌وێ پیاسه بکه، تۆش له‌گه‌ل به‌ریز هیتکلیف پیاسه‌ت کرد؟"

کاسرین پیکه‌نی و وتی "هه‌ر ته‌نیا له‌ به‌ر ئه‌وه ده‌لیتی که من دلره‌ق و وشکم؟ ئه‌وه هه‌چ گومانی نییه که هاتنه‌که‌ت له‌گه‌ل من هه‌چ مانایه‌کی نه‌بوو؟ لای ئیمه ئاسایی بوو که تۆ له‌گه‌ل ئیمه بیت یان نا. به‌رای خۆم قسه‌کانی هیتکلیف شتیکی و نه‌بوو گوپییه‌کانی تۆ دلخۆش بکات."

کچه‌ گه‌نجه‌که ده‌ستی به‌گریان کرد "نا مه‌سه‌له‌که‌ و نه‌بوو. تۆ هه‌زت کرد من

بوهستمه وه. ئەو باشتەر دال و دەررونی هیتکلیف دەخوینتته وه و شارهزایه، به لاکو بگره له هه موو که سیکی تر باشتەر دهیناسیت، کاسی نه بیت هیچ که سی تر ناتوانیت ئاوا دال و دەررونیه خراپه که ی بخوینتته وه، که س ناتوانیت تیی بگات. خه لکی راستگۆ و سه رفراز کرد وه کهانی ناشاریتته وه. چۆن ژیاوه؟ چۆن دهوله مه ند بوو؟ بوچی له بانه کهانی ویزه رینگ ده مینیتته وه، ئەو خانووه ی پیاویک که قیز و رقی لی ده بیتته وه؟ ده لاین له وه ته ی هیتکلیف هاتووه ته وه، هیندلی خراپتر و خراپتر بووه. پیکه وه تا به یانی داده نیشن، هیندلی پاره ی لی قهرز کردووه له به رامبه ر ئه رزه که ی، هیچ شتیک ناکات ته نیا قومار ده کات و ده خواته وه: ته نیا هه فته یه که پیش نیستا ئە وه م گوئی لی بوو - جو زیف ئە وه ی پی وتم - له گیمه رتۆن چاوم پیی که وت.

جو زیف پیمی وت "که هه ل سوکه وت و په فتاری هیتکلیف زۆر گۆراوه. هه موو گیانی پلان و تۆله یه. که س ناویریت خو ی لی بدات. وا خه ریکه ده ست به سه ر هه موو سامانی هیندلی داده گریت. پلانی هه یه که سی تری خو ش نه ویت. که سی به لاوه گرنگ نییه." خاتوو ئیزابیللا راسته جو زیف که سیکی ئیسک گران و چه په له به لام درۆزن نییه، گه ر ئەو قسانه ی له سه ر په فتاره کهانی هیتکلیف راست بیت ئەوا تۆ هه رگیز نابیی دلت به وه خو ش بیت میردیکي ئاوات هه بیت، وا نییه؟"

ئیزابیللا وه لامی دایه وه "ئیلن تۆش هه ر له گه ل ئەوانی تری و هیچ جیاوازییه که نییه! گوئی له بوختان و درۆ و ده له سه ی تۆ ناگرم. تۆ چ کینه هه لگر و زگ ره شیکی خه ریکه قه ناعه تم پی بینی که هیچ خو شییه که له جیهاندا نییه!"

نازانم هه ر به ر ده وام بوو له سه ر ئەو خه یاله ی یان له سه ره خو ی لابر، یانیش هه ر لای خو ی پاراستی، بۆ ئەوه یان نازانم بلیم چی به لام کاتی زۆر که م ما بوو بۆ بیرکردنه وه یه کی قوول له مه سه له که. رۆژی پاشتر، کۆبوونه وه یه که ده رباره ی دادوهری هه بوو له شاروچکه که ی ته نیشتمان، سه روکه که ی من ده بوايه هه ر به شداری له و کۆبوونه وه یه بکات، به ریز هیتکلیفیش به و مه سه له یه ئاگه دار بوو و زانی ئیدگار له مال نابیت، زووتر له کاتی ئاسایی هات. کاسرین و ئیزابیللا له کتیبه خانه که دانیشتبوون، ئاسایی وه که دوو دوژمنی یه کتر، به لام بیده نگ بوون: ئیزابیللا ئەو مه سه له ی پیشووی هه ر له بیر ما بوو، هه ست و سوژه کهانی وه که نه یینییه که له ناخیدا

گه شه ی کرد. کاسرین هه زی به چاره ی نه بوو دیار بوو به دانیشتنی ئەو له لای دلته نگ ببوو، به هه ر شیوه یه که رووی به پیکه نه نین پشکوتبا ئەوا ئیزابیللا له سه ر خو ی حیسابی ده کرد. به لام هه ر پیکه نه ی کاتی بینی هیتکلیف به لای په نجه ره که دا تپه ی بوو. بینیم شتیک له لای ئاگره که ده جوو لیت، زه رده خه نه یکی خراپ به سه ر لیوانی کاسی ده بینرا. ئیزابیللا بیزار ببوو له بیرکردنه وه کهانی، یان به کتیبیک، مایه وه تا ده رگا که کرایه وه. زۆر دره نگ بوو بۆ را کردن، گه ر ئاسایی و کرده یی بوايه بیگومان رای ده کرد.

کاسرین به خو شحالییه وه کورسیه کی بۆ لای ئاگره که را کتیشا و وتی "وه ره ژووری، ئەوه راسته! نا لیره دا دوو که سی دال پر له خه م هه یه، پیوستیان به که سی سییه مه بۆ ئەوه ی شه کریک له نیوانیاندا بشکینیت. تۆ ئەو که سه ی که ئیمه هه ر دوو که مان هه لیده بیژیرین. هیتکلیف به شانازییه وه یه کیکت پی نیشان ده دم که زۆر زیاتر له من تۆی خو ش ده ویت. وابزانم هه ست به لاواندنه وه ده که ییت. نا نه خیر ئەو که سه نیلی نییه، سه یری نیلی قور به سه ر مه که! ئەوه تا دۆشدا ما وه که م دلی چووته یان کراوه ته وه بۆ جوانی بالات و جوانی ئەخلاق و گوفتار و په فتارت. به ده ست و بازووی تۆ بیت ئەو که سه برای ئیدگار!" گالته ی ده کرد، کچه داماوه که به تووره یی هه لسا یه وه و ویستی بروات، کاسی گرتی و به رده وام بوو "نا نا ئیزابیللا تۆ نابیی رابکه ییت. هیتکلیف وه که پشیلان له سه ر تۆ مشتومرمان بوو، له خو ته رخانکردن و سه رسامبوون به تۆ من به ته واوی دۆراندم: سه ره رای ئەوه ش، ئەوه شم پی و تراوه گه ر بیت و من هیچ عیلاقه م نه بیت به مه سه له که وه ئەوا رکا به ره که م هه ر خو ی به ته نیا تیریک له گیانت گیر ده کات و بۆ تا هه میشه ده تگریت. را و هه ستی منیش ره وانه ی دۆزه خ بکات!؟"

ئیزابیللا به شکۆمه ندی و فیزیکه وه خو ی هینا و برد، ته کانیکي دا بۆ ئەوه ی ده ستی هه لته کینیت و وتی "کاسی، سوپاست ده که م بۆ راستییه که، به لام له نوکته شدا بۆت نییه بوختانم پی بکه ییت قسه م پی هه لبه ستی! به ریز هیتکلیف، دلنه رم به و به هاوړیکه ت بلی با دهستم به ردا ت: له بیری چووه که تۆ و من هاوړیی نزیکي یه کتر نین، مه به ستی له و قسانه ته نیا ئازاردان و تووره کردنی منه."

هیتکلیف وتی "گەر هی من بوان، زۆر له وه که متر ده بوون، هه رچه نده ئیزابینا لینتن گه مژه بیت، شیت بیت، به کورتی، ههروه کو خۆت فهرمووت واز له مه سه له یه ده هینین."

مه سه له که بیان له زمان کرده دهروه، پیم وایه کاسرین له میشکیشی ده رهینا. به لام هیتکلیف، بیگومانم، له قسه و باسی ئیواران به بیرری ده هاته وه. بینیم له بهر خۆیه وه زه رده خه نه یه کی لیوه هات، ددانه کانی به ناوی تۆله لیک جیر ده کرده وه، کاتیکیش که خاتوو کاسرین به هه ر شتیک بیت ژورره که ی بۆ ساتیک جی هیشتا، ئەو نغرووی خه یاله تۆله ئامیزه کانی ده بوو.

به رده وام سه یری جووله کانیم ده کرد. دلم به لای سه رۆکدا ده چوو له به رژه وهندی لای کاسرین: ژیرانه بیرم کرده وه، له بهر ئەوه ی ئیدگار به به زه یی و پیاویکی باش بوو، به متمانه و راستگۆ بوو، کاسیش به دوزمن حیساب ناکریت، به لام که ئەو قسانه ی به هیتکلیف وت، زۆر متمانه م به ویش نه ما، متمانه م به بیرو باوه ره کانیسی نه ما، ئیستاش هه ر به زه یی به ههسته کانی نه ده هاته وه. هه زم ده کرد شتیک روو بدات بۆ ئەوه ی بانه کانی ویزه رینگ و گرهنج له ژیر دهستی هیتکلیف رزگاریان بیت، دووباره سه ری هه لگریت و بروات چونکه کاتی ئەو لیره نه بوو ئیمه زۆر ته با بووین. سه ردانه کانی مۆته که یه کی به رده وام بوون بۆ من، بۆیه گومانم له سه رۆکیشم (هیندی) هه بوو. ماله که ی له بانه کانی ویزه رینگ هه موو زۆلم و سته می رابردوی شی ده کاته وه. هه ستم کرد که خوا مه ر و مالاته که ی ون کردوه بۆ ئەوه ی نه چنه وه ژیر رکیفی ئەو. ههروه ها هه ستم به وهش کرد که دیوه زمه یه کی ناپه سه ند له نیوان ئەو دوو خانووه دا خه ریکی شتیک به ده، چاوه ری ئه وه کاته بووم که هه موو شتیک به ته قیته وه و ویران بیت.

به شی یانزه م

هه ندی جار، کاتی به ته نیا بیرم له و شتانه ده کرده وه، له پرا به ترس و تۆقینه وه به هۆش خۆم ده هاتمه وه، کلاوه که م له سه ر ده کرد و ده چوومه نیو کیلکه گه بۆ ئەوه ی بزائم ئەو شتانه له نیو کیلکه که چۆن ده بی. قه ناعه تم به ویزدانی خۆم هینابوو که ئەوه ئه رکیکه له سه ر شانم ده بی ئاگه داری بکه مه وه چۆن خه لکی قسه له باره ی رینگه کانی ده کن. پاشان هه موو ره فتار و هه لسه وکه وته خراپه کانم لیکدا یه وه، بۆم ده رکه وت که هه یج شتیک سوودی پی ناگه یه نیت، وای لی ده کردم دووباره بچمه وه نیو ماله پر له خه مه که، گومانیشم له وه هه بوو که تۆقره بگرم و ئەو قسانه نه که م.

جاریک به لای ده روازه کۆنه که تیپه پیم، به رینگه که ی خۆم گه شتیکم کرد بۆ گیمه رتۆن. ئان و ساتی ئەوه بوو هه موو شتیک پی بلیم: پاش نیوه پۆیه کی دره وشاوه و شه خته یی بوو، ئه رزیک ی رووت، رینگه کهش ره ق و وشک بوو. گه یشتمه به ردیك که رینگه که له وئ ته واو ده بیت، ده بی ئا له وئ به لای چه پدا بچیته نیو به یاره که، قور و لیته یه ک بوو نه بیته وه، پیته کانی "ب.و" له لای باکوردا ده رکه وت، له لای رۆژه لات پیتی "گ" و له سه ر باشووری رۆژئاواش "ت.گ" ده رکه وت. ئەو پیتانه وه ک ریبه ریک وا بوون بۆ گرهنج و بانه کان و گونده که. خۆر له سه ره وه را خۆله میشی بوو و زه رد ده ره وشایه وه، هاوینی به بیر هینامه وه، ناتوانم بلیم بۆچی هاوینی به بیر هینامه وه، به لام له پرا هه موو ههسته کانی منالیم وه که ته زوو یک به نیو دلما گیران. بیست سال له مه و بهر من و هیندی شونیک کی خۆشمان هه لبژارد. زۆر له کهش و هه وا که رامام، وه ستام، کونیکم بینی له خواره وه که ئیستاش پر بوو له لولپیح و به رده خره لووسه کانی ته نکاوه کان. که ئیمه ئەوسا زۆر هه زمان له و ناوه

بوو و شتی سهیرمان دهکرد، وهک بلّی دوینّی بوو، هەر خیرا خۆم گه یانده ئهوی و لهسهه پارچه فریزیکی وشک دانیشتم: سههه چوارگۆش و تاریکه کهی چهمایهوه، به شتیکی بچووک دهکهوته گیانی زهوی و قوولی دهکرد بهمه بهستی چهند کونیک بۆ یاریکردن. پاشان پری دهکرد له شت. بۆ ویستانه وتم "تای هیندلی داماو". له خۆمهوه وروژام. هاته بهرچاوم وامزانی ئهوسا بوو، چاوهکانم رهشکهوپیشکهیان بوو: وامزانی مناله که چاوی بهرز کردهوه و تیژ روانییه چاوهکانی من! کاتیک چاو ترووکانیکم کرد، ون بوو، بهلام یه کسهه بۆ ساتهکانم له بانهکان گریام. ئهفسانهکان وایان لّی کردم له گه لّ ئهوه ترپهیه رابیم: وام دانا که ئهوه مردووه! ههچهند له خانووهکه نزیکتی دهبوومهوه، ئهوهنده زیاتر ترسم لّی دانیشت، کاتیک خانووهکه لّی بهدیار کهوت، ههموو گیانم کهوته لهرزین. تارماییه که منی ههژاند: وهستا و سهیری نیو دهروازه کهی دهکرد. یه کهم جار که سهیرم کرد کوریککی ئهبرۆ قاوهیی چاو جنۆکهیی لای پهنجهرهکان دانراوه. زیاتر لّی ورد بوومهوه، زانیم که ئهوه هاریتۆنه، هاریتۆنی من، زۆر نهگۆراوه له وهتهی ده مانگ له مه وه بهر به جیم هیشتووه.

ترسه قۆرهکانم یه کسهه له بیر چۆوه و هاوارم لّی ههستا "نازیزه کهم خوا یارمهتیت بدات! هاریتۆن منم نیلی! نیلی، په رستاره کهت". دهستهکانی کیشایهوه و بهردیکی هه لگرتهوه.

وتم "هاریتۆن، هاتووم چاوم به باوکت بکهویت" وام نیشان دا که من هه نیلییه کهی جارام، گهر رۆژیک له یادی مابیت من له گه لّی ژیاوم. به لام منی یه کسهه نه ناسییهوه.

بهرده کهی دهستی بهرز کردهوه و ویستی بهرد بارانم بکات، به قسهی خۆش ههولم دا نهیهاو یژیت، به لام دهستی نه وهستا: بهرده که بهر کلاوه کهم کهوت، پاشان لّیوهکانی بهیه کدا کیشان، دیار بوو پری زگی نهفرهتکردن بوو، نازانم خۆی فیتری ببوو یان نا، به لام دیار بوو له خه لکی ترهوه فیتر بوو بیت. سیفه تهکانی منالی تهواو گۆرابوون بۆ رهفتاری ناشرین و قسهی بّی که لک، ئه م دیمه نه توورهی نه کردم به لام هه موو دل و دهروون و گیانمی هینایه خورپه. ئهوه دیمه نه تنیا به گریان هیور

دهبووهوه، له گیرفانم پورته قالیکم ده رهینا، دامی بۆ ئهوهی هه ندی بیته وه سهه خۆی. دوودل بوو له وهرگرتنی پورته قاله که، پاشان له دهستی فراند، وهک بلّی من نایده مّی و ته نیا بۆ بّی ئومید کردنی ئهوه پورته قاله کهم راگرتووه. پورته قالیکی ترم نیشان دا، به لام نه مهیشت دهستی بگاتی.

پرسیم "کّی فیتری ئهوه قسه جوانانهی کردی، کورپه کهم؟ مامۆستا تاییه تییبه کهت؟" وهلامی دایهوه "تۆ و مامۆستا کهش به نهفرهت بن! ئهوه شتهم بدی!" وتم "پیمان بلّی ئهوه وانانهت له کوئی وهرگرتووه، ئینجا پورته قاله که وهرده گریت. کّی سهروکتته؟"

"باوکم، شهیتانه که" ئه مه وهلامی ئهوه بوو.

بهردهوام بووم "چی له باوکت فیتر بوویت؟"

بازیکی بۆ میوه که دا و منیش بهرزترم کردهوه. لیم پرسی "چیت فیتر دهکات؟" وتی "هیچ شتیکی، بهس پیم ده لّیت له بهر چاوی ون بم. ناتوانیت له ئامیزم بگریت، چونکه من سویند به سهه ئهوه دهخۆم."

وتم "نۆو! کهواته شهیتانه که فیتر دهکات سویند به باوکت بخۆی؟"

وهلامی داوه "نا، نه خیر"

"ئهه کهواته کّی؟"

"هیتکیف"

پرسیم بزانه که یفی به هیتکیف دیت.

دوو باره وهلامی داوه "به لّی!"

حهزم کرد بزانه هۆی چیه که یفی به هیتکیف دیت، ههولم دا له قسهکانی تّی بگه، ئهوهنده سهرم لّیان ده رکرد "نازانم: هه شتیکی ده داته من دهیداته وه باوکم نهفرهت له باوکم دهکات بۆ ئهوهی نهفرهت له من بکات. به من ده لّی چیت پّی ده لّیم ئهوه بکه."

بهردهوام بووم له قسهکردن "ئهه باشه مامۆستا که فیتری نووسین و خونیدنه وهت دهکا؟"

"نه خيږ، وام پي و تراوه كه ماموستا كه دم و دداني تيك دهشكيزيت گهر پي به خواري باويت - هيتكليف به ليني نهوهي داوه!"

پورتوقال كه دم دا دهستي، پيم وت "برو به باوكت بلې كه نافره تيك به ناوي نيلي دين له لاي دهرگاي باخچه كه چاوه ريت دهكات بو نهوهي قسه ت له گه ل بكات." له سه ره خو رويشت و چوه نيو خانووه كه، به لام له بري هيندلي، هيتكليف له دهرگا كه به ديار كه وت. منيش هر كه هيتكليفم بيني راسته وخو به ريگه كه ي خو م رام كرد، وهك بلې ياريزاني پيشبركي بوومه نهوهنده به خيرا يي رام كرد، هيچ نهوهستام تا گه يشتمه وه لاي پيته كان، نهوهنده ترسام وهك بلې جنوكه م بيدار كرد بيته وه وا بووم. نه مه زور پيوهندي به مه سه له كه ي نيزا بيلاوله نه بوو: به لام نه نيا نه وه بوو كه بريارم دا پاسه وانه كه به ناگا بينمه وه، دلسوزي خو م بنوينم و كاريگه ري خرا يي گرهنجي پي بلېم: هر چه نده به م كاره گه رداويك له ماله كه ي خو مان دروست ده كه م به هوي له ناوبردني خوشييه كه ي خاتوو لينتن (كاسي).

جاري دواتر كاتي هيتكليف هات خانمه گه نجه كه (نيزا بيلالا) له حه وشه كه دا ههندي داني ددا به كو تره كان. بو ماوه ي سي روژ هر گيز قسه يه كي له گه ل براژنه كه ي نه كرده وه، به لام ژيرانه خو ي له نار هزايييه كاني نه وه دربان ده كرد، نيمه ش به وه دلخوش و راحت بووين. هيتكليف حه وسه له ي نه وه ي نه بوو روويكي مه دهنيا ن به نيزا بيلالا ببه خشيت، هر باكيشي پي نه بوو. نيسنا هر كه باوه ري پي كرد، يه كه م پيشه ناگه داري نه وه بوو كه لاي پيشه وه خانووه كه بماليت. من له تهك په نجه ره ي موبه قه كه وهستا بووم، به لام هه ناسه يه كي قوولم هه لكيشا. پاشان هه نگاوي به ناراسته ي نه و نا، شتيكي وت: ديار بوو شه رمي ده كرد پروات، بيشار يته وه، دهستي خسته سهر قولي. رووي لي دوور خسته وه: ديار بوو كه هه ندي پرسيا ري لي كرد نه و يش دريغي نه كرد له وه لامدانه وه. نيگايه كي تيژي به خانووه كه دا هينا، واي خسته روو كه كه س نه يبينيت، چلپس و چه توونه كه لي چوه پيش له باوه شي بگريت.

هاوارم لي هه ستا "نه يه رو! هه ي ناپاكا! تو ش دوو روو و سپله يت! هه ي فيلبازي ته له كه باز."

كاسرين وتي "نيلي نه وه كييه؟" منيش هر خه ريكي سه ير كردني نه وان بووم، ناگام له هاتنه ژووره وه ي كاسي نه بوو.

به گه رمي وه لام داوه "هاوري بي وهفا و هيچ و پووجه كه ته! چه قاهه سووه كه يه. نه ها سه يري نيمه ي كرد - وا ديتنه ژووره وه! نازانم، ده بي به چ شيويه كه، چ پاساويكي هه بيت بو نه و خوشه ويستيه دروينه له گه ل نيزا بيلالا، نه ي به تو ي نه وت كه رقي ليه تي.

خاتوو كاسي بيني وا نيزا بيلالا له خوشيانا هه لده په ري و را يي كرده لاي باخچه كه و خوشي لي دهباري، ده قيقه يه ك پاش نه و ديمه نه، هيتكليف دهرگا كه ي كرده وه. من خو م بو نه گيرا و رقه كه م گه يشت بووه لووتكه، به لام كاسي تووره و بيده نكي هه لبارد، هه ره شه ي له من كرد و فرماني پي كردم له موبه قه كه بچه دهر وه، منيش هاتبووه سه رم قسه بكه م، زمانم نه ده وه ستا.

كاسي وتي "گه ر گوييان له تو بيت، نه وا خه لكي وا ده زانن من بوومه! تو ده ته وي راست له شويني خو ت دانيشي! هيتكليف، تو خه ريكي چيت، ته ماي چيت هه يه؟ پيم وتي وا ز له نيزا بيلالا بينه! وام زاني تو به قسه م ده كه ي، دياره ماندوو بووي نه وه نده ي لي ره به گه رمي پيشوا زيت لي بكه ين، دياره حه ز ده كه يت نيدگار هه موو په نجه ره كان ت به سه ردا دابخات!"

چه توونه ره شه كه وه لام ي داوه "خوانه خواسته خو نيدگار هه ولي نه داوه! خوا ناگه داري بيت و سه بووري بدات! پاش نه وه ي ره وان هه ي به هه شتي ده كه م من روژ به روژ شيتتر ده بم!" من هر نه و كاته زور رقم لي هه لسا.

كاسرين دهرگاي ژووره وه ي پيوه دا و وتي "وس، وس! تووره م مه كه. بوچي گويت به داوا كه ي من نه دا؟ نايا نه و به نه نقه ست هاته لاي تو؟"

هيتكليف به گرژييه وه وتي "نه وه تو چيته، بو وا شله ژاوي؟ گه ر نه و حه ز بكات و بيه ويت منيش مافي خو م ماچي بكه م، تو هيچ مافت نيه ري له وه بگريت. من مي ردي تو نيم: تو ش پيويست به وه ناكات غيره له من بكه ي!"

كاسرين وتي "من غيره له تو ناكه م، من خه مي تو مه. رووت پاكا بكه ره وه: تو بو ت نيه رووت به رام به ر به من گرژ بكه يت! گه ر تو نيزا بيلات خوش ده وي ده بي

بیخواریت. به لّام ئایا توّ خوشت دهوئ؟ هیتکیف راستییییه که هی بلّی! ها ئه وه تا وه لّام ناده پته وه. من بیگومانم له وهی که توّ ئه وت خوشت ناوئیت."

منیش پرسیم "ئه ی باشه به پریز ئیدگار به وه قایل ده بیئت خوشکی میرد به و پیاوه بکات؟"

خانمه که هی من به توئیکی یه کلاییکه ره وه وتی "به پریز ئیدگار رازی ده بیئت."

هیتکیف وتی "رهنگه خوئی له به لّایان به دوور بگریت. من به بی رهمه ندی ئه وه ئه وه کاره ده که م. هه ره وه که چون توّ پرسی که ست نه کرد کاتی که میردت کرد، ئیستا کاتی ئه وه نییه قسه بکه م، به لّام باش ئاگه دارت ده که مه وه که چاک ده زانم توّ دۆزه خیانه مامه له ت له گه ل من کرد، دۆزه خیانه! گوئیت لیمه؟ گهر توّ خووت ده لاوینیته وه و وا ده زانی من له وه تی ناگه م، ئه وا توّ گه مژهی، گهر واش ده زانی که من به قسه هی شیرین ئه وه کارانه ی توّم له بیر ده چیتته وه و پیت وابی دلخووشیم ده ده پته وه، ئه وا توّ نه که هه ره گه مژه به لکو گیلشی. گهر واش ده زانی که من هه ره ئازار ده چپژم، بی ئه وه ی توّ له ی خوّم بکه مه وه، ئه وا پیت ده لیم که پیچه وانه که هی راسته، زوری پی ناچیت ئه وه خه یاله ت لی ده که مه دۆزه خ! ئیستاش زور سوپاست ده که م که نه پنی براژنه که ت به من وت: سوئند ده خوّم که زوربه ی شته کان جیبه جی ده که م. توّش هیچ پیوه ندیت به مه سه له که وه نه بیئت!؟

خاتوو کاسرین به حه په ساوییه وه وتی "ئه مه چ قوئاغیکی نوئی سیفیه ت و ئاکاریه تی؟ من دۆزه خیانه مامه له له گه ل توّ ده که م توّش توّ له ی خووت ده که یه وه! چون توّ له که ده که یه وه، هه ی درنده ی نا که سه به چه؟ ده ی بزانه م چون دۆزه خیانه مامه له له له گه ل توّ کردووه؟"

هیتکیف به هیمنی وه لّامی دایه وه "من هیچ توّ له له توّ نا که مه وه. ئه وه له به رنامه و پلانی مندا نییه. سته مکار هه میشه سه ری کوئله کانی پان ده کاته وه، ئه وانیش هه رگیز دژی ناوه ستنه وه، به لکو ئه وانه ی له خواره وه ی سته مکاره که ن ده یانقوئیننه وه. ده رگا بوّ توّ هه میشه و الایه بوّ خووشی خووت تا مردن ئه شکه نجه و ئازاری من بده پت، ته نیا ریگه م پی بده با هه ندی خووشی بیمن به هه مان شیوازی توّ، دلّم به هه ره شه و گوره شه خوشت بکه م به شیوازی توّ. کووشکی خوّم وا دروست کرد،

کووخیک به من شک مه به و به پریزه وه و ابزانی که به خیر ئه وه ت وه ک مالیک به من به خشیه وه. گهر بمزانیبا توّ به راستی ده ته وئ من ئیزابیلا بیمن، ئه وا ملی خوّم ده بری!"

کاسی وتی "ئه ها، مه به سته چه په له که ت ئه وه یه که من دلّ پیس نیم، وایه؟ باشه، منیش وه ک ژنیک قسه که م دووباره نا که مه وه: به قه د ئه وه خراپه که روحیکی ونبوو پی شکیشی شه پتان بکه پت. به هه شتی توّ وه ک هی شه پتان دروئیه له سه پاندنی ناخووشی و نه هه مه تی. توّ سه لماندت. ئیدگار ده گه ریته وه ناهیلّیت جاریکی تر پی به و ماله بنییت. ئیتر کاتی ئه وه هاتوو بوّ خو ئارام و هیمن بزیم، توّ به ئاشتی و ته بایی ئیمه چاوت هه لّناپت، توّ هه میشه حه زت له گرفت و نانه وه ی کیشه یه. هیتکیف گهر حه زت لییه له گه ل ئیدگار مشتومر بکه و خوشکه که هی هه لّخه له تینه: توّ له سه ره حیسایی من ته واو توّ له ی خووت ده که پته وه.

گفتووگۆکه کوئیای هات. کاسی له لای ئاگره که دانیشت، سوور و شین هه لگه رابوو، که وتبووه باری خه مه وه. ئه وه روحه ی که خزمه تی ده کرد دایه که لله ره قی: نه ده توانیت له ناوی به ریت نه کوئترؤلّیشی بکات. هیتکیف قوئله کانی له یه کتری هه لکیشابوو له و لای ئاگره که وه ستابوو، بیره خراپه کانی خوئی ئاو ده دا، له م دیمه نه دا ئه وانم به جی هیشت بوّ ئه وه ی به دوای سه ره کدا بگه ریتم، که ده یویست بزانی چی وای له کاسرین کرد ئه وه ندی له خواره وه بمینیته وه.

کاتی چوممه ژووری، ئیدگار وتی "ئیلن، خاتوو کاسیت بینیه؟"

وه لّام داوه "به لی گه وره م، وا له موبه قه که یه. به هوئی ره فته ره کانی هیتکیف خه م ته واوی روحی داگرتوو: پیم وایه ئیستا کاتی ئه وه هاتوو هیچی تر سه ردانی ئیره نه کات. له و سه ره ده مه دا چه ند نه رم بیئت ئه وه ندی ئازارت پی ده گات.. من دیمه نه که م برده وه سه ره حه وشه که، به قه د بوئیری ئازایه تی خوّم نزیک بوومه وه، ته واوی مه سه له که م گیزایه وه. بوّ خوّم بیرم کرده وه که ئه مه زور باش نییه بوّ خاتوو کاسی، گهر وا نه کات، چونکه پیشت زور به رگری له میوانه که ی ده کرد. ئیدگار به زحمه ت گوئی له من ده بوو. یه که م قسه ی ئه وه بوو که ته واو له گله یی خیزانه که ی نه گه پشته وه.

راستی بیت، کاتی بهتۆنیکى ناخۆش قسهى لهگه‌ل من کرد پاش ئه‌وهى من له هیتکلیف تووره ببووم ئه‌و کاتهش هه‌ر لێی تووره ببووم، گویم به‌وه نه‌دا ئه‌وان چییان به‌رامبه‌ر یه‌کتر کرد، به‌تایبه‌تی کاتی هه‌ستم به‌وه کرد که هه‌رچه‌نده دیمه‌نه‌که ته‌واو بوو، ئیمه هه‌موومان له یه‌کتری جودا ده‌بینه‌وه، کهس ناتوانیت بزانیته ماوه‌ی چه‌ند ئیمه لێک جیا ده‌بینه‌وه! ئیستا گه‌ر نه‌توانم هیتکلیف وه‌ک هاوڕێیه‌ک بپارێزم، گه‌ر ئێدگار هیچ و پووچ و غیره بکات، هه‌ول ده‌دم دله‌کانیان به‌هۆی شکاندنی دلی خۆم بشکێنم. ئه‌وه خێراترین ڕێگه‌یه هه‌موومان له‌م دهرده سه‌رییه ته‌واو بین، ئه‌و کاته منیش سه‌ر ده‌نیمه‌وه، بۆ هه‌میشه پشوو ده‌دم! به‌لام ئه‌مه کاریکه بۆ هیوایه‌کی پر له‌خه‌مه، ئێدگار به‌م کاره‌هه‌سه‌و ناکه‌م. ئا له‌م ساته‌ به‌دواوه به‌هیچ شتیه‌یه‌ک کارم لێ ناکات، تۆ ده‌بی ئه‌و سیاسه‌ته به‌کاربینی، به‌بیری بینه‌وه میزازی من چه‌نده پر له‌سۆز و میه‌ره‌بانیه‌یه، تووره‌یه‌ی و خه‌م خه‌ریکن مێشکم ده‌سووتین. هیوادارم بتوانی ئه‌و بێ توانایی و ناخۆشییه‌ی من له‌سه‌ر رووم بگوازیه‌وه، هه‌ندێ به‌په‌رۆشتر سه‌یرم بکه‌یت.

به‌جۆرێک قسه‌ی له‌گه‌ل من ده‌کرد که ته‌نیا جه‌سته‌ی لای من بوو، هۆشی لای من نه‌بوو، زۆر بێ باک بوو، بێ گومان ئه‌وه منی جارستر کرد: ده‌یویست هه‌ردووکیان به‌دلسۆزی وه‌رگریت، به‌لام من پێم وابوو که ئه‌و کهسه‌ی بتوانیت پلان دارێژیت بۆ گۆڕینی هه‌ست و سۆزی له‌ ڕێگه‌ی له‌ده‌ستدانی خۆی ڕه‌نگه‌ بشتوانیت کۆنترۆلی خۆدی خۆشی بکات، ته‌نانه‌ت له‌ ژێر کاریگه‌ری ئه‌وانیشدا بیت، منیش نه‌مویست می‌رده‌که‌ی بتوقینم به‌قسه‌کانی ئه‌و، هه‌روه‌ها نه‌شمویست بپزازی و په‌ستییه‌که‌ی زیاتر بکه‌م به‌مه‌به‌سته‌ی خه‌مه‌تکردنی خۆپه‌رستییه‌که‌ی کاسی. بۆیه هیچم نه‌وت کاتی چاوم به‌ سه‌رۆک (ئێدگار) که‌وت ده‌هاته لای ناگره‌که، به‌لام رووی خۆم وه‌رگیرا و له‌ سووچیکه‌وه گویم ڕادیرا بۆ ئه‌وه‌ی گه‌ر ده‌ست به‌دمه‌دمی بکه‌نه‌وه بزانی چی ده‌لێن. به‌لێ ده‌ستیان پێ کرده‌وه. یه‌که‌م جار ئێدگار ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد.

ئێدگار به‌ده‌نگێکی ئاسایی دوور له‌ تووره‌یه‌ی به‌لام پر له‌ بێ ئومیدی و خه‌م و خه‌فته وتی "کاسرین هه‌ر له‌و شوینه‌ی خۆت بمینه‌وه. من لێره هیچی تر نامینمه‌وه. نه‌ هاتووم بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌قه‌ره‌ق‌ر بکه‌مه‌وه نه‌ له‌گه‌لیشت ئاشت ببه‌مه‌وه، به‌لام ته‌نیا

ده‌مه‌وی بزانی ئایا تۆ پاش ئه‌و رووداوه‌ی ئیواره نیازت وایه هه‌ر به‌رده‌وام بیت له‌ هاوڕێیه‌تییه‌که‌ت له‌گه‌ل...."

کاسرین قاجی له‌ عه‌رزى دا و قسه‌ی پێ بری وتی "تۆ! تکا ده‌که‌م، تکا ده‌که‌م له‌ به‌ر خاتری خوا، به‌س له‌ به‌ر خاتری خوا، با ئیستا چیت له‌ سه‌ری نه‌رۆین! خۆینه سارده‌که‌ی تۆ ناگۆریت به‌ تا: ده‌ماره‌کانت پر له‌ به‌فر، به‌لام ده‌ماره‌کانی من وا بلقه‌یان دێ و ده‌کولێن، بۆیه بینینی ئه‌م ساردبوون و فینکایییه سه‌ما به‌ ده‌ماره‌کانی من ده‌که‌ن."

به‌لام به‌رپێز ئێدگار هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر قسه‌کانی وتی "بۆ ئه‌وه‌ی خۆت له‌ من دهرباز بکه‌یت، وه‌لامی پرسیاره‌که‌م به‌ده‌روه. هه‌ر ده‌بی وه‌لام به‌ده‌یته‌وه، ئه‌و تووندو تیزیه‌ش نامترسینیت. تازه درک به‌وه ده‌که‌م که تۆ کاتی دلت خۆش ده‌بیت ئه‌وه‌نده ئارام و خۆگر ده‌بیت هیچ که‌س له‌ ژیانیدا وایه. ئایا لێره به‌دواوه واز له‌ هیتکلیف ده‌هین، یان ئه‌وه‌تا واز له‌ من ده‌هینی؟ ئه‌وه کاریکی مه‌حاله و بۆت ناچیته سه‌ر له‌ یه‌ک کاتدا هاوڕێی من بیت و هاوڕێیه‌تی ئه‌ویش بکه‌یت، بۆیه زۆر به‌توندی سوورم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که تۆ کامه‌مان هه‌لده‌بژێری."

کاسرین به‌توره‌یه‌ی هاواری لێ هه‌ستا "من داوای ئه‌وه ده‌که‌م که ئیوه وازم لێ بێن؟ تکا ده‌که‌م! ئه‌ی نابینی و ناتوانم له‌سه‌ر پێ بوه‌ستم؟ ئێدگار تۆ، تۆ جیم به‌هێله!"

وا به‌توندی زه‌نگه‌که‌ی لێ دا، زه‌نگه‌که‌ شکا. منیش به‌هێواشی چوومه ژووره‌وه. ئه‌مه به‌س بوو بۆ پیر و هه‌چوونی میزازی مرۆفیکى بێ هه‌ست و ته‌وس و شه‌رانیگیز! ئا له‌وێ سه‌ری خۆی ده‌کێشا به‌لێواری قه‌نه‌فه‌که، ددانه‌کانی جیر ده‌کرده‌وه، ده‌توت وا ئیستا ورد و هه‌رایان ده‌کا! به‌رپێز ئێدگار واقی ورمابوو و سه‌یری ده‌کرد و ترسی لێ نیشته‌بوو. به‌منی وت بچۆ هه‌ندێ ئاوم بۆ بینه. هه‌ناسه‌ی لێ برابوو و نه‌یده‌توانی قسه‌ بکات. گلاستیکی پر له‌ ئاوم بۆ هینا، کاتی که نه‌یخوارده‌وه ئاوه‌که‌م به‌سه‌ر روویدا پێژاند. پاش چه‌ند چرکه‌یه‌ک هه‌ناسه‌ی هاته‌وه به‌رێ و چاوه‌کانی به‌رز کرده‌وه. ڕه‌نگی مردووانی لێ نیشته‌بوو. ئێدگار هه‌راسان و توقیو بوو.

نه‌مویست ئێدگار هاوار بکات، هه‌رچه‌ندیشه زۆریش ده‌ترسام، دلم زۆر به‌خوڕپه

بوو، به وسپه‌یه‌که‌وه وتم "هیچ شتی نییه له جیهان چاک نه‌بیت، هیچ که‌سیش نییه له جیهان بی گرفت بیت.

ئیدگار لیوه‌کانی به‌له‌رزه کهوت و وتی "وا خوین له‌سه‌ر لیوه‌کانیه‌تی!"

به تۆنیککی تال‌وه وه‌لامم داوه "گوئی مه‌دی!" پیم وت که چۆن چاک بووه‌وه پیش ئەوهی ئەو بیته ژوروه‌وه. به‌ئه‌نقه‌ست هه‌ندی دهنگم به‌رز کرد بۆ ئەوهی ئەو گوئی له قسه‌کانم بیت، چونکه تۆقیبوو، قژی به‌سه‌ر شانه‌کانیدا په‌رت و بلاو ببوو، چاوه‌کانی فلاشیان ددا، ماسوولکه‌کانی مل و قۆله‌کانی ره‌پ وه‌ستا بوون. من به‌لایه‌نی که‌م شکاندنی ئیسکه‌کانم له زه‌ین بوو، به‌لام ته‌نیا ماندوو و بی تاقه‌ت ببوو، پاشان له ژوروه‌که به‌خیرایی چوو ده‌روه. سه‌رۆکه‌که‌م به‌ده‌ست ئاماژهی بۆ کردم که به‌دوایدا بچم. منیش به‌دوایدا چووم تا به‌ر ده‌رگای ژوروه‌که‌ی: ده‌رگای پیوه‌دا و نه‌یه‌یشته زیاتر به‌دوایدا بچم.

به‌یانی دواتر هه‌رگیز داوای نانی به‌یانی نه‌کرد، منیش چووم لیم پرسی که هه‌ندی نان بخوات تا گوو و تینی بیته‌وه به‌ر. بی باکانه وه‌لامی دایه‌وه "نه‌خیر!" هه‌مان پرسیارم دووباره کرده‌وه بۆ نانی ئیواره و چا خوارده‌وه، هه‌روه‌ها بۆ به‌یانی دواتریش هه‌مان پرسیار، هه‌مان وه‌لامم وه‌رگرتوه. به‌ش به‌حالی خۆی به‌رێز ئیدگار کاتی خۆی له کتیبخانه به‌سه‌ر برد، به‌هیچ شیوه‌یه‌که هه‌والی ژنه‌که‌ی نه‌ده‌پرسی. ئیزابیللا و ئیدگار بۆ ماوه‌ی یه‌که سات هه‌فیه‌یفینیان کرد، له ماوه‌ی ئەو یه‌که سه‌عاته‌دا ئیدگار هه‌ولێ دا هه‌ندی ترس و چه‌توونی هیتکلیدی پی بلت و هه‌ست و سوژی خوشکی به‌رامبه‌ر هیتکلید کال بکاته‌وه: به‌لام نه‌یتوانی هیچ شتی‌که ده‌سته‌به‌ر بکات له وه‌لامه‌ گشتیه‌کانی، بۆیه ناچار بوو تاقیکردنه‌وه‌که‌ی به‌کۆتا بپنیت. به‌لام ئەوه‌شی پی گووت و ئاگه‌داری کرده‌وه که شیته‌ گه‌ر ئەو چه‌قاوه‌سووه هان بدات بۆ ئەوه‌ی بیته داخواری، گه‌ر می‌ردی پی بکات ئەوا به‌هه‌موو شیوه‌یه‌که پیوه‌ندی نیوان ئیزابیللا و ئەو بۆ هه‌میشه‌ کۆتایی دیت.

به‌شی دوانزه‌م

خاتوو ئیزابیللا هه‌میشه ده‌چووہ نیو باخچه‌که، هه‌میشه بیده‌نگ بوو، هه‌میشه چاو به‌فرمی‌سک بوو، براکه‌شی خۆی له‌گه‌ل کتیبان مژوول کردبوو هه‌رگیز نه‌ده‌هاته ده‌روه، به‌رده‌وام خۆی له که‌س نه‌ده‌گه‌یاند، وابزانم، به‌هیوای ئەوه‌ بوو که ئیستا کاسرین دیت و داوای لی‌بووردنی لی ده‌کات بۆ ئەو ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتانه‌ی. کاسیش بۆ ماوه‌ی چه‌ند رۆژ نانی له خۆی حه‌رام کرد، ئەویش له‌و بیرده‌دا بوو که له هه‌ر ژه‌می‌کدا ئیدگار بی ئەو نانی بۆ قووت نادریت و را ده‌کات و لئی ده‌پارێته‌وه و خۆی داوێته به‌ر پتیه‌کانی. منیش خه‌ریکی ئه‌رکه‌کانی ماله‌وه‌ بووم، وامده‌زانی که گره‌نج ته‌نیا یه‌که که‌سی لێیه، ته‌نیا یه‌که که‌س له نیو دیواره‌کاندا، ئەمه‌ش جه‌سته‌می خاو ده‌کرده‌وه. هیچ سه‌ره‌خۆشیم نه‌ له ئیزابیللا نه‌ له کاسرین کرد، هیچ بایه‌خیشم به‌هه‌ناسه سارده‌کانی سه‌رۆکه‌که‌م نه‌دا، که هه‌میشه به‌حه‌سه‌رته‌ی ئەوه‌ بوو گوئی له ناوی خانمه‌که‌ی بیت، که ره‌نگیشه هه‌ر گوئی لی نه‌بیت. بۆ من وا باش بوو که هه‌رچی زووہ ئەو دووانه ئاشت ببه‌وه و بینه‌وه نیو یه‌که لانه، به‌لام ئەمه‌ پرۆسه‌یه‌کی زۆر هیواش بوو. هه‌روه‌کو یه‌که‌م جار پیشببینیم ده‌کرد، ده‌ستم کرد به‌ده‌برپینی خۆشی کاتی گزنگی به‌یان دووباره دیار که‌وته‌وه.

خاتوو کاسرین له رۆژی سی‌یه‌مدا ده‌رگاکی کرده‌وه، ئاوی نیو سوراخیه‌که‌ی ته‌واو کردبوو، چه‌زی لی بوو سوراخیه‌که پر بکاته‌وه و مه‌نجه‌لیک شیر له‌گه‌ل خۆی بباته ژوروه‌وه، چونکه پتی وابوو هینده‌ی له‌سه‌ر دونیا نه‌ماوه و ده‌مریت. به‌هیمنی داوای ئەو شتانه‌ی کرد، من وامزانی ئەمه‌ بۆ گوئی‌چکه‌کانی ئیدگار بوو، به‌لام باوه‌رم

بەم شتانه نەکرد، بۆیە لەسەر خۆم حیسابم کرد و هەندێ نان و چایەم بۆ هێنا. بەپەرۆشەوه چا و نانەکهی خوارد، دووبارە چۆوه نیو پێخەفەکهی، دەستەکانی پێکدادا و نالەیی لێوه بێند دەبوو. وتی "نۆ، وا دەمرم. لە بەر ئەوهی کەس لە من ناپێچیتەوه، خۆزگە ئەو کارەم نەکردبا." کەمێک بێدەنگ وەستا و پاشان وتی "نەخێر، من نامرم - ئەو بەمردنی من خۆشحال دەبێت - ئەو دیارە منی خۆش ناوێت - هەرگیز بیرى من ناکات!"

من لە پروالەتدا زۆر هێمن بووم، سەرەرای حالە خراپ و نامۆ و ناجۆرەکهی، لێم پرسى "خانمەكەم، داواى شتیكت کرد، هیچت پێویست نییه؟

قفله ئەستورەکهی لەسەر پروو کز و بوودەلەکهی لا برد و پرسى "ئەو بى زاخ و تەمبەلە چی دەکات؟ هیوژەر بووه، چیه مردووه؟"

وہلام داوه "نە هیوژەر بووه و نە مردووشە. گەر مەبەستت بەرێز ئیدگارە، وابزانم زۆر باشە و هیچ عەیبى نییه. ئەو خۆی بەخویندەنەودا شۆر کردووتەوه ئەگینا خویندەنەوه دەمیکە دەستی لەو شۆردووه: ئەو بەردەوام لە نیو کتیبەکانیدا خۆی ون کردووه، چونکە هیچ شوینێکی تری نییه."

من نەدەبوايه ئاوا قسەم کردبا گەر بمزانبا حالەتی باشە، بەلام نەمتوانی خۆم لەو بیروکەپە دەرباز بکەم کە وەک بەشیک لە شلەژاوییهکهی نمایشی کرد.

بە شلەژاوییهوه وتی "ئەو لە نیو کتیبەکانیەتی و منش وا دەمرم! وا من لەسەر لیواری قەبرم! ئەى خوايه! ئەو دەزانیت من چەندە گۆراوم؟" لە بەرامبەر ئاوینەکه سەیری رەنگدانەوهی خۆی دەکرد، بەردەوام بوو "ئا ئەوه کاسرین لێنتە؟ ئەو من بەخۆشەویستی خۆی دەزانیت، یان بە یاری. ناتوانی پێی بڵێی کە ئەمە زۆر جدی و ترسناکە؟ نیلی، گەر زۆر درەنگ نەکەوتبیت، هەرکە بەزوترین کات زانیم هەستی چۆنە، من لە نێوان ئەو دووانە یەکیکیان هەلدەبژێرم: یانیش هەر ئێستا دەمرم، دەبێ شتیك بکەم سزای بەدم - یانیش چاک ببمەوه و ئەم ولاتە بەجی بێلم. تۆ بەراستتە دەلێی وا لە نیو کتیبەکانیەتی؟ ئاگات لە خو بیت. ئایا ئەو بەراستی لە ژيانى من ناپێچیتەوه؟"

وہلام داوه "بۆچی خانمەكەم. سەرۆک هیچ لە بارەى تۆوه نازانیت، بێگومان

ناترسیت لەوهی کە تۆ خۆت لە برساندا دەکوژیت."

وہلامی دایهوه "تا تۆ بە هەلە بۆ مەسەلەکه چووی؟ گەر ناتوانی پێی بڵێی من پێی دەلێم کە من لە برسان خۆم دەکوژم؟ قەناعەتی پێ بکە! بەبیری خۆت قسە بکە: پێی بڵێ من بەدلنیاوییەوه خۆم دەکوژم لە برسان!"

وتم "نا خاتوو کاسرین تۆ ئەوت بیر چوو کە ئەمڕۆ ئیوارە هەندى خواردنت خواردوو، بەیانی کاریگەرییهکهی بەدیار دەکەوتت."

قسەى پێ بریم و وتی "گەر ئێستا بزانی مردنی من یەكسەر ئەو دەکوژیت، هەر ئێستا خۆم دەکوژم! ئەو سى شەوه دژوار و ناخۆشە هەرگیز پێلۆوهکانم نەخستە سەر یەك - ئاخ کە ئەشکەنجە و ئازاری دونیام چەشت! سەرەرای ئەوهی کە رقیان لە یەکتەری بوو و یەکتەریان ریسوا کرد، وامزانى کە هەرگیز خۆشەویستی منیان بیر ناپێتەوه. بەماوهی چەند سەعاتیک لێم بوون بە دوژمن: من لەسەرەخۆم، ئەوان لێرە یەکیکیان هەیه بیرى لى بکەنەوه. ئای کە چەند ناخۆشە پیشوازی لە مردن بکەیت، ئەوانیش وا پروو ساردەکانیان پێچاوتەوه! ئیزابیللا تۆقى و ون بوو، ترسا بێتە ژوورەوه، ئای چ شوومیک دەبیت ئەو رۆژەى کاسى دەمریت. ئیدگاریش بەتەنیا وەستاوه و بۆ ئەوهی تەواو بوونی ببینیت، پاشان دەستی کرد بەدوعا و پارانەوه و سوپاسکردنی خوا بۆ گێرانەوهی ئاشتی بۆ نیو مالەکهی، پاشان چۆوه نیو کتیبەکانی! باشە چی لەو کتیبانە دەویت، چی لەو کتیبانە دەکات، کاتی من دەمرم چ هەستیکی دەبیت لەگەڵ ئەو کتیبانە؟"

بە هیچ شیوهیهک نەیتوانی بەرگەى ئەو قسەیه بگریت کە من دەبارەى دەست لە کارکیشانەوهی ئیدگارم پێ وت. هەر بیرى لى دەکردووه، ورده ورده زیاتر دەشلەژا و بەرهو شیتبوون دەچوو، سەرینەکهی ژێر سەرى بەددا نەهێلدری، پاشان هەلسایهوه سەر پێ، هەموو گیانی وەک سووتاو وا بوو، حەزى لەوه بوو من پەنجەرەکهى بۆ بکەمەوه. ئیمە لە چللهی زستاندا بووین، بایهکی بەهیز لە باکورى رۆژەلاتەوه هەلی کرد، بۆیە منیش پەنجەرەکهم نەکردەوه. هەم هیماکانى سەر سەروفەسالى، هەم گۆرانەکانى میزاژى منیان زۆر ترساند، نەخۆشى پیشتریم بیر کەوتەوه، هەر وهها قسەکانى دکتۆرم بیر کەوتەوه کە نابى ئەو کچە بەهیچ شیوهیهک توورە بیت و خەم

بخوات. دهقیهک پئیش ئەو کاتە توندوتیژ بوو، ئیستا لە من نییه که من قسهکانی رەت دەکەمەوه، وەک منالان پەرەمووچەهی سەر سەرینەکهی لێ دەکردهوه که خۆی دروستی کردبوو، یاری بەپەرەمووچەکان دەکرد: بیری بەتەواوی لە دونیای راستەقینەدا نەما بوو.

لە بەر خۆیەوه وپێنەهی دەکرد "ئەو پەرەمووچە هی قەلەموونە. ئەمە هی مراوی کێوییه، ئەوه هی کۆترە. ئای وا ریشەکانی کۆتر دەخەنە نیو سەری - سەیر نییه من نامرم! لێ گەری با چارهی بکەم و هەمووی بەگۆری وەکەم. ئا ئەوتە کە لەشیری نیو بەیارەکان، ئەمەیان، دەبێ لە نیو هەزاران ریش بناسمەوه، ئەوه هی قەتییه. بآلندەیهکی بە ئیسکه، خۆی داوێتە سەر سەرمان کاتی ئیمە لە ناوهرپاستی بەیارەکانین. ویستم بچمە نیو هیلانەکهی، چونکه هەرەکان خۆیان کۆکردبووهوه، پاشان باران پڑایه سەر زهوی. ئەم ریشە لەسەر رێرەوهکه هەلگیرایهوه، بآلندەکه پێی نەکهوتبوو: ئیمە هیلانەکهمان لە زستاندا بینی. پری بوو لە پەیکەرە ئیسکی بچووک. هیتکلیف تەلەهی لەسەر دانابوووهوه، بآلندە پیرەکانیش نەیاندهوێرا بینەوه نیو لانهکهی خۆیان. ئەو کاتە وام لێ کرد بەلێن بدا که هەرگیز جاریکی تر تەقە لە قەتێ نەکات، نیلی؟ ئایا سوورن، هیچیان تیاپه سوور بن؟ ئا دەی با سەیریان بکەم." قسەم پێ بری و وتم "بەسە واز لە کاری منالان بینە!" بالیفەکهەم لە ژێر دەستی دەرھینا و کونەکانم بەھۆی دۆشەکهکه پر کردەوه چونکه بەدەست هەموو هەناوی بالیفەکهی دەرھینابوو. "پالکەوه و چاوهکانت داخه، تۆ لە چی دەگەپتی. هەرا و هۆسەیه! خوارەوه هەمووی بەفرە."

لێرەو لەوێ پەرە مووچەکان کۆ کردەوه.

کاسی وەک بلێی خەون دەبینیت، وتی "نیلی، لە چاوانی تۆدا ئاوفرەتیکێ بەتەمەن دەبینم: تۆ قژت خۆلەمیشییه و شانەکانت چەماوہیە. ئەم جیگەیهی من وەک ئەشکەوتەکهی پینیسٹۆن کراگ وایه، تۆش جنۆکان کۆ دەکەیتەوه بۆ ئەوهی ئازاری چەتوونەکانمان بدن، وا دانێ کاتی من نزیکم، ئەوان تەنیا وەستان. ئەو کاتە دەبی بە پەنجا سال: دەزانم که ئەوسا وەک ئیستا نیت. من لە سەرە خۆم: تۆ بەهەلەدا چووی، یانیش ئەوتە دەبی بروا بەوه بکەم که تۆ بەراستی عفريتیکي وشکی، منیش

وا دەزانم که ئیستا لە ژێر پینیسٹۆن کراگم: لە سەرە خۆم دەزانم ئیستا شەوه، وا دوو مۆمیش لەسەر ئەو میزە دانراوه و ئەو کەسە رەشە وەک فرۆکە رۆشن دەکاتەوه! پرسیم "مرۆفی رەش؟ کوا لە کوێه؟ ئەوه تۆ لە خەونتدا قسه دەکەی!" وەلامی دایهوه "وا لە بەرامبەر دیوارەکهیه، هەمیشە هەر لەوێ بووه. عەنتیکە دیتە بەرچاوان - من روویکی تیدا بەدی دەکەم!"

منیش وتم "هیچ مرۆفیکي رەش لە ژوورەکهدا نییه، هەرگیز لەوێ نەبووه." لە شونینەکهی خۆم هەستام و پەرەکانم داداوه بۆ ئەوهی چاودیری بکەم.

بە وردی سەیری نیو ئاوینەکهی دەکرد، پرسی "ئەو دەم و چاوه نابینی؟" بلێ من چیم کرد، نەمدەزانی چۆن پێی بلیم و قەناعەتی پێ بکەم که ئەوه خۆیەتی لە ئاوینەکهوه دەرکەوتوو، بۆیه هەستام و بە شالیک ئاوینەکهەم داپۆشی.

بە پەرۆشەوه بەردەوام بوو "ئیستاش لە پشت ئەو شالە هەر دیارە! وا دەجوولیت. ئەوه کییه؟ هیوادارم گەر تۆ رۆیشتی نیتەوه دەرەوه! ئۆه! نیلی، وا ژوورەکه هەمووی گێژ دەخوات! لە تەنیایدا دەرستم!"

دەستیم خستە نیو دەستم، پیم وت که ئارام بگریت، هەموو جەستەیی دەلەرزێ، بەردەوام سەیری ئاوینەکهی دەکرد.

منیش سوورم بووم و وتم "هیچ کەسی تر لێرە نییه! ئەوه خۆت بووی، کاسرین، دەزانی ئەوه خۆت بووی."

وتی "خۆم! سەعات دوانزە لێ دەدا! راستە، ئا ئەوه ترسناکه!"

پەنجەکانی لە جلەکانی گیر کرد و بەسەر دەم و چاویدا کۆی کردنەوه. هەولم دا خۆم بدزەوه و بچم میردەکهی بانگ بکەم، بەلام بەدەنگیکي توندی لەرزۆک بانگی کردمەوه، شالەکه لەسەر ئاوینەکهدا خزایه خوارەوه.

هاوارم لێ هەستا "بۆ، چی بووه؟ ئیستا کی ترسنۆکە؟ هەلسەوه! ئەوه شووشەکهیه - ئاوینەکهیه، خاتوو کاسی لە ناو ئاوینەکهدا تەنیا خۆت دەبینی، وا منیش لە تەکتەوهەم."

پەشۆکاو و شلەژاو و لەرزە لەرزێ بوو، منی توند بەخۆوه گرت، ترسەکه وردە وردە رووی داگیر دەکرد، رەنگ زەردییهکهی شەرمەزاری پێوه دیار بوو.

هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا و وتی "ئۆه، نازیزه کهم! وامزانی له ماله وهم. وامزانی وا له ژووره کهم له بانه کانی ویزه رینگ پالکه وتووم. له بهر ئه وهی من بی هیزم، می شکم تیکچوو و بی ویستی خۆم قیژاندم. هیچ شتیک مه لئ، به لام ته نیا له لای من بمینه وه. له خهوتن دهترسم: خهونه کانم دهتوقینن."

وه لامم داوه "خانمه کهم، که می کیش بنووی بۆ تو هه باشه. هیوادارم ئه م نازاره ئه وه وه لئه ی له برسان مردنت له بار بیات."

دهسته کانی ئاره قه یان لئ دهچۆراوه، به تۆنیک تال بهردهوام بوو "ئۆه، خۆزگه کهمیک ده نووستم به لام له خانوو کۆنه کهی خۆمان! ئه وه گفه گفی بایه یه کهم جار لای هیلانکه هه لئ کرد. ریگه م پئ ده دهی ههستی پئ بکه م - بایه که وا له وه سهری به یاره کانه وه تا دامینی هه لئ کردوه - تکا ده کهم ریگه م پئ بده با یه که هه ناسه ی لئ هه لمژم!" بۆ ئه وهی هیور و ئارامی بکه مه وه تۆزیکم له په نجه ره که بۆ ماوه ی چه ند چرکه یه که کردوه. هه وایه کی زۆر سارد خیرا هاته ژووره وه، دامخسته وه، چوومه وه شوینه کهی خۆم. هیشتا هه ره نه خه وتبوو، فرمی سک هه موو دم و چاوی شووردبوو. ماندوو بوون له جهسته ی به ته وایوی روچی بی هیز کردبوو: کاسرینه که مان له منالیکه ی به رکه و واقه واق باشتر نه بوو.

له پرا ژبانی به بهردا هاته وه و پرسى "ماوه ی چه نده من لیتره خۆم قه تیس کردوه؟" وه لامم داوه "ئیواره ی دووشه ممه بوو. ئیستاش شهوی پینجشه ممه یه، وا له به یانی ههینی نزیک ده بینه وه."

قیژاندی "چی! له هه مان هه فته؟ ته نیا هه ره ئه وه نده؟"

وتم "ئه وه ماوه یه کی ئیجگار زۆره بی هیچ شتیک بژی جگه له ئاوی سارد و نه خۆشی."

به گومانه وه منگه یه کی لیوه هات و وتی "به چه ند سه عاتیکی سه ره سه خت ده چیت. ده بی له وه زیاتر بیت. به بیرمه من له ژووری پیتشوازی بووم پاش ئه وهی ئه وان شه ره قسه یان بوو، ئیدگار درنده ئاسا وروژابوو، منیش بی ئومیدانه رام کرده ئه م ژووره. هه رکه زوو ده رگا کهم له سه ره خۆم داخست، ره شی تی، رهنگی رهش گیژی کردووم، پاشان که وتمه خواره وه. نه متوانی بۆ ئیدگار باس بکه م که من چۆن ههستم

به توره یی کرد یان به رهو شی تی ده چووم، گه ره بهردهوام بوایه له سه ره گالته پیکردنم، هه ره نه مده توانی وه لامی بده مه وه! هیچ هۆشم له سه ره زمان و زهینمدا نه بوو، ئه ویش مه زنده ی نازاره کهی منی نه کرد: ئه وه نازاره وای لئ کردم که هه ولئ ئه وه بده م له بهر خۆی و له بهر دهنگی را بکه م. پیتش چا کب وونه وه م، پیتش ئه وهی هۆشم به بهردا بیته وه، پیتش ئه وهی ببینم و ببیستمه وه، گزنگی به یانی بوو، نیلی پیت ده لیم بیرم له چی کرده وه، پیت ده لیم چ شتیک بهردهوام دووباره ده بووه وه تا که وتمه نیو ترس و تۆقینه وه. کاتی ئا له وئ پالکه وتبووم و سه رم به قاجی ئه وه میزه کردبوو، چاوه کانی شم هه ره له سه ره ئه وه په نجه ره له نگه ریان گرتبوو، بیرم ده کرده وه. که من وا له ماله وه له نیو دار به پرووه کانه وه پالکه وتووم، خه م و خه فه ت زۆر نازاری دل یان ده دام که نه متوانی هیچم به بیر بیته وه. هه ره بیرم کرده وه و به ره و پارایی و دوودلئ ده چووم، ده مو یست بزانه م چۆن و به چ شی وه یه که ته وایوی هه وت سالی رابردوو له ژبانم به سه ره چوو، چۆن پر بوو له رهش، ماوه یه کی به تال و پووچ بوو! ئه وه م به بیر نه ده هاته وه که ئه وه هه وت ساله بوونیان هه بووه یان نا. هه وت سال بهر له ئیستا من منالیک بووم، تازه باو کم نیژرابوو، نه هه م ته ی و ناخۆشی و نازاری من ئه وه کاته دهستی پئ کرد کاتی هیندلی فه رمانی دا من و هیتکلیف له یه کتر جودا ببینه وه. من به ته نیا مامه وه، بۆ یه که م جاره وا به ته نیا بژیم، شه ویک تا به یانی گریام، کاتی هه لسه مه وه دهسته کانم به رز کرده وه پالم به له وه که وه نایه لایه ک: به سه ره ی میزه که دا که وت! به سه ره مافووره که دا رامکیشا، پاشان یاده وه ری هاته خه یالم: دواتر نازارم تیکه لئ پهستی و بی ئومیدی خه مۆکی بوو. نازانم بۆچی ههستم کرد من تیکشکاو و مالمویران بووم: وامزانی ئه وه ناخۆشییه ی من ته نیا بۆ ماوه یه کی کاتییه، چونکه بهردهوام هۆکاریک هه بوو. به لام، له ته مه نی دوانزه سالی مده له بانه کاندایان من هه راسان کراوم، پاش هه موو ئه وه شتانه، ئه وه کاته ی هیتکلیف خۆی ون کرد، من که وتمه لای ئیدگار و نازناوم بوو به خاتوو لینتن، بوومه خانمی سه ره سکرۆس گرهنج، بوومه ژنی بیگانه یه که: جیهانی من بوو به جیهانیکی دووره په ریز و سه ره شوپی و نه هه م ته ی. رهنگه تۆ بزانی من چه نده زه لیل بووم! نیلی سه ره ت به قینه، ده تتوانی یارمه تیم بده ی لیتره نه گیر سیتمه وه! ده بوایه تۆ قسه ت له گه ل ئیدگار کردبا، به راستی ده بوایه قسه ی له گه ل بکه ی، ناچار ت کردبا که من به هیمنی جی به یلئیت! ئۆه، وا

دهسووتيم! خوژگه ئيستا له دهرهوه دهبووم! خوژگه دهخوازم جارتيكي تر بيمهوه كچهكه ي جارن، نيمچه توند و درنده و ئازاد: گالتهه به زامهكان كردبا و پتيان پيکه نييام، نهك له ژير فشاري زامهكان شيت بوويام! بوچي من وا گوراوم؟ بوچي خوئينم بهچهند وشهيهك چوووه نيو دوزخه ئازار و ناخوشييهكان؟ دلنيام دهبي من هه خوم بم كاتي لهسهه نهو گردانه هاتوچو دهكهم. دووباره په نجه رهكه تهواو بكه رهوه: خيرا به بيكه رهوه! خيرا كه، بوچي ناجوولي؟

وه لام داوه "له بهر نهوهي نامهوي تو له سه مانا بمريت."

به بيزار بيهوه وتي "تو دهرهه تيكم بو ژيان پي نابه خشي، مه بهستت نهوهيه. به بهر حال، هيستا به تهواوي په كم نهكه وتوووه، ده توانم خوم بيكه مهوه."

له جيگه كه ي خزيه خوارهوه پيش نهوهي ريگه ي لي بگرم، به نيو ژوره كه دا چوو، به ترسهوه دهرهويشت، دهگه رايهوه، دهچوووه لاي په نجه رهكه خوي بو دهرهوه دهچه ماندهوه، گوئي بههواو ساردهكه ي دهرهوه نهدهدا كه وهك چه قويه كي تيژ شانهكاني دهبري. منيش لئي چوووه پيشهوه، دوا جار به زوري وام لي كرد بكشيتته پاشهوه و سهري خوي له په نجه رهكه بهينيته ژورهوه. به لام زوو بهووم زاني كه تايه كي زور بهرزي ليه، نه مه زوري سه غلهت كردم (تايه كي بهرز بوو، شاگه شكه ببوو، نه مانه ي پيوه دياره بههوي كردار و مه گيرانيه كاني). مانگ به تاقي ئاسمانهوه نه ما بوو، هه موو شتيكي خوار ئاسمان ره شيكي ليخن بوو: ترووسكاييهك روونايي له هيچ مائيك نه بوو، دوور يان نزيك هه موويان ماوهيه كي زور له مه ويه كوزا بوونهوه: ههروهه رووناييه كاني بانه كاني ويه رينگيش ديار نه بوون - به لام دووياتي دهكردهوه كه نهو دلي خو شه به درهوشانهوهي رووناييه كان. له بهر خو يهوه وريتهه دهكرد.

به په رۆشهوه هاواري لي ههستا "سهير كه! نهوه ژوره كه مه، نهها موميكي درهوشاوهي ليه، نهوهتا درهخته كان له پيشي سه ما دهكان، وا مومه كه ي تر له كو خه كه ي جو زيف دياره. جو زيف درهنگ له سهروه داهه نيشيت، وانويه؟ چاوهر ي دهكات تا من ديمهوه مالي بو نهوهي پاشه من دهرگا كه داخات. باشه، ماوهيه كي تريش با چاوهر ي بكات. نهوه كه شتيكي ناچيزه، ههروهه دايكي خه مبار كه شتي بو

دهكات، ئيمه دهبي به گيمه رتوون كيرك تپه رين بو نهو گه شته بچين! ئيمه زور جار تارماييه كانمان پي كه وه هان داوه، وامان لي كردوون بهيه كتر ي بلين له نيو گوره كاندا بوهستن و پتيان بلين بينهوه. به لام، هيتكليف، گه ر ئيستا روويه رووت بيمهوه، ژياني خوت دهخه يته مه ترسييه وه؟ گه ر وا بكه يته، ده تپاريزم. من به ته نيا خوم لهوي پالناكهوم: رهنگه دوانزه پي، قوول بمنيژن، ههروهه كه نيسه كه ش به سه ر مندا برووخين، به لام من هه رگيز پشوو نادهم تا تو شم له گه لما نه بي بو ژير نهو گله. به لي هه رگيز پشوو نادهم!

وهستا و به زه رده خه نهيه كي ناموه دهستي پي كردهوه وتي "هيتكليف رهچاوي نهوه دهكات - من بو نهو دهچم! ده ي ريگه يهك بدوزهوه! به نيو هه وشه ي كيرك نا. تو زور هيواشي! رازي به، تو هه ميشه به دواي مندا كه وتي!"

هه رچه ندي ويستم قسه ي له گه لدا بكه م و بيهيتمه وه سه ره خوي، به لام بي هووده بوو، بيرم له پلانتيك دهكردهوه چو ن بگه مه شتيك و بيپيچمه وه، بي نهوهي خومي له لا دابنيم (چونكه من متمانه م پي نه ده كرد به ته نيا لاي په نجه رهكه جي بهيتم. له پرا گويم له جي ره ي دهسكي دهرگا كه بوو، به ريز ئيدگار ها ته ژورهوه. تازه له كتبخانه هاتبووه دهرهوه، ديار بوو كاتي بهويدا تپه ريبوو، گوئي له قسه كاني ئيمه بوو، بو يه ترسي لي نيشتبوو، هات بو نهوهي بزاني بهم شهوه درهنگه چي بووه ديسان، بزاني ديسان چ باسه.

واق ي ورما له كه ش و ههوا ترسناكه كه ي ژوره كه. منيش پيم وت "نهوه، گه ورهه! خانمه داماوه كه ي من نه خو شه، ئوقره ي به ته واوي پي بريوم، ناتوانم كو نترولي بكه م به هيچ شيويهك، دوعا بكه، وه ره قه ناعه تي پي بينه بو نهوهي بچيت بخه ويته. تووره ييه كه ت له بير بكه، چونكه زه حمه ته ريبه ري هيچ ريگه يه كي تر بكات ته نيا ريگه ي خوي نه بيت."

خي را ها ته ته كه هه ردوو كمان و وتي "كاسرين نه خو شه؟ ئيلن! كاسرين! بوچي ...". بيدهنگ بوو. حالي خاتوو كاسرين قسه ي پي بري، تواني ته نيا سهيري نهو و من بكات، رهنگي ترس و حه په ساوي و شپزه يي پيوه ديار بوو.

من به ردهوام بووم له قسه كردن "وا لي ره خوي بهند كردوووه، هيچ شتيك ناخوات،

هەرگیز نارەزايييش دەرنابەيت: تا ئەم ئىوارەيە بەكەسمانى نەوت، بۆيە نەمانتوانى پىت بلىين كە بارودۆخەكەى چۆنە، چونكە ئىمە خوڭشمان ئاگەدار نەبووين، بەلام نەخۆشيبەكەى هېچ نىيە.

هەستەم بەو كە زۆر بە شلەژاوييەو قسەكانم كرد، سەرۆك گرژ و مۆن بوو. بەتوورەبى وتى "ئىلن دىن، ئەو هېشتا هېچ نىيە؟ زۆر گران لە سەرت دەكەويت ئەو مەسەلەيەت بە من نەوتوو!" ئەمەى وت و ژنەكەى خستە سەر قۆلەكانى، بەئازار و هەنسكەو سەيرى كرد. يەكەم جار كاسى بەهېچ شىوئەيەك مېردەكەى نەناسىو: لە نيگا دەرهەستەكانى ئەودا ئەو ديار نەبوو. تايەكەى جىگىر نەبوو، هەرچەندە زۆر جار دەپروانييە تاريكاييەكەى دەرهو. پاشان تا رادەيەك سەرنجى خۆى خستە سەر ئەو، ئىنجا زانى كىيە لە باوئەشى گرتوو.

بە جوولەيەكەى توورە و توندەو، وتى "ئەها! ئىدگار لىنتن ئەو هاتى، بەراستى هاتى؟ تۆ يەككىكى لەو شتەنەى كە وجووديان هەيە و كەمترين رەواجيان هەيە، هەرگیز كەس داواى تۆ ناكات! پىم وايە ئىستا من و تۆ خەم و خەفەتتىكى زۆرمان هەيە - من وابزانم هەمانە - بەلام ئەوان ناتوانن لەوئى لە مالا تەسكەكەى خۆم بمپاريزن: شوئىنى پشووئانم، ئەو شوئىنەى من هەميشە پىي بەستراومەتەو، پىش ئەوئى بەهار دابى، ئا لەو شوئىنە دەمرم! ئا ئەوتە: نەك لە نيو لىنتنەكان، ئا لەوئى لە ژىر بنمىچى پەرسنگاكە، بەلام لە هەوايەكى كراوئەدا، لەگەل سەرىكى بەردىن، رەنگە بەهەوئەسى خۆت بىت يان ئەوتە بۆ ئەوان بچىت يانش بۆ من بىت!"

سەرۆك وتى "كاسرىن، چىت كردوو؟ ئايا من هېچى تر شتىك نىم بۆ تۆ؟ ئايا ئىستا ئەو چەقاوئەسووتە خوڭشەوئى، هىت....."

خاتوو كاسرىن هاوارى لى هەستا "ووس، ووس! لەم ساتەدا، وس! تۆ ئەو ناوتە هينا منىش هەر ئىستا كوئايى پى دىنم بەهۆى يەك بازدان لەو پەنجەرەو! ئەوئى ئىستا دەستى لى دەدەى رەنگە تەنيا جەستەكەت هەبىت و لە لا بى، بەلام رۆح لەسەر سەرەوئى ئەو گردانەيە پىش ئەوئى تۆ جارىكى تر دەست لە من بەدەيت. ئىدگار من تۆم ناوئى: من هېچى تر تۆم ناوئى. بگەپتوئە لاي كىتتەكانت. خوڭشالم كە سەرەخۆشىم لى دەكەيت، بەلام ئەوئى كە لەگەل منتدا هەبوو، بەئاودا چوو!"

منىش خۆم تى هەلقورتاند و وتم "زەينى لە سەرە خۆى نىيە، گەرەم. لە ئىوارەو دەستى بەم قسە قۆرانە كردوو، بەلام بەهېمنى وازى لى بىنە، هەندى لىي دوركەرەو، ئەو كاتە باشتر دەبىت. لىرەوپاش دەبى ئاگەدار بىن و بزانىن بە چى ئىمە توورە دەبىت."

بەپىز ئىدگار وەلامى دايەو "من هېچى تر حەزم بەئاموژگارى تۆ نىيە. تۆ سەروشتى خانمەكەت دەزانى، هەرەوئا تۆ هانى منت دەدا هەراسانى بكەم. بەهېچ شىوئەيەكەىش بەمنت نەوتوو ئەو سى رۆژە حالى چۆنە! ئەوئە دەرەقى! بەدەيان مانگ نەخۆشى بەم شىوئەيە نايگورپىت، كارى ئەم سى رۆژە ناكات!"

دەستم كرد بە بەرگرىكردن لە خۆدى خۆم، بىرم كردەو كە زۆر خراپە لە لايەن بى پىزى و شەرانگىزىكى تر لۆمە بكرىم. بۆيە هاوارم لى هەستا "من دەمزانى كە سەروشتى خاتوو كاسرىن كەللە رەقى و زالبوون بوو. بەلام نەمدەزانى تۆ حەزت دەكرد يارى بەئەقلى بكەيت و توورەى بكەيت! من ئەوئە نەدەزانى گالتهى پى بكەم، دەبى چاو بىرمە بەپىز هىتكلىف. من ئەركى خۆم وەك خزمەتكارىكى دلسۆز بەئەنجام گەياندوو و پىم وتى، منىش مووچەى خزمەتكارىكى دلسۆز وەرگرتوو! باشە، ئىتر ئەو فىرم دەكات كە جارىكى تر ئاگەدارى خۆم بم. جارىكى تر دەتوانى خۆت زانىارى كۆ بكەيتەو!"

وئەلامى دايەو "ئىلن دىن، جارىكى دىكە چىرۆكم بۆ باس بكەيت، تۆ لە خزمەتكردىن من واز دەهينى"

وتم "دەى كەواتە بەپىز لىنتن وابزانم تۆ هېچ شتىكت كوئى لى نەبوو و هېچ نازانى؟ هىتكلىف رەزامەندى تۆى هەبوو بچىتە لاي ئىزابىلا، هەر كاتى تۆ لىرە نەبووايت دەهاتە لاي، ئەوانە هەمووى بەئەنقەست بوون بۆ ئەوئى خانمەكەت هان بدات و ژەهرى بداتى دژى تۆ گەرمى بكات؟"

وئەك كاسرىن سەرى لى شىوا، لە قسەكردن كەوتە لەرزە و ورتە ورت.

كاسى بە سۆزىكەو وتى "ئۆھ! نىلى تۆيش ناپاك دەرچووئى! نىلى تۆ دوژمنى شاراوئى منى. ئەى جادووكر! كەواتە تۆ بەراستى جنۆكان دەهينىتە ئىرە بۆ ئەوئى نازارمان بەدەيت! لى گەرى با برۆم، وای لى دەكەم پەشىمان بىتەوئە! وای لى دەكەم

که هاوار بکات و بلای من بریاریکی هه لاه داوه!

تووړه و شله ژاوییه کی بی وینه کهوته ژیر نه برۆکانی، هه ولی دا خوئی له ژیر دهستی لینتن بینهته دهره وه. من هیچ پالنه ری نه وه نه بوو به دوا ی رووداوه که دا بجم، ئیتر هه وسه له ی نه وه شم نه ما له سهر بهر پرسیاریتی خوم هاوکاری پزیشکی بو ببنم، بویه ژووړه که یم به جی هیشت.

له تپه رینی باخچه که بو گه یشتن به ریگه که، له شوینیک که ده لاقه ی لغاو به دیوار که وه هه لواسراوه، شتیکی سپیم بینی به نارپکی ده جوو لایه وه. نه رویشتم و له شوینی خوم مامه وه بو نه وه ی بزانه نه و شته چییه، یه که م جار بیرم بو نه وه ده جوو که نه وه بوونه وهریکی تره و له جیهانیک تره وه هاتوو. نه وه نده پیی سه رسام بووم زور حه زم ده کرد بزانه نه و شته چییه، حه زم ده کرد دهستی لی بدم نه که هر به چاو بیبیم. جوانووه که ی خاتوو ئیزابیتلا، فانی، به پتیکه وه هه لواسرابوو، له دوا هه ناسه یدا بوو. هر خیرا خوم گه یاندی و ناژه له که م نازاد کرد و به رزم کرده وه بو نیو باخچه که. نه مبینی بوو که دوا ی خانمه که ی ده که وت بو سه ره وه کات ده جوو بخه ویت. پیم سه یر بوو چون گه یشتبووه نه وئی، ده بی چ که سیکی بی ویزدان به و شیوه یه مامه له ی له گه ل کرد بیت. کاتی پته که م له ده لاقه که کرده وه، پی ده جوو هه ستم به وه ده کرد که هیشتا دهنگی نه سپ له دووره وه را ده گاته گویم، به لام ژماره یه که شت هه بوو رووی منیان گرتبوو و بیرم بو هیچ شتیکی نه ده جوو: هه رچه نده دهنگیکی نامۆ بوو، له و شوینه دا، له سه عات دووی شه ویک تاریک نه و دهنگه ده بی چی بیت.

به ریژ کینیس تازه له ماله که ی خوئی ده هاته دهر بو نه وه ی له لادیکه دا سه ردانی نه خوشتیک بکات کاتی هاتمه سهر شه قامه که، به لام کاتی کیشه که ی خاتوو کاسرینم پی وت یه کسه ر له گه ل من هات و گه رایه وه. پیاویکی ساده و توندوتول بوو، به هیچ شیوه یه که قسه ی له سهر نه وه نه کرد و بلیت که ده ژیت یان نا، به لام گوتی گهر نه و کچه به گوئی من نه کات و هه روه کو پیشتر بیت نه و زحمته ته بژی.

دکتور وتی "نیلی دین، پیم وایه هر ته نیا سه رما و سوّل نییه، به لکو شتیکی تره تهنگی به و داماره هه لچنیوه. چی رووی داوه له گرهنج" ئیمه راپورتی سه یرمان هه یه

لیره. کچیکی جوان و گهنج و به هیزی وه ک کاسرین به شتیکی ساده نه خوشت ناکه ویت، ئیتر نه و جوړه خه لکه ش به سه رما نه خوشت ناکه ون. ده بی شتیکی زور زحمته بیت تووشی نه و تایه کی کرده وه، ئیتر نه م جوړه شتانه یه. چون دهستی پی کرد؟

وه لام داوه "سه رۆک نه مه ت پی ده لی. به لام تو راهاتووی له گه ل باره توندوتیژه کانی ئیرنشویه کان، ئیتر خاتوو کاسرینیش له هه موویان خراپتره. ده توانم نه وه بلیم: نه وه له شه ره قسه یه که رووی دا. له نه نجامی سوژ و میزازی خراپه وه وای به سه ر هات. نه وه به لایه نی که م قسه ی نه وه: چونکه وای بالی گرتوو و ده فریت و ورینه ده کات، خوشتی له ژووړیکدا به ند کرده وه. پاش هه موو نه مانه ش، به هیچ شیوه یه که خواردن ناخوات، ئیستا هه لساوه ته وه هه موو قسه کانی به خه ون ده چیت، نه و کچه له ژیانی واقیعیدا نه ماوه. نه و شتانه ی لی ده زانم، به لام بیر و زهینی پر بووه له وه هم و خه یال و فیکره ی نامۆ.

دکتور که هه موو گیانی پرسیار بوو، پرسی "نایا به ریژ ئیدگار پیی ناخوشته؟" وه لام داوه "هر ناخوشت؟ گهر هر شتیکی روویدات نه و خوئی ده کوژیت! بویه جگه له شتی پیویست هیچی تری پی مه لی." هاوه له که م وتی "ئی باشه خو من پیم وت ده بی ناگه داری بیت. ده بی پابه ند بیت به ریمنیاییه کانی دکتور، خو من له خومه وه قسه ناکه م! نایا به م دواپییه شه ری له گه ل به ریژ هیتکیف نه کرده وه؟"

وه لام داوه "هیتکیف زورجار سه ردانی گرهنج ده کات. هه رچه نده به زیاره ت بو لای خانمه که دیت چونکه له منالییه وه یه کتری ده ناسن، نه گهر نا سه رۆک خوئی زور که یفی به چاره ی نایه ت. ئیستا نه و کیسه ی نایه وه و ون بوو، نه و رویشتم و خاتوو کاسرین ناوای لی هات، ئیتر زورجاریش ده جووه پال خاتوو ئیزابیتلا. پیم وای نییه جاریکی تر بیته وه بو نه و ناوه."

"باشه نه ی خاتوو ئیزابیتلا ناوری لی ده داته وه، رووی ده داتی؟" نه وه پرسیاری دواتری دکتور بوو.

منیش حه زم لی نه بوو زور له سه ر نه و مه سه له یه برۆین و وتم "ئیتر من ناتوانم له

شوینی ئەو قسه بکەم، ئەو خۆی باشتەر دەزانیت."

سەری لەقاند و وتی "نەخیر، ئیزابیل کچیکی زیرەک و نەقۆرایە. تەنیا بەگویی خۆیشی دەکات! لە هەمان کاتیشتا کچیکی زۆر گەژەیه. من بۆم هەیه ئەو بلیکم که دوینی شەو (ئای که شەویکی جوان بوو!) ئەو و هیتکلیف لە حەوشەیی دواوەی خانووێکەتان پیاسەیان دەکرد بۆ ماوەی دوو سەعات بەیهکەوه بوون. پاش دوو سەعاتیش هیتکلیف فشاری خستبوو سەر که نەچیتەوه ژووری، بەلام دواتر ئەسپەکهی تاودا و رویشت! زانیم که تەنیا قسەیی خۆشی لەگەڵ دەکات و بەلینی درۆینی پێ دەدات، وای لێ دەکات هەمیشە تامەزرۆی بینینی بیت: بۆ تۆ ئەم مەسەلەیه هیچ نییه، بەلام بە بەرپز ئیدگار بلێ که باش ناگەداری ئەو کچه بکات!"

ئەم هەواله ترسی نوێی له دلمدا چاند. دکتۆر کینیسم جی هیشت و بەخیرایی گەرنامهوه. هیشتا سەگه بچووکەکه له باخچهکهدا حەپه حەپی بوو. خولهکیکم بۆ ئەو تەرخان کرد تا دەرگاگەم بۆ کردەوه، بەلام له باتی ئەو هی بچیتە دەرگای خانووێکە، هەلبەزی و دابەزی و کەوتە بۆنکردنی فریزهکه، گەر نەمگرتبایهوه رای دەکرده سەر ریگهکه. کاتی بەسەر که وتم بۆ لای ئیزابیل، گومانەکانم نەمان. ژووری ئەویش بەتال بوو. رهنگه من چەند سەعاتیک درهنگتر هاتووومه، رهنگه نەخۆشییهکهی خاتوو کاسرین وای لێ کردبیت خیرا چووویتە خوارهوه. بەلام ئیستا چی دەتوانیت بکریت؟ گەر پیم بوتبان ئەوا خەمیکی چرتەر دایدهگرتن و مەسەلهکه قوولتر و ئالۆزتر دەبوو. بۆیه بەدوایاندا نەچوووم و خیزانەکەشم بیدار نەکردهوه، و شوینەکەم پر نەکرد له شیرزەیی و شله ژاوی. بەلام هیشتا دلم هەر له سەرۆک هیشابوو بهو قسانهیی که به منی وت، هەرچهنده له نیو کارهساتدا دهژیا، دەزمانی دلی بهرگهیی ئەو هی نەدهگرت گویی له خەمیکی تر بیت؟ بۆیه هیچ پێ نەکرا و زمانی خۆم بەست، وازم له گرتەکان هینا بۆ خۆیان هامشو بکەن، دواتر کینیس گەیشت، بەتۆنیککی زۆر خراپ و شله ژاوی چوووم پیم وت. کاسرین خەویکی ترسناکی لێ کهوتبوو: مێردەکهی به سەرکهوتویی هیوری کردبووهوه و توورەیییهکهی نەهیشتبوو، ئیستا ئیدگار له سەر بالیفهکهی کاسرین بوو، سەیری هەموو سێبەر و هەموو گۆرانیکی دەکرد که سیفەت و رهنگی مردووانی به کاسرین بهخشیبوو.

دکتۆر، سەرقالی جانتاکهیی بوو، بهتۆنیککی ئومیدبەخشهوه قسەیی لەگەڵ ئیدگار

کرد، پێی وت که نابێدەنگه دەنگ و هەراو هۆسهی لەگەڵ بکریت، گەر له لاشی بوهستین دەبی زۆر هیمن بین، نابێ بههیچ شیوهیهک گویی له تۆنی بەرز بیت. بهرای من، دکتۆر وای نیشان دا که مەترسی نەخۆشییهکهی هەرەشەیی مردن نییه، بهلکو تەنیا باریکی دەررونی خراپه و دەبی بهتەنیا و ئارام بیت.

نه من نه بەرپز ئیدگار ئەو شەوه چاومان دانەخست و چاومان نەچوووته خەو: ئەو هی راستی بیت هەر نەچووینه سەر جیگهش، هەموو خزمەتکارهکانی تریش تا درهنگی شەو، درهنگتر له کاتی ئاسایی هەر بهناگا بوون، دەستهوسان و داماو و سهغلهت بهنیو خانووێکەدا هاتوچۆیان دەکرد، جار جاریش که دهگەیشتنه یهکتر بهچرپه چرپ قسهیان لەگەڵ یهکتر دهکرد. هەموو چالاک و بهناگا بوون جگه له خاتوو ئیزابیل، ئیتر ئەوانی تر پیدیان سەیر بوو چۆن خەوتوو: هەر وهه براکهشی پرسی ئایا خەوتوو، بهخەوتنی ئەو زۆر شیرزه ببوو، دیار بوو زۆری له دل گران بوو که خوشکهکهی هیچ پەرۆشی نیشان نەداوه بۆ براژنهکهی و خەمی نییه و لێی خەوتوو. لهوه ترسام نهوهک بهمن بلیت برۆ بانگی بکه، بەلام من یهکەم کهس بووم لۆمهی فرینیی ئەوم دەکرد. یهکیک له خزمهتکارهکان، کچیکی بی میتشک بوو، که هەر له سەرەتاوه کاروباری رۆژانهی گیمهرتۆنی پێ سپێردرابوو، چوووه سەر وهه، دەمی بەش کردهوه، خیرا هاته ژوورهکه و هاواری لێ ههستا "ئۆه، ئازیزهکه، ئازیزهکه! ئیمه چ بهلایهکی دیکه مان بۆ پیش هاتوو؟ سەرۆک، سەرۆک، خانمه گه نجه که مان .." منیش خیرا بههات و هاوارهکهی ئەو توورە بووم و پیم وت "بێدەنگ به، ئەو دەنگه دەنگه چیه!"

بهرپز ئیدگار وتی "ماری، هەندێ نزمتر قسه بکه، بلێ چی بووه؟ چی شتیکی چنگی به خانمه گه نجه کهت هه لچنیوه؟"

کچهکه دەمی بەش کردهوه و وتی "رۆیشت، رۆیشت! لەگەڵ هیتکلیف رۆیشتوو!" ئیدگار توورەیی دایگرت و هاواری لێ ههستا "ئەوه راست نییه! هەرگیز ئەو کاره روونادات: چۆن ئەو بیروکهیه بهمیشکتدا هات؟ ئیلن دین، برۆ بهدوایدا بگه ری. ماقوول نییه: ئەو کاره نه بووه و ناشیبت!"

له کاتی قسه کردنیدا خزمهتکارهکهی برده لای دەرگاگه، پاشان داواکهی دووباره

کردهوه بۆ ئەوهی بزانیته بۆچی ئاوا سووره لهسه قسهکانی.

ئەویش بهورته ورتهوه وتی "بۆچی، چاوم بهگهنجیک کهوت که شیریی بۆ ئێره دههینا. پرسیری له ئیمه کرد ئایا ئیمه له گرهنج کیشهمان ههیه یان نا. وابزانم مهبهستی نهخۆشی خاتوو کاسرین بوو، منیش وهلام داوه و وتم بهلێ، پاشان ئەو وتی "کهسیک بهدوا ئەوانهوهیه، وابزانم؟ منیش تێی رَامام. بینی که من له بارهی ئەو شتهوه نازانم، پاشان وتی چۆن پیاویک و ئافرهتیک وهستان و بۆ ئەوهی نالهی ئەسپ لای دوکانی ئاسنگرهکه توند بکهنهوه، دوو میل له دووری گیمهرتۆن، زۆر پاش نیوه شهو نهبوو! ههروهها چۆن کابرای ئاسنگهر سیخووری لهوان کرد: ئەو راستهوخۆ ههردووکیانی دهناسی. ئەویش له کابراکه ورد بووهوه دهبینی ئەوه هیتکلیف خۆیهتی، دُنیا بوو که ههوه: هیچ کهسیک ناتوانیت نهیناسیتتهوه، لهگهڵ ئەوهشدا سهروهرییهکی له دهستی باوکی نا بۆ پاره دان. خانمهکه عهبايهکی بهسهه پرویدا دابوو، بهلام ههزی لێ بوو قومیک له ئاو بدا، کاتی که ئاوی خواردهوه عهباکه لاکهوت، ئەوی زۆر بهئاستهه بینی. هیتکلیف ههردوو لغاوهکی گرتبوو، پرووی خویان وهرگیرا له گوندهکه، بهخیرترین شیوه رۆیشتن، تا رینگهکه بهری پێ دان خیرا رۆیشتن. پیاوهکه هیچی بهباوکی نهوت، بهلام ئەم بهیانیه بهههموو گیمهرتۆنی وت.

منیش رام کرد بۆ نێو ژوورهکهی ئیزابیللا و روانیم، ههمان قسهی خزمهتکارهکهم کردهوه و وتم ئیزابیللا له ژووری خۆی نهماوه. بهرێز ئیدگار لای سههرینهکه دانیشته، کاتی من هاتمه ژوورهوه، چاوهکانی بهرز کردهوه، باری خهمی منی خویندهوه، چاوهکانی لیک نایهوه بۆ ئەوهی فهرماتیک بدا، یان وشهیهک بلێت.

پرسیم "ئایا هیچ شتیکی ههیه ههولێ بۆ بدهین تاوهکو بیهتینهوه. چۆن بیهتینهوه؟"

سهروک وهلامی داوه "ئهو بهپرازیبوونی خۆی رۆیشتوووه. گهر خۆی ههزی لێ بیت مافی ههیه بروات. هیچی تر سههرم بهو مهیهشین. لێرهوپاش تهنیا بهناو خوشکی منه: نهک له بهر ئەوهی من خاوهنی ئەو نیم، بهلکو له بهر ئەوهی ئەو خاوهنی من نییه."

به ههمووی ئەوهندهی لهسهه ئهو بابهته قسه کرد: هیچی تر پرسیری لهسهه ئەم مهسهله نهکرد، ههه ناویشی نهدههینا، جگه لهوهی به منی وت که ئەو موڵکهی ئیزابیللا لهو ماله ههیبوو رهوانهی ماله نوێیهکهی بکهم، ئیتر له ههه شویتیک بیت.

بهشی سیانزهم

له ماوهی دوو مانگدا رهدوو کهوتووکه سۆراخی نهبوو. لهو ماوهی ئەو دوو مانگهدا، خاتوون کاسی خراپترین حالتهی ههبوو، تايهکی بههیز میتشکی داگیر کردبوو. هیچ دایکیک بهقهده ئەوهندهی ئیدگار ئاگهداری و پههستاری منالی خۆی نهکردوووه. شهو و رۆژ چاودێری دهکرد. زۆر خۆگر و بهئارام بوو که بهرگهه ههموو بیزاری و ناخۆشییهکانی گرت و بههیچ شیوهیهکی رۆژیک له رۆژان نارهزایی دهرنهبری. هههچنده کینیس ئەوهی وت که ئەو نهخۆشهی ئەو چاودێری دهکات تا ئیستا له ژيانیدا نهخۆشی وای نهبینیوه، ئەمهش دهبیته باشتترین ئەزموون بۆ من له داهاتوو - له راستیدا که تهندروستی و هیزی بووه قوربانی بۆ پاراستنی تیکدانی مرۆفایهتی - هیچ سنووریک سوپاس و خۆشی نهزانی کاتی راگهیهنرا که ژيانی کاسرین له مهترسی چوه دهرهوه، ئیتر سهعات دواي سهعات ههه له تهکیهوه دادهنیشت، ورده ورده گهرايهوه سهه تهندروستی خۆی، ئەوهنده دهیلاواندهوه وینهی نهبوو، هیچ پیاویک ئاوا بۆ ژنی ناکات، بهمهبهستی ئەوهی که هاوسهنگی میتشکی بگهپیتهوه باری پیشووی خۆی، ئیتر بهزوتترین کات وهک خۆی، وهک کاسی جارانی لێ دیتهوه.

یهکهم جار که ژوورهکهی بهجۆ هیشته و هاته دهرهوه له سهههتای مانگی ئادار بوو. بهرێز ئیدگار له بهیانیدا له لای بالیفهکهی بوو، کاسی وهک چهپکیک زهعهفرانی زێرین، چاوهکانی بۆ ماوهیهکی زۆر نامۆ بوون بهخۆشی، چاوهکانی بهئاگا هینایهوه، دهرهوشایهوه کاتی ئەوانی بهیهکهوه له چاوانی کۆکردهوه.

كاسرین وتی "تەمە زووترین گولەكانی بانەكانن. شنه بایهكانم بهبیر دیننهوه، تیشکی گەرمی خۆز، توانهوهی بهفرم بیر دیننهوه. ئیدگار پیت وانییه بای باشوور هەلی کردووه و بهفر تهواو بوو؟"

مێردەكەى وهلامى دایهوه "نازیزهكەم، بهفر بهتهواوى هاتوونهته خوارهوه. من تهنیا دوو پارچه سپیاتی لهسەر سهروهوى بهیارهكان دهبینم: ئاسمان شینه، وامهلهكان گۆرانى دهلێن، مراوى و قورینگهكانیش پرن لهخۆشى. كاسرین، بههارى رابردوو ئا لهم كاتهدا، من خۆزگه دهخواست تۆ لهلام لهژیر ئەم بنمیچه دانیشتباى، ئیستا، خۆزگه تۆ میلیك یان دوو میل دوور لیتره لهسەر ئەو گردانه بوای: ههوا لهوئى زۆر فینك و خۆشه، واههست دهكەم كه ئەو بایه خۆشه چاكت دهكاتهوه."

كاسرین وتی "هەرگیز ناچمه ئەوئى، گەر جارێكى تر بچمهوه ئەوئى، چوونى یهكجاریم دهبیت و ناگه پیمهوه، پاشان تۆ بهجیم بیلە، منیش بهتهنیا بۆ ههمیشه لهوئى دەمینمهوه. بههارى داهاوو دووباره خۆزگهئى ئەوه دهخووزى له ژیر ئەو بنمیچه من له لای تۆ بم، پاشان سهیرێكى پشتهوه دهكەى واههزانى كه ئەمرو دلت زۆر خۆشه."

ئیدگار زۆر بایهخى پى دها، ههولێ دا بهخۆشترین وشه دلی خۆش بكات، بهلام حیسابى بۆ گولەكان نهکرد، كاسرین فرمیسكهكانى قهتیس كرد تا ههموو پیکهوه وهك جۆگه بهسەر روومهتهكانیدا هاتنه خوارهوه. دهمانزانى كه ئەو حالى باشتروبووه، بۆیه بریارمان دا ئەو بهندیخانه درێژه بۆ شوینێكى تر بگوازینهوه كه ئەم ههموو بى ئومیدییهى بهرههه هینا، بۆیه ئەو خهه و خهفته بهگۆرانێكى ئەم دیمهنه نامینیت. سهروك پیمی وت كه ئاگرهكه له نیو ئاگردانهكه داگیرسینم كه ماوهى چهند ههفتهیه كوژاوتهوه، كورسیهكى مرتاحیش له بهر دهم تیشكى خۆر دابنیم له لای پهنجهرهكه، پاشان كاسرینی هینا خوارهوه، له بهر تیشكى خۆر دانیشت و چێژى له گهرمییهكه وهگرت، ههروهك ئیمه پیشبینیمان كرد، ژيانى بهبهردا هاتهوه: ههموو ئەو شتانهى دهووبههرى دوور بوون له نهخۆشى و شتهكانى ژوورهكهى كه پهستى و خهموكیيان پى بهخشیبوو. دهمه و ئیواره دیار بوو زۆر ماندوو ببوو، ئیستاش هیچ قسهیهك نییه قهناعهتى پى بكات بیتهوه نیو ئەو ژووره پر له خهمه،

منیش دهباویه قهنهفهیهكى لای ئاگردانهكه لای پێخهفهكهى ریک بخرم، تا ژوورێكى تهواو ئاماده دهبیت. ئیستا تۆ له چ شوینێكى ئا لهوئى شوینێكى خۆشمان دروست كرد، لهسەر ههمان ئهرز لهگهڵ ئاگردانێك، خیرا هیزی بهبهردا هاتهوه كه له شوینێكهوه بجوولیت بۆ شوینێكى تر، لهسەر قۆلهكانى ئیدگار پالگهوت. بۆ خۆم بیرم کردهوه، رهنهگ بهتهواوى چاك بیتهوه، بۆیه چاوه ریم كرد تا چاك بووهوه، دوو هۆ ههبوو حهزم لى بوو، له بهر وجوودی ئەو یهكێكى تر ههبوو. ئیمه ریزمان لهو هیوایه گرت كه دلی ئیدگار بۆ كهمێك خۆش بیت، ئهززهكانى بهدوور بیت له چنگى نامۆكان، ههموومان حهزمان دهکرد دلی ههردووکیان خۆش بیت به لهدايكبوونى میراتگریك.

دهبى ئەوهش بلیم كه ئیزابیلا نامهیهكى كورتى بۆ براكهى ناردهبوو، شهش ههفته پاشى رۆیشتنهكهى، تیایدا رایگه یاندبوو كه مێردى به هیتكلیف کردووه. ئەمه سارد و وشك دهركهوت، بهلام له خوارهوه پۆزشیكى لیلی پتیه بوو، ههروهها داواى ئاشتکردنهوهى دهکرد، گەر رهفتارهكانى پتیشووى بێزاریان كردهبیت: دووپاتى ئەوهى كردهوه كه ئەو كات نهیتوانى وازى لى بێنیت، ئیستا واههكه كراوه دهسهلاتى پهشیمان بوونهوهى نییه. لینتن وهلامى ئەوهى نهداوه، وایانم، زیاتر له دوو ههفتهى پى چوو، نامهیهكى درێژترم پى گهیشت، كه زۆر سهیرم پى دههات، بهپینووسى زاوایهك كه تازه له مانگی ههنگوینى گهرا بووهوه. من دهیخوینمهوه چونكه دهپیاریزم. ههرا پاشماوهیهكى مردوو بهنرخه، گەر بههائى ژیانیان مابیت.

نامهكه بهم شیوهیه دهست پى دهكات:

"نازیزهكەم ئیلن - دوینى شهو هاتمه بانهكانى ویزهرینگ، بۆ یهكهم جار گویم لى بوو كه كاسرین زۆر نهخۆش بووه و ئیستاش ههرا زۆر نهخۆشه. پیم وایه من نابى بۆ ئەو نامه بنووسم، براكهه یان ئەوهتا زۆر توورهیه یانیش ئەوهتا زۆر پهست بووه و وهلامى ئەوهم ناداتهوه كه بۆ رهوانه دهكەم. ئیستاش دهبى بۆ كه سیک بنووسم، تاكه كهس كه شك ببهم بۆى بنووسم تهنیا تۆی.

به ئیدگار بلی كه ههموو دونیا دهبهخشم بهس تهنیا جارێكى تر چاوم پتیه بکهوێتهوه - جارێكى تر دلم بگه ریتهوه سرهسكرووس گرهنج تهنیا بۆ ماوهى بیست و

چوار سەعات. ئايا لەم ساتەدا ھەستی گەرم ھەيە بۆ ئەو و کاسرین! ھەرچەندە ناتوانم بەدوای بکەم - (ئەم وشانە بە بايەخن) - پێویست ناکات ئەوان چاوەڕێی من بکەن، بۆیان ھەيە ھەر چۆنیک بێت ئەنجامەکەي لێک بدەنەو، بەلام ئاگەداری خۆیان بن، ھيچ شتیک لە دەرگای وېستی بۆ ھێزم یان سۆزی کۆم دامەنن.

بەشەکەي تری نامەکە تەنیا بۆ تۆيە. دەمەوێ دوو پرسيارت لێ بکەم: يەکەميان ئەوھيە - کاتێ لێرە (بانەکانی وێزەرینگ) دەستت بەژيان کرد، ئايا چۆن توانیت سۆزی گشتی سروشتی مەرۆف بپاريزیت؟ من ھيچ ھەستیکي بەزەبي يان مەرۆبي لێرە بەدی ناکەم لەگەڵ من بکريت.

دووەم پرسيار کە لای من زۆر گرنگە ئەوھيە: ئايا بەرپێز ھیتکلیف پياوھ؟ گەر پياو بیت، پياوکی شیتە؟ گەر پياوکی شیت نەبیت، ئەي شەيتانە؟ من ئەو ھۆيانەت پێ نالێم کە ئەم پرسيارانە بۆچی دەکەم، بەلام تکا دەکەم گەر دەتوانی بۆم شی بکەرەو، من مێردم بە چي کردووە: ھەر کاتیک وېستت ھەوالب بنيریت و چاوت بەمن بکەوێت ئازادی و بەلام ئیلن ھەر دەبێ بەزووترین کات بتبينم. نامەم بۆ مەنووسە بەلام وەرە بۆ لام، شتیکیشم لای ئیدگار بۆ بەيەنە.

ئېستا، دەبێ گویت لەوھيە بێت کە من چۆن لە مالا نوێيەکەم پيشوازيم لێ کراو، کاتێ کە پێم دەوتریت خەيالی بانەکان بکەم. ئەوھ بۆ دلخۆشکردنی خۆمە کە لەسەر ئەو بابەتانە دەوھستم لە بەر نەبوونی دلخۆشی دەرەو: ئەوان ھەرگيز زەينەکانم داگیر ناکەن، بەلام تەنیا لەو ساتانەي کە غەريبيان دەکەم. دەبێ بۆ خۆشی سەما بکەم و پێبکەنم، گەر دەمزانئ نەبوونيان بریتيیە لە تەواوي نەھامەتيیەکانم، ئەوھي دەشمينيتەوھ بریتيیە لە خەونیکي ناسروشتي!

کاتێ رومان بەئاراستەي بەيارەکاندا وەرگير، خۆر لەوديو گرەنجەوھ ئاوا بوو، ئەو کاتە، بریاری ئەوھم دا کە سەعات شەشە، ھاوھلەکەم بۆ ماوھي نیو سەعات وەستا، باخچە و پارکەکانی بەسەر دەرکدووە، ھەرەھا خودی شوینەکە، تا توانای ھەبوو سەيری ئەو ناوھي کرد، تاريک داھات کاتێ چووينە سەر شوستە خۆشەکەي کيلگەکە، ھەرەھا خزمەتکارە پيرەکە (چۆزيف) بەرەو ئيمە ھات و بەرووناکی مۆمیک پيشوازي لە ئيمە کرد. بەقسەکردنەوھ ئەو پيشوازيیەي کرد کە کاری لە

متمانەکەي کرد. يەکەم کاری بەرزکردنەوھي مەشخەلەکە بوو تا ئاستی رووی من، بۆ بەزەبيیانە ورد بووھو، لێوھکانی چرچ کردن و دوور کەوتەوھ. پاشان دوو ئەسپەکەي گرت، بردنيە لای ئاخوړەکانەوھ، دووبارە دەرکەوتەوھ بەمەبەستی کلیدانئ دەرەوھي دەرەوھ، وەک بلێي ئيمە لە قەلایەکی کۆندا دەرژن.

ھیتکلیف مایەوھ بۆ ئەوھي قسەي لەگەل بکات، منیش چومەوھ نيو موبەقەکە - کونیکي پيس و نارپک، دەتوانم بلیم تۆ نايزانئ، ئەوھندە گۆرايوو دەتوت لە ژير بەرپرسيارئ تۆيە. لای ئاگرەکە منالیکي چەتوون وەستاوو، لە جەستەدا بەھيز و لە پۆشاکدا پيس، بەنيگايەکی کاسرين ئاسا چاوەکانئ بلند کرد و دەمی بەش کردوھ. من وتم "ئەوھ برازاي ياساي ئیدگارە، بەبەخيۆکردن بېت ھي منە، دەبێ تۆقە بکەم، بەلئ، دەبێ ماچيشی بکەم. کاریکی دروستە لە سەرەتاوھ خۆت خۆشەويست بکەيت."

لێي نزیک بوومەوھ و مستە ناسکەکانيم گرت و وتم "ئازیزەکەم تۆ چۆني؟" بە زمانیکي شرۆپر وەلامئ دامەوھ، ھەرچەندی کردم تێي نەگەيشتم. "ھاريتۆن، دەرکري من و تۆ ببين بە ھاوړئ؟" ئەوھ بناغەي گفتوگۆي داھاتووم بوو. سویندیک و ھەرەشەيەک بۆ دانانی ترۆتلەر لەسەر من گەر ھەلەم نەکردبیت پاداشتي پاراستنەکەي دامەوھ.

چەقاوھسووھکە بەدەنگیکي بەرز و دەسەلاتدارانەوھ وتی "ھي پياوھکە، ترۆتلەر! ئېستا نايته عەسايە؟"

خۆشەويستی بۆ ژيانئ من پابەندبوونی پێ ھەلچنيم، ھەنگاوم نا بەرەو لای دەرگا کە بۆ چاوەرپکردنی ئەوانئ تر تا دینە ژوورەوھ. بەرپيز ھیتکلیف لە ھيچ شوینیک ديار نەبوو، جۆزيفيش، کە بەدوای ئاخوړەکاندا کەوت، داوام کرد لەگەل من بېت، پاش ئەوھي تيم راما و بەمنگەوھ وتی، لووتی خوراند و وەلامئ دايەوھ "م، مەممەم، مەمم! ھەرگيز دەستەيەکی مەسيحئ گوئيان لەوھ نەبووھ؟ چووزانم ئەوان چي دەلین؟"

وامزانئ کەرە و ھيچ تئ ناگات، ھاوارم لئ ھەستا "وتم، تۆ لەگەلم وەرە بۆ نيو خانوھکە!"

وه لآمی دایه وه "من هیچ عیلاقه من نییه! من کارم زوره بیکه" ئیتر بهردهوام بوو له کاره که، چراکه ی جوولاند، سهر و جلم ریک خست (ئهوه ی پیشتر باش بوو، ئهوه ی دواتریان دنایام بهقه د ئهوه ی حه ز دهکات خه مباره) له گه ل بیرکردنه وه یه کی سه ره ریانه.

چوومه نیو حه وشه که له وپوه بو دهرگایه کی تر، ئه و کاته سه ره به خویم وهرگرت بو ئهوه ی له دهرگا بدهم، به هیوای ئهوه ی خزمه تکاریکی مه دهنی دهرکه ویت. پاش که میک وهستان، له لایه ن پیاویکی دریز و زه به لاح دهرگا که کرایه وه، به بی دوولای، زور بی ههست و بی ناگا له دنیا، سیفه ته کانی له نیو قزه لوول و دریزه کانی ون ببوو که به سه ر شانیدا هاتبوونه خواره وه، ههروه ها چاره کانی، وهک تارمایی کاسرینیک له گه ل ئیاده بوونی هه موو جوانییه کانی هاته پیش چاوم.

به توندی پرسی "کارت چیه لیره؟ تو کئی؟"

وه لآم داوه "ناوی من ئیزابیلا لینتن بوو. تو پیشتر منت بینوه گه وره م. به م دوا ییه میردم به به ریز هیتکلیف کرد، ئه ویش منی هیناوته ئیره - وابزانم به روهستی جه نابت بوو."

کابرا ته نیاکه وهک گورگیکی تووره سهیری کردم و پرسی "ئه ی باشه ئه و گه راره ته وه؟"

وتم "به لی تازه، هه ر ئیستا هاتووین. به لآم ئه و لای دهرگای موبه قه که منی جیه یشت، کاتی که چوومه ژوره وه، کورپه بچووکه که تان یاری له و ناوه ده کرد، به هوی سه که بچووکه که وه منی تو قاند."

میوانداره داهاتووه که ی من وتی "هه ر باشه چه توونه دوزه خیییه که قسه ی خو ی بردووته سه ر!" دواتر سهیری تاریکایییه که ی پشته منی ده کرد وهک بلای به دوا ی هیتکلیفدا ده گه را، پاشان له به ر خو یه وه دهستی به قسان کرد، باسی ئهوه ی ده کرد چی بگردایه گه ر هاورپییه که ی ده سخری بگردایه.

هه ولم دا پیش ئهوه ی نه فره تکرده که ی ته ووا بکات دووباره بچمه وه ژوروی، به لآم ئه و حه زه م له سیداره درا، ئه و فه رمانی به من کرد بچمه ژوره وه و دهرگا که داخه م و کلیل بدهم. ناگریکی گه وره له ژوروی گرمه ی ده هات، ئه وه تاکه رووناکی بوو له

ته ووا ی باله خانه گه وره که، که ئه رزه که ی هه مووی خو له میشی بوو، ههروه ها قاپ و قاچاخه کانی به و رووناکییه دهرهوشانه وه، که له ساتی کچینیم سه رنجی راده کیشام، به لآم ئه و ناوه هه مووی به تو ز و خو ل داپوش رابوو. پرسیم گه ر بتوانم بانگی خزمه تکاره که بکه م، بیته لای ژوروی خه وتن! به ریز ئینرشو (هیندلی) هیچ وه لآمی نه بوو بو ئه مه. سه ر و خواری کرد، دهسته کانی له نیو گیرفانیدا بوو، به ته ووا ی ئهوه ی له بیر چوو بوو که من له وی ناماده م، زور به قوولی به نیو بیرۆکه کانی رو چوو بوو، سیفه ته که ی زور مرو ف دوستانه نه بوو، بو یه من نه مو یست دووباره سه ری بی شینم!

ئیلن تو سه رسام نابیت، ههسته کانی من به ته ووا ی په ست ببوون، ئه و شوینه ی من بو ی چووم سه د ئه وهنده خراپتر بوو له شوینه پاک و خاوینه که ی من، ئه وه م بیر هاته وه که له دووری چوار میل ماله دلخوشه که ی من وه ستاوه، خانووه که ی جارام پر بوو له خو شه ویستانی من، ئه و که سانه ی لی بوو که من له سه ر زهوی زورم خو ش ده ویستن، پیوه ندیییه کمان هه بوو مه گه ر ته نیا زه رای ئه تله سی لی کمان بکات، له بری ئه و چوار میله دا: نه متوانی به سه ریاندا باز بدهم! پرسیارم له خو م کرد - ده بی که ی بگه ریمه وه سه ر دلخوشی و ئارامییه که ی جارام؟ ئیتر ئه وه به ئیدگار و کاسرین مه لی، سه ره رای هه موو خه موکییه که م، ئه مه له هه مووی دژوارتره: زور پهستم له وه ی که که س نییه لای من بگریت دژی هیتکلیف بوه ستیته وه! من به دوا ی په ناگه یه کدا گه راوم له بانه کانی ویزه رینگ، به خو ش حالیییه وه، چونکه به و بیرکردنه وه خه یالم فریبوو که ئیمه پیکه وه بو خو مان به ته نیا ده ژین، ئه و بیرکردنه وه یه ته ووا ده سخری کردم، ئه و ترسی له هیچ شتی که نه بوو، منیش له دار و به رد و ته نانه ت مرو فته کانی ئه و خانووه ده ترسام، ئا له هه موو شتیکی بانه کانی ویزه رینگ ده ترسام.

بو ماوه یه که خه مبار دانیشتم و بیرم کرده وه: سه عات هه شت لییدا، دواتر بووه نو، هیشتا هاوه له که م ده هات و ده چوو، سه ری به سنگی خویدا کرد و به ته ووا ی بیده نگ بوو، گه ر یه کتیک به زوری له خه یالیدا بیداری بگردایه وه. گویم گرت دهنگی ئافره تیک له خانووه که بییستم، ئه ویش دلی پر بوو له په شیمانی و تووره یی و خه م. ئیتر به هه نسک و گریانیکی به کوله وه دهستی به قسان کرد. نه مده زانی من تووشی ئه و دهره سه رییه ده بم، هیندلی هه ر له به رامبه رمان وه ستا، له و دواتر تا رو یشت، به

واقورمانهوه سهیریکی منی کرد. سوووم لهو سهیرکردنهی ئەو وەرگرت و وتم "من له گهشتهکهه زۆر ماندووم، دهمهوی بچم بخهوم! خزمهتکاره کهکه له کوپیه؟ بمبه بۆ لای ئەو، چونکه ئەو بۆ لای من نایهت!"

وهلامی دایهوه "ئیمه هیچ خزمهتکاریکمان نییه. دهبی هەر بۆ خۆت چاوهڕێ بکهیت!"

وتم "ئەه باشه له کوپێ بخهوم؟" من ئەو پهڕی بی ریزیم له بهرامبەر کرا و هەرگیز بهم شتیهیه میوانداریم نهبینیوه.

وتی "جووزیف ژوورهکهی هیتکلیف پێ نیشان ددهات. ئەو دەرگایه بکهروه، ئا لهوپییه."

ویستم بهگوپی بکهه، بهلام لهپرا منی گرت، بهتۆنیککی نامووه وتی "کاریکی زۆر باش دهکهیت گهر ئەو دەرگایه له دوای خۆت داخهی، له بییری نهکهی دایخه!"

وتم "باشه! بهلام بۆچ بهرپز ئیرنشۆ (هیندلی)؟" چونکه بههیچ شتیهیهکه نه مویست دەرگا لهسهه خۆم داخهه و من و هیتکلیف بهتهنیا له یهک شوین بین.

وهلامی دایهوه "سهیری ئیره بکه!" قاپووتهکهی کردهوه و دهمانچهیهکی لێ بوو، چهقۆیهکی تیزیشی پیوه بوو. "ئەو باشتترین میزاره بۆ پهستکردنی پیاویک، ئەه وای نییه؟ ناتوانم بهرگهه ئهوه بهگرم هه موو شهوئ بهمهوه بچمه سه رهوه، دەرگا کهه بکه مهوه. چونکه گهر رۆژیک بهکراوهی بیبینم ئەو تهواو بووه. زۆر جار ئەوه دهکهه، هه رچهنده دهقهیهک پێش ئەوهی سهه هۆکارم بهبیر بیتهوه که نویم دهکه نهوه: ئەو شتانهی بیرم دینهوه شتیم دهکهه و وام لێ دهکهه بیکوژم. تۆ دژی ئەو شهیتانه شهه دهکهه بۆ خووشهویستی خۆت، کاتی کاتی دیت، هیچ فریشتهیهک له ئاسمانهکان دهربازی ناکهه!"

زۆر له دهمانچهکه ترسام. بیروکهیهکی شاراوه بیداری کردمهوه: من چهنده بههیز بم ئینجا دهتوانم ئەو شته هه لگرم! له دهستیم وەرگرت، دهستم کرده دهمانچهکه. کاتی بۆ چرکهیهک له دهستم بوو زۆر سه په سا بوو به من: ترس نه بوو، به لکو نیگهرانی بوو. دهمانچهکهه له من وەرگرتهوه، به ئیره یییهوه، چهقۆیهکهه داخستهوه، خستییهوه نیو قاپووتهکهه.

وتی "لام گرنگ نییه گهر پێشی بلێی. با پاسهوانی له خۆی بکات، چاودێری بکهه. تۆ دهزانی ئیمه لهسهه چي ریکهوتین: دهزانم ترسی ئەو کارت لێ ناکات.

پرسیم "هیتکلیف چي له تۆ کردووه؟ به چ شتیهیهک کاری هه لهی بهتۆ کردووه، چي وای لێ کردی ئاوا رقت لێ بیتهوه؟ باشتتر و ژیرتر نییه وای لێ بکهه خانووهکه بهجی بیلێت؟"

هیندلی وتی "نهخیر! دهبی ئەو من بهجی بیلێت، ئەو پیاویکی مردووه: قهناعهتی پێ بکه با ههول بدات، نیلی تۆش هیچت له بکوژیک کهمتر نییه! ئایا من هه موو شتیک له دهست ددهم پێش ئەوهی بهدهستیان بێنمهوه؟ ئەه هاریتون ببیت بهسوالگهر؟ ئوه، بهنهفرهت بی! هه موو شتیک دهگه رینمهوه، هه موو زیرهکانیش، پاشان خوینی ئەویش، ئیتر روحی له دۆزهخدا دهبیت! ئەوسا ده جارێ ربهشتر دهبیت که پێشتر هه رگیز وا نهبووه!"

ئیلن تۆ منت ئاگه دار کردهوه له سیفهتهکانی سه روکه کهنهکههت. دیاره که لهسهه لیواری شیت بوونه: بهلایهنی کهه دوینی شهه هه ر شیتیکی تهواو بوو. که له تهک ئەو بووم ههستم بهترس دهکرد، بیرم هه ر لای نهخۆشی خزمهتکارهکه بوو. ئیستا رۆیشتنه بهمیزاژهکهه کرد، منیش دهسکی دەرگا کهه بهرز کردهوه، هه لاتهه نیو موبهقهکه. جووزیف سههه بهئاگرهکه دا گرتبوو، بهوردی له شتیککی سهه ئاگرهکه رادهما، مهنجه لیککی پي له خواردینیش لهسهه ئاگرهکه دانرابوو. چیشتی ناو مهنجه لهکه دهستی بهکولان کرد، دهستی دایهوه دهسکی مهنجه لهکه، درکم بهوه کرد که ئەو کههین و بهینه بۆ نانی ئیوارهه ئیمهیه، زۆریشم برسی بوو، ههستم بهوه کرد که خواردنهکه باشه دهخوړی، بۆیه بهتوندی هاوارم لێ ههستا "من نان و شیر ناماده دهکهه!" کهشتیهکهه دوور له دهستی ئەو دانا، ئیتر کلاوهکهه لهسهه هینا خوارهوه تۆزی پشووم دا. بهردهوام بووم له قسهکردن "بهرپز ئیرنشۆ (هیندلی)، پیم دهلی که هه ر بۆ خۆم چاوهڕێ بکهه: هه ر چاوهڕێ دهکهه. من وهک خانمان هه لسوکهوت ناکهه لیره، دهبی تۆ نهترسی کهه من له برسان دهمرم."

منگهیهکی لیوه هات و وتی "ئەه خوای بهبهزههه! دانیشته و گۆرهوهیهکانی له گۆزنگهوه هه لکیشا تا ئاستی ئەژنۆکانی. گهر بهگوپی ئەو هه موو کهسه بکهه ئیتر

رۆژانه به هیچ راناکم. هیچ شهویک من خواردم ناماده نه کردوو، به لام ئەم شهوه گومانم له شتیکی ههیه!

ئەو قسهیه هیچ سهرنجی منی رانه کیشا: خیرا چوموه وه سهر کار، هه ناسهیه کم هه لکیشا ئەو کاتانم بیر هاته وه که خووشی ماله کهی خوّم له هه موو شوینیک دهباری. به لام خیرا ئەو یاده وه ریبانه م بیر چوونه وه. به لام وای لی کردم خووشیه کانی رابردوم به بیر بیتته وه و ترسه کانی دهره واندمه وه، هه رچهند ئەو خهیا لانه خیرا به زهینمدا دهاتن، خیرا ژمه کان دهچوونه نیو ئاو. جوژیف سهیری ئەو شیوازهی چیتشت ناماده کردنی منی دهکرد.

وتی "وهه هاریتون، ئەمشه و نان و شیر دهخوین. خواردنیک زۆر خووش ناماده دهکین. ها ئەوه تا دیسان نان و شیر هه یاته که دهخوین! گهر له باتی تو بوام خوّم دهخسته ناو مهقلیه که."

کاتی شتم ناماده دهکرد، ئەو ناوه هه لایه که بوو بو خووی، چوار گالۆنه شیرم ناماده کرد، که هاریتون زۆر به خووش و له زهته وه ده بخوارده وه وهک بلایی هه رگیز شتی وای نه خواردوه. دواتر په رداختیکم بو هینا چونکه به زحمهت به سوراحیه که بوی دهچوووه خواروه. پیم وت که من تام له هیچ شتیکی ناکم بهم شیوهیه. به لام ئەو زۆری پی ناخووش بوو که ئەو قسه م پی وت. هه به منی دهوت "ئوه زۆر خووشه، زۆر به تامه. دواتر چه تونه که هه موو دۆلکه و سوراحیه کهی لسته وه و هه مووی ته واو کرد وهک بلایی چهند سالتیک نانی نه خوارد بیت و ابوو.

وتم "من نانی له ژووریک تر دهخوّم. هیچ شوینیکتان نییه پی بلین ژووری پیشوازی؟"

به گالتهیه که وه وتی "ژووری پیشوازی! مه به ستت ژووری پیشوازییه! نه خیر، ئیمه هیچ ژووریکمان نییه به ناوی پیشوازی. گهر هه زت له ژووریک تره برۆ ژووری سه روک!"

وه لام داوه "که واته دهچمه سه ره وه. ژووریکم پی نیشان بده."

من به شی خوّم له سه ر سینییه که داده نیم و دهچم بو خوّم هه ندی شیر دهه نیم. به توندوتۆلییه وه هه لسا یه وه و بو سه ره وه پیشم که وت: چوینه لای کووخه که،

دهرگا که ی کرده وه، جار جاره سهیری باله خانه که ی ده کرد که ئیمه پیایدا تپه ر ده بوین.

وتی "ئوهش ژوور، بای ئەوهنده دهکات نان وشیری لی بوختیت. گهر ترسای بانگم بکه."

کوخه که وهک کونه سهگ و ابوو، بۆنی پیسای دونه ئەو ناوه ی کاس کردبوو، چهن دین گونیه به سه ر یه کدا که له که کرابوون، شوینیک به تال له ناوه راستی ژووره که، کوخه که بو دانیشتن مابوو وه.

به تووریه ی رووم به ئاراسته ی ئەو وه رگپرا و پرسیم "بوچی، ئەی پیاو. توخوا ئەمه شوینی خه وتنه. دمه وئی ژووری نووستم بینم."

به تونیک گالته جار یه وه وتی "ژووری نووستن! وه ره سهیری هه موو ژووره کانی نووستن بکه، ئەوه تا ژووری نووستنی من."

به دهست ناماژهی بو کووخه که ی دووم کرد، ئەوه ی جیا بوو له کووخه که ی من ته نیا ئەوه بوو که دیواری رووت بوو، ژووریک بی په رده بوو، هیچ شتیکی لی نه بوو دلت خووش بکات.

وه لام داوه "چیم له هی تو ده ویت؟ پی ناچیت به ریز هیتکیف له سه ره وه بخه ویت، وا نییه؟"

وهک بلایی شتیکی نوپی دۆزبیتته وه، هاواری لی هه ستا "ئها! تو ژووری نووستنی به ریز هیتکیف ده وئی؟ ئەی تو وات نه وت؟ تو به سه ئەو ژووره نابینی! هه میشه کلیلی ده دا."

نه متوانی بیده نگ بم و وتم "جوژیف خانووکی خوشتان هه یه. شتی خووشی لیه، ئەو رۆژهی که من هاتمه لای ئەوانه هه رچی شیتاتی دونه هه یه به وانه وه نووسا، منیشی گرتته وه! به لام، ئەوه مه به ستی ئیستا نییه - ژووری تر هه یه. له بهر خاتری خوا خیرا به و له شوینیک دامگیر سینه وه!"

هیچ وه لامی ئەو داوایه ی منی نه داوه. له سه ره خو له پیلیکانه کان چوووه خواره وه، وه ستا، له پیش ژووریک که فه رشی پیوه دیار بوو، وتم ئەوه باشتترین ژووره. فه رشیک باشی له سه ر بوو به لام هه مووی توژ و خوّل بوو، شوینی ئاگردانه که پارچه

پارچه ببوو. به لّام په رده يه کی سووری ناسک دیواره کانی داپو شیبوو. دیار بوو که زور به بی خزمه ته وه به کار هینرابوون. هرگیز پاک نه کرابوونه وه. دیواره کانیش پهنگی کاولیکیان ه لگرتبوو. به په له بووم خوم بگه یه نمه ژوروه وه، کاتى ریبهره گه مژکه کی من بانگی کردم. "نمه ژوروی سه روکانه" نه و کاتى نانه که م سارد بووبوو وه، ئیتر شه هیه ی خواردم نه ما، ئوقرم نه مابوو. هر شوینیک بوايه په سهدم دهکرد، چونکه زور هیلاک بووم.

پیاوه پیره له خوا ترسه که دهستی پی کرد "کوا شهیتان؟ خوا رحمان پی بکات! خوا لیمان خوش بیت! کوا دوزخ؟ تو ئیستا میردت کردوه! تهنیا ژوروی هاریتون شک ده به ی! هیچ شوینیکی تر نه بوو لپی پالکوهی!"

منیش زور تووره بووم، سینی و شته کانی سهر سینیه که م توور ه لدايه سهر نهره که، پاشان له سهر چیچکان دانیستم و رووم به دهسته کانم شارده وه و دهستم به گریان کرد.

جو زیف وتی "نوه چیه! نوه چیه! ناهه رین خاتوو کاسی! ناهه رین خاتوو کاسی! سه روک بو شکاندنی نه و مه نجه له تیت ه لده دات، ئیمه تهنیا گوئی ده گرین. سه روک تا بلئی له گه لت خراب ده بیت."

پاشان چوو ه نیو کووخه که ی له خواره وه، مؤمه که شى له گه ل خوی برد، منیش له تاریکی مامه وه. هه ولم دا زال بم به سهر نه و دیمه نانه، له بهر بریاره گه مژه ییه که ی خوم هه ولم دا شکومه ندی خوم بپاریزم و تووره ییه که م بشارمه وه و کاریگه ریه که ی لابه رم. هاوکاریه کی چاوه ری نه کراو له شیوه ی ترؤتله ر به دیار که وت، که نه و کاته ناسیمه وه، ترؤتله ر کورپکی سه گه پیره که مان بوو به ناوی سه که لکه: نه و کاته ی له گرهنج به سهر بردبوو، له لایه ن باوکه مه وه درا به به ریژ هیندلی. هه ستم کرد نه و سه گه نویی کرده وه: لوتی لوتی من هینا پی شوه وه وه که ریگه یه که بو سه لامکردن، پاشان خیرا نان و شیره که ی بو هینامه پیش، کاتى من هه نگاو به هه نگاو چوومه پیشه وه، شته پارچه پارچه بووه که م کؤ کرده وه، به و دهسته سهری که له نیو گیرفانم بوو په له کانم سهریه وه. کاره کانمان نزیکه ی ته واو ببوو کاتى گویم لی بوو هیندلی له ریپه وه که ده هاته وه، به کلکه که ی زور یارمه تی دام، لایبرده لای

دیواره که، چومه نزیک ده رگا. هاوکاری سه گه که بو نه هیشتنی سه رکه وتوو نه بوو، کاتى مه زنده م کرد به هوی دهنگه دهنگیک له ژیر پیلیکانه کانه وه، رویش و هاواری ده کرد. من به ختیکی باشترم هه بوو: تپه ری، چوو ژوروه که ی خوی، ده رگا که ی پاش خوی داخسته وه. راسته وخو پاش نه و جو زیف له گه ل هاریتون هاته سه روه بو نه وه ی بیخه وینیت. منیش په ناگه یه کم له ژوروی هاریتون دوزیه وه، کاتى پیاوه پیره که منی بینى وتی "ئیمه جیگه ی که سمان نابیته وه لیره، ئیستا خومان دوانین، تو ده بینه سی، جا نه وه چون ده بی!"

به خو شحالیه وه سوودم له و قسه وهرگرت و به خوله کیک خوم خزانده نیو کورسیه که، له لای ناگره که، سه رم له قاند و نوو ستم. نووستنه که م گران و شیرین بوو، هرچه نده زوری پی نه چوو، به لّام خه ویکى زور خوش بوو. به ریژ هینکلیف منی به ناگا هینا، تازه هاتبووه ژوروه وه، به شیوازه خو شه ویستیه که یه وه پرسى که من چی ده که م له وئی؟ منیش هوی مانه وه م له وئی پی گوت - هوی که ش نه و بوو که نه و کللی ژوروه که مانى له گیرفانى خوی دانا بوو. کاتى وتم ژوروه که مان (ئیزابیتلا و هینکلیف) زور پی تیچوو سویندی خوارد که نه و ژوروه هرگیز هی من نه بووه و ناشبیته هی من - به لّام من زمانى نه و دووباره ناکه مه وه، باسى هه لسوکه وته که شى ناکه م: نه و زور زیره که و بی وچان بوو له گه ران به دواى نه وه ی شتیک بکات، کاریک بکات رقی له من ببیته وه و منیش له و! هه ندی جار وه که دیوه زمه دهیترساندم. ئیستا دلنیات ده که مه وه که نه پلنگ نه هیچ ناژه لیکى ترسناکی سهر رووی نه م زه مینه به چه شنى نه و ناتوانن بمتوقینن. هه والی نه خو شى کاسرینی پی گوتم، تومه تی نه خو شکه وتنى کاسی خسته نه ستوی برا که م، بویه به لینی دا که من له بری ئیدگار نازاره که بجیژم، تا نه و کاته ی ده توانیت دهستی بگاتى.

من دلنیات ده که مه وه که زور رقم لیه - من ریسوا بوومه - من گه مژه و گیل بووم! ناگه دار به نه م قسانه به که س نه لپی له گرهنج. من هه موو روژی چاوه ریپی تو ده که م - نائومیدم مه که.

ئیزابیتلا

کو تایی نامه که.

باسی بکه، چۆن پئی بلیم که رهتی نهوهی کردهوه چهند دیریک بۆ سه رهخووشی ئیزابیللا بنووسیت. پیم وایه له بهیانیهوه چاوه پئی من دهکات: کاتی به سه ر باخچه که وتم، بینیم وا له په نجه ره که وه چاوه پئی من دهکات، سه رم بۆی له قاندا، به لام نه و کشاوه پاش، وهک بلیی ده ترسا له وهی نه وهک به کیک بیبیت. به بی نه وهی له ده رگا بدهم چوومه ژور ره وه. هر گیز نه و جو ره ماته می و ساردیه م له بانه کاندانه بینیه، دیمه نیکي پر له خه م و ناجور و ناچیزی نه م خانوه هه راسانی کردم! ده بی دانی پیا بنیم که گهر من له شوینی نه و خانمه گه نجه بوام، به لایه نی که م پر ره وه که م پاک ده کرده وه، به په رۆکیک میزه که م ده سپر یه وه. به لام هیچ سه وه سه له ی پتوه دیار نه بوو، که مته ر خه می و پشتگو ی خستنی پتوه دیار بوو.

رووه ناسک و جوانه که ی شله ژاو و تیک چوو بوو، پرچی لوول نه بوو وه ک جار ان: هه ندی تاله قزی هه لواسراو و هه ندیکی تریشی به سه ر سه ریدا تیک ئالابوون. دیار بوو که دهستی له جله کانی نه داوه له وه ته ی دوینی شه و. هیندلی له وئ نه بوو. به ریز هیتکلیف له لای میزیک دانیشتبوو، هه ندی کاغه زی له نئو گیرفانی ده ره ئنا، کاتی من ده رکه وتم هه لسا سه ر پیمان، لیمی پرس ی بۆچی هاتووم و رووی له گه ل من خو ش بوو و کورسیه کی دامی له سه ری دانیشم. نه و تاکه شت بوو له وئ که هه ندی شایسته بیت، هه رگیز باشتر نه ببوو. شکل و شیوه و روخساری گۆرا بوو، هه رگیز به غه ربیه نه ده چوو، هه رگیز به وه نه ده چوو که منالیک ی بی که س بیت و دۆزرا بیت ه وه. به لام ژنه که ی حالی له حالی ئاژه لان خراپتر بوو! ئیزابیللا به په ره وشه وه هاته پیشه وه بۆ نه وهی سه لام لئ بکات، ده ستیکی هینا پیشه وه بۆ نه وهی نه و نامه یه وه رگری ت که ده میکه چاوه پئی ده کات. سه ری نه ریم بۆ له قاندا. له هیماکه م تئ نه گه شت، کاتی چوومه لای تاقه که بۆ نه وه کلاوه که می پتوه بکه م، ئیزابیللاش به دوامدا هات، به چرپه یه که وه وتی که نه و شته ی بۆم هینا وه راسته وخۆ بیده می. هیتکلیف ههستی به وه کرد شتیک هه یه، وتی "گهر هه ر شتیکت هینا وه بۆ ئیزابیللا (بیگومانم شتکیت هه ر بۆ هینا وه، نیلی) بیده ری، پتویست ناکات بیکه یت به نه پنی: ئیمه هیچ نه پنییه ک له نیوانماندا نییه.

وه لام داوه "توه، نا هیچ شتیکم پی نییه." بیریشم له وه ده کرده وه که باشترین شت نه وه یه هه ر ئیستا راستیه که بدرکینم. هه ر واشم کرد "سه رۆکه که م منی

بهشی چوارده م

هه ر که نه و نامه م پی گه شت یه که سه ر چوومه لای سه رۆک (ئیدگار)، پیم را گه یاندا که خوشکی گه شتووه ته بانه کانی ویزه رینگ، پیم وت که نامه یه کی نار دووه و تیایدا هاوبه شی خه می خو ی بۆ نه خو شیه که ی خاتوو کاسرین ده ره ده بریت، پیم وت که زور هه ز ده کات نه و بیبیت، به هیوای نه وهی که نه و بچیت ته سه ر دانی، به زووترین کات، هیوای لی خو شبوون له به ریزیان ده خوازیت.

ئیدگار وتی "لی خو شبوون! ئیلن، من هیچ له گه لی نییه تا لئی خو ش بم. گهر پیت خو شه ده توانی نه م پاش نیوه رۆیه بچییه بانه کانی ویزه رینگ و پئی بلی که من له و تووره نیم، به لام به داخه وه که نه وم له ده ستدا، به تاییه تی کاتی که ده زانم به هیچ شیوه یه ک له گه ل نه و پیاوه دلخو ش نابیت. به هیچ شیوه یه ک من ناچم بۆ بینیی نه و، نه وه پرس یاری له سه ر نییه، به لام: ئیمه به ته واوی لیک جودا بووینه وه، پتویست ناکات زوریم لی بکات، پئی بلی با قه ناعه ت به چه قاوه سه وه که ی بینیت که میردی پی کرده وه بۆ نه وهی ولات به جی بیت.

به دلکی به رانه ته وه پرسیم "گهره م، نامه یه ک، شتیک ی بۆ نانووسی؟" وه لامی داوه "نه خیر. پتویست ناکات، هیچی بۆ بنووسم. پتوه ندی من له گه ل خیزانی هیتکلیف وهک پتوه ندی منه له گه ل هیتکلیف خو ی. بۆیه نه و پتوه ندیه نه بووه و ناشیبت!"

ساردی به ریز ئیدگار زور پهستی کردم. ته واوی ریکه که م بری تا گه شتمه نه وئ قسه و باسم له گه ل خو م کرد بۆ نه وهی چۆن نه و قسانه ی ئیدگار وتی لای ئیزابیللا

ناردووه بۆ ئەوێ بەخوشکی بۆلیم که ئیستا چاوه‌پێی سەردان و نامەیی من نەکات، نا نەخێر بەهیچ شێوێهێک چاوه‌پێی من نەکات. خانمەکەم کۆتایی بەخۆشەوێستییه‌کەیی هێنا، هیوایی خۆشیت بۆ دەخواییت، داوایی لێبووردن دەکات که تۆ کهوتیە ناخۆشی، بەلام ئەوێشی گوت که ئەو دوو خێزانە (خێزانی ئیدگار و هیتکیلف) هیچ پێوه‌ندیان بەسەر یەکه‌وه‌ نییه و یەکتەری نانا سن.

لێوێ خاتوو هیتکیلف (ئیزابێلا) که‌میک که‌وته لەرزە، گەر‌اوه شوێنەکەیی خۆی لە لای پەنجەرەکە. مێردەکەیی هەستایە سەر پێ، لە نزیک من، دەستی کرد بەپرسیاران دەربارەیی کاسرین. منیش هەموو شتی‌کم دەربارەیی نەخۆشییه‌کەیی پێ وت، چاوی لە من سوور کردووه، چونکه بەرگەیی هەموو راستییەکانی نەگرت. من گلەیییم لە کاسی کرد، چونکه شایەنی ئەوه بوو، چونکه ئەوێ رووی ۱۸۹ هەمووی هەلەیی خۆی بوو، دواجاریش پێم وت که وه‌ک بەرپێز لێنت (ئیدگار) بێت لەوێ که هیچی تر پێوه‌ندی بەو خێزانەوه نەبێت، چ بەخراب چ بەباش هاتوچۆی یەکتەری نەکن.

وتم "خاتوو کاسرین تازە چاک بووئەوه. هەرگیز وه‌ک خۆی، وه‌ک کاسی جارانی لێ نایەته‌وه، بەلام ژیا نی هاتووئەوه بەر، گەر تۆش بەراستی رێز و حورمەتی ئەوت دەوێت، هیچی تر سەردانی ناکەیت و وازی لێ دینی: نەک هەر واز هێنان بەلکو بگرە بەته‌واوی لەو ولاتە دەچییه‌ دەر‌وه، ئیتر پەشیمان نەبیتەوه. دلایات دەکه‌مه‌وه که کاسرین لێنت ئیستا زۆر جیاوازه لە هاوێ کۆنەکەت کاسرین ئێرنشو، وه‌ک چۆن ئەو خانمە گەنجە (ئیزابێلا) جیاوازه لەگەڵ من. روالەتی زۆر گۆراوه، سیفەته‌کانی زۆر زیاتر گۆراون، هەر‌وه‌ها ئەو که‌سه‌ی که ناچار دەرگرت، بەپێی پێویست، هاوێ لێ بێت، لێرەو پاش تەنیا هەر ئەوێ دەوێت و ئەو لە خۆی و سۆزی دەرگرت، چونکه هەستی مەرفایەتی و هەستی پابەندبوونی هەیه!"

هیتکیلف که زۆری لە خۆی دەرکرد هیمن و لە سەرەخۆ قسە بکات، وتی "ئەوه شتیکی زۆر شیاوه." زۆر ئاساییه‌ که سەرۆکه‌کەت هیچ شتیکی نییه جگە لە مەرفایەتی گشتی و هەستکردن بەپابەندبوونەوه بۆ ئەوێ پستی پێ ببه‌ستی. بەلام تۆ پێت وایه من کاسرین بۆ ئەرک و مەرفایەتی ئەو بەجۆر دێم؟ ئایا دەتوانی هەسته‌کانی من بۆ رێزگرتنی کاسرین لەگەڵ هەسته‌کانی ئیدگار بەراورد بکەیت؟ پێش ئەوێ لەو خانوو بەجیتە دەر‌وه، دەبێ بەلێنم پێ بدەیت که تۆ واکەیت من

چاوم بەکاسرین بکه‌وێت: رازی بێت و رازی نەبیت، من هەر دەبێ بیبینم! تۆ چی دەلێی؟

وه‌لام داوه "من دەلێم بەرپێز هیتکیلف نابێ ئەو کارە بکەیت، تۆ هەرگیز بەرپێگەیی من‌وه چاوت بەکاسی ناکه‌وێت. مشتومرێکی تر لە نیوان تۆ و سەرۆکه‌که بەته‌واوی کاسی دەرگرت."

بەردەوام بوو "بەیارمەتی تۆ ئەم شتە روونادات. بەیارمەتی تۆ هیچ مەترسی نابێت - گەر ئیدگار کێشەیه‌ک بۆ وجووی ئەو نەبیتەوه - بۆچی، پێت وایه من دەچم قسە لەگەڵ ئیدگار دەکه‌م! خۆزگە تۆ زۆر دل‌سۆزانە ئەوت پێ دەوتم که ئایا کاسرین بە لەدەستدانی ئیدگار ئازاری دەبێت: مەگەر ئەو ترسەیی کۆنتروۆلی من بکات. ئیتر تۆ جیاوازی دەرگرت لە نیوات هەسته‌کانمان: ئەو نەدەبوايه ئەو لە شوێنی من بوا و منیش لە شوێنی ئەو، هەرچەندە من زۆر رقم لەوه، رقیق که ژیا نی گۆریم بۆ توورەیی و تۆلە، من هەرگیز جارێکی تر دەستی لێ بێند ناکەم. گەر پێت خۆش بێت دەتوانی تاقیم بکەیتەوه! هەرگیز لە کۆمەلگەکەیی خۆی دووری ناخەمه‌وه. ئەو ساتەیی رپیزی کاسی ته‌واو دەبێت، دلێ ئیدگار هەنجرو ونجر دەکه‌م، ئیتر خۆینەکەیی دەخۆمه‌وه! بەلام تا ئەو کاتە، گەر تۆ باوهر بەمن نەکەیت، تۆ من نانا سی، تا ئەو کاتە، من بەهۆی هیمنی و ئارامییەوه دەمرم پێش ئەوێ دەست بکه‌مه تالە موویکی سەری ئەو!"

قسەم پێ بری و وتم "وا دیارە ئیستاش چاکه و خراپه له یه‌کتەر جیا ناکه‌یتەوه، هەموو هیواییه‌کت لەوه‌دا کۆکردووئەوه که دووبارە بجیتەوه لای ئەو، دووبارە خۆت بخه‌یتەوه ناو یاده‌کانی ئەو قوربەسەر که بەرگەیی یه‌ک خوله‌ک خەمی نەماوه، ئەو تۆی لە بیر کردوو، ئیتر نایه‌وێت جارێکی تر چاوی بەتۆ بکه‌وێت و خۆی تووشی خەم و خەفەت و دەر‌دەسەری بکاتەوه.

هیتکیلف وتی "تۆ واکە دەرگرت ئەو منی لە بیر کردوو؟ ئۆه، نیلی تۆ چاک دەرگرتی که ئەو من لە بیر ناکات! تۆش وه‌ک من باش دەرگرتی که کاسی گەر جارێک بیر لە ئیدگار بکاتەوه، هەزار جار بیر لە من دەرگرتەوه! گەر ساتیک لە واقع لەگەڵ ئیدگار پێ بکەنیت، هەزار سات بەخه‌یال لەگەڵ من پێ دەرگرتی! لە ناخۆشترین کاتەکانی

ژیاندا، من ئەم بیرکردنەووم هەبوو: هەر کاسی وای لە من کرد هاوینی رابردو بگەریمەو ئێرە، بەلام تەنیا دلنیاکردنەووی ئەو دەتوانیت پابەندم بکات بەفیکرە ترسناکەکه جاریکی تر. ئیتر پاشان، ئیدگار نابیتە هیچ شتیکی، هیندلیش هیچ و جودوی نابیت، ئەو خەوانەش دەچن لە ئاو که بۆ هەمیشە میوانی خەوکانم بوونە. داهاووی خۆم لە دوو وشەدا بەدی دەکەم، ئەوانیش: (مردن و دۆزەخ): بوونی من دواي لە دەستدانی کاسرین، دواي مردنی کاسرین دەبیتە دۆزەخ. ئیستا وا خەریکه شەق بەرم، خەریکه شیت دەبم که بیر لەو ساتانە دەکەمەو کاسرین ژيانی لەگەڵ ئیدگار هەلبژاردوو و ئەوی پێ لە من باشترە، یان ئەوی لە من خۆشتر دەوی! گەر ئەو بەو هەموو دەسلەتە لاوازی خۆیەو، هەشتا ساڵ خۆشی بویت، هیشتا ناگاتە یەک پۆزی خۆشەووستی من بۆ کاسرین. ئەویش دلای وەک من قوولە بۆ خۆشەووستی: خۆشەووستی کاسرین دەریایەکه، رەنگە دلۆپیکی بۆ ئیدگار بیت، ئیتر هەموو دەریاکە بۆ منە. من قەبول ناکەم ئیدگار ئەو دەریایە لە من قۆرخ و پاوان بکات. بەخوا جوانە! ئیدگار تەنیا مشتیک لە سەگ یان ئەسپەکهی کاسرین لای کاسرین خۆشەووستترە. ئیدگار وەک من کاسی خۆش ناویت: ئیتر چۆن کاسی ئەوی خۆشەوویت که هەستیکی وەک منی نییە بەرامبەری؟"

ئیزابیلە لە ناکاو جوولەیهکی کرد و هاواری لێ هەستا "کاسرین و ئیدگار لە هەموو عاشقانی دنیا زیاتر یەکتریان خۆش دەویت و خولیا یەکتەرین. بۆیه هیچ کەسیک مافی ئەو نییە بەو شیوەیه قسەیان لەسەر بکات، نامەوێ کەس لە بەهای براکەم بەینیتە خوارووە کاتی خۆی لێرە نییە!"

هیتکلێف بەسووکایەتی پیکردنەو وەتی "براکەت زۆر خولیا ی تۆشە، زۆر تۆشی خۆش دەویت، وانیه؟ ئەو زۆر خیرا و بەپەرۆشەو تۆی لە کۆل خۆی کردووە، تۆی نازاد کرد!"

ئیزابیلە وەلامی دایەو "براکەم ئاگەداری ئەو نییە من لە چ نازار و ئەشکەنجەیهک ژیان بەسەر دەبەم، من خۆم ئەووم پێ نەوتوو."

"تۆ هەر لە سەرەتاو هەوالت بۆ رەوانە کردوو: ئەی ئەو نییە نامەت بۆ نووسیو؟"

"بەلێ بۆ ئەو پێی رابگەیهنم که مێردم کردوو، بەلێ نامەم بۆ نووسیو، خۆت بینیت."

"تا ئیستا هیچ وەلامی نەدایتەو، وانیه"
"نەخیر."

منیش وەم "خانمە گەنجەکهی من (ئیزابیلە) زۆر گۆراو و زۆریش خەمبار دیتە بەر چا. دیارە که ئەو خۆشی دەووست، پاشگەز بووئەو، یان درۆی کرد، که دەزانم چۆن و بۆچی وایە، بەلام وا باشترە قسە نەکەم."

هیتکلێف وەتی "بەرای من هەموو ئەم رووداوانە هەلەی خۆی بوو! ئەو تەنیا مرۆفیکی سووک و چرووکه و هیچی تر! پێشتر بەشیوازیکی زۆر سەیر خەریکی دلخۆشی من بوو. تۆ زەحمەتە باوەر بەو بکەیت، بەلام هەر لە یەکەم ساتی هاوسەریتیه که مان دەستی بەگریان کرد و وتی دەچمە مالهەو. بەلام، ئەو تەنیا بۆ بانەکانی و پزەرینگ باشە، چ شتیکی هەیه لە بانەکانی و پزەرینگ باشتر بیت، زۆر چاکیش ئاگەداری دەبم نەووک لە دەرەو هەیا و شەرەفم سووک بکات!"

من وەلام داو "گەرەم، هیوادارم رەچاوی ئەو بکەیت که خاتوو هیتکلێف (ئیزابیلە) لە ژیانیکی خۆش راهاتوو، لە کەش و هەوایهک پەرورەدە کراو که هەموو مرۆفەکانی دەرووبەری لەسەر دەستان وەستابوون و خزمەتیان دەکرد، هیچ کچیک بەقەد ئەو لە مائی باوکی خۆشی نەبینیو. بۆیه دەبی تۆ خزمەتکاریکی ئافرەتی بۆ بەکری بگریت تاووکو شتەکانی بۆ پیک بخت و خزمەتی بکات، تۆش دەبی باش مامەلە لەگەڵ بکەیت. من پێویندیم بەو نییە تۆ هەر بیریک لە ئیدگار دەکەیتەو، بەلام ناشبیت گومانەت لەو هەبیت که ئیزابیلە زۆر دلای بەتۆو بەندە و تۆی زۆر خۆش دەویت، بەهیچ جوریکیش ئامادە نەبوو دەست لە هەموو خۆشی و شکۆمەندی و هاوارییهکانی لە مالهەو هەلبگریت بۆ ئەو بەم چەشنە درندانیه ژیان لەگەڵ تۆ بباتە سەر، دەبی تۆ ئەو شتەتەت لە بەر چا و بیت.

هیتکلێف وەلامی داو "لە ژیر کاریگەری وەهمیک ئەوانی لە ژیر پێی خۆی نا. وا حالی ببوو که من پالەوانی خۆشەووستیم، وای دەزانی من کورپکی زۆر بەئەدب و نەجیبزادەم. من ناتوانم حیسابی بوونەوهریکی ئاقلی بۆ بکەم، بوونەوهریک کهللە

رهقانه سوور بوو لهسهه ئهوهی که من سیفهتی جوان و باشم هه نه و کاری کرد لهسهه ئهوه بیرکردنهوه خراپانهی که پیزی لی دهگرت. بهلام دواچار، کاتی ئهوه هاتووه من بناسیت: هیچی تر ئهوه زهردهخه نه و نیگا قوړانه ناموروژین که یه کهم جار زور کاریان تی دهکردم. ههروهها ئهوه بی هستی و بی تواناییهی که من زور بهجدی رای خوّم پئ گووت لهسهه خوښهویستی و خودی خوئی. زور چاک له قسهکانم بهدیار دهکوت که من ئهوم خوښ ناویت. کاتیک پیم وابوو که هیچ وانهیهک نییه ئهوهی فیر بکات! ئیستا زور بهخرایی فیر بوو. چونکه ئهه بهیانیه رایگه یاند، وهک بهشیک له زانیاری و ژیری من زور سههکهوتوو بووم لهوهی وام لی کرد که رقی له من بیتهوه! دلنیا دهکهمهوه که کریکاریکی ئهیری هیرکیولهس بوومه! گهر ئهه بهدهست بهینم ئهوا دهبی سوپاسگوزار بم. ئیزابیللا، ئایا دهتوانم متمانه به راگه یاندنه کهت بکهه؟ تو دلنیا لهوهی رقت له من ده بیتهوه؟ گهر ته نیا نیو روژ بهته نیا جیت بهیللم، بههه نسک و گریانهوه دووباره بو باوهشی من ناگه پیتتهوه؟ پیتشی تو پیم بللی باری ئیزابیللا چونه، من زور باش ده زمان چونه: وا ئیستا بهرزه فیه کهی بریندار بووه چونکه راستیه کهی درکاندووه. بهلام من ئهوه لا گرنه نییه که کهس ده زانیت خوښهویستییه که یه کلایه نه بوو یان نا: منیش دهرباره ی ئهوه مهسه له هه رگیز دروّم له گه ل نه کردووه. ئهوه ناتوانی بهوه توّمه تبارم بکات که من ئهوم دهسخره و کردووه و هه لم خه له تاندووه. کاتی له گره نهج هاته دهرهوه و هاته نیو بانهکانی ویزه رینگ، یه کهم شت که بینی ئهوه بوو که سه که بچوکه کهیم هه لواسی، کاتی که شین و روژی بو کرد، یه کهم وشهش که له دهمی من هاته دهر ئهوه خوژگه یه بوو که پیم وت حه ز ده کهم ئهوهی سهه بهتویه، ئهوهی نهوهی لینتنه کانه وهک ئهه سه گه هه لبواسم: دیاره به رای ئهوه ئهوه قسه یه خوئی ناگریتتهوه، ئهوه ناگریتتهوه که من ئهویش هه لدهواسم، بهس ئهوه هه لئهواسم ئیتر هه موو خیزانه کهی هه لبواسم قهینا که. بهلام هیچ درنیدایه تییه ک بیزاری نه کردووه: پیم وایه که له ناخهوه زور بهوه سهه رسامه، گهر ته نیا که سه بهنرخه کهی بریندار نه بیت و سه لامهت بیت! ئیستا، هه موو ئهوه شتانه قوولایی پووچگه رای نی، دهمارگیری راسته قینه نییه، بو ئهوه کچه گونا ه و کهله پووچ و بی سوږاخه که خهونی بهوه ده دیت من ئهوم خوښ دهویت؟ نیلی بهسه روکه کهت بللی، که من له هه موو ژیانمدا هه رگیز ئاماده نیم له گه ل

بی ئومیدی وهک ئهوه داماو دابنیشم و چاوم پی بکهویت. ئهوه داماو سووکایه تی بهناوی لینتن دهکات، هه ندی جار سل له خوّم دهکهمهوه، له نه بوونی داهینان، نازانم چوّن بهرگه ی ئهوه شتانه دهگریت، ئیستا بهشه رمهوه هه ر بو باوهشی من دیتتهوه! ئهوهشی پی بللی، که لووت بهرزییه کهی و بهرزه فرییه کهی نه هیلیت: ئهوه یان بهته وای له نیو یاساکه ده پاریزم. من تا ئیستاشی له گه لدا بیت هیچ مافیکم نه داوته ئیزابیللا داوی جیابونهوه بکات، له وهش خراپتر ئهوه یه که سوپاسی کهس ناکات لیکنان کاتهوه. گهر حه زی لیه بروات، بابروات: با بروات و بهلام گهر هاتهوه جاریکی تر من وهری ناگرمهوه.

وتم "به پیز هیتکیف، ئهوه قسه ی شیتانه، ژنه کهت ته واهه ناعه تی بهوه هاتووه که تو شیتتی، له بهر هه ندی ته واه له تو بیزار بووه: بهلام ئیستا که تو ده لپی گهر دهرات با بو خوئی بروات، ده توانیت سوود لهوه قسه یه ی تو وهرگریت. خانمه کهم تو ئهوهنده سحر باز نیت، وانیه، بهسه هیچی تر له گه لی مه مینه وه، خوئی وا پیت ده لی، ئیتر بو نارویت، هه ی ههش بهسهه ر.

ئیزابیللا که چاوهکانی پر بوون له فرمیسک، وهلامی داوه "ئاگه داری خوّت به، ئیلن." دیار بوو ئیزابیللا گومانیک زوری له قسهکانیدا هه بوو، بویه دهیزانی گهر بشروات سوودی نییه. دووباره وتی "متمانه بهتاکه وشه یه کی ئهوه مه که. ئهوه دروژنیکی چهقاوه سووه! وهش و دیوه زمه یه نه که مروفا! پیتشتریش وام پی و تراوه که به جپی بیللم، هه ولم دا بروم، بهلام هه رگیز هه له ی وا دووباره ناکه مه وه! ئیلن، بهلینم پی بده که ئهوه قسانه ی لهسهه براهه م و کاسرینی کرد بو ئهوان مه گپره وه. هه ر چیه کی وتبیت ته نیا بو وروژاندنی ئیدگار و پهست کردنیه تی: ئهوه ده لیت که منی هیناوه بو ئهوهی دهسه لاتی بهسهه ئه ودا زال بیت، من یه کهم جار دهمرم! دوعا ده کهم خوژگه ده خوازم، که مروقدوسته شهیتانییه کهی خوئی له بیر بکات و بیکوژیت! تاکه خوئی من ئهوه یه که بمرم و ئهویش به مردووی ببینم!

هیتکیف وتی "ئا ئه وها، خوئی ناروات و هه موو ئهوه شتانه ی په سهنده! نیلی گهر روژیک له روژان بانگ کرایت بو نیو دادگا ده بی باش ئهوه قسانه ی ئیزابیللا له بیر بیت! زور باش گوئی لهوه قسانه بگره: وا ئهوه له خاله نزیک ده بیتتهوه که من دهمهویت. نا، نه خیر ئیزابیللا تو ئهوه نیت پاسه وانی خوّت بکهیت، هه ر منم ئیستا

پاریزگاری یاسایی تۆم، دەبی ھەر لە ژیر رکیفی مندا بمینیتەو، ھەرچەندە رەنگە زۆر ناخۆش بیت. ئیزابیللا تۆ بچۆ سەرەو، من ھەندئێ قسەم ھەبەتەنیا بەئێلن دین دەلێم. ئەو ڕێگەبەتە نییە: وتم بۆ سەرەو! دەلێی منالی کەئێ ئەو ڕێگەئێ سەرەو! "

پەلی گرت و بەپەلە لە ژوورەکەئێ فری دا دەرەو، بەمنگەبەتەو ھاتە ژووری "ھیچ بەزەبیم نییە! من ھیچ بەزەبیم نییە! کرمەکان چەند خۆیان لوول کەنەو ھەنیش ئەوھندە پان و پەلیسیان دەکەمەو! ددانەکانی من ددانی ئەخلاقین، بۆیە جیرتریان دەکەمەو بۆ ئەوئێ ئازاری ئیزابیللا زیاتر بیت. "

کلاوھەم لەسەر نایەو و وتم "تۆ لە وشەئێ بەزەبیم دەگەیت و دەزانی مانای چیبە؟ ئایا لە ژیانندا ھەستت بەو وشەئێ کردوو؟ "

لەو گەبشت من دەمەوئێ برۆم، بۆیە قسەئێ پێ بریم وتی "جاری ئەو کلاوھت دانێو شونینی خۆئێ! تۆ جاری نارۆیت. نیلی ئیستا وەر ئیرە: من دەبی یان قەناعەتت پێ بکەم یانیش ئەوھتا زۆریت لێ بکەم کە ھاوکاریم بکەیت لە بینینی کاسرین، دەمەوئێ بێ دواخستن چاوم پێ بکەوئیت. سوئندت بۆ دەخۆم کە ھیچ کیشە و ئاریشەبەت، ھیچ ئازاریک نانیمەو: حەز ناکەم ئازاری کەس بدەم، یان ھیرش بکەم سەر ئیدگار و ھەرەشەئێ لێ بکەم، بەس ئەوھندە حەز دەکەم کە گوئیم لە دەنگی ئەو بیت بزەنم چۆنە و بۆچی نەخۆش کەوتوو، پێشی بلێم بزەنم گەر ھەر شتیک بەمن بکریت و سوودی بۆ ئەو ھەبیت. دوئینی شەو بۆ ماوئێ شەش سەعات لە باخچەئێ گرەنج بووم، ئەمشەویش ھەر دەچم بۆ ئەوئێ: ھەموو شەوئێ، ھەموو رۆژئێ ئەو ناوہ بیزار دەکەم، تا دەرەتیکم بۆ دەرەخسیت و دەچمە ژوورەو. گەر ئیدگار لینتەن چاوی بەمن بکەوئیت، بێ دووئلی لە ئەرزی دەکوتم، وای لێ دەدەم لە ھۆش خۆئێ بچیت و بەشی ئەوھندەش بکات لەگەڵ کاسی بمینمەو. گەر خزمەتکارەکانیش دژم بوەستنەو، بەم دەمانچانە ھەرەشەیان لێ دەکەم. بەلام پیت وای نییە زۆر باشتر دەبیت گەر بێم بۆ ئەوئێ چاوم بەئیدگار و خزمەتکارەکان نەکەوئیت؟ تۆ دەتوانی زۆر بەئاسانی ئەوھم بۆ ریک بخەیت. ئاگەدارت دەکەمەو کە دیم، ئەو کاتە دەبی بمخەیتە ژوورەو بێ ئەوئێ کەس ھەستت پێ بکات، ئەو کاتەئێ کە کاسرین بەتەنیا بیت باشتەر، دواتر چاودیریمان بکە تا من دەرۆم، ویزدانەت تەواو ھێمن بکەرەو: بەئەنجامدانی ئەو

کارەت ناھێت گرفت و کیشە روو بدات. "

منیش نارەزاییم دەربری دژی ئەو یارییە ناپاکە لە خانووی بەرپۆبەرەکەم: لەگەڵ ئەوھشدا، دژی ئەو وەستامەو کە بەدردنایەتی و خۆپەرستی خۆئێ دەبیت خاتوو کاسرین لە ناو بەریت و خۆئێ دلخۆش بکات، ئەو بۆ خۆشی خۆئێ لە ناو بەریت. بۆیە وتم "سادەترین رووداو زۆرترین ئازاری پێ دەگەبەت. ھیشتا نەھاتووھتە سەرە خۆئێ، ئیتر بەرگەئێ رووداوی لە ناکاو ناگریت، دلنیشم ھەر وایە. گەرەم لەسەر ئەو کارەت سوور مەبە و کەللە رەقی مەنوئینە! ئەگینا بەناچاری بەسەرۆکەکەم دەلێم کە تۆ پلانت چیبە و دەتەوئێ چی بکەیت، ئەوسا حیسابی خۆئێ دەکات و ئاسایش بۆ خانووەکەئێ دابین دەکات، ھەموو کون و کەلەبەرئێ ئەو خانووە دەپاریت! "

ھیتکلیف وتی "ئافرەت، لەو حالەتەدا منیش حیسابیک بۆ تۆ دەکەم! تۆ تا سبەئێ بەیانئێ لە بانەکانئێ ویزەرینگ ناچیتە دەرەو. ئەو جگە لە قسەئێ کۆر ھیچی دیکە نییە کە کاسرین بەرگەئێ ئەو ناگریت من ببینت. بۆ ئەوئێ سەرسامیشی بکەیت، من حەز لەو ناکەم: دەبی تۆ ئامادەئێ بکەیت، پرسیری لێ بکە، بزەنم گەر من بێمە لای، دەلێ چی؟. تۆ دەلێ ئەو ھەرگیز ناوی من ناھینت، ھەرگیز باسی من بۆ ئەو ناگریت. لای کێ باسی من بکات گەر باسکردنی من لەو مالا قەدەغەکرا بیت؟ ئەو وا دەزانیت ئیو ھەموو سیخوری بۆ مێردەکەئێ دەکەن. ئوھ، من گومانم لەو نییە کە ئەو لە ناو ئیوھدا لە دۆزەخدا! بەبێدەنگیئێ کەئێ را دەزانم، دەزانم کە ھەست بە چی دەکات. تۆ دەلێ ئەو زۆرجار پشوو نادات و پاراپە - سەیرکە: ئایا ئەو بەلگەئێ بۆ ھیمنی؟ تۆ دەلێت کە مێشکی ئەو ھیشتا نەھاتووھتە سەرە خۆئێ. ئی باشە شەیتان چۆن بیتە نیو ئەو دوورەپەریزیئێ ترسناکەئێ ئەو؟ کاتیک ئەو بوونەوەرە بێ ھەست و ناخەزە باسی پابەند بوون و موقایەتی بۆ دەکات! باسی بەزەبیم و خیرئێ بۆ دەکات! رەنگە دار بەروویک لە نیو مەرکانئێ گولدا بچینت، چاوەرپێ ئەو بکات دارەکە برویت و گەرەو بیت، بەم شیوئێ بێر لەو دەکاتەو کە دەتوانیت کاسرین بگریتەو سەر باری پێشووی خۆئێ لە نیو ئەو خۆئێ لم و کزەئێ خۆئێ! با ھەر ئیستا ریک بکە: لیرە دەمینتەو، یان ئەوھتا بەرپۆبەرەئێ خۆم بچم بۆ بینینی کاسرین و شەر لەگەڵ ئیدگار و پیاوھکانئێ بکەم؟ یانیش ئەوھتا دەبی بە ھاویریم، تۆ ھەر واش بوویت، داواکەم جیبەجێ بکە؟ بریار

بده! چونکه ناتوانم بۆ يهك خولهكى تر لهنگه گر بگرم، ئەوهنده سوور مه به لهسه كه له رهقييه كهت، سروشت نهخوش!

به سهري تۆ بهريز لۆكود، زۆرم دهمهتهقى كرد و نارهبزاييم زۆر دهربري، زياتر له پهجا جار داواكهم رەت كردهوه، بهلام چيرهى زۆر دريژ بوو بهناچارى رازى كردم. بۆيه نامهيهكى دامى بۆ خاتوو كاسرينى بهرم، جا نازانم رازى دهبيت يان نا، بهلنم پى دا گه ئيدگار له مال نهبوو خه بهرى بۆ رهوان بكهم كه لهوى نيبه، بۆ ئهوهى بيت، تا بتوانم بيبه مه ژورهوه: من لهوى نابم، ههروهها خزمهتكارهكانيش نابى له مالهوه بن. ئەم كاره ههله بوو يان راست؟ ترسم لهوه بوو ههله بيت، ههچنده تازه پلانهكه مان داناوو. بهراى خۆم من بهم كارهم تهقينهوهيهكم پووچهل كردهوه، ههروهها بيريشم بۆ ئهوه دهچوو كه پهنگه ئەم كاره قهيرانىكى فيكرى يان نهخوشى ميشك بۆ كاسرين دروست بكات: پاشان ئەوهم بير كهوتهوه كه چۆن بهريز ئيدگار ريسواى كردم كاتى ئامۆژگاريم كرد، بۆيه ههولم دا ئەو كارهم زۆر بى ئاژاوه بيت، زۆرجار ئەوهم لى دووباره كردهوه كه نابى ههچ گرفتىك دروست بكات، پيم وت گه ئەم جار ه ناپاكي لهگهه من بكهيت و كيشهيهك بنيتتهوه ئەوا دوا ساتى ههموومان دهبيت. خۆم بۆ نهگيرا و گهشتهكهى گه رانهوهم زۆر خه مباتر بوو له هاتنم، زۆر بيرى خراپم بۆ دههات، زۆرجار دهموت پهنگه ناخوشى و خه م و خه فەت بۆ كاسى پيش بهينم.

بهلام ئەوه كينيس ليرهيه، دهچمه خوارهوه، پى دهليم كه تۆ (بهريز لۆكود) تهندروستيت زۆر باشتر بووه. ميژووى من به نازاره، ههروهكو ئيمه مانان دهلين، بهيانبيهكى تريش خزمەت دهكهم.

به نازار و ترسناكه! وهك ئافرهتتىكى باش ههلسوكه وتم دهكرد و چووم پيشواзим له دكتورهكه كرد: ئەو جوهره ههله به ژارد كه به تهواوى دلخوشم بكات. بهلام گوئ مه دى! من هه موو داو ده رمانى خاتوو دين به تالى دهخۆم، يه كه م جار ليم گه رى ئاگه دارم بكه له وه سه رنجهى كه له چاوه كانى كاسرين هيتكليف چاوه رى دهكرىت. من به په رۆشه وه وه رى ده گرم گه ر ملكه چ بم بۆ ئەو دله م بۆ گه نجه، ئيتر كچه كه ش جارىكى تر وهك داىكيك گه رايه وه.

به شى پانزهم

دواى ههفتهيهكى تر - پاش ئەو چهند رۆژه من تهندروستيم زۆر باشتر بوو، به هاريش داها! ئيستا گويم له هه موو چيرۆكه كهى خاتوو ئيلن دين بوو، له دانىشتنى جيا جيا، به پى كاته كانى كه ته رخانهى ده كردن بۆ كاره گرنگه كان. من به وشه كانى خۆى به رده وام ده بم، شى وازى من وهك هى ئەو به هيز يان دريژتر و وردتر نيبه. نيلى گيره وهيهكى زۆر چاكه، پيم وانيبه بتوانم به شى وازى ئەو قسه بكهم.

دهمه و ئيواره بوو، نيلى وتى: ئيوارهى سه ردانه كهى من بۆ بانه كانى ويزه رينگ، زانيم، وهك بللى ئەوم بينى بيت، كه به ريز هيتكليف له نزيك شوينه كه بوو، منيش به خيراى چوومه دهره وه، چونكه تا ئەو كاتيش نامه كه يم له نيو گيرفانم بوو، ئيتى نه شمويست هيجى تر هه ره شه م لى بكرىت يان گالته م پى بكرىت. بۆيه بريارم دا نامه كهى نه ده مى تا سه رۆكه كه م (ئيدگار) ده چيته شوينىك، نه شمده زانى گه ر نامه كه بدهم به كاسرين كارदानه وهى چۆن ده بيت له سه رى. ئەنجامه كهى ئەوه بوو كه تا سى رۆژى تر نامه كه نه گه يشته ده ستى. چواره م رۆژ يه كشه ممه بوو، پاش ئەوهى خيزانه كه هه موو چوونه كه نيسه، من چوومه ژوروى كاسرين. خزمه تكارىكى پياو مابوووه بۆ ئەوهى پاسه وانى ده رگا كه بكات له گهه ل من، ئيمه به گشتى هه موو ده رگا كانمان تا قى كرده وه و كرده وه له ماوهى سه عاتىكى خزمه ت كرده نا، له گهه ل ئەوه شدا كه ش و هه وا زۆر گه رم و خۆش بوو كه به ته واوى هه موو ده رگا كانمان له سه ر پشتى والا كرد، بۆ ئەوهى كاره كهى خۆم جيبه جى بكهم، ده مزانى كه كى

دیت، به خرمه تکاره کم وت که خانمه که مان زور حزی له پورته قاله. ئەویش دەبوايه بجیته نیو لادیکه و هەندێ پورته قال لهوئ بێنیت، بۆ ئەوهی بهیانی پارەکهی بدریت. ئەو رویشت، منیش چوومه سهروهه.

خاتوو لینتن (کاسرین) له جلیکی سپی نهرم و نیاندا دانیشتبوو، شالیکی سووکیشی به سههر شانیه وه بوو، په نجه رهکان کرابوونه وه. قزه ئەستور و درێژه کهی به شیکێ نه مابوو له سه رهتای نهخۆشییه کهی، ئیستا سروشتی وهک جارن به هیمنی شانیه ده کرد به سههر شان و لامییدا. پروخساری گۆرابوو، ههر وهک به هیتکلیم وت، به لام کاتی هیمن و ئارام بوو، جوانییه کهشی زور گۆرابوو، بریسکهی چاوهکانی وهک جارن نه مابوون، چاوهکانی خهون و خه میان پێوه دیار بوو، هیچی تر وهک جارن به درهوشاوهی شتهکانی دهووبه ری نه ده بینی: چاوهکانی هه میشه سهیری دووریان ده کرد، سهیری شوینیکی زور دووریان ده کرد. تۆ بلی، سهری ئەودوو جیهانی ده کرد. پاشان، پهنگه زه رده کهی ده موچاوی - راسته له نهخۆشییه کهی چاک بووبوو وه به لام نهخۆشی هه موو جوانییه کهی کوشتبوو - ده برنیکی زور سهیر له می شکی ده هاته ده ر، هه رچه نده خۆیان پێشنیاری هۆیه کانیان ده کرد، بۆ من ئاوا ده هاته بهر چاو، به لام هه رکه سهیک که سهیری بکرایه ده بیوت که ئەو کچه پهنگی تری به به ردا هاتوو، پهنگه راسته قینه کهی خۆی مردوو.

کتیبیک له پیشی بوو، کزه بایه که له دهروه را په رهکانی هه لده ایه وه. پیم و ابوو ئیدگار ئەو کتیبیهی لهوئ دانا بوو: چونکه هه رگیز خۆی به خویندنه وه سه رقال نه کردوو، چه ند جار هه ولی دها سه رنجی بۆ لای بابه تیک رابکیشیت بۆ ئەوهی ده ست بکات به خویندنه وه. گوئی به مه به ستی ئیدگار نه دها، کاتی میزازی باشتر ده بوو تۆزیک قسه کانی لئ وهرده گرت، به لام جار جار به بی هوددی داده نان و هه ناسه یه کی قوولی هه لده کیشا، پاشان به خه مباترین زه رده خه نه و په شوکاوترین ماچ به سهری ده کردوو.

زهنگه کانی په رستگای گیمه رتۆن هیشتا ده له رینه وه، دهنگی هه موو شتییک، سروشت له و دۆلانه وه به ناسته م ده گه یشته گوئ. وهک بلی روژیکی سه رهتای هاوین

بیت وا بوو، به لام هه موو ئەمانه ئاوازیکی خۆشیان دروست ده کرد که شیواو بوو له گه ل درهخته پر گه لاکان. له بانهکانی ویزه رینگ هه میشه روژهکان هیمن بوون، هه میشه ئەو روژانه بارانیکی به دواوه بوو. له بانهکانی ویزه رینگ کاسرین کاتی گوئی دهگرت بیریشی ده کرده وه: به لام ئیستا نه بیر دهکاته وه و نه گویشی بۆ هیچ راکرتوو، به لام هه میشه لیل دیار بوو، ههروهکو وتم دوور ده پروانی، ئەو روانینهی شتهکانی نه به چاو نه به گوئ نه ده ناسییه وه.

وتم "خاتوو لینتن نامه یه کت بۆ هاتوو" به نه رمی دهستم بۆ درێژ کرد که گه یشته سههر ئەژنۆکانی. دیسان وتم "ده بی هه ر ئیستا بیخوینیته وه، چونکه نامه که وه لامی ده ویت. مۆره که بشکینم؟" بی ئەوهی ئاراسته ی چاوهکانی بگۆریت وتی "به لی" منیش نامه کم کرده وه و وتم "ها ئیستا بیخوینه وه." دهستی کشانده وه و نامه که به ربوو وه سههر ئەرز. منیش هه لمگرته وه و له سههر کۆشیم دانا، پاشان چاوه ریم کرد تا خۆشحال بیت و سهیری خواره وه بکات، به لام هه رگیز سهیری نامه کهی نه کرد بۆیه ئۆقره م لئ براو وتم "خانمه کهم بۆت بخوینمه وه؟ ئەو نامه یه له لایه ن به ریز هیتکلیمه وه هاتوو."

تۆزیک شله ژا و بیری کرده وه، پی ده چوو فیکره کانی ریک ده خستنه وه. نامه کهی بهرز کرده وه، پی ده چوو به قوولی دهیخوینده وه، کاتی گه یشته لای ئیمزایه که، هه ناسه یه کی هه لکیشا، تا ئیستاش شتهکانی کۆ نه کردبووه چونکه هیچ وه لامی نه بوو، ئاماژه ی به ناوه که کرد، به شپه رزی و په رووشی په رسیار کردنه وه سه پریکی منی کرد.

گوتم نه وهک پیویستی به شروقه یه ک بیت، وتم "دهیه وئ جه نابت ببینیت. ئیستا وا له باخچه که یه، ئۆقره ی نه ماوه و چاوه رپی ئەوه دهکات من چ وه لامیکی بۆ ده به مه وه." کاتی قسه م ده کرد، بینیم سه گیکی گه وره له نیو فریزه که له بهر تیشکی خۆر پالکه وتوو و وا گوێچکه کانی بهرز دهکاته وه و دهیه وئ ده ست به چه پین بکات، پاشان گوێچکه کانی داخسته وه، پاشان کلکی بادا که ئاماژه ی ئەوه بوو وا یه کییک دیت به لام غه ربیه نییه. خاتوو کاسرین هاته پیشه وه و بی هه ناسه گوئی گرت. خوله کییک پاش ههنگاوه که به نیو هۆله که دا چوو، خانوو کراوه که بۆ هیتکلیم والا بوو تیایدا

بروات: وایدەزانی من بەلێنەکەى خۆم جێبەجێ ناکەم، بۆیە متمانەى بەخۆى کرد و هاتە ژوورەو. بەپەرۆشییەو کاسرین سەیرى دەرگای ژوورەکەى کرد. ئەو راستەوخۆ لە ژووریکى راستى نەدا: پێى وتم کە بیهێنم بۆ ئێرە، بەلام پێشى من بچم، ئەو بەیەک دوو هەنگاو خۆى گەیانده لای ئەو، توند لە باوەشى گرت.

هیتکلێف بۆ ماوەى پێنج دەقیقە نە قسەیهکی کرد نە دەستەکانیشى لە باوەش گرتن شلکردنەو، لە ماوەى ئەو پێنج دەقیقەیهدا ئەوەندە کاسى ماچ کرد کە لە ماوەى هەموو ژيانى رابردوویندا ئەوەندەى ماچ نەکردووە، دەتوانم بلێم تۆلەى رابردووی کردەو: بەلام یەکەم جار کاسرین ئەوى ماچ کرد، هەستم بەو کرد کە هیتکلێف بەرگەى ئەو دیمەنەى نەدەگرت، باوەرى بەو نەدەکرد ئەو هەموو ئازارە لە سەر و فەسالى کاسیدا ببینی! هەمان بیرکردنەوێ منى هەبوو بەرامبەر بەکاسى، لەو کاتەى کە ئەوى لە باوەش گرت، کەس باوەرى نەدەکرد ئەو شتە رووبادات، کاسى بوورابوو، نزیك بوو لە مردن.

هیتکلێف یەکەم رستەى بەتۆنیکى وا لە دەمى هاتە دەر کە پەستى و شپرزەبیبیەکەى شاردهو "ئۆ، کاسى! ئۆ، هەموو ژيانم! چۆن من بەرگەى ئەو بەگرم؟" پاشان لە تەکیەو دانیشت، چاوهکانى پر بوون لە فرمیسک، چاوهکانى لە ئازاردا سووتابوون: چاوهکانى نەتوابعوونەو.

کاسرین هەنگاویک کشایەو پاش، لەپرا رووی وەرگیرا و ئەبرۆکانى وەک هەور گرمە گرمیان لێو دەهات، وتی "ئێستا چییە؟" قسە کردنەکەى جۆریک گالتهجارى پێو دیار بوو. دووبارە دەستى بەقسان کردەو "هیتکلێف، تۆ و ئیدگار دلێ منتان شکاند! ئێو هەردووکتان دینه لای من پەشیمانی خۆتان دەرەبرن، وا خۆتان گوناھ و بێ تاوان دەکەن تا خەلکى بەزەبیتان پێ بیتەو! من بەهیچ شێوێهەیک بەزەبیم بەتۆدا نایەتەو. تۆ منت کوشت - وابزانم سەیرت پێ دى. تۆ چەند بەهیزی! مەبەستتە چەند سال پاش مردنى من، بژی؟

هیتکلێف لەسەر تاکە ئەزۆیەیک داھاتبوو و لە ئامیزی گرتبوو، هەولێ دا هەلستیتەو، بەلام کاسرین قزى گرت و نەیهێشت هەلستیتەو.

کاسرین بەتۆنیکى تالەو بەردەوام بوو "خۆزگە دەمتوانى لە ئامیزت بەگرم تا

هەردووکمان دەمردین! لام گرنگ نییە چۆن و چەند ئازارت چەشتوو. من گوێ نادەمە ئازارەکانى تۆ. تۆ بۆچى ئازارت دەبێ؟ من ئازارم هەیه، من! تۆ منت لە بێر دەچیت؟ خۆشحال و دلخۆش دەبى کاتى من لەسەر زەویم؟ بیست سال دواى مردنى من دەلێتى "ئەو گۆرى کاسرین ئێرنشۆیە؟ ماوەیهکی زۆر بەر لە ئێستا من کاسرینم خۆشەویست، بەلام دواتر بەناپاکى و چەتوون ئاسا لە دەستم دا، بەلام ئەو رابردوو و چوو. لەووتەى ئەو مردوو زۆر کچى ترم خۆشووستوو: منالەکانم لە کاسرین ئازیزترن، کاتى کە دەشمرم بەهیچ شێوێهەیک ناچمە لای ئەو: بەلکو داواى لیبووردن دەکەم کە منالەکان بەجێ دێلم! هیتکلێف ئەو قسانە دەکەى پاش مردنى من؟"

هیتکلێف سەرى ئازاد کرد و ددانەکانى جیپرکردنەو و هاوارى لى هەستا "ئێستا من وەک تۆ شیتم ئەوەندە ئازارم مەدە."

هەردووکیان وینەیهکی نامۆ و ترسناکیان لە بەر چاوى بێنەریکی سارد و سەرى دروست کرد. رەنگە کاسرین وا بزانییت کە ئەو بەهەشتە زەوى دوورخستەوێ ئەو بیت، لەگەڵ جەستە نەمرەکەى سیفەتیکى ئەخلاقى بى سۆراخ دەمینیتەو. ئێستا رووی کاسرین، لەسەر رومەتە سپییهکەى نووسرابوو دڕندەبى و خەم، لێوکانى بى خوین و سارد و سەرو چاوهکانى لێل، ئەو مشتە قزە کە لە دەستى بوو توند گرتى. هەر کە لای هاوڵەکەى بوو، کاتى بەدەستیک خۆى هەلساندەو، بەدەستەکەى تری قۆلێ گرتبوو، زۆر شپرزە و شلەژاو بوو بەقسەکانى کاسرین، لەسەر رۆیشتنەکەى چوار ئینتیباعى جیاوازم بینی شین لەسەر پێستیکى بى رەنگ.

هیتکلێف دڕندە ئاسا بەردەوام بوو "چیە لێمان بووى بە شەیتان، بەم شێوێهە قسەم لەگەڵ بکەى لەسەر لیواری مردن؟ دیارە نازانى ئەو وشانەى تۆ چۆن میتشکم دەکوێنن، پاش ئەوێ تۆ جێم دەهێلێ هەموو گیانم دەخۆن؟ تۆ چاک دەزانى کە درۆ دەکەى کاتى دەلێتى من تۆم کوشتوو: کاسرین تۆ باش دەزانى کە من دەمتوانى بەزوترین کات تۆ لە بێر بکەم! ئەوەندە بەس نییە بۆ خۆپەرستییە دۆزەخییەکەت، کاتى تۆ لە ناشتى و خۆشیدا دەژى، منیش لە دۆزەخ؟"

کاسرین بەمۆنى وتی "من هەرگیز لە خۆشیدا نابم." هەستیکى لاوازی بەهۆى

توندوتیژی بیر هاتهوه، یهکسان نه بوو بهدله زامدارهکهی، که ههم به بینین و ههم به بیستن نازاری دهدات. تا مووچرکهکهی تهواو بوو هیچ قسهیهکی تری نهکرد، پاشان نهرم و نیانتر بهردهوام بوو: هیتکلیف من هرگیز حهن ناکهم تو له من زیاتر نازار بچیژی. خوژگهم دهخواست ئیمه هرگیز له یهکتری جیا نهبینهوه: ئه کاته هیچ وشهیهکی من خهم و خهفتهت بو زیاد نهکات، من ههست بهههمان خهم دهکهم له ژیر زهوی، له بهر خاتری خوّم، لیم بهخشه! وهره ئیره و لهسهر نهژنۆ بکهوه! تو هرگیز له ژیان خوتدا منت نازار نهداوه. نهخیر، گهر پهستاری توورهبی خوت بکهی، نهوه قسهکانی من زور له هی تو خراپترن! جاریکی تر نایهوه ئیره؟ وهرهوه!"

هیتکلیف چوه لای کورسییهکهی، خوئی چهماندهوه، بهلام نهیهشت پروهکهی ببینیت، که بههستهوه ژیا. ئهویش خوئی چهماندهوه تا دم و چاوی هیتکلیف ببینیت، ئهویش لی نهگهرا: بهتوندی رووی وهرگیرا، چوه لای شوینی ئاگردانهکه، لهوئ بیدهنگ وهستا، پشتی له ئیمه کرد. خاتوو کاسرین بهردهوام سهیری دهکرد: هر جوولهیهک ههستیکی نوئی لا دروست دهکرد. پاش وهستاتیک و نیگایهکی دریز دهستی پی کردهوه: بهشیوه زاریکی تووره و نائومیدهوه بهمنی وت:

"ئوه، دهبینی، نیلی ساتیک تهرخان ناکات بو نهوهی له گور بمپاریزیت. نا بهم شیوهیه منی خووش دهویت! باشه دهی گوئی مهدی. نهوه هیتکلیفی راستهقینهی من نییه. من هر هیتکلیفی خوّم خووش دهویت، لهگهّل خوومی دههم: وا له نیو روچی منه." ئەمجاره بهبیرکردنهوه وتی "ئهو شته له نیو ئهوه بهندیخانهیه بیزارم دهکات و چنگی پی ههچنیوم. بهراستی ماندوو بووم هیندهی لیره بهند بم. ههول دهدهم بو نیو ئهه جیهانه سهرفرازه رابکهه، حهن دهکهم ههمیشه لهوئ بم: بهلام داخهکهم نهوه جیهانه نابینم، دهبی له نیو ئهوه چوار دیواره هاوار بکهه، هاواریکی بی هووده، گریانیکی بی سهراوه. ئیتر ههموو ئهمانه نازاری دلم دهدهن: بهلام نازاریکی راستهقینه، نازاریک له ناخهوه دهمخوات. نیلی تو له من باشتر و به بهختتری له من، تو بههیز و تهندروستتری: تو دلت بهمن دهسووتی - ئههه زور خیرا دهگوریت. من دلم بهتو دهسووتی. من لهو دیو و لهو سهری ههموتانهوه دههم، کهس ناکاته من. بهلام هیتکلیف له نزیک من نابیت!" ئیتر بو خوئی بهردهوام بوو "وامزانی ئهوه

خوژگهی نهوه دهخواری لای من بیت. هیتکلیف نازیزهکهم! ئیستا پیویست بهوه ناکات خوت تووره بکهیت. هیتکلیف وهره لای من.

به پهروشهوه ههلسا و یارمهتی خوئی دا لهسهر باسکی کورسییهک. بههوی ئهوه داوا جدییه، هیتکلیف گهراوه لای، تهواو پهست و بی خولق بوو. چاوهکانی ئهبلهق و تهه بوون، دواچار بهتوندی چاوهکانی له راست کاسرین ههلینا، سنگی پر له ئاگر بوو. بو ماوهیهک دوور له یهکتری وهستان، دواتر هر نهوهندهم زانی تیک ئالان، کاسرین وهک باز خیرا بوو، هیتکلیف توند گرتی، یهکتریان له ئامیز گرت وها تیک ئالابوون، گوتم خانمهکهی من جاریکی تر نازاد ناکریت: له راستیدا، له بهر چاوی من راستهوخو بی ههست قهتیس مانهوه. دونیای واقعیان بو خهیاڵ جیهیشت. هیتکلیف له نزیکترین کورسی دانیش، خیرا چومه لای کاسرین نهوهک له هوش خوئی چوویت، بهخوشحالییهوه سهیری منی کرد، وهک سهگیکی کهف له دم هاتوو شیت دهنوزایهوه، خوئی بو لای ئهوه کوکردهوه، بهچلیسی و غیرهوه. پی دهچوو که هیتکلیف تی ناگات، هرچهنده قسهه لهگهّل کرد، بویه دوور وهستم، زمانم گرت، سهرم لی شیواوو.

بو ساتیک کاسرین منی دلخوش کرد: دهستهکانی بهملیهوه گرت، پرومهتی بهرومهتی هیتکلیف نا توند بهخویهوه گرت، ئهویش له بهرا بهردا، بهههموو توانای خوئی جاریکی تر له ئامیزی گرت و درنده ئاسا هاواری لی ههستا:

تو ئیستا فیرت کردم که چهند درنده بووی تو، درنده و ههله. تو بوچی منت دهسخره کرد؟ کاسی، بوچی ناپاکیت لهگهّل دلی خوت کرد. من یهک وشهه نهبوو بو دلخووشی. تو شایهنی ئهوهیت. تو پیش ههموو کهسیک خوت کوشت. بهلی، دهتوانی ماچم بکهیت و بگریت، دهی ماچ و فرمیسهکانه توند بگوشه: ماچی فرمیسهکانه من تووشی نهخوشیت دهکهن، نهفرهتت لی دهکهن. تو منت خووشویست - ئی باشه چ مافیکی ریگهی به تو دا وازم لی بینی؟ چ مافیکی پیم بلی - بو خهیااله ههزارهکهی، ههستت بو لای لینتن چوو؟ چونکه هیچ شتیکی، ناخووشی، نههامهتی، ههژاری و مردن و هیچ شتیکی له لایهن شهیتانهوه نهیدهتوانی ئیمه له یهکتری بکات، بهلام تو بهویستی خوت روحی ههردوو کمانت لیک کرد. من دلی تو نهشکاند - تو دلی خوت

شکاند، له گه ل شکاندنې دلی خوټ دلی منیشت شکاند. گهر من به هیژ نه بوومايه،
نه وا زور خراپتری به سهر دینام. نایا من دهمه وئې بژیم؟ باشه چ جوړه ژيانیک ده بیت
کاتی تو گیان له دهست...، نو، خوايه! حه ز ده که ی بژیت له گه ل روحه که ت له نیو
گور؟

کاسرین به هه نسکه وه وتی "لیم گهری، لیم گهری، به سه وازم لی بینه. گهر کاریکی
هه لیم کردوه، با بمرم. ئیتر به سه! تو ش منت به جیهیشت: به لام من سه رکونه ی تو
ناکه م! من لیت خو ش دهم. تو ش له من خو ش به!"

هیتکلیم وه لای داوه "لی خو ش بوون زور زه حمه ته، زور ئاسته مه سه پری نه و
چاوانه بکه ی ت و هه ست به و ده ست به فیر چوانه بکه ی ت. دیسان ماچم بکه و
نه هیلی چاوه کانت ببینم! من له وه خو ش دهم هه رچیت به رام بهر به من کردوه. من
بکوژه که ی خو م خو ش ده ویت - به لام نه ی بکوژی تو! چو ن بتوانم له و خو ش بم؟"

رووی هه ردو وکیان کشومات به رام بهر به کتر وه ستا بوون، فرمی سک له چاوی
هه ردو وکیان به لیزمه ده باری. به رای من پی ده چوو فرمی سک که کان له سه هه ر دوو
لایان بوو، به لام هیتکلیم له بو نه یه کی ئا وادا در فته ی بو ره خسابوو گونا هه کانی
به فرمی سک بشواته وه.

من له و کاته دا زور ناخو ش حال بووم، ئیستاش نه مزانی چو ن نه و نیوه رو یه چووه
سه ر، نه و پیاهوی بو پورته قالم نار دبوو، گه رایه وه، من له دووره وه ببینم، ئیدگار و
نه وانی تر هه موویان له حه وشه ی په رستگای گیمه رتو ن خو یان بو هاتنه وه ئاماده
ده کرد.

پیم را گه یاند "کات ته واو بوو. سه رو که کم پاش نیو سه عاتی تر ده گه ریته وه."
هیتکلیم دهستی به نه فره تکردن کرد، له کاسرین نزی کتر بووه وه: کاسرینیش
هه رگیز نه ده جوو لایه وه.

هه ر نه وه نده م زانی کو مه لیک خزمه تکار به ری ره وه که دا چوونه لای بالی موبه قه وه.
به ری ز ئیدگار زور له و کو مه له خزمه تکاره دوور نه بوو، ئیدگار خو ی درگا که ی کرده وه
و به هیواشی سه ر که وت، پی ده چوو زور چیژی له و پاش نیوه رو یه وه رده گرت که وه ک
بیده نگي هاوین، وه ک شنه پای سه ر دریا، نه رم هه ناسه ی ددا.

هاواری لی هه ستا "هیتکلیم وا هاته وه، ئیستا لیره یه. له بهر خاتری خوا، خیرا که
برو خواره وه! برو خواره وه، له وئې که سیان نابینی. ده ی خیرا که، خوټ له ناو
دره خته کان مات بکه تا نه و به ته واوی دیته ژووره وه."

هیتکلیم ته کانیکی دا و خو ی له دهستی کاسی دهر هی نا و وتی "کاسی، ده بی
بروم. گهر ژیا م، نه وا جاریکی تر ده تبینمه وه، نا پیش نه وه ی خه وت لی بکه وئې من
دیمه وه لات. زور دوور ناکه ومه وه، پینج یارده دوور تر له په نجه ره که ی تو ناچمه نه ولا
تر."

کاسرین تا هیژ و گور و تینی تیا بوو، یه ک به خو ی له باوه شی گرت، وتی "تو نابی
برو ی ت! من پیت ده لیم، نابی برو ی."

هیتکلیم به جدی وتی "ته نیا بو یه ک سه عات دهروم."

کاسرین وه لای داوه "نه خیر، نابی بو یه ک ده قیقه ش برو ی."

هیتکلیم ترسی لی نیشتبوو و وتی "هه ر ده بی بروم، وا ئیدگار دیت بو ئیره."
هیتکلیم هه لده ستایه وه و په نجه کانی کاسرینی له خو ی ده کردنه وه - به لام زور
توند گرتبووی، خو ی پیوه نووساند بوو: جیهانیکی شیتانه له سه ر رو خساریدا به دیار
که وت.

به لام کاسرین هه ر سوور بوو، وتی "نه خیر! نو، مه رو، مه رو. نه وه دوا ساته!
ئیدگار ئازار مان نادات. هیتکلیم من دهرم! من دهرانم، دهرم!"

هیتکلیم گه رایه وه لای کورسیه که ی و دانیشت و هاواری لی هه ستا "نه ی
به نه فرت بی نه و گه مزه یه! نه و تا، وا هات. وس، وس، خو شه ویسته که م، وس،
کاسرین بیده نگبه، من دهمینمه وه! گهر به ره و لای من هات و فیسه کم پیوه نیت، من
له بهر خاتری تو یه ک نوقه ی ناکه م و هه ر قسه ی باش له سه ر لیوه کانم ده بیت."

ئا له وئې دیسان به په له هاتن. گویم لی بوو سه رو ک ده هاته سه ره وه - ئاره قه یه کی
سارد به نیوچه وانمدا هاته خواره وه: زور ترسام.

به نه رمییه وه وتم "تو گو ی له ئاره زووه کانی ده گری ت؟ کاسرین خو شی نازانیت
ده لیت چی. ده ته وئې ویرانی بکه ی ت و له ناوی به ری، چونکه هوشی له سه ره خو ی
نییه یارمه تی خو ی بدات؟ هه لسه وه! ده توانی ئیستاش خوټ ون بکه ی ت. نه وه

شهيتانينترين كاره تو نه نجامت دا . ئيمه هه موومان ته واو بووين - سه روک، خانم و خزمه تکاره کان ."

سه رم له راند و هاوارم لي هه ستا، به پيز ئيدگار هه نگاهه کاني خيراتر کرد به تنگ دهنگه که وه هات. له ناوه راستي تووره بوونم، زور دلسوزانه خو شحال بووم کاتي بينيم قولله کاني کاسرين به خاوي که وتووه و سه ري بو خواروه داخستووه .

بو خوم بيرم کرده وه "بوور اوته وه، يان مردووه . نه وه يان زور باشته . زور باشته که مردبیت، نه وه که مابیت و ديسان ببیته ناخوشي و شه ر و هوسه، خه م بخوات .

کاتي ئيدگار ميوانه که ي بيني زور چه په ساو بوو، واقی و پرمابوو . نازانم ته ماي چي هه بوو بيکات، به لام هيتکليف هيچي نه کرد، له شوييني خوي نه جوولايه وه، سه ري دادايه وه و سه يري بوونه وهره بي زيانه که ي ده کرد .

وتي "سه يري ئيره بکه! گهر شه يتان و چه توون نه بيت، يه که جار يارمه تي کاسي بده - پاشان قسه بو من بکه!"

هيتکليف چووه ژووري پيشوازي و ئيدگاريش دانيشت و بانگي مني کرد، زور به زه حمه تي، دواي به کاره يتاني چه ندين ريگه، توانيمان به هوش خوي بينينه وه، به لام زور شله ژاو و تیکچوو بوو، هه ناسه يه که هه لکيشا، ناله يه که ليوه هات، هيچ که سي نه ناسي . ئيدگار له بهر نيگه راني و خه مي کاسرين هاوري ئيسک گرانه که ي له بير کردبوو . من له بيرم نه کردبوو . دهره فته تیکم وهرگرت و چووم پيم وت که ئيره پروات . پيم وت که کاسرين باشته بووه، پيم وت که به ياني هه موو شتيکي نه مشه وي بو باس ده که م و پيي ده ليم که نه مشه و کاسي چون بوو .

هيتکليف وه لامی داوه "قه يناکه ده چه ده ره وه، به لام له نيو باخچه که ده مينمه وه: نيلى ده بي به لينه که ت به به يته سه ر، به ياني هه موو شتيکم پي بلئ . من هه ر له ژير نه وه دره ختانه ي نزیک ئيره ده بم . له بيرت بيت! نه گينا سه ر دانتيکي تر ده که م، جا ئيدگار له وي بيت يان نا ."

نيگايه که ي زور خيرا، نيگايه که ي برووسکه ناساي کيشا به ده رگا نيوه کراوه که ي ژووري کاسرين، ويستي له وه دنيا بيت که نه وه ي من پيم وت راسته، خانووه که ي به جي هيشت، به لام زور به به ده ختي و دلگراني .

به شي شانزهم

کات ده ور به ري دوانزه ي شه و بوو، نه و کاسرينه له دايک بوو که تو له بانه کاني ويزه رينگ بينيت: منالتيکي بي هيز، به هه وت مانگ که وته نيو نه و دنيا يه پر له خه مه، هه روه ها دوو سه عات پاش مناله که، دايکه که مرد . کاسرين هه رگيز به هوش خوي نه هاته وه غه ريبي هيتکليف بکات يان ئيدگار بنا سبت . شله ژان و جه رگ سووتاني ئيدگار نه وه نده به نازار بوو باس ناکريت، کاريگه رييه کاني دواتري نه وه ي خسته روو که زامه که چه نده قووله . له بهر چاوي من، گه وره ترين و دواهه مين خه مي ئيدگار نه وه بوو که مناله که کور نه بوو، دوا روژ ببیته ميراتگري . کاتي سه يري هه تيوه بي هيزه که م ده کرد و له زه ينمدا جوينم به ئيدگار ده دا که بوچي ميراته که ي له با تي کورپک به کچه که ي نابه خشيت، ده بي جياوازيه که هه بيت له نيوان کور و کچ؟ منالتيک بوو که س پيشوازي لي نه کرد، ئاي که داماو و بي که س ده هاته بهرچاو! مناله که يه که به خوي هاواري ده کرد، داي له زمه ي گريان به لام که س گوئي پي نه ده دا، که س هه ر ئاورپيشي لي نه ده دايه وه، ئيتر چه ند سه عاتيکي سه ره تاي ژياني که س نه چوو به لايدا . سه ره تاي ژياني ده رده سه ري و نه گبه تي بوو، کو تاييه که شي هه روا ده بيت .

به ياني داهاتوو - له ده ره وه که ش و هه وايه که ي خو ش و دره وشاوه بوو - ته واوي ژووره که په نگی مردوواني لي نيشتبوو . له و ژوورده هه موو شتيک مردبوو . ئيدگار لينتن سه ري به سه ر باليفه که کردبوو، چاوه کاني ليکنابوو . هه موو نه ندامه کاني له شي وه که نه ندامه کاني له شي نه و مردووه ي ته نيشتي بوو، هيچ جووله ي نه ده کرد:

به لآم جهستهی ئیدگار له بهر ماندووویون و خه مه وه وها ئیفلیج ببوو، هی کاسرینیش له تهواوی خویشی و ناشتی دا بوون، ئیتر بۆ خوئی سه ری نایه وه و بۆ هه میشه پشوو ده دات. ئه برۆکانی هیمن، پیلوو هکانی داخرا بوون، لیوه کانی جلی زه رده خه نه یه کی نائومی دییان له بهر کرد بوو، هیچ فریشته یه ک له و ئاسمانانه دا نه یانده توانی جوانی ئه و ببه خشن. منیش زۆر بیده نگ و مات دانیشتبوووم: بیر و زه یمن له چوارچیوه یه کی زۆر پیرۆزدا بوو کاتئ سه یری ئه و پشووه ئیلاهییه م ده کرد. بی ویستی خوّم ئه و قسانه م ده وتنه وه که پیش ئه وه ی بمریت به ده نگیکه نه رم ده یوت" من له و دیو له سه رووی هه موئانه وه م! ئیتر روحی له سه ر زه وی یان ئیستا له ئاسمانه، روحی له لای خوایه!"

نازانم گه ر ئه وه شتیکی سه یره له ناخی مندا یان نا، به لآم من زۆر خو شحال بووم کاتئ سه یری ژووری مردنم ده کرد، نابئ که س خه م و خه فته و په ژاره م له گه ل دا به ش بکات. شتیکی به دی ده که م که نه زه وی نه دۆزه خ نایشکی ئیت، هه ست به دلنیا یی و کو تایی و بی سی به ری پۆژی دوا یی ده که م - ئه و نه مریه ی ئه وان چوونه ناوی - له و شو ئنه ی که ژیان سنووری نییه، ماوه ی بۆ دیاری نه کراوه، خو شه ویستی سنووری نییه، خو شی سنووری نییه، هیچ شتیکی سنووری نییه. له و پرو داوه دا سه رنجی ئه وه م دا که ته نانه ت له خو شه ویستیشدا خو په رستی هه ر هه یه، وه ک خو شه ویستی به ریز ئیدگار، کاتئ زۆر په شیمان بووه وه له ئازاد بوونی کاسرین له لایه ن به زه بی خوداوه! پاش هه موو ئه و ده رده سه رییه ی بۆ خو ئی و ده رووبه ری نایه وه، کئ ده لئ ئیستا له ناشتی و خو شیدا یه، کئ ده زانیت؟ ره نگه گومانمان له وه رزه کانی ره نگدانه وه ی ساردی هه بیته، به لآم که س ناتوانیت گومانی له لاشه ی مردووی کاسرین هه بیته. مردوو خو ئی بیده نگ و ئارامی خو ئی دوویات ده کاته وه، که پی ده چوو به لئینیک بیت بۆ هیمنییه کی یه کسان بۆ سیفه ته کانی پیشتری.

گه وره م، باوه رت وایه ئه و جو ره که سانه له جیهانه که ی تر دلخو ش بن؟ زۆر هه ز ده که م ئه وه بزانه م.

هه زم نه کرد وه لآمی پرسیا ره که ی خاتوو دین بده مه وه، که وه ک شتیکی منی بیدار کرده وه. به رده وام بوو: هه ر کو رسه که ی کاسرینم دووباره ده کرده وه، ده ترسم هیچ

مافی ئه وه مان نه بیت که ئیستا ئه و له سه رووی ئیمه وه بیت، به لآم به جئیی دلین بۆ دروستکه ره که ی.

سه رۆکه که م خه وی ده هات، دوا گزنگی به یان په ره ی دا خیرا ژووره که م به جئ هیشت بۆ ئه وه ی هه ندئ هه وای پاک هه لمژم. خه زمه تکاره کان وایان زانی که من رووه خه و آلوه که ی خوّم بیدار ده که مه وه، ئه وه ی راستی بیت مه به سستی سه ره که م له هاتنه ده ره وه م بینینی به ریز هیتکلیف بوو. گه ر ئه مشه و تا به یانی له نیو ئه و دره ختانه مابیته وه ئه و هیچ له رو داوه که ی گره نجی گوئ لی نه بووه. مه گه ر ئه و په یامنی ره ی دیبیت که چوو بۆ گیمه رتۆن. گه ر هاتبا یه نزیکتر، ئه و ره نگه ئاگه داری ئه و پرو داوه بوویته، به لئ ده یزانی چونکه تا به یانی رووناکی ده هات و ده چوو، هه رو هه با به هوی کردنه وه و داخسته نه وه ی ده رگا کانی ده ره وه هه ر په ی به وه ده برد که شتیکی پرو ده دات له ژووره وه. هه زم ده کرد بیدۆز مه وه، به لآم ده شترسام. به لآم هه ر ده بوا یه هه و آله ناخو شه که ی پی رابگه یه نم، هه زم کرد زو ئه و مه سه له یه کو تایی پی بینم، به لآم نه مه دزانی چۆنی بکه م. ئه و له وئ بوو - به لایه نی که م چه ند یاردیک له دووری پارکه که، له په نا دره ختیکی پی ره وه پال که وتبوو، کلاوه که ی له سه ر نه بوو، سه ری خوسا بوو به و خونا و شناوانه ی که تک تک خه زابوونه سه ر سه ری، هه موو ده رووبه ری گه لآی مردوو بوون. پی ده چوو بۆ ماوه یه کی زۆره له ژیر ئه و دره خته خه یالی بالئ گرتبیت، چونکه جووتیک کو تر م بینی دوو سی پی دووری ئه و تازه لانه ی ژیانان پیکه وه ده نا، ئه ویش سه یری ده کردن و نه یده ویست بجوولیت نه وه ک لانه که یان لی تیک بدات. که من لئنی نزیک بوومه وه، هه لفرین، چاوه کانی به رز کردنه وه و ده سستی به قسان کرد "کاسرین مرد! چاوه رپی توّم نه ده کرد تا ئه و هه و آلهم پی رابگه یه نی. ده سته سه رکه ت لابه ره - لای من ده ست به فینگه فینگ مه که. نه فره ت له هه موئان! کاسرین پیویستی به هیچ فرمیسیکیکی ئیوه نییه!"

من چه ند بۆ کاسرین ده گریام دوو ئه وه نده بۆ هیتکلیف ده گریام: ئیمه هه ندئ جار به زه بیمان به چه ند بوونه وه ریک دیته وه که خو یان هه رگیز هیچ هه سته یکیان نه به رامبه ر خو یان نه ئه وانی تر هه یه. کاتئ یه که م جار سه یری دم و چاویم کرد، له وه تئ گه یشتم که هه والی کاره ساته که ی پی گه یشتوو، بی ریکی سه یرم بۆ هات که

ئىستا هيتكليف دلى خوى دهادتهوه و دوعا دهكات، چونكه ليوهكانى دهجولان و چاوهكانى له نئزر بوون.

هه نسكه كه م راگرت و فرميسكه كانى سهر روومه تم وشك كردهوه، وه لامم داوه "به لام، مرد! به رهو به ههشت چوو، هيوادارم به رهو ئه وئى بچيت، رهنهگ ئيمهش هه موومان دواتر بچينه لاي ئه و، به لئى دهتوانين به به ههشت و كاسرين بگهين گهر به خوماندا بچينه وه و له باتى توى خراپه، چاكه بچينين!"

هيتكليف گالتهى به و قسانهى من هات، وتى "باشه كاسرين هيچ توى چاكهى چاند؟ ئايا وهك قه شان مرد؟ وه ره، به راستى رووداوه كه م بؤ بگيريه وه. چون كا .....؟" ويستى ناوى بينيت، به لام نهيتوانى، ته كانى به دهمى دها، به لام بيدنگى نواند و هه موو نازاره كانى له ناخيدا كليل دا، دهستى پى كرد وتى "چون مرد؟" هه موو گيانى كه وته له رزه، دواچار توانى قسه يهك بكات.

بؤ خوم بيرم كردهوه "ئاي له و داماوه! تؤ دليك و چه ند دهماريكت هه يه وهك برا پياوهكانت! بؤچى نيگه رانى ئه وهى بيانشاريته وه؟ شانازى تؤ ناتوانيت خوا بشاريته وه! تؤ هه ولى وروژاندى ئه وان ددهيت، تا خوى گريانى ريسوا بوون دهست پى دهكات."

به دهنگيكي به رز وتم "بيدهنگ، وهك به رخيک مرد! هه ناسه يه كي قوولى هه لكتشا و خوى دريژ كرد، وهك منالتيك ژيانى به به ردا هاته وه، پاشان نغروى نووستن بووه وه، پاش پينج دهقيقه هه ستم به ترپه يه كي كه م كرد له دلى، هيچى تر!"

به دوودلييه وه پرسيارى كرد "ئى باشه ناوى منى نه هينا؟" وهك بليى زور دترسا له وه لامه كه ي كه به جورتيك بيت به رگه ي نه گريت.

"هه سته كانى هه رگيز نه گه رانه وه: ئه و كاته ي تؤ به جيته يشت كه سى نه دهناسييه وه. زه رده خه نه يه كي شيرين له سهر ليوه كانى بوون، دواه مين فيكر و خه يالى چوونه وه سه رده مى منالى. ژيان له نيو خه ونى كي هيمن داخرا - رهنهگ هه روا به هيمنى له جيهانه كه ي تر هه لسيتته وه!"

تووړه و درنده ئاسا قاچه كانى به زه وى دادا و له پرا به دهر له هه موو سوژ و خو شه ويستيه ك موړاندى وتى "خواى ده كرد له ئه شكه نجه و نازاردا

هه لده ستايه وه. بؤچى، كو تايى هينان به ژيانى مروقتيک درويه كي گه وره يه! كوا له كوييه؟ له وئى نييه، نا له به ههشت نييه - نه مردووه، نا نه خير، كاسى نامريت، له كوييه؟ ئوه! وتت كه تؤ گويت به نازاره كانى من نه دا! من هه ر ئه و دوعايه دووباره ده كه مه وه، دوعا ي يه كجاره كي - هه ر دووباره ي ده كه مه وه تا زمانم وشك ده بى - يا خوا كاسرين ئيرنشؤ تا من له ژياندا مابم نه حه سييته وه، وتت كه من توم كوشت - ده ي توش مه هيله من به سيتمه وه! هه ميشه كوژراوه كان دهن به مار و بؤ هه ميشه له مى بكوژه كانيان ده نالين. ده زانم كه تارماييه كان له سهر زه وى گه راون. هه ميشه له گه ل من به - هه ر شيويه كت ده وئى وه رى گره، ده ي شيتم بكه! به س ته نيا له و چاله گه وره يه به جيم ميله، چونكه من ناتوانم له و چاله گه وره دا تؤ بدوزمه وه! ئوه، خواهه! ئه م كاره ساته به هيچ وشه يه ك باس ناكريت! من ناتوانم به بى ژيانم بژيم! ناتوانم به بى روحم بژيم!"

سه رى خوى به توندى له قه دى داره پيره كه وه ده كوتى، چاوه كانى به رز ده كرده وه، نه راندى، نه ك وهك مروقتيک به لكو وهك ديوه زمه يه كي درنده به چه قؤ و رمان هه لا هه لايان كرديت. چه ندين په له خوينم به قه دى داره كه وه بينى، نيوچه وان و هه ردوو ده سته كانى نوقمى خوين بوون، ئه و ديمه نه ي من بينيم دووباره ي ديمه نه كانى تر بوو كه له شه ودا نمايش كران. زور هه ست و جو شى وروژاندم، ئه و ديمه نه منى حه په ساند: له گه ل ئه وه شدا دلم نه ده هات به م شيويه به جيى به يلم. به لام ئه و ساته ي كه هوشى هاته وه به ر خوى و زانى من سه يرى ده كه م، برووسكه ئاسا فه رمانى به سه ر مندا كرد برؤم، منيش گوپرايه لى بووم. له وديو توانا كانى من بوو بتوانم هيمنى بكه مه وه يان دلخوشى بده مه وه!

مه راسيمى ناشتنى خاتوو كاسرين له هه ينى رؤژى پاش مردنى ده ستنيشان كرا، تا ئه و كاته، تا هه ينى كفه كه ي هه ر كراوه بوو، به گه لا و گولى بؤن خو ش گولپيژ كرابوو، له ژوورتيكى مه زن دانرابوو. ئيدگار شه و و رؤژى لاي لاشه كه به سه ر ده برد، پاسه وانتيكى بى خه و، پاسه وانتيك خه و له چاوى زرابوو، بارودختيك بوو جگه له من خوى له هه مووان شاره وه - هيتكليف شه وه كانى له دهره وه به سه ر ده برد، وهك بيگانه يه ك له دهره وه پشووى دها. هيچ خوم تى نه ده گه ياند: له گه ل ئه وه شدا زور

حەزم دەکرد بێتە ژوورەووە چونکە دلم بۆی دەسووتا . رۆژی سێشەممە، کەمێک دوا تاریکی دونیا، کاتی سەرۆکەکەم زۆر ماندوو و هیلاک ببوو، هیزی لە بەر برا، بۆ ماوەی دوو سەعات بۆ پشوویک چوو دەروە. منیش خێرا چووم پەنجەرەکەم کردووە و بە دەست ئاماژەم بۆ کرد بۆ ئەوەی بێتە ژوورەووە و دواھەمین مائاواپی خۆی لە خۆشەویستەکەمی بکات. هیتکلیف ئەو ھەلەمی بە خیرایی قۆستەووە، زۆر بە بێدەنگی، ھاتە ژوورەووە، من هیچ شتێکی ترم نەبینی جگە لە شیواندنی کفی پرووی لاشەکە، سەیری ئەرزەم کرد ھەندێ تالە موو کەوتبوون، بەو تالە مووانەووە ملوانکە زیوینییەکەم لە ملی لاشەکە بەستابوو. دیار بوو کە لە ملی کاسرین کرابوووە. هیتکلیف ملوانکەکەمی کردووە و دەنگە مروارییەکانی دەرھێنا و دەنگە ملوانکە رەشەکانی خۆی تیخت. من ھەردووکیانم بەستایەووە و پیکەووم نایەووە.

بێگومان بەرپێز ئیدگار خوشکەکەمی بۆ سەر مەراسیمەکە داوت نەکرد، هیچ شتێکی بۆ پەوانە نەکرد، ئەویش ھەرگیز نەھات، تا لەگەڵ مێردەکەمی ببینیت، سەرئشینەکانی مەراسیمەکە تەنیا کرێچی و خزمەتکارەکان بوون، ئیزابیلە لە ناویاندا نەبوو.

بۆ سەرسام کردنی لادییەکان، گۆری کاسرین نە لە لای پەرستگاکە لە ژێر پەیکەرەکەمی لینتەکان نە لە لای گۆرەکانی خزم و کەسەکانی کاسرین لە دەورە بوو. لە لێژاییەکی سەوز لە گۆشەپەیکەرە گۆرەکەمی لای درابوو، دیوارەکە ئەوێندە نزم بوو کە درەختەکانی نیو بەپارەکە بە سەر دیوارەکانەووە پال کەوتبوون، ئیستا مێردەکەمی لە ھەمان شوێن کەوتوو، ھەر گۆرێکیان بەردیکی سادەیان لەسەر بوو، ھەرۆھەا بلۆکیکی خۆلەمیشی لە ژێر پێیان بۆ ناسینەووەی گۆرەکان.

بەشی ھەق دەم

ئەو ھەینییە دواھەمین رۆژە خۆشەکانی ئیمەمی دروست کرد بۆ ماوەی مانگیک. لە ئیوارەدا کەش و ھەوا شکا: با لە باشوورەووە بۆ رۆژھەلاتی باکور گۆرا، یەکەم جار بارانی ھینا، پاشان تەرزە و بەفری تی کرد. رەنگە باوەر بە وە نەکەیت کە تەنیا سی ھەفتە ھاوینمان بینی: گۆلە بەھار و زەعفەرەن لە ژێر درندەیی زستان ون ببوون، دنیا کش و مات، گەلا گەنجەکانی درەختە پیرەکان چەوساوە و رەش داگەرآبوون. ئای کە بەیانییەکی ترسناک و سارد و تاریک بوو! سەرۆکەکەم ھەر لە ژوورەکەمی خۆی ماوە، منیش ژووری پێشوازی بەر کەوت، کردمە ژووری پەرستاری: ئا لەوێ دانیشتبوووم و منالکی بی ناز و سەرکێش لەسەر ئەژنۆکانم پال کەوتبوو، پام دەھەژاند، لە ھەمان کاتیشدا لە پەنجەرەمی پەردەکەووە دوور دەمروانی. کاتی دەرگاکە کراوە، یەکیک ھاتە ژوورەووە، ھەناسەبرکی ببوو و پێدەکەمی! توورەییەکەم گەورەتر بوو لە ھەپەسان. وامزانی یەکیک لە خزمەتکارە کچەکان بوو، ھاوارم لای ھەستا "چی دەکەیت لێرە، بە چ پروویک خۆشیت دەرەخەمی، بەرپێز ئیدگار چیت پێ دەلێت گەر ئیستا گوێی لەو پیکەنینە بیت؟"

دەنگیکی ئاشنا بەر گویم کەوت "ببورە، دەزانم کە ئیدگار لە ناو جیگەییە، منیش ئۆقرەم لای براوە."

لەگەڵ ئەو، قسەکەرەکە ھاتە پیش ئاگرەکە، دەستی بە نیکیەووە گرتبوو.

پاش کەمێک وەستان بەردەوام بوو "لە بانەکانی ویزەرینگەووە تا ئێرە پام کردووە! جگە لەو شوێنەمی کە تیایدا فریوم، ناتوانم پیت بلیم چەند جار بەربوومەووە. ئۆھ،

تهواوی ئەو ڕێگەییە زۆر ئازارم بینی! مەشلەژێ! هەر ئیستا بۆت شی دەکەمەوه، تەنیا ئەو چاکەییەم لەگەڵ بکە و هەنگاوێ بەهاوێژە و فەرمان بە عارەبانەکە بکە بۆ ئەوهی بمباتە گیمەرتۆن، بە یەکیکیش لە خزمەتکارەکان بلێ کە هەندێ جلم لە ناو دۆلابەکان بۆ بینی.

ئەو قسەکەرە خاتوو هیتکیف بوو (ئیزابیل). دواي ئەوه پیکەنینهکە شیتانەتر بوو: قژی بە سەر شانەکانیدا پەرت و بلاو بوو، بە بەفر و ئاو خوسابوو، وەک جاران جلیکی کچانە لەبەر کردبوو، ئەو جلە دەگونجا لەگەڵ تەمەنەکە بەلام نەک بەم شێوەیە: فوستانیکی نزم و قوڵ کورت، سەر و ملیشی پرووت بوو. فوستانەکە ئاوریشمی سادە بوو، لەسەر و فەسالی دەهاتەوه، قاچەکانیشی سڤ ببون لە نیو جووتی نەعلی شلک. لەگەڵ ئەوهشدا برینیکی قوولی لە خوارەوهی یەکیک لە گوێکانی هەبوو، کە تەنیا سەرما دەیتوانی خۆینەکە بوەستینیت، روویکی سپی و شەق شەق و بە لۆج، دیمەنیک پڕ لە ماندوو بوون و هیلاکی و داساردی بوو. ڕەنگە بزانی کە یەکەم جار چۆن ترسام، بەلام لە بەر ئەوهی کاتم هەبوو باش سەیری نیو چاوانیم کرد.

وتم "خانمە گەنجەکەم، خانمە خۆشەویستەکەم. ناچمە هیچ شوینیک، گوێ لە هیچ شتیک ناگرم تا جلەکانت نەگۆڕی و هی وشک نەکەیتە بەر، خەیاڵت ڕاحەت کە ئەمشەو ناچیتە گیمەرتۆن، بۆیە پێویست ناکات فەرمان بە عارەبانەکە بدەم.

ئیزابیلای وتی "بیگومان دەچم. بە پێیان یان بە سواری ئەسپ بیت گرنگ نییە، بەلام قەیناکە جلیکی باش لە بەر دەکەم. ئۆ، بزانه وا ئیستا چۆن بە سەر مامدا دەخزیتە خوارەوه! ئاگرەکە خۆشتی کرد."

سوور بوو لەسەر ئەوهی کە من ئەو کارەمی بۆ بکەم، پیش ئەوهی بەیلایت دەستی لێ بدەم و خزمەتکارێکیش جلە پێویستەکانی بۆ ئامادە بکات، قایلیم کرد کە برینەکەمی بپێچیتەوه و پانتۆکەمی بگۆریت.

کاتی کارەکەمی من تهواو بوو و لەسەر کورسییەک لای ئاگردانە دانیشت، کووپە چایەکی گەرم هاتە بەردەمی، دەستی بە قسان کرد "ئیلن، وەرە ئیستا لە بەرامبەرم دانیشە و ئەو منالەیی کاسرینی داماو لابهەرە: حەز ناکەم ببینم! بیر لەوه مەکەرەوه

کە زۆر خەمی کاسرینم نییە، چونکە زۆر گەمژانە هەلسوکە وتم کرد لەگەڵی: گریانیکی تال لە گوێ چاوانم هاتە خوار، بە کولتر و بەسووتر لە هەر کەسیکی تری سەر ئەم زەوییه جەنجالە. تۆ لە بیرتە کە ئیمە بە توورە بوون لیک جیا بووینەوه، لە بەرابەر ئەو کارەدا هەرگیز لە خۆم نابوورم. بەلام لەگەڵ هەموو ئەو شتانەشدا نەرم و نیانی بۆ ئەو نانۆینم، بە هیچ جوړیک بەزەبیم پیا نایەتەوه - وەحشە درندەکە! ئەوه دواهەمین شتی ئەوه لە لای من ماوەتەوه." ئەلقە زێرەکەمی لە پەنجەمی دۆشاومژەمی لێ کردەوه و فریادی دا سەر ئەرزەکە. دەستی بە قسە کردەوه "هەپرۆون بە هەپرۆونی دەکەم! پاشان دەیسووتینم! هەلیگرتهوه و توور هەلی دایە نیو ئاگرەکە. ئەوهتا! با یەکیکی تر بکریتهوه، گەر هاتەوه لای من. دەتوانیت بیت و بە دواي مندا بگەریت و گالته بە ئیدگار بکات. نامەوی بمینمەوه، بە لایەنی کەم ئەو بیروکەییە دەبی بگات بە سەرە خراپەکەمی! سەرەرای ئەوهش، ئیدگاریش بەزەبی نەبووه، وانیهی؟ نەهاتوومه بۆ ئەوهی لەو بپارێمەوه هاوکاریم بکات، هیچی تریش کیشە و ئاریشەمی بۆ نانیمەوه. پێویستی ناچاری کردم بێم لێرە لە پەناگەیهک بگەریم، هەرچەندە گەر بمزانیا، لە موبەقەکە دەهەستام، دەم و چاوم دەشوت، خۆم گەرم دەکردەوه، ئەوهی پێوستم بوايە دەمبەرد، دووبارە دەڕۆیشتمەوه بۆ هەر شوینیک کە دوور بیت لە نەفرەتکردنم - لە بەر ئەو دێوەزەمەیه! ئۆ، کە چەندە توورە بوو! گەر منی بگرتبایە! ئەوهندەمی باشە ئیدگار بە رادەمی ئەو بەهیز و شیت نییە: حەزم دەکرد پیش ئەوهی لە دەستی ڕابکەم وێران بوايە، هیندلی وێرانی بکردایە!"

قسەم پێ بری "باشە خاتوون وا خیرا قسە مەکە! ئەو دەسماڵە مەشپۆینە کە لە ملتم پێچاوەتەوه و برینەکە مەکوڵینەوه. چاکەت بخۆرەوه، هەناسەیهک وەرگرە، وان لە پیکەنین بینه: پیکەنین لە ژێر ئەم بنمیچە نەماوه، سەرەرای ئەو هەموو نەهامەتیانەمی خۆت و ئیمە، پیکەنین یانی چی!"

وہلامی دایەوه "راستییهکە نکۆلی لێ ناکرێ. گوێ لەو منالە بگرە! بەس سەعاتیکی تر گویم بۆ گرە، زۆر لێرە نامینمەوه."

زەنگەکەم لێدا، دەستم لەسەر هەلنەگرت تا خزمەتکارەکان گوێیان لێ بوو، پاشان پرسیارم لێ کرد چی وای لەو کرد بەم چەشنە ناجۆرە لە بانەکانی وێزەرینگ

رابکات، دهیوئیت بۆ کوئی بچیت، چونکه ئهوهی رەت کردوه له گەڵ ئیمه بمینتیهوه.

ئیزابیللا وهلامی دایهوه "زۆر حەزم دەرکرد و زۆریش پێویسته لێره بمینمهوه دلی ئیدگار خۆش بکەم و چاودێری منالەکهی بکەم، له بەر دوو شت، و چونکه گرهنج مائی راستهقینهی منه. بهلام من پیت دهلیم که ئیدگار ناهیتلێت لێره بمینمهوه! تو پیت وایه بهرگهه ئهوه دهگریت من به قهلهوی و خۆشی ببینیت، بهرگهه ئهوه دهگریت بیر لهوه بکاتهوه که ئیمه هیمن بووین و چارهسهی ژههری دلخۆشیمان نهکین؟ ئیستا، تهواو قهناعتم بهوه هاتوو که ئیدگار به ههموو چهشنیک رقی له من دهبیتهوه. ئهوهنده رقی لیم دهبیتهوه بهو بیت چهقۆی له چاوی را بکهن من نهبینیت، گوللهی به گوپی وهنن ناوی من نهبیستیت. سهرنجم داوه کاتی دیمه حزوور ئیدگار ماسوولکهکانی دهم وچاوی دهشلهژین و نهخشهیهکی رق و کینه دروست دهکهن، ئهههش بهشیک له بهر ئهوهی که من به ههموو شیوهیهک تاوانبارم، بهشیک تریش له بهر رقه بنهپهتییهکهیه. بهلام بێگومان لهوهی که ههموو ئینگلته را له دواي من ناکات، بۆیه دهبی بهروونی و به هیمنی لێره برۆم. ههروهها ئهوه حهزهی جارانیشم نهما که به دهستی هیتکلیم بکوژیم: حەز دهکەم ئەو خۆی بکوژیت! ههموو دەرگاکانی خۆشهویستی لێ داخستووم، چرای خۆشهویستی منی کوژاندهوه، بۆیه من هیچ هیوایهکم بێره نهماوه، ئهسلهه هه چاوم بێره ههئنایهت. دهتوانم دان بهوه دابنیم که من چهند خۆشم دهویست، دهشتوانم ئهوه بلیم که گهر بیهوئیت ئیستا دهتوانم خۆشم بویت، گهر ...، نا نا، نهخیر! ههچهنده گهر ئیستا بیتهوه لای من، سروشته شهیتانییهکهی به جوژیک له جوژهکان هه به دیار دهکهوئیت. کاسرین زۆر باشی دهناسی، زۆر باش پیناسهه ئهوی بۆ کردم، وتی ئهوه دیوهزهمیه دیوهزهمه! ئیتر دهبی له زهینمی من بیته دهرهوه و له یادهوهرییهکانمدا بسپرتیهوه!"

وتم "وس، وس! ئهوه مروفتیکه، دهبی تو هیمن و لهسه رهخۆ بیت، تو هیشتا پیاوی خراپت نه دیوه، لهم جیهانهدا پیاوی زۆر خراپتر لهوه ههیه!"

وهلامی دایهوه "نهخیر، ئهوه مروفت نییه، شایهنی هاوکاری منیش نییه. من دلّم بهو بهخشی، ئهویش لپی سهندم و به مهبهستی مردن کون کونی کرد، پاشان فری داوه

نیوههناوم. ئیلن، خهلکی به دلهکانی ههست دهکهن، دل سهرچاوهی ههستی ههموو مروفتیکه، له بهر ئهوهی ئهوه دلی منی کون کون کردوه، ئیتر چۆن ههستم بهرامبهه ئهوه ههبت: ههروهها ههستم بۆ ئهوهش نییه، ههچهنده لهمهوه بۆ روژی مردن گریا، فرمیتسهکانی بۆ کاسرین خوین بوون خوین! نا نهخیر بهراستی من به هیچ شتیهیهک یارمهتی نادهم!" ئا لێرهدا ئیزابیللا دهستی به گریان کرد و ئاو له برژانگهکانی دهچۆراپهوه، به ههنسکهوه وتی "تو پرسیاوی ئهوهت له من کرد که چ شتیک وای له من کرد دواچار له دهستی رابکەم؟ له ناچارییان رام کرد، چونکه سهرچاوهی رق و تووریهی و بی بهزهیی ئهوهم دۆزییهوه. دهمارهکانی سوور و ئهستوور دهبن کاتی پر به گور و تینی خۆی به شهپازلان لیم دعات. سنووری لیدان و درنایهتی بهزاندبوو بهرهو کوشتن و برین دهچوو. زۆر چیژم لهوه وهردهگرت که شیتم دهکرد: ههستکردن به خۆشی، چیژ وهرگرتن وایان لێ کردم ئیتر خۆم له مردن بپاریم. ئیلن، مروفتهکان له بهر خۆشی و چیژ خویان ناکوژن، ئیستا خۆشی و چیژ لهم دونیاپهنا بنبه بگریت، ههموو خهلک خۆی دهکوژیت. بۆیه خۆم له دهستی نازاد کرد، گهر جاریکی دیکه بجمهوه ژیر دهستهکانی ئهوا بێگومان تو لهی خۆی دهکاتهوه.

دهزانی که دوینی بهریتز هیندلی دهباویه لهسهه تازیهکه با. بهلام له هۆش خۆی نییه، نا هیچ ئاگای لهم جیهانه نهماوه: ئهوه شیت نییه سهعات شهش دهخهوئیت و له دوانزه به سهرخۆشی ههئدهستیت. له ئهجامدا، لهسه رهخۆ ههئسایهوه وهک بلپی بۆ که نیسه یان بۆ دانس دهچیت! له بری ئهوه لای ئاگردانه دانیشته و دهستی کرد به شهپاب و براندی خواردنهوه.

هیتکلیم - دهولهرم ناویرم ناویشی بینم - له یهکشههمههی رابردوووه تا ئهمرۆ وهک بێگانهیهک وایه له نیوه خانووکه. نازانم فریشتهکان به خپوی دهکهن یانیش خۆی بههیزه، ئهوه بۆ ماوهی ههفتهیهکه یهک ژهمی نان له گهڵ ئیمه نهخواردوووه. هههمیشه له بهرهبهیان دیتهوه مائی و یهکسهه دهچیته سههری بۆ ژووهرهکهی، ههه سهیری خۆی دهکات وه ک بلپی خهونی به خۆ و به هاوهلهکهی دهبینیت! وهک قهشهکان بهردهوام دوعای دهکرد: ئهوه خواپهه ئهوه لپی دهپاریتهوه و بی ههست و

پره له تۆز و خوّل ئه و خوايهی ئه و ناوی دههینا و ابزانم وینهی باوکه رهشهکهی بوو! ئه وهندهی دوعا کرد تا زمانی له گو کهوت و وشک بوو، دهنگی نووسا، قورگی خوینی لی هاته دهرهوه، ئیتر بیدهنگ بوو. دووباره دهچوه دهرهوه، ههمیشه راستهوخو ملی ریگهی بۆ گرهنج دهگرته بهر! پیم سهیره ئیدگار چون پولیس ئاگه دار ناکاتهوه و به گرتنی نادات! بهش به حالی خوّم من هیچ گویم لی نییه، چهند خهمم له کاسرین خوارد ههر ئه وهندهش لهو.

رۆحم گه رایهوه، بهرگهی ئه وهم گرت که وانه نه مرهکانی جوّزیف به بی گریان فیّر بيم، له نیو خانووهکه سههر و خوارم دهکرد، به قاجی یه کیکی ئاسایی نا له ماله که به لکو به قاجی دزیکی ترسنۆک. رهنگه بیرت بۆ ئه وه نه چیت که جوّزیف ههر شتیکی دهگوت من دهستم به گریان دهکرد، به لām ئه و هاریتۆن دوو کهسی پر له رق و کینهن. بۆیه لای هیندلی داده نیشتم، گویم له رۆیشتنه بی حه وسه له کهی بوو. کاتی هیتکیلف له ژوروی دهبوو، من ههمیشه دهچومه موبه قه که، یانیش ئه وه تا دهچومه نیو ژوروهکان، کاتیکیش له مالی نه دهبوو، وهک ئه م ههفته یه، له گو شه یه کی خانووه که کورسی و میزیکم داده نا، ههرگیز گویم به وه نه ده دا چون به ریز هیندلی خوئی داده مه زینیت، به هیچ شیوه یه کیش دهستی له کاروباری من وهر نه ده دا. ئیستا له جارن زۆر هیمن تر و له سه رخۆیه، زۆر باشه گهر که س ههسته کانی نه بزینیت: ههمیشه خه مبار و دلّسارد بوو به لām که متر تووره بوو. جوّزیف دلّنیایه له وهی که ئه و پیاوه به ته وای گوړاوه: که خوا دلّی گوړیوه، خوا له ئاگری ده پاریزیت، من چه په سام که نیشانهی گوړان به سه ریوه ببینم، به لām ئه وه کاری من نه بوو.

دوینی شه و له کتیبخانه کهم دانیشتم هندی کتیبی کۆنم خوینده وه تا سه عات دوانزه. چون بۆ سه ره وه زۆر پهستی دهکردم، به فری تووره و توند دهره وهی سپی پۆشیبوو، بهردهوام بیرم لای گوړه پانه که و گوړه تازه دروستکراوه که بوو! له ترسانا نه مده ویرا چاو له سه رئه و پره هه لبرم که له بهردهمم بوو، ئه و دیمه نه پر له خه مه سازانیکي له گه ل شوینه که دروست کردبوو. هیندلی له بهر بهری دانیشتم، سه ری به سه ره دهسته کانی کردبوو، پی دهچوو بیري له هه مان بابهت ده کرده وه. له ماوهی دوو سی سه عاتدا ههرچی شه رابی بهردهمی بوو نۆشی و یهک وشه چیه له ده می نه هاته

دهر، له بیرکرده وه و نۆشیني مهی هیچی تری نه ده کرد. خانووه که کش و مات، قره ی تیدا نه بوو به لām گفه ی با جار جار په نجه رهکانی ده هه ژاند، مرۆفه بیه یزه که له بهر ئاگره که چوار مه شقی لی دانیشتبوو، کاتی مۆمه کهم گواسته وه بۆ شوینیکی تر، خسه ی که وشه کانم ئه و ناوه یان پر کرد. هاریتۆن و جوّزیف خیرا له نیو جیگه خه ویان لی کهوت. زۆر زۆر به خهم بوو: له کاتی خویندنه وه م هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا، پی دهچوو خوئی له و جیهانه دا نه مابیت و ههرگیز نه شگه ریته وه.

بیدهنگی به ئازاره که به دهنگی دهرگای موبه قه که شکا: هیتکیلف زووتر له کاتی ئاسایی خوئی گه رایه وه، و ابزانم بهرگهی ئه و زریان و باو بۆرانه ی دهره وهی نه گرت. ئه و هاتنه ژوروه وه یه خیرا بوو، گویم لی بوو یه کیکی تریشی له گه ل بوو. هه لّسام و هه ستم به شتیک کرد له سه ره لئوه کانم، که هاوه له کهی منی ورووژاند، به ئاراسته ی دهرگا که راما و بگه ریته وه سهیری من بکات.

وتی "بۆ ماوهی پینچ دهقیقه له دهره وهی ده هیلمه وه، خو پیت ناخۆش نییه؟ وه لām داوه "خوای ده کرد ته وای ئه م شه وه له دهره وه ده بوو. بیبه! کلله که له بهر چاوان دابنی و دهرگا که داخه."

هیندلی زانی که میوانه که ی گه پشته پی شه وه، پاشان هات و کورسیه که ی له لاکه ی تری میزه که دانا، سه ری پی کرد، له چاوه کانم به دوا ی سوژیک ده گه را دلّی بلاوینیته وه: به بکوژان دهچوو، ئه و ههستی به وه نه ده کرد، به لām با ی هندی وره ی هاتی قسه بکات.

وتی "من و تۆ زۆر قهرزدار ی ئه و پیاوه ی دهره وه یین! گهر ئیمه ههر دوو کمان ترسنۆک نه باین، ئه و ده بووین به یهک و قهرزه کانمان ده دایه وه. ئایا تۆش وهک براکت نه رم و نیانی؟ بهرگهی ئه وه دهگریت تا کو تایی وا بژی و هه ولتیک نه دهیت بۆ دانه وه ی قهرزه کان؟"

وه لām داوه "ئیستا تاقه تی بهرگه گرتم نه ماوه، خو شحال دهیم به تۆ له یهک که له سه ره خوّم نه شکیته وه، به لām سهروهت و توندوتیژی دوو رمن، ئه و که سانه زیاتر بریندار دهکن که پشتیان پی ده بهستن نهک دوژمنه کانیان.

هیندلی وتی "سهروهت و توندوتیژی پاشخانیکي عادیلانه بۆ سهروهت و

توندوتیژی! خاتوو هیتکلیف (ئیزابېلا) داوات لى دهكەم هیچ مەكە، وەك كەرى و لالان دانیشه. ئیستا پیم بلی، دەتوانی؟ دلنیام لەوهی كە تۆش بە قەد من خۆشحال دەبی كە كۆتایی بوونی ئەو چەتوونە ببینی، گەر تۆ زال نەبیت بە سەریدا ئەو مردنی ئەو دەبیتە مردنی تۆ. ئەو دەبیتە تیکشكاندنی من. بە نەفرەت بی ئەو چەقاوہسووہ دۆزەخییە! بە شیوہیەك لە دەرگا دەدا وەك بلی پێشتر لێرە سەرۆك بوو! بەلینم پى بدە كە زمانت نەگێرێ، پێش ئەوهی ئەو سەعاتە سەرە سەعاتی خۆی لى بدات - سى دەقیقەى دەوی بە یەك - تۆ ئافرەتێكى ئازادى، پێش ئەوهی ببیتە سەعات یەك، خۆت ئازاد بكە!"

ئەو ئامیرانەى هینا كە من لە نامەكەم باسم كرد، مۆمەكەى هینا خوارەوہ. پامچكاند، بەلام توند قۆلەكانیشم گوشى.

وتم "من زمانم دەگێرم، دەبى قسە بكەم! تۆ دەستی مەدرى. با دەرگا كە ھەر داخراو بىت و ھىمن بە!"

مەخلوقە پەست و خەمبارەكە ھاوارى لى ھەستا "نەخىر! من برىارى خۆم داوہ، بەخو ھەر دەيكۆرم!" من بەزەبى بە تۆ و دادوہرى بە ھارىتۆن دەبەخشم! تۆ بە منوہ سەرى خۆت مەبەشێنە، كاسرىن تازە رویشت. ھىچ كەسىكى زىندوو ناتوانىت پەشىمانم بكاتوہ، يان رىسوام بكات، ھەرچەندە لەم دەقیقەىدە قورگى خۆم دەبرم - ئیستا كاتى ئەوہ ھاتووہ ھەموو شتەكان كۆتايىيان پى بىت!"

رەنگە برىارى ئەوہ بدەم لەگەل ورجىك شەرى بكەم، يان لەگەل شىتتىك ھەلبكەم. تاكە سەرچاوہ بۆ من مابىتەوہ ئەوہى كە رابكەم و ئاگەدارى بكەمەوہ لە چارەنووسەكەى كە چاوہرپى دەكات.

بە تۆنىكى سەركەوتوانوہ وتم "وا باشترە ئەمشەو شوپىنىكى تر بكەیتە پەناگەى خۆت! بەرپز ھىندلى برىارى ئەوہى داوہ تەقەت لى بكات، گەر سوور بى و ھەر بىتە ژوورەوہ."

بە ھەندى وشە وەلامى داىوہ كە من حەز ناكەم ئىستا ھەمان ئەم وشانە بلىمەوہ، وەلامى داوہ "وا باشترە تۆ دەرگا كە بكەیتەوہ، تۆ .."

دوو بارە وتم "من پىوہندىم بەو مەسەلەىوہ نىبە. وەرە ژوورى و با بتكەن بە

قوربانى يەك فېشەك، گەر پىت خۆشە بمرى وەرە ژوورەوہ. ئەوہى لە ئەستۆى مندا بوو بە جىم گەياند."

ئەمەم وت و پەنجەرەكەم داخستەوہ و گەر پامەوہ شوپىنى خۆم لە لایەن ئاگرەكە، كەمىك دوو رووى م لە خۆما بەدى كرد چونكە ترسى ھەر پەشەكردن لە ئارادا نەبوو. ھىندلى شوپىندى خوارد و وتى كە تا ئىستاش من ئەو ھەتىوہم خۆش دەووت، بە ھەموو جوړە ناوىك بانگى دەكردم. منىش لە نەپىنى ناو دلى خۆما بىرم لەوہ دەكردوہ كە چەندە كارىكى بە بەزەبى دەبىت كە ھىتكلىف لە ناخۆشى بىھىنىتە دەرەوہ، چ بەزەبىيەك دەبىت بۆ من، ھىتكلىف رەوانەى خانووى راستەقىنەى خۆى بكات! كاتى دانىشتبووم و سەرقالى ئەو بىر كردنەوانە بووم، لەو حەكەى پشت سەرم لەگەل جوولەى ھىتكلىف ھاتە خواریوہ، رەشاتیيەكەى بە ديار كەوت. بىنىم كە شانەكانى زۆر بە ئازار بوون، زەردەخەنەىەك ھاتى، وام نىشان دا كە من زۆر بى باكم قز و جلەكانى سپى داپۆشرابوون بە بەفر، ددانە تىژ و پىاوخۆرانىيەكەى بە ھۆى سەرما و سۆلەوہ بە ديار كەوت، لە نىو رەشاتیدا دەبرىسكانەوہ.

بە دەردى جوژىف دەلئىت مۆراندى و وتى "ئىزابېلا، لى گەر پى با بىمە ژوورەوہ، ئەگىنا تۆبەت پى دەكەم!"

وہلام داوہ "ناتوانم كەس بكۆرم. بەرپز ھىندلى نا لەوئى بە خۆى و چەقۆ و دەمانچەوہ وەستاوہ."

وتى "رېگە بدە با لە دەرگای موبەقەكەوہ بىمە ژوورەوہ."

وہلام داوہ "ھىندلى پىشە من لەوئى دەبىت. ئەوہ خۆشەوېستە ھىچەكەى تۆبە كە ناتوانىت بەرگەى بەفر بگرىت! ئىمە بە ئاشتى بە جى ھىلرابووين لە نىو پىخەفەكانمان تا ئەو كاتەى مانگى ھاوین دەگەشايەوہ، بەلام ئەو ساتەى زستان دەتەقىتەوہ، دەبى رابكەيت بۆ پەناگەكە! ھىتكلىف گەر لە جىاتى تۆ بام، لەگەل گۆرەكەى پال دەكەوتم و وەك سەگىكى بە وەفا لە تەكىەوہ دەمردم. جىھان ئىستا شاپەنى ئەوہ نىبە لە ناویدا بژىت، وانىبە؟ تۆ كارىكت كرد كە ئىمە ھەموومان باوہر بكەين كە كاسرىن سەرچاوہى خۆشى تۆ بوو و ھىچى تر: نازانم تۆ بە چ شىوہىەك دواى مردنى خۆشەوېستەكەت دەژى."

هاوهلهكهم چووه نيو بوشايييهكه و وتى "لهوييه، وانبييه؟ گهر بتوانم بهس قولم ببهمه دهرهوه دتوانم لپي بدهم، بهس دهستم بيگاتي!"

ئيلن، دهرسم. تو وهك خراپهكاران له ئهرزيم ددهدى، بهلام تو هه موو شتيك نازانى بويه هيچ بريارش مهده. من به هيچ شيوهيهك يارمهتى نادم، به هيچ شيوهيهك هول نادم هاوكارى بكهم له ژيانيدا. خوژگه بمرديايه و له كول بوايهوه، بويه به ترسهوه بي ئوميد بووم، كاتي هيتكليف خوئ خسته سهر چهكهكهى هيندلى و له دهستى راپچكاند، من له ئهجامى قسهكانم توقيبووم.

تاوانهكه تهقييهوه، چهقوكهش زور نزيك بوو له مهچهكى خاوهنهكهى. هيتكليف پر به هيزى خوئ رايكيشا، سهريجخ گوشتى برى، خستيهوه يهك و خستيهوه ناو گيرفانى. پاشان بهرديكى هه لگرت، داي له ناوه راستى دوو په نجرهكه، په نجرهكانى وردو هه راکرد. دوژمنهكهى ههست و خوستى لي برا، به نازار و ايشاوى خوينهوه كهوته خوارهوه، پي دهجوو خوينهكه له شا دهمار يان دهماريكى گه ورهوه بيت. چه توننهكه خوئ خسته سهرى و له بنه خوئ نا و چه ندين جار سهرى دا به ئهرزهكه، له هه مان كاتدا منى به يهك دهست گرت و نهيهيشت بانگى جوژيف بكهم. نهيويست به تهواوى له سهر دونيائى رهش بكاتهوه، نهيويست تهواوى بكات، بهلام هه ناسهى لي برى، دواجار وازى لي هينا و لاشه بي ههستهكهى رايكيشا لايهك. لهوي قولى قاپووتهكهى هيندلى كردهوه، برينهكهى زور به توندى پيچاوه، له كاتى پيچانهوهش هه موو شتيكى به نهرهت دهكرد، رق و كينهكهى به قهه ليدانهكه بوو. منيش كه ئه و كاته نازاد بووم، هيچ كاتم به فيرق نهدا له خزمهتكاره پيرهكه گهرام، كه زور به خيراى دههاته خوارهوه، ههر دوو پايهكى به شهقاويك دهبرى.

وتى "چيهه ديسان، ئيستا چي بكهين، ها ئيستا چي بكهين؟"

هيتكليف برووسكه ئاسا وتى "ئهم كاره بكه، ئه وهتا سهروكه كهت شيت بووه، رهنگه مانگيكي تر بخايه نيت. پاش ئه و مانگه دهيهمه شهماعيهى شيتان. تو، ئهى نيچيرى بي دم و ددان، هاتى بو ئه وهى من په لبهست بكهيت و بمكهيته دهرهوه؟ لهوي به منگه منگ و ورته ورتهوه دامه نيشه. وهره، من به خيوى ناكم. ئه و شته لابه ره له بهر چاوم، ئاگه دارى پرووشكهكانى مؤمه كهت به - زياتره له نيوهى

برانديهك دهچيت!"

جوژيف دهست و چاوهكانى به ترسهوه بهرز كردهوه، وتى "چيهه دهيكورثيت؟ من ههرگيز تاوانى وام نه بينيوه! ئهى خوايه شتيكى ..."

هيتكليف پاليكى پيوهنا، له ناو گووى خوينا كهوته سهر ئه ژنو، په روپهكى بو تى هه لدا، بهلام له برى ئه وهى ئهرزهكه وشك بكاتهوه، دهستهكانى ويك هينانهوه و دهستى كرد به دوعا كردن، كه له م ديمه نهدا به قسه هه ليت و په ليتهكانى پيكنه نيم دههات. من هوشم له سهره خووم بوو، هه په سانم به هيچ شتيك نه دههات: له راستيدا، من هيچ ههستى بهرپرسياريم نه بوو، يان ئه وهتا خووم له شتهكان گيل دهكرد.

سته مكارهكه (هيتكليف) وتى "ئوه، تووم له بير كرد. كهى ئيستا كاتى دوعايه، به نهرهت بي. تووش له گه ل ئه و پيلانم له دژ دهگيرى، ها، ههى بهراز؟ نا ئه وهتا، ئهم كاره شايهنى توويه!"

ئه وهنده منى راهه ژاند تا ددانهكانم كهوتنه جييره، منى لاي جوژيف به ئهرزى دادا، كه ههر خهريكى دوعا كردن بوو، پاشان هه لسايهوه، سويندى خوارد كه راسته وخو بچيته گرهنج. بهرپز ئيدگار برياردهر بوو، گهر په نجا ژنى مردبيت، ههر دهبي ته داخولى ئهم مهسه له يه بكات. له بريارهكهى زور كه لله رهق بوو، كه هيتكليف رقى ئه ويشى به من دهرشت، له سهر سهرى من وهستابوو، پرسيار بارانى كردم منيش وهك خزمهتكارىك بگره كه متريش وهلامم دهدايهوه. زورى دهويست تا له و پياوه پيره بگهيه نيت كه هيتكليف شه رانگيز و دوژمن نييه. به تايبهتى به و وهلامه رهقانهى من. بهلام، بهرپز هيندلى قهناعهتى پي كرد كه نه مردووه و له ژياندا ماوه، جوژيف خيرا هاوكارييه سهره تايييهكانى بو كرد و سهروكيش كه ميك كهوته جووله و هوشى هاتهوه بهر. هيتكليف زور به قسهكانى جوژيف پهست ببوو، دواتر هيچى نهوت و ئيمهى به جى هيشت، هيندلى له لايهك دريژ كهوت. منيش چوممه ژورهكه م، وامزانى كه زور به ئاسانى له دهستى دهر بازم بوو.

ئهم بهيانبييه، كاتي هاتمه خوارهوه، نزيكهى نيوسهعات پيش نيوهرو، بهرپز هيندلى له لاي ئاگرهكه دانيشتبوو، زور نهخوش بوو، چه توون و شه رانگيز و

ئاژاوهگيپرکه سهری به لایهکی ئاگردانهکه کرد بوو. هیچ کامیان ئارهزوی نان خواردنیان نهبوو، هر نههاتن تا هه موو خواردنهکهی سهر میزهکه سارد بووهوه. به تهنیا نانم خوارد. هیچ شتیکی ریگی لئ نهگرتم و تیر تیر نانم خوارد، کاتی سهری ههردوو هاوهله بیدهنگهکه کرد، ههستم به ئاسوودهبوونی ویزدانم کرد. چوومه لای هیندلی و لهسهر ئهژنۆ له گوشهیهکه له تهنیشت ئهوانیشتم.

هیتکلیف نهیزانی من چوومهته ئهوی، سهرم ههلبیری، بیرم لهوه کردهوه که ئهم پیاوه هیچ سیفهتیکی نهرمی تیا نییه جگه له سیفهتی بهرد هیچ سیفهتیکی مرۆفانهی نییه. نیوچهوانی، که من رۆژیک له رۆژان زۆر پیاوانه دههاته بهرچاوم، ئیستا دهزانم که زۆر دۆزهخیه، پهله ههرویکی چری لهسهر نهخشینرابوو. چاوهکانی ورته ورتیان بوو چونکه ماوهیهکی زۆر بوو نهخهوتبوو، چاوهکانی ئهبلهق بیوون چونکه گریابوو، ئهوهنده گریا بوو تا ئه کاتهش برژانگهکانی ههر تهر بوون: لهسهر لیوهکانی نووسرا بوو ناشادی بی کوتا. له کهیسی ئهوا، زۆر سوپاسگوزار بووم: تهنیا ئه کاته دهمزانی که چیژی ههله بهرامبه ههله چهند خوشه.

من قسهه پئ بری "نا، نا خاتوون! یهکه نهزانیت دهلیت تۆ ههگرگیز له ژیانندا ئینجیلته نهکردووهتهوه. گهر خوا دهرگایهکت لئ داخا ده دهرگات لئ دهکاتهوه. وایزانم ئهم قسهیه ئازاری بۆ هه مووان دهبیته!"

بهردهوام بوو، "ئیلن، به گشتی ئازاری بۆ هه مووان دهبیته، بهلام چ به لایهکه به سهر هیتکلیف من قایل دهکات گهر دهستیکی منی لهگهله نهبیته؟ لام گرنگ نییه ئازاری زۆر بیته یان کهم، بهلام ئهوه گرنگه که به لایهکی به سهر بیته من سهرچاوهی هوی دروستبوونی ئهوه به لایه بوم. ئوه، من زۆر قهرزدارم ئهوه تهنیا لهو حالهتهی که ئایا دهتوانم لئی خووش بوم. ههز دهکهه ئازارهکهی ههردوو کمان بهرامبهر بیته، چاو به چاو و ددان به ددان، چونکه هه موو شوینیک ئازاری تابهتهی خوی ههیه: ههز دهکهه تا ئاستی خووم کهمی بکه مهوه. له بهر ئهوهی یهکهه کهسه بریندار دهبیته، دهبی یهکهه کهسیش بیته به دواي پوزشدا بگه ریته، پاشان بوچی من هه ندی بهزهیی بهرامبهر به تۆ نیشان بدهم. بهلام به دم زۆر زهحمهته من بتوانم تولهی خووم بکه مهوه، بهلام دهتوانم بۆ هه میشه لئی خووش نه بوم. هیندلی داوای هه ندی ئاوی کرد،

گلاستیکی ئاوم دا دهستی، دواتر لیم پرسی ئاخۆ تهندرستی چۆنه.

وهلامی دایهوه "به قهده ئهوهی خووم دهمهوی نه خووش نیم. بهلام هه موو گیانم به ئازاره، هه موو به شتیکی جهستهه ئه وهنده به ئازاره دهلیتی لهگهله رهوه جنۆکان به شه ر هاتووم.

پاشان وتم "به لئ، هیچ سهر نییه. کاسرین هه میشه له نیوان تۆ و ئازاری جهستهیدا ده وهستا: مه بهستی له وهش ئه وه بوو که خه لکی ئازاری تۆ نه دن و خویشی نه تۆ قین. خه لکی باش له گو ره کانیان قیت نابنه وه، یان شه وی رابردوو رهنگه ئه و دیمه نه کاریگه ری بینیبیت! تۆ ئازارت پئ نه گه یشتوو، ئازار جهستهی پارچه پارچه نه کردوی، ئازار سنگ و شان هکانی لئ جیا نه کردویه وه؟" وهلامی داوه "ناتوانم هیچ شتیکی بلیم، بهلام مه بهستت چییه؟ کاتی که وتبوومه خواره وه ویرا لیم بدات؟"

به وسپه یه که وه وتم "به ربوو گیانت و تیری کوتای و له ئه رزی دای. دهمیشی لیکي ده کرد، ددانهکانی جیر کردبوونه وه تا و نجن و نجن بکات، چونکه ئه و تهنیا نیوهی مرۆفه، نیوه کهی تریشی وه حشه."

به ریز هیندلی، وهک من، سهری ههلبیری و سهری رووی ئه و دوژمنه ی ئیمه ی کرد که چاوی سوور هه لگه رابوو، دیار بوو ههستی به سه هیچ شتیکی دهر و به ری نه ده کرد: چهند ده وهستا، ئه وهندهش رووی ره شتتر و درنده تر دههاته بهر چاو.

"ئوه، گهر خوا هیزم پئ به خشیته وه بۆ له دوا هه مین ئازارمدا، توند سورینچکی بگوشم، ئه و کاته زۆر به خو شحالییه وه ده چمه نیو دۆزهخ" پیاوه بی سه بره که ئهم قسهی وت و ویستی هه لسیته وه، پاشان چۆه نیو بی ئومیدی، قه ناعه تی به وه هات که ناتوانیت ئه و شه ره بکات.

به دهنگیکی بهرز وتم "نه خیر، ئه وهنده بۆ ئه و به سه که یه کیکی له ئیوه کوشته. له گرهنج هه موو که سیک ده زانیت که خوشکی گهر له بهر به ریز هیتکلیف نه بوايه، ئیستا له خو شترین ژیاندا ده ژیا. به هه ر حال، هیتکلیف رقی له یه کیکی بیته زۆر با شتره له وهی که خو شی بویت. کاتی ئه وه م بیر هاته وه ئیمه چهنده دلخووش بووین - کاسرین چهنده دلخووش و روو خووش بوو پیش ئه وهی هیتکلیف بیته - ئاخه له بهر

هه‌ندی مافی خۆمه نه‌فره‌ت له زهمانه بکه‌م."

هیتکلیف به‌م قسانه راستییه‌که‌ی بۆ روون بووه‌وه نه‌ک قسه‌یه‌کی پوچ و هیچی تر. ئەم قسه‌یه زۆر ئازاری وێژدانی هیتکلیفی دا چونکه، خۆم ببینم، چاوه‌کانی وه‌ک بارانێکی به‌ کوڵ فرمێسکی لێ ده‌پژا، هه‌نسکه‌کانی خه‌ریک بوو بیخنکێن. به‌وردی تێی پامام، به‌ گالته‌جا‌رییه‌وه پێی پیکه‌نیم. په‌نجه‌ره هه‌ورینه‌کانی دۆزه‌خ بۆ ساتیک ئاورپیان له‌ من داوه‌ته‌وه، هیتکلیف ئەوه‌نده مه‌ست ببوو، ئەوه‌نده دل پر له‌ خه‌م و به‌ ئازار بوو هۆشی له‌ دونه‌ی ده‌وروپه‌ری نه‌بوو، به‌لام زۆریش له‌ چاوه‌کانی ده‌ترسام بۆیه هیچی تر گالته‌م پێ نه‌کرد.

تازیه‌داره‌که‌ وتی "هه‌لسه و برۆ، له‌ به‌رچاوم ون به‌."

ئوه‌نده بێ هه‌ست و خوست بوو، ده‌نگی به‌ ئاسته‌م ده‌گه‌یشه‌ گۆیم.

وه‌لامم داوه "ببوره، چیت وت؟ منیش کاسرینم خۆش ده‌ویست، له‌ به‌ر خاتری براکه‌شی هه‌ر ده‌مێنمه‌وه. ئیستا که‌ ئەو مردوو، ئەو له‌ ناخی هیندلیدا به‌دی ده‌که‌م: چاوه‌کانی هیندلی وه‌ک چاوه‌کانی کاسرین وایه، گه‌ر تۆ هه‌ولێ کۆلینی ئەو چاوانه‌ت نه‌دا، و په‌ش و سوورت نه‌کرد،..."

به‌ شیوه‌یه‌ک جوولایه‌وه، وای له‌ من کرد منیش هه‌نگاوێک بۆ پاشه‌وه به‌هاوێژم، وتی "هه‌لسه، ئەی گه‌ژه‌ی بێ مێشک، برۆ لێره تا ره‌وانه‌ی مردنم نه‌کردی!"

خۆم ئاماده‌ کرد بۆ هه‌لاتن، به‌رده‌وام بووم "به‌لام گه‌ر کاسرینی داماو متمانه‌ی به‌ تۆ کرد، دلخۆش و رووخۆش وه‌ک جاران ژیا، وه‌ک خانمی هیتکلیف به‌ خۆشی بژیا، ئەوا به‌ هه‌موو لایه‌ک ده‌که‌وته خۆشییه‌وه! به‌لام ئەو به‌رگه‌ی هه‌لسوکه‌وته جارێکه‌ره‌کانی تۆی نه‌گرت: رق و کینه‌ی ده‌بوايه ده‌نگیک، یارمه‌تییه‌کیان بدۆزیاوه."

هیندلی که‌وته نێوان هه‌ردوو کمان، له‌ بری ئەوه‌ی هه‌ولێ ئەوه‌ بدات بگاته‌ من، له‌سه‌ر مێزه‌که‌ ده‌ستی کرده‌ چه‌قۆیه‌کی نانخواردنی ئیواران و راست به‌ ئاراسته‌ی سه‌رمدا هاویشتی. به‌ بنا گۆیم که‌وت، ئەو رسته‌یه‌ی که‌ خه‌ریک بوو ته‌واوی بکه‌م، بۆم ته‌واو نه‌کرا و وه‌ستام، چه‌قۆیه‌کم راکێشا ده‌روه‌وه، چوومه‌ لای ده‌رگا‌که‌ چه‌قۆیه‌کی تری بۆ هاویشتم، که‌ له‌ گولله‌ تۆپیک قوولتر به‌ نێو دیواره‌که‌دا رۆچوو.

دواه‌مین نیگا له‌سه‌ر ئەو که‌ ئیستاش له‌ به‌ر چاومه‌ ئەوه‌ بوو که‌ تووره‌یییه‌که‌ی بێ وینه‌ بوو، به‌لام میوانه‌که‌ی توند گرتی و هه‌ردووکیان که‌وته‌ سه‌ر ئەزری. کاتی به‌ ده‌رگای موبه‌قه‌که‌دا هه‌لاتم به‌ ئاماره‌ ده‌ستم بۆ جو‌زیف بلند کرد بچێته‌ لای سه‌رۆکه‌که‌ی. به‌ سه‌ر هاریتۆن که‌وتم که‌ له‌ نێو ده‌رگا‌که‌ خه‌ریکی یاریکردن بوو له‌گه‌ڵ تووله‌که‌ی، داوای لێبووردنم لێ کرد وه‌ک ئەوه‌ی من بۆ نێو دونه‌ی پاکبوونه‌وه هه‌له‌هاتم، سه‌رم بۆ خوار هینا و ملی رێگه‌که‌ی پشته‌وه‌م گرت، راسته‌وخۆ چوومه‌ نێو به‌پاره‌کان، به‌ نێو پووش و په‌لاش و دره‌خته‌ ترسناکه‌کاندا هه‌لاتم: به‌ ئاراسته‌ی ئەو رووناکییه‌ رویشتم که‌ له‌ گره‌نجه‌وه تیشکی ده‌دا. نه‌مویست بۆ ته‌نیا ساتیکیش له‌ بانه‌کانی وێزه‌رینگ نه‌مێنم، هه‌رچه‌نده شه‌ویش بوو هه‌رگیز له‌وێ نه‌مامه‌وه. ئەوه‌ی بستیک له‌ بانه‌کانی وێزه‌رینگ دوور بیت دوو ئەوه‌نده له‌ خوا نزیک ده‌بیته‌وه.

ئیزابیل له‌ قسه‌کردن وه‌ستا و قومێکی له‌ کوویه‌ چایه‌که‌ی به‌رده‌می دا، پاشان هه‌ستایه‌وه، به‌ ده‌ست ئاماره‌ی بۆ کردم جله‌که‌ی له‌ به‌ر بکه‌مه‌وه، شاله‌ گه‌وره‌که‌م به‌ سه‌ر شان و سنگی دادا، هه‌رچه‌ندی مردم و سو‌تیم بۆ سه‌عاتیک تر نه‌مایه‌وه، چووه‌ سه‌ر کورسییه‌ک، وینه‌ی ئیدگار و کاسرینی ماچ کرد، هه‌مان مالئاوایی له‌ من کرد، چووه‌ نێو عاره‌بانه‌که‌، فانی (ناوی سه‌گ) به‌ داوی که‌وت، که‌ له‌ خۆشییانا ده‌ستی به‌ چه‌پین کرد کاتی چاوی به‌ ئیزابیل که‌وت. به‌ جو‌رێک رویشتم، پێ ده‌چوو هه‌رگیز جارێکی تر به‌ سه‌ردانی‌ش به‌و ناوه‌دا نه‌یه‌ته‌وه: به‌لام پێوه‌ندییه‌ک هه‌بوو له‌ نێوان ئەو و سه‌رۆکه‌که‌م کاتی شته‌کان هه‌ندێ هیتور بوونه‌وه. وازانم خانووه‌ نوێیه‌که‌ی له‌ باشووره‌، له‌ نزیک له‌نده‌نه، چه‌ند مانگیک داوی هه‌لاتنه‌که‌ی کورپیک بوو. به‌ ناوی بنه‌ماله‌ی لینتن کرا نه‌ک هیتکلیف، یه‌که‌م جار، هه‌روه‌ک خۆی باسی کرد، منالیک له‌ی و لاواز و بووده‌له‌ بوو.

رۆژیکیان به‌رێز هیتکلیف له‌ لادیکه‌ چاوی به‌ من که‌وت، لیمی پرسی ئیزابیل له‌ کوێ ده‌ژی. منیش پێم نه‌وت. وتی که‌ له‌ به‌ر هیچ شتیک نییه‌، به‌س ناشبێ بگه‌رپێته‌وه لای براکه‌ی، ده‌بێ ئاگه‌داری ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ بیت: گه‌ر براکه‌ی لای پاراستبێ، ئەوا نابێ له‌گه‌ڵ ئەودا بیت. هه‌رچه‌نده من هیچ زانیارییه‌کم نه‌درکاند، به‌لام له‌ لایه‌ن هه‌ندێ خزمه‌تکاری تره‌وه به‌ شوینی دانیشتم و وجودی مناله‌که‌ی

زانی. هیترسی نه کرده سهر، بۆ ئەمەیان دەبێ سوپاسی رقه کهی بکات. زۆر جار پرسباری له منالە کهی دهکرد، کاتی منی بینی و گوێی له ناوی منالە که بوو، به سهرسهختییوه زهردهخه نه په کی هات و وتی "حه ز دهکن رقم له ویش بیتوه، وا نییه؟"

وه لأم داوه "پیم وا نییه هه ز بکن هیچ شتیک له باره ی ئه و منالە وه بزانی.

وتی "به لأم هه کاتیک بمه ویت هه موو شتیک له سهر ده زانم، بۆ ئه وهیان شه کریان خوارد!"

خۆشبهختانه دایکی منالە که (ئیزابیللا) پيش ئه وه ی هیتکلیف بگات گیانی له دهست دا، سیانزه سال دوا ی نه مانی کاسرین، کاتی لینتن (کوری ئیزابیللا و هیتکلیف) ته مه نی بووه دوانزه سال شتیک زیاتر.

له و رۆژه ی ئیزابیللا سهر دانیکی چاوه روان نه کاراوی ئیمه ی کرد، من هیچ دهر فه تیکم بۆ نه ره خسا قسه له گه ل سهرۆکم (ئیدگار) بکه م: ناماده نه بوو له سهر هیچ شتیک گه توگۆ بکات. کاتی توانیم وای لئ بکه م گوئی له قسه کانم بگریت، زۆر خۆشحال بوو به و هه واله ی که خوشکی (ئیزابیللا) میرده که ی به جی هیشته وه، که دوا ی میرد کردنی، زۆر زۆر رقی له هیتکلیف هه لسا بوو. رق و کینه که ی زۆر هه ستیار و قوول بوو، نهیده و یست به هیچ شیوه یه که نه گوئی له دهنگی بیت نه بشیبینیت. په ژاره و هه موو ئه و شتانه پیکه وه ئه و مرۆقه یان بۆ نیو ته نیاییه کی بئ وینه گوێزایه وه: نووسینگه ی دادوه رییه که ی هه لوه شانده وه، هیچی تر سهر دانی که نیسه ی نه ده کرد، له هه موو بۆنه کاندای له لادیکه دا برابوو، ژیا نی له ته نیاییدا زۆر ته سک کرده وه، ته نیا له نیو پارک و زه وییه کانی خۆی به سهری ده برد، به ته نیا له نیو به یاره کاندای هه م شۆی ده کرد، جار جار ه سهر دانی گۆری خیزانه که ی ده کرد، زیاتر به شه وان یان به یانی زۆر زوو پيش ئه وه ی هیچ که سیکی تر له گۆرستان بیت سهر دانی گۆری خیزانه که ی ده کرد. به لأم ئه وه نده باش بوو که ئه م به زمه ماوه یه کی درێژی نه خایاند. دوعای بۆ گیانی کاسرین نه ده کرد تا بیزار ی بکات. دواتر دهستی له کار کیشایه وه، تووشی خه موکی بوو، خه موکییه که شیرینتر له خۆشییه کان! به سۆز و خۆشه و یستییه کی قوول وه یاده وه رییه کانی ده هاته وه یاد، هه میشه هیوا ی به

جیهانیکی باشتر دهخواست، ئه و جیهانه ی که تیایدا گومانی له ونبوونی کاسرین هه بوو.

دلخۆشی و سهرهخۆشی دونیای ده داوه. وتم، بۆ چه ند رۆژیک هیچ هۆشی لای میراتگره که ی نه بوو: ساردییه که وهک به فر له مانگی چوار توایه وه، منالە بچووه که ورده ورده ده هاته پيش چاوی، ناوی کاسرینی لئ نا به لأم هه رگیز به ته واوی ناوه که ی بانگ نه ده کرد که چی هه رگیز به کورتی بانگی کاسرینی نه ده کرد: چونکه هیتکلیف عاده تی وه ها بوو به کورتی بانگی کاسرینی ده کرد، پئی دهوت کاسی. بۆیه ئیدگار به و منالە ی دهوت کاسی: ئه مه به رای خۆی جیای ده کرده وه له دایکی، پتوه ندی نیوان کاسی بچووک و ئیدگاری باوکی پتوه ندییه کی کچ و باوکایه تی نه بوو، به لکو ته نیا پتوه ندییه کی ساده وهک یه ککی گه وره و کچیکی بچووک.

زۆر جار جیاوازم ده کرد له نیوان ئیدگار و هیندلی ئیرنشۆ، بۆ خۆم لیکم ده دا یه وه بۆچی هه لسوکه وتیان له هه مان بارودۆخدا دژی یه کتره. هه ردووکیان دوو میددی زۆر باش بوون، هه ردووکیان زۆر دلایان لای منالە کانیان بوو، باوه ریم نه ده کرد که هه ردووکیان نزیکه ی هه مان رینگه یان ده گرت به ر، جا چ بۆ باشه چ بۆ خراپه بوایه. به لأم، بۆ خۆم بیرم ده کرده وه که هیندلی هه رچه نده که لله ره قتر بوو، زۆر خه مبار و خراپتر و بئ هیزتر ده هاته به ر چا و. کاتی که شتییه که ی تیک شکا، ده ریاوانه که پنگه ی خۆی واز لئ هینا، هه روه ها تا قمی کاریش له بری پرگار کردنی که شتییه که، سه ریان لئ شیوا و ده مار گیر بوون، هیچ هیوا و ترووسکاییه کیان جئ نه هیشته بۆ که شتییه به ده خته که. به پتچه وان وه ئیدگار پالنه ریکی راستی دلسوژی و گیانی وه فایی خسته روو: باوه ری به خوا هه بوو، خواش له به رابه ر ئه وه ژیا نیکی خۆشی بۆ دا بین کرد بوو. یه کتکیان هیوا ی هه بوو، ئه وه که ی تریان بئ هیوا و ئومید بوو: خۆیان چاره نووسی خۆیان هه لبژارد، به رگه ی هیچیان نه گرت. به لأم گویت له وتاری من نابیت، به ریز لۆکو د تۆ بریار ده ده ییت، به قه د من ده توانی بریار له سهر هه موو ئه و شتانه بده ی، به لایه نی که م، تۆ ده زانی که ده توانی، بریاری تۆ هه مان بریاری منه. کو تایی ئیرنشۆ (هیندلی) شتیک بوو چاوه ری ده کرا و رپی تیده چوو، زۆر خیرا دوا ی ته واو بوونی خوشکه که ی بوو: ته نیا شه ش مانگ نیوانیان هه بوو،

هيندليش مرد. ئيمه له گرهنج هيچ زانبارييهكي وامان پي نهگهيشت كه حالهتي چون بوو، بهلام نهوهي كه من زانيم نهوه بوو كاتي خوم ناماده دهكرد بجمه سهر تازيه و يارمهتبيان بدهم، بهريز كينيس هاته ژورهوه بو نهوهي رووداوهكه به ئيدگار بلّي.

وتي "ئبي هتي نيلي! هرگيز ئيمه له ههوالي ناخوش دانابرين، هيچ بهيانبييهك ئيمه خوشيمان نهبينيه جگه له بيستني ههوالي كتوپر و ناجور. بهياني نوره من و توش ديت. دهزاني ئيستا كي مردوه؟"

به واق ورمابويهوه پرسيم "كي؟!"

وهلامي داوه "بوچي مهزندهت كار ناكات! دهسمالتيك بينه چونكه پيوستت پي دهبيت!"

به سهرسامبييهوه وتم "بگومان بهريز هيتكليف نه مردوه؟"

دكتور كينيس وتي "چي! جا توخوا بو هيتكليف فرميسك دهباريني؟ نا هيتكليف وا زوو نامريت، تاز بينيم، توژي خوشحال بوو. وا خهريكه گوشت دهگريتهوه چونكه له ماوهي رابردوو نيوهي له دهست دابوو."

ئوقرم لي برا و پرسيم "ئهي كهواته دكتور كينيس، كي مردوه؟"

وهلامي داوه "هيندلي ئيرنشوق مرد! هاوري كوئنهكته، هيندلي. بوختان پيكرهكهكي من: له ژيانيدا بهرامبهه به من زور خراپ بوو. نا نهواتا! وتم ئيمه دهبي ناو له چاومان بيته خوارهوه. بهلام دلخوش به! مردنهكهكي شايهني خوي بوو: وهك پياوماقوولان كاتي مرد سهرخوش بوو. پياويكي داماو بوو! منيش زورم پي ناخوشه. كهس بهرگهي نهوه ناگريت كه هاورييهكي كوئي خوي له دهست بدات: ههچهنده زور فروفيلي له من كردوو، بهلام هه ناخوشه. پي دهچوو تهمني 27 سال دهبوو، نهوه تهمني توپه: كي دهزاني ئيوه له يهك سالدا له دايك بوونه؟"

من داني پيا دهنيتم كه هم رووداوه دلتهزينه زور كاري تي كردم و تووشي چهپهسانكي سهير بووم زور قوولتر له مردني كاسرين: يادهوهرييهكانم له كاتي خويدا موچركيكي به ناخموه هينا، له ههيوانهكه دانيشتم و دهستم كرد به فرميسك هه لپشتن وهك بلبي يهكيكي زور نزيكم مردبيت. حهزم لي بوو خرمهتكارتيكي تر بيت دكتور كينيس بهريته لاي ئيدگار. خوم پي نهگيرا و دهستم

كرد به پرسباري ههليت و پهليت - قومار كردنهكهكي عاديلانه بوو؟" ههچييهكم كرد، نهو رووداوه هه ههراساني كردم: بويه يهكسهه چوموه لاي سهروكهكهكم و داواي نهوهم لي كرد ريگهه پي بدا بجمه بانهكاني ويزهرينگ و دواهمين نهركي خوم به جي بگهيهنم بو مردوهكه. بهلام هيندلي زور دلگران بوو و رازي نهدهبوو، بهلام له ريگهي هاورييهتبييهوه داوام لي كرد، پيم وت كه سهروكه كوئنهكهكم بو من له براييك زياتر بوو، زور باش بوو لهگهه من. لهگهه نهوهشدا، بيرم هيناييهوه كه منالهكهكي هاريتون برازاي كاسرينه، ههروهها كه ئيستا نهو نزيكترين خزمي هاريتونه، دهبي وهك پاسهوانتيك رول بگيرييت، دهبي پرسباري نهوهش بكات كه سهروهت و مولكي چون به بادا چوو، دهبي خهميك له زاواكهيان بخوات. ئيدگار زور پي خوش نهبوو سهري خوي بهو بهزمانهوه قال بكات، بهلام يارمهتي دام كه قسه لهگهه پاريزههكهكي بكم، پاش ماوهيهكي زور ريگهي پي دام بجمه بانهكاني ويزهرينگ. ههمان پاريزههكهكي باوكي بوو: بانگم كرده لاديكه، داوام لي كرد لهگهه لم بيت. سهري نهريي لهقاند و وتي كه دهبي هيچ لهگهه هيتكليف نهكريت و وازي لي بين، گهر راستبييهكه به دهر بكهويت نهوا هاريتون دهبي سوال بكات.

وتي "كاتي باوكي هاريتون مرد، زور قهرزدار بوو، تهواوي مولكهكهكي قهرزهكهكي پي درايهوه، بويه كورهكهكي يهك فلس له ميراتهكهكي بهر ناكهويت، گهر سووريش بيت نهوا هيشتا قهرز ماوهتهوه دهبي بچيت سوال بكات تا دهيداتهوه."

كاتي گهيشتمه بانهكان، نهوهم بو شيكردهوه كه ههموو شتيك دهبي به شايستهيي نهجام بدري، جوذيف كه زور پهست دههاته پيش چاو، قايل بوو به وجودي من لهوي. بهريز هيتكليف وتي كه پيم وانبيه تو پيوست بيت و نيتر كهس بانگي تو نهكردوو، كهس پيوهندي به سهروه نييه، بهلام گهر بمهويت دهتوانم فهيمان به سهه ههموو شتيكي تازيهكهدا بكم.

وتي "بهراستهه نهو لاشه گه مژهيه دهبي لهسهه شهقامهكان بنيترت، پيوست به هيچ جوهره مهراسيميك ناكات. من دويني ئيواره بو ماوهي 10 دهقيقه به جيم هيشت، پاش نهوهي چوموه دهرهوه ههردوو دهرگاكي لهسهه توند قايم كرد، پاشان تا مرد شهراي خواردهوه، به نهقهست نهوهندهي خواردهوه تا بمرت! ئيمه كاتي

ئەم بەيانىيە ھەستايىن لە خەو، گويمان لەو بوو وەك ئەسپ وەرزشى دەکرد، ئا ئەو ھەتتا ئەو ھە چارەنووسى بوو: ئىستا ھەرچى لى بکەيت ناگەرپتەو. بە دواى كينيسم نارد، بەلام تا ئەو ھات، ئەو گەمژەيە گيانى لە دەست دا: ھەم سەرماى بوو، ھەم مردبوو! بۆيە پڤويست ناکات ھيچ شتتېكى بۆ بکەى، ھەر شاھەنى ھيچيش نيبە!"

خزمەتکارە كۆنەكە (جۆزيف) ئەم قسەيەى دووپات کردەو.

من سوور بووم لەسەر ئەو ھى كە مەراسيمى ناشتن و تازيەكە دەبى بە پزەو ھەنجام بدريت. بە پزە ھيتكليف وتى كە رەنگە من لەویش ريتگەى خۆم ھەبیت: تەنيا، ھەزى کرد ئەو ھەم بىر بىتەو ھە مەسرفى ئەم ھەموو بەزم و پزەمەى تازيە لە گيرفانى ئەو دپتە دەرەو. بە شىوازىكى سەير كاروبارەكان دەچوون بەرپۆ، نە خۆشى بوو نە ناخۆشى: ھەر شتتېك بىت، ئەوانى بە كارەكە ھەلسابوون وەك بلىى سوغرەيان پى بکەيت سەر و دەم و چاويان ترشابوو. ھيتكليف خۆشى لە پوخساريدا دەبارى: ئەو كاتە تازە خەلكى كفنەكەيان لە مالاو ھەلگرت بۆ دەرەو. زۆر شارەزا بوو لە دوورپويى چونكە خۆى بە تازيەدارىكى بە ئەمەك دەخستە بەر چاوان. چوو ھە لای ھاريتۆن و ھەلگرت و لەسەر مپزەكەى دانا و بە منگەيەكى سووكەو ھى "ئىستا كورە جوانەكەم، تۆ ھى منى! با بزاني چيت لى دەرەچيت، گەر لقى دار وەك دارەكە خۆى بە ھەمان گفە با نەچەمپتەو!" ئەو شتەى كە كەس چاوپرپى نەدەكرد لەم قسەيەدا بە ديار كەوت: منالەكە يارى بە خەنافسى ھيتكليف دەکرد، پوومەتى رادەكيشا، بەلام من لە مانا شاراوەكەى گەيشتم، بویرانە وتم "گەرەم، ئەو كورە دەبى لەگەل من بپتەو سەرەسكرووس گرەنج. گەر ھەموو شتتېك لە جیھاندا ھى تۆ بى، بەس ئەو منالە ھى تۆ نيبە!"

پرسی "ئەو ئىدگار وا دەلى؟"

وہلام داوہ "بىگومان - فەرمانى بە من کردو ھە كە لەگەل خۆمى بەرمەو."

چەتوونەكە ھى "ئىستا دەمە دەم ناکەين لەسەر ئەم بابەتە: بەلام ھەز دەكەم يەكېك بە خۆم پەرورەدە بکەم، كە نزيك بپت لە سەرۆكەكەت و منيش شوپنېكى لەسەر حيسابى خۆم بۆ دابىن بکەم، گەر بپەوېت لايپەرپت. سەرى خۆم بەو ھە نايەشېنم مشتومر لەسەر ھاريتۆن بکەم، بەلام جوان لەو دلىام كە دەبى ئەو ھەكەى

تر بپت! ئەو ھەت لە بىر بپت، پى بلى."

ئەم قسەيە بەس بوو بۆ تېكەلکردنى دەستەكانمان، كاتى گەرەمەو ھەشتەكانم گيرايەو، ئىدگار لينتن كەمېك گرنگى بە قسەكان دا، ھيچى تر لەسەر مەسەلەكە نەپوشت. بەلام لەو دلىا نەبووم كە ئىتر ئەو پياو ھەموو مەسەلە و شتتېك وا دەبپت.

ميوانەكە (ھيتكليف) ئىستا سەرۆكى بانەكانى وپزەرينگ بوو: ھەموو مۆلكەكە بۆ ئەو ماپەو، بۆ پاريزەريشى سەلماند كە بست بە بستى زەويوزاى ھيندى دەبپتە مۆلكى خۆى چونكە ھيندى پارەى وەرگرتوو ھۆ قومارکردن سەلە برى ئەو خانوو، واتە خانوو ھەكەى لە رەھن دانابوو لە بەرابەر وەرگرتنى پارە لە ھيتكليف بۆ قومارکردن. ھاريتۆنپش كە يەكەم پياوماقوولئى ئەم ناوچەيە دەبپت، سەربەخۆيپپەكەى قورخ كرابوو لە لايەن دوژمنى باوكى. ھيتكليف چارەنووسى ئەويشى يەكلایى کردەو كە لە خانوو ھەكە وەك خزمەتكار دەژپت، ھيچ سوودپش لە مووچە وەرناگرپت: ناتوانپت داواى ھيچ مافىكى خۆى بکات، لە بەر ئەو ھى كەسى نيبە، ھەرەھا پشت گوى دەخرپت و باجى ھەلەكانى باوكى دەداتەو.

خه‌یالت بۆ ئەوه ده‌چوو که ئەمه کاری د‌لشکاندنه: باوه‌ر ناکه‌م قه‌ت به توندی قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردبیت. به ده‌ستی خۆی به ته‌واوی په‌روه‌رده‌ی کرد، جا په‌روه‌رده‌یه‌کی زۆر جوان و زۆر خۆش په‌وان. خۆشبه‌ختانه، هه‌زی فیه‌ربوون و په‌روناکبوونی بیری به خه‌را کردیان به قوتابیه‌کی لیهاتوو: زۆر به خه‌یرایی و به په‌رۆشه‌وه فیه‌ر بوو، زۆر شانازی به مامۆستایه‌تی باوکی ده‌کرد.

تا ته‌مه‌نی گه‌یشته سیانزه سا‌ڵ جارێک به ته‌نیا نه‌چوووه ئەودوو پارکه‌که. به‌په‌ریز ئه‌دگار له‌گه‌ڵ خۆی ده‌برده هه‌موو شوینیک. به‌لام متمانه‌ی به هه‌چ که‌سیکی تر نه‌بوو. گیمه‌رتۆن ناویکی ئاشنا نه‌بوو به گوێکانی، تاکه‌ بینا که لێی نزیک بووبیته‌وه یان چووبیته‌ ناوی په‌رستگا‌که بوو، ئەمه‌ جگه‌ له ماله‌وه. بانه‌کانی و په‌زهرینگ و به‌په‌ریز هه‌تکلیف لای ئەو وجودیان نییه. دووره په‌ریزیک ته‌واو بوو، دیار بوو زۆریش د‌لخۆش بوو. ئەوه‌ی راستی بیت هه‌ندێ جار، کاتێ رووبیویکی ولاته‌که‌ی ده‌کرد له په‌نجه‌ره‌ی ژووری په‌رستاره‌که‌ی، ده‌یوت: "ئیلن، چه‌ندی پێ ده‌چیت گه‌ر به پێیان بچمه‌ سه‌ر ئەو گردانه؟ هه‌ز ده‌که‌م بزانه‌م چی له لاکه‌ی تر هه‌یه - ده‌ریای لیه‌یه؟"

وه‌لام داوه "نه‌خه‌ر خاتوو کاسی (منالی ئه‌دگار و کاسرین) هه‌ر گردن، وه‌ک ئەمانه‌ به‌س گردی لیه‌یه."

جاریکه‌ی تر پرسى "ئه‌ی ئەو به‌رده‌ زه‌ریانه‌ چه‌ن کاتێ تۆ له ژه‌ریانه‌وه ده‌وه‌ستی؟"

بۆن و دیمه‌نی پێنیه‌ستۆن کراگس زۆر تابه‌ت سه‌رنجیان کیش کردبوو، به تابه‌ته‌ی کاتێ تیشه‌کی خۆر لێی د‌دا و ده‌ره‌وشایه‌وه و لووتکه‌ی بانه‌کان و ته‌واوی دیمه‌نیکه‌ی جوان له بن سه‌یبه‌ره‌که‌وه ده‌هاتنه‌ پێش چاو. بۆیم باس کرد که ئەمه‌ ته‌نیا کۆمه‌لێک به‌ردی رووتن، که زۆر به زه‌حمه‌ت ده‌رخت له سه‌ریان ده‌پوێت.

به‌رده‌وام بوو له پرسیاران "ئه‌ی باشه‌ بۆچی ئیواران ده‌نگ ئاوا ده‌ده‌وشینه‌وه؟"

وه‌لام داوه "چونکه‌ ئەوان زۆر له ئیمه‌ به‌رزترن، ناتوانی به سه‌ریان بکه‌وی، زۆر به‌رز و لیه‌زن. له زستاندا، به‌فر پێش ئەوه‌ی بگاته‌ ئیمه‌ سه‌ر ئەو لووتکانه‌ سه‌ی ده‌کن، له چله‌ی زستانیشدا من به‌فرم به سه‌ر لای رۆژه‌لاتی باکووه‌هه‌ بینوه!"

به سه‌رسوپمانه‌وه وتی "تۆه، که‌واته‌ تۆ چوووه‌ سه‌ر ئەو گردانه! که‌واته‌ کاتێ که‌وره‌ ده‌بم منیش ده‌توانم بچم. ئیلن ئەه‌ی باوکم قه‌ت چوووته‌ ئەوه‌ی؟"

به‌شى هه‌ژده‌م

خاتوو دین به‌رده‌وام بوو: دوانزه سا‌لی دوا‌ی ئەو ماوه ناخۆش و نه‌گه‌به‌ته خۆشته‌رین کاته‌کانی ژيانم بوون. گه‌وره‌ترین گرفت و کیشه‌کانی من له ئەنجامی نه‌خۆشی خانمه‌که‌م سه‌ری هه‌لدا، که ئەمه‌ سه‌یفه‌تی هه‌موو منالیکه‌ی هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌نده، هه‌موو که‌سیک نه‌خۆش ده‌که‌وێت. دواتر پاش شه‌ش مانگ، وه‌ک داری گه‌لاوێژ گه‌شه‌ی کرد، ده‌یتوانی بپروات و قسه‌ش بکات، به‌ریگه‌ی خۆی، له به‌ر ده‌می به‌یاره‌کان دوو ئەوه‌نده بۆ جاری دووه‌م به سه‌ر خۆلی گۆری خاتوو کاسریندا که‌وتبوو. براوه‌ترین و سه‌رکه‌وتوو‌ترین شت بوو که تا ئه‌یستا تیشه‌کی خۆری هه‌ینابیته‌ نێو ئەو خانوو ده‌وره‌ په‌ریزه: جوانیه‌کی راسته‌قینه‌ له رووی، چاوه‌کانی وه‌ک ئه‌رنشۆ ره‌ش و جوان بوون، به‌لام پێست و ئاکاره‌ ورده‌کانی له لینه‌ن ده‌چوو، قه‌زیشی زه‌ردیکه‌ی لوول لوول بوو. روچی به‌رز بوو، هه‌رچه‌نده‌ ره‌ق نه‌بوو، د‌لیکی هه‌ستیار و زیندووی هه‌بوو. ئەو توانا و هه‌سته‌ به‌رزانه‌ی دایکی به‌بیر هه‌ینامه‌وه: له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا هه‌ر به‌ دایکی نه‌ده‌چوو: چونکه‌ گه‌ر به‌ دایکی چووبا ده‌بوا‌یه‌ وه‌ک کۆتر نه‌رم و نیان بوا‌یه، ده‌نگیکه‌ی نه‌رم و خۆش و رووخۆش بوا‌یه. تووره‌یه‌یه‌که‌ی هه‌رگیز به‌ تووره‌یه‌ی نه‌ده‌چوو، خۆشه‌و‌یسته‌یه‌که‌ی هه‌رگیز توند نه‌بوو: خۆشه‌و‌یسته‌یه‌که‌ی قوول و مه‌ستانه‌ بوو، ده‌بێ دانی پیا بنه‌یت، هه‌له‌ی خۆی بوو ئەو خه‌لاتانه‌ی لێ سه‌نراوه. منال هه‌ر له سه‌ره‌تای ته‌مه‌نییه‌وه یان ئەوه‌تا ریه‌گه‌ی خه‌راپ یان چاکه‌ ده‌گریت. گه‌ر خه‌زمه‌تکارێک د‌لته‌نگی کردبوا‌یه، هه‌میشه‌ ده‌یوت "وا مه‌که‌ به‌ باوکمه‌ ده‌لیم!" وه‌ک بله‌ی ئەو چاکه‌ی ده‌کاته‌وه، ته‌نانه‌ت به‌ نیگایه‌کیش بیت، تۆ

به خیرایی وه لآم داوه "خاتون، باوکت ئه وهت پی ده لئی که شایه نی ئه وه نییه ئه وه هموو ناخوشییه ریگه بچیژی تا سهردانیان بکهیت. ئه وه به یارانیه که تو له گه لئی دهچی، زور خوشترن، و پارکی سره سکرۆس خوشتترین شوینه له جیهان."
له بهر خوویه وه وتی "به لآم من ریگه ی پارکه که پی ده زانم و ریگه ی ئه وه گردانه پی نازانم. کاتی ئاوا له دووره وه سهیریان ده که م زور خوشتن و حه ز ده که م بچم: تو له که م، مینی، جاریک ده مبات بو ئه وئ.

یه کی که له خزمه تکاره کان باسی ئه شکه وتی ئه فسانه ی بو کردبوو، بو یه ئه م چیرۆکه ته وای می شکی داگیر کردبوو تا پرۆژه که ی ته وای بکات: به ریز ئیدگاری بیزار کرد دهرباره ی ئه وه مه سه له یه، ئیدگاریش به لینی پی دا که هه ندی هه راشتر بیت گه شتیک بو ئه وئ ده که ن. به لآم خاتوو کاسی روژ به روژ ته مه نی خوئی ده ژمارد. هه میشه ئه م پرسیاره ی له سه ر ده می بوو "ئیستا، ته وای گه وره نه بوومه بو ئه وه ی بچم بو پینیستۆن کراگس؟" ریگه بو ئه وئ به سه ر بانه کانی ویزه رینگدا تیده په ری. ئیدگار حه زی نه ده کرد به بانه کاندایه پیته پیته بو ئه وئ. بو یه هه میشه به م شیویه وه لآمی ده دایه وه "نا جارئ، خو شه ویستی بابه ی، جارئ نا، هیشتا ماوته."

وتم خاتوو هیتکیلف (ئیزابیلا) له سه ره وه بو چه ندین سال ژیا پاش ئه وه ی می رده که ی به جئ هیشت. خیزانکه ی زور ناسک و دلخوش بوو: ئه وه و ئیدگار ته ندروستی خراپیان نه بوو که تو له وه به شاندا به ئاسانی ده بیینی. نازانم دوا هه مین نه خو شتی چی بوو: پی م وایه به هه مان نه خو شتی مردن، که جو ره تایه ک بوو، نه خو شییه کی هی واش بوو به لآم هه رگیز چاره سه ری نه بوو، ورده ورده به ره و مردنی په لکش کردن. نامه یه کی بو برا که ی نووسی تا حاله تی ته ندروستی خوئی له ماوه ی چوار مانگی رابردوودا باس بکات، چ نازاریکی هه بوو له بهر ئه وه تایه. داوای لی کرد که گه ر ده شی بچیت سهردانی بکات، چونکه زوری نه مابوو بمریت و حه زی ده کرد دوا هه مین مالئواوی خوئی له برا که ی بکات و لینتن (کورئ ئیزابیلا و هیتکیلف) ته سلیم بکاته وه. هه موو هی وای ئه وه بوو که لینتن لای ئه وه به جئ بمینیت، چونکه هیچ شیویه که نهیده ویست لای باوکی بمینیتته وه، چونکه به باوکی نازانیت چۆن په روه رده و به خیوی بکات. سه رۆکه که م بو یه ک چرکه ش دوو لئی نه کرد له به

پیره وه چوونی داوای خوشکه که ی: وه ک جار ان حه زی کرد به پیر داواکاریه که نه وه بچیت، بالی گرت و وه لآمی ئه م داوایه ی داوه، فه رمانی دا که زور ئاگه داری کاسرین بکه م، فه رمانی کرد که گه ر ئه وه له وئ نه بیت نابئ ئه وه کچه بچیته نیو باخچه که به ته نیا، ته نانه ت نابئ له گه ل منیشدا بچیت.

ئیدگار رویشت و سی هه فته ی پی چوو. روژی یه که م و دووم مناله که که له ئه ستۆی مندا بوو له گو شه یه کی کتبخانه که داده نیشت، تاقه تی له خویندنه وه و یاریکردن چوو بوو: له و باره هیمنه دا گرفتییکی بچووی بو دروست کردم. به لآم خیرایی چاره سه ر کرا و کپ بوو، ئه وه کاته من زور مژول و زوریش پیر ببووم وه ک جار ان نه مه ده توانی سه ر و خواری بو بکه م و یاری له گه ل بکه م و لئی خو ش که م، بو یه ریگه یه کم گرت بهر بو ئه وه ی ئه وه بو خوئی خوئی دلخوش بکات. جار جاره به ته نیا ده منارد له و نیو ئه وه زه ویوزاره پیاسه بکات، جاریک به پیدان جاریک به سواری ئه سپ، پاشان که ده گه رایه وه وه ک بینه ری که گویم بو ده گرت و سه یرم ده کرد، ئه ویش سه رکه شییه کانی خوئی ده گیزایه وه.

هاوین بوو، خو ر له تاقی ئاسمان ده دره وشایه وه، دیار بوو زور دلخوش بوو به وه ی که به ته نیا بچیته دهر وه، بو یه سه ری به مآلی نه کرده وه له نانی به یانییه وه تا ئیواره، پاشان ئیواره کان به چیرۆکی خه یالی ده بیردنه سه ر. له شه واندا نه مه ده ترساند و بو یه ئه ویش به ته نیا ده بوو، حه زی لی بوو خوئی شت بکات، خوئی بچیته دهر وه، خوئی پیاسه بکات، خوئی ئاو بخواته وه، به داخه وه، متمانه که م شوینی خوئی نه گرت. به یانییه ک کاسرین سه عات هه شت ها ته لام و وتی که ئه وه روژه بازرگانیکی عه رب به نیو بیاباندا له گه ل کاروانه که ی دهر رویشت، و منیش ده بوایه کو مه لیک شتی بده می بو خوئی و وه حشه کانی: ئه سپیک و سی حو شتر، که کو مه لیک شتیان لی بار کردبوو. منیش زور خواردنی باشم پی بوو، له نیو سه به ته یه کم کردبوو، زور به خو شحالییه وه هه لسا سه ر پیدان، کلا و وجهه کانی له بهر دابوو خوئی ئاماده کردبوو بو خو پارستن له گه رکمای هاوین. زور پیکه نی و به گالته وه ته رادانی به ئه سپه که ده کرد، زووش گه رایه وه. ئه وه کچه خراپه هه رگیز نه ده هات چاپه ک بخواته وه. کاتی گه شتیاره که گه راوه به لآم نه کسای و سه گه که و دوو ئه سپه که له

هیچ لایه‌ک دیار نه‌بوون: لهم ریگه و ئەو ریگه گه‌رام، پاشان خۆم به جدی له دواى گه‌رام. کریکاریک له شووره‌که کاری ده‌کرد، له‌سه‌ر سنووری زه‌وییه‌کان. پرسیارم لى کرد گهر کچه گه‌نجه‌که‌ی ئی‌مه‌ی دبییت.

وه‌لامی دایه‌وه له به‌یانیدا ئەوم بی‌نی. جانتاکه‌ی پی کردمه‌وه دواتر سواری ئەسه‌په‌که‌ی بوو و ون بوو له به‌ر چاوم.

ره‌نگه هه‌ست به‌وه بکه‌یت که چه‌نده شپ‌رزه بووم کاتى ئەو هه‌واله‌م بیست. یه‌کسه‌ر ئەوه به می‌شکم داها‌ت که ره‌نگه راسته‌وخۆ چوو‌بیته پنیستۆن کراگس. بۆ خۆم ده‌موت "چی ده‌بیته ئەو؟" رۆیشتم وه‌ک بل‌یى ملی ریگه‌که‌م وه‌ک قوما‌ر گرت‌ه به‌ر. میل دواى میل رۆیشتم، تا له فه‌رعیک سوورامه‌وه به‌انه‌کانم لى به دیار که‌وت، به‌لام کاسرین هیچ دیار نه‌بوو، نزیک یان دوور له به‌ر چاوان نه‌بوو. کراگس میلیک یان زیاتر له‌و دیو شوینه‌که به‌ریز هیتکلیفه، ئەوه‌ش ده‌کاته چوار میل له گره‌نجه‌وه، بۆیه زۆر ترسام نه‌وه‌ک شه‌وم به‌سه‌ر دابیت و نه‌یانگه‌مى. به‌خۆم وت "باشه من چی بکه‌م ئیستا له‌سه‌ر ئەو گردانه خزابیته خواره‌وه و مر‌دبیت یان شوینیکى، ئیسکینیکى شکابیت؟" ئەو بیرکردنه‌وه‌یه‌م به‌راستی ئازاری دام، یه‌که‌م جار دالم خۆش بوو کاتى چارلی بینیم، ئەو پیاوه‌ی که کیلگه‌یه‌کی هه‌بوو له‌و ناوه، رام کرده لای ده‌رگا‌که، ته‌ق ته‌ق بۆ ئەوه‌ی بچه‌ ژووره‌وه. ئافه‌ره‌تیک که پ‌یشتر له‌ گیمه‌رتۆن ده‌ژیا و ده‌مسای وه‌لامی دایه‌وه: له‌وه‌ته‌ی مر‌دنی به‌ریز ئینرشۆ له‌وئى خزمه‌تکاره.

وتى "ئۆه، تۆ به دواى کچه بچوو‌که‌که‌ت ده‌گه‌رییت! مه‌ترسه. ئەو لی‌ره‌یه و سه‌لامه‌ته: به‌لام دل‌خۆشم که سه‌رۆک لی‌ره نییه."

هه‌ناسه‌م لى برابوو، زۆر ده‌ترسام و هیلاک ببووم، وتم "خۆ له مال نییه، له‌وئیه؟" وه‌لامی دایه‌وه "نا نا، ئەو و جو‌زیف چوونه‌ته ده‌ره‌وه، باوه‌ر ناکه‌م تا سه‌عاتیکى تریش بی‌نه‌وه. وه‌ره ژووره‌وه و که‌میک پ‌شوو به‌ه.

چوومه ژووره‌وه، ته‌ماشاه ده‌که‌م خانمه بچوو‌که‌که له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتوو‌ه، له‌سه‌ر هه‌مان ئەو کورسیه دانیشتوو‌ه که هی دایکی بوو به‌ منالی. کل‌وه‌که‌ی به دیواره‌که‌وه هه‌لو‌اسیبوو، وه‌ک بل‌یى له‌ مالی خۆی دانیشتیبت ئاوا ده‌هاته به‌رچاو، به‌ باشترین شیوه له‌گه‌ل هاریتۆن قسه‌ی ده‌کرد و پ‌یده‌که‌نى، که ئیستا هاریتۆن

پیاویکی گه‌وره و به‌هیز و هه‌ژده سالانه - که به چاویکی سه‌یر و چه‌په‌سانه‌وه سه‌یری ده‌کرد. هه‌رچه‌ندی ئەو پرسیارى لى ده‌کرد قه‌ت وه‌لامی نه‌داوه، دیار بوو زۆر پی ی سه‌رسام ببو. خۆشحالیه‌که‌م له ژیر په‌رده‌ی تووریه‌یه‌وه شارده‌وه، وتم "زۆر باشه خانم! ئەوه دواه‌مین جاره، تا باوکت ده‌گه‌ریته‌وه، جاریکى تر متمانه‌ت پی ناکه‌م، زۆر بزىوی، کچیکى بزىوی!"

بازى دا و بۆ لای من به‌ غارها‌ت و به‌ که‌یف خۆشیه‌وه وتى "ئه‌ها، ئیلن! ئەمشه‌و چیرۆکیکی زۆر جوانت بۆ ده‌گی‌رمه‌وه، ئەى ئەوه منت دۆزیه‌وه. ئایا له‌ ژياندا هاتووی بۆ ئیره؟"

وتم "ئەو کل‌اوه‌ت له‌سه‌ر که و یه‌کسه‌ر بۆ ماله‌وه. تۆ ئەمرۆ منت به‌ خه‌مان کوشت، خاتوو کاسی: تۆ کاریکی ئیجگار هه‌له‌ت کرد! هاوار کردن و نووزانه‌وه سوودی نییه: ئەوه ئەو گرفت و سه‌ر یه‌شه‌یه پر ناکاته‌وه که من به‌ ده‌سته‌وه نالاندم، ته‌واوی ئەو ولاتم پ‌شکنی به‌ دواى تۆ. من هه‌میشه له‌ بی‌ری ئەوه دام چۆن فه‌رمانه‌که‌ی به‌ریز ئیدگار جیبه‌جی بکه‌م که ده‌بی تۆ له‌ مال نه‌چیته ده‌ره‌وه، تۆش به‌م شیوه‌یه خۆت ده‌دزیه‌وه. به‌م کاره ئەوه‌م بۆ ده‌رکه‌وت که تۆ گورگیکی بچووکی ته‌له‌که‌بازى. هیچی تر که‌س متمانه‌ت پی ناکات."

هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و به‌هه‌ستیکی سارده‌وه وتى "بۆ من چیم کردوو‌ه؟ باوکم هیچم لى ناکات: ریسوام ناکات، ئیلن باوکم وه‌ک تۆ تووره نییه!"

دووباره‌م کرده‌وه "وه‌ره، وه‌ره! ئیستا شریته‌که توند ده‌که‌مه‌وه. ئیستا با هیچی تر تووره و شیت نه‌بین. ئەى دا‌که‌سیی باشه! تۆ ته‌مه‌نت دوانزه سالانه، تۆ زۆر منالی!" ئەم قسه‌یه وای لى کرد کل‌اوه‌که نه‌خاته سه‌ری و لای ئاگردانه‌که پاشه‌کشیتى کرد و له‌ من دوور که‌وته‌وه.

خزمه‌تکاره‌که وتى "نه‌خیر، خاتوو دین تۆ چۆن دل‌ت دى ئاوا به‌ ره‌قى مامه‌له‌ له‌گه‌ل ئەو کچه جوانه بکه‌یت. ئی‌مه وه‌ستاندمان: ئەى گه‌ر لی‌ره نه‌با و تۆش نه‌تدۆزیباوه، ئەو کاته چی؟ هاریتۆن ویستی له‌گه‌ل ئەو بچیت، منیش پ‌یم باش بوو بچیت: چونکه ریگه بۆ سه‌ر ئەو گردانه سه‌خت و دژواره."

هاریتۆن له‌ کاتى ئەو ده‌مه‌ته‌قییه، وه‌ستابوو و ده‌سته‌کانى له‌ گیرفانییه‌وه نابوون،

هیزی له بهردا نه بوو قسه یه ک بکات، وها دهاته پش چاوم وهک بلئی زوری پی ناخوش بوو قسه و باسی نیوان کاسی و ئوم بری. گویم به قسه ی ئافره ته که نه دا و وتم "من تا که ی چاوه ری بکه م؟ پاش ده دهقیقه ی تر تاریک دادیت. خاتوو کاسی ئه سپه که له کوئییه؟ ئه ی فونیکس کوا؟ گهر تۆزی خیرا نه بی به جیت ديلم، جا بو خوت رابویره."

وه لامي داوه "ئه سپه که له حه وشه یه و فونیکس له وئ به ستر اوته وه. ئه و چارلی گهزت و ئه ویش لی دا. دهمویست هه موو ئه و شتانهت پی بلیم، به لام تو ئیستا میزاژیک خراپت هه یه، شایه نی ئه وه نیت گوئیستی بیت."

کلوه که م هه لگرت و نزیک بوومه وه له شوینی خویم داناوه، به لام درکم به وه کرد که خه لکی ناو خانوو که به شی ئه و ده بن، به لام هه لات و ئه و خانووه ی هه موو به من کرد، وهک مشک به هه موو کون و قوژبنیکی ئه و ماله دا رای ده کرد، بو منیش شتیکی زور ناشرین بوو هه ر به دوای بکه وم. هاریتۆن و ئافره ته که دایانه قاقای پیکه نین، کاسیش له گه ل ئه وان دهستی پی کرد، ئیتر سه ره پوتر بوو، تا زور به تووریه ی هاوارم لی هه ستا "باشه خاتوو کاسی، گهر بزانی ئه وه خانووی کئییه، ئه واه به خو شحالییه وه دئیته دهره وه."

کاسی رووی به لای هاریتۆندا وه رگیرا و وتی "ئه و خانووه هی باوکه، وا نییه؟" هاریتۆن سه ری شوړ کرده وه، رهنگی سوور هه لگه را، وه لامي دایه وه "نه خیر". نهیتوانی له شه رمان سه ر هه لپریت و سهیری چاوهکانی کاسی بکات، هه ر چه نه ده خانوو که هی باوکی بوو، به لام بووه هی هیتکلیف له به رامبه ر قهرزهکانی باوکی.

کاسی پرسى "ئه ی هی کئییه - هی سه رۆکه که ته؟" رهنگی رووی تاریکتر بوو، ههستی جیا جیا ی هه بوو، سویندیکی منگاند و رووی خو ی وه رگیرا.

کچه به پرسیاره که ئه مجاره یان له منی پرسى "سه رۆکی هاریتۆن کئییه؟ قسه ی له باره ی ئیمه وه کرد، له باره ی خانوو که مان، خه لکه که مان. وامزانی ئه مه کورپی خاوه نی ئه م خانوو یه. هه رگیز نه یوت خاتوون: چونکه گهر خزمه تکار بوایه، ده بوو بلیت خاتوون، وا نییه؟"

رهنگی هاریتۆن ئه م جاره یان وهک چره دوو که لیک رهش داگه را به و قسه منالانه یه. به بیدهنگی پرسیاره که ره که م راهه ژاند و قایلیم کرد له وئ برۆین.

کاسی داوای له خزمه نه ناسراوه که ی کرد، وایزانی له ناو ته ویلسه کانی گرهنج کار دهکات، وتی "ئیستا ئه سپه که م بو بیته. دهتوانی له گه ل من بییت. دهمه وئ راوکه ره که ی نیو ئه و ته لاشانه ببینم و گویم له چیرۆکه ئه فسانه یییه کان بیت که تو باسی ده که یه: به لام خیرا که! چیه مه سه له، ده لیم ئه سپه که م بو بیته."

کورپه که مؤراندی "من پیش ئه وه ی بيم به خزمه تکار له داوا که ت ده که م!" کاسرین به سه رسامییه وه پرسى "تو له چی من ده که یه!"

کورپه که وه لامي دایه وه "به نه فره ت بی، هه ی جادوو که ری ته له که باز!" من قسه م به هه ردووکان بری و وتم "خاتوو کاسی، ها ئه وه تا! ده بینی بووی به خاوه ن هاوه لیکى جوان. ده بی وشه ی جوان له گه ل خانمه گه نجه که به کار به ی نریت! دو عای ئه وه بکه که ده ست به مشتومر نه که ی له گه لی. وهره با بو خو مان به دوای مینی دا بگه ریین و برۆین."

کاسی واقی وړما بوو، هاواری لی هه ستا "به لام ئیلن، چون ده توانیت به م شیوه یه قسه له گه ل من بکات؟ ئه ی نابی من هه رچییه کم پی وت ده بی بیکات؟ ئه ی گه مزه به باو کم ده لیم که تو چیت به من وت - ئیستاش نا دوای هه ر پی ده لیم!"

هاریتۆن پی ده چوو هه ستی به و هه ره شه یه نه کرد بیت، کاسی چاوهکانی پر له فرمی سک. رووی بو لای ئافره ته که وه رگیرا و وتی "تو ئه سپه که بیته و سه گه که م به ره لا بکه!"

وه لامي دایه وه "خاتوون تۆزی به نه رمی قسه بکه، گهر به شیوازیکى مه ده نیانه قسه بکه یه هیچ له ده ست ناده یه و هیچیش ت لی که م نابیتته وه، به ری ز هاریتۆن کورپی سه رۆک نییه به لکو ئامۆزای تویه: منیش بو ئه وه به کرئ نه گیراوم خزمه تی تو بکه م."

کاسی پیکه نینی سووکایه تی پیکردن گرتی و وتی "ئه وه ئامۆزای منه!" ئافره ته که وه لامي دایه وه "به لی، ئامۆزای راسته قینه ی تویه."

به شپرزهبییه وه کاسی وتی "ئۆه، ئیلن! مههیلّه ئه و جۆره قسانه بکات. باوکم ئامۆزایه کهم له لهندهن دینیته وه: ئامۆزای من کورپکی ریک و پیکه. ئه وه ئامۆزای ... وهستا و دهستی به گریان کرد، زۆری پی ناخۆش بوو ببیته خزم له گه لّ ئه و قۆشمه چیه .

به وسپه یه که وه وتم "وس، وس! خه لکی ئامۆزای جۆراوجۆریان هه یه، خاتوو کاسی گهر خراب بن و خۆیان هه ز نه کهن هاوړپیه تی که سیان مه که ."

"ئوه هه و نییه، ئه وه ئامۆزای من نییه!" بهم قسانه بهردهوام بوو، په شوکاوی به سه ر روویدا دیار بوو، خۆی خسته نیو باوهشی من بو ئه وهی گوپی له شتی وا نه بیت.

من زۆر له کاسی و خزمه تکاره که په ست ببووم که ئه م شته یان باس کرد، بیگومان ئه م قسه یه ده گاته وه به ریز ئیدگار، ئه م رووداوه بو هیتکلیفیش باس ده کریت. بیگومانم له وهی که هه رکه ئیدگار ده گه رپیته وه یه کهم پرساری کاسی شیکردنه وه و روونکردنه وهی ئه و مه سه له یه و چۆن هاریتۆن ئامۆزای ئه وه. هاریتۆن زۆر تووره و دلته نگ بوو به وهی که کاسی به خزمه تکاری دانا و ئه و قسه سووکانه شی پی وت، ئه سپه که شی هینا لای ده رگا که، ئه سپه که ی گرتبوو بو ئه وهی کاسی بجیته سه ره وه، ده سه که رپحانه یه کی پی بوو له نیو دهستی کاسی نا و مه چه کی پپچایه وه! چونکه مه به ستی هه یچ نه بوو. کاسی هه ندی وهستا و به نیگایه کی ترسناک و تۆقینه ر سه یری ده کرد، پاشان دووباره دای له زمه ی گریان.

خۆم بو نه گیرا و زه رده خه نه یه کم گرت به رقی هاریتۆنی داماو، که گه نه جیکی وهرزشوان و ریک و چالاک و چه له نگ ده هاته بهر چاوم، به هیز و ته ندروست باش بوو، به لām زۆر ماندوو و هیلاک ده هاته بهر چاو له نیو ئه و پالتۆیه ی که کاری نیو کیلگه کانی پی ده کرد و له نیو به یاره کاندایاری و راوی که رویشکی پی ده کرد. کاتی لتی ورد ده بوومه وه، هه ندی سیفه تی باشم لی به دی ده کرد که باوکی هه رگیز ئه و سیفه تانه ی نه بوو. شته باشه کان له نیو گژوگیا درنده کان ون ده بن، کورپکی چاو نه ترس بوو، ئه و کیلگه یه یه به جوانی به رپوه ده برد. پیم وایه به رپیز هیتکلیف وا مامه له ی له گه لّ نه کردوو که جه سته ی نه خۆش بیت، سوپاس بو سروشته چاو

نه ترسه که ی هیتکلیف، که بووته هۆی به هیزکردنی ئه و کورپه داماو و به رگه ی ئه و هه موو چه وساندنه وه بگریت: هیتکلیف هه یچ به رگه ی ئه وهی نه ده گرت که که س مامه له ی خراپی له گه لّ بکات، ئه مه به بریاری هیتکلیف خۆی بوو. هیتکلیف مه به ستی ئه وه بوو ئه و کورپه بکاته چه توون و چه قاوه سوو درنده: هه رگیز فییری خویندن و نووسینی نه کرد، له سه ر هه یچ شتی ک ریسوای نه ده کرد مه گه ر شتیکی خراب به رامبه ر خۆی بکات. هه رگیز رینگه ی چاکه ی پی نیشان نه دا بوو، یان ئه وه تا فییری ئه وهی نه کرد بوو که ر شتیکی خراب هه بیت خۆی لی بپاریزیت. ئه وهی من گویم لی بوو گوايه جۆزیفیش رۆلکی کاریگه ری هه بوو له خراپترکردنی ئه و کورپه به هۆی بیگردنه وه ته سه که کانی. که فییری ئه وهی کرد بوو هه میشه له بن دهستی خۆی بیت و هه رچی ئه و بلّیت په سه ندی بکات چونکه سه رۆکی خیزانه کۆنه که یه. جۆزیف کاتی خۆی هه میشه کاسرین و هیتکلیفی تۆمه تبار ده کرد. کاتی که منالّ بوون هه میشه سه رۆکه که ی لی هار ده کردن، هه میشه هانی سه رۆکه که ی دها که له و دوو منالّه تووره بیت، بۆیه ئیستاش هه مان ئه و مامه له یه له گه لّ هاریتۆن دووباره ده کاته وه، هه میشه هیتکلیفی لی هار ده کات. له رووی ئاینیه وه میتشکی شوژی بوو، گه ر شتیکی هه له ی کردبایه له رووی ئاینیه وه ئه و بۆی راست ده کرده وه، ئه گینا هه ر هه لّ سوکه تیکی تری خراپی له ده ره وهی ئاین بکردایه هه یچ پیوه ندی به سه ره وه نه بوو. پی ده چوو جۆزیف زۆر قایل بوو به وهی که ئه و کورپه خراپتر بکات: هه یچ چاودیری نه ده کرد گه ر ویرانیش بوایه: ژیا نی له و کورپه کردبوو به دۆزه خ، به لām هه موو شتیکی ده خسته سه ر هیتکلیف و خۆی له مه سه له کان ده رده هینا. خوینی هاریتۆن به دهستی هیتکلیف بوو.

جۆزیف هیتکلیفی لای ئه و کورپه زۆر گه وره و شکۆمه ند کردبوو، به کابرایه کی نه جیبزاده و خاوه نی بانه کانی ویزه رینگ وه سفی کردبوو، بۆیه ئه و کورپه به هه یچ شیوه یه ک هه سه ته کانی به رامبه ر به و ده رنه ده بری. من ناتوانم هه موو شتیکی له سه ر ئه و کورپه به وردی بگیری مه وه چونکه وه ک جار ان له بانه کان نه ده ژیا م: ئه وهی بینیم و گویم لی بووه هه ر ئه وه ند ه باس ده که م. گوندنشینه کان دووپاتی ئه وه یان کرده وه که به رپیز هیتکلیف نزیک بوو له هه موویان، خاوه نیکی درنده و تووره و توند بوو له ده ره وه، به لām خانووه که له ژووره وه له ژیر به رپوه بردنی ئافره تیکه وه تۆزی هیور

بوو بووه، ئەو ههسته دهمارگيريهی له سهردهمی هیندلی ههبوو ئیستا نه مابوو. سهروک به هیچ شیوهیهک هاوړتیهتی کهسی نه دهکرد، نه باش نه خراب، ئیستاش هه راویه.

به لام ئەو له گهڵ چیرۆکه کهی من شان به شان ناروا ته پیتی. با بيمه وه سه ر چیرۆکی خۆم. خاتوو کاسی ناشتی رته کرده وه و داوای سه گه کانی خۆی کرده وه: چارلی و فونیکس. سه گه کان هاتن و سه ری خۆیان به یه که دادا، خۆمان ئاماده کرد بۆ ئەوهی رینگه ی ماله وه بگرینه بهر، هه موومان خه مبار بووین. نه مده توانی چۆن باسی ئەو رۆژه ی کاسی بکه م که به سه ری برد، ته نیا ئەوه نه بیته بلایم مه به سستی چوونه فونیکس کراگس بوو، به بی سه رکه شی گه یشته ده روزه ی کینگه که ی ماله وه، کاتی هاریتۆن هاته پيشه وه، هه ندی سه گی له گه لدا بوو که هیرشيان کرده سه ر سه گه کانی کاسی، شه ریکی بی وینه یان کرد، لیک نه بوونه وه تا خاوه نه کانیان لیکیان کردنه وه: ئەمه بووه ی هۆی پیناسه یه ک. کاسرین خۆی به هاریتۆن ناساند و پتی وت ده چیته کوئ، داوای لی کرد که رینگه که ی پی نیشان بدات: له کو تاییدا، وای لی کرد له گه لی بچیت. ده سستی کرد به کردنه وه ی ئەشکه وتی ئەفسانه یی و بیست شوینی سهیری تر. به لام چه زم نه کرد کاسرین ئەو شتانه ببینیت. ده توانم ئەوه بلایم که ربه ره که ی زۆر باش بوو تا ئەو کاته ی کاسرین هه سستی بریندار کرد و پتی وت خزمه تکار: هه روه ها ئەویش هه سستی ئەوی بریندار کرد به وه ی که پتی وت من ئامۆزای تۆم. پاشان ئەو زمانه ی که به کاری هینا له نیو دلای چه قی، هه میشه پتی ده وت خۆشه ویسته که م، ئازیزه که م، ئەی شاژن و فریشه، که له لایه ن نامۆیه که وه زۆر چه په سابوو هیچ که سی وای نه بینی له گره نچ به و ناوانه وه بانگی بکات. ئەو په سندی ئەو شتانه ی نه ده کرد و زۆر په ست ببوو، پیم وت که به لایم پی بدات ئەو شتانه لای باوکی باس نه کات. پیم وت که چۆن نارهبازی له ته وای شته کان له بانه کانی ویزه رینگ ده ربړی. زۆریش پتی ناخۆش ده بیته گه ر تۆ ئەو له وئ بدۆزیته وه، به لام زۆر سوور بووم له سه ر راستیه که، که گه ر ئەو شتانه ئاشکرا بکات ئەوا من زۆر تووره ده بم به جیتی ده هیلم، به لام کاسی به رگه ی ئەو بیروکه یه ی نه گرت. بۆیه به لینی دا و له بهر خاتری من به که سی نه وت. پاش هه موو ئەو شتانه لای من کچیکی خنجیلانه و شیرین بوو.

به شی نۆزدهم

نامه یه ک، ره ش دا پوشرابوو، له لایه ن سه روکه که م گه یشت، ئەو نامه یه هه والی مردنی ئیزابیلای پی گه یاندم، له نامه که دا بۆمی نووسیوو که زوو ده گه رپته وه، هه روه ها ئاگه داری کچه که ی (کاسی) بکه م و له هه راو هۆسه ی تازیه به دووری بگرم و ژووړیکی تایبه تی بۆ ریک بکه م و هه موو پیداویسته یه کیش بۆ کوره زا گه نجه که ی (کوری ئیزابیلای و هیتکیف) ریک بکه م. کاسی له خۆشییانا خه نی بوو کاتی هه والی گه رانه وه ی باوکی زانی، هه روه ها خۆی ئاماده کردبوو که ئامۆزا راسته قینه که ی ببینیت. ئیواره ی گه یشتنه وه ی باوکی و ئامۆزاکه ی هات، کاسی له به یانه وه فه رمانی ده کرد و کاروباره کانی ریک ده خست، ئەو داماوو زۆر په ست ببوو له نیو فوستانه ره شه که ی! هیچ خه می مردنی پووری نه بوو، نه بای بوو نه باران - زۆری پی وتم، ناچاری کردم که له گه لی بچه خواره وه بۆ نیو زه وییه کان بۆ ئەوه ی پيشوازبان لی بکه ین.

کاتی به ژیر سته به ری دره خته دلخۆشه کاندای بۆ چاوه روانی ئەوان، پیاسه مان ده کرد، کاسی وتی "لینتن (ئامۆزاکه ی) شه ش مانگ له من بچوو کتره. چه ند خۆشه، نیتر هاوه لایکم بۆ ده بیته یاری له گه ل بکه م! پووره ئیزابیلای ده سکه قژیکی جوانی بۆ باوکم ناردوو، له هی من سوو کتره - به لام جوانتره. من له نیو سندوقیکی شووشه دا ده پیا ریزم، زۆر چه زم ده کرد خاوه نه که ی ببینم. ئۆه! زۆر دلخۆشم - باوکه، ئازیزه که م، باوکی خۆشه ویستم! وه ره ئیلن با را بکه ین! وه ره راکه."

کاسی به راکردن ده چووو ئەو سه ری و ده هاته وه، زۆر جار رای کرد و هاته وه،

پیش ئەوێ بەگمە دەروازەکە، پاشان لەسەر کەناریکی پر لە چیمەن لە تەنیشت رێڕەوێکە دانیشت، لەوێ هەولێ دا بە ئارامی چاوەرێ بکات، بەلام ئەو مەحالی بوو: بۆ ماوەی یەک دەقیقەش ئۆقرەوی نەگرت.

پرسیاری کرد "زۆریان مایە بێنەو! ئەها هەندێ تۆز و خۆل لەسەر رینگەکە دەبینم، وا دینەو! نەخێر! کەس دەگەنەو ئێرە؟ ئێلن هەندێکی تریش نەچینە پیشەو، تەنیا نیو میلی تر دەچینە پیشەو؟ تکا دەکەم بلێ بەلێ: بەس تا ئەو تالاشانە دەچین!"

پێم داگرت و رەتم کردووه. دواجار چاوەرێکردنەکە کۆتایی هات: عارەبانە ی گەشتەکە کەوتە بەر دیدی هەردوو کمان. خاتوو کاسی هەرکە سەری باوکی بینی لە پەنجەرەکەو باوەشی بۆ گرتووه. ئێدگاریش وەک ئەو بە پەرۆش بوو، باوەشی بۆ کردووه. ماوەی نیوانیان زۆر کەم بوو بۆ ئەوێ بەگەنە یەک. کاتێ گەشتنە یەک و یەکتریان لە باوەش گرت و ماچ کرد، من چاوم بۆ لینتێ گێرا. بێنیم لە گۆشە یەک خەوتوو، لە نیو پالتۆیەکی ئاوریشمی پێچراوەتەو، وەک بلێی لای ئەو زستان بوو. کورێکی رەنگ زەرد و ناسک و بێ ناز بوو، کە سەر و شێوێ لە ئێدگار دەچوو، زۆر بە یەکتەری دەچوو. بەلام تۆزیک لەر و لاواز و مۆن بوو کە ئێدگار هەرگیز ئەو سێفەتە ی نەبوو. سەرۆکە کەم منی بینی و تۆقە ی لەگەڵ کردم، پێی وتم کە دەرگا کە داخەم، بە تەنیا جێی بەیلم، چونکە گەشتەکە ی زۆر ماندوو و هیلاکی کردبوو. کاسی زۆر بە خۆشحالییەو سەیری باوکی دەکرد، باوکی پێی وت بچیتە لای، پێکەو چوونە نیو پارکە کە، ئەو کاتە چوومە لای خزمەتکارەکان بۆ ئەوێ ئامادەیان بکەم.

کاتێ هەردووکیان لە خوارووی دەرگا کەووه وەستان، ئێدگاری قسە ی بۆ کچە کە ی کرد، وتی "خۆشەویستە کەم، ئێستا ئامۆزاکەت وەک تۆ بە هیز و تەندروست باش نییە، دایکیشی لە دەست داوه، ئەوەت لە بیر بێت جارێ زۆر زوو لەگەڵ تۆ رابکات و یاریت لەگەڵ بکات، زۆریش بە قسان هەراسانی مەکە: بە لایەنی کەم با ئەمشەو هێمن و ئارام پشوو بدات، وا دەکە ی؟"

کاسرین وەلامی دایەو "بەلێ، بەلێ، باوکه گیان وا دەکەم، بەلام جارێ دەمەوێت بەس ببینم، تا ئێستا سەیری دەرەوێ نەکردووه."

عارەبانە کە وەستا، منالە خەوتووێکە بێدار بوووه، مامی هەلگرت و لە عارەبانە کە دەری هێنا.

ئێدگار وتی "کاسی ئەو ئامۆزاکەتە، پێشتر زۆر خولیا ی بینینی تۆ بوو، تۆ ئەمشەو بە گریان خەمی مەدی. ئێستا دلت خۆش کە، گەشتە کە تەواو بوو، هیچ شتێک نییە بیکەیت جگە لە پشوو دان و خۆشی."

خواحافی زێکی لە کاسی کرد، وتی "ئێستا دەچم دەخەوم" کاتێ رۆیشت فرمێسکەکانی لەسەر روومەتی سڕییهوه.

منیش بەرەو ژوورەوێم برد، وتم "وهره، وهره ئەو منالێکی زۆر باشه. تۆ ئەویش بە گریان دینی - سەیرکە چۆن بەشداری خەمی تۆیە!"

من نازانم کە ئەمە بۆ کورە کە خەم بوو یان نا، بەلام کاسی پەردە یەکی خەم هەلگری بە سەر روویدا داپۆشیبوو، گەرایەو لای باوکی. هەرسێکیان هاتنە ژوورەو، بەرەو کتێبخانە کە چوون، کە پێشتر چا بۆیان ئامادە کرابوو و لەسەر مێزە کە دانرابوو. چوومە پیشەو بۆ ئەوێ کلاو و پالتۆکە ی ئێدگار وەرگرم، هەرەو هە کورە کەم لە لای مێزە کە لەسەر کورسییە کەم دانیشاند، بەلام پاش دانیشتنە کە ی هێندە ی پێ نەچوو منالە کە دەستی کرد بە گریان. سەرۆکە کەم پرس ی کە مەسە لە چیبە.

کورە کە بە هەنسکەو وتی "من ناتوانم لەسەر کورسی دا بنیشم." مامی بە ئارامی و هێمنی پێی وت "قەیناکە برۆ سەر قەنەفە کە، ئێستا ئێلن چات بۆ دینیت."

دیار بوو لە گەشتە کە یدا زۆری لەگەڵ ماندوو ببوو، هەستم پێ کرد کە زۆر شلەژاوه. ئێدگار وردە وردە رۆیشت و کەمێک پال کەوت. کاسی کورسییە کە و کووپە چایە کە ی هەلگرت و چوو لای ئەو. یە کەم جار بە بێدەنگی دانیشت، بەلام ئەو بێدەنگییە زۆری نەخایاند: بریاری دا کە قسە یە ک لەگەڵ ئامۆزاکە ی بکات، کە حەزی دەکرد زۆری قسە لەگەڵ بکات، داوای لێ کرد کە خەمبار نەبێت و روومەتەکانی ماچ کرد، لە ژێر پیاڵە کە ی خۆی هەندێ چای پێ بەخشی، وەک منالێک چای دای. ئەو خۆشحالی کرد، چونکە هێشتا زۆر باشتر نەبوو، چاوهکانی وشکر دێنەو،

زهردهخه نهیه کی هیمنی هاتی.

پاش نهوهی سهروک بو ماوهی یهک دهقیقه سهیری ههردووکیانی کرد، پیمی وت "نوه، نهو کوره زور باشتر بووه، زور باشتر دهبیت ئیلن گهر ئیمه بیپاریزین. گهر هاوه لیککی ناوا وهک کاسی له ته مهنی خوئی هه بیت زووتریش چاک ده بیته وه. ده بی هیز و توانی به بهردا بهیینه وه به باشترین خزمهت.

بو خوم بیرم دهکرده وه، "باشه گهر بتوانین بیپاریزین!" زور هیوام به وه نه بوو که بتوانین نهو کاره بکهین. نهی باشه نهو ژیا نه بی هیزه یه بانه کانی ویزه رینگ چی؟ هیتکیف و هاریتون ههر داوای دهکه نه وه. ههر ئیستا ته نانهت پیش نهوهی من پیشبینیان بکهم گومانه کانم بریاریان له سهه درا. مناله کانم برده سهه وه، پاش ته واو بوونی چا خوارده وه، بینیم لینتن نوستوو - تا به ویت قهیناکه گهر ئیستا به جیتی بیلیم - هاتمه خواره وه، له لای میزه که له نیو هوله که وه ستام، مؤمکی ژووری نووستنم بو بهرین ئیدگار هه لکرد، کاتی خزمه تکاره نافرته که له موبه قه که هاته دهره وه، پیمی وت که خزمه تکاری بهرین هیتکیف - جو زیف - له دهره وه یه، دهیه ویت قسه له که ل سهروک بکات.

به ترسیکه وه وتم "جاری من لئی ده پرسم بزنام چی ده ویت، کاتیکی زور نابه جییه کیشه بو خه لکی بنیته وه، تازه گهراونه ته وه له گه شته دریزه که. پیم وانیه سهروک بتوانیت بیینیت."

جو زیف به نیو موبه قه که هاتبووه پیشه وه کاتی من نهو قسانه م کرد، ئیستاش خوئی له هوله که ناوه. له نیو جلی یه کشه ممانی زور ترسناک دیار بوو، رووی نهو کابرایه ههر کیشه ی پیوه بوو، کلاره که ی به ده ستیک گرتبوو، گوچانه که شی به دهسته که ی تر، پیلاوه کانی له سهه مافووهره که پاک دهکرده وه.

به ساردی وتم "نیواره باش، جو زیف. چ کاریک بهم شه وه توی هیئاوته ئیره؟" منی لا دایه لایهک و وه لایه وه "دهمه وی بهرین ئیدگار بینم."

من بهردهوام بووم "بهرین ئیدگار تازه چوه ته سهه جیگی خه وتن گهر شتیکی زور تاییه تیت نه بیت ناتوانیت ئیستا گویت لی بگریت. وا باشتره له وی دانیشی و متمانه به من بکهیت و په یامه کهت بو من بدرکینه."

سهیری دهرگا داخراوه کانی دهکرد و وتی "کامه ژووری نهوه؟"

ههستم به وه کرد که گوئی له من راناگریت، بویه چوومه کتیبخانه که، دواتر پیم وت که نه مه کاتی سهردان نییه و ده بی بروات تا رۆژی داها توو. بهرین ئیدگار ئیستا هیچ کاتی نییه و منیش ناتوانم بنکه مه ژووره وه، جو زیف ههر دههاته پیشه وه و له دووری میزه که وه وه ستا و ههردوو دهستی مست کردبوون له سهه سهه ری گوچانه که ی دانا بوون، به تۆنیککی بهرز و زاریکی شروپ و تی: "هیتکیف منی به داوی کوره که یدا ناردوو بو ئیره، من نابی به بی نهو کوره بجمه وه لای نهو."

ئیدگار بو ماوهی دهقیقه یه که بیده نگ بوو، شیرزه یی و حه په سانیککی سههیر دایگرت: له سهه حیسابی خوئی بهزه یی به مناله که دههاته وه، به لام هیوا و ترسی ئیزاییلای به بیر هاتنه وه، ههروه ها خو زگه جوانه کانی ئیزاییلای بو کوره که ی هاتنه وه یاد. ههروه ها ئیزاییلا نهو کوره ی به براهی راسپاردبوو، زور نیگه ران بوو له وهی که کوره که ی بکه ویته بن دهستی هیتکیف، هیچ شتیکی له دهست نه بوو، ئیدگار هیچ پلانیکی نه بوو، به لام مناله که شی له خه وه لئه ستاند.

ئیدگار به هیمنی وه لایه وه "به بهرین هیتکیف بلی که کوره که ی به یانی دیت بو بانه کانی ویزه رینگ. ئیستا خه وتوو و زور ماندوو ناتوانیت نهو ریگه دووره بپریت. ههروه ها نه وه شی پی بلی که دایکی لینتن پی خو ش بوو که نهو کوره له ژیر چاودیری مندا بمینیته وه، ئیستا ته ندروستی زور خراپه."

جو زیف پی له نه زری کوتی و وتی "نه خیر، نه وه مانای هیچ نییه. هیتکیف گوئی له قسه ی دایکی راناگریت. ته نیا کوره که ی ده ویته وه، من ده بی ئیستا بییه م، ده بی نه وه بزانت!"

ئیدگار به تۆنیککی یه کلاییکه ره وه وتی "ئه مشه و تو نه م کوره له م ماله نابه یته دهره وه! ههر ئیستا بچو خواره وه، نهو قسانه شی تازه پیم وت به سهروکه کهت بلی. ئیلن خواره وه ی پی نیشان بده، برۆ.."

په لی پیاوه پیره که ی گرت و خستیه دهره وه و دهرگای ژووره که ی داخست.

جو زیف ورده ورده رویشت و هاواری دهکرد "زور باشه! به یانی ههر دیت، گهر نه شهات به زوری دهیبه م!"

باوكت ببینی. دهبی ههول بدهی خوشت بوئی. ههروهك چون دايكت خوشويست، پاشان ئهويش توي خوش دهويت.

لينتن پرسياړی کرد "ئهی باشه بۆچی پيشتر قهت گويم لتي نهبووه؟ بۆچی دايكم و باوكم پيکهوه نهدهزيان، وهك ههموو ژن و ميړدی تر به يهکهوه نهبوون؟" وهلامم داوه "زور سهرقال بوو به کاروبارهکانییهوه له باکور، ههروهها دايكت له بهر تهنروستی دهباويه له باشوور بيت."

منالهکه بهردهوام بوو "ئهی بۆچی دايكم ههركيز باسی ئهوی بۆ نهکردووم؟ زور جار باسی خالمی دهکرد، منيش ههردهميکه ئهوم خوشدهويت. باشه چون باوكم لهپرا خوش بویت؟ من نايناسم."

وتم "نا نا، ههموو منايك باوك و دايكي خوش دهويت، دايكت وا بيړی کردووتهوه كه گهر زور باسی باوكتی بۆ كردهای تۆ داواي ئهوهت كردهای بچيته لای باوكت. با خيرا كهين. بهم بهيانییه زوه زور خوش و دلگیره به سواری ئهسپ بهو ناوهدا برويت، زور خوشتره له سهعاتيك نووستن."

پرسياړی کرد "تایا ئهوه لهگهلمان دیت، ئهوه كچه بچووكهی دوينی ببينيم؟" وهلامم داوه "ئيسنا نا."

ئهمجاره پرسى "ئهی خالم."

وتم "نهخير، من تا ئهوي لهگهلت ديم."

لينتن دووباره چوهه سهر باليفهكهی و به وردی لهم كهين و بهينه راما.

پاشان وتی "من به بی خالم ناروم، من نازانم ئیوه بۆ كويم دهبن و مهبهستان چييه."

ههولم دا قهناعهتی پي بكم و ههز بكات چاوی به باوكی بكهويت، بهلام ههركيز قايل نهبوو تهناهنهت جلی خویشی بگوریت و خوئی ناماده بكات، بويه بانگی سهروكهكهم کرد كه يارمهتيم بدات له نيو جيگه بيته دهرهوه. كوپه داماوهكه دواچار ههلسايهوه، بهو مهرجهی كه بۆ ماوهيهکی زور كهم ليړه دهروات و لای باوكی دهمنيتهوه: بهو مهرجهی كه بهريز ئيدگار و كاسی سهردانی دهكن، چهندين بهليني ناو بوشي تر، كه من له خوّمهوه دروستم کرد تهنيا بۆ ئهوهی ليړه بروات و بچيته

بهشی بیستهه

بۆ بنبرکردنی مهترسی ئهوه ههپهشهیهی كه پيش هات، بهريز ئيدگار فهرمانی پي دام كه كورهكه زووتر به ئهسپهكهی كاسرين ببهمهوه مالی هيتكليف، وتی "ئيمه ناتوانين هيچ كاريگهريمان لهسهه چارهنووسی ئهوه كوپه ههبيت، چ باش، چ خراب هيچمان پي ناكريت، بهلام نابي به هيچ جوړيك به كچهكهه بللي ئهوه كوپه بۆ كوئی چوهه: ليړه و پاش كچهكهه ناتوانيت لهگهلی تيكهال بيت، وا باشتهه كه ههروهك پيشتر بمينيتهوه، چونكه بهلايهنی كهه زور ماندوو دهبيت ئهوهندی سهردانی بانهكان بكات. بهسادهی پي بللي كه باوكی لهپرا بهدوايدا نارد، ئهويش ناچار بوو بهجيمان بيلايت."

لينتن زور له دلی گران بوو كه پينجی بهیانی له خهوههلسا، ههروهها زور سهرسام بوو كه پيم وت خووت ناماده بكه بۆ گهشتيكي تر، بهلام هيورم كردهوه و دلخوشيم داوه كه دهچيت ههندي كات لهگهال باوكی به سهه دهبات، لهگهال بهريز هيتكليف كه ههزی کرد چاوی پي بكهويت، هيتكليف ههزی نهکرد خوشييهكه دوا بخت تا پشوو دههات لهم گهشتهی دوايي.

بهدهنگيكي ناموهه هاواری لي ههستا "باوكم!" دايكم ههركيز پي نهوتم كه باوكم ههيه. له كوئی دهژی؟ ههز دهكهه لهگهال خالمدا بمينمهوه."

وهلامم داوه "باوكت كهميك ليړه له گرهنج دورتر دهزيت، ئهها له پشت ئهوه گردانهويه: زور دور نييه، دهتوانی ليړهوه به پي بچيت بۆ ئهوي كاتي به تهواوی دهبيته خاوهن هيز و توانای خووت. تۆ دهبي زور خوشحال بي بچيته مالی خووتان و

لاى ھىتكلىف. دەرەو، ھەوايەكى فېنك و پاك، تيشكى خۆر دەرەوشايەو، مینی (ئەسپەكە) زۆر دلخۆش بوو و ھەلدەبەزى و دادەبەزى بەنیو ئەو بەیارانەدا. دەستی کرد بە پرسىارکردن دەربارەى مالى خویان.

پرووی وەرگىرا و دواھەمین نیگای بە نیو دۆلەکاندا كیشا، ھەورەکان لە دوورەو ھەرت و بلاو، ئاسمانىكى نیمچە سایەقەیان دروست کردبوو. پرسى "ئایا بانەکانى ویزەرىنگ وەك سرەسكرووس گرەنج خۆشە؟"

وہلام داوہ "زۆر بە درەخت دانەپۆشراو، زۆرىش فراوان و گەورە نییە، بەلام چواردەورى زۆر خۆشە، ھەواكە زۆر تەندروست و پاكترە بۆ تۆ. رەنگە يەكەم جار بالەخانەكە تارىك و كۆن بىتە بەر چاوت، ھەرچەندە خانووئىكى زۆر بە پیزە: باشتىن دراوسىيى ھەيە. خۆشترىن ژيان لە نیو ئەو بەيارانەى بانەكانە. ھارىتۆن ئىرنشۆ، كە ئامۆزاکەى تری خاتوو كاسىيە، دەبىتە ئامۆزای تۆش - ھەموو شوپنە خۆشەكانت پى نیشان دەدات، دەتوانى كتیبىك بىنىت و لە بەر ئەم كەش و ھەوا خۆشە بىخوینتەو، جار جارەش رەنگە خالت پياسەيەكت لەگەل بكات، ئەو زۆر جار دەچىتە سەر ئەو گردانە."

پرسىارى کرد "ئەى باوكم چۆنە، بە چى دەچىت، شىوہى لە چى دەكات؟ ئایا ئەويش وەك خالم قۆزە؟"

وتم "باوكت گەنجە، بەلام قز و چاوەكانى رەشن، تۆزى خورته، درىژتر و گەورەترە. يەكەم جار بە بەزەيى و رىكوپىك نايەتە پىش چاوت، چونكە ئەو رىگەى ئەو نییە: بەلام لەگەلى پرووخۆش و دل باش بە، سروشتى ئەو زۆر تۆى لە خالەكان خۆشتر دەوئت چونكە تۆ كوپرى ئەوى.

لینتن سەرى سورما "قز رەش و چاو رەش، بە خەيالىش نايەتە بەر چاوم. كەواتە من بەو ناچم، وانىيە؟"

وہلام داوہ "زۆر نا": بۆ خۆم بىرم کردەو، تۆ وەك ئەو درندە نیت، تۆ پىست سىي و چوارچىوہيەكى رىكوپىك، چاوە گەورەكانى تۆ، بە چاوانى دايكت دەچىت، بىانپارىزە، با ئەو چەتوونە دەستى نەگاتى، با ئاسەوارى چاوەكانى دايكت بە سەرەوہ نەبى.

بە منگەوہ وتى "زۆر سەپرە، باوكم ھەرگىز جارىك سەردانى من و دايكمى نەکرد! ئەو قەت منى بىنيوہ؟ گەر منى بىنىبىت، ئەو كات من كۆرپەلە بوومە. من ھىچ شتىكم دەربارەى باوكم بە بىر نايەتەو.

وتم "بۆچى، سەرۆك لىنتن، سى سەد ميل زۆر دوورە، دە سال زۆرە ھەرچىيەكى بە سەر تۆ ھىنابىت تۆ نايەتە بىر و ھۆشت. بەلام بەرىز ھىتكلىف دەيوست بە ھاويان سەردانتان بكات بەلام ديارە بۆى رىك نەدەكەوت و ئەو ھەلەى بۆ نەدەرەخسا، ئىستا زۆر دوور كەوتووہ. زۆر سەرى مەيشىنە بە پرسىارکردن دەربارى ئەم بابەتە: باش نییە، بىزارى مەكە.

كوپرەكە تەواو نغروى نیو بىرکردنەوہكانى بوو، تىر لەو شوپنە راما، تا لە پىش دەرەزەكە وەستايىن، بە ھۆش خۆى نەھاتەوہ. لىي ورد بوومەوہ تاوہكو لە ھەستەكانى سەر دەم وچاوى بگەم. بە وردى لە دەرەوہى خانووہكە و پەنجەرەكان راما، لە دار و دەوہن و بەردى ئەم خانووہ ھەپەسا: پاشان سەرى نەرى لەقاند: ھەستە تايپەتییەكانى بە تەواوى ئاومىد بوون تەنيا بە سەيرکردنى روخسارى خانووہكەيان! بەلام ديار بوو نارەزايى دەربرىنى ھەلگرت بۆ كاتىكى دىكە: بىرى کردەوہ كە رەنگە ناوہوہى خانووہكە قەرەبووى ھەستەكانى بكاتەوہ. پىش ئەوہى بىتە خوارەوہ، چووم دەرگاگەم کردەوہ. سەعات شەش و نیو بوو، خىزانەكە تازە لە نانى بەيانى بوونەوہ: خزمەتكارەكە سەر مىزەكەى پاك کردەوہ. جۆزىف لای كورسىيەكەى سەرۆك وەستابوو، ديار بوو باسى ئەسپە شەلەكەى بۆ دەکرد، ھارىتۆن خۆى ئامادە کردبوو بچىتە نیو كىلگەكە.

بەرىز ھىتكلىف كاتى منى بىنى، وتى "چۆنى نىلى! ترسام لەوہى كە خۆم بىم و مولكى خۆم بە دەستى خۆم ببەمەوہ. كورەكەت ھىناوہتەوہ، يان نا؟ با بزانيں چى لى دەرچوہ!"

ھەستاوہ و چوہ لای دەرگاگە: ھارىتۆن و جۆزىف دەميان بەش بووبووہو و ھەزيان دەکرد بزانيں چ باسە. لىنتنى داماو بە ترسەوہ سەيرى چاوەكانى ھەر سى كەسى کرد، واقى ورمما.

پاش بەسەرکردنەوہ، جۆزىف وتى "بى گومان، ھاتەوہ، سەرۆك ئەوہتا كورەكەت!"

هیتکلیف دزه نیگایه کی گرته کورپه کهی و بزیه کی سووکایه تی پیکردنی هاتی.

هیتکلیف وتی "ئه لالا له هه موو جوانییه ی! نای که شتیکی شیرین و سه رنج راکیشه! ده لئی له قوولایی لولپچیان پاراستوو و شیری ترشی خواردوو، و انییه نیلی؟ ئوه، به نه فرته بی ئه ی روح! به لام ئه وه زور خراپتره له وه ی که پیشببینیم ده کرد - شهیتانیش ده بزانی که من گه شبین نه بووم!"

دهستم گه یانده کورپه که، ده له رزی، زور شله ژابوو، هینامه خواره وه و بردمه ژووره وه. به ته واری له مه بهستی قسه کانی باوکی نه گه یشت، نه بزانی نایا مه بهستی ئه و بوو یان نا: ئه وه ی راستی بیت، هیشتا یه قین نه بوو له وه ی که پیاوه بیگانه خورت و گالته جار که باوکیه تی یان نا. هاته لای من و ترسیکی زوری لی نیشتبوو، کاتی به ریز هیتکلیف دانیشت و پیی وت وهره ئیره، کورپه که پرووی خوئی به شانی من نووساند و دهستی به گریان کرد.

"وش، وش!" هیتکلیف ئه مه ی وت و دهستی له لا ملی گیر کرد و توند راکیشا، پاشان چه نه گه ی گرت و سه ری به رز کرده وه. پیی وت "هیچی تر ئه و شته قورانه ناکه ی! ئیمه نازارت ناده ی، لینتن، ناوت لینتنه و انییه؟ ئه مه به ته واری هونه ری دایکته! کوا به شی من له تو؟!"

کلای کورپه که ی له سه ر کرده وه و چه نه گه ی پال پیوه نا، ههستی به قول به باریک و په نه بچووکه کانی کرد، له سه روبه ری ئه و پشکنینه دا لینتن گریانی وه ستاند، چاوه شینه گوره کانی به رز کرده وه بو ئه وه ی پشکنه ره که پیشکنیت.

هیتکلیف وهک بووده له یهک سهیری کورپه که ی کرد، لئی پرسی "دهمناسی؟"

لینتن به ترس و توقینه وه وتی "نه خیر."

"وابزانم گویت له من بوو؟"

دیسان وه لامی دایه وه "نه خیر."

"نه خیر! چ شهرمیکه بو دایکت، هه رگیز ههستی کورپه ی به رامبه ر باوکی فیر نه کردی! ده ی باشه من پیت ده لیم: تو کوری منی، دایکت سوزانییه کی بی ئه مه ک بوو چونکه بهم شیوه یه پشتگوئی خستی و ئه و باوکه ی له بیر بردیوه که هه ته.

ئیتستا هه نسک مه ده و سه رت به رز که وه! تو نابی وهک خوین سپییه کان هه ل سوکه وت بکه یته. بو خوت کورپکی باش به، منیش فیری ئه وه ت ده که م. نیلی، گه ر ماندووی فه رموو دانیسه، گه ر ماندووش نیت بچو ماله وه. پیم وایه ئه وه ی بینیت و گوئیستی بووی له گره نج هه مووی ده گیرییه وه، ئه م شته دانامرکیته وه تا تو لیره له نگه ر بگریته."

وه لام داوه "باشه. به ریز هیتکلیف هیوادارم نه رم و نیان بیت له گه ل کورپه که، ئه گینا زور لات نامینیته وه، هه ر له خوست ده چیت، که ده بی بو هه میسه بیزانی، له بیرت بیت."

هیتکلیف پیکه نی و وتی "زور به به زه یی و نه رم و نیان ده بم، پیویست به ترس ناکات. به لام نابی که سی تر له گه لی ئاوا بیت: من ئیره ییم پی دی، ده بی هه موو سوز و هه سته کانی بو خوم پاوان و قورخ بکه م. بو ئه وه ی له ئیتستا له گه لی باش بم، جو زیف نانی به یانی بو کورپه که بینه. توش هاریتون، ئه ی گه مژه ی دوزه خی، بر بو سه ر کاری خوت."

کاتی که جو زیف و هاریتون ریشتن، دیسان وتی "به لی نیلی، کورپه که م خاوه نی داهاتووی شوینه که ی ئیوه یه، هه ز ناکه م بمرم تا ئه و کاته ی به چاوی خوم ئه وه ده بینم که جی ئه و ده گریته وه. له گه ل ئه وه شدا، ئه و کورپه هی من، بویه هه ز ده که م سه رکه وتنی نه وه که م به سه ر مال و مولکی ئه وانه وه ببینم، مناله که ی من ده بی مناله کانی ئه وان بکاته خزمه تکاری خوئی، بی ئه وه ی موچه شیان پی بدات. ئه وه مه به ست و نیازی من له هینانه وه ی ئه م کورپه: من ریسوای ده که م بو به رزه وه ندی خوئی، رقم لئی ده بیته وه بو یاده وه رییه کانی! هه رئه وه ندنه به سه: له لای من زور سه لامت ده بیت و زور به چاکیش په روه ده ی ده که م هه روه ک چون سه روه که که ت په روه ده ی ده کات. ژووریکم له سه روه هه یه، به جوانترین شیوه رازاوه ته وه، هه روه ها ماموستایه کی تاپیه تیشم به کری گرتوو که هه فته ی سی جارن بیت بو ئیره، شوینی ئه و ماموستایه بیست میل دووره، بو ئه وه ی هه رچی کورپه که م پی خوست بیت فیری بکات. فه رمانم به هاریتون داوه گوپرایه لی بیت: ئه وه ی راستی بیت هه موو شتیکم بو ریک خستوو بو ئه وه ی پیاویکی ریک و ماقوول و نه جیبزاده ی لی

دەرچیت، دهبی له سهرووی ئەوانی ترهوه بیت. به لام دلنیاشم که په شیمان دهبمهوه له وهی که ئەم فریشتهیه گوناھی چیه تووشی کیشمه کیشی بکه، شایه نی هیچ ئاریشهیه که نییه: تاکه خۆزگه له جیهان دۆزینه وهی ئەو کورپه بوو بۆ ئەوهی شانازی پتوه بکه، ههروهها زۆر پهست و نائومیدیشم که پرووی به پرووی ئەوان دهچیت!

کاتی هیتکلیف قسهی دهکرد، جۆزیف به هندی نان و شیرهوه دهرکهوت، له بهردهمی لینتنی دانا: لینتنیش بهوردی له شتهکانی دهروبهری دهروانی و رق دایگرتبوو، پتی لهسهه ئهوه داگرت که ناتوانیت نان بخوات. بینیم که خزمهتکاره پیرهکه هاوبهشی گالتهجاری سهروکهکهی کرد، ههچهنده ناچار بوو که ههستهکان له دایدا کلیل بدا چونکه هیتکلیف مهبهستی شهراههتهندی کورپهکهی بوو.

جۆزیف لهسهه و سیمای لینتن ورد بووهوه و وتی "بۆ ناتوانی بیخویت" دهنکه بۆزهکهی ترسی کورپهکهیان زیاتر کرد. دیسان وتی "به لام سهروک کاتی هاریتون بچووک بوو ههرگیز رتهی خواردنی نهدهکردهوه، بۆ خۆت بیر بکهروهوه، ئەوهی بۆ ئەو باش بیت بۆ تۆش باشه!"

لینتن به کورتی وتی "ناخۆم! لایبههه."

جۆزیف خواردنهکهی له پیش لینتن هه لگرت و هینایه بهردهمی ئیمه.

سینیهکهی له بهردهمی لووتی هیتکلیف دانا و پرسی "ئهم خواردنه چ عهیبی ههیه، نهخۆشت دهکا؟"

هیتکلیف وتی "چ شتی که ئەوانه نهخۆش دهکات؟"

جۆزیف وهلامی دایهوه "ئهی باشه کورپهکهت بۆ ناخوات؟ به لام وابزانم ههقی خۆیهتی چونکه دایکی وای فیر کردووه نانی تۆ نهخوات!"

سهروک به توورپهیی وتی "باسی دایکی لای من مهکه. ئەوهی لهسهه تۆیه، شتیکی بۆ بینی پتی بخوریت. نیلی خواردنی ئاسایی ئەو کورپه چیه؟ چی دهخوات"

وتم چا یان شیریی کولای دهخواتهوه. ئیتر خزمهتکارهکه فهروانی پتی کرا که ههندی شیریی کولای ئاماده بکات. ههستم به خۆپهستی باوکی کرد، که پهنگه بۆ کورپهکه زۆر باش بیت. هیتکلیف سوور بوو لهسهه ئەوهی که به نهرم و نیانی و به

باشی مامهلهی لهگهڵ بکریت. دلخۆشی ئیدگار دهبمهوه که هیتکلیف چۆن گۆراوه و لهگهڵ منالهکهش باش دهبیت. نهمتوانی زیاتر بمینمهوه، چوومه دهرهوه کاتی لینتن خهریکی سهگهکهی ئەوی بوو. به لام زۆر لهوه دهرتسا که ئەمه دهسخهروکردن بیت و ژیانی لهوی زۆر ناخۆش بیت: ههکه دهرگاکهم داخست، گویم له گریانیک بوو، گویم له چهنده وشهیهکه بوو زۆر به غهریبی دووباره دهرگانهوه: "به جیم میلله! من لیتره نامینمهوه! من لیتره نامینمهوه!"

دهسکی دهرگا که توندتر کرا: ریگهیان پتی نهدا زیاتر بیته پیشهوه تا ئازاری زیاتر نهچیژیت. سواری ئەسپهکه بووم و خیرا ئەسپهکهم تاودا و پاسهوانیهکهی من بۆ کورپهکه به کورتی کوتایی هات.

ئافره ته كه بهردهوام بوو، وتى "هرگيز مروڤى ئاوا دل مردوم نه بينيوه، فرى به دونياوه نه ماوه. له هؤش خوڤى دهچيت، گهر به ئيواران كه ميگ درهنگتر په نجره كه به كراوهي جى بهيلىم. ئو! هه ناسه هه وای شهو، بكوژه بكوژ! له چلهي هاوینيشدا دهبي له لای ئاگر بيت، مروڤيكي سهرما برديه، له وه گهرى، ئهئى ژمه ژه هراوييه كاني جوږيف، هه ميشه شيريني و شير و شير و شير، هه شيرى دهرخوارد ديدات، له زستاندا له شوپنى خوڤى داده نيشيت، زور نزيك له ئاگره كه، پالتوكه ي به سهر شانويه وه و له سهرمانا هه لده لهر زيت. هه ندئى نان و سه موون كه ميگ شير، هه نه وهنده. گهر جار جار هاريتون، به زه ي پيا بيته وه، گه مه يه ك، گالته يه كي له گه ل بكات. هاريتون هه رچهنده توند و رهقه به لام سروشتى خراب نييه، هاريتون گوڤى به هيچ نادات و ئه ویش هه ده گريت. له و باوه رهدام گهر لينتن كورى خوڤى نه بوايه وهك ئيرنشويه كان ده يكرد به خزمه تكار و ده يچه وسانده وه، هه زو ده يكرده دهره وه، پاشان هه رگيز ناچيته مه ترسى بيركردنه وه: هه رگيز ناچيته ژوورى پيشوازي، ده بي لينتن ئه و ريگه يانه نيشان بدات له خانووه كه ي كه ليته ي، يه كسه ر ده نيترته سهره وه.

كه گويم له و قسانه بوو، سوژ و هه ستم به رامبه ر لينتن گوڤا بوو، ديار بوو كه خوڤه رست و چاره نه يوست بوو ئه وان. هه رچهنده ئيستاش دل بو ژيانى ئه و ده سووتى، خوږكه لای خوڤمان بوايه. به ريز ئيدگار هانى دام زانيارى وه رگرم: زور بيرم له لينتن ده كرده وه، زور جار ژيانى خوڤم ده خسته مه ترسيه وه تا ببينم. جار يكيان پي و تم كه له خزمه تكاره كه بيرسم ئايا لينتن قهت هاتووته نيو لاديكه؟ ئه ویش وتى ته نيا دوو جار ئه ویش به سهر پشتى ئه سپه وه بوو، له گه ل باوكى، دواي هه ر جار يكيش بو ماوه ي سى تا چوار روژ له ژووره وه به ند ده كرا. ئه و خزمه تكاره جي هيشت، گهر به راست بيرم بيته وه، دوو سال دواتر يه كيكي تر هات كه من نه مه ناسى، له شوپنى خزمه تكاره كه ي تر دانرا بوو، ئه ویش هيشتا له وى ده ژيا.

كات زور به خوڤى له گرهنج به سهر چوو، هه موو شتيك نارام و جوان بوو تا كاسى گه يشته ته مه نى شانزه سالى. له يادى له دا يكيوونى ئيمه هيچ خوڤيه كمان نه دى چونكه يادى مردنى دا يكي بوو. باوكى هه ميشه ئه و روژه ي به ته نيا له

به شى بيست و يه ك

ئه و روژه، زور به كاسيه وه مانوو بووين: كاتى له خه وه لسا زور دلخوش بوو، به په روش بوو ئاموزا كه ي ببينت. گريان و نووزانه وه و ئاه و ناله دواي ئه و هه واله ده ستى پى كرد كه لينتن روڤشتوو، ئيتر ئيدگار كه وته چاله وه، ناچار بوو خوڤى ژيرى بكاته وه به هوى ئه وه ي كه لينتن زوو ده گه رپته وه: له گه ل ئه وه شدا وتى "گهر بتوانم بيه ينمه وه، زوو ده گه رپته وه" به لام هيچ هيوايه ك بو ئه وه نه بوو. ئه م به ليته كه ميگ كاسى هيوو كرده وه، به لام كات زور له و به ليته دريتر بوو، ئيتر هه موو روژيك چهنده جار يك له باوكى ده پرسى كه ي لينتن ده گه رپته وه، پيش ئه وه ي جار يكي تر ببينتته وه، ئه وهنده گوڤا بوو كه نه يده ناسيه وه.

جار جار بو كارى پويست سهردانى گيمه رتوئم ده كرد، له سهر ريگه م چاوم به خزمه تكارى بانه كاني ويزه رينگ ده كه وت. ليم پرسى سهر و كه گه نجه كه ي (لينتن) چونه و چون راهاتوو، چونكه ئه ویش وهك كاسرين ژيانى دهرده سهر كه نابى كه س بيان ببينت. وتى كه ته ندروستى باش نييه و وهك به ندييه ك وايه هه ر له ماله وه يه. وتى به ريز هيتكليف پى ده چوو زور كه يفى به چاره ي نايهت، هه رچهنده هه موو ئه و شتانه ده شارپته وه، رقى له دهنگى ده بيته وه، ناتوانيت بو ماوه ي چهنده ده قيقيه كه له ژووره كه ي له گه لى دانيشيت. زور كه م قسه له گه ل يه كترى ده كهن: لينتن فيرى وانه كاني بووه و ئيواره كاني له ژوورى پيشوازي به سهر دهبات: گهر له ویش نه بيت هه ر له سهر جيگه يه، بو يه به به رده وامى سهرماي ده بيت و ژانه سهر و كو كه و چهنده نه خوڤيه كي ترى هه يه.

کتیبخانه به سهر دهر د. شهوانهش دهچوه دهرهوه تا دهوروبهري گيمه رتۆن دهچوو تا نيوه شهو نهدههاتهوه. بۆيه كاسرين خۆي خۆيهكاني لهو رۆژه دروست دهکرد. بيستي مانگي ئەم بههاره، مانگي ئادار، رۆژيكي بههاري زۆر جوان بوو، كاتي باوكي (ئيدگار) دهستي له كار كيشايهوه، كاسي جلي پۆشيبوو هاته خوارهوه بۆ ئەوهي بچپته دهرهوه، داواي كرد كه پياسهيهك به نيو ئەو بهيارانهدا بكات: بهرپز ئيدگار ريگهي پي دا به مهرجيك كه زۆر دوور نهكهوينهوه و له سهعاتيكيش زياترمان پي نهچپت.

كاسي وتي "ئيلن، كهوايه تۆزى خيراكه. دهزانم بۆ كوئى دهچم، بۆ ئەو شوينهى ياري له نيو بهيارهكاندا دهكهم: بزنام بالندهكان لهوي هيلانهى خويان دروست كردوه."

وهلام داوه "ئى باشه ئەوي زۆر دوور نيبه، ئەوان لهسهر ليواري بهيارهكان گهشه ناكهن."

كاسي وتي "نا وا نيبه، من لهگهڵ باوكم چووم زۆر نزيك بوو."

كلوهكهم لهسهر كرد و چووينه دهرهوه، هيچى تر بيرم له مهسهلهكه نهكردهوه. كاسي پيش من كهوت، دهگهرايهوه تهك من، پاشان وهك منالان دهچوو پيشهوه، بهكهم جار زۆر چيژم له بولبول و بالنده دهنگ خۆشهكان وهرگرت كه دهبانخويند، زۆر پيم خۆش بوو ئارهقهم كردبوو له بهر تيشكى خۆر. ههميشه چاويشم لهسهر كاسي بوو و چاوديريم دهکرد. خرخالهكهي ئەوهنده له گۆزينگ شل بوو، دهرزيناگايهوه، وهك گوليكي تازه پشكووتى بههار دهگهشايهوه. زۆر دلخۆش بوو، لهو رۆژانهدا وهك فريشتهيهك دههاته پيش چاو.

پرسيم "باشه خاتوو كاسي، كوا شويني ياريكردنت له كوئيه؟ دهبي ئيستا لهوي بين: زۆرمان له پهرييني گرهنج بريوه.

وهلام داوه "ئها كهميك دوورتر دهريين، هيندهمان نهماوه بگهينه شويني مهبهست. لهو گرده ئاوا بين و ليوارهكه بپرين، ئەو كاتهى تۆ دهگهپته سهروهه من بالندهكانت پي نيشان ددهم.

بهلام زۆر گرډۆلكه و ليوار ههبوون دهباويه به سهر بكهوين تا دهگهيشتينه شوين

مهبهستي ئەو، بۆيه نيهگهراي بووم و پيم وت كه دهبي چي تر نهريين، بوهستين، ليرهوه بگهريينهوه. زۆر له من دوور كهوتبووهوه بۆيه هاوارم كرد، بهلام گوئي له من نهبوو يانيش ئەوهتا پشتگوئي خستم، چونكه زياتر دهچوو پيشهوه، بۆيه ناچار بووم به داواي بكهوم. له كوئاييدا، به دۆليكدا ون بوو، پيش ئەوهي دووباره بيبينمهوه، دوو ميلي مابوو بگاته بانهكاني ويزهرينگ تا مالى خويان، بۆيه دوو كهسم راسپارد كه بيگرن، يهكيان وابزانم بهرپز هيتكليف خۆي بوو.

كاسي پهلبهست كرا به مهبهستي نيچيريك، يان به لايهني كهم به مهبهستي ئەوهي سنووري بهزاندهوه و هيلانهكان تيك دهداث. بانهكان خاكي هيتكليف بوون، واى زاني كه دزه هاتوهته ئەو ناوه.

كاتي گهيشتمه ئەوي، كاسي دهستهكاني تا دواكشانهوه والا كردن به مهبهستي قسهيهك، وتي "نه هيلانهم تيكداوه نه تا ئيستا هيلانهيهكم دۆزيوتهوه. مهبهستم بردنيان نهبوو، بهلام باوكم پي وتم كه ئەم ناوه زۆري لايه، منيش هزم كرد هيلكهكان ببينم."

هيتكليف به لا چاويكي سهيري منى كرد لهگهڵ زهردهخهنيهكي نياز خراپ، حهزى كرد ديسان ههموو شتيك بزاني، هههچنده دهشيزاني بهلام خۆي لى گيل كرد و پرسى "باوكت كييه؟"

كاسي وهلامى داوه "بهريز ئيدگاري سهركروس گرهنج. وابزانم تۆ نامناسي، ئەگينا بهو شيويه قسهت نهدهکرد."

به فشه و تهوسهوه وتي "تۆ وا دهزاني باوكت شكۆمهند و زۆر ريزدار و بهرزه؟" كاسي به ترشى سهيري قسهكهههكي كرد و پرسى "ئهى تۆ چي؟ ئەو پياوهي پيشتر بينيم، كورپى تۆيه؟"

دهستي بۆ هاريتۆن رهوان كرد، كه له ماوهي دوو سالى رابردودا هيچ شتيكي زياد نهكردوه جگه له هيز و قيافهى نهبيت: به مروقيكي سهير و توندوتۆل دههاته پيش چاو.

قسهم پي برى و وتم "خاتوو كاسي، ئيستا ئەوه سى سهعاته له دهرهوهين نهك سهعاتيك، دهبي ههري ئيستا بگهريينهوه مالهوه."

هیتکلیف منی به لایه کدا پال دا و وه لامی دایه وه "نهخیر، ئەو پیاوه کوپری من نییه، به لام من کوپیکم ههیه تۆ ئەویشت پیشتر بینیه، هههچهنده په رستاره کهت به په لهیه، پیم وایه ههردووکتان پیویستتان به کهمیک پشوودانه، بۆ ئەو گه لایانهی دهستت فری نادە و بچینه مالی من؟ زووتر دهچییه وه مالی و پیشوازیت لی دهکریت."

به وسپهیه که وه به کاسرینم وت که نابی بچیت، به هه ر بۆنهیه که بیت، به لام هه ر یازی بوو به داوه ته که: به ته واوی به دهر بوو له پرسیارکردن.

به دهنگیکی بهرز پرسى "بۆچی، ئەوهنده غارم داوه ماندوو بووم، ئەرزه کهش شیداره: ناتوانم لیتره دابنیشم. ئیلن با پروین. له گه ل ئەوهشدا، ئەو ده لیت که من کوپری ئەوم بینیه. وایزنام به هه له دا چوو، به لام مه زنده ده کهم له کوئ ده ژیت: له و کینگه یه ی که من له پینستۆن کراگسه وه بۆی چووم. وا نییه؟"

هیتکلیف وه لامی داوه "به لای وایه له وئ ده ژیم. وه ره نیلی، زمانت بگره - ئەو پیی خو شه ئیمه ببینیت. هاریتۆن له گه ل ئەو دهر وات. تۆش له گه ل من وه ره نیلی."

هه ول م دا قۆلم دهر به یتم که هیتکلیف توند گرتبووی، دهنگم رادا "نهخیر، ئەو ناچیته هه یچ شوینیکی له و جۆره" به لام کاسی ته وا و نزیک بوو بووه وه له دهرگا که، زۆر خیرا دهرۆیشت. هاریتۆن که له گه لی نیردرا بوو تا ئەوئ له گه لی نه رۆیشت: له ریگه که سوورایه وه و ون بوو له بهر چاوم.

به رده وام بووم "به ریز هیتکلیف، ئەوه کاریکی زۆر هه له یه. ده زمانم که نیازت باش نییه. له وئ چاوی به لینتن ده که ویت، ده بی به زووترین کات بگره یینه وه و دواتر من ریسوا ده کریم، من خه تابار ده بم."

وه لامی دایه وه "ده مه وئ ئەو چاوی به لینتن بکه ویت. ئەم چه ند رۆژه باشتر بووه، هه مو کات باش نییه کهس ببینیت. ئیمه قایلی ده که یین که سه ردانه که به نه ینی به یلایته وه: کوا ئازاری ئەمه له کوئیه وه؟"

وه لام داوه "تازاره که ی ئەوهیه که گه ر باوکی به وه بزانیتم من ئەوم هینا وه ته مالی تۆ زۆر رقی له من ده بیته وه، چاک ده زمانم که تۆ ئەو جۆره ته بیعاته ت هه یه، هانی ده ده ی که هه موو شتیک به باوکی بلیت."

هیتکلیف وتی "بیرکردنه وه کهم زۆر راستگۆیانه. ته واوی ناوه رۆکه که ت پی ده لیم، رهنگه ئەو دوو ئامۆزایه یه کتریان خو ش بویت، بینه هاوسه ری یه کتر. من زۆر به نه رمی له گه ل سه رۆکه که ت هه ل سوکه وت ده که م: کچه گه نه که یه هه یچ پیشبینی ناکات، یه کسه ر ده بن به هاوسه ری یه کتر و پیکه وه له گه ل لینتن ده بن به جیگره وه ی لینتنه کان."

وه لام داوه "گه ر لینتن بمریت ئەوا ژیا نی کوره که ت ون ده بیت، کاسرین ده بیته میراتگر."

وتی "نهخیر نابیته میراتگر. هه یچ به ندیک نییه له وه سیه تنامه دووپاتی ئەوه بکاته وه: مولکه که ی ده بیته هی من، به لام بۆ ئەوه ی مشتومر روو نه دات، هه ز ده که م به یه کگرتووی بمیننه وه، هه ولیش بۆ ئەوه ده ده م."

هه رکه گه یشتینه دهر وازه که، خاتوو کاسی له وئ چاوه پیی هاتنی ئیمه ی ده کرد، وه لام داوه "منیش بریاری ئەوه ده ده م که جاریکی تر هه رگیز نزیک مالی تۆ نه که ویته وه له گه ل من."

هیتکلیف به ده ست ئاماژه ی بۆ کردم که بیده نگ بم، له گه ل ئیمه هاته سه ره وه، خیرا دهرگا که ی کرده وه. کاسی چه ندین جار سه یری کرد، وه ک ئەوه ی نه یده توانی بریار بدات چۆن بیری لی بکاته وه، به لام ئیستا زه رده خه نه ی گرت کاتی چاوه کانی بینی، له قسه کردن دهنگی زۆر نه رم ده کرده وه. ئەوهنده گه مره بووم نه بیته وه، برینه کانی دایکیم به بیر نه هاته وه، که ئەویش به هه مان دهر د ده چیت. لینتن لای ناگردانه که وه ستابوو، زۆر له نیو کینگه کان بوو و زۆر رۆیشتبوو، چونکه کلاوه که ی له سه ر بوو و فه رمانی به جۆزیف ده کرد که پیلایوی وشکی بۆ بینیت. بالای دریزتر ببوو، هیشتا چه ند مانگیکی مابوو پی بنیته نیو ته مه نی شانزه سالی. ئاکاره کانی زۆر جوان بوون، چاو و پیستی زۆر گه شتر بوون له و کاته ی که من بینیم، هه رچه نه ده له بهر که می تیشکی خو ر تۆزی بۆز ببوو!

به ریز هیتکلیف به لای کاسیدا رووی وه رگیپا و پرسى "ئیستا، ئەوه کییه، بزنام، ده زانی کییه؟"

کاسی به گومانه وه سه یری یه که میانی کرد و دواتر ئەوه که ی تر، وتی "کوره که ته؟"

وه لآمی دایه وه "به لئی، به لئی، به لآم ئایا ئه وه یه کهم جاره چاوت پی ده که وئی؟ بیر بکه ره وه! ئۆه! زهینت خراپه. ئه وه لینتنه، ئامۆزای خۆت بیر نایه ته وه، که ویستت گالته مان پی بکه یت له سه ر بینینی؟"

کاسی زۆر به ناوه که دلخۆش بوو، واقعی ورما و وتی "چی، لینتن! ئه وه لینتنی بچووک نییه؟ له من درێژتره! تۆ لینتنی؟"

گه نجه که ههنگاوی بۆ پێشه وه نا و خۆی ناساند: زۆر به په رۆشه وه ماچی کرد، کاتی شه رمیان لیک شکا زۆر به وردی له یه کتری ریمان. کاسرین بالآی ته واو به رز بوو، بالآی پر و ریک بوو، ناسک وهک پۆلا، ته واوی جه سته، روحی ده دره وشایه وه، ته ندروستی له وه پیری باشیدا بوو. نیگا و جووله کانی لینتن زۆر سست و خا و بوون. به ژن و بالآی وا نه بوو به لآم قۆزیه که له سه ر و سیمایدا بوو که هه موو خه وشه کانی تری داپۆشیبوو، یانی گه نجیک بوو به پپوه ری جوانی په سهند بوو. پاش ئالوگۆرکردنی خولیا و نیگا و هه ست سۆزه بی شوماره کان، کاسی چوو له لای هیتکلیف که له لای ده رگا که له نگه ری گرتبوو، هه ست و خوستی دابه ش کردبوو له نپوان شته کانی ناوه وه و ده ره وه: وای نیشاندا که سه رنجی شته کانی ده ره وه هدا و هه یچ ئاگای له ژووره وه نییه.

گه یشته لای بۆ ئه وه ی پیزی لی بنیت، دهنگی رادا "که واته تۆش خالی منی! ده موت خوايه که یفم به تۆ دیت، هه رچه نده یه کهم جار زۆر تووره و توند بووی. بۆچی له گه ل لینتن سه ردانی گرهنج ناکه ن؟ ئه وه هه موو سا له ئه وه نده نزیکي ئیمه ده ژین و هه رگیز یه کتریشمان نه بینوو، سهیره: تا ئیستا چیت کردوو؟"

هیتکلیف وه لآمی دایه وه "پیش ئه وه ی تۆ له دایک بی، یه ک دوو جار هاتوومه. گرهنج - به نه فره ت بیت! گه ر هه ر ماچیکت شار دووه ته وه، برۆ له لینتنی بکه: ماچ به که لکی من نایه ت."

پاشان کاسرین له خۆشییانا بالی گرت و هیرشی کرده سه ر من و وتی "ئای که خراپی ئیلن! تۆ هه یچ نیت! به هه موو ئه قلی خۆت منت له هاتنه ژووره وه قه ده غه ده کرد. به لآم له دا هاتوودا هه موو جارێ به پیدیان دیم: خاله، ده توانم بيم بۆ ئیره؟ هه ندی جاریش باوکم له گه ل خۆم ده بینم. خۆشحال نابی به بینینی ئیمه؟"

هیتکلیف رقی له ناخه وه وهک گری ئاگر ده کولا، رقیکی پیس به رامبه ر به هه ردوو میوان (کاسی و باوکی)، وه لآمی دایه وه "بیگومان. به لآم بمینه وه، پیم باشتره ئیستا بیت بلیم. به ریز لینتن هه ستیکی خراپی دژ به من هه یه: له ژیانماندا جاریک مشتومرمان بوو، به لآم مشتومریکی درنده ئاسا، گه ر به باوکت بلپی هاتووی بۆ ئیره، ئه وا لی ناگه ریت هه رگیز جاریکي تر سه ردانی ئیره بکه یته وه. بۆیه ده بی ئه م سه ردانه لای باوکت باس نه که ی، گه ر ده ته وئی هه یچی تر ئامۆزاکه ت نه بیننی ئه وا پی بلی. به لآم گه ر ده ته وئی چاوت به ئامۆزاکه ت بکه ویتته وه، ئه وا پی مه لی."

کاسرین به م قسه یه تۆزیک دلته نگ بوو، پرسی "بۆچی مشتومرمان کرد؟" هیتکلیف وه لآمی دایه وه "به رای باوکت من زۆر هه ژارم و نابی خوشکی به ینم، کاتیکیش هینام و بووه هاوسه رم زۆری پی ناخۆش بوو: شکۆمه ندیه که ی له که دار بوو، هه رگیز له وه خۆش نابیت."

خانمه گه نجه که وتی "ئه وه بیرکردنه وه یه کی هه له یه! جاریک ئه م مه سه له ی پی ده لیم. به لآم من و لینتن هه یچ پپوه ندیمان به سه ر مشتومری تۆوه نییه، ئیمه ش تپوه مه گلین. که واته من نایه م بۆ ئیره، لینتن دیت بۆ گرهنج."

ئامۆزاکه ی به منگه وه وتی "ناوه لا ئه و ریکه یه بۆ من زۆر دووره، چوار میل به پی برۆم ده مرم، نا، خاتوو کاسرین تۆ وه ره بۆ ئیره، جار جاره سه ر بده: هه موو رۆژی نا به لکو جاریک یان دووان له هه فته یه کدا."

باوکه که نیگایه کی تالی ئاراسته ی کوره که ی کرد.

هیتکلیف رووی له من کرد و وتی "نیلی زۆر ده ترسم، پلانه که م له ده ست بده م، خاتوو کاسرین، هه روکه په رستاره که بانگی ده کا، به به های کوره که م ده زانیت. ده بی ئه وه باش بزانی لیره خۆشه ویستی هه یه! سه ره رای هه موو ناماقوولیه کانی، رۆژانه بیست جار هاریتۆن نه بینم شیت ده م؟ گه ر یه کیکي تر بوايه خۆشم نه ده ویست. به لآم پیم وایه که لیره خۆشه ویستی سه لامه ته. هه رگیز به خراپه سه یری ناکه یت، باشه لینتن!

کوره که وه لآمی دایه وه "به لئی باوکه."

هیتکلیف دیسان به کوره که ی وت "ئامۆزاکه ی خۆت نابه یت بۆ شوینیکي خوش،

نایبه‌یته لای هیلانە‌ی کەرۆشک یان هەلۆکان؟ ببەرە ناو باخچەکە، پیش ئەو‌ه‌ی پیل‌اوه‌کانت بگۆری، پیش ئەو‌ه‌ی بچیتە ئێو ئاخو‌ره‌کە تا ئەسپە‌کەت ببینی، ئەم شوینانە‌ی پێ بکە .

لینتەن بە تۆنێکی زۆر نەرم‌نیان لە کاسی پرسی "حەزت لێ نییە لێرە دانیشی؟" وە‌لامی دایە‌وه "نازانم، بلێم چی" چاویشی هەر لای دەرگا‌کە بوو، دیار بوو حەزی لە دەر‌وه بوو.

لینتەن لە شوینی خۆی دانیشتە‌وه، لە ئاگرە‌کە نزیکتر بوو‌وه، هیتکیف هەستایە سەر پێ و چوو‌ه موبە‌قە‌کە، لە‌و‌یشە‌وه چوو‌ه حەوشە‌کە، بانگی هاریتۆنی کرد. هاریتۆن وە‌لامی داوه و پاشان هەردوو هاتنە‌وه ژووری. هاریتۆن خۆی دە‌شوشت، چونکە روومەت و قژی هیشتا هەر تەر بوو.

خاتوو کاسی هاواری لێ هەستا "نۆه، خالە دە‌بی ئەو پرسیارەت لێ بکەم. ئەو کورە، هاریتۆن، ئامۆزای من نییە، وا نییە؟"

وە‌لامی دایە‌وه "بە‌لێ، کورە‌زای دایکتە. کە‌یفت پێ نایەت!"

کاسرین حە‌پە‌سا، نامۆ هاتە بە‌رچاوم.

هیتکیف وتی "گە‌نجیکی قۆز نییە؟"

شە‌ ناشارستانییه بچوو‌کە‌کە لە‌سەر پە‌نجە‌ی گە‌وره وە‌ستابوو و پستە‌یه‌کی بە‌ گویی هیتکیفدا چرپاند. هیتکیف پێ‌کە‌نی و هاریتۆن پاش قسە‌کە‌ی رەش هە‌لگە‌را: درکم بە‌وه کرد کە زۆر هە‌ستیار بوو بە‌ شتە بچوو‌کە گومان‌لێ‌کراوه‌کان و هە‌ست بە‌ کە‌می کردنی پێ‌وه دیار بوو. بە‌لام سەرۆ‌کە‌کە‌ی یان پاسە‌وانە‌کە‌ی درێژە‌ی بە‌ گرژییه‌کە‌ی دا و وتی:

" هاریتۆن تۆ لە‌ ئێو ئیمە لە‌ هە‌موومان پە‌سە‌ندتری! کاسی وتی تۆ ..... ئە‌ری چی وت؟ ئی باشە شتیک زۆر لاواندە‌وه‌ی پێ‌وه دیار بوو. ئێ‌ره! تۆ لە‌گە‌لی برۆ بۆ ئێو کێ‌لگە‌کە. وە‌ک پیاویکی رێک و زیرە‌ک هە‌لسو‌کە‌وت بکە! هیچ وشە‌یه‌کی خراپ بە‌کار مە‌هێنە، هە‌روه‌ها سە‌یریشی مە‌کە کاتێ خانمە گە‌نجە‌کە سە‌یری تۆ ناکات، هە‌ردەم ئامادە بە‌ رووی خۆت بشاریتە‌وه کاتێ ئە‌و سە‌یری تۆ دە‌کات، کاتێ تۆش قسە

دە‌کە‌ی وشە‌کانت بە‌ هیواشی و بە‌ نەرمی بلێ، دە‌ستە‌کانیشت لە‌ ئێو گیرفانت دامە‌نی. دە‌ی ئێ‌ستا برۆن، و تا پێت دە‌کری شوینی خۆشی پێ نیشان بده و بە‌و ناوه‌دا بی‌گێ‌ره.

هیتکیف سە‌یری کاسی و هاریتۆنی کرد تا لە‌ پە‌نجەرە‌کە‌ش رەت بوون. هاریتۆن رووی خۆی بە‌ ته‌واوی لە‌ کاسی وەر‌گێ‌را‌بوو، بە‌ هیچ شێ‌وه‌یه‌ک سە‌یری نە‌دە‌کرد. پێ دە‌چوو لە‌ دیمە‌نە ئاشناکانی دەر‌وانی بۆ خۆشی و هونە‌ری بی‌گانە‌کە. کاسرین بە‌ ته‌له‌کە‌بازییه‌وه سە‌یرێکی کرد، سە‌یر کردنە‌کە‌ی کە‌مێک سە‌رسامی پێ‌وه دیار بوو. پاشان رووی وەر‌گێ‌را بۆ ئە‌وه‌ی لە‌ شوینە خۆشە‌کان رابمینی‌ت و خۆش بکات، زۆر بە‌ کە‌یف خۆشییه‌وه دە‌ستی بە‌ گە‌شتە‌کە‌ی کرد، دە‌ستی بە‌ چرپینی گۆ‌رانیه‌کی هێمن کرد تا قەرە‌بووی کە‌می قسە‌کردن بکاتە‌وه.

هیتکیف وتی "زمانم بە‌ست، ته‌واوی ئە‌و هە‌موو کاتە یە‌ک برگە چیه‌ لە‌ دە‌می نایە‌ته دەر‌وه! نی‌لی، منت لە‌ ته‌مە‌نی ئە‌و‌دا بێ‌ر دیتە‌وه -نە‌خێ‌ر چە‌ند سالێک منال‌تریش. من ئاوا گە‌مژە بووم، بە‌ دە‌ردی جو‌زیف وتە‌نی "چە‌قاوه‌سوو" من ئاوا بووم؟"

وە‌لام داوه "تۆ خراپ‌تر بووی، چونکە کە‌للە رە‌قتر و چە‌توون‌تر بووی."

هە‌ندێ دە‌نگی بە‌رز کردە‌وه، وتی "من زۆر کە‌یفم بە‌ هاریتۆن دێ. ئە‌و بە‌ دلێ من دە‌جوولێتە‌وه. گەر بوونە‌وه‌ریکی شیت بوا‌یه نە‌م‌ده‌توانی بە‌م شێ‌وه‌یه چێ‌زی لێ وەر‌گرم. بە‌لام شیت و گە‌مژە نییە، دە‌توانم هاوسۆز بم لە‌گە‌ل هە‌موو هە‌ستە‌کانی، خۆم هە‌ستیان پێ دە‌کە‌م. بۆ نموونە دە‌زانم ئێ‌ستا بە‌ چیه‌وه دە‌نالینیت: هەرچە‌نده ئە‌وه سەرە‌تای ئازارە‌کانیه‌تی. هە‌روه‌ها هەر‌گیز ناتوانیت لە‌ کە‌مترین ئاستی کە‌م‌ترخە‌می و توندوتۆ‌لییه‌کە‌ی دروست بیت. من زۆر خیراتر پێ‌شم لێ‌ گرتە‌وه، هە‌لسو‌کە‌وتی من لە‌ هاریتۆن زۆر باشترە لە‌وه‌ی هە‌لسو‌کە‌وتی باوکی لە‌گە‌ل من، نزم‌تریشم کردووه، چونکە شانازی بە‌ دیندایه‌تییه‌کە‌ی دە‌کات. فێ‌رم کردووه کە بە‌ سووکی سە‌یری هە‌موو شتیک بکات - وە‌ک ئازە‌لان بی‌ هیز و گە‌مژە. پیت وا نییە هیندلی شانازی بە‌ کورە‌کە‌یه‌وه دە‌کات، گەر ئێ‌ستا لە‌ ژیان مابا و دیبای؟ شانازییه‌کە‌ی وە‌ک شانازی من دە‌بوو بە‌لام ئە‌م جیا‌وازییه هە‌یه، یە‌کیکیان زی‌ره

دانراوه بۆ به کارهینانی پێگه خوۆشکردن - وهک بهردرپێژ کردن، ئەوهکهی تریان کهمیک بچووکتیره و بۆ خزمهتی زیو دانراوه. هی من هیچ شتیکی به نرخێ نییه دهربارهی ئەو، به لām تا له توانام هه بێت ده بۆی وا لهو داماووه بکهم تا هیزی ههیه بروت. هی ئەو جوۆرهکهی نمره یهکه، و هه موویشی ونبوونه: زۆر خراپتر بوونه. من هیچ شتیکم نییه په شیمان ببهوه، ئەوهی من ناگه دار بم ئەو زۆر شتی ههیه لێی په شیمان بپتهوه. باشتترین ئەو شتانهش که ئەو لێی په شیمان ده بپتهوه بریتیه له هاریتۆن که زۆر دین و ئیمانی منه! تۆ ده بپته خاوهنی ئەو شتهی که من له هیندلیم بردهوه. گهر مردووه بۆی به ههیه که له گوۆرهکهی هه لسیتهوه و سووکایهتی به من بکه له هه لهکانیدا، ئەو کاته بۆ خۆم پیدهکنم و نهوهکهی به گژ وهدهنیم، ئەو کاته له گه ل ئەو تاکه هاوڕییهی به شه ر دیت که له جیهاندا ههیهتی!

هینکلێف پێکه نینکی سه رکه وتوانه ی به فیکره که هات. هیچ وه لām نه داوه چونکه دهمزانی خوۆشی چاوه رپێی هیچ وه لām یکی نه ده کرد. له هه مان کاتدا، هاوه له گه نجه که مان (لینتن)، که زۆر له دووری ئیمه دانیشته بوو گوێی له قسه کانی ئیمه نه بوو، خوۆی لیک کشایه وه تا دهماره کانی بچوولین، دیار بوو تۆبه ی له وه ده کرد که خوۆی له کاسرین دوور خسته وه له بهر ترسی که میک ماندوو بوون. باوکی نیگایه کی ده کرد و دواتر له په نجه ره که ی ده روانی، دهستی درپێژ کرده وه بۆ کلاوه که ی.

هینکلێف پر به دلێ خوۆشیه وه وتی "ههسته سه ر پێ، هه ی بۆ زاخ و دهست و پێ سپی!"

"به دواياندا برۆ! وا ئیستا له گوۆشه کهن، له لای شان ههنگوینه کانه."

لینتن وزه کانی خوۆی کوۆرده وه، ناگره که ی به جۆ هیشته. ده رگا که کرابوو وه، هه رکه پێی نایه ده ره وه، گویم لێ بوو کاسی پرسپاری له نووسینی سه ر ده رگا که ده کرد؟ هاریتۆن نیگایه کی هه لبرێ، سه ری خوۆی وهک قۆشمه چیه کی راسته قینه خوراند.

هاریتۆن وه لām دایه وه "به خه تیکی زۆر ناخۆش نووسراوه. ناتوانم بیخوینمه وه."

کاسرین هاواری لێ هه ستا "ناتوانی بیخوینیته وه؟ من ده توانم، ئەوه به ئینگلیزی نووسراوه. به لām دهمه وێ بزانه ئەو نووسینه بۆچی له وێه."

لینتن بزیه کی پر له رقی گرت: ئەوه یه کهم هه ست بوو له سه ر ده موچاوی ده رخت.

به ئامۆزاکه ی وت "ئه ها هاریتۆن پیته کان نازانیت، باوه ر به وجوودی ئەو گه مژه زه به لاهه ده که یته؟"

خاتوو کاسی به جدی پرسپاری کرد "هه ر ئەوهنده یه؟ یان ئەوه تا ساده یه: راست نییه؟ ئیستا دوو پرسپارم لێ کرد، هه ر جارێک سه یری کردم زۆر گه مژه بوو و تیی نه ده گه یشتم. دلنایم که زۆر به زهحمه تی تیی ده گه یشتم!"

لینتن پێکه نینه که ی دووباره کرده وه، به گالته جارپیه وه سه یری هاریتۆنی کرد، پێ ده چوو که له و ساته زۆر له مه سه له که نه ده گه یشت.

وتی "مه سه له که جگه له ته مبه لێ هیچ شتیکی تر نییه، وا نییه هاریتۆن؟ ئامۆزاکه م وا ده زانیت که تۆ گه مژه ی. ئەوه تا ئەزموونی ده ره نجامه کانی سووکایه تی "به ده ردی خوۆت ده لێی" دوور له کتیبانه. کاسرین سه رنجت داوه تی، سه یری شیوه زاره که ی بکه به هی یۆرکشایه ر ده چیت؟"

هاریتۆن زۆر ئاماده بوو که وه لām ی لیتن بداته وه، بۆیه به مۆره یه که وه وتی "بۆچی، شه یتان له کوۆی ئەمه ی به کار هیناوه. "خه ریک بوو زیاتر قسه بکات، به لām دوو نیوجه وانه که ده ستیان کرد به دهنگه دهنگ: منیش زۆر خوۆشحال بووم که کاسی دلێ خوۆش بوو.

لینتن به ورته وه وتی "کوا به کارهینانی شه یتان له و رسته یه؟ باوکم پێی وتی که هیچ وشه یه کی خراپ به ده متدا نه یهت، تۆش ناتوانی ده مت به بۆ وشه ی خراپ بکه یته وه. هه ول ده وهک پیاویکی ریک و به ئەده ب هه لسوکه وت بکه ی، ئیسا وا بکه!" هاریتۆن به تووره یی وتی "گه ر تۆ تۆزیک دهماری پیاوه تیت تیا بوایه ئەوا به یه ک ده قیقه له و ئه رزم ده کوتای، به لām داخه که م چی بکه م هه ر له کچان ده چیت!" ئەمه ی وت و رووی ناگری لێ ده باری! چونکه هه ستی بریندار ببوون، ئیتر گه ر قسه ی نه کردبا له بهر چاوی کاسی شه رمه زار ده بوو.

به رپێ هینکلێف وهک من سه یری گفتوگو یه که ی ده کرد، زه رده خه نه یه کی هاتی کاتی بینی هاریتۆن رویشته، دوا ی ئەوه یه کسه ر به رقه وه سه یری جووته که ی تری کرد،

که له نیو دهرگا که قسه یان دهکرد، کورکه که می که هوت کاتی باسی هه له و هه لسوکه و ته کانی هاریتونی دهکرد، ههروه ها رویشتنی هاریتونی به کالته و نوکته باس دهکرد، کاسیش خویشی به و قسانه دهات، بی نهوهی گوئی بداته نهوه سروشته خراپه یان که ناگاته نیو هیندهی هه لسوکه و تی هاریتونی. له خو مه وه رقم له لینتن بووه وه، ئیتر نهوه کاری باوکی بوو که نهوهنده کورکه که بی نرخ و هه رزان کردوه.

تا دوا ی نیوه رو له بانه کانی ویزه رینگ ماینه وه: نه متوانی خاتوو کاسی زووتر بگپرمه وه، به لام خو شبه ختانه سه رو که که م له ژورره که بی خو ی نه هاتبووه دهره وه، بو یه به و ماوه یه زوره ی ئیمه ی نه زانی که زیاتر له سی سه عاتمان پی چوو. کاتی چووینه وه مالی، زور خو ش حال بووم له سی فته تی نهوه خه لکانه ی بانه کان دوور که وتینه وه: به لام کاسرین درکی به وه کرد که من رقم لیان ده بیته وه.

کاسرین وتی "نه ها! ئیلن تو لایه نگیری باو کم ده که یه: ده زانم تو لای نهوه ده گریته، نه گینا تو نهوه چهند ساله منت ده سخه رو نه ده کرد و پیت ده وتم که لینتن له نزدیک ئیمه ده ژیت. من زور زور لیت تووره مه، هاوکاتیش زور که یف خو شم که ناتوانم بیخه مه رو! به لام ده بی زمانت دهر باره ی خالم بگریته، له بیرت نه چیت، خالی منه، دواتر قسه له گه ل باو کم ده که م له سه ر مشتمومر که یان."

دواتر دهستی به پاکردن کرد، تا من گرتمه وه و هه ولم دا قه ناعه تی به هه له کانی پی بینم. نهوه شه وه باسی سه ر دانه که ی بانه کانی نه کرد، چونکه به ریز ئیدگاری نه بینی. روژی دواتر، هه مووی له سه ره وه تا کو تایی گی راپه وه، من زور پیی تیکچووم، له گه ل نهوه شدا گرنگیم پی نه دا: پیم وابوو که فشاری ناموژگاریکردن و ناگه دار کردنه وه ی باوکی زور له هی من کاریگرتر ده بیت. به لام ئیدگار زور سلی له وه ده کرده وه که هو ی قایلکه ری بو بینیته وه تا پیوهندی له گه ل خه لکی بانه کانی ویزه رینگ به هیز نه کات، کاسرینیش هزی له هو ی باش بوو بو هه موو نهوه کو نتروله ی که ویسته خو شه کان یان له بار برد.

پاش سلایو به یانی، کاسرین دهنگی له نو ی رادا "باوکه! بلای دویتنی کیم بینی، کاتی چوو مه نیو به یاره کان، نه ها باوکه تو دهست پی کرد! تو کاریکی راستت

نه کردوه، وا نییه؟ بینم به لام گویم لی بگره، نهوه کاته ده زانی من چون به تو م زانی، ههروه ها ئیلینیش که لایه نگیری تو یه، و وا دهرده خات که به زه یی به مندا دیته وه، من هه میشه چاو م له ریگه بوو، هیواکانم به رده وام بوو، به لام هه رگیز لینتن نه گه راپه وه!"

به وردی باسی گه شته که ی و نه نجامه کانی کرد، ئیدگاریش، هه رچه نده چاوی هه ر له نه زر بوو و هیچ سهیری منی نه کرد، نوقه ی لیوه نه هات تا کاسی قسه کانی ته واو کرد. پاشان په لکیشی کرده لای خو ی، پرسیری لی کرد له وه ی ئایا ده زانی بوچی نهوه واقعیه ی لهو شار دووه ته وه که لینتن نزدیک ئیره ده ژیت؟ پرسیری لی کرد ئایا نهوه شار دهنه وه یه بو نه هیشتنی خویشی نهوه، بو نازاردانی نهوه بووه یان له به رزه وهندی نهودا بووه؟

کاسی وه لامی دایه وه "له بهر نهوه ی تو رقت له به ریز هیتکیف ده بیته وه."

هیتکیف وتی "کاسی، تو وا ده زانی من هه سته کانی خو م له هی تو له لا گرنگتره؟ نه خیر، له بهر نهوه نه بوو که من رقم له به ریز هیتکیف ده بیته وه، له بهر نهوه ی به ریز هیتکیف که یفی به من نایهت، نهوه پیاو یکی دوزه خییبه، خویشی له وه دیت که نهوه ی رقی لی ده بیته وه تیکو پیکی بشکینیت، گه ر بچوو کترین دهر فته تی پی بدن نهوا هه موومان له ناو ده بات. من ده مزانی که تو نه تده توانی ناشنایه تی له گه ل ناموژاکه ت په یدا بکه ی به بی نهوه ی پیوهندی له گه ل نهوه نه که یهت، ده شم زانی که له سه ر حیسانی من رقی له تو ده بیته وه، بو یه ته نیا له بهر به رزه وهندی تو، هیچی تر نا، بریارم دا که تو نابی دووباره چاوت به لینتن بکه ویت. نیازم وا بوو که تو توژیکی تر گوره تر بی نهوانهت بو باس بکه م، داوا ی لیبوور دنیش ده که م که دوام خست."

کاسرین قه ناعه تی به قسه کانی باوکی نه کرد و وتی "به لام به ریز هیتکیف پیاو یکی هیمن و له سه رخو بوو. نهوه شی لا دلگران نه بوو گه ر ئیمه یه کتری ببینن: پیمی وت هه رکاتیک پیم خو ش بیت ده توانم سه ر دانی نهوه ی بکه م، به مه رچی نهوه ی که به تو نه لیم چونکه تو مشتمومر ت له گه ل نهوه کردوه و لی خو ش نابیت چونکه خوشکی تو ئیزابیلای هی ناوه. تو ش لی خو ش نابیت، باوکه تو تاوانباری، هه موو شتیک خه تای تو یه: هیتکیف پی خو شه ئیمه ببین به هاو پیی یه کتر، به

که من چوومه ژوردهوه وهک تاوانبار کاغهز و پینووسهکهی شاردهوه، وهک نهوهی من نه مینیبیت.

وتم "کاسرین کهس نییه نهو نامهیهت بۆ ببات، ئیتر بشنووسی بۆ که لکه، وا مؤمه که شت دهکوژینمه وه."

پروناکی مؤمه کهم نه هیشت، هرکه مؤمه کهم کوژاندهوه شه قیک به دستم کهوت و وتی "نهی توورهی بۆ که لگ!" دووباره به جیم هیشت، به لام هر داینه هینا و مؤمه کهی هه لگیسارندهوه. نامه که ته واکرا و بهو که سه دا رهوان کرا که شیرری بۆ لادیکه ده هینا و دهر برد، به لام تا ماوهیهک من نهوهم نه زانی. چند ههفتهیهک تیپه پری، کاسی هیور بووه وه و هاته وه سه ره خوئی، هرچه نده خوئی له قهره بالغی ده دزیه وه و هه میسه له گوشهیهک داده نیشت، زور جاریش که لئی نزیک ده بوومه وه نهو کتیبه یی له بهرده می بوایه دایده خست، نازانم بۆچی ده یشاردهوه، منیش به وردی له لیواری کتیبه کهم دهروانی، به لام هیچ نه ده بینی. هر وه ها فیری نهوش ببوو که به یانیان زور زوو له خه وه لده ستا و ده هاته خواره وه له موبه قه که له نگه ری ده گرت، وهک بلایی چاوه پری گه یشتنی شتیکی ده کرد. چه که مبه یه کی بچوکی هه بوو له نیو کتیبخانه که، که چند ساعات لای ده مایه وه و کلله که شی زور به تایبه تی ته قهت ده کرد کاتی له کتیبخانه ده چووه ده ره وه.

پوژیکیان، کاتی سهیری چه که مبه یه کی کرد، من سه رنجم دایه که هه ندی نامه و چند پارچه ئالتوونیک له نیو کاغهز جوان پیچرا بوونه وه. ئیتر من که وتمه شک و گومان و حه زم کرد بزانه نهو شتانه چین. بۆیه بریارم دا نیو چه که مبه یه که بکو لمه وه تا بزانه کاسی ته مای چی هیه بهو گه نجینه یه. بۆیه که شه و دا هات، هرکه زانیم کاسی و باوکی له سه ره وه ته واکرا داکیرساون و ئیتر نایه نه خواره وه، چووم گه رام و هر زوو کلیایکم دۆزیه وه که به چه که مبه یه کی ده کرد. کرده مه وه و هه موو شته کانم پزانده نیو کو شم، هه موویانم برده ژورده کهی خو م تا به ته واکری تی یان بگه م. هرچه نده ته واکری یه قین نه بووم به لام گومانم هه بوو که نه مانه هه مووی پوژانه به نیردراو له لایه ن لینتن هیت کلیفه وه هاتوون: وه لامی نهو نامانه یی که بۆی نارده بوون. نزیکترین بهروار کورت و ئیحراج بوو، په یتا په یتا پوچوونه نیو نامه یی خو شه ویستی

و قسه ی هه لیت و په لیت، نه م قسانه به هی نووسه ره که ی نه ده چوون، به لام دیار بوو له نیو کتیبان له نه زموونی که سانی تره وه وه رگیرا بوون. هه ندیکیان زور کاریان لی کردم، ههستی زور به هیز و کاریگری تیا بوو، شیوازی نووسینی کورپکی قوتابخانه که بۆ خه یالی و خو شه ویسته که ی به کار هینا بیت واکرا. به لام زور به ی قسه کانی تر نازانم نهو قسانه قه ناعه تیان به کاسی کرده بوو، نهو هیان نازانم، به لام بۆ من قسه ی بۆ سوود و قور بوون. پاش نهوه یی که زورم لی خویندنه وه، له نیو ده سما لیک توندم گری دان و له لایه کم دانان، پاشان چه که مبه یه که م کلیل داوه. هر وه کو جار ان کاسی به یانی زوو له خه وه ستا و سه ردانی موبه قه که ی کرد: له دووره وه چاوه پری کرد تا چووه لای ده رگا که، کاتی کورپکی بچووک گه یشته لای ده رگا که کاسی قوتوویه که ی پر کرد له شیر و شتیکی خسته نیو گیرفانی چا که ته که ی، شتیکی شی له هه مان گیرفان ده ره ینا. به نیو باخچه که دا سوورامه وه، چاوه پری په یامنی ره که م کرد، کاتی پشتی ملیم گرت نکولی له خوئی ده کرد که هیچی نه کردووه، شیره که له نیوان هه ر دوو کماندا پزا، به لام توانیم نامه که له گیرفانی بیتنه ده ره وه، به تووره یی هه ره شه م لی کرد گه ره که سه ره نه چیتنه وه مالی، هر له وئی مامه وه سهیری کاسیم کرد که له خو شی و سو ز و نامه یی ئاموزا که ی بالی گرتبوو. نهو نامه یی که له کوره که م وه رگرتنه وه له ئاموزا که ی کاسی ساده تر و جوانتر بوو: زور جوان بوو، زور گه مزانه بوو. سه رم له قاند و چووم له خانووه که بیرم کرده وه. نهو پوژه که میک ته ر بوو نه ی توانی بچیتنه نیو پارکه که بۆ پیاسه کردن، پاش نهوه یی وانه ی به یانی خویند چووه لای چه که مبه یه کی پر له هیوا. باوکی له سه ر میزه که دانیش تبوو و ده ی خویندنه وه، منیش به مبه ست هه ندی کارم له سه ر په نجه ره که کرد گوایه پاکی ده که مه وه، به لام چاوه کانم به رده واکرا له سه ر کاسی بوو تا بزانه چی ده کات. هر رگیز بالنده یه ک نه گه رایه وه هیلانه که ی خوئی، که سهیری ناو چه که مبه یه کی کرد، شه لئا، ده می به ش کرده وه، نه یزانی چو ن هاوار بکات و بدات له زرمه یی گریان، وتی "نهو!" هه موو دلخو شییی که ی جارانی سفر کرایه وه. به ریز ئیدگار سه ری به رز کرده وه.

وتی "گوله کهم چی بوو، نازاری خو ت دا؟"

تو ن و نیگای ئیدگار کاسی دلنیا کرده وه که به چه که مبه یه کی نه زانیوه.

به دهم به شېبونه وه وتی "نه خیر باوکه! ئیلن، ئیلن، وهره سهروه نه خوشم!"
به گویم کرد و به دوایدا چوموه دهره وه.

ههرکه گهیشینه دهره وه، به کسهر وتی "ئیلن دهرانم تو نامه کانت بردووه. "له سهر
ئه ژنۆکانی کهوت کاتی به تهنیا بووین، وتی "ئه و نامانم بدهروه، ههرگیز جاریکی
تر شتی واکه! به باوکم مه لی. ئیلن خو به باوکمته وتوووه؟ دهرانم جاریکی
هه له م کردووه، به لام جاریکی تر واکه مه وه!"

به شیوازیکتی زور توند و رهق به دست ناماژم بو کرد ههستیتته سهر پی.

ئینجا وتم "خاتوو کاسرین، دیاره تو به گوپی کهس ناکهیت و زور کهله رهقی: زور
عهیبه بو ئه و نامانه! له کاتی پشووتدا خووت به شتی ئاوا قور خه ریک ده کهی،
باشه بوچی چاپیان ناکهیت، ها؟ هیشتا نیشانی باوکتتم نه داوه، به لام تو ههر
ئاگاشت لی نابیت کاتی هه موو شتیکی نیشان ددهم و بو باس ده کهم، وانه زانی که
من نهینیه گه مژهکانی تو دپاریزم. عهیبه له بوت! ده بوایه ههرگیز تو ئه و شته هیچ
و پووچانه نه نووسی: من له وه دلنیام که لینتن له سه ره تادا بیرى له و شتانه
نه ده کرده وه.

کاسی خه ریک بوو دل شه ق بات، به هه نسکه وه وتی "وام نه کرد! وام نه کرد! بیرم
له خو شو یستنی ئه و نه کرده وه تا ..."

زور به سووکایه تی پیکردنه وه هاوارم لی هه ستا "خو شو یستن! ئه ها خو شو یستن!
ئایا که ست دیوه قه ت گوپی له شتیکی ئاوا بیت؟! باشه ده کری من ئاشه وانه که مانم
خو ش بویت که سالی یه ک جار دیت بو ئیره و دانه ویله مان لی ده کریت. به راستی
خو شو یستنه کی جوانه! به هه مووی دوو جار لینتنت بینوه، به هه موو ژیانته ده کاته
چوار سه عات! ئیستا جاریکی زور منالانه ده کهیت. من به و نامانوه ده چمه
کتیبخانه، ئه و کاته دهرانین باوکت بو ئه و جو ره خو شه ویستییه ده لی چی."

له پرا پری دایه نامه به نرخه کان، به لام من توند له سهر سه ری خو م پاراستمن،
پاشان دهستی به پارانه وه کرد که من هه رشتیک له و نامانه بکه م به س نیشانی
باوکی نه دهم، گو تی بیان سووتینه. دیمه نیکتی هه بوو تهنیا بو پیکه نین ده شیا، هه رچی
لووتبه رزی کچانه ی هه بوو بو ئه و نامانه ی دانابوو، پاش ماوه یه کی زور وه ستام و لیم

پرسی "گه رازی بم به وه ی بیان سووتینم، به لینم پی دده ی که جاریکی نه نامه یه که،
کتی بیک ره وان بکه یت و نه نامه یه کیش وهر بگریت، (چونکه دهرانم که کتی بیشت بو
ناردووه) نه ده سکه قر و ئه لقه و کهل و په لی یاری کردن؟"
شانازییه که ی زال بوو به سه ر شه رمه که ی، وتی "تیمه که لوپه لی یاری کردن بو
یه کتری نانیرین."

وتم "خانم هیچ شتیکی؟ ئیستا پیت ده لیم، و ئیستا ده چم به باوکت ده لیم."

کراسه که ی گرتم و هاواری لی هه ستا "ئیلن، به لین ددهم! ، هه ر ئیستا بیانهاوه
ناو ئاگر، هه ر ئیستا، هه ر ئیستا!"

به لام کاتی چووم شوینیک بدۆزمه وه بو سووتاندنی نامه کان، که که زور به نازار
و داماو ده هاته پیش چاوم. زور گونا ه بوو، چاوی له وه بوو که نامه یه که یان دووان
به یلیمه وه. دهنگی زور به غه ربیی رادا "ئیلن، یه ک یان دووان هه ر بو خاتری لینتن
هه لیان ده گرم!"

ده سماله که م کرده وه، له سووچیکی ئاگردانه که وه، یه که به یه که ده ستم کرد به
فریدانی نامه کان بو نیو ئاگردانه که."

کاسی وتی "هه ی درنده، یه کیکیانم هه ر ده وئ!" دهستی بو نیو ئاگره که دریز کرد
و له سه ر حیسابی په نجهکانی نامه یه کی نیمچه سووتاوی ده رهینا.

وه لام دایه وه "زور باشه، هه ندیکیان هه لده گرم تا نیشانی باوکتیان بدهم!" له
سووتاندنی نامه کان وه ستام و ئه وه ی مایه وه خستمه وه نیو ده سماله که و به ره و
دهرگا که هه نگاوم نا.

کاسی یه کسه ر ئه وه ی له ناو دهستی بوو فری دایه نیو بلایسه ی ئاگره که و پی می
وت که قوربانیه کان ته واو بکه م. هه موو نامه کانم سووتاند، خو له می شه که م له ژیر
خه لوزه کان شارده وه. کاسی به بیده نگی، به هه سستیکی زامداره وه ورده ورده، خش
خش چووو ژوو ره تاییه تییه که ی. چوومه خواره وه تا به سه روکم بلیم که ئه و تو زه
نه خو شیه ی که که ی هه بیوو نه ما، ئیستا واکه میک پال که وتوووه بو تهنروستی
باشه. ئیتر کاسرین نانی نه ده خوارد، به لام بو چا خو اردنه وه ده رده که وت، ره نگ
زهد، چاوهکانی وه ک گو می خوین سوور ببوون، به ته واوی نو قمی خه م ببوو. به یانی

داهاتوو، وهلامی نامه کهم داوه لهسهه پارچه کاغه زیک، نووسیم "سهروک هیتکلیم داوای کردوو هیچی تر نامه بق خاتوو کاسی رهوانه نه کریت، چونکه کاسی وهریان ناگریت. "ئیتتر به دواوه کورپه بچووکه که به گیرفانی بهتالهوه دهات.

بهشی بیست و دوو

هاوین بهرهو کووتایی چوو، سهههتای پاییز داهات: جهژنی میخاییلی پیروژ بوو، بهلام دوورینهوهی ئهه ساله دوا کهوت، تا ئهه کاتهش بهشیکی زهوییهکانمان پاک نهکرا بوونهوه. ئیدگار و کچهکهی زورجار به نیو شته پیگهیشتووهدکاندا دهچوون، تا دهمهو ئیواران نهدههاتنهوه، ئهه ئیواریه زور سارد و وشک بوو، ئیدگار زور به خراپی سهرمای بوو، ئهه ساردییه وشکه زور کاری له سییهکانی کرد، تهواوی زستان تهندروستی تهواو نهبوو و له ژووری نههاته دهرهوه، نهخوشیهکهی نزیکهی بی پچران بوو.

کاسی داماو لهه خووشهویستییهی زور ترسا، ههه لهه ساتهی لی قهدهغه کرا خهبارتر و گیتتر بوو، باوکیشی سوور بوو لهسهه ئهوهی که کهمتر بخوینیتتهوه و راهینانی زیاتر بکات. هیچی تر وهک جاران زور لهگهه باوکی هاوری نهبوو، بهپیی توانا نههکهکانی وهک من قورستر بوون: بهدیلیکی نالیهاتوو بوو، چونکه من دهمتوانی تهنیا دوو یان سی سهعات بی کار بم، چونکه کارم ئیجگار زور بوو، نهدهتوانی به دوایدا بچم، بویه زور کهمتریش دههاته لای من.

له دواوی نیوههرویهکی کووتایی مانگی ده، یان سهههتای مانگی یانزه، دوا نیوههرویهکی به ئاو و نوئی بوو، درهخت و پیگه و بانهکان شیدار بوون، گهلاکان وشک بوون، ئاسمانی شین و ساردیش به ههه ور نیمچه داپوشرابوو - ئالایهکی خو له میشی تاریک لای روژئاوا دهلهرییهوه، کهش و ههواکه بارانی پیوه بوو - داوام له کاسی کرد هیچی تر پیاسه نهکات چونکه دلنیا بووم که باران دهباریت. بهلام قسههکهی

منی پەت کردەو، بە دلگراڻی پالتۆکەیی بە سەرە خۆیدا هەلکێشا، چەترەکەیی منی برد تا لەگەڵی بچم پیاسە بکەین لە خوارووی پارکەکە: بە گشتی پیاسەبەکی بێ خولق بوو، زۆر جار وا دەبوو گەر بەرێز ئیدگار لە ئاسایی خۆی خراپتر بوابە، شتیک هەرگیز لە دانپیانانەکەیی نەزانرا، بەلام مەزەندەیی من و ئەوی دەکرد لە بێدەنگییە زیادەکەیی و خەمباری سەر و فەسالی. بە خەمباری بەردەوام بوو: ئیستا وەک جارێک رای نەدەکرد و هەراو هۆسەیی نەدەکرد، هەرچەندە بایە ساردەکە پەنگە وای لێ کردبێت کە پێشبرکێ نەکات. هەر وەها زۆر جار سەرنجم دەدا کە دەستیکی بەرز دەکردەو و شتێکی بە سەر پوومەتی دادینا. سەیریکی ئەو ناوهم کرد تا لە بیرکردنەوهکانی بگەم. لە لایەکی رینگەکە کە گۆلی سووری بەرز، لیوارێکی رەق و دار بەپوو بوو، کە رەگەکانیان نیووی لە دەرەو بوو، خۆلەکە زۆر نەرم بوو، بایەکی توندی ئاسۆیی هەلکرد. لە هاویندا خاتوو کاسرین حەزی دەکرد بە تەنیا بە نێو ئەو پەزانەدا پروات، لەسەر لقی دارەکان دانیشیت، ئەو لقانەیی کە بیست پێی لە ئەرزەو بەرز بوون، منیش لەگەڵ خێراییی و سووکایەتیەکی ئەو، دلە منالانەکەیی، هەموو جارێ لەو جۆرە بەرزایییە دەمەینایە خوارەو، بەلام دەیزانی کە هیچ پێویست ناکات زیاتر برۆیتە سەرەو. لە نانی ئیوارەو تا کاتی چا خواردنەو لەسەر بێشکە نەخشینراوەکەیی پال دەکەوت، جگە لە چرینی گۆرانییە کۆنەکان هیچی تری نەدەکرد، وەک من لە کاتی کارکردندا هەمان ئەو گۆرانییانەم دەوتەو، هەمان ئەو گۆرانییانەم دەوت کاتی لە بالندەکانم دەروانی، کاتی دەچوومە لای کریچیەکانمان، ساقەسوورەکانم نان دەدا تا بالیان دەگرت: یانیش ئەوەتا کاتی هیلانەم بۆ دروست دەکردن، نیمچە خەون و نیمچە بیرکردنەو، زۆر دلخۆشتر بوون لەوەی کە وشە دەری دەبریت.

دەنگم دا "خانم، سەیرکە!" بە دەست ئامازەم بۆ گۆشەبەکی ژێر رەگەکانی دارێکی لوولم کرد. وتم "لێرە هیشتا زستان نەهاتوو. ئەها گۆلیکی بچووک لەوێیە، ئەمە دواھەمین خۆنچەیی ئەو گۆلانەییە کە لە مانگی تەمووزدا بە دەستە سەریان دەردەھینا. دەتوانی بچێ سەری و لێی کەرەو تا بە باوکتی نیشان بەدە؟" کاسی دەمێک لە گۆلەکە راما، پاشان وەلامی دایەو "نەخیر، دەستی لێ نادەم: ئەها ئەم

گۆلەش خەمبار دیارە، وانییە ئیلن؟"

وتم "بەلێ، وەک تۆ لە برسانا هیزی لێ براو و پوومەتەکانی خۆینیان تیا نەماو، وەرە با دەستمان لە ناو دەستی یەکتەر بنیین و پیکەو رابکەین. تۆ زۆر هیواش رادەکەیت، دەتوانم لەگەڵ تۆ رابکەم."

وەلامی دایەو و وتی نەخیر. ئیتر لەسەر پارچە چیمەنیک دانیشت. هەموو دار و درەخت و گۆل و سەوزایی ئەو ناو لەگەڵ ئەو دەستیان کرد بە گریان. کاسی دەستەکانی بەرز کردەو و بە پووی وەنا.

لێی نزیک بوومەو و دەستم خستە سەر شانەکانی، لێم پرسی "خۆشەویستەکەم، کاسرین بۆچی دەگریت؟ تەنیا بۆ ئەو دەگریت کە باوکت نەخۆش کەوتوو، دەبێ تۆ سوپاسگوزار بیت چونکە هەر نەخۆشییە و هیچی دیکەیی خراپتر نییە."
پاش ئەم قسەبەم فرمیسکەکانی چرتر بوون، هەناسەیی لە بەر هەنسکدان لێبرا بوو.

کاسی وتی "ئۆ، شتیک لەو خراپتر دەبیت. باشە من چی بکەم کاتی تۆ و باوکم بەجیم بیلن، من هەر تەنیا خۆم؟ ئیلن ناتوانم قسەکانی تۆ لە بیر بکەم، هەمیشە لە گۆیمدا دەزینگیئەو. ئەو کاتەیی تۆ و باوکم دەمرن، ژیان چەند دەگۆریت، جیھان چەندە ترسناک دەبیت."

وەلام داو "کەس نازانیت کەیی دەمریت، کێ نالی تۆ پیش ئیمە نامریت. بەلام کارێکی هەلە دەکەین گەر بیر لە شتی خراپ بکەینەو. هەموومان هیوای ئەو دەخووزین کە کەسمان جارێ وەها زوو نەمرین، هیشتا زۆرمان ماو: ئیدگار گەنجە و من بەهیزم ئیستا گەشتووومەتە چل و پینج سالی. دایکم تا تەمەنی هەشتا سالی ژیا، پاشان مردن بۆ خۆی بردیەو. خاتوون وا دابنی من و باوکت تا تەمەنی شەست سالی ئەم ژیانە رادەکیشین، پاش ئەو کاتەش هەر زۆرمان دەمیتیت. بۆیە کارێکی شیتانەییە بیست سال پیش ئەو هیکیک بمریت شین و رۆرۆی بۆ بکەیت.

سەری هەلبێری و چاوی لە دلدانەووی زیاتر بوو، وتی "بەلام پوورە ئیزابیللا لە باوکم زۆر گەنجتر بوو."

وەلام داو "پوورە ئیزابیللا من و تۆی نەبوو چاودێری بکەین. وەک باوکت

خۆشحال نەبوو: ھىچى نەمابوو بۆى بژىت. ئەوھى لەسەر تۆيە بىكەيت، دلى باوكت خۆش بکەيت، بىر لەو بکەيتەوھە كە ھىشتا زىندووھ، ھەمىشە بە دلخۆشى برۆ بەر چاوى، ئەو دلى خۆش دەبىت تۆ بە كەيفخۆشى بىبىت. لەسەر ھىچ بابەتتەك خەمى مەدەرئى: كاسى ئاگەدارى بە! من ناتوانم كارى لى بکەم بەلام تۆ گەر بى ھەست و درىدە بىت لەگەلى ئەوا دەيكوزىت، تۆ نابى ئەوھندە باسى كورى كابرايەك بکەيت كە گەر ئىستا لە گۆرەكەى بىت باوكت چاك دەبىتەوھ. بۆيە پىم باشە بچىتە لای و پى بلى كە تۆ وازت لە لىنتن ھىناوھ، ئەو دلى زۆر پى خۆش دەبىت.

ھاوھلەكەم وھلامى دايەوھ "من ئىستا لەسەر ئەم زەويىە بىر لە ھىچ شتتەكى تر ناكەمەوھ جگە لە نەخۆشى باوكم. ھىچ شتتەك لەگەل باوكم بەراورد ناكەم تەنيا خەمى گيانى ئەومە. بۆيە ھەرگىز، ھەرگىز، ھەرگىز قسەيەك ناكەم ئەو خەمى پى بخوات. ئىلن لە خۆم خۆشتر دەوئىت، من بە ھۆى ئەوھ دەزانم: كە من لە پاش ئەو نەژىم چونكە ژيانم بە بى باوكم دەبىتە دۆزەخ: ئەمەش ئەوھ دەسەلەننىت كە لە خۆم خۆشتر دەوئىت."

وھلامى داوھ "قسەكانت زۆر باشە. بەلام پىويستىيان بە كار ھەيە بۆ سەلماندى، پاش ئەوھى كە چاك دەبىتەوھ، ئەو قسانەى ئىستا لە ئەنجامى ترسەوھ دەكەيت ئەو كات لە بىرت نەچىت."

كاتى بە رىگەوھ قسەمان دەكرد، لە دەرگاگە نزىك بووینەوھ كە لەسەر رىگەكەدا كرابووھوھ، خانمە گەنجەكەى من، دووبارە چۆوھ بەر تىشكى خۆر، سەرکەوت و لە شوئىنەك لەسەر دىوارەكە دانىشت، شوئىنەكەمان سىبەرى دار تارىكى كردبوو. ميوھەكانى خواروھ نەمابوون، بەلام تەنيا بالندەكان دەيانتوانى بگەنە ميوھەكانى سەر سەرەوھى دارەكان. جگە لەو شوئىنەى كاسى كە ھىشتا ميوھى پىوھ مابوو. كاتى دەستى درىژ كرد بۆ لىكردنەوھى ميوھەكان، كلاًوھكەى كەوتە خواروھ، كاتىكەش دەرگاگە داخرا ھاتە خواروھ بۆ كلاًوھكەى. پىم وت كە ئاگەدارى خۆى بىت، بەر نەبىتەوھ، ھاتە خواروھ و ون بوو. بەلام گەرانەوھ مەسەلەيەكى ئاوا ئاسان نەبوو: چونكە بەردەكان لووس بوون، خلىسكان بە سەرياندا زۆر ئاسان بوو، شا تووھەكان نەياندەتوانى يارمەتى بەدەن. منىش وھك گەمژەكان ئەوھم لە بىر نەبوو تا كاسى

پىكەنى و ھاوارى كرد "ئىلن دەبى بچى كلىلەكە بەئىنى، ئەگىنا دەبى بەوئىدا پرا بکەم. ناتوانم لەم لايەوھ بىمە خوارەوھ!"

وھلامى داوھ "لە شوئىنى خۆت بىمىنەوھ، تۆيە كلىلەكەم لە ناو گىرفانمە: وابزانم دەتوانم بىكەمەوھ، ئەگەر نا من بەو لايدا دەچم."

كاسرىن دای لە تریقەى خۆشى بە ھۆى سەماكردن لە بەر دەم دەرگاگە، كاتى من سەرقالى كلىلە گەرەكان بووم. دواھەمىن كلىلم تاقى كردەوھ، ئەويش بە دەرگاگەى نەكرد، بۆيە پىم وت كە دووبارە لەوئى بىمىنەتەوھ، دەبوايە زۆر بە خىرايى بچمەوھ مالى. دەنگى نالەى ئەسپىك منى لە پاكردن و كاسى لە سەماكردن وەستاند.

بە چرپەيەكەوھ وتم "ئەوھ كىيە؟"

كاسى زۆر بە نىگەرانىيەوھ وتى "ئىلن خۆزگە دەتوانى دەرگاگە بکەيتەوھ."

دەنگىكى قوول بانگى كرد، پى دەچوو دەنگى ئەسپ سوارەكە بوو "ھىتى خاتوو كاسرىن! خۆشحال بە بىبىنت. بوەستە مەچووھ ژوورەوھ، چونكە دەمەوئى قسەت لەگەل بکەم."

كاسرىن وھلامى دايەوھ "بەرئىز ھىتكلىف قسەت لەگەل ناكەم. باوكم دەلى تۆ پىاوئىكى خراپى، تۆ رقت لە ھەردووكمان دەبىتەوھ، ئىلنىش ھەمان قسە دەكات."

خۆ ئەوھ ھىتكلىف خۆى بوو، وتى "ئەم قسەيە ھىچ نىيە، من داوايەكى لەوھ گەرەترم لە تۆ ھەيە. من رقم لە كورەكەم نابىتەوھ، پىم وايە ھاتنىشم سەبارەت بە كورەكەمە. بەلى تۆ مافى خۆتە قسە نەكەيت. ئەوھ دوو سى مانگە، تۆ بۆ لىنتن نامە نانووسى؟ گالته بە خۆشەويستى دەكەيت، وانىيە؟ ئىوھ ھەردووكتان شاينى ھەموو شتتەكن! بە تايبەتى تۆ كە گەرەترى و ھەست بە مردنى خۆشەويستەكەت ناكەيت. نامەكانى تۆم بە دەست گەيشت، گەر خۆت ون بکەيت ئەوا نامەكان بۆ باوكت دەنرىم. وابزانم لە ترسان وازت لە كورەكەم ھىناوھ، وانىيە؟ باشە ئەى لىنتن گوناھى چىيە؟ ئەو كەوتبووھ داوى خۆشەويستىيەكى راستەقىنە، تۆ ئاوا بە ئاسانى دلى دەشكىنى: دلشكاندنىكى راستەقىنە، نەك ھەر بە قسە، بەلكو وا دلى لەت لەت بووھ. ھەرچەندە ھارىتۆن ئەوھ ماوھى شەشە ھەفتەيە دلخۆشى دەداتەوھ، منىش پىوھرى زۆر جدىم بەكار ھىناوھ، ھەولم داوھ بە ترس لەو دەمارگىرىيەى دەرېھىنم، رۆژ بە

رۆژ خراپتر دەبیت، پێش ئەوەی هاوین دابیت دەمریت، گەر تۆ نەگەر پێتەوه لای!"
منیش لە ژوورەوه دەنگم رادا "چۆن بەم شـیـوـهـیـه دلت دی درۆ لەگەڵ ئەو منالە
بکەیت؟ دوعا بکە و بە ئەسپەکەت بگەرێت! بە چ روویک هاتووی بۆ ئێرە؟ خاتوو
کاسی، بە بەردیک دەرگاکی دادەخەم: بەو قەسە قۆرانە باوەر مەکە، تۆ هەر بۆ خۆت
بیر بکەرەوه کە مەحالە یەکیک بمریت بۆ خۆشەویستی یەکیک کە نەیبینیوه،
بێگانەیه."

دێندە و نیاز خراپەکە وتی "دیاره من ئاگەداری ئەو نیمی خەلکی خراپ و تیکدەر
هەیه. خانم دین، هەمی بەرپیز، من کەیفم بە تۆ دی، بەلام کەیفم بە دوو روویبەکەت
نای. ئەمجارە بە دەنگی بەرز وتی "ئەمی تۆ چۆن درۆ دەکەیی کە من رقم لەو منالە
داماوه دەبیتەوه؟ ئەو هەموو چیرۆکە ترسناکانەت بۆ هەلبەستوووه و منت لی
کردوووتە دێوەزمە؟ کاسرین لینتن (ناویکە من گەرم دەکاتەوه)، کچە جوانەکەمی من،
من تەواوی ئەم هەفتەیه لە مالاوه دەبم، برۆ لای لینتن و لە دەمی خۆی راستییەکە
ببیسستە: وا بکە، خۆشەویستی تۆیه! تەنیا بێنە بەرچاوت باوکت لە شوینی من
دابنی، لینتنیش لە شوینی خۆت، ئەو کاتە بزانه چەند ناخۆشە کە رەتی داوايەکت
بکریتەوه، چەند خۆشە خۆشەویستەکەت بێتە لات تەنیا بە یەک قەسە دلخۆشت
بکات. سوپندت بۆ دەخۆم کە لینتن دەمریت، کەسمان ناتوانین پزگاری بکەین، تەنیا
تۆ دەتوانی، تەنیا تۆ دەتوانی گیانی مروۆفیک، خۆشەویستەکەت لە مردن پزگار
بکەیت!"

دەرگاکی کلیل دا و هاتمه دەرەوه.

هیتکلێف بە توورەهیی سەیری منی کرد و دووبارەیی کردەوه "سوپند دەخۆم لینتن
دەمریت. خەم و ناویمیدی مردنەکەمی خیراتر دەکەن. نیلی گەر نەهیلی کاسی بچیتە
لای، دەتوانی خۆت بە پێیان بچی. بەلام من تا هەفتەیهکی تر ئەو کاتانە ناگەرێتەوه،
پێم وایە کە سەرۆکەکەت رینگە لەو ناگریت سەردانی ئامۆزاکەمی بکات!"

بە کاسیم وت "وەرە ژوورەوه". قۆلیم گرت و بە زۆری رامکیشا ژوورەوه، چونکە
لەنگەری گرتبوو بە چاویکی توورەبوونەوه سەیری قەسەکەرەکەمی دەکرد، نەیدەزانی
چۆن تەلەکەبازییەکەمی دەربریت."

ئەسپەکەمی بۆ پێشەوه تاودا و خۆی چەماندەوه و وتی "خاتوو کاسرین، سوپند بە
تۆ دەخۆم، ئۆقەرەم نەماوه لەگەڵ لینتن و هاریتۆن و جوژیف. سوپند دەخۆم کە لینتن
لەسەر لیواری مەرگە. باشترین چارەسەر و باشترین داو دەرمان بەزەیی و
خۆشەویستی و وشە خۆشەکانی تۆیه. بە دێندایەتی خاتوو دین لەگەڵ مەکە، بە
بەزەیی خۆت لەگەڵ مەکە، هیمەتیک بکە، بە دل نەرمی خۆت هەولە چاوت بە لینتن
بکەویت. شەو و رۆژ خەونت پێوه دەبیت، قەناعەتی بەوه نایەت کە تۆ رقت لی
دەبیتەوه، لەو ساتەوهی تۆ نامەمی بۆ نانیریت، ناچیتە ئەقلی کە تۆ وازت لی هیناوه."

دەرگاکی داخست، بەردیکم خستە بەردەم قفلە شلەکە بۆ ئەوەی بەری بگریت،
چەترەکەم والا کرد و کاسیم خستە ژێر ئەوای چەترەکە: چونکە باران بەسەر لق و
پۆپەکانیشدا دەهاتە خوارەوه، باران پێی وتین هیچی تر خۆتان داوا مەخەن. ئەوەندە
بە پەلە بووین هیچی تر نەمانتوانی لای هیتکلێف بمانیننەوه، کاتی بەرەو مال رۆ
کەوتین، هەستم بەوه کرد کە دلی کاسی ئیستا دوو هیندەمی پێشتر تاریک و بە
خەمتر بوو. هەموو جەستەمی خەمبار بوو، بە خۆدی کاسی نەدەچوو: ئەوەی لە دەمی
هیتکلێفی گۆی لی بوو هەمووی بە راست دەزانی، بێرگە بە بێرگە حیسابی بۆ دەکرد.

سەرۆک (ئیدگار) بۆ پشوووان چوو بوو ژوورەکەمی خۆی کاتی ئیمە هاتینە
ژوورەوه. کاسی خۆی بۆ ژووری باوکی دزییەوه بۆ ئەوەی لە تەندروستی بپرسیت،
کەچی باوکی نووستبوو. لە ژووری باوکی هاتە دەرەوه، داوا لی کردم لە کتیبخانە
لەگەلی دانیشم. پێکەوه چایەکمان خوارەوه، پاشان لەسەر مافوورەکە پالکەوت،
پێی وتم کە قەسە نەکەم، چونکە زۆر نیکەران بوو، دلی پر ببوو. کتیبیکم هینا، خۆم
خەریکی خۆیندەوه کرد. هەرکە بە منی وت قەسە نەکەم، دەستی کرد بە گریانیکی
بێدەنگ: ئیستا ئاواتەکەمی بە دیار کەوت. بەلام من کەمیک ئازارم دا بەوهی کە بیر لە
قەسە هەلیت و پەلیتەکانی بەرپیز هیتکلێف نەکاتەوه، وەک بلایی من زۆر دلنیا بووم
لەوهی کە بە گویم دەکات. وەلی ئەفسوس! ئەو بەهرەیهم نەبوو لە هیتکلێف زیاتر
کاری تی بکەم: هەر چەندی هینام و بردم، هەر قەسەمی هیتکلێف دەبخوارد.

کاسی وەلامی دایەوه "ئیلن، لەوانەیه تۆ راست بکەیت، بەلام تاوهکو نەزانم ویزدانم
ئاسوو دەناییت. هەرەها دەبی بە لینتن بلیم کە من هیچ گوناھم نییە نامەمی بۆ

نانووسم، قهناعهتی پی بکهه که من ناگۆریم.

تووره بوون و نارهازاییهکان چ سوودیکیان هیه دژی بهرائهته گه مژهکهی ئەو کچه؟ ئەو شهوه لیک جیا بووینهوه - دوژمنکارانه، بهلام رۆژی دواتر منی لهگهڵ خۆی برده سهر ریگهی بانهکانی ویزهرینگ، بردمیله لای ئەسپه گهنجهکه. نهمتوانی بهرگهی ئەوه بگرم سهیری خه مبارییهکهی بکهه: نهمتوانی به رهنگ زهردی و په شوکاوی و چاو سوورییهوه بیبینم: بۆیه له دلّوه ئاواته خواز بووم که کاتی لینتن پيشوازی له ئیمه دهکات ئەوه بسهلمینیت که چۆنییهتی ئەو چیرۆکه چۆن بوو، خۆی واقیعهکه مان پی بلّیت.

بهشی بیست و سی

بارانی شهو بهیانییهکی شیدار و تهری دروست کرد - نیمچه کرپوه و نیمچه دهپرووشکاند - جوگهله کاتییهکان ریگهکهی ئیمهیان کرد به دوو لهتهوه - خۆل و لیتهی زهوییهکانی سهروویان بۆ خوار رادهمالی. قاچهکانم به تهواوی تهه ببوون، تووره و پهست ببووم، ئەو حالته دهروونییهم دهشیا بۆ رهتکردنهوهی ئەو شتانه. به ریگهی موبهقهکه چووینه ناو کیلگهکه، بۆ ئەوهی دلیا بین لهوهی که بهریز هیتکلیف لهوئ نییه: چونکه زۆر باوهرم به قسهکانی نهبوو.

جوژیف به تهنیا لای ئاگره بلّیسه دارهکه دانیشتبوو، بوتلیک بیره لهسه مێزهکهی نزیک ئەو دانرابوو، مێزهکه پر بوو له پارچه کیچ و شیرینی، دار جگهره رهشهکهی له دهمی بوو. کاسرین رای کرده لای ئاگردانهکه بۆ ئەوهی خۆی گهرم بکاتهوه. یهکهه جار پرسیم تا بزانه سهروک لهوئیه یان نا؟ پرسیارهکهه بۆ ماوهیهکی زۆر له ههوادا بی وهلام قهتیس مایهوه، وامزانی که پیاوه پیرهکه کهر بووه، بۆیه ئەمجاره به دهنگیکی بهرزتر پرسیارهکهه دووباره کردهوه.

پرخهیهکی لیوه هات، یان ئەوهتا به لووتی هاواری لی ههستا "نهخیر، نهخیر! نهخیر! برۆن، لهو شوئینهی لیوهی هاتوون برۆنهوه ئەوی."

دهنگیکی هاروهیج بانگی جوژیفی کرد "جوژیف!" هاوکات له ژوورهکهشدا به منی وت "ئوه چهند جار پیت رابگهیهنم؟ ئیستا تهنیا چهند خۆله می شیکسی سوور ماونهتهوه. جوژیف! ههه ئیستا وهه."

پیاوه پیرهکه به ههناسهی بۆگهنهوه، نیگایهکی درندانهی به ئاراستهه دهنگه

هاروھيجەكە رادا، رايگەياندا كە بۇ ئەم جۆرە داوايە گوپى پىوھ نىيە. پاسەوانى خانووھەكە و ھاريتۆن ديار نەبوون، يەككىيان چووبووھ سەر كاروبارى رۆژانە، ئەوھەكى تريان لەسەر كارى خوئى بوو. ئىمە تۆنى لينتنمان ناسىيەوھ و چوويەنە ژوورەكەى.

كوپرەكە وايزانى جۆزيفە، وتى "ئۆھ، خۆزگە لە كووخەكە دەمردى، لە برسان دەمردى!"

وھستا و ھۆپەكى لە ھەلەكەى خوئى كرد: ئامۆزاکەى راي كرده لاي.

لينتن سەرى لەسەر قوئى كورسىيە گەرەكە بەرز كردهوھ، وتى "خاتوو كاسرين، ئەوھ تۆى؟ نا نا ماچم مەكە: ھەناسەى من وەرەگى. خۆشەويستەكەم! باوكم وتى كە تۆ دىيت بۇ لام" پاش ئەوھى كاسى توند لە باوھشى خوئى گرت، لينتن روحي بە بەردا ھاتەوھ و وتى "تكا دەكەم، دەرگاگە داخەن، لەسەر پشتى بە جىتان ھىشتووھ، ئەو مروؤفە ناكەس بەچانەش خەلووز ناھىتن بۇ ئاگرەكە. ئىرە زۆر سارده!"

چووم بۇ خۆم ھەندى خەلووزم ھىنا و ئاگرەكەم خۆش كردهوھ، بەلام كوؤكەيەكى زۆر خراپى لى بوو، زۆر بى ھىز و نەخۆش بوو، بۆيە لە بەر ئەو نەمتوانى ھىچ بلّيم.

كاتى ئەبرۆكانى تۆزى ھەسانەوھ، كاسرين بە منگەوھ وتى "لينتن خۆشچالى بە بينىنى من؟ چىم پى دەكرىت بۆت جىبەجى بگەم؟"

لينتن پرسى "بۆچى پىشتەر نەدەھاتىە لاي من؟ دەبوايە لە برى نامە نووسىن بەھاتايە لاي من. لە نووسىنى ئەو نامە درىژانە زۆر ماندوو بووم. ماوھەيەكى زۆرە قسەم لەگەل تۆ نەكردووھ. ئىستاش بەرگەى قسەكردن و ھىچ شتىكم نەماوھ. نازانم زىلا لە كوئىيە! دەتوانى لەباتى من بچىە نىو موبەقەكە و بزانه لەوئىيە؟"

من بۇ خزمەتەكەى ترم ھىچ سوپاسىكم وەرەنەگرت، بۆيە ھەزەم نەكرد بە قسەى ئەو لەو سەر بۇ ئەو سەر رابكەم. وھلامم داوھ "كەس لەوئى نىيە، تەنيا جۆزيف نەبىت."

رووى وەرگىرا و وتى "دەمەوئى تۆزى ئاو بخۆمەوھ، زۆر تىنومە. لەوھتەى باوكم رۆيشتووھ زىلا ھەمىشە سەرىكى لە گىمەرتۆنە: ئاي كە نەگبەت و ناچىزە! ناچار بووم بۇ ئىرە بىمە خواروھ - كاتى لە سەرەوھ بووم كەس گوپى لە دەنگم نەدەبوو."

بۇ ئەوھى بزائم كاسرين چى دەلئىت، لىم پرسى "ئاي باوكت، سەرۆك ھىتكلىف لەگەلت باشە و سۆزى بۇ تۆ ھەيە؟"

لينتن ھاواری لى ھەستا "سۆز و خۆشەويستى؟ ئەوانى لە من خۆشتر دەوئىت. ئەو بى ئەمەكانەى لە من زياتر دەوئىت! خاتوو كاسرين دەزانى كە ھاريتۆنى درندە ھەمىشە پىم پى دەكەنئىت! رقم لى دەبىتەوھ، رقم لە ھەموويان دەبىتەوھ: ئەوانە مروؤفى بى ھەست و درندەن."

كاسى دەستى كرد بە گەران بە دواى ھەندى ئاودا، لە نىو كەوھنتەرەكە سوراحىەكى ھىنا دەرەوھ، پرى كرد لە ئاو و ھىناى. لينتن پى وت كە تۆزى شەراپى سەر ئەو مېزە بكاتە ناوى، قومىكى ھەلدا و كەمىك ھىور بووھ، وتى كە كاسى زۆر بە زەبىيە.

كاسى بزەيەكى ھاتى و پى داگرت لەسەر پرسىارەكەى پىشوو، دووبارە پرسى "باشە تۆ بە بينىنى من خۆشچالى؟"

لينتن وھلامى دايەوھ "بەلى زۆر خۆشچالم. شتىكى زۆر نوپىە كە گوپم لە دەنگىكى وەك تۆ دەبىت! بەلام زۆر لىت توورە بووم، چونكە تۆ ھەر نەھاتى. ھەرەھا باوكىشم سوپىندى خوارد كە من بى زاخم: ھەمىشە منى بە شتىكى بى دەسەلات و بى بەھا و پى مردوو بانگى دەكردم، پىمى دەوت كە تۆ منت ھەلخەلەتاندووھ، پىمى دەوت گەر لە شوپىنى من بوايە، ئىستا لە شوپىنى باوكى تۆ دەبوو بە سەرۆكى گرەنج. كاسى، خۆ من دەسخەرۆ ناكەيت، وا نىيە...؟"

كاسرين قسەى پى برى و وتى "ھەز دەكەم بە كاسرين، يان كاسى ناوم بىنى. يانى من تۆ ھەلخەلەتىنم؟ نەخىر! جگە لە ئىلن و باوكم، من تۆم لە ھەموو شتە زىندووھكان خۆشتر دەوئىت. بەلام بەرپز ھىتكلىفم خۆش ناوئىت، گەر ئەو ئىرە بىت ناوئىرە بىم: چەند رۆژ دوور دەبىت لىرە؟"

لينتن وھلامى دايەوھ "زۆرى پى ناچىت، بەلام زۆرچار دەچىتە ناو بەيارەكان، لەوھتەى وەرزی راو كردن ھاتووھ زوو زوو دەچىتە دەرەوھ، بەلام تۆ دەتوانى سەعاتىك يان دووان لاي من بمىنئىتەوھ. بلى ئەوھ دەكەم. پىويست ناكات من لە تۆ توورە بم: تۆ من نادۆرپىنى، تۆ ھەمىشە ئامادەى يارمەتىم بەدى، ئەى وا نىيە؟"

قژە دريژ و خاوهكەى به دەست داھينا و وتى "بەلئى وايە، گەر بتوانم پەزنامەندى باوكم به دەست بېنم، نيوەى ساتەكانى رۆژانەم لەگەڵ تۆ بە سەر دەبەم. ئەى لينتنى قۆز و جوان! خۆزگە تۆ براى من دەبووى."

لينتن بە كەيفخۆشيبەو و وتى "كەواتە تۆ و باوكت منتان خۆش دەوئت؟ بەلام باوكم دەلئت تۆ منت لە باوكت و ھەموو جىھان خۆشتر دەوئت، گەر ژنى من بوای ئەوا منت لە ھەموو كەسێك خۆشتر دەويست."

كاسى بە مۆنى وەلامى داھەو "نەخێر، من ھەرگيز كەسم لە باوكم خۆشتر ناوئت. ھەندى جار خەلكى رقيان لە ژنەكانيان دەبئتەو بەلام رقيان لە خوشك و براكانيان نابئتەو: گەر تۆش يەكێك بوای لە براكانى من ئەوا لەگەڵ ئيمە دەژياى، باوكيشم وەك من تۆى خۆشت دەويست."

لينتن نكۆلى لەو كەرد كە خەلكى ھەرگيز رقيان لە ژنەكانيان نابئتەو، بەلام كاسى دووپاتى كەردەو كە رقيان لئ دەبئتەو، كاسى باوكى لينتنى (ھيتكليف) بە نمونە ھينايەو كە چۆن رقى لە ئيزابيلاي پوورى دەبوو. منيش ويستم زمانى بگرم و باسى ھەموو شتێك نەكات. بەلام سەرکەوتوو نەبووم تا ئەو ھى دەبزانى بەگۆرپى وەكرد. لينتن، زۆر توورە بوو، دووپاتى كەردەو كە باوكى بە ھەلە مەسەلەكانى تى گەياندوو.

كاسى راشكاوانە وەلامى داھەو "باوكم پيمى وت، باوكم ھەرگيز شتى ھەلە بە من نا ئيت."

لينتن ھاوارى لئ ھەستا "باوكم سووكايەتى بە باوكى تۆ دەكات! ھەميشە بە گەمژەيبەكى ھيچ ناوى دەبات."

كاسرين وەلامى داھەو "باوكى تۆ پياويكى خراپە، تۆش لەو خراپترى گەر قسەكانى ئەو دووبارە بكەيتەو. گەر خراپ و درندە نەبوايە پوورە ئيزابيل جىي نەدەھيشت."

كوپەكە وتى "ئيزابيل باوكمى بە جى نەھيشت، تۆ ناتوانى ئەو قسەيبە بكەيت."

خانمە گەنجەكەى من ھاوارى لئ ھەستا "بەلئى بەجىي ھيشت."

لينتن وتى "باشە من شتێك پى دەلئم! داىكى تۆ رقى لە باوكت بوو."

"تۆھ" كاسى سەرى سوپما و زۆر توورە بوو قسەى پى نەكرا.

ئينجا لينتن وتى "دايكت باوكى منى خۆش دەويست."

پووى كاسى سوور ھەلگەرا و وتى "تۆ درۆ دەكەى! ئيستا رقم لە تۆيە!"

لينتن نوقمى كورسيبەكەى بوو، سەرى داخستبوو، وەك كاسى كە لە تەكبەو وەستابوو خەمى دەخوارد، بە گۆرانيبەو دەويست "بەلئى، دايكت باوكى منى خۆش دەويست! دايكت باوكى منى خۆش دەويست!"

وتم "وس، ئەو قسەى سەرۆك ھيتكليفە! وابزانم ئەو چيرۆكى باوكتە."

لينتن وەلامى داھەو "نا چيرۆكى باوكم نيبە، تۆ زمانت بگرە. كاسرين، دايكت باوكى منى خۆش دەويست! دايكت باوكى منى خۆش دەويست! دايكت باوكى منى خۆش دەويست!"

كاسى لە لايبەن خۆيبەو پالئىكى توندى بە كورسيبەكەى وەنا، بە لاي قۆلدا كەوتە خوارەو. ھەر كە لينتن كەوتە خوارەو يەكسەر تا ئاستى خنكان كۆكەيبەكى پيسى گرت و كۆتايى بە ھەناسەى ھات. كۆكەكە زۆر بەردەوام بوو كە زۆر منى ترساند. بەش بە حالى ئامۆزاكەشى تا ھيزى ھەبوو دەستى بە گريان كرد زۆر پەشيمان بوو، لەو كارەى كە كردى: بەلام لەگەڵ ئەو ھەشدا كاسى ھيچى نەوت. ھەلمگرتەو تا ھەناسەى باشتەر بوو. پاشان پالئىكى بەمن وەنا و لە خۆى دوور خستەو، سەرى بە بئدەنگى داخستەو. كاسرينيش زانى كە لينتن زۆر توورە بوو، پشتى لەو كرد و بە تەنيا و بئدەنگى سەيرى ئاگرەكەى دەكرد.

پاش ئەو ھى دە دەقيقە چاوەرئيم كرد، پرسيم "سەرۆك ھيتكليف (لينتن) ئيستا باشتەر نەبووى؟"

لينتن وەلامى داھەو "خۆزگە كاسيش ھەستى وەك من دەبوو. بەلام درندە و بى ھەستە! ھاريتۆن ئەو ھەندە لەگەڵ خراپە قەت دەستى لئ نەداوم: ھاريتۆن ھەرگيز لە ژياندا لئى نەداوم. من ئەمرۆ باشتەر ببوم - "دەنگى لەگەڵ گريان نەما."

كاسى لئو ھەندەكەى دەگەست و دەجوى بۆ ئەو ھى سۆزى نەتەقئتەو، بە منگەو و تى "من لە تۆم نەداو!"

لينتن ھەناسەيبەكى ساردى ھەلكيشا و لە ژير ئازارئى زۆردا نالاندى، بۆ ماوھى

چاره‌گه سه‌عاتیک نالاندی، دیار بوو نالاندنه‌که‌ی به مه‌به‌ست بوو، نازی له‌سه‌ر
ئامۆزاکه‌ی ده‌کرد، چونکه هەر کاتیک هه‌نسکی له کاسرین ده‌بینی ئەو زیاتر ده‌نگی
کزتر و نالە‌ی به سویتتری ده‌کرد.

پاشان کاسی خۆ‌ی پێ نه‌گیرا و وتی "لینتن، ببووهر ئازارت ده‌دهم. به‌لام من به‌و
پالە هەرگیز ئازارم پێ ناگات، نه‌مه‌ده‌زانی تۆ به‌و پالە وا ئازارت پێ ده‌گات: خو زۆر
ئازارت پێ نه‌گه‌یشت، لینتن قسه به‌که! وا مه‌که بچمه ماله‌وه هەر بیر له‌وه بکه‌مه‌وه
که ئازاری تۆم داوه. وه‌لام بده‌وه! قسه‌م بۆ بکه، با ویزدانم ئاسوو ده‌بیت."

لینتن به‌ منگه‌وه وتی "ئاتوانم قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م. تۆ ئازاری منت دا بۆ ئەوه‌ی
ئه‌مشه‌و خه‌و نه‌چیته‌ چاوم و هەر بکۆکم. گه‌ر ئەو کۆکه‌یه له تۆ بوايه ده‌ترانی چۆنه،
به‌لام تۆ ئەمشه‌و به‌ مورتاحی ده‌نوویت و منیش له ئازاردا ده‌تویمه‌وه، هه‌چ که‌سیش
شه‌وانه لای من نابیت. من سه‌یرم پێ دێ تۆ چۆن ئەو شه‌وه ترسناکانه به‌ سه‌ر
ده‌به‌یت!" ده‌ستی به‌ گریان کرد و زۆر به‌زه‌یی به‌ خۆیدا ده‌هاته‌وه، هه‌ولێ ده‌دا
ئه‌وه‌نده خۆی گونا‌ه بکات ئیمه‌ش به‌زه‌ییمان پیا بیته‌وه.

وتم "له به‌ر ئەوه‌ی تۆ راهاتووی له به‌سه‌ربردنی ئەو شه‌وه ترسناکانه، ئەمه‌ بۆ
خاتوون نابیت: گه‌ر ئەو نه‌شه‌هاتبا لای تۆ، تۆ وه‌ک خو‌ت ده‌مایه‌ته‌وه. به‌لام، جارێکی
دیکه بیزارت ناکات، دلنیاشم کاتی به‌جیت دێلین تۆ هه‌ممنتر و هه‌یورتر ده‌بی."

کاسرین سه‌ری به‌ سه‌ردا چه‌مانده‌وه، به‌ دلته‌نگه‌یه‌وه وتی "من برۆم؟ لینتن ده‌ته‌وی
من برۆم؟"

به‌ چه‌شنیکی ئازاوه‌چیانه‌وه وتی "تۆ ناتوانی ئەوه‌ی کردووته بیگۆری، مه‌گه‌ر به
خراپترکردنی من نه‌بیت، مه‌گه‌ر به‌ گالته‌جاری من و تایی من نه‌بیت."

کاسی دووباره‌ی کرده‌وه "باشه‌ که‌واته من ده‌بێ برۆم، ها؟"

لینتن وتی "به‌ لانی که‌م، به‌ ته‌نیا جیم بیلە، به‌رگه‌ی قسه‌کانی تۆ ناگرم."

کاسی له‌نگه‌ری گرت، سوور بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ که‌میکێ تر بمینینه‌وه، به‌لام له
به‌ر ئەوه‌ی لینتن نه‌ قسه‌یه‌کی کرد و نه‌ سه‌ره‌یشی به‌رز کرده‌وه، دوا‌جار کاسی به
جوولە که‌وت و چووه لای ده‌رگا‌که، منیش به‌ دوا‌یدا چووم. هه‌ینده‌ی نه‌برد، هاوارێک
له زووره‌وه هات. لینتن له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی خزابوو و که‌وته سه‌ر ئەزره‌که، وه‌ک

په‌تای منالان بێ هه‌یز له‌و ناوه‌که‌وتبوو، سوور بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ هه‌راسانی
هه‌موو لایه‌ک بکات ته‌نانه‌ت خۆیشی. منیش ویستم له‌و حاله‌ته‌ی ده‌ربازی بکه‌م،
به‌لام زۆر خراپتری ده‌کرد، هه‌لسوکه‌وتی زۆر شیتانه‌ ببوو، بینیم هه‌ولە‌که‌ بێ
سووده: کاسی به‌ ترسه‌وه رای کرده‌ ژووره‌وه و له‌سه‌ر ئەژنۆ که‌وت و هاواری کرد و
ده‌ستی کرد به‌ شین و رۆرۆ تا لینتن که‌میک هه‌ناسه‌ی هاته‌وه به‌رێ: به‌لام ئەوه‌ ناز
بوو له‌سه‌ر کاسی، ته‌نیا بۆ ئەوه‌ بوو خه‌می زیاتر بداتی.

من وتم "به‌رزی ده‌که‌مه‌وه و ده‌یبه‌مه‌ سه‌ر کورسیه‌که‌ی و په‌نگه‌ له‌سه‌ر
کورسیه‌که‌ی باشتر بیت: ناتوانین هەر لێره بوه‌ستین و سه‌یری بکه‌ین. خاتوو
کاسی هیوادارم که‌ قایل بی به‌وه‌ی که‌ تۆ ئەو که‌سه نیت سوودی پێ بگه‌یه‌نیت،
حاله‌تی نه‌خۆشیه‌که‌شی هه‌چ پێوه‌ندی نییه‌ به‌ تۆوه. ها ئەوه‌تا هەر بۆ خۆی وایه!
وه‌ره با برۆین: هه‌رکه‌ زانی که‌سی له‌ لایه‌ چاودێری بکات و گوێ له‌ قسه‌
قۆره‌کانی نه‌گریت، ئەوا بۆ خۆی به‌ که‌یفخۆشی پال ده‌که‌ویت، به‌لام تا ئیمه‌ لێره بین
ئەوه‌ هەر وا ده‌کات، به‌ تۆش چاک نابیته‌وه."

کاسی نیوده‌رێکی نه‌رمی له‌ ژێر سه‌ری دانا و که‌میک ئاوی دای، ئاوه‌که‌ی ر‌ه‌ت
کرده‌وه و نیوده‌ره‌که‌ی په‌سه‌ند کرد، وه‌ک بلێی به‌ر دیک یان کۆلکه‌ دارێک بیت. کاسی
هه‌ولێ دا نیوده‌ره‌که‌ باشتر دا‌بنیت.

لینتن وتی "ئاتوانم ئاوا بژیم، زۆر به‌رز نییه‌."

کاسرین سه‌رینێکی تری هه‌ینا بۆ ئەوه‌ی به‌رزتر بیت.

شته‌ پیسه‌که‌ وتی "ئوه‌ش زۆر به‌رزه‌."

کاسی به‌ په‌ستییه‌وه وتی "ئە‌ی باشه‌ چۆنی رێک بخه‌م و دانیم؟"

لینتن خۆی خسته‌ سه‌ر شانی کاسی کاتی هەر له‌سه‌ر ئەژنۆ بوو، شانی کرده‌
هاوکاری خۆی.

وتم "نه‌خێر، نا ئەوه‌ ئاوا نابیت. لینتن سه‌رینه‌که‌ بۆ تۆ باشه‌. خاتوو کاسرین زۆر
کاتی له‌سه‌ر تۆ به‌ فیرۆ داوه: ناتوانین پینج ده‌قیقه‌ی تر لێره بمینینه‌وه."

کاسی وه‌لامی دایه‌وه "به‌لێ، به‌لێ، ده‌توانین. ئیستا ئارام و باشه‌. وا ده‌ست به‌
بیرکردنه‌وه ده‌کات، ئەمشه‌و من زۆر زیاتر له‌و ئازار ده‌جیژم، گه‌ر بزانه‌م که‌ به‌

سهردانه‌که‌ی من خراپ‌تر بووه: ئەو کاتە ناتوانم جارێکی تر بێمه‌وه. لینتن راستییە‌که‌ی بلی، چونکه‌ گەر ئازاری تۆم دابیت ئەوا جارێکی تر نایه‌مه‌وه لات.

لینتن وه‌لامی دایه‌وه "تۆ ده‌بێ هەر بێتیه‌ لام، من به‌ تۆ چاک ده‌بمه‌وه. پێویسته‌ سهردانم بکه‌یت، چونکه‌ ئازاری منت داوه: تۆ ده‌زانی که‌ زۆر ئازاری منت داوه! ئەو کاته‌ی تۆ هاتی هینده‌ی ئیستا نه‌خۆش نه‌بووم، وایه‌ یان نا؟"

ئامۆزاکه‌ی وتی "به‌لام تۆ به‌ هۆی سۆز و گریان‌وه‌ خۆت نه‌خۆش‌تر کردوه‌، هەرگیز گونا‌هی من نه‌بوو. له‌گه‌ڵ ئەوه‌ش، ئیستا ئیمه‌ ده‌بین به‌ هاوڕێ، تۆش منت ده‌وێ: پیم بلی تۆ به‌ راستیته‌، هه‌ز ده‌که‌ی من ببینی و جار جاره‌ سهردان‌ت بکه‌م؟"

لینتن بێ ئارام و په‌ست، وتی "پیم وتی که‌ زۆرم پێ خۆشه‌. ده‌ی لێره‌ دانیشه‌ و با تۆزێ سهر به‌ ئەژنۆت بکه‌م. دایکم هه‌میشه‌ وای ده‌کرد، هه‌موو دوا‌ی نیوه‌رۆیان وای ده‌کرد. به‌ بێده‌نگی دانیشه‌ و قسه‌ مه‌که‌: ده‌توانی گۆرانیه‌کم بۆ بچری، گەر ده‌توانی گۆرانیم بۆ بچره‌، یانیش گەر بتوانی گۆرانیه‌کی فۆلکلۆری درێژ بچری، یه‌کیک له‌وانه‌ی که‌ به‌لینت پێ دام فێرم بکه‌یت، یان چیرۆکیک. هه‌رچه‌نده‌ هه‌زم له‌ گۆرانی فۆلکلۆره‌، ده‌ست پێ بکه‌."

کاسرین ئەوه‌ی له‌ بیر بوو، درێژترین گۆرانی بۆ چری. لینتن داوای یه‌کیکی تری کرد، ئیتر هەر نه‌یبریه‌وه‌، منیش پیم لێ نه‌گرتن، تا سه‌عات بووه‌ دوانزه‌، پاشان گویمان له‌ ده‌نگی هاریتۆن بوو له‌ حه‌وشه‌که‌ که‌ بۆ نانی نیوه‌رۆ گه‌رابوووه‌.

کاتی کاسی هه‌ستایه‌وه‌، لینتن فوستانه‌که‌ی راکیشا و وتی "کاسی به‌یانیش دیت بۆ ئێره‌؟"

منیش وه‌لام داوه "نه‌خیر، رۆژی دواتریش هەر نایه‌ت." به‌لام کاسی وه‌لامیکی جیاوازی داوه‌، سه‌ری برده‌ بن گوێ و شتیکی به‌ گوێدا چرپاند.

کاتی چووینه‌ ده‌روه‌، به‌ کاسیم وت "ئه‌وه‌ت له‌ بیر نه‌چیت، تۆ به‌یانی سهردانی ناکه‌یت. خۆ خه‌ونی پێوه‌ نابینیت، خه‌ونی پێوه‌ ده‌بینی؟"

کاسی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت. من به‌رده‌وام بووم "ئۆ، باش ئاگه‌دار ده‌بم، ئەو ده‌رگایه‌ باش داده‌خه‌م بۆ ئەوه‌ی

به‌ هیچ شێوه‌یه‌که‌ نه‌توانی رابکه‌ی."

کاسرین به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی "ده‌توانم به‌ سه‌ر دیواره‌که‌دا بچم. ئێلن، خۆ گره‌نج به‌ندیخانه‌ نییه‌ و تۆش به‌رپێوه‌به‌ری نیت. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، وا ته‌مه‌نم هه‌فته‌ سالانه‌:

بووم به‌ ئافره‌تیکی گه‌وره‌. دلنیام گەر من چاودێری لینتن بکه‌م ئەوا زۆر زوو چاک ده‌بیته‌وه‌. ده‌زانی که‌ من له‌و گه‌وره‌تر و ژیرترم، که‌متر منالانم، وانیه‌؟ پاشان هه‌رچی پێ بلیم وا ده‌کات. کاتی باش بیت زۆر جوان و ریکه‌. گەر هی من بوایه‌، بزانه‌ چیم لێ ده‌کرد. گەر بووین به‌ هاوڕێی یه‌کتر نابێ به‌ هیچ شێوه‌یه‌که‌ شه‌ره‌ قسه‌ بکه‌ین، وا نییه‌. ئێلن که‌یفت پێ نایه‌ت؟"

هاوارم لێ هه‌ستا "من که‌یفم پێ بیت! منالکاریکی توروها‌ت و بێ ئەمه‌ک. ئەوه‌نده‌ی باشه‌ به‌ ده‌ردی به‌رپێز هیتکیف وتی بیست به‌هار ته‌واو ناکات. ئەوه‌ی راستی بیت زه‌حمه‌ته‌ به‌هاری داها‌توو ببینیت. هەر کاتیک بمریت که‌میک خه‌م و په‌ژاره‌ بۆ خیزانه‌که‌ی پیش دینیت. ئەو به‌خته‌ی باش بیت بۆ ئیمه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ باوکی باش ئەو ده‌ناسیت: هه‌رچه‌ند به‌ نه‌رمی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بکریت ئەوه‌نده‌ی زیاتر خۆپه‌رس‌ت ده‌بیت. من زۆر خۆشحالم که‌ تۆ به‌خت هه‌بوو ئەوه‌ نه‌بووه‌ می‌ردی تۆ، خاتوو کاسرین زۆر خیری تێدایه‌.

کاسرین به‌م قسه‌یه‌ هه‌په‌سا و ده‌می به‌ش بووه‌وه‌. باسکردنی مرده‌ی لینتن بێ ویستی خۆی هه‌سته‌کانی زامدار کرد.

پاش که‌میک بیرکردنه‌وه‌، وه‌لامی دایه‌وه "ئەو له‌ من گه‌نج‌تره‌، که‌واته‌ ئەو ده‌بێ زیاتر بژیت: ئاخۆ ده‌بێ تا ته‌مه‌نی من هەر بژیت. ئیستا هینده‌ی ئەو کاته‌ به‌هێزه‌ که‌ ها‌ته‌ باکور، من ده‌باره‌ی ئەوه‌ دل‌م باش ده‌خوینیت! ته‌نیا سه‌رمای بووه‌ و نه‌خۆش که‌وتوو، هه‌روه‌ک باوکم که‌میک سه‌رمای بووه‌. تۆ ده‌لێی باوکم چاک ده‌بیته‌وه‌، باشه‌ بۆچی ئەو چاک ناییته‌وه‌؟"

وتم "باشه‌ باش، به‌ هەر حال پێویست ناکات سه‌ری خۆمان به‌م شتانه‌وه‌ قال بکه‌ین، خاتوون گوێ بگره‌ و بیر بکه‌روه‌، من قسه‌ی خۆم ده‌به‌مه‌ سه‌ر - گەر دووباره‌ هه‌ولێ ئەوه‌ بده‌یت بچیته‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ، له‌گه‌ڵ من یان به‌ بێ من، ئەوا به‌ به‌رپێز ئیدگار ده‌لیم، تا ئەو ریکه‌ت پێ نه‌دات، نابێ پێوه‌ندیت له‌گه‌ڵ ئامۆزاکه‌ت نوێ بکه‌یته‌وه‌."

کاسی به مؤنی منگه‌یه‌کی کرد "تئی خۆ تازه پیوه‌ندیمان ژیاوه‌ته‌وه."

وتم "که‌واته، نابئی ئەو پیوه‌ندییه به‌رده‌وام بیت."

"باشه با بزانی چۆن ده‌بئی." ئەمه وه‌لامی بوو، پاشان به راکردن رۆیشت و منیشی له دواوه جیه‌یشت.

ئیمه هه‌ردوو‌کمان پیش نانی ئیواره گه‌یشتینه ماله‌وه، سه‌رۆکه‌که‌م وایزانی که ئیمه ئەو ماوه‌یه هه‌ر له نیو پارکه‌که‌ پیاسه‌مان کردووه، بۆیه هیچ پرسپاری له‌وه نه‌کرد ئیمه ئەو ماوه‌یه له کوئی بووین. هه‌رکه چوومه ژووره‌وه، زۆر خیرا چووم گۆره‌وی و پیتلاوه ته‌رپه‌کانم گۆرین، به‌لام دانیشتن بۆ ماوه‌یه‌که له بانه‌کان هه‌ر بۆخۆی کارێکی قه‌ئس و خراب بوو. به‌یانی رۆژی دواتر هه‌ر پال که‌وتبووم، له ماوه‌ی سێ هه‌فته‌دا نه‌متوانی ئه‌رکه‌کانی خۆم به جی بگه‌یه‌نم: کاره‌ساتیک هه‌رگیز پیش ئەو ماوه‌یه رووی نه‌داوه، له‌و کاته‌وه سوپاسگوزار بوم که هیچم لئ نه‌هات.

خاتوو کاسرین وه‌ک فریشته‌یه‌که هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد به چاوه‌ریکردنی من، له ته‌نیایدا رزگاری کردم و دلخۆشی کردم، ئەو به‌ندیخانه‌یه به ته‌واوی هیزی لئ بریبووم. بۆ جه‌سته‌یه‌کی به جووله‌ی وه‌ک من زۆر بیزار و په‌ست بوو: هه‌ر له‌و ساته‌ی که کاسرین به‌ریز لینگتی جیه‌یشت هه‌ر لای من بوو. ژبانی له نیوان هه‌ردوو‌کمان دابه‌ش ببوو، بۆ ده‌قیقه‌یه‌کیش چیه‌ رابواردن و خۆشی نه‌مابوو: ژمه‌کانی پشت گوئی خست، وازی له دهرس و یاریکردنی هینا، به‌هه‌سه‌له‌ترین که‌س بوو بۆ چاوه‌ریکردن. دلێکی زۆر گه‌رمی هه‌بوو، هه‌ر به‌م شیوه‌یه باوکی خۆشده‌ویست، هه‌ر به‌م شیوه‌یه هه‌ستیشی بۆ من هه‌بوو. وتم که ژبانی له نیوان ئیمه‌دا دابه‌ش ببوو، به‌لام سه‌رۆک زووتر خانه‌نشین بوو، به‌گشتی دواي سه‌عات شه‌ش پێویستم به هیچ نه‌بوو، بۆیه ئیواران هی ئەو بوو. شتیکی داماو بوو! هه‌رگیز نه‌مه‌زانی دواي چا خوارنه‌وه چی ده‌کرد. هه‌رچه‌نده زۆر جار، کاتی ساتی ئەوه ده‌هات به من بلئی شه‌و باش، هه‌ستم به رهنگیکی نوێ ده‌کرد به سه‌ر روومه‌ته‌کانی و په‌م‌بیه‌که به سه‌ر په‌نجه ناسکه‌کانییه‌وه، له بری ئەوه‌ی خه‌یالی ئەوه بکه‌م که ئەو رهنگانه هی نیو به‌یاره‌کانه، وتم نا ئەوه هی ناگره گه‌رمه‌که‌ی نیو کتیبخانه‌که‌یه.

به‌شی بیست و چوار

دواي سێ هه‌فته توانیم له ژووره‌که‌م بیمه دهره‌وه و به نیو خانووه‌که‌دا هاتوچۆ بکه‌م. یه‌که‌م دانیشتنم له یه‌که‌م ئیواره‌ی دواي چاکبوونه‌وه‌م داوام له کاسی کرد بۆم بخوینیته‌وه، چونکه چاوه‌کانم کز ببوون. ئیمه له کتیبخانه بووین، سه‌رۆک چووبوو هه‌ر جیه‌که‌ی: به دلگرا‌نی ده‌یخوینده‌وه، خه‌یالم رۆیشت، بیرم کرده‌وه که جو‌ری کتیبه‌کانم بۆ ئەو نه‌ده‌شیا، بۆیه پیم وت که به که‌یفی خۆ کتیبیک هه‌لبژیریت و بیخوینیته‌وه. یه‌کتیک له‌و کتیبانه‌ی که خۆی زۆر حه‌زی لئ بوو هه‌لبژارد و بۆ ماوه‌ی سه‌عاتیک به‌رده‌وام بوو و پاشان ده‌ستی به پرسپاران کرد.

"ئیلن، ماندوو نه‌بووی؟ باشتر نییه ئیستا بۆ خۆت پال بکه‌وی؟ گه‌ر ئەوه‌نده دانیشتیت و نه‌خه‌ویت نه‌خۆش ده‌که‌ویته‌وه."

منیش وه‌لام داوه "نا، نا ئازیزه‌که‌م، ماندوو نیم."

به نادلی ده‌ستی به خویندن کرده‌وه، که‌میکی تر به‌رده‌وام بوو ئیتر ده‌ستی به شاته‌شات و فشه‌کرد، وتی "ئیلن من ماندوو بووم."

وه‌لام داوه "که‌واته واز بینه و قسه بکه."

ئمه خراپتر بوو: وه‌ستا و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرد تا هه‌شت لیدا، پاشان چووه ژووره‌که‌ی، به ته‌واوی خه‌والوو بوو، له دم و چاوه تووره و بۆز و ترشاهه‌که‌یه‌وه دیار بوو، چاوشی هه‌ر ورته ورتیان بوو بۆ پشیه خه‌ویک. شه‌وی دواتریش زۆر بی تاقه‌ت بوو، ئیتر له شه‌وی سیه‌م هاته لام و وتی سه‌رم زۆر ژان ده‌کا، دواتر منی به جی هیشته. هه‌لسوکه‌وته‌که‌یم زۆر پی سه‌یر بوو،

بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ به‌ ته‌نیا مایه‌وه، منیش چووم لێم پرسی ئایا باشت‌تر نه‌بوو، داوای لێ بکه‌م بێت و له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ پال بکه‌وێت، باشت‌تره‌ له‌وه‌ی له‌ سه‌ره‌وه‌ له‌ تاریکی‌دا پال بکه‌وێت. کاسرینم نه‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ نه‌ له‌ خواره‌وه‌ دۆزییه‌وه‌. خزمه‌تکاره‌کان دووپاتیان کرده‌وه‌ که ئه‌ویان نه‌بینیوه‌. گویم له‌ ده‌رگای به‌ریز ئیدگار راگرت، هه‌موو شتی‌ک بیده‌نگ بوو له‌وه‌دیو ده‌رگا‌کانه‌وه‌. گه‌رامه‌وه‌ باله‌خانه‌که‌، مۆمه‌که‌م کوژانده‌وه‌، لای په‌نجه‌ره‌که‌ بۆ خۆم دانیشتم.

مانگ بریفه‌ی ده‌دایه‌وه‌، به‌فریکی ته‌نک زه‌وی داپۆشیبوو، بیرم بۆ ئه‌وه‌ چوو که په‌نگه‌ کاسی له‌ بێ تا‌قه‌تیان چووبیته‌ نیو باخچه‌که‌ بۆ پیا‌سه‌کردن بۆ ئه‌وه‌ی هه‌وایه‌کی پاک و ساف هه‌لمژیت. تۆزیک له‌ ده‌ره‌وه‌ ورد بوومه‌وه‌ بینیم یه‌کیک بۆ نیو په‌رژینی پارکه‌که‌ ده‌چیت، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ کاسی نه‌بوو: کاتی جه‌سته‌ی که‌وته‌ به‌ر رووناکی، یه‌کیک له‌ ئه‌سپه‌وانه‌کانم ناسییه‌وه‌. بۆ ماوه‌یه‌ک وه‌ستا، سه‌یری عاره‌بانه‌ی سه‌ر ریگه‌که‌ی ده‌کرد، پاشان که‌می‌ک چووه‌ پاشه‌وه‌ وه‌ک بلایی شتیکی بینی‌بیت، دووباره‌ ده‌رکه‌وته‌وه‌، ئه‌سپه‌که‌ی کاسی هیتا، ئا ئه‌وه‌تا کاسی خۆیشی ده‌رکه‌وت، ده‌چوووه‌ لای ئه‌سپه‌که‌ی. پیاوه‌که‌ کاسی به‌ نیو چیمه‌نه‌که‌دا برده‌ لای ئاخوهره‌که‌. کاسی هاته‌ ژووره‌وه‌ و یه‌کسه‌ر بۆ ئه‌و شوینه‌ی من چاوه‌ری‌م ده‌کرد. ده‌رگا‌که‌ی به‌ هیواشی گار دا و پیلاره‌کانی له‌ به‌فر هه‌لته‌کاند، کالاره‌که‌ی شل کرده‌وه‌، هاته‌ پیشی، ئاگای له‌ وجودی من نه‌بوو، خۆی لادا لایه‌ک، کاتی من له‌پرا هه‌ستامه‌وه‌ و خۆم ئاشکرا کرد. تۆقی له‌ جوولانه‌وه‌ی من: ده‌نگی‌کی سه‌رسوهرمانی لێوه‌ هاته‌ ده‌ر و وه‌ستا.

سه‌یری دهم و چاویم کرد و ده‌ستم پێ کرد "ئازیزه‌که‌م خاتوو کاسرین، ئه‌وه‌ سه‌عاتیکه‌ به‌ سواری ئه‌سپ له‌ کوئی بووی؟ ئه‌ی بۆچی هه‌ول ده‌ده‌ی به‌ گێرانه‌وه‌ی چیرۆک فیل‌م لێ بکه‌یت؟ له‌ کوئی بووی؟ قسه‌ بکه‌!"

وه‌لامی دایه‌وه‌ "تا خوار پارکه‌که‌ چووم، چیرۆکم بۆ تۆ نه‌وتوه‌."

لێم پرسی "نه‌چوویه‌ هیچ شوینیکی تر؟"

به‌ منگه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌ "نه‌خێر."

به‌ لایکی پر له‌ خه‌مه‌وه‌ وتم "ئۆه، کاسرین! تۆ خۆت باش ده‌زانی هه‌له‌ت کردوه‌،

ئه‌گینا هه‌ول ناده‌یت راستییه‌که‌م لێ بشاریته‌وه‌. ئه‌وه‌ خه‌مم ده‌دات. هه‌ز ده‌که‌م سی مانگان له‌ نیو جیگه‌ نه‌خۆش بکه‌وم، لام خۆشتره‌ له‌وه‌ی گوئی له‌و درۆیانه‌ی تۆ بگرم." هاته‌ پێشه‌وه‌ و دای له‌ زرمه‌ی گریان، ده‌ستی له‌ ملم کرد.

کاسی وتی "باشه‌ ئیلن، زۆر ده‌ترسم له‌ تووره‌ بوونی تۆ. به‌لێنم پێ ده‌ که‌ لێم تووره‌ نه‌بی، ئینجا راستییه‌که‌ت پێ ده‌لێم: رقم له‌وه‌یه‌ راستییه‌که‌ بشارمه‌وه‌."

له‌ لای په‌نجه‌ره‌که‌ دانیشتم، دلنیام کرده‌وه‌ که‌ هه‌ر نه‌هینییه‌ک بێت لای که‌س باسی ناکه‌م، ده‌شمزانی که‌ مه‌سه‌له‌که‌ چیه‌، ئیتر کاسی ده‌ستی پێ کرد:

"ئیلن له‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ بووم، له‌و رۆژه‌ی که‌ تۆ نه‌خۆش که‌وتی، هیچ رۆژیکم قورتار نه‌کردوه‌، هه‌موو رۆژی سه‌ردانی بانه‌کانم کردوه‌، جگه‌ له‌ سی رۆژ پیش ئه‌وه‌ی تۆ نه‌خۆش بکه‌ویت و دوو رۆژیش پاش ئه‌وه‌ی چاک بوویه‌وه‌. کتیب و پینه‌م دا به‌ مایکل بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو ئیواره‌یه‌ک مینی ئاماده‌ بکات، و پاشان بیباته‌وه‌ ناو ئاخوهره‌که‌: نابێ له‌ویش تووره‌ بیت، چونکه‌ ئه‌و هیچ گوناھی نییه‌. سه‌عات شه‌ش و نیوله‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ بووم، به‌ گتشی تا سه‌عات هه‌شت و نیو له‌وێ ده‌مامه‌وه‌، پاشان هاتمه‌وه‌ مایی. چوونه‌که‌م بۆ خۆشی و کات به‌سه‌ربردن نه‌بووه‌: ته‌واوی ئه‌و کاته‌ی ئه‌وێ په‌ست و نیگه‌ران و به‌ خه‌م بوو. جار جار له‌خۆش بووم: ئه‌ویش هه‌فته‌ی جارێک، یه‌که‌م جار، پیشبینی ئه‌وه‌م ده‌کرد که‌ کاریکی زه‌حمه‌تم له‌ پیشه‌ قه‌ناعه‌ت به‌ تۆ بکه‌م که‌ ریگه‌م پێ ده‌ی به‌لێنه‌که‌م له‌گه‌ل لینتن بیه‌مه‌ سه‌ر: چونکه‌ کاتی به‌ جێمان هیشت رۆژی دواتر دووباره‌ چوومه‌وه‌ لای، به‌لام، هه‌ر که‌ تۆ له‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌ماوێته‌وه‌، له‌و کیشه‌ش رزگارم بوو. له‌ کاتی‌کدا مایکل ده‌رگای پارکه‌که‌ی قوفل ده‌دا دوا نیوه‌رۆ، کلێله‌کانم وه‌رده‌گرت، پیم وت که‌ ئامۆزاکه‌م زۆر هه‌ز ده‌کات سه‌ردانی بکه‌م، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌ هه‌ز ده‌کات منی له‌ لا بێت، ناشتوانیت بێته‌ گره‌نج هه‌ر ده‌بی من بچمه‌ لای، هه‌روه‌ها باوکیشم ناھیلت بچم: پاشان قسه‌م له‌گه‌ل کرد ده‌باره‌ی ئه‌سپه‌که‌. مایکل خولیا‌ی خوینده‌وه‌یه‌، هه‌روه‌ها بیر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ زوو ئیره‌ جی بیلیت و ژن بێنیت، بۆیه‌ داوای لێ کردم گه‌ر کتییی نیو کتیبخانه‌که‌ی بۆ بینم، ئه‌ویش له‌ به‌رابه‌ر ئه‌وه‌دا کاره‌کانی من جیبه‌جی بکات: به‌لام هه‌زم کرد کتیبه‌کانی خۆمی بده‌می، ئه‌وه‌یان زیاتر ئه‌وی قایل کرد.

" له سه‌ردانی دووهم بۆ لىنتن تۆزى رۆحى به به‌ردا هاتبووهوه، زىلا (كه خزمه‌تكارى ئەوانه) ژوورىكى پاك و ئاگرىكى باشى بۆ كردينهوه و پىي وتين كه هه‌ركه جوڙيف ده‌چىت بۆ نوڙ كردن و هارىتون له‌گه‌ل سه‌گه‌كانى ده‌چىته ده‌روهه - ئيمه ئازاد ده‌بين، هه‌رچى پيمان خوڤ بوو ده‌مان كرد. هه‌ندى شه‌رابى گه‌رم و نانى نه‌رمى بۆ هينام، زۆر باش بوو له‌گه‌لمان، لىنتن له‌سه‌ر كورسى به قۆل دانىشت و منيش له‌سه‌ر كورسىيه‌كى ته‌خت، ئىتر به‌خوڤى پىكه‌نين و قسه‌مان كرد، زگمان پرى قسه‌ بوو: پلانمان دارشت كه له هاویندا چى بكه‌ين و بۆ كوڤى بچين. ئەوه دووباره ناكه‌مه‌وه چونكه تۆ به گه‌مژم ده‌زانى.

"به‌لام جارىكيان نيمچه مشتومرىكمان كرد. لىنتن وتى كه خوڤترين شت ئەوه‌يه كه هاوینى گه‌رمى ته‌مموز به‌م شىوه‌يه به سه‌ر بيه‌يت: له به‌يانى تا ئىواره له نىو به‌ياره‌كاندا پال بكه‌وى، هه‌نگه‌كانيش وهك خه‌ون له گو‌له‌كان بئالين، كه‌وه‌كانيش له دووره‌وه خوڤ بخوڤين، ئاسمانى سه‌ر سه‌رىشم شين و دره‌وشاوه و بى هه‌ور بىت. ئەوه باشترين بىرۆكه‌ى بوو له‌سه‌ر خوڤى به‌هه‌شت، ئەوه لای ئەو به‌هه‌شت بوو: به‌لام خه‌يالى من ئەوه بوو: به سه‌ر دارىكى سه‌وزى گه‌وره سه‌ر بكه‌وى، شنه بايه‌كى رۆژئاوا هه‌لبكات، هه‌وره سپىيه‌كانيش له‌سه‌ر سه‌رم خىرا رى بكه‌ن، نهك هه‌ر ته‌نيا كه‌و، به‌لكو بگه‌ر بولبولى كه‌نارى و قه‌له‌ره‌شكه و واق واقيش له لايه‌ك ئاوازيكى خوڤ پىكرا بژهن، به‌ياره‌كانيش له دووره‌وه ديار بن، دۆلىكى فىنك دروست بكه‌ن، به‌لام به چيمه‌ن و دره‌ختى چر داپۆشرا بن و به شنه بايه‌كه لق و پۆپيان بله‌رىته‌وه، داره‌كانيش ده‌نگى ئاويان لى بىت و هه‌موو جيهان به ئاگا بن و له خوڤشيدا بن. ويستى ئەو ته‌نيا ئەوه بوو به ئارامى و ئاشتى پال بكه‌وى، ويستى منيش سه‌ماكردن بوو. من وتم كه به‌هه‌شتى ئەو نيمچه زىندوو، ئەويش وتى به‌هه‌شتى من سه‌رمه‌سته: من وتم له به‌هه‌شتى تۆدا به‌س خه‌وم لى ده‌كه‌ويت، ئەويش وتى ناتوانم له به‌هه‌شتى تۆدا هه‌ناسه بده‌م، ئىتر ليمان بووه مشتومر. له كوڤايدا رازى بووين كه هه‌ردوو به‌هه‌شت له سات و كه‌ش و هه‌واى خوڤدا تاقى بكه‌ينه‌وه، پاشان يه‌كتريمان ماچ كرد و بووينه‌وه هاوڤى.

" پاش ئەوه‌ى سه‌عاتىكى تر دانىشتين، سه‌يرى ژوره گه‌وره‌كه‌م كرد كه ئەزرىكى

لوس و مافوور رىژ نه‌كرا بوو، بىرم كرده‌وه كه چه‌ند خوڤه ئىستا يارى تيا بكه‌ى، گه‌ر مېزه‌كه‌مان لا بردبوايه، داوام له لىنتن كرد به زىلا بلىت كه يارمه‌تيمان بدات، پاشان ده‌ستمان به يارى گرگرانى كرد، زىلا ده‌بوايه ئيمه بگرىت، ئىلن تۆ ئەو يارىيه ده‌زانى. لىنتن وتى ئەو يارىيه خوڤ نيه. به‌لام رازى بوو كه يارى تۆپ تۆپانى له‌گه‌ل من بكات. دوو تۆپمان له نىو كه‌نتۆره‌كه دۆزىيه‌وه، له نىو بووكه شووشه و ريشه و چه‌ندىن يارى تر دوو تۆپمان دۆزىيه‌وه. يه‌ككيان پىتى "كاف" ى له‌سه‌ر بوو ئەوه‌كه‌ى ترىش پىتى "ها". من پىتى "كاف" م هه‌لبژارد چونكه يه‌كه‌م پىتى ناوى خوڤ بوو، ئەويش "ها" چونكه پىتى ناوى هيتكليف بوو، ناوى خوڤى به‌لام، تۆپه‌كه به پىتى "ها" هاته‌وه، لىنتن هه‌زى لى نه‌بوو. من به به‌رده‌وام له تۆپه‌كه‌ى ئەوم دها، ئەويش هه‌ر دووباره‌ى ده‌كرده‌وه، پاشان كوڤى و چۆوه سه‌ر كورسىيه‌كه‌ى. ئەو شه‌وه زوو چاك بووه‌وه، زۆر دلى خوڤ بوو به دوو سى گۆرانى خوڤ، ئىلن گۆرانىيه‌كانى تۆ، كاتى كه ويستم برۆم، ده‌ستى كرد به پارانه‌وه كه شه‌وه‌كانى ترىش بيم، منيش به‌لنم پى دا. من و ميني (ئەسپه‌كه‌ى) وهك هه‌وا خىرا هاتينه‌وه ماله‌وه. ئىتر تا به‌يانى خه‌ونم به بانه‌كانى ويزه‌رينگ و ئامۆزا خوڤه‌ويسته‌كه‌م بىنى.

به‌يانى پاشتر زۆر خه‌مبار بووم، به‌شىك له به‌ر ئەوه‌ى كه تۆ نه‌خوڤ بووى و به‌شىكىش له به‌ر ئەوه‌ى كه هه‌زم ده‌كرد باوكم بىزانىبا و ره‌زامه‌ندى له‌سه‌ر چوونه‌كه‌ى من هه‌بايه: به‌لام پاش چا خوارده‌وه مانگه‌شه‌ويكى زۆر جوان بوو، هه‌ركه سوارى ئەسپ بووم تارىكايى نه‌ما. بۆ خوڤ بىرم ده‌كرده‌وه كه ئەم ئىواره‌يه‌ش وهك ئەوه‌ى پىشتر دلخوڤ ده‌بم، ئەوه‌ى كه زياتر دلى من خوڤ ده‌كات لىنتنه‌كه‌ى منه. چوومه نىو باخچه‌كه‌يان و به لای پشته‌وه‌دا چووم، كاتى هارىتون منى بىنى، ئەسپه‌كه‌ى لى وه‌رگرم و گوتى برۆ له لای ده‌رگای پيشه‌وه برۆ ژووره‌وه. مى ميني لاوانده‌وه و وتى كه ئەسپىكى جوانه، ديار بوو ده‌بويست من قسه‌ى له‌گه‌ل بكه‌م. ته‌نيا ئەوه‌نده‌م پى وت كه به ته‌نيا جىم به‌للىت، ئەگه‌ر نا ئەسپه‌كه لى دها. به زمانه شروپه‌ره‌كه‌ى وه‌لامى دايه‌وه "من نازارى نادم گه‌ر ئەو نازارى من نه‌دات" ئىتر به زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كه‌وه سه‌يرى قاچه‌كانى كرد. ويستم ئاماژه بۆ ئەسپه‌كه‌م بكه‌م شه‌قىكى تى هه‌لدات، به‌لام چوو ده‌رگاكه‌ى كرده‌وه، كاتى كه كليله‌كه‌ى به‌رز كرده‌وه

سەيرى نووسىنەكەى سەرى كرد و بە زمانىكى تىكەل و پىكەل و ناجۆرەوتى
"خاتوو كاسرىن ئىستا دەتوانم بۆت بخوینمەوه."

منىش وتم "زۆر باشە، دەى دوعا بکە با گویمان لە تۆ بىت - تۆ زىرەك بووى!"

پىت بە پىت و بىرگە بە بىرگە ئەم ناوہى خویندەوه "ھارىتۆن ئىرنشۆ."

بە ھاندانەوه وتم "ئەى پەیکەرەکان؟"

وہ لأمى دایەوه "ئىستا ئەوانە ناتوانم."

بە دلەوه بە نەزانىنەكەى پىكەنىم و وتم "ئۆھ، بەخو تۆ گەمژەى!"

"بزەپەكى سەير لىوہەكانى گەمژەكەى داگیر كرد، خووشى بۆ چاوەكانى گەراپەوه،
وہك بلایى دلنیا نەبوو لەوہى كە ئەم گفتموگۆپەى لەگەل من كرىبىت: یان ئەوہتا ئەو
مرۆفە ھەرگىز خووشى نەبىنىوہ، یانىش بەراستى بزەى ناخووشى بوو. گومانەكانم
سرىپەوہ كاتى لەپرا رۆیشتم و پىم وت لە بەردەم لا بچىت، چونكە من بۆ بىنىنى
لینتن ھاتووم، نەك ئەو. لە بەر رووناكى مانگە شەوہكە بىنىم كە رووى سوور
ھەلگەرا، دەستەكانى لەسەر دەسكى دەرگا لا برد، دەم و چاوى وینەپەكى
شەرمەزارىان دروست كرد. وايزانى وەك لینتن رووخووشى لەگەل دەنوینم، چونكە
توانى ناوہكەى خووى بخوینىتەوہ، زۆرىش شىپرزە ھاتە بەر چاوم كە من بە گەرمى
وہرم نەگرتەوہ."

قسەم پى برى و وتم "ئازىزەكەم، خاتوو كاسرىن، بەسە، بوہستە! لىت زویر نايم
بەلام دلېشم بە رەفتارەكانت لەوئ خووش نىپە. ئایا ئەوہت لە بىر چوہ كە
ھارىتۆنىش وەك لینتن ئامۆزای تۆپە، ھەست بەوہ ناكەیت كە نەدەبوایە بەم شىوہپە
ھەلسوكەوتى لەگەل بكەى، ئەى ئەویش ئامۆزای تۆ نىپە؟ بە لایەنى كەم ئەو دەست
پىشخەرى كردوہ و لە تۆ نىك بووہتەوہ، ھەزى كردوہ وەك لینتن قسەى لەگەل
بكەى، ديارە كە ئەو كورپە داماوہ نازانىت بە چاكى خووى دەربخات: تۆ پىشتر
ئەوہندە پىشت گویت خستووہ ئىتر لە شەرمانا نازانىت چۆن لەگەلت بچوولتەوہ.
ديارە ويستووہتەى رابردوو لە بىر بكات و دلئ تۆ خووش بكات. تۆش كارىكى زۆر
ناچىز و خراپت كردوہ كە گالتهت بە ھەولە شەپرىوہكەى كردوہ. گەر تۆ لە كەش و
ھەواپەكى وەك ئەودا گەورە بووبایت، ئاوا دەبووى؟ با پىت بلېم زۆر لە تۆ زىرەكتر و

داناترە، ئىستا وىژدانم ئاسوودە نىپە كە تۆ رىسوات كردوہ، چونكە ھىتكلىفیش
زۆر ناعادىلانە لەگەلى دەجوولتەوہ."

كاتى بىنى من ئاوا بەرگرى لە ھارىتۆن دەكەم، ھەپەسا و وتى "باشە ئىلن، جا
بۆچى بۆى ناگرىت؟ بەلام بوہستە، گویت لەوہش دەبىت كە چۆن پىتەكانى (أ، ب،
ج) دەوت بۆ ئەوہى دلئ خووش بكات، باشە تا ئىستا كەسىكى شارستانىت بىنىوہ
كە لەگەل درندەپەك باش بىت! كاتى ئەوم بە جى ھىشت چوومە ژوورەوہ، لىنتن
لەسەر جىگەكەى پال كەوتبوو، خووى نىمچە ھەستاندەوہ بۆ ئەوہى بەخىرھاتنم
بكات."

لینتن وتى "كاسرىن خووشەوېستەكەم، ئەمشەو زۆر نەخووشم، تۆ دەبى ئەمشەو
تەنیا قسەم بۆ بكەیت، منىش گووى دەگرم. وەرە لە لام دانىشە. من دلنیا بووم كە تۆ
قسەى خۆت دەبەپتە سەر، ئەمشەوېش پىش ئەوہى برۆى بەلېنت لئ وەر دەگرم كە
جارىكى تر بىتەوہ."

، ئىستا زانىم كە نابى گالتهى پى بكەم، چونكە زۆر نەخووش بوو. بە نەرمى دەستم
بە قسە كرد و ھىچ پرسىارم لئ نەكرد، بە ھىچ چەشنىك توورەم نەكرد. خوشتىرىن
كتىبەكانى خۆم بۆى ھىنابوو: داواى لئ كردم كە تۆزىك لە يەككە لە كتیبەكان
بخوینمەوہ، منىش خەرىك بوو دەست بكەم بە خویندەوہ، كەچى ھارىتۆن خووى بە
ژوورەكەدا كرد: ژەھرى لە رووى دەچۆراپەوہ. يەكسەر بەرەو ئىمە ھات، قۆلى لىنتنى
گرت و لەسەر جىگەكەى ھىناپە خوارەوہ.

بە دەنگىكى نىمچە توورە و نىمچە سۆزەوہ وتى "برۆ ژوورەكەى خۆت!" دەم و
چاوى توورە و ترش بوو. دووبارە وتى "ئەوہش لەگەل خۆت ببە گەر ھاتووہ بۆ بىنىنى
تۆ: نابى تۆ ئەوہ لەگەل من بكەى. ھەردووكتان لىر برۆن!"

سویندى لە ئىمە خوارە، ھىچ كاتى بۆ لىنتن نەھىشتەوہ تا وەلام بداتەوہ، بە
راكىش راكىش تا موبەقەكەى ھىنا، ھەر كە من بە دوايدا چووم، دەستى گەردەردنەوہ
و مستى ئامادە كرد، پى دەچوو لىم بدات. ئەو ساتە زۆر ترسام، نەمھىشت ھىچ
مستىكم پى بكەوېت ھەموى لە بۆش راوہشانە، ئىتر ئىمەى دەر كەردە دەرەوہ. دواتر
لاى ئاگرەكە پىكەنىكى توورە و شىتەنەم بىست، كاتى رووم بە ئاراستەى پىكەنىنە

ناحەزەكە وەرگێرا بێنیم جوۆزێفە دەستەكانی لە بەردەم ئاگرەكە لێك دەخشێنیت و دەلهرزیت و پێ دەكەنیت.

بە زمانە شروپەرەكەى وتى "دۇنيا بووم كە دەرتان دەكات! كورپى باوكى خۆيەتى! مال بە مالى خۆى نەچیت حەرەمە! وەك من باش دەزانیت كە ئیوه چىن، بەخو باشى بە دەرهوه وەنان!"

گویم بە گالتهى پیره ناحەزەكە نەدا، لە ئامۆزاکەم پرسى "باشە بۆ كوێ بچىن؟" لىنتن سىپى هەلگەرا و وەك بى ناو ئاو دەلهرزى. ئیلىن ئەو كاتە روخسارى جوان نەبوو: نەك هەر ناشرىن، زۆر ترسناك و بوودەلە هاتە بەرچاوم، چونكە رووه لاوازەكەى و چاوه گەورەكانى پەيكەرێكى ترسناك و بى هیز و زاخیان دروست كردهو. پرى دایە دەسكى دەرگاكة، هەژاندی: لە ژوورهوه داخرابوو.

بە دەنگێكى كز و لەرزینەوه وتى "گەر دەرگام لى نەكەپهوه، دەتكوژم! گەر دەرگام لى نەكەپهوه، دەتكوژم! هەى شەهیتانى دۆزەخى! هەى شەهیتان! دەتكوژم، هەر دەتكوژم!"

جوۆزىف دووبارە دای لە قاقای پێكەنن و وتى "ئەو هەتا باوكى هاتەوه! ئەو هەتا باوكى! ئەوهى هاریتۆن كردى بە دەستم نەبوو بەلام بە دلم بوو، گەر باوكت لێره بوايه نەیدەتوانى دەستت بكاتى!"

"توند دەستى لىنتنم گرت و هەولم دا لە دەرگاكة دوورى بخەمەوه، بەلام ئەو هەندە دەلهرزى نەمتوانى سەرکەوتوو بى. پاشان ئەو هەندە گریا تا دەستى كردهوه بە كۆكە پەشەكە، لەگەڵ كۆكین خوین لە دەمى فرکەى دەكرد، پاشان كەوتە سەر زهوى. رام كرده هەوشەكە، ئەو هەندە تۆقیبووم نەخۆش كەوتم، بانگى زیلام كرد، تا هیزم لە بەر مابوو هاوارى زیلام كرد. خێرا گوێى لە من بوو: خەرىكى مانگا دۆشین بوو لە پشتهوه، خێرا دەستى لە كارەكەى بەردا و بەرەو ئیمە هات وتى چیتان بۆ بكەم؟ هەناسەم بۆ باسكردنى رووداوهكە لێبەرا بوو، رامكیشا لای خۆم و لىنتنم پى نیشان دا. هاریتۆن هاتە دەرهوه بۆ ئەوهى بزانی چ بەزمیكى ناو هەتەوه، پاشان شتە داماو هەكەى برده سەرەوه. من و زیلاش دواى ئەوان چووینە سەرەوه، بەلام هاریتۆن لە سەرەوهى پەیزەكان منى وەستاند، پێى وتم كە نابى من بچمە ژوورهوه. پى ی وتم

كە دەبى بچمە مالهوه. منیش قیژەپهكەم رادا و وتم كە تۆ لىنتنت كوشت، هەر دیمە ژوورهوه. جوۆزىف سەیرى دەرگاكەى كرد و وتى كە نابى بچمە ژوورهوه، پێى وتم "كە خۆ من وەك ئەو شىت نەبوومە" هەر بەگریانەوه وەستام تا خزمەتكارەكە دەرکەوتەوه. پێمى وت كە پاش تۆزىكى تر باشتر دەبیت، بەلام ئیستا زۆر لەرز و تاي گرتوو، منى گرت و هینامیه نزیك خانوو هەكە.

"بە پەنجەكانم هەموو قژى خۆم دەرھینا! هەنسكەم دا و گریام تا چاوهكانم نیوه كوێر بوون، ئەو چەتوونەى تۆ سۆزى خۆتى بۆ دەرپێژى بەرامبەر بە من وەستابوو، جار جارە زۆرى لە من دەكرد كە بێدەنگ بى، ئەوهشى رەت دەكردەوه كە هەلەى ئەو نەبووه. لە كوۆتاییدا، زۆر ترسا لەوهى كە وتم بە باوكم دەلیم و دەبى تۆ بچیه بەندیخانە و هەلبواسرى، دەستى كرد بە بەرگری لەخۆكردن، پاشان رای كرد بۆ ئەوهى توورەپیهكەى خۆى بشارپتەوه، بەلام من وازم لى نەهینا: پاشان ناچاریان كردم كە برۆم، پاش ئەوهى كە سەد مەترىك لە بانەكان دوور كەوتەوه، لە پەنا سیبەرێك بۆم هاتە دەرهوه و مینى وەستاند و منیشى توند گرت.

دەستى بە قسە كرد "خاتوو كاسرىن، وا لە خەفەتان دەمرم، بەلام هەلەى...." تا هیزم هەبوو شەپازلەپهكەم لە بن گوێى كوتا، بىرم لەوه دەكردەوه نەوهك بمكوژیت. پاشان كە ئەسپەكەى لە دەست بەرەلا بوو وەك برووسك بۆى دەرچووم و زۆر خێرا گەرەمەوه مالهوه، تا گەیشتمە مالهوه هیچ هۆشم لەسەر خۆ نەبوو.

ئەو ئیوارەیه، شەویاشم لى نەكردى، ئیوارەى پاشتریش نەچوومە بانەكانى ویزەرىنگ: زۆر حەزم دەكرد بچم بەلام زۆر ترسابووم، لەوه دەترسام گویم لى بیت كە لىنتن مردوو، هەندى جاریش دەتۆقیم كاتى بىرم لە هاریتۆن دەكردەوه. لە رۆژى سىپیهما تەكانێكم بە خۆم دا: نەمتوانى هیچى تر چاوهرى بكەم، جارێكى تر خۆم بۆ ئەوى دزییەوه. سەعات پینجى ئیوارە چووم، كاتى بە رینگەوه بووم بىرم لەوه دەكردەوه كە بە دزى خۆم بگەیهنمە نىو خانوو هەكە، بچمە سەرەوه بۆ ژوورى لىنتن بى ئەوهى كەس بزانی. هەرچەندە سەگەكان دەستیان بە حەپە حەپ كرد كاتى بۆنى نزیكبوونەوهى منیان كرد، زیلا پشسوازی لى كردم و وتى "كوڕەكە زۆر باشتر بووه". زیلا ژوورێكى بچووك و رێك و مافوور رێژكراوى پى نیشان دام، كاتى لىنتنم بینى

لهسەر قه نهقهیهکی بچووک پال کهوتوو و یهکیک له کتیهکانی من دهخوینتهوه، زۆر خوشحال بووم. بهلام بۆ ماوهی یهک سهعات نه قسهی لهگهڵ کردم و نه سهیریشی کردم: زۆر دلتهنگ بوو. ئهوهی که به جارێ ههراسانی کردم ئهوه بوو کاتی دهمی لیک کردهوه و وتی ئهوهی رووی دا خهتای تۆ بوو، هاریتۆن پتوهندی پتوه نهبوو! نهمتوانی وهلامی ئهوه قسهیه بدهمهوه، له ژوروهوه خۆم خواردهوه، ههستامه سههر پێ و له ژوروهکه پڕویشتم. دهنگیکی بووراهه وتی "کاسرین!" پشبینی ئهوهی نهدهکرد که من وهلامی نادهمهوه: بهلام پرووم وهرنهگیرا و ئاورم لێ نهداپهوه، دوو پوژ پاش ئهوه لویسته نهچوممهوه لای، سوور بووم لهسههر ئهوهی که هیچی تر سهردانی نهکهمهوه. بهلام ههستان و دانیشتن و خهوه و خواردم لێ بوو به سندان، هیچ ههوالیکم دهبرارهی ئهوه گوئی لێ نهبوو، بۆیه خیرا بریارهکهم به ههوادا ههلوهشاندوهه پیش ئهوهی پتهوتر بیت. ههر له شوینی یهکهمدا سهردانی کردنهکهم ههله بوو، دووبارهکردنهوهشم ههله بوو، قسهیهکه ههیه دهلی "سواری کهری عهیبیک و دابهزین دووان!" مایکل هاته لام و پرساری کرد مینی ئاماده بکات یان نا، منیش وتم "بهلی" بۆیه ئهركیکم هاته سههر شانی ههرکه منی به سههر ئهوه گردانهدا برد. ناچار بووم پهنجهرهکانی دهروهه بپریم و بچمه ههوشهکه: هیچی تر سوودی نهبوو که ئامادهبوونی خۆم بشارمهوه.

کاتی زیلام له ژوروی پیشوازی بینی، پیمی وت "سهروک لینتن له خانووهکهیه." منیش چووومه ژوروهوه، هاریتۆنیش لهوئێ بوو، بهلام یهکسههر ژوروهکهی بهجێ هێشت. لینتن لهسههر کورسییه به قۆله گهرهکه دانیشتبوو، تۆزێ خهوالوو بوو، من چووومه لای ئاگرهکه، به تۆنیکێ جدی دهستم به قسه کرد، مهبهستی بهشیک له قسهکانم راست بوون: "لینتن له بهر ئهوهی تۆ کهیفت به من نایهت، وا دهزانی که من به ئهقهست سهردانت دهکهم بۆ ئهوهی ئازارت بدهم، دیاره که ههموو جارێ ئازارت ددهم، له بهر ئهوه هۆیانه ئهوه دواههمن چاو به یهکتر کهوتنمان دهبیت: با مائاواپی له یهکتر بکهین، بهرێز هیتکلیفیش ئاگهدار بکهروهه که تۆ هیچی تر چهز ناکهی من ببینیت، بۆ ئهوهی هیچی تر نهیهته سههر و کوکرم و واز لهو بابته بهیئت."

لینتن وهلامی داپهوه "کاسرین، دانیشه و کلاوهکهت لهسههر بکهروهه. تۆ زۆر له من کهیف خوشتری، تۆ دهبی له من باشتر بی. باوکم زۆر عهیب و عارهکانی من باس دهکات، زۆریش سووکایهتیم پێ دهکات بۆ ئهوهی تۆزێ به هیز بم، بهلام من گومانم له خۆم ههیه. زۆرجار به خۆم دهلیم دهبی قسهکانی باوکم راست بن و من ئهوهنده بی دهسهلات و بوودهله بم، ئهوه کاته ههست به تووریهی و پهستی دهکهم. من رقم له ههموو کهسیکه! من بی نرخ و بی سوووم، تهبیعاتم زۆر خراپه، روحم زۆر بهده، من ههمیشه وام، گهر تۆ دهتهویت، ئاوا مائاواپی خۆت بکه، تۆش یهخهت له یهخهی من دهبیتهوه و ئهوه ژانه سههرت له کوڵ دهبیتهوه. کاسرین تهنیا ئهوه دادوهرییهم لهگهڵ بکه: باوهر بکه که گهر من شیرین و نهرم و نیان و به بهزهیی و وهک تۆ باش بم، ئهوا زۆر له تۆ دلخۆشتر و تهنروستیر دهم، ههروهها باوهریش بهوه بکه که بهزهیی تۆ، نهرم و نیانی تۆ وای له من کرد قوولتر و شیتانهتر تۆم خۆش بویت لهوهی که من شایهنی خۆشهویستی تۆ بم: ههرحهنده من نهمتوانیوه و ناتوانم سروشتی خۆم به تۆ نیشاندهم، من پهشیمانم و تۆیه دهکهم، تا دهمرم پهشیمانم و تۆیه لهو کاره دهکهم!"

ههستم کرد که قسهکانی راستن، ههستم بهوه کرد که دهبی لێی خۆش بم: ههرحهنده که پاش ساتیکێ تر دووباره مشتومرمان دهبیتهوه، دهبی دیسان لێی خۆش بم. ئیمه ئاشت بووینهوه، ههردووکمان زۆر گریاین، تهواوی ئهوه کاتهی که لهوئێ بووم گریاین: به تهواوی بۆ ناخۆشییهکانمان نهگریاین، بهلی من زۆرم پێ ناخۆش بوو که لینتن ئهوه سروشته چهواشهکاره ههیه. ههرگیز دلی هاوڕیکانی خۆش ناکات و کهسیش خیری لێ نابینیت، تهناهت ههرگیز خۆشی خۆشی له هیچ شتیک نابینیت! لهو شهوه به دواوه ههمیشه دهچووومه ژوروه بچووهکهی، چونکه پوژی پاشتر باوکی گهرا بووهوه.

وابزانم سی جارن چاو له هیوا و کهیف خۆش بووین، دلخۆش وهک یهکهم شهوم، بهلام دواتر سهردانهکهم ههمووی ترسناک و به کیشمه کیش بوو: مردم لهگهڵ خۆپهستییهکهی و تووریهیییهکهی و ئازارهکانی: بهلام فیتری ئهوه ببووم که ئهوهکانی پشتری پهسهند بکهم وهک تۆلهیهکی بچووک بۆ ئازارهکانی. ئیستا بهرێز هیتکلیف

به ئەنقەست ناهێڵیت بچمە لای، زۆر بە کەمی دەیبینم. ئەوێ راستی بیت یەکشەممە ی رابردوو، لە کاتی ئاسایی خۆم کەمێک زووتر چووم، گویم لێ بوو هیتکلێف جوینی بە لێنتن دەدا و درنده ئاسا بە سەریدا دەینەراند لە بەر ئەو هەلسوکەوتە ی دوینی شەو کردی، نازانم چۆن پێی زانی، مەگەر گوێی رادیرابیت. لێنتن بێ گومان هەلسوکەوتیکی وروژینەری کرد، ئەو کاری کەس نییە تەنیا خۆم نەبیت، کاتی چوومە زوورەو وانهکانی بەرێز هیتکلێف بری و ئەمەم پێ وت. دای لە قاقای پێکەنین، و چوو دەروو، وتی کە زۆر خۆشحال بوو من بەم جوۆرە دەروانمە مەسەلە کە. لەو کاتە بە دواو، بە لێنتنم وت کە کاتی باسی ژیا نە ناخۆش و تالە کە ی دەکات دەبی بە ئەسپاییەو بە باسی بکات. ئێلن ئیستا گویت لە هەموو شتێک بوو. ناتوانم نەچم بۆ بانەکانی ویزەرینگ، بەلام دوو شت هەن خەم دەدەن: هاوکات گەر تۆ تەنیا بە باوکم نەبیت، چوونە کەم کەس نیگەراند ناکات. بە باوکم نالی وانییە؟ گەر وا بکە ی ئەو ئەوپەری دلرەقی خۆت بەرامبەرم دەنوینی."

و ئەلام داو "بە یانی لەسەر ئەم بابەتە بریاری خۆم دەدەم. دەبی هەندێ بیر ی لێ بکە مەو، پاشان کە یفی خۆتە هەر چی دەکەیت بیکە، تۆ ئیستا برۆ بیر ی لێ بکەرەو."

لە ژوورە کە ی کاسی هاتمە دەروو یە کسەر چوومە ژووری باوکی، بە دەنگێکی بەرز هەموو چیرۆکە کەم بۆ باس کرد: جگە لە گفتوگۆکانی کاسرین لە گەل ئامۆزاکە ی و ناوی هاریتۆنیشم نەهینا. بەرێز ئیدگار بەم باسە تۆقی و پەست بوو، زۆریش لەو پەشۆکاوتر بوو لەوێ بە منی وت. لە بە یانییە کە دا، کاسرین زانی کە من ناپاکیم لە گەل متمانە کە ی ئەو کردوو، بەو هشی زانی کە هیچی تر نابیت بە نەینی سەردانی بانەکان بکات. ئەو هەندە بێ ئومید بوو دەستی بە گریان کرد و هەموو شتێکی لێ قەدەغە کرا، بۆیە لە باوکی دەپارایەو کە بە زەبی بە لێنتن بیتەو: دوا بریاری باوکی بۆ هینانەوێ ئومیدەکانی کاسرین ئەو بوو کە بە لێنی پێ دا نامە یە ک بۆ لێنتن دەنووسیت و پێی دەلێت گەر حەز دەکات با ئەو بیتە گرەنج، ئیتر کاسی نەچیت بۆ ئەوێ. پێشی وت کە هیچی تر چاوەرێی کاسی مە کە بیت بۆ بانەکانی ویزەرینگ. جا نازانم بەرێز ئیدگار ئاگەداری باری تەندروستی لێنتن کاتی ئەم بریارە ی دا، چونکە گەر بیزانییا ئەو لەو بریارەشی پەشیمان دەبوو.

بەشی بیست و پینج

خاتوو دین وتی "گەرەم ئەو شتانه زستانی رابردوو روویان دا. نزیکە ی سالیکی بەر لە ئیستا. زستانی رابردوو، بیرم لەو نە کردەو، دوا ی کۆتایی دوانزە مانگی تر، دەبی بێگانە یە کە دلخۆش بکەم و ئەم شتانه ی بۆ باس بکەم! ئیستا، کێ دەزانی تۆ تا چەند خۆت بە بێگانە دەزانی؟ تۆ زۆر لەو گەنجتری هەر بەم شیوێ بە بۆ خۆت بژی، بە سەرێک بیر دەکە مەو کە کەس بەرگە ی جوانی کاسرینی نە دەگرت، هەر کە سێک بیدیا خۆشی دەووست. تۆ وا پێدە کە نی، بەلام بۆچی ئاوا دەمت بەش بوو تەو کاتی من باسی کاسرین دەکەم؟ ئە ی بۆچی داوات لە من کرد وینە ی ئەو هەلواسم لەسەر شوینی ئاگردانە کە ت؟ بۆچی؟"

هاوارم لێ هەستا "هاوێی باشە کەم، بوەستە! زۆر ئاسایییە کە من کاسرینم خۆش بویت، بەلام ئایا ئەو منی خۆش دەویت؟ زۆر گومانم لەو هە یە کە هیمنییە کە ی خۆم جێ بە لێم و دەست بە بیرکردنەو بکەم: ئی دواتر خۆ مالم لێرە نییە. جیهانی من زۆر سەرقالە، تەنیا بۆ قۆلەکانی دەبی بگەریمەو. بەر دەوام بە. ئایا کاسرین گوێرایی لێ باوکی بوو؟"

خزمەتکارە کە (دین) بەر دەوام بوو. "بە لێ گوێی لێ گرت، چونکە خۆشەووستی باوکی هیشتا لە پیش هەموو شتێک بوو، ئیدگار بێ توورە بوون قسە ی دەکرد. وە ک یە کێک قسە ی دەکرد کە چۆن سەر وە ت و سامانی بۆ دوژمنەکانی بە جێ دیلێت، کاتی وشە یادەویرییەکانی تاکە هاوکار دەبن کە بە جیما بۆ رێبەری کردنی کچە کە ی. ئیدگار چەند رۆژێک دواتر بە منی وت "ئێلن زۆر حەز دەکەم خوشکە

زاكهم نامه‌یهك بنووسیت یان هه‌والئیکه نه‌بوو. به دلسۆزی پیم بلی تۆ چۆن بیر له‌وه‌که‌پته‌وه: ئایا باشتەر بووه، ئایا هیوایه‌که هه‌یه چاکتر بیته‌وه، وا ده‌بیته‌ پیاو، تۆزێ باشتەر نه‌بووه؟"

وه‌لامم داوه "گه‌وره‌م زۆر ناسکه. زۆر زه‌حمه‌ته زاخی پیاوه‌تی تیا بیت: به‌لام ده‌توانم ئه‌وه بلیم که به باوکی ناچیت، هه‌روه‌ها گه‌ر خاتوو کاسرین خوانه‌خواسته می‌ردی پی بکات، ئه‌وا کۆنترۆلی خۆی له‌ده‌ست ده‌دات: مه‌گه‌ر زۆر گیل و گه‌مه‌ر بیت کچه‌که‌ت. به‌لام سه‌رۆک کاتت زۆر ده‌بیت ئاشنایه‌تی بکه‌یت و خۆت بیینیت بزانه به‌که‌لکی کچه‌که‌ت دئ: چوار سالی ده‌وێت که بگاته ته‌مه‌نی ته‌واوی خۆی."

ئیدگار هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکێشا، چوو له‌ پهنجه‌ره‌که، به‌ نیگایه‌کی پر له‌ خه‌مه‌وه سه‌یری گیمه‌رتۆنی ده‌کرد. پاش نیوه‌رۆیه‌کی تۆزای بوو، به‌لام خۆری مانگی دوو به‌ نیو تۆزه‌که‌دا تیشکی ده‌دایه‌وه، ته‌نیا دوو دره‌خته‌که‌ی نیو هه‌وشه‌که‌مان لێ دیار بوو، هیچ شتیکمان لێ دیار نه‌بوو، هه‌روه‌ها گۆره‌کانی که‌نیسه‌شمان به‌ ئاسته‌م ده‌هاته به‌رچاو.

ئیدگار له‌ به‌ر خۆیه‌وه ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد "زۆرجار دوعام ده‌کرد که ئه‌و شته لیتمان نزیک نه‌بیته‌وه، ئیستاش وا خه‌ریکه ده‌چمه‌وه نیو قه‌پیلکی خۆم، زۆر ده‌ترسم. بیر له‌و ساته‌ ده‌که‌مه‌وه که دیمه‌ خواره‌وه، زاوا بی زاخه‌که که‌متر شیرینه له‌وه‌ی من زووتر پێشینی ده‌که‌م، له‌ چهند مانگیکدا یان که‌متر، ره‌نگه هه‌فته‌یه‌که هه‌لبگیریت و له‌ نیو بۆشاییه‌که‌ی خۆیدا به‌ ته‌نیا پال بکه‌وێت! ئیلن زۆر دلم به‌ کاسییه بچووکه‌که‌م خۆش بوو: له‌ شه‌وه‌کانی زستان و رۆژه‌کانی هاویندا ئه‌و کچه‌ تاکه هیوا‌ی زیندووی من بوو. به‌لام زۆر دلخۆشتر ده‌بم له‌وه‌ی که بۆ خۆم له‌ نیو ئه‌و به‌ردانه گۆرێکم چنگ بکه‌وێت و بچمه ژیر ئه‌و که‌نیسه‌یه: پال بکه‌وم به‌ درێژایی ئیواره‌کانی حوزه‌یران، له‌سه‌ر چیمه‌نه سه‌وه‌زه‌کانی گۆری دایکی، زۆر هه‌ز ده‌که‌م که بچم لای ئه‌و پال بکه‌وم. ده‌توانم چی بکه‌م بۆ کاسی؟ چۆن ده‌بی به‌جیی بیلیم؟ یه‌ک سات بیر له‌وه‌ ناکه‌مه‌وه که لینت کوری هیتکلیفه، بیریش له‌وه‌ ناکه‌مه‌وه که کاسی له‌ من بسه‌نیت، گه‌ر بتوانیت دلخۆشی بداته‌وه دوا‌ی مردنی من. گرنگی به‌وه‌ ناده‌م که هیتکلیف به‌ کۆتایی خۆی ده‌گات، سه‌رکه‌وتوو بوو له‌ دزینی دوا به‌زه‌بیم! به‌لام ئایا

لینت بی نرخه - ته‌نیا ئامی‌ریکی بی هیزه بۆ باوکی - ناتوانم کاسی له‌و بتۆزینم! به‌لام زۆریش زه‌حمه‌ته که روحی تیک بشکینم، تا له‌ ژیان ماوم نابی دلته‌نگی بکه‌م، زۆریشم پی ناخۆشه بمرم و به‌ ته‌نیا جیی به‌یلیم. ئاخ ئازیزه‌که‌م هه‌ز ناکه‌م بکه‌وێته ژیر ده‌ستی هیتکلیف! وا باشتەر به‌ خوا‌ی بسپی‌رم، پێش خۆم له‌ ژیر زه‌وی بنیم."

وه‌لامم داوه "گه‌وره‌م هه‌ر به‌ خوا‌ی بسپی‌ره. گه‌ر تۆش له‌ ده‌ست بده‌ین، ره‌نگه، به‌لام خوا نه‌خواسته - به‌لام گه‌ر خوا مه‌یلی لێ بیت، که‌سمان ناتوانین قسه بکه‌ین. پاش تۆ من ده‌بم به‌ هاو‌رێ و ئامۆژگارکه‌ری. خاتوو کاسرین کچیکی زۆر باشه: له‌وه‌ ناترسم که زۆر به‌ هه‌له‌دا ده‌چیت، خه‌لکی که ئه‌رکی خۆیان ده‌که‌ن هه‌میشه دوا‌جار پاداشتی خۆیان وه‌رده‌گریت."

به‌هار هات پێش، هیشتا سه‌رۆکه‌که‌م هیزێ نه‌هاتبوووه به‌ر، به‌لام ده‌یتوانی به‌ پی بچیته نیو زه‌وییه‌کانی له‌گه‌ل کچه‌که‌ی. بۆ بیرکردنه‌وه که‌م ئه‌زمونه‌کانی، ئه‌مه‌ خۆی له‌ خۆیدا هی‌مای نۆژه‌نکردنه‌وه‌یه، رومه‌ته‌کانی کز ببوون، چاوه‌کانی پرشن‌گدار بوون، کاسرین دلنیا بوو که باوکی چاک بووه‌ته‌وه. له‌ هه‌قه‌ده‌هه‌مین سالیادی له‌ دایک بوونیدا، ئیدگار نه‌چوووه نیو که‌نیسه: باران ده‌باری، وتم "گه‌وره‌م وا دیاره ئه‌مشه‌و ناچیته ده‌ره‌وه؟"

وه‌لامی دایه‌وه "نه‌خیر، ئه‌مسال که‌میک دوا‌ی ده‌خه‌م." دووباره نامه‌یه‌کی بۆ لینت نووسی، تیا‌یدا باسی ئه‌وه‌ی کرد که زۆر هه‌ز ده‌کات چاوی پێی بکه‌وێت، هیچ گومانم له‌وه‌ نییه که باوکی رێگه‌ی پی نادات بیت بۆ ئیره. هه‌ر واش بوو، به‌ نامه‌یه‌که وه‌لامی ئیدگاری دایه‌وه که به‌رپز هیتکلیف ناهیتلێت بپم بۆ گره‌نج، نووسی‌بووی که به‌زه‌یی و باشی خالم زۆر خۆشحالی کردوو، به‌لام هیوا‌ی خواست که جارێک له‌ پیاسه‌کانی چاوی پێی بکه‌وێت، باسی ئه‌وه‌شی کرد که تا هه‌تایه‌ پێوه‌ندی نیوان خۆی و ئامۆزاکه‌ی هه‌روا به‌ دووری نامینیته‌وه.

ئه‌و به‌شه‌ی نامه‌که‌ی ساده‌ بوو، دیار بوو که قسه‌کان هی خۆی بوون. هیتکلیف زانی که ده‌توانیت به‌ باشی له‌ کاسرین بپاریته‌وه، پاشان نامه‌که ده‌ستی پی کرد، لینت وتی "من داوا‌ی ئه‌وه‌ ناکه‌م که کاسی سه‌ردانی ئیره بکات. ئایا من هه‌رگیز کاسی نایینم له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که باوکم لێ ناگه‌رپت بپمه سه‌ردانی و تۆش ناهیتلێت

کاسی بیته سهردانم؟ ئی باشه جار جار پیکهوه له گه‌ل کچه‌که‌ت به سواری ئه‌سپ به‌رهو بانه‌کانی ویزه‌رینگ وهرن، با له‌وێ چه‌ند وشه‌یه‌ک ئالوگۆر بکه‌ین، با له‌ به‌ر چاوی تۆ قسه‌کان بکه‌ین! ئیمه‌ هیچمان نه‌کردوه، گوناھی ئیمه‌ چیه‌ ئاوا له‌ یه‌کتیریمان جودا ده‌که‌نه‌وه، خو تۆش له‌ من توورپه‌ نیت: چونکه‌ هیچ هۆیه‌ک نییه‌ تۆ رقت له‌ من بیته‌وه، خالی خو‌شه‌ویستم خو‌ت ئه‌وه‌ په‌سه‌ند ده‌که‌یت! به‌یانی نامه‌یه‌کی خو‌شم بو‌ بنیره، پیم بلای، بو‌ خو‌ت شوینیک هه‌لبژیره‌ یه‌کتیری ببینین، به‌س تکا ده‌که‌م ئه‌و شوینه‌ سره‌سکرۆس گرهنج نه‌بیت. پیم وایه‌ که‌ به‌ یه‌ک چاو پیکه‌وتن قه‌ناعه‌تت به‌وه‌ دیت که‌ من به‌ باوکم ناچم، سیفه‌ته‌کانی من و باوکم ئه‌رز و ئاسمانیان به‌ینه: ئه‌و خو‌ی دووپاتی ئه‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ من زیاتر خوشکه‌زای تۆم نه‌ک کوری ئه‌و، هه‌رچه‌نده‌ من هه‌له‌م زۆره‌ که‌ وام لی ده‌که‌ن شایه‌نی کاسرین نه‌بم، کاسرین له‌وان خو‌ش بووه، تۆش له‌ به‌ر خاتری کچه‌که‌ی خو‌ت لیان خو‌ش به‌. تۆ خو‌شت ئه‌وه‌ت بو‌ ده‌رده‌که‌ویت کاتی ته‌ندروستیم به‌رهو باشی ده‌چیت، به‌لام گه‌ر من له‌ هه‌موو هیواکان بی به‌ش بم، به‌ ته‌نیا بم، هیچ که‌س لیم نزیکه‌ نه‌بیته‌وه، خو‌شه‌ویستانی خۆم نه‌بینم، باشه‌ پیم نالی چۆن دلخۆش و باش بم؟"

ئیدگار، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ستی به‌ کورپه‌که‌ کرد، رازی نه‌بوو به‌وه‌ی داواکارییه‌که‌ی جیبه‌جی بکات، چونکه‌ ناتوانیت له‌گه‌ل کاسرین پرواته‌ ده‌ره‌وه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا وتی له‌وانه‌یه‌ له‌ هاویندا یه‌کتیری ببین: له‌ هه‌مان کاتدا، چه‌زی لی بوو جار جار نامه‌ بنیتریت، بو‌ ئه‌وه‌ی ئامۆژگاری بکات تا باشتربیت، ده‌یزانی که‌ له‌ نیو خیزانه‌که‌یدا چۆن مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن. لینگت به‌ گوپی کرد، بو‌یه‌ هه‌میشه‌ نامه‌ی ده‌نووسی و هه‌موو گله‌یی و گازنده‌کانی خو‌ی تیا‌دا باس ده‌کرد. به‌لام دواتر باوکی زۆر به‌ توندی چاودیری ده‌کرد، سووریش بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو وشه‌یه‌کی ئیدگاری پی نیشان بدریت، بو‌یه‌ له‌ بری نووسینی ئازار و نه‌هامه‌تییه‌ تایبه‌تی و که‌سییه‌کانی، هه‌موو بیره‌ تایبه‌تییه‌کانی ده‌نووسی، درنایه‌تی و قه‌ده‌غه‌کردنی له‌ ئامۆزاکه‌ی باس نه‌ده‌کرد، هه‌ر پی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ داده‌گرت که‌ به‌رپز ئیدگار به‌ زووترین کات ببینیت، یان له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ به‌ به‌لینی به‌تال و چه‌تال هه‌لبیخه‌له‌تین.

کاسی له‌ ماله‌وه‌ گوئگرپکی زۆر باش بوو، هه‌روه‌ها له‌ نیوان کاسی و لینگندا

قه‌ناعه‌تیا‌ن پی کرد که‌ هه‌فته‌ی جارپیک پیکه‌وه‌ به‌ سواری ئه‌سپ له‌ ژیر پاسه‌وانی من شوینیک له‌ نزیکه‌ گرهنج دیاری بکه‌ن له‌ نیو به‌یاره‌کاندا: مانگی شه‌ش هات هیشتا بریاری خو‌ی نه‌دابوو. سالانه‌ به‌شپیک له‌ داها‌ته‌که‌ی بو‌ داها‌تووی خاتوو کاسی لاده‌دا لایه‌ک. سروشتی چه‌زی ده‌کرد که‌ بوه‌ستیت، یان به‌ لایه‌نی که‌م له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا بگه‌رپته‌وه، خانووی باوباپیرانی، ئیدگار کاسی به‌ تاکه‌ میراتگری خو‌ی داده‌نا پاش مردنی خو‌ی، به‌لام ئاگه‌داری ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ کچه‌که‌ی به‌ خیرایی وه‌ک خو‌ی له‌ ناو ده‌چیت. پیموایه‌ هیچ دکتۆرپیک سهردانی بانه‌کانی نه‌ده‌کرد، که‌س به‌رپز لینگتی نه‌بینی باسی نه‌خو‌شیه‌که‌ی بکات. من به‌ش به‌حالی خۆم، هه‌ستم به‌وه‌ کرد هه‌سته‌ خراپه‌کانم هه‌له‌ بوون، له‌ ژیاندا نه‌مبینیوه‌ هیچ باوکیک ئاوا به‌ درنده‌یی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کورپه‌که‌ی بکات که‌ له‌سه‌ر لیواری مه‌رگه‌، هیتکیلفم بینی زۆر درندانه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کورپه‌که‌ ده‌کرد. ئه‌و کورپه‌ هه‌ر پلانپکی هه‌بایه‌ بو‌ باشتربوون یان زیندوو بوونه‌وه‌ ئه‌و باوکه‌ی له‌ باری ده‌برد.

سەرۆك لىنتن، تۆ چۆن ھاتووى بۇ ئىرە، خۆت نەبىنيوھ چەندە نەخۆش و بى ھىزى!" كاسرىن بە چاوپكى پر له خەم و سەرسورمانەوھ سەيرى لىنتنى كرد: خىرا خۆشى لەسەر لىتوھكانى بۆ ترس و دلتنكى گۆرا، لە برى ئەوھى پىرۆزبايى لە يەكتر بكنە كە دەمىكە چاوەرپى ئەو چاوپىكەوتنە دەكەن، باسى ئەوھ كرا كە لىنتن لە جارن زۆر خراپتر بووھ؟

لىنتن ھەر دەلەرزى و دەستى درىژ كرد وەك بللى داواى ھاوكارى بكات بۆ ئەوھى خۆى راست بكاتەوھ، وتى "باشتر نەبوومە، ھىچ باشتر نەبوومە!" ئەوكاتە چاوە شىنەكانى لەسەر كاسى قەتيس مابوون، بە زمانى نىگاكانەوھ خۆشەويستى خۆيان بۆ يەكتر دووپات كردهوھ.

كاسى بەردەوام بوو "بەلام تۆ زۆر خراپتر بووى، خراپتر لەو ساتەى بۆ دوار جار تۆم بىنى، زۆر لاوازتر بووى، و .."

لىنتن خىرا قسەى پى برى و وتى "من زۆر ماندووم. زۆر گەرمە بە كەلكى پۆيشتن نايەت، با ئىرە كەمىك پشوو بدەين. زۆر جار لە بەيانياندا زۆر نەخۆش دەبم - باوكم دەلئت كە من خىرا گەشە دەكەم."

كاسى بەم قسە قايىل نەبوو، دانىشت و لىنتنىش لە تەكەوھ دانىشت.

كاسى ھەولى دا كەمىك خۆشى و كامەرانى بخاتە دللى لىنتن، وتى "ئەمە شوپنىكە وەك بەھەشتەكەى تۆ واىە. بىرت دى دوو پۆژان رىكەوتىن لەسەر ئەوھى كە لەسەر خۆشترىن بىر كەردنەوھ كانمان بە سەر بەرىن؟ ئەم شوپنە زۆر لە بەھەشتى تۆ نرىكە، تەنيا ھەر بە ئاسمانەوھ خۆيان مەلاس داوھ، بەلام زۆر نەرم و بى ئاون، زۆر لەوھ خۆشترە تىشكى خۆر لە دەرەوھ بىت. ھەفتەى داھاتوو، گەر بتوانى، لە پاركەكەى گرنەچ يەكترى دەبىنين و بەھەشتى من تاقى دەكەينەوھ.

پى دەچوو لىنتن ئەوھى لە بىر نەمابىت كە كاسى باسى چى دەكات، چونكە زۆر بە زەحمەت دەيتوانى بەردەوامى بەخشىت بە گفتوگۆكە. كاتى كاسى دەستى بە قسە كرد، لىنتن لە بەر خراپى بارى تەندروستى حەزى لە بابەتەكان نەبوو، زۆر خەياللى لای خۆشپىھەكانى كاسرىن نەبوو، ئەم ھۆيانە واىان لە كاسى كرد كە نەتوانىت بى ئومىدى و پەستىيەكەى بشارىتەوھ. لىنتن بە تەواوى شپرزە و شلەژا بوو. لە برى

بەشى بىست و شەش

سەرەتاي ھاوين تىپەرىبوو كاتى ئىدگار بە دلگرانى بە پىر داواكەى كاسى و لىنتن ھات، من و كاسرىن يەكەم گەشتمان بە سواری ئەسپ دەست پى كرد بۆ بىنىنى ئامۆزاکەى. پۆژىكى گەرم و وشك بوو: تىشكى خۆر ون ببوو، ئاسمانىكى وشك كە ھەرەشەى بارانى پىوھ ديار نەبوو: شوپنى ژوانەكەمان لای بەردە رى نىشاندەرەكان بوو لە لای چواررپانەكە. كاتى گەيشتىنە ئەو، كورپكى شوان وەك پەيامنرىك بە ديار كەوت، پى و تىن "سەرۆك لىنتن دەللى با بىنە زەوى بانەكانى و پىزەرىنگ، من ناتوانم زياتر بىم."

وتم "دياره سەرۆك لىنتن رىكەوتنەكەى خالى لە ياد نەماوھ. پى و تىن شوپنى چاوپىكەوتن ھەر لە زەوى گرنەچ نەچىتە دەرەوھ، ئەوھتا ئىمە دەمىكە ئىرەين و بە قسەى ئەومان كرددوھ."

كاسى وتى "باشە باش ئىمە سەرى ئەسپەكانمان پىكەوھ دەنپىن كاتى دەگەينە لای ئەو، گەشتەكەمان بەرەو مال نرىك دەبىتەوھ."

بەلام كاتى گەيشتىنە لای لىنتن، شوپنەكە چارەگە مىلىك لە دەرگاي خانووى ئەو دوور بوو، ئەو ناوھ ھىچ ئەسپىكى لى نەبوو، لەسەر ئەسپەكانى خۆمان ھاتىنە خوار، ئەسپەكانى خۆمان لە نرىك ئەو شوپنە جى ھىشت. لەسەر پارچە چىمەنىك پالگەوتبوو چاوەرپى نرىكبوونەوھى ئىمەى دەكرد، ھەلنەستاىوھ تا ئىمە زۆر لى نرىك بووینەوھ.

پاشان بى ھىز ھاتە پىشەوھ، رەنگ زەرد و مالۆيران بوو، يەكسەر وتم "بۆچى

خولیا و خوۆشی بینینی کاسی، خو هیچ ئاگای له چوار دەوری نه‌بوو. زۆر له منائیک خراپتر بوو که گورو بو شتیک ده‌گرت و به هیچ شتیک ژیر نابیته‌وه، دیار بوو له گیانی خوۆ بیزار بوو، هه‌روه‌ها خوۆشی و قسه‌ی ده‌وروبه‌ری له باتی دلخوۆشی دانه‌وه بوون به هه‌ره‌شه‌یه‌ک بو ئه‌و. من و کاسرین هه‌ستمان پێ کرد که ئه‌م بینینه‌ی به سزایه‌ک زانی نه‌ک سوپاسگوزاری، لینتن هیچی تر به‌رگه‌ی بینینی ئیمه‌ی نه‌گرت. کاسی بێ هیچ شک و گومانیک پیشنیاری رویشتنی کرد. ئه‌و پیشنیاره چاوه‌پروان نه‌کراو بوو، لینتنی له بێ ئاگاییه‌که‌ی به‌هه‌ر هینا، به‌و پیشنیاره زۆر تووره‌ بوو. لینتن به ترس و پاراییه‌وه سه‌یریکی بانه‌کانی کرد، له کاسی پاراوه که به لایه‌نی که‌م نیو سه‌عاتی تر بمینتته‌وه.

کاسی وتی "به‌لام پیم وایه که تو له مال زیاتر هه‌ست به ئارامی بکه‌یت نه‌ک لیره به بێ هیزی دابنیشیت، ئه‌مرۆ ناتوانم دلت خوۆش بکه‌م به هۆی چیرۆک و گۆرانی و قسه‌کانم: تو زۆر له من داناتر بووی، له ماوه‌ی ئه‌و شه‌ش مانگه‌دا، ئیستا زۆر هه‌ز به سه‌روسه‌برده‌کانی من ناکه‌یت، ئه‌گینا گه‌ر بمتوانیبا دلت خوۆش بکه‌م ئه‌وا بێگومان ده‌مامه‌وه."

لینتن وه‌لامی دایه‌وه "بمینه‌وه، بو خوۆت لیره پشوو ده‌. وا بیر مه‌که‌روه یان مه‌لێ که من زۆر نه‌خوۆشم: نه‌خوۆشی من هی ئه‌و که‌ش و هه‌وا قورس و گه‌رمه‌یه، زۆریش به پێ رویشتم، پێش ئه‌وه‌ی بێی، زۆر به پێ رویشتم. به خالم بلێ که من ته‌ندروستیم زۆر باشتر بووه، پێی ده‌لێی؟"

خانمه ژیکه‌له‌که‌ی من وتی "لینتن پێی ده‌لیم که تو وات وتوو، من ناتوانم ئه‌وه بلیم." سه‌یری ده‌م و چاوی کرد که ته‌ندروستی له بری باشبوون، زۆر خراپتر بووه.

لینتن نیگا پر له پرسیاره‌که‌ی پێ بری و به‌رده‌وام بوو "پینجشه‌مه‌ی داها‌توو وه‌روه‌ بو ئیره. هه‌روه‌ها سوپاسی خالم بکه که رینگه به تو ده‌دات بپینه سه‌ردانی من - کاسرین زۆر سوپاسی منی پێ رابگه‌یه‌نه. هه‌روه‌ها گه‌ر تو چاوت به باوکه‌م که‌وت و له منی پرسی، پێی مه‌لێ که من زۆر بیده‌نگ و گه‌مزه‌ بووم له‌گه‌ل تو: له پێش چاوی باوکه‌م خوۆت خه‌مناک و هه‌په‌ساو مه‌که، وه‌ک ئیستا، چونکه زۆر تووره‌ ده‌بیت." کاسی وتی "هیچ گرنگی به تووره‌ی ئه‌و ناده‌م، خاوی ده‌کرد شیت ده‌بوو."

ئامۆزاکه‌ی به له‌رزینه‌وه وتی "به‌لام لای من گرنگه. لیمی هار مه‌که، کاسرین چونکه له‌گه‌لم زۆر خراپه."

من لیم پرسی "به‌رێز لینتن ئایا هیتکلیف زۆر له‌گه‌لت توند و توۆله؟ ئایا رق و کینه‌که‌ی ئیستا ده‌خاته روو، مه‌به‌ستم به ئاشکرا رقی لیت ده‌بیتته‌وه؟"

لینتن سه‌یری منی کرد، به‌لام وه‌لامی نه‌دامه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی ده‌ده‌قیقه‌ی تر کاسی لای ئه‌و دانیشت، که سه‌ر به گێژه‌وه به سنگی کاسی کردبوو، هیچی نه‌وت جگه له ناله و نووزه‌ی ئازاره‌کانی جه‌سته‌ی، کاسی رووی وه‌رگێرا و ده‌ستی کرد به هه‌نسک و منیش له‌گه‌ل خوۆی به گریان هینا، به‌لام نه‌یه‌شت لینتن بزانیته‌ چونکه به بینینی ئه‌مه ئازاره‌کانی زیاتر ده‌بوو.

دواچار کاسرین به گویمی چرپاند "ئیلن ئه‌وه بووه نیو سه‌عات؟ نازانم ئیتر بوچی بمینینه‌وه. لینتن خه‌وی لێ که‌وتوو، باوکیشم ده‌یه‌وی ئیمه زوو بگه‌رینینه‌وه."

وه‌لام داوه "باشه، خو نابی به‌خه‌وتوویی به جیی بیلین. چاوه‌رێ بکه تا له خه‌و هه‌لده‌ستیت، توژی سه‌برت هه‌بێ. له ماله‌وه ئه‌وه‌نده به په‌روۆش بووی سه‌رت خوارین تا هاتینه ده‌روه، ئیستاش بینینه‌که‌ت هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو!"

کاسرین ئه‌مجاره‌یان پرسی "بوچی هه‌زی کرد من ببینیت؟ پێشتر به‌وه هه‌موو توورپییه‌وه زیاتر که‌یفم پێ ده‌هات له‌و میزازه به په‌روۆش و ئارامه‌ی ئیستای. ئه‌م یه‌کتر بینینه‌ی ئه‌م جاره‌مان وه‌ک بلێی ئه‌رکیک بوو به زۆری پێیان جی‌به‌جی کردبیت، وا بوو، وابزانم له به‌ر ترسی باوکی بوو، گه‌ر منی نه‌دیبا به‌وه ئه‌وا باوکی تیی هه‌لده‌دا. به‌لام من وه‌ها به ئاسانی دلی به‌رێز هیتکلیف خوۆش ناکه‌م، جا نازانم چ مه‌رامیکی له پال ئه‌وه هه‌یه وا هانی لینتن ده‌دات له من نزیک بکه‌ویتته‌وه. هه‌رچه‌نده ئیستا خوۆشخالم که ته‌ندروستییه‌که‌ی باشتر بووه، به داخه‌وه وه‌ک جارێن خوۆشه‌ویست نییه، وه‌ک جارانیس سوژی به‌رامبه‌ر به من ناوینتیت، چونکه شته‌که دیاره به زۆرییه."

وتم "که‌واته تو وا ده‌زانی که لینتن ئیستا ته‌ندروستی باشتره؟" وه‌لامی دایه‌وه "به‌لێ، چونکه هه‌روه‌ک خوۆت ده‌زانی پێشتر هه‌میشه ئازاریکی ئیجگار زۆری هه‌بوو. ئه‌و کاته ته‌ندروستی باش نه‌بوو که پیمی وت به باوکه‌م بلیم

باشه، به لام ئیستا باشتره، زۆر باشتره."

وتم "خاتوو کاسی ئایا لیره دا تو جیاوازی له گه ل من. من وهک تو بیر ناکه مه وه، پیم وایه ئیستا تهندروستی زۆر له جاران خراپتره."

ئا لیره دا لینتن به ترس و تۆقینه وه راپه ری و پرسى كى ناوی هیناوه، كى بانگی کردوه.

کاسرین وتی "نهخیر کهس ناوی تو ی نه هیناوه، دیاره خهونت بینیه. نازانم چۆن به یانیان ده توانی بییته دهروه."

لینتن سه ری به رز کرده وه و له مرومۆچییه که ی ئیمه ی روانی، وتی "وابزانم گویم له دهنگی باوكم بوو، ئیوه دلنیا ن کهس قسه ی نه کرد، کهس بانگی نه کردوم؟"

کاسرین وه لامی دایه وه "ئیمه زۆر دلنیا ن. ته نیا من و ئیلن لیره بووین و باسی تهندروستی تۆمان ده کرد. لینتن به راستی ئیستا به هیزتر بووی له چاو ئه و کاته ی که له زستان له یه کتر جودا بووینه وه؟ گهر به هیزتری، دلنیا م له وه ی که یه ک شت هه یه به هیزتر نه بووه - پیز و سوژ و خو شه و یستیت بو من به هیزتر نه بووه: قسه بکه - وایه یان نا؟"

کاتی لینتن وه لامی دایه وه فرمی سک له چاوه کانی رانه وه ستان و ئوقره یان نه گرت له ژیر پیلووه کاند "به لی، به لی راست ده که ی!" هیشتا له ژیر کاریگه ری دهنگه خه یالییه که بوو، به لا چاویکی سهیری ئه م لاو ئه و لای ده کرد به دوا ی خاوه نه که یدا ده گه را.

کاسی هه ستایه سه ری و وتی "با ئه مرۆ بهس بیت. ئه وهش ناشارمه وه که زۆر نارپه حهت و بی ئومیدم له یه کتر بینینه که مان، به لام جگه له تو، لای کهس باسی ناکه م: هیچی تریش له بهر ترسی به ریز هیتکلیف ناوه ستم و ناجوو لیمه وه."

لینتن به منگه وه وتی "وس، هه ششش! له بهر خاتری خوا، وسبه! وا هیتکلیف دیت بو ئیره." پاشان خو ی به قو لی کاسریندا شو ر کرده وه، هه ولی دا توند بیگریت، به لام ئه و کاته کاسی به ته واوی خو ی لی دوور خسته وه، فیکه یه کی بو مینی لیدا، که وهک سه گیک گوپرایه لی بوو.

له نیو که وشه که ی بو لای مینی وهک سپرینگ هه لده به زییه وه، وتی "پینجشه ممه ی داها توو لیره ده بم. مال ئاوا، ئیلن خیرا که!"

به م شیه وه به جیمان هیشت، به ئاسته م هو شی لای رویشتنه که ی ئیمه بوو، زۆر له وه ده ترسا ها که باوکی به دیار بکه ویت.

پیش ئه وه ی بگه ینه ماله وه، دل ساردییه که ی کاسرین ورده ورده رووی له به زه یی و په شیمانی کرد، هه ستی به هه له کرد، به لام هه سته کانی خو ی شارده وه، زۆر گومانی هه بوو له حاله تی راسته قینه ی لینتن، حاله تی جه سته یی و کو مه لایه تی: له وه یاندا یارمه تیم دا، ئامۆژگاریم کرد که زۆر له سه ر ئه و بابته نه رپسیت، پیم وت که له گه شتی دووه ممان، له بینینی دووه ممان ده توانین به راستی و دروستی بریار بده یین. سه رۆکه که م پرسیا ری له گه شته که مان کرد. کاسرین ده سته به قسه کرد و سوپاسی ئامۆزاکه ی پی گه یاند و ته واوی روودا وه که ی بو گیرایه وه: منیش که میک تیشکم خسته سه ر قسه کانی، چونکه زانیم چ ده شارمه وه چیش ئاشکرا ده که م.

ساته‌کانی ژيانيدا له‌گه‌ل زانياريدا سه‌رى زياتر بيشينم چونکه ده‌سه‌لاتى هيچ نه‌ما بوو، هيچى پى نه‌ده‌کرا.

گه‌شته‌که‌مان تا دواى نيوه‌رۆ دوامان خست، دوا نيوه‌رۆيه‌کى زيرينى مانگى ئاب بوو: هه‌ر هه‌ناسه‌يه‌ک له‌ گرده‌کانه‌وه پى بوون له‌ ژيان، هه‌ر که‌سه‌يک له‌سه‌ر ليوارى مه‌رگ بوايه و نه‌و هه‌ناسانه‌ى هه‌لمژيبا، ده‌ژيايه‌وه. رووى کاسرين وه‌ک تابلۆيه‌ک و ابوو، سي‌به‌ر و تيشکى خۆر رهنگيکى ديه‌کيه‌يان به‌ که‌ش و هه‌واکه به‌خشي‌بوو. به‌لام سي‌به‌ره‌کان زياتر ده‌مانه‌وه، و تيشکى خۆريش ناوه‌ ناوه‌ خۆى ون ده‌کرد، دلّه داماوه‌که‌ى کاسرين خۆشى له‌و که‌ش و هه‌وايه‌ش نه‌ده‌دى.

سه‌يرى لينتيمان کرد له‌ هه‌مان نه‌و شوينه‌ى ده‌روانى که‌ کاسى پيشتر هه‌لبژاردبوو. خانمه‌ گه‌نجه‌که‌ى من گه‌شايه‌وه، پى وتم که‌ برپارى داوه‌ زۆرتى بمينيتيه‌وه، که‌ من نه‌سه‌په‌که‌ بگرم و لاي نه‌سه‌په‌که‌ بمينمه‌وه، به‌لام من رهم کرده‌وه: پيم وت که‌ تۆ له‌ نه‌ستۆى من دايت، ناتوانم بۆ ماوه‌ى يه‌ک ده‌قيقه‌ش لیت دوور بکه‌ومه‌وه. بۆيه‌ پيکه‌وه سه‌رکه‌وتين. نه‌م جاره به‌رپيز لينتن زيندووتر پيشسوازي لى کردين: هه‌رچه‌نده‌ روحي که‌سيکى پته‌و نه‌بوو، روحي خۆشى نه‌بوو، به‌لکو زياتر به‌ ترس ده‌چوو.

زۆر به‌ زحمه‌تى قسه‌ى پى ده‌کرا، بۆيه‌ هه‌ر له‌ کورتى ده‌يبيريه‌وه "زۆر دره‌نگه‌! ئايا باوکت نه‌خۆش نيه‌؟ وامزاني تۆ جاريکى تر سه‌ردانم ناکه‌يت."

کاسرين سلّوه‌که‌ى خۆى قووت داوه‌ که‌ ئاماده‌ى کردبوو، کاسرين وتى "بۆچى به‌ راشکاوانه‌ قسه‌ ناکه‌ى؟ بۆچى يه‌که‌راست نالتي تۆم ناويت؟ لينتن زۆر سه‌يره‌ که‌ نه‌وه بۆ دووم جاره تۆ منت به‌ مه‌به‌ست هه‌ناوه‌ته ئيره‌، دياره‌ ده‌ته‌وى هه‌ردووکه‌مان خه‌فه‌تخانى بکه‌يت، نه‌گينا هيچ هۆى تر نيه‌!"

لینتن ده‌ستى به‌ له‌رزین کرد و به‌ لا چاوێک سه‌يرى کرد، نيمچه‌ پارانه‌وه و نيمچه‌ شه‌رمه‌زار، به‌لام ئامۆزاکه‌ى ئۆقره‌ى لى برابوو، به‌رگه‌ى نه‌و قسانه‌ى نه‌وى نه‌ده‌گرت. کاسى وتى "باوکم زۆر نه‌خۆشه‌، بۆچى له‌ ته‌ک نه‌و بانگ ده‌کريم؟ بۆچى نامه‌ت نه‌نارد له‌ به‌لینه‌که‌م خۆش ببیت، گه‌ر هه‌ز بکه‌يت من نايبايريم؟ وه‌ره‌! هه‌ز ده‌که‌م بۆم شى بکه‌يته‌وه: هيچى تر ياريکردن و شتى بى مانا له‌ بيمردا جيگه‌يان نابيته‌وه.

به‌شى بيست و هه‌وت

هه‌وت رۆژ به‌ سه‌ر چاوپيکه‌وتنه‌که‌دا تپه‌رى، هه‌ر رۆژه و حاله‌تى ئيدگار به‌ جوړيکى سه‌ير ده‌گۆرا. نه‌و ئازاوه‌يه‌ى پيشتر به‌ چه‌ند مانگيک دروست بوو و پيش ده‌هات، ئيستا به‌ چه‌ند سه‌عاتيک هه‌موو لايه‌کى هه‌راسان ده‌کرد. من ئيمه‌ هه‌نده‌مان نه‌مابوو ده‌سته‌مۆ بين، کاسرين به‌ هه‌لسوکه‌وته خيرايه‌که‌شى ره‌تى کرده‌وه که‌ ده‌سته‌مۆ بکريت: له‌ نيو نه‌ينيدا دابه‌ش بوو، يه‌که‌م جار گوتمان بوون، پاشان بوون به‌ راسته‌قينه‌. دلّي نه‌وى نه‌بوو باسى گه‌شته‌که‌ى بکات، کاتى پينجشه‌مه‌ داهاته‌وه، به‌ بيرم هه‌نايه‌وه، ره‌زامه‌نديشم وه‌رگرتبوو که‌ بيه‌مه‌ ده‌ره‌وه: چونکه‌ کتبخانه‌که‌ که‌ باوکى رۆژانه‌ ماوه‌يه‌کى زۆرى به‌ سه‌ر ده‌برد، زۆر به‌رگه‌ى نه‌ده‌گرت- ژووره‌که‌شى ببوو هه‌موو جيهانى نه‌و. هيچ ساتيک قه‌ناعه‌تى به‌وه نه‌هات بچيته سه‌ر پيخه‌فه‌که‌ى و سه‌ر به‌ باليفه‌که‌ بکات، يان نه‌وته‌لا له‌ لاي باوکى دابنيشيت. رووى کاسى زه‌رد و پوچ ببوو له‌ به‌ر خه‌م و خه‌فه‌ت، ئيدگاريش به‌ خۆشحالتيه‌وه ره‌وانى کرده‌ ده‌ره‌وه بۆ نه‌وى که‌ش و هه‌وايه‌ک بگۆرپت، به‌ هيوای نه‌وى که‌ کاته‌کانى هه‌ر به‌ ته‌نيايي به‌سه‌ر نه‌بات، مه‌به‌ستى نه‌وه بوو که‌ گه‌ر بمريت کاسى به‌ ته‌نيا نه‌مينيتيه‌وه.

به‌و چه‌ند قسه‌يه‌ى که‌ کردى، من له‌وه تيگه‌يشتم که‌ ئيدگار بيوکه‌يه‌کى جيگيرى هه‌بوو، خوشکه‌زاکه‌شى به‌ خۆى ده‌چوو، له‌ بيه‌رکردنه‌وه‌دا به‌و ده‌چوو، چونکه‌ نامه‌کانى لينتن هيچ سيفه‌ته‌ خه‌وشداره‌کانى نه‌ويان نه‌خسته‌ روو. منيش هه‌ميشه‌ هه‌له‌کانم راست ده‌کردنه‌وه، بۆ خۆم بيه‌رم ده‌کرده‌وه که‌ سوودى چيه‌ له‌ دوا

هیچی تر ناتوانم به سۆزهكانت سهما بکهم!"

لینتن به منگهوه وتی "سۆزهكانم! سۆزهكانی من چین؟ له بهر خاتری خوا، وا خۆت توورپه مهکه! تا پیت خوۆشه ریسوام بکه، من گه مزهیهکی بئ نرخی و ترسنۆکم، لهوه زهلیلتر چی؟ توورپهیی تۆ زۆر بیهیزترم دهکات. رقت له باوكم بیهوه، بیریک له من بکه رهوه."

کاسرین به سۆزیکهوه وتی "قسهی قۆر! بهخوا کورپیکى دهبنگ و بئ ئەقلی! ئەها دیسان دهستی به لهرزین کرد: وهک بلیی من به راستی دهستی دهگهینمی! لینتن پدویست ناکات قسه لهسهه بیرکردنهوه بکهیت: کئ ههیه هیندهی من بهرگهی بیرکردنهوه له تۆ بگریت. ون به له بهر چاوم! دهچمهوه مائی: کارپیکى دهبنگانه دهکهه گهر هیچی تر لهگهه له بهرد ههلسوکهوت بکهه، دهی فوستانهکهه بهرده! گهر بهزهیم به گریان و پوهه ترسناکهه تۆ بیت، دهبی دهماری پیاوهتیت ببزویت و ئەو بهزهیییه رهت بکهیتهوه. ئیلن پئی بلی ئەم ههلسوکهوته چهنده بئ شههمانهیه. ههستهوه، خۆت وهک زیندهوهریکی خشۆک نیشان مهده، ههستهوه!"

فرمیسک لهسهه رووی لینتن جۆگهلهیان بهست، ئازار نهخشهه بئ هیزی لهسهه و فهسالییدا دروست کرد، ههولئ دا لاشه بیهیزهکهه له ئەرز بکاتهوه: تۆقیبوو و وهک بی ناو ئاو دهلهرزى.

به ههنسکهوه دهنگی رادا "ئۆه! ناتوانم بهرگهه ئهوه بگرم! کاسرین، کاسرین منیش خائینم، بهلام حهز ناکهه ئهوه پئ بلیم! بهلام برۆ بهجیم بیله، منیش دهکوژریم! کاسرین خوۆشهویستهکهه، ژیانم له ژیر دهستی تۆدایه: تۆ وتت که منت خوۆش دهویت، گهر منت خوۆش دهوی، ئەمه ئازارت نادات. گهر منت خوۆش دهویت، بهجیم ناهیلئ؟ ئەه کاسرینی دل چاک و به بهزهیی و شیرین! دهی رازی به بۆ ئەوهی ههردووکمان پیکهوه بمرین!"

خانمه گهنجهکهه من، که بیی زۆر زهلیل و داماو بووه، داچهمايهوه بۆ ئەوهی ههلبیستینیهوه. ههسته کۆنهکانی زال بوون به سهه توورپهیییهکهه، دیار بوو ئەم قسانهی دوايي لینتن زۆر کاریان تئ کردبوو.

کاسی پرسى "به چی رازی بم؟ رازی بم له لات بمینمهوه! پیم بلی ئەو قسه نامۆیه

مانای چیه، منیش ئەو کاته رازی دهبم. تۆ خۆت دژى وشهكانت دهوستیهوه و منت شیواندوهه! هیمن به، به راشکاوئ قسه بکه، ههر ئیستا ههرجی ههیه لهسهه دلئ بیلئ. لینتن بریندارم ناکهه، وانیهه؟ ناهیلئ هیچ دوژمنیک ئازارم بدات، دهتوانی رئ له دوژمنهكانم بگری؟ و ابرانم تۆ بۆ خۆت زۆر ترسنۆکی بهلام خائینیکى ترسنۆک نیت بۆ باشترین هاوپیت."

لینتن پهنجهکانی لیک خشانده وتی "بهلام باوكم هه رهشهه لئ کردم. زۆر لئى دهترسیم، زۆر لئى دهترسیم! ناویرم ئەو قسه بکهم!"

کاسرین به ههستیکی سووکایهتی پیکردنهوه، وتی "ئئ ده باشه! نهینیهکهه خۆت بپاریزه: من ترسنۆک نیم. خۆت رزگار بکه: من له کهس ناترسم!"

خانهدانییهکهه کاسرین فرمیسکهکانی لینتینان زۆرتر کرد: هاواری لئ ههستا و دهستی به گریان کرد، دهستهکانی کاسرینی ماچ کرد کاتئ بۆ هاوکاری کردنی دریز کرد، بهلام هیشتا جورئتهی ئەوهی نهبوو قسه بکا. بیرم لهوه دهکردهوه که دهبی ئەو خهمه چهنده گهوره بیت، سوور بووم لهسهه ئەوهی که کاسرین ههرگیز نابئ ئازار بچیزیت بۆ ئەوهی لینتن یان ههر کهسیکی تر لهسهه حیسابی ئازارهکانی سوودبهخش بیت، به ویستی باشی خۆم، کاتئ گویم له دهنگیکى چلکن بوو له نیو چیمهنهکان گویم دهزرنگاندهوه. سههرم بهرز کردهوه، بینیم بهرئ هیتکیف لهسهه سهرمهوه وهستاوه، له بانهکانهوه هاتبوو. چاوی لهسهه دوو ئامۆزاکه، دوو پهپولهکه ههلهنگرت، هههچهنده ههردووکیان له بهر ههنسکهکانی لینتن گوئیان له دهنگی هیتکیف نهبوو، بهلام ئەو دهنگه گوئیکانی منیان کون و کاس کرد، وتی: "نیلی تۆ به لاش لهو نزیکانه، له بانهکانی ویزهرینگ نابیت، شتییک ههر ههیه، بویه لیرهت دهبینم. لهگهه گرهنج چۆنی؟ دهی قسه بکه. پروپاگهنده زۆرن. ئینجا به تۆنیکى هیواشتر وتی "دهلئن که ئیدگار لینتن لهسهه جیکه کهوتوووه و نزیکه مهرگه: زۆر مویالهغهه لهسهه نهخۆشییهکهه دهکهن؟"

وهلامم داوه "نهخیر وا سههۆکهکهه دهمریت. نهخۆشییهکهه زۆر راسته. مردنی ئەو بۆ ههموومان ناخۆشییه، بهلام بۆ خۆی خۆشییه!"

پرسی "به رای تۆ پاش چهندی تر دهمریت؟"

وتم "نازانم."

سهیری دوو نامۆزاکه‌ی کرد که چاوی له سه‌ریان هه‌لنه‌ده‌گرت، به‌رده‌وام بوو "له به‌ر ئه‌وه‌ی لینتن نه‌یتوانی ژيانی خۆی بخاته مه‌ترسییه‌وه که می‌ک کار بکات یان هه‌ر نه‌بێ سه‌ری به‌رز بکاته‌وه، کاسرینیش له به‌ر ئه‌و ناتوانیت بجوولیته‌وه - چونکه ئه‌و کورپه ئه‌وه‌نده بێ زاخه منی کوشتووه، زۆر سوپاسی خالی ده‌که‌م گه‌ر خیرا پیش کورپه‌که‌ی من بم‌ریت! به‌خوا جوانه! ئایا یارییه‌که زۆر درێژه‌ی خایاند؟ هه‌ندی وانه‌م پێ و تووه له‌سه‌ر گریان. ئایا سوۆزی له‌گه‌ڵ خاتوو کاسرین باشه، باش ده‌گری؟"

وه‌لام داوه "باش بگری؟ نه‌خیر ئه‌وپه‌ری په‌ستی خۆی راگه‌یاندووه. سه‌یری که، له بری ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویسته‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌و گردانه پیاسه بکات، ده‌بێ ئیستا له نیو جیگه بیت، له ژیر دهستی دکتۆر بیت."

هیتکلیف منگه‌ی لیوه هات "له رۆژیک یان دووانی تر وای لی دیت. "وهک شیر نه‌راندی "هه‌سته‌وه لینتن، هه‌سته سه‌ر پێ. ئیستا ساتی ئه‌وه نییه له‌سه‌ر ئه‌و چیمه‌نه پال بکه‌وی!"

دیسان لینتن سه‌ری شوڤ کرد و له ترسان ئه‌م ناوه‌ی لی ببوووه کونه مشک، له نیگای باوکی تۆقی. به رای من ئه‌و حاله‌ته دواه‌مین لووتکه‌ی زه‌لیلی و په‌که‌ه‌وتنه. زۆر هه‌ولێ دا به گویی هیتکلیف بکات، به‌لام گور و تینی تیا نه‌ما بوو، دووباره سه‌ری شوڤ کرد و که‌وته سه‌ر زه‌وی. به‌رێز هیتکلیف چوووه پیشه‌وه و به‌رزی کرده‌وه، سه‌ری له‌سه‌ر به‌ردیک دانا.

کاسی به‌و په‌ری توورپه‌یی و هه‌لچوونه‌وه وتی "ئیستا زۆر توورپه‌ بوومه و گه‌ر فه‌رمان به‌و روچه کزه‌ی خۆت نه‌ده‌ی - به‌نه‌ف‌ره‌ت بی! راسته‌وخۆ هه‌سته‌وه ده‌ی!" وتی "باوکه هه‌لده‌ستمه‌وه. به‌ته‌نیا جیم بیله، ئه‌گینا ده‌بووریمه‌وه. ئه‌وه‌ی تۆ پیت خۆش بوو کردم، دلنیا که هه‌موو شتی‌کم کرد. کاسرین ئه‌وه‌ت پێ ده‌لی که من دلخۆش بووم! کاسرین وه‌ره لای من، ده‌سته‌کانتم به‌ه‌ری."

باوکی وتی "ده‌سته‌کانی من بگره، له‌سه‌ر پێی خۆت بوه‌سته. هه‌ر ئیستا کاسرین قۆلی خۆی ده‌کاته پرد بۆ تۆ: ئه‌وه راسته، سه‌یری که. خاتوو کاسرین تۆ وا ده‌زانی من شه‌یتانی‌کم بۆ خۆم، هه‌ر به‌هه‌وه‌س ئه‌و ترس و تۆقینه‌ دروست بکه‌م. بۆ خۆت

کچی باش به و له‌گه‌لی بچۆوه مائی، ده‌ی وا ده‌که‌ی؟ ده‌له‌رزیت گه‌ر من ده‌ستی لی دەم."

کاسرین چرپاندی "لینتن ئازیزه‌که‌م، ناتوانم بچم بۆ بانه‌کانی ویزه‌رینگ: باوکم لی قه‌ده‌غه کردووم. هیتکلیف ئازارت نادات: تۆ بۆچی ئه‌وه‌نده ده‌ترسیت" وه‌لام داوه "هه‌رگیز ناتوانم بچمه‌وه ئه‌و ماله. من به‌ بێ تۆ جاریکی تر ناچمه‌وه ئه‌و ماله!"

باوکی درنده ئاسا نه‌راندی "بوه‌سته! ریز له بریاره‌که‌ی کاسرین ده‌گرین. نیلی تۆ بیبه ژووره‌وه، منیش به‌ بێ دواکه‌وتن به‌ گویی تۆ ده‌که‌م هه‌ر ئیستا دکتۆر بانگ ده‌که‌م."

وه‌لام داوه "تۆ کاری خۆت باش ئه‌نجام ده‌ده‌ی. به‌لام من له‌گه‌ڵ خانمه‌که‌م ده‌مینه‌وه: بۆ ئه‌وه‌ی پیت بلێم که تۆ هه‌رگیز کورپه‌که‌ت لا گرفت نه‌بووه."

هیتکلیف وتی "تۆ زۆر ره‌قی. ئه‌وه ده‌زانم: به‌لام تۆ ناچارم ده‌که‌یت که له مناله‌که هه‌لده‌م و قیژه‌ی لی بلند که‌م تا هه‌ست و سوۆزی تۆ بجوولینی?"

هه‌ندیکی تر هاته پیشه‌وه، وه‌ک نیازی گرنتی مرۆقه ناسکه‌که‌ی هه‌بیت، به‌لام گه‌راوه پاش، لینتن خۆی له‌ په‌نا نامۆزاکه‌ی گرت، لێی پاراپه‌وه تا له‌گه‌لی بجیت، وا ده‌نووزاپه‌وه هه‌یج که‌س نه‌توانیت داواکه‌ی ره‌ت بکاته‌وه. هه‌رچه‌نده من رازی نه‌بووم، به‌لام نه‌متوانی رێگه‌ش له کاسی بگرم: ئه‌وه‌ی راست بیت، چۆن ده‌توانیت خۆی ره‌تی بکاته‌وه؟ نه‌مانزانی بۆچی ئه‌و کورپه ئاوا له باوکی ده‌ترسا، له ژیر دهستی باوکی ده‌ینالاند، له ترسی ئه‌و نه‌یده‌توانی هه‌نگاوێک به‌ه‌وێژیت، به‌ته‌نیا جووله‌یه‌کی باوکی ئه‌و کورپه ده‌تۆقی. گه‌یشته‌یه‌ ئه‌و، کاسرین چوووه ژووره‌وه، منیش وه‌ستام چاوه‌رێم کرد تا کاسرین له‌سه‌ر کورسییه‌ک دايمه‌زاند، پیشبيني ئه‌وه‌م ده‌کرد هه‌ر خیرا بێته ده‌ره‌وه، کاتی به‌رێز هیتکلیف پالی بۆ پیشه‌وه پێوه‌نام، وتی "خانوه‌که‌ی من نه‌خۆشی په‌تای تیا نییه، نیلی، ئه‌مرۆ که‌م رووخۆش بم له‌گه‌لتان، دانیشه، لی گه‌رێ با ده‌رگاکه پێوه‌دم."

ده‌رگاکه‌ی داخست و کلیلی دا. زۆر ترسام.

دهستی به‌ قسه‌ کرده‌وه "پیش ئه‌وه‌ی بچیه ماله‌وه ده‌بێ لێره چایه‌ک بخۆیته‌وه. من

هەر خۆم، به تهنیام. هاریتۆن چووته دهواجنیک له لیز، زیلا و جۆزیفیش بۆ خۆشی چوونهته گهشتیک، من هەر به تهنیا فیر بوومه، دیاره که هاوه لیککی باشم ههیه، گهر بتوانم به دهستی بێنم. خاتوو کاسرین لای لینگن دانیشه. ئەوهی ههمه به تۆی ده بهخشم: خه لاته که به زهمهتی پهسهند دهکریت، بهلام هیچی ترم نییه بیبهخشم. مهبهستیشم لهم خه لاته لینگن، به لای من لینگن پشکیش دهکهم. چۆن دهتوانیت بلی نا! سهیره که چ ههستیکی درندانهم ههیه بۆ ههر شتی که بمرسیت! ئایا من لهو کاته له دایک بوومه که یاسا له دایک نهبووه و چێزهکانیش وا خۆش نهبوون، دهبی بهرامبهر ئەو دوو شته زۆر باش مامه له گه ل خۆم بکه، بهراستی ئیواریهکی خۆشه."

ههناسهیهکی هه لکیشا و به دهست له میزه کهی کوتا و سویندی به دۆزه خ خوارد که رقی لیانه."

کاسرین وتی "من له تۆ ناترسم!" کاسرین دوا هه مین بهشی قسه کهی هیتکیلی گوی لای نه بوو، هه ستایه سه ر پێ، چاوه ره شه کانی پر بوون له سوژ و بریار. وتی "ئه و کلپه م بدی: ههر دهبی بمدهیتی! گهر له برسانی م بمرم لیره چای و ئاو ناخۆمه وه."

هیتکیلی کلپه کهی له دهستی خۆی توند گری دا که له سه ر میزه که مابوو وه. سه ری بهرز کردوه، به جۆریک له سه رسورمانه وه ده پروانییه نازایه تییه کهی کاسرین، پێ ده چوو دهنگی کاسرین، نیگا و دهنگی دایکیانی به بیر هینایه ته وه. له پرا پری دایه کلپه کی دهست هیتکیلی که تۆزی په نجه کانی شل کردبوونه وه، هیندهی نه ما بوو کلپه کهی له دهست بفریته: به لام ئەم کاره ی کاسرین لهو خه یاله ی دایکی به ئاگای هینایه وه، خیرا توند دهستی خۆی داخسته وه.

هیتکیلی وتی "کاسرین لینگن ئیستا پیت ده لیم بۆ خۆت دانیشه ئەگینا ده تگرم و لهو ئەرزته ده کوتم، ئەو کاره شم خاتوو دین شیت و هار دهکات."

بی ئەوهی گوی بداته ئەو قسانه، کاسرین دهسته داخراوه کانی گرت و پری دایه وه کلپه کان. دووباره ی کردوه "ئیمه ده رۆین!" هه موو هه وه لکه کانی خۆی خسته گه ر بۆ ئەوهی کلپه کان له دهستی هیتکیلی بێنیه ده ر، هه رکه زانی به نینۆکه کانی هیچی

پێ ناکریت، ئینجا توند به دانه کانی هه ولی دا. هیتکیلی به لا چاویکی سه یری منی ده کرد، سه یرکردنیک پێی ده وتم که تۆ ته داخول نه که ی. کاسرین زۆر مکور بوو له سه ر کردنه وه ی په نجه کانی هیتکیلی. له پریکدا په نجه کانی کردنه وه، خیرا کلپه کانی نازاد کرد و توند به دهسته کانییه وه گوشی، هیتکیلی به دهسته که ی تری توند کاسی گرت کاتی که ویستی رابکات، له سه ر ئەژنۆ بۆ لای مروقه که ی تر راکیشا و دوو شه پازله ی له م لاو ئەو لای روومه تی کوتا، بۆ ئەوهی لینگن و خۆیشی پێ بترسیته که هه ولی رویشتن نه دن."

به م دیمه نه توندوتیژ و دۆزه خیه، به گرزی به رویدا قیژاندم "تۆ زۆر هیچ و پووچی!" دهستم کرد به گریان، "تۆ زۆر هیچ و پووچی!" که مستیکی دا له سنگم، بیدهنگ بووم: په ست بووم، هه ناسه م له بهر برا، گه رامه وه پاش و سه رم گیزی خوارد و هینده ی نه مابوو بخنکیم، و ابزانم فشاری خۆیشم زۆر بهرز بوو بووه وه. دیمه نه که له ماوه ی دوو دهقیقه دا ته واو بوو، کاسرین نازاد کرا، هه ردوو دهستی له بنا گوی دانا ده ویست بزانی گویچکه کانی کار ده که ن یان نا. وهک بی ناو ئاو ده له رزی، به سه ر میزه که دا راکشا و هه موو گیانی تۆقیبوو.

چه قاهه سووه که به مۆنی وتی کاتی داچه مایه وه و کلپه کانی هه لگرته وه که که وتبوونه خواره وه "بینیت، چۆن من ده زانم سزای منال بدهم. هه روه کو پیم وتی برۆ لای لینگن و بۆ خۆت بگری! به یانی ده بم به باوکت - ئەو باوکه ی که له چه ند رۆژیکی تر ده بیته خاوه نی - ئیتر زۆر لهو دیمه نانه ده بین. ئەزانی تۆ زۆر به رگه ی دیمه نه کان ده گریته، تۆ زۆر بیه یز نیت: رۆژانه چیژ لهو دیمه نانه وه رده گریته، گهر بتوانم ئەو شه ی تانه ی نیو چاوانم دووباره ده ریه یتمه وه!"

کاسی له بری لینگن رای کرده لای من، له سه ر ئەژنۆدا که وت و روومه ته ناسکه کانی به سه ر کۆشی من کرد، به دهنگی ئیجگار بهرز دای له زرمه ی گریان. ئامۆزاکه ی وهک کیسه ل خۆی له نیو قه پیلکه که ی گرمۆله کردبوو، وهک مشک هه ست و خوستی نه ده هات، پیرۆزبایی له خۆی ده کرد، ده توانم بلیم که ئەو دیمه نه توندوتیژه له سه ر ئەو نه بوو، بۆیه پیرۆزبایی له خۆی ده کرد. به ریز هیتکیلی که زانی ئیمه هه موومان کفتوسۆ که وتووین، هه ستایه وه و خیرا هه ندی چای بۆ خۆی

دروست کرد. ئیسکان و پیالەکان پښتەر ئاماده کرابوون. چایهکانی تیکرد و کووپیځ چای دا به من.

وتی "چارهت بهره ئەو لاهه، نهخووش. برۆ یارمهتی بالندهکهی خووت و خووم بده. خووم ئامادهم کردوه، خو ژههراوی نییه. دهچمه دهرهوه له ئهسهپهکانتان دهگهړیم."

یهکهه بیرکردنه وهمان دواي رۆیشتنی ئەو ئەوه بوو که چۆن بچینه دهرهوه. ههولای دهرگاکهی موبهقمان دا، بهلام له دهرهوه داخراوو: سهیری پهنجهرهکانتان کرد - ئەوهنده تهسک بوون تهناهنهت کاسیش نهیده توانی به نیویاندا بچیته دهرهوه.

لینتن که دهیزانی ئیمه ههردوو کمان زیندانی کراوین، هاوارم بو برد "به پیز لینتن، تو دهزانی که باوکه دۆزهخیه کهت چی له خهیا لدايه و چی دهکات، بۆیه دهبی پیمان بلای مهبهستی له زیندانیکردنی ئیمه چیه ئهگینا هه دوو گوچکهکانت له بنهوه دهبرم، ههروهک باوکت وای له هی کاسرین کرد."

کاسرینیش وتی "به لای لینتن دهبی پیمان بلای، من له بهر خاتری تو هاتمه ئیره، گهر قسه نهکهی ئەو پیسی و دردۆنگی تووم بو به دیار دهکهویت."

لینتن وهلامی دایهوه "زۆر تینوومه، ههندی چایهه بو بینه، پاشان پیتان دهلیم. خاتوو دین، تو لاچۆ له بهر چاوم. ههز ناکهه له سههر سههرم را بوهستی. ئیستا کاسرین ههندی فرمیسی چاوهکانم برژینه ناو کووپه چایهکهه. من ئەوه ناخۆمهوه. کووپیکی ترم بو بینه." کاسرین یهکیکی تری بو هینا، توژی فرمیسی خوی تی کرد. زۆر قیزم له لینتن و چایهکهش بووهوه، هیچی تر ترسی پیوه دیار نهبوو. ئەو ئازارهی که ههیبوو له نیو بهیار و چیمه نهکاندا، نه مان کاتی هاته نیو بانهکانی ویزه رینگ، بۆیه پیم و بوو که زۆر به سهردانهکهی ئیمه سهرگران ببوو. ئەمهش وای دهردهخست که هیچی تر ترسی نه ما بوو، چونکه ئەو ئه رکهی که هیتکلیف پی سپاردبوو، به ئەنجامی گه یاند.

پاش هه لدانای قومیک له فرمیسیک و چایهکه، بهردهوام بوو "باوکه دهیهویت ئیمه بو یهکتري بین و بین به ژن و میردی یهکتر. بهوهش ئاگه داره که باوکت ناهیلایت تو میرد به من بکهیت، باوکیشم لهوه دهرسیت گهر ئیمه ئەوهنده چاوه ری بکهین، من بمرم، بۆیه دهبی بهیانی ئیمه زهماوندیک بو خوومان بکهین، تو ئەمشه و تا بهیانی

لیره ده مینیته وه، بۆیه گهر هه رچی هیتکلیف وتی تو دهبی ئەنجامی بدهی، ئەوا رۆژی دواتر دهچیته وه ماله وه، منیش له گه ل خووت ده بهی."

من هاوارم لای ههستا "توش له گه ل خووی بیات، بهخوا فیلیکی جوانه! تو ببیته میردی کاسی؟ بۆچی ئەو کابرایه شیته! یانیش وا دهزانیت ئیمه هه موومان ده بهنگین. پیت وایه که کچیکی ئاوا شوخ و شهنگ، ناسک و جوان، تهندروست و بالا ریک خووی به مهیموونیکی گورووی وهک تو بیهستیته وه؟ ئایا کی ئەوهی دهچیته ئەقله وه که تو به وه هه موو بی زاخی و بی توانایی خووته وه ببیته میردی کاسرین لینتن؟ کهواته تو به فیل ئیمهت هیناوته ئیره، ههی ته له که بازی دووروو: ئیستا ئاوا به گه مژهی و پیسی سهیرمان مه که! زۆر باش ده توانم ئیستا وهک درندان بتهه ژینم، ده توانم له ناوت بهرم له بهر ئەو خه له تاندن و درۆ و ده له سه و فرو فیلانیهی له گه ل ئیمهت کرد."

توژیکم هینا و برد، به لام زوو دهستی کرد به کوکین، ئیتر وهک جاران دهستی کرد به ناله و گریان، کاسرینیش پیسو و سه رزه نشتی کرد.

به نهرمی رووی وه رگی را و وتی "ئه مشه و تا بهیانی لیره بمینمه وه؟ نه خیر شتی وا ناکهه. ئیلن هه موو دهرگاکانی ئەم خانووه ده سووتینم، هه ر چۆنیک بیت، دهبی لیره بچمه وه دهره وه."

کاسرین خوی کارهکانی ئەنجام دها له بهر هه ره شه راسته وخۆکهی، به لام لینتن هه ستا بووه دووباره له بهر خۆپه رستییه کهی خوی. به دهسته بی هیزهکانی زله یهکی له بناگوپی کاسرین قایم کرد و به دم هه نسکه وه وتی "تو منت ناوی، ناته وئی من رزگار بکهیت؟ ناهیلی له گه ل تو بیمه گرهنج؟ ئوه، کاسرینی خو شه ویست! هه ر چۆنیک بیت، نابی برۆیت و به جیم بیلای. دهبی به گوپی باوکه بکهیت، هه ر دهبی به گوپی بکهیت!"

کاسرین وهلامی دایه وه "من دهبی به گوپی خووم بکهه. نابی ئەو پلانه درندانیهی سهه ر بگریت. ته وای ئەم شه وه لای ئەو بم! خوی به چی دهزانیت و چۆن بیهر دهکاته وه؟ دهبی هه ر به و خه یاله وه بمریت. یان ئەوه تا دهرگاکه ده شکینم، یانیش ئەوه تا دهی سووتینم، هه ر دهبی لیره بچمه وه دهره وه. هیمن به! تو هیچ مه ترسیه کهت

لهسه نيه، لينتن ريگه م لي مهگره، من باوكم له تو خوشتر دهوي! "ئو ترس و توقينهي هيتكليف له دلي چاند بوو، گهرايهوه سهر ترسنوكيهكه خوي. كاسرين خهريك بوو شيت و هار بيت، زور پهست ببوو: به لام ههر سوور بوو لهسهر ئهوهي كه بچيته مالهوه، يهكه م جار خوي هولييدا، قهناعهتي پي كرد كه زال بيت به سهر نازاره خو پهرستيهكه. كاتي ئهوان مشتومري ئهوه بوون، خاوون زيندانييهكه گهرايهوه، هاته ژوورهوه.

هيتكليف وتي "وهحشهكاني (ئهسپهكان) ي ئيوه روشتوون. چيه لينتن ديسان دهستت به فنگه فنگي كردهوه؟ كاسرين چي له تو دهكرد؟ وهره، وهره بهسه برو بخهوه. كورهكه م له ماوهي يهك دوو مانگدا دهتواني بيتيهوه سهره خوت و تولهي ئهوه ستهمانهي ئيستاي لي بكهيتهوه. تو بو خوشهويستيهكي پاك ئاوات به سهر هاتووه، وايه يان نا؟ ئهگينا هيچ شتيكي تر نيه له م جيهانه سهر ي تو بيتيني، ئهويش دهبيتته خاوهني تو! ئهوتتا، برو بخهوه! ئهمشه و زيلا لي ره نابيت، خوت پرووت بكهروه. وس وس! نوقهت ليوه ني! گهر له ژووري خوت بي، من ليت نزيك ناكه ومهوه: پيوست به ترس ناكات. تو كاري خوتت به زيادهوه كرد، ئهواني تر بو خوم لي گهري."

ئه م قسانهي كرد و دهرگاكي بو كورهكه ي كردهوه تا تپهريت، لينتن چوه دهرهوه، كه ههرچهندي سهرم هينا و برد زاخي پياوهتيم لهو كوره بهدي نهكرد. قفلهكه كليل درايهوه. هيتكليف له ناگرهكه نزيك كهوتهوه كه من و خاتوو كاسرين بيدهنگ لهوي وستابووين. كاسرين سهر ي بهزر كردهوه، دهستي تا ئاستي روومهتي هيتكليف بهرز كردهوه: تا هيزي ههبوو زللهيهكي لي دا، هيتكليف ههستي به نيش كرد. هيچ كهس لهو هلوپستانه قسه ناكات، به لام هيتكليف درنده ئاسا تيههلهاتهوه وتي "ئوه، خو تو له من ناترسي؟ تو زور بويري: به لام ترستيكي زورت پيوه دياره!"

كاسرين وهلامي دايهوه "به لي ئيستا دهرسم، چونكه گهر بمينمهوه، باوكم زور پهريشان دهبيت: منيش بهرگهي ئهوه ناگرم لي ره بم و باوكيشم بنا لينتت - بهريز هيتكليف ريگه م پي بده با بجمه مالهوه! به لينتت پي دهدم كه مي رد به لينتن بكم: باوكيشم هز دهكات من مي ردي پي بكم، من لينتنم خوش دهويت. تو بوچي كاريكم

به زوري پي دهكهيت كه خوم به هزهوه ئهوه كاره دهكه م؟"

من هاوارم لي ههستا "لي گهري با زوريت لي بكات. سوپاس بو خوا، لهسهر زهوي ياسا ههيه! ههرچهنده ئيمه تازه زينداني كراوين به لام ياسا ههر ههيه. گهر كوري من بوايه، پيم دهوت: بي پياوي ئيني كاري وا مهحاله ئه نجام بدرت!"

چهتونهكه وتي "بيدهنگ! تو شهيتانيكي بو خوت! نامهوي تو قسه بكي. خاتوو كاسرين منيش به شداري خه متم كه باوكت به دهستي نازارهوه دنالينتت: من لهسهر ئهوه قهناعهته خوم لي ناكهويت. به هيچ شيوهيهك قهناعهتم بهوه نايهت كه تو لي ره بچيته دهرهوه و پاشان مي رد به كورهكه م بكهيت، بويه دهبي بيست و چوار سهعاتي تر له زي ره بانهكاني من بمينتهوه. سهبارت به به لينتهكشت، به لي تو قسهي خوت دهبيتته سهر و مي رد به كورهكه م دهكهيت، به لام لي ره ناچيته دهرهوه تا ئهوه به لينتت جيبه جي نهكهيت!"

كاسرين گريانيكي تال له قوولايي ناخيهوه دههاته دهر، وتي "ههر هيچ نهبي ئيلن بنيره با باوكم بلتت كه من سهلامهتم! ئه ي باوكي دامام! ئيلن ئيستا وا دهرانيت كه ئيمه ون بووينه. باشه چي بكهين؟"

هيتكليف وهلامي دايهوه "نهخير وا نازانيت! بهلكو ئيستا بير لهوه دهكاتوه كه ئيوه له چاوهريكردي ئهوه ماندوو بوونه بويه چوونهته دهرهوه بو ئهوهي ههندي كاتي خوش رابويرن. تو ناتواني نكولي لهوه بكهيت كه به خوشي خوت هاتيه نيو خانووهكه ي من، تو به دواي كورهكه مدا هاتي. له تهمنهنيكي وهك توشدا، شتيكي زور ئاساييه كه به كهيفي خوت كاتي خوش به سهر بهريت و بي ئهوهي پرس به كهس بكهيت! تو تهنيا يهك پياوي نهخوش له پشتهوهت ههيه، ئهوه پياوهش باوكته. كاسرين، كاتي روزه خوشهكاني تو دهست پي دهكات، روزه خوشهكاني باوكت له بار دهچن. دهتوانم بلتت كه باوكت توي به نهفرهت كرد كاتي هاتيه نيو ئه م جيهانه (منيش به لايهني كه م). گهر توي خوش ويستبا، منيش توم خوش دهويست. من توم خوش ناويت! چون بتوانم توم خوش بويت؟ ههر بو خوت بگري. لي ره به دواوه ههر گريان دهبيتته بهشي تو، تا لينتن چاك دهبيتتهوه: نامه پر له ناموزگارويهكاني باوكت زور دلي منيان خوش دهكرد. له دوا نامهيدا دهليتت كه لينتن له من دوور بكهويتتهوه،

کاتیکیش که تو دهبیته ژنی لینتن، لینتن دهبی لهگهلت باش بیت، چاودیریت بکات، بهراستی ههستیکی باوکانهیه بهرامبر به کچی خوئی. بهلام لینتن له ژیانیدا بهس چاودیری خوئی دهکات لهگهلت خوئی باش دهبیت. لینتن دهتوانیت کهمیک ستهمکار بیت. دهتوانیت زورترین پشیله نازار بدات، بهلام گهر ددانهکانیان پیوه نهبیت و چرنووکهکانیشیان شکاو بیت. تو دهتوانی چیرۆکی خووش خووش به خالی بلایی لهسه بهزهیییهکهی، کاتی که دووباره دهچیوه مائی، دلنایات دهکهمهوه.

من وتم "تو زور نازای بو وهسفرکردنی سیفهتهکانی کورپهکته. بوچی باسی نهوه ناکهیت که کورپهکته زور به خووت دهچیت: نهو کاته هیوادارم که خاتوو کاسرین نهک جاریک بهلکو دووجاران بیر لهو نهفسانهیه بکاتهوه!"

هیتکیلف وهلامی دایهوه "نامهوی ئیستا زور لهسه سیفهته باشهکانی قسه بکه، چونکه کاسرین یان دهبی پهسهندی نهوه بکات میردی پی بکات یانیش هه له زیندانی بمینیتتهوه، توش هه دهبی لهگهلت نهو بیت، تا سهروکهکته دهمریت. دهتوانم ههردووکتان لیره پهلبهست بکه و بتانشارمهوه. گهر گومانته ههیه، هانی بده بو نهوهی له بهلینهکهی پهشیمان بیتتهوه، نهو کاته دهرفتهت دهبیت بو برپاردان!"

کاسرین وتی "من له بهلینهکهم پاشگهن نابمهوه. هه ئیستا میردی پی دهکه، گهر پاش نهوه ریگهه پی بدهی بجمهوه سهسهکروس گرهنج. بهریز هیتکیلف تو مروفتیکی زور درندهی، نهوهتا له پیستی مروفت خووت هشارداوه، تو به هیچ شیوهیهک ناتوانی ههموو خووشیهکانی من له ناو بهریت. گهر باوکم بهوه بزانیته که به نهقهست بهجیم هیشتهوه و پیش نهوهی بجمهوه لای بمریت، ناتوانم دواي نهو دیمه نه بزیم؟ دهست له گریان هه لئاگرم، لیره دهسته وه نه ژنو له بهر پییهکانت دهکهوم، هه لئاستهوه، چاوهکانیشم لهسه رووت هه لئاگرم تا تو ئاوریکم لی دهدهیتتهوه! نا، رووت لیم وهرمهگیره! سهیرم که! هیچ شتیک نابینیت له ناوت بهریت. من رقم له تو نابیتتهوه. توورهش نیم لهوهی که لیت داوم. خاله، پیم بلای، تو له ژیانته هه رگیز کهست خووش نهویستوه؟ هه رگیز؟ نهها! دهبی جاریک سهیرم بکهی. من زور بووده له، ناتوانی پهشیمان بیتتهوه یان بهزهییته پیم بیتتهوه."

هیتکیلف درنده ئاسا راجهنی و هاواری لی ههستا "نهو پهجانته لابهره، بچو

نهولوه، نهگینا تیت هه لدهدهم. من هه رگیز مار پیوهی نه داوم. تو چ شهیتانیکی خهون به گهستنی منهوه دهبینی؟ من رقم له توئه!"

شانهکانی هه لتهکاند، خوئی راهه ژاند، رق و لووت بهرزی له جهسته و چاویدا دهباری، کاتی من ههستامه سهه پی و دهوم بهش کردهوه تا قسهیهک لهسهه نهو جهر بهزهیی و ستهمه بکه، کورسییهکهی توور پال دا پشتتهوه، ویستم قسه بکه، بهلام زور ترسام لهو هه ره شهیهی گهر قسه بکه ده مباته ژووریکی تر به ته نیا زیندانیم دهکات. دنیا تاریک داها، گویمان له دهنگیک بوو له دهروازهی باخچهی خانووکه. هیتکیلف خیرا چوهه دهروه: ده بزانی کئییه، ئیمه نه مانده ناسی. بو ماوهی دوو سی دهقیقه قسه بیان کرد و هیتکیف به ته نیا گه راپهوه.

به کاسرینم وت "وامزانی نهوه ئاموزاکهته، هاریتون. خووزگه دههات! کی چووزانی رهنهگه بشهیت هه وهک ئیمه لی بکات؟"

هیتکیلف که گوئی له من بوو، وتی "سی خزمهتکار بوون له گرهنجهوه هاتبوون سوواخی ئیوهیان دهپرسی. دهبوایه کهمیک په نجه ره که بکه یتهوه و دهنگت هه لبریا: بهلام زور باش بوو که وات نه کرد. دلنایم تو ههز دهکهی کاسی لیره بمینیتتهوه."

که ئیمه ههردووکمان به وه مان زانی نهو هه له مان له کیس چوو، ئیتر خهفته و شپزه هیمان زیاتر بوو، تا سهعات نو ئیمه گریاین. پاشان ئیمه ی به نیو مو به قه که دا برده سهروه ریگ بو ژووری زیلا، به کاسرینم وت که گوئی راپه ل بیت: بیرم لهوه ده کردهوه که له ژوره کهی زیلا به نیو په نجه ره که دا بچینه کووخیک و له ویشتهوه رابکهین. هه رچهنده په نجه ره که وهک نه وانیهی خوارهوه تهسک بوو، کووخه که سه لامهت بوو بو ههول و باز دانمان، چونکه وهک خوارهوه هه موو شوینیک داخرا بوو. هیچمان پال نه که وتین: کاسرین چوهه لای په نجه ره که، نیگه ران و دلپر چاوه ری پی بهیانی ده کرد، کاتی پیم دهوت وهره توژیک پشوو بده، هه میشه هه ناسه یه کی قوولی سارد وهلامی بوو. لهسهه کورسییه که دانیشتم، خویم دههینا و دهبرد، چه ندین برپار و پلانم به میسکدا دههاتن، بهلام هیچیان سوودی نه بوو. نهوهی راستی بیت هوییه کی سه ره کی لهو زیندانییه خویم بووم، بو خویم بیرم ده کردهوه که من له هیتکیلف تاوانبارترم، چونکه نهو کچه به من سپیتر درابوو، دهبوایه چاک چاودیریم کردبوایه.

نەزانیووە بۆیە باسی پروپاگەندەكەم بۆ كرد. ھاریتۆن گوئی شل كرد، زەردەخەنەھەكى ھاتى و وتى "زیلا، گەر لە نیو زەلكاویكدا ون ببن ئەوا ئیستا لە دەرەو دەبوون. نیلی دین ئیستا وا لە ژورەكەى تۆ بەند كراوە. كاتى كە دەچیە سەرەو ناتوانى پىی بلیتت رابكات، ئەوەتا كلیلەكە، بیگرە و برۆ سەردانى بكە. ئاوى تیا نەماوە، ئەوەندە گریاوە وشك بووەتەو، بە بال دەفرۆ بۆ مالهووە گەر دەرگام لى كریباوە، بەلام فەرمانم پى كراوە كە توند دەرگای لەسەر گار بەدم. دەتوانى پىی بلیتت ھەر ئیستا بچیتە گرنج گەر بتوانیت، لە منەو پەيامیك وەرگرە، خانمە گەنجەكەى بە تازیەى باوكى راناكات."

بە واق ورمانەو و تم "تۆھ، زیلا، زیلا! خۆ بەرپز ئیدگار نەمردوو؟"

وہلامى داہوہ "نا، نا نازیزەكەم. ھىمن بە، دانیشە. زۆر نەخۆشە ھىشتا نەمردووہ. كاتى لە رینگە دكتور كینیسم بینی پرسىارم لى كرد، وتى: بەرپز ئیدگار ئەو پەرى رۆژىكى تر بژیت."

لە برى دانیشتن، بە پەلەپرووزى چوو مە دەرەو و خیرا خۆم گەیانە خوارەوہ چونكە رینگە چۆل بوو، كەس لەوئى نەبوو رینگەم لى بگریت و زیندانیم بكاتەوہ. یەك بە یەك ژورەكانى خانووہكەم پشكنى تا كەسىك بدۆزمەوہ ھەوالى كاسرىنم پى رابگەيەنیت. شوینەكە بە تیشكى خۆر پر كرابووہو، دەرگاكانیش لەسەر پشتم كرابووہو، بەلام كەسم نەبینى. دوودل بووم لەوہى كە یەكسەر بچمەوہ مالى يان بچم بە دواى كاسرىندا بگەریم، كۆكەيەكى سووك سەرنجمى بۆ لای ئاگردانە كە كیش كرد. لینتن لەسەر قەنەقەكە پال كەوتبوو، بە تەنیا بوو، پەرداخىك شەربەتى لە بەردەم بوو بە قەمیش ھەلیدەمژى. بە چاویكى پر لە تۆزوخۆل و بى تاقەتییەوہ لە منى روانى. بە گرژى پرسىارم لى كرد "خاتوو كاسرىن لە كوئیە؟" وام بە سەر دا قیراند بۆ ئەوہى بىترسىنم و قسە بكات. توند گرتم و رامچلەكاند. بەلام ھەر بە بەرئائەتەوہ شەربەتەكەى ھەلدەمژى.

و تم "كاسرىن رۆیشتوو؟"

وہلامى داہوہ "نەخیر. ھەر لە سەرەوہیە: نابى پروات، ئیمە ناھیلین لیرە پروات." قیراند "ھەى گەمژەى ترسنۆك، تۆ ناھیلیت پرواتە دەرەوہ. ھەر ئیستا پىم بلى

لە چ ژورىكدا یە، ئەگینا قیرە برت دەكەم."

لینتن وەلامى داہوہ "گەر ھەولى ئەوہ بەدەیت بچیتە لای كاسرىن ئەوا باوكم قیرەبرت دەكا. باوكم پىم دەلێت كە نابى لەگەل كاسرىن نەرم و نیان بم: كاسرىن ئیستا ژنى منە، ئیستا بۆ ئەو دەبیتە شەرم من جى بەلێتت. ھیتكلیف دەلێت كە كاسرىن رقى لە من دەبیتەوہ و ھەز دەكات بمرم، بۆ ئەوہى مولك و پارە و پوولى من بۆ خۆى بىت، بەلام نابى پارە و پوول و مولكى من بۆ ئەو بىت: نابى بچیتەوہ مالهوہ! ھەرگیز نابى بچیتەوہ! -با بۆ خۆى ھەر بگریت تا زكى بە ژان دەكەویت، تا پىی خۆشە با ھەر بگریت!"

تۆزىك لەسەر جىگەكەى جوولایەوہ و پیلووہەكانى ترووكاند، وەك بلیى خەوى دەھات.

و تم "بەرپز لینتن، ئایا لە بىرت چوو زستانى پار كاسرىن چەند لەگەل تۆ باش و بە بەزەبى بوو، بىرتە خۆشەووستى خۆتت بۆ ئەو دووپات كەردەوہ، بىرتە كە كاسى كتیبەكانى خۆى بۆ ھینای و گۆرانى بۆ دەوتى، زۆر جار بەو باو و باران و بەفر و كریپوہیە ئەو رینگە دوورەى دەبرى و دەھاتە لات؟ ئەو ھەموو شتانەت بىر چوونەوہ؟ گەر ئیوارەيەك نەیتوانیبا بىتە سەردانت ئەوا تا بەیانى دەگريا نەبادا تۆ بى ئومید بیت، بىرتە ئەو ساتانە ھەستت بەوہ دەكرد كە سەد ئەوہندەى ھەموو كەسىك بۆ تۆ باش بوو: ئیستاش ھەرچەندە دەزانى كە باوكت رقى لە ھەردووكتانە، كەچى ھەر باوہرت بە درۆكانى كرد. تۆ لای باوكت گرت و دژى كاسرىن وەستایەوہ. ئەوہیە وەفا و دلسۆزیت بەرامبەر كارە چاكەكانى كاسرىن، ھا؟"

لینتن شیوہى سەر و فەسالى گۆرا، قەمیشەكەى لە لىوہەكانى دەرھینا و مووچرکیكى بە لەشیدا گپرا.

بەردەوام بووم "ئایا كاسرىن بۆ ئەوہ دەھاتە بانەكانى ویزەرىنگ چونكە رقى لە تۆ بوو؟ بۆ خۆت بىر بكەرەوہ! سەبارەت بە پارە و مولكى تۆش، كاسرىن ھەر نازانیت كە تۆ ھىچ پارە و پوولت ھەبى. تۆ دەلێى كاسرىن نەخۆشە و بە تەنیاشت جیھەشتووہ لەو خانووہ نامۆیە! تۆ ھەستت بەوہ نەكردووہ كە دەبى كى پشنگوى بخریت! كاسرىن زۆر دللى لای نازارەكانى تۆ بوو، تۆ تەنیا بىر لە نازارەكانى خۆت

دهکه یته وه، ئەها تۆ هەرگیز بیر له ئازارهکانی ئەو ناکه یته وه! به پڕیز لینتن سهیرکه وا من فرمیسک له چاوهکانم ناوهستن، خو من ته نیا خزمه تکاریکم، ئیتر دلم لای ئازارهکانی ئەوه، ئی خو تۆ دهبی بیپه رستی، به لام ئەوه تا فرمیسکه کانت بو خو ت قه تیس کردوه، ئەوه تا بو خو ت پالکه وتوووی و ئەویش هیچ، ئەها ههست بهو شتانه ناکه یت! تۆ کورپکی زۆر خو په رست و دل ره قی!

لینتن به تووره بی وه لامی دایه وه "ناتوانم له گه ل کاسرین بمینمه وه. من ئەوه له خو م بیزارم. کاسرین ئەوه نده ده گریت که من به رگه ی ئەو هه موو گریان ناگرم. هه رچه ند پئی ده لیم که به باو کم ده لیم گه ر کر نه بیته وه، که چی هه ر واز له گریان ناهینیت. جاریکیان به باو کم گو ت، هات هه ره شه ی لی کرد که ده بی بیده نگ و هیمن بیت، به لام هه رکه له ژوو ره که چوو ده ره وه، دهستی به گریان کرده وه، تا به یانی نووزه و ناله و گریان به ئاسماندا ده رویشت، له سه ریشم هاوار کرد که بهو گریان خه وم لی ناکه ویت."

هه رکه زانیم ئەو ئامۆزا بی که لک و دل ره قه به زه یی به کاسرین نایه ته وه که له ژیر ئەشکه نجه و ئازاری ئەه قلیدایه، پرسیم "نایا به پڕیز هیتکلیف له ده ره وه یه؟"

وه لامی دایه وه "له هه وشه که یه، قسه له گه ل دکتۆر کینیس ده کات، دکتۆر ده لیت خالم له سه ر لیواری مه رگه، کو تاییه که ی راست بوو. من زۆر خو شحالم چونکه پاش ئەو من ده بم به سه روکی گره نج. کاسرین هه میشه به خانووی خو ی باسی گره نجی ده کرد. ئیستا خانووی ئەو نییه! خانووی من: باو کم ده لیت هه ر چی کاسرین هه یه تی، ئیستا مو لکی من. هه موو کتیبه خو شه کانی هی من، کاسرین به ته ما بوو هه موو کتیبه کانی خو ی بدات به من، بالنده جوانه کان و ئەسپه خنجیلانه که ی بدات به من، گه ر کللی ژوو ره که مان وه رگرم، فرپی ده ده مه ده ره وه، به لام ئەوه شی پی ده لیم که ئیستا هیچی نییه بدات به من، به لکو هه موو شته کانی ئەو هی من. پاشان دهستی به گریان کرد و دوو وینه ی هه لگرت، وتی که ده بی ئەو دوو وینه یه م هه بیت چونکه یه کیکیان هی دایکه م ئەوه که ی تریشیان هی باو کمه، وینه کان به گه نجی گیراون. هه ر دوینی پیم وت که ئەو ویتانه ش هی من، ویستم لیتان وه رگرمه وه. به لام نه یه یشت: پالیکی پیوه نام و ئازاری دام. من دهستم به له رزین کرده وه - به م

له رزینه ی من ترسا - گوپی له وه بوو باو کم دیت، چوارچیوه زپینه که ی وینه که ی شکاند و وینه ی دایکی ده ره ینا و دای به من. به لام وینه ی باوکی شارده وه: باو کم پرساری کرد مه سه له چیه، منیش بو م شی کرده وه. باو کم وینه ی دایکی کاسی له من وه رگرت و فه رمانی به کاسرین کرد که وینه که ی تر بداته من، ئەویش ره تی کرده وه، ئیتر باو کم لئی دا، هه موو وینه که ی شکاند و به پی پان و په لیسی کرده وه. " پرسیم "باشه تۆ خو شحالم بووی کاتی باوکت له کاسرینی دا؟" ویستم هانی بده م قسه بکات.

لینتن وه لامی دایه وه "گه شامه وه. گه شامه وه که بینیم باو کم له سه گیک یان ئەسپیک ده دات، زۆر خراپ لئی ده دات. یه که م جار زۆر خو شحالم بووم چونکه شایه نی سزادان بوو به رامبه ر به وه ی پالی به من وه نا: به لام کاتی که باو کم ئیمه ی جیه یشت، منی برده لای په نجه ره که و لا روومه تی به من نیشان دا، بینیم که تا ژیر چه ناگه ی هه لزاوه، ده می پری خوین بوو، پاشان پارچه شکاوه کانی وینه که ی هه لگرته وه و چوو دانیشت و سه ری به دیواره که کرد له و کاته وه هیچی تر قسه ی له گه ل من نه کرده وه: وا ههست ده که م که له بهر ئازار ناتوانیت قسه بکات. هه ز ناکه م به م شیوه یه بیر بکه مه وه، به خوا بوونه وه ریکی خراپه، خو هه ر به رده وام ده گریت، په نگی زهرد و زر بووه، زۆری لی ده ترسم."

وتم "ده توانم کلپه که م بده یت؟"

وه لامی دایه وه "به لی کاتی که چومه سه ره وه، به لام ئیستا ناتوانم بچه سه ره وه." پرسیم "له کامه ژوو ره؟"

هاواری لی هه ستا "توه، پیت نالیم له کامه ژوو ره. ئەوه نه یینییه. کهس نازانیت، هاریتون و زیلاش نازانن. به خوا منت ماندوو کرد - برۆ ده ی لاچۆ له بهر چاوم!" رووی له من وه رگپرا و چاوه کانی داخستنه وه.

بیرم کرده وه که برۆم بی ئەوه ی به پڕیز هیتکلیف بزانیته، تا له گره نج فریاده سی تکه به ینم بو کاسرین. کاتی گه یشتمه گره نج، خزمه تکاره کان سه ریان سو رما و سه یر ته ماشایان ده کردم، به بینینی من زۆر که یفخو ش بوون، کاتی که زانییان خانمه که یان سه لامه ته، دوو سپیه کیان رایان کرده لای ده رگای به پڕیز ئیدگار بو

ئەو ھەي ھەوالى كچەكەي پى را بگەيەنن: بەلام من بۆ خۆم ئەم ھەوالەم پى راگەياندا. كاتى بەرپىز ئىدگارم بىنى، زۆر گۆرابوو، تەنيا بە چەند رۆژىك تەواوى روخسارى گۆرابوو! بە خەمبارى پال كەوتبوو و چاوپرپى مردنى دەکرد. زۆر گەنج دەھاتە بەر چاوم: ھەرچەندە تەمەنى خۆى ۳۹ سالان بوو، بەلام بە لايەنى كەم دە سال گەنجتر ديار بوو، بىرى لە كاسرىن دەكردهو، چونكە بە منگەو ھەوالى كاسرىنى ھىنا. دەستم لە دەستى دا و قسەم كرد: سەرۆكى نازىزم، كاسرىن دیتەو. سوپاس بۆ خوا، زىندوو و باشە، ئەمشەو دەگەرپیتەو.

ھەستم دەکرد لەگەل ئەم ھەوالە ھەموو گيانم كەوتبوو لەرزە لەرز: نىمچە ھەستايەو، بە پەرۆشەو سەپىرى چوار دەورى خۆى كرد، پاشان لە ھۆش خۆى چوو، بوورايەو. ھەرکە بە ھۆش خۆى ھاتەو، يەكسەر باسى سەردانەكەم كرد بۆ بانەكانى وپزەرىنگ كە بە زۆرى بوو. وتم ھىتكليف بە زۆرى منى بىرە ژورەو: كە ئەمە تەواو راست نەبوو. كەم دژى لىنتن قسەم كرد، ھەموو دىندايتىيەكەى باوكيشم باس نەكرد، مەبەستم ئەو بوو ھىچى تر خەمى بۆ زیاد نەكەم، ويستم يارمەتى بدەم لەسەر لىواری مەرگە، كەمىك درەنگتر بمریت باشتەر.

يەكسەر بىرى بۆ ئەو چوو كە مەبەستى دوژمنەكەى بۆ مسۆگەرکردنى مولكى خۆيتى، مەبەستى ئەويە كە تەواوى مولكى ئىدگار بۆ خۆى بىت، دەيزانى كە خوشكەزاكەى و خۆى لەسەر لىواری مەرگ بوون. بەلام، ھەستى بەو كەرد كە ھەسەتنامەكەى بگۆردىت: لە برى ئەو ھەي سەرەوت و سامانى بۆ كاسرىن بىت، وتى با بۆ منالەكانى بىت كە دواى كاسرىن دەمىننەو. ئەو ماناى ئەويە كە گەر لىنتن بمریت سەرەوتەكە بۆ بەرپىز ھىتكليف نابىت.

دواى ھەرگرتنى فەرمانەكان لە سەرۆكە نىمچە مردووھەكەم، پىاويكەم نارد بچىت پارىزەرىك بەھىنيت، چوار پىاوى ترىشم راسپارد بە چەكەو كە بچن كاسرىن لەو زىندانىيەى بانەكانى وپزەرىنگ رىگار بكن. ھەردوو لا زۆر دوا كەوتن. يەكەم جار ئەو خزمەتكارە ھاتەو كە بە دواى پارىزەرمدا رەوان كەردبوو. وتى: پارىزەر بەرپىز گرىن لە مال نەبوو كاتى گەيشتمە مالەكەيان بۆيە دوو سەعات چاوپرپم كرد تا گەرايەو، دواتر بەرپىز گرىن وتى كە تۆزىك كارى ھەيە لە نىو لادىكە بەلام تۆ برۆ

من پىشى بەيانى دەگەمە سەرەسكرووس گرهنج . چوار پىاوەكەش بە بى كاسرىن گەرانەو. ئەوانىش وتیان: كاسرىن زۆر نەخۆش بوو، ئەوئەندە بى تاقتە بوو نەيتوانى لە ژورەكەى خۆى بىتە دەروە، ھىتكليف بە ئاسانى رىگەى پى داين چاومان بە كاسرىن بگەويت. پاش قسەكانيان بە سەرياندا قىژاندم و پىم وتن كە من ئەو قسانە نابەمە لای سەرۆكەكەم، باسى ئەو دەبەنگىيە ناكەم كە لە بانەكانى وپزەرىنگە، تا رۆژ مابىت دەبى ئەو كچە، ئەو زىندانىيە بگەرپیتەو ئىرە. دەبى ئەمشەو باوكى ھەر بىبىنيت، بەلنىم پى داو ھەر دەبى چاوى بە كچەكەى بگەويت، برۆن بىھىننەو گەر ئەو شەيتانە لە نىو دەرگاكەى خۆى بكوژن، بە ھىچ شىئەيەك بە دەست بە تالى مەگەرپىنەو!

خۆشبەختانە لە گەشت و گرفتەكان رىگارم بوو. سەعات سىي شەو چوومە خوارو ھە بۆ ئەو ھى سوراحىك ئا و بىم بۆ سەرەو، بە سوراحىو بە نىو ھۆلەكەدا رۆيشتم، لەپرا يەكىك بە تىژى لە دەرگای پىشەو ھى دا، ئەو دەرگا لىدانه راپىراند، وتم "ئەھا! ئەو بەرپىز گرىن ھات، پارىزەرەكە" بۆ خۆم بىرم كەردەو، كە بەم شەو تەنيا بەرپىز گرىن دىت بۆ ئىرە. بەردەوام بووم، ويستم يەككى تر بنىرم بۆ ئەو ھى دەرگا كە بكاتەو، بەلام دەرگا لىدانهكە دووبارە كرايەو، ئەمجارەيان ھەك يەكەم جار توند نەبوو. سوراحىكەم لەسەر مپزەكە دانا و خۆم خىرا چووم دەرگا كەم كەردەو. رىوناكى مانگ لە دەرەو ئەو ھى خستە روو كە پارىزەرەكە نەبوو. خانمە گەنجەكەم، كاسرىنى خۆم بە سەر ملىدا كەوت و بە ھەنسكەو و وتى "ئىلن، ئىلن! پىم بلنى باوكم زىندوو؟"

ھاوارم لى ھەستا "بەلى، بەلى زىندوو ھىریشتەكەم، دەبى ھەر سوپاسى خواى بگەين كە تۆش دووبارە لەگەل ئىمە زىندوووت!"

ويستى بەو ھەناسە برىكئىيەى خۆيەو رىك رابكاتە سەرەو بۆ ژوروى بەرپىز ئىدگار، بەلام من لەسەر كورسىيەك دامنىشاندا، تۆزى ئاوم پى خواردەو و رووم جوان سىرپىيەو، دواى پاككردنەو تۆزى رەنگى ھاتەو بەرى. پاشان وتم دەبى من يەكەم جار بچم و ھەوالى گەرانەوت پى رابگەيەنم، پى بلنىم كاسرىن لەگەل ھىتكليفى گەنج دلخۆشە. سەپىرى كردم و پىي وتم بۆچى ئامۆزگارم دەكات كە

قسه‌ی راست نه‌که‌م، به‌لام دل‌نیای کردمه‌وه که سکا‌لا ناکات.

نه‌مویست له کو‌بوونه‌وه‌که‌یان ناماده بووم. بو ماوه‌ی چاره‌گه سه‌عاتیک له بهر دهرگا‌که وه‌ستام، پاشان چوومه‌وه سه‌ر جی‌گه‌م. په‌ستی کاسرین به‌قه‌د خوشییه‌که‌ی باوکی بیده‌نگ بوو! کاسرین له رواله‌تدا هاوکاری باوکی کرد و هیمنی کرده‌وه، وای خسته روو که چاوه‌کانی پرن له خوشی.

به‌ریز لؤکوود، به‌ریز ئیدگار زور به‌که‌یف خوشی مرد. به‌لی روومه‌ته‌کانی کاسی ماچ کرد و وتی "بو لای دایکت گه‌شت ده‌که‌م، توش نه‌ی مناله خوشه‌ویسته‌که‌مان، دواتر وهره بو لامان!" دوا‌ی نه‌وه جووله و قسه‌ی لی برا، به‌لام چاوی هر له‌سه‌ر کاسرین بوو تا دوا تریه‌ی دلی له لیدان که‌وت و روحی دهرچوو. که‌سمان هه‌ستمان به‌مردنه‌که‌ی نه‌کرد، مردنیکی زور پاک و بی‌گه‌رد و بی‌گرفت بوو.

کاسرین فرمی‌سکی له چاوه‌هاته خواره‌وه، ئیتر یان فرمی‌سک له چاوه‌کانی وشکیان کردبوو، یانیش نه‌ه‌تا خه‌مه‌که‌ی نه‌وه‌نده قورس بوو نه‌یتوانی به‌فرمی‌سک دهری ببری‌ت، چاوه‌کانی وشک تا به‌یانی نه‌بله‌ق مانه‌وه: تا نیوه‌رو هه‌ر دانیش، هه‌ر سووریش بوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که لای تهرمه‌که بمینیتته‌وه به‌لام من به‌زوری بردمه دهره‌وه تا هه‌وایه‌که هه‌لمزیت. باش بوو سه‌رکه‌وتم له لابرندی له زورره‌که، له کاتی نانی ئیواره پاریزه‌ره‌که به‌دیار که‌وت، وتی که له بانه‌کانی ویزه‌رینگه‌وه هاتوو، له‌وی رینمایی وهرگرتوو چون هه‌لسوکه‌وت بکات. پاریزه‌ره‌که‌ش خو‌ی فروشت به‌به‌ریز هیتکلیف: نه‌مه هؤکاری دواکه‌وته‌که‌شی بوو چونکه کاتی سه‌رؤکه‌که‌م ناردی به‌دوایدا خو‌ی لی گیل کرد. خوشبه‌ختانه دوا‌ی مردنی ئیدگار و گه‌یشتنه‌وه‌ی کاری پاریزه‌ره‌که هات، نه‌گینا به‌وه‌هواله‌وه بهاتبا ئیدگار زووتر ده‌مرد.

به‌ریز گرین حاله‌ته‌که‌ی قوسته‌وه و فه‌رمانی به‌هه‌موو که‌سیک و به‌هه‌موو شتی‌ک ده‌کرد. جگه له من هه‌موو خزمه‌تکاره‌کانی تری کرده دهره‌وه. به‌وه‌سه‌لاته‌ی که هه‌یه‌تی فه‌رمانی دهرکرد که نابی به‌ریز ئیدگار له ته‌ک ژنه‌که‌یه‌وه بنیژریت، به‌لکو ده‌بی له په‌رستگا‌که له‌گه‌ل دایک و باوکی بنیژریت. به‌لام ته‌نیا وه‌سیه‌تنامه‌که هه‌بوو که نه‌وه قسانه ره‌ت بکاته‌وه، هه‌رچه‌ندی من هینام و بردم قسه‌ی من نه‌بخوارد. هیتکلیف و کوره‌که‌ی خیرا مه‌راسیمی تازیه‌که‌یان به‌ری کرد بو نه‌وه‌ی تهرمی

ئیدگار ببه‌نه دهره‌وه و ده‌ست به‌سه‌ر خانوو‌ه‌که‌دا بگرن.

کاسرین پی‌می وت که نازاری نه‌وه‌نده زور بوو، لینتن ژیانی خو‌ی خسته مه‌ترسی و دوا‌جار نازادی کرد. کاسرین گو‌یی له‌وه‌پیاوانه بوو که من ره‌وانم کردبوون له به‌ر دهرگا مشتومریان بوو، کاتی گو‌یی له‌وه‌لامه‌کانی هیتکلیف ده‌بیت ته‌واو بی‌تومید و بی‌هیوایان ده‌بیت. پاش نه‌وه‌ی که من بانه‌کانی ویزه‌رینگم جی‌ه‌یشت لینتن گو‌یزرایه‌وه بو زورریکی پیشوازی له سه‌ره‌وه، زور ده‌ترسا و له به‌ر باوکی نه‌یده‌وی‌را بچیت کلیلی دهرگای کاسرین بینیت. بویه فی‌لیکی ده‌زانی که دهرگا‌که بکاته‌وه و دابخات. کاتی که کاتی نوشتنی هات، پارایه‌وه که له‌گه‌ل هاریتۆن بخه‌ویت، ته‌نیا بو یه‌ک جار دواکه‌ی په‌سه‌ند کرا. کاسرینیان دزیبه دهره‌وه پیش به‌ریان. به‌دهرگا‌کاندا رای نه‌کردبوو نه‌بادا سه‌گه‌کان پی‌ی به‌پن و خورییه‌که‌ی لی بکه‌نه‌وه ریس، بویه به‌په‌نجه‌ره‌ی یه‌کیک له زورره‌کان هاتبووه دهره‌وه. خوشبه‌ختانه زور به‌ناسانی به‌نیو په‌نجه‌ره‌که‌دا دهربازی ده‌بیت. لینتن که یارمه‌تی دابوو له کاتی نازادکردن دواتر تووشی نه‌شکه‌نجه و نازاری زور ده‌بیتته‌وه.

گهوره کهی خاتوو کاسرین و میترده قیزه وه نه کهی به دیواره وه بوون. هیتکیف تا لای ناگره که هاته پیش. کات هیچ له که سایه تی نه گۆریبوو. هه مان پیاوی جاران: رووه ره شه کهی رهق وهک بهرد، هیچ جیاوازی نه بوو به بهراورد له گه لّ پیشتتر. کاتی کاسرین نهوی بینی ههستایه سه ر پی و بچیتته دهره وه.

قۆلی کاسی گرت و وتی "بوهسته! هیچی تر را مه که! بۆ کوئی دهچی؟ هاتوومه بته مه وه مائی، هیوادارم که کچیکی باش بیت و هانی کوره کهم نه ده بیت گوپرایه لیم نه کات. نه مزانی چۆن سزای بدهم کاتی زانیم دهستی له هه لاتنی تۆدا هه بووه: نه وهندهی بی هیزه ته نانهت بهرگهی مستیک چیه ناگریت، به لام کاتی رووی ده بینی ده زانی که بهشی خۆی وهرگرتووه! پیروی ئیواره هینامه خواره وه، له سه ر کورسییه ک دامنی شاندا، پاش نهوه هه رگیز دهستم لی نه داوه. هاریتۆنم نارده دهره وه و به ته نیا له و ژوره بووین. له ماوهی دوو سه عاتدا، بانگی جۆزیم کرد که دووباره بیباته سه ره وه، ئیتر وا ده زانیت من هه میشه له لای نهوم، وهک تارمایی هه میشه لی نزیکم، هاریتۆن ده لیت شه وانه هه لده ستیت و ده له رزیت و بانگی تۆ ده کات له من بیپاریزیت، جا تۆ که یفت به هاوری به نرخه کهت بیت یان نا، هه ر ده بی بیت: ئیستا لینتن له ملی تۆیه، من هیچ پیوه ندیم به سه ره وه نه ماوه، ده بی تۆ هه موو شتیکی بۆ بکه ییت."

داوام له هیتکیف کرد "بۆچی کاسرین لیتره بهردهوام نه بیت، بهر پیز لینتن بنیره بۆ ئیره؟ له بهر نهوهی تۆ رقت له ههردوو کانه، غه ری بیان ناکه ی: نه وان بۆ دلّه ناسروشتیه کهی تۆ بریتین له په تایه کی رۆژانه."

هیتکیف وه لّامی دایه وه "من به دوا ی یه کینک ده گه ریم خانووی گرهنجی به کرئ پی بدهم، دهمه وی مناله کانیشم له لای خۆم بن، دلنیا به له وه. له گه لّ نه وه شدا، نه و کچه قه رزدار ی من ده بیت چونکه من نانی ددهم. پاش نهوهی که لینتن دهمریت من له و په ری ژیانیکی خۆش راینارم. ئیستا خیرا خۆت ناماده بکه، وام لی مه که به زوری بته م."

کاسرین وتی "باشه. من له م جیهانه دا ته نیا لینتنم هه یه خۆشم بویت، تۆ هه موو شتیکت کرد که ئیمه رقمان له یه کتر بیته وه، به لام ئیمه هه رگیز رقمان له یه کتر

بهشی بیست و نۆ

ئیواره ی پاش تازیه که، من و کاسرین له کتیبخانه که دانیشتبووین، خه م و سووی مردنی ئیدگار ههردوو کمانی بیزار کردبوو، بیرمان له داها توویکی رهش ده کرده وه. بیرمان له هیچ بهس له هیتکیفی درنده ده کرده وه.

رێکهوتین له سه ر نهوهی که باشترین چاره نووسی ئیمه له وه دایه له گرهنج بزین. به لایه نی کهم تا لینتن له ژیاندا مابیت: لینتن رێگهی پی بدریت له گرهنج له گه لّ کاسی بزیت و منیش وهک خزمه تکار له گه لّ یان بم. نه م هه وال و نه م رێکخستنه زۆر باش بوو، منیش زۆر خۆش حال بووم که کاره کهی خۆم وهرده گرتووه، له و قسانه دا بووین، یه کیک له خزمه تکاره گه نه کانه به را کردن هات و وتی "هیتکیفی شهیتان وا به ره و ئیره دیت دهرگا کانی له سه ر دا بخرم؟"

گه ر نه و بریاره مان بدابایه، کات نه ما بوو بۆ داخستنی دهرگا کان. نه له دهرگای دا بوو نه ناوی خۆشی به دهرگا وانه که وتبوو: خۆی به سه ره وک دانا بوو، سه ره وکیش ده بی یه کراست بیته ژوره وه بی نهوهی یه ک وشه بلیت. له دهنگی خزمه تکاره کهی ئیمه زانی که ئیمه له کتیبخانه کهین. هاته ژوره وه و نهوی فری دا دهره وه و دهرگا کهی داخست.

هه مان نه و ژوره بوو که پیش هه ژده سال وهک میوانیک پیشوازی لی کرا: هه مان مانگ بریقه ی به نیو په نجه ره که وه ده هاته ژوروی، هه مان پاییز دیمه نی خۆی له دهره وه راخستبوو. تا ئیستا مؤمیکمان دانه گیرساندبوو، چونکه ته واوی خانووه که رووناک بوو، ته نانهت وینه ی سه ر دیواره کانیش روون ده هاتنه بهرچاو: سه ره

نابیتنه وه. لیتشت قه‌بوول ناکه‌م گهر من له لای بم نازاری بدهی، لیت قه‌بوول ناکه‌م جاریکی تریش من چاوترسای بکهیت، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه به‌لکو سووکایه‌تیششت پی ده‌که‌م!

هیتکلیف وه‌لامی دایه‌وه "تۆ قاره‌مانیکی زۆر لووت به‌رزى، به‌لام ئه‌وه‌نده که‌یفم به تۆ نایه‌ت تا نازاری ئه‌و بدهم: تا ئه‌و له ژياندا بمینیت تۆ زۆر سوود له نازاره‌کان وهرده‌گریت. من به هیچ چه‌شنیک وا ناکه‌م که ئه‌و رقی له تۆ بیته‌وه، یان تۆ له‌و، به‌لکو ئه‌وه سروشتی خویه‌تی، وا فیتر کراوه. وه‌ک زراوی ئاژهل تاله به‌ وازهینانی تۆ و نه‌نجامه‌کانی: چاوه‌رپی سوپاس مه‌که بو ئه‌م ته‌رخانکرده‌ ماقووله. گویم لی بوو قسه‌ی له‌گه‌ل زیلا ده‌کرد که چون ده‌بیت گهر وه‌ک من به‌هیز بووایه. خوشییه‌که لیره‌دایه، بیه‌هیزییه‌که‌ی ژیرایه‌تییه‌که‌ی ده‌بزوینیت که به‌دیلتک بو ئه‌و به‌هیزییه بدوژیته‌وه."

کاسرین وتی: "ده‌زانم لینتن سروشتیکی خراپی هه‌یه. هه‌ر هیچ نه‌بی کوری تۆیه، به‌لام سروشتی من باشتره، چونکه لپی ده‌بوورم، چاک ده‌زانم که منی خو‌ش ده‌ویت و له به‌ر هه‌ندی‌ش من خو‌شم ده‌ویت. به‌رپیز هیتکلیف تۆ که‌ست نییه خو‌شتی بویت، له به‌ر ئه‌وه‌ی له‌م جیهانه‌ که‌س تۆی خو‌ش ناویت، ئاوا نازارمان ده‌دهیت، ئیمه‌ باش ده‌زانین که تۆ هیچ هه‌ست و سو‌ورت نییه، تۆله‌ی خو‌ت له ئیمه‌ ده‌که‌یته‌وه. تۆ تیکشکاو، وانیه‌؟ تۆ شه‌یتانی و رقت له لینتنه چونکه یه‌کیک هه‌یه خو‌شی بویت؟ به‌لام که‌س تۆی خو‌ش ناویت - کاتی که‌س تۆی که‌س نییه بو تۆ بگریت! من خو‌م به تۆ ناگۆرمه‌وه!"

کاسرین زۆر به‌ سه‌بر قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد، به‌لام سه‌رکه‌وتووانه هه‌ر وشه‌یه‌کی به‌خه‌نجه‌ریک هه‌بوو، زۆر به‌زه‌بر بوو: پی ده‌چوو بریاری دابوو که بچیته‌ نیو خیزانی داهاتووی و چیت له نازاردانی دوژمنه‌کانی وهرگریت.

خه‌زوره‌که‌ی وتی "زۆر په‌شیمان ده‌بیته‌وه گهر هه‌ر خو‌ت به‌ ته‌نیا لیره‌ بژیت، بۆیه پیت ده‌لیم ده‌قیقه‌یه‌کی تر لیره‌ نه‌تبینم، برۆ شته‌کان ئاماده‌ بکه!"

کاسرین به‌ سووکایه‌تی پیکردنه‌وه زوره‌که‌ی به‌جیه‌تیششت. که‌ رویشت، ده‌ستم کرد به‌ پارانه‌وه بو شوینی زیلا له‌ بانه‌کان، داوام لی کرد له‌ باتی زیلا من ده‌ربکات، به‌لام

گوپی بو هیچ شتیک رانه‌دیرا. پی وتم که بیده‌نگ بم، دوا جار بو یه‌که‌م جار چاویکی به‌ ژوره‌که‌دا خشاندا و سه‌یری وینه‌کانی کرد. که‌ چاوی له‌سه‌ر خاتوو کاسرین (دایکی کاسرین) بوو، وتی "من ئه‌و وینه‌یه‌ له‌گه‌ل خو‌م ده‌بم. نه‌ک له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ پیوستم پییه‌ به‌لام..." له‌پرا رووی وهرگیرا بو لای ئاگره‌که، دیار بوو به‌ دوا‌ی وشه‌دا ده‌گه‌را، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هات و به‌رده‌وام بوو "پیت ده‌لیم که‌ دوینی چیم کرد! ئه‌و گۆرلیده‌ره‌م بانگ کرد که‌ گۆری ئیدگاری لیدا، گۆری کاسرینم پی هه‌لکه‌نی و کفنه‌که‌ی بو کردمه‌وه. یه‌کسه‌ر گوتم هه‌ر له‌وئی، لای کاسرین له‌ نیو یه‌ک کفن ده‌مینه‌وه: کاتی دووباره‌ رووی کاسرینم کرده‌وه، هیشتا وه‌ک خو‌ی بوو! ده‌بویست کاره‌که‌م بو نه‌کات، به‌لام وتی ده‌گۆریت گهر هه‌وا پی بکه‌ویت، بۆیه لایه‌کی کفنه‌که‌م هه‌ر کرده‌وه، پاشان دامپۆشییه‌وه: نه‌ک لای لینتن، ئه‌و به‌ نه‌فره‌ت بیت! خو‌زگه‌ هه‌ر له‌ نیو گۆره‌که‌ی ده‌سووتا. هه‌ندی به‌رتیلم دا گۆرلیده‌ره‌که‌ لایه‌ریت و گهر من مردم من له‌وئی له‌ ته‌ک کاسرین بنیژیت. وای لی ده‌که‌م: ئه‌و کاته‌ی که‌ لینتن دپته‌ لای ئیمه‌ نازانیت کامه‌ کامه‌یه!"

پیم وت "به‌رپیز هیتکلیف تۆ قیزه‌وه‌نترین و درنده‌ترین مرو‌فی سه‌ر رووی زه‌وی. باشه‌ سل له‌ ده‌ست و په‌نجه‌ و نه‌قلت ناکه‌یته‌وه واز له‌ مردووان ناهینی، له‌ نیو گۆریش هه‌ر بیزاریان ده‌که‌یت؟"

وه‌لامی دایه‌وه "نیلی من که‌سم بیزار نه‌کردوه. من ته‌نیا ویزدانم ئاسووده کردوو، ئیستا هه‌ست به‌ ئارامی ده‌که‌م، تۆ هه‌لیکی باشترت ده‌بی له‌ ژیر زه‌وی بمپاریزیت، کاتی ده‌چمه‌ ژیر گل. کاسرینم بیزار کرد، نه‌خیر! ئه‌و منی جارس و هه‌راسان کرد، شه‌و و روژ، بو ماوه‌ی ۱۸ سال، بی ئه‌وه‌ی په‌شیمان بیته‌وه نازاری منی هه‌دا - تا دوینی شه‌و، دوینی شه‌و هه‌ستم به‌ ئارامی کرد. خه‌ونم به‌وه‌ بینی که‌ بو دواه‌مین جار لای ئه‌و خه‌وتوووه‌ خه‌وم لی که‌وت بوو، دل‌م له‌ لیدان وه‌ستابوو و روومه‌تم له‌ روومه‌تی ئه‌ودا س‌ر ببوو."

وتم "ئی باشه‌ خو‌ ئیستا ئه‌و داماره‌ ئیسک و پرووسکیشی نه‌ماوه‌ ئیتر خه‌و به‌ چیه‌وه‌ ده‌بینی؟"

هیتکلیف وه‌لامی دایه‌وه "ئه‌و تهاوته‌وه، منیش هه‌ر که‌یفخو‌ش بم! تۆ وا ده‌زانی

ئازارى منى دا وهك ئەو شەوۋە نەبووا!

بەريز ھىتكليف وەستا و نىوچەوانى سىرپىيەو، قىزى ئارەقە تەرى كىردىبوو، ھەموو گىيانى لە ئازار و ترس و شەرمەزارى تەرى بىبوو، چاۋەكانى لەسەر پرووشكە سوورەكانى ئاگرەكە جىگىر كىردىبوو، ئەبىرۆكانى نەدەجىۋولاند. پرووى بە چەندىن شىۋە لىي نووسرايوو ئازار، ناخۆشى، خەم، ديار بوو بەو بابەتە زۆر زۆر بى تاقەت بىبوو. مەنىش ھەرچەندە بىدەنگ بووم بەلام ھەزىشم نەدەكرد قىسە بىكات! پاش ماۋىيەكى كورت، دەستى بە بىر كىردنەوۋە كىرد لەسەر وىنەكە. پاشان وىنەكەى ھىنا خوارەوۋە و لەسەر قەنەفەكەى دانا، لەو ھەلۋىستە كاسرىن ھاتە ژوورەوۋە، وتى من ئامادەم. پرسى كەى ئەسپەكەى ئامادە دەبىت.

ھىتكليف بە منى وت "بەيانى ئەمەم بۆ بىنېرە." پاشان پرووى لە كاسى كىرد و وتى "بە بى ئەسپەكەت دەتوانى ئەوۋە بىكەيت: ئىۋارەيەكى خۆشە، تۆ لە بانەكانى وىزەرىنگ پىۋىستت بە ئەسپ نابىت، بۆ ھەر گەشتىك بچىت، قاچەكانى خۆت خىزمەتت دەكەن، وەرە بابىۋىن."

خانمە گەنجە شىرىنەكەم وتى "مالئاۋا ئىلن!"

كاتى ماچى كىردم، لىۋەكانم وەك بەفر وا بوون، وتى "ئىلن بىرت نەچىت، سەردانم بىكە."

باۋكە نوۋىيەكەى وتى "ئاگەدار بە شتى وا نەكەيت! گەر ھەزم لى بوو قىسەت لەگەل بىكەم خۆم دىمە لات، نامەۋى بە ھىچ شىۋەيەك لە خانوۋەكەم بىيىنم!"

بە دەست ئامازەى بۆ كىرد بە دواى بىكەۋىت. ئاۋرىكى دايەوۋە جەرگ و دلمى برى، گوىرايەلى بوو و بە دواى كەوت. لە پەنجەرەكەۋە تا لە باخچەكەش ون بوون ھەر سەيرم كىردن. ھىتكليف قۆلى كاسرىنى توند گىرتىبوو: خىرا بە ژىر درەختەكانەۋەدا رۆيشتن، تال ق و پۆيەكان ئەوانيان شارەوۋە.

بەشى سى

سەردانىكى بانەكانم كىرد، لەۋتەى لىرە لە گىرەنج رۆيشتىبوو كاسرىنم نەبىنىبوو: جۆزىف بە دەستە چىرچەكانى دەرگى لى گىرتىم، نەيھىشت بچمە ژوورەوۋە كاتى داۋاى كاسرىنم كىرد. وتى خاتوۋ كاسرىن مردوۋە و سەرۋىكىشم لىرە نىيە. بەلام گەر زىلا لەسەر رىگە زانىارى پى نەوتىام ئەۋا باۋەرىم دەكرد كى مردوۋە و كىش زىندوۋە. زىلا كاسرىنى بە كچىكى بە لووتبەرز دەزانى، كەيىقىشى پى نەدەھات، ئەمەم لە قىسەكانى بەدى كىرد. خانمە گەنجەكەم داۋاى ھەندى ھاۋكارى لى كىرد كاتى يەكەم جار ھاتە ژوورەوۋە، بەلام بەريز ھىتكليف پى وت كە بچىت بە دواى كارى خۆيەوۋە، و ۋاز لە بوۋكەكەى بىنىت، زىلاش بە خۆشحاللىيەوۋە رۆيشت، ئافىرەتىكى بىر تەسك و خۆپەرسىت بوو. كاسرىن وەك مىنالان بەم پىشت گوى خىستىنە زۆر پەست و توورە بوو، پاشان داخى دلى خۆى لەسەر دوژمنەكانى لى من ھەلرشت، ئەۋەندە بە رىقو كىنەۋە باسى دەكردن وەك بلىيى زىلا ھەموو تاۋانەكانى كىردوۋە. شەش ھەفتە پىش ئىستا ماۋەيەكى زۆر قىسەم لەگەل زىلا كىرد، پىش ئەۋەى تۆ بىنىت، رۆژىك كە لە بەيارەكان كۆپوۋىنەۋە، ئەمەى پى وتىم.

زىلا وتى "كاتى خاتوۋ كاسرىن گەيشتە بانەكان، يەكەم شت كە كىردى يەكسەر رى كىردە سەرەوۋە، بى ئەۋەى ئىۋارە باش لە من و جۆزىف بىكات، لە ژوورەكەى لىنتىن دەرگى لەسەر خۆى كىل دى، تا بەيانى لەۋى مایەۋە. لە بەيانىيەكەيدا، ھىتكليف و ھارىتۆن لەسەر نانى بەيانى بوون، ھاتە خوارەوۋە و داۋاى كىرد كە يەككىك بچىت بە دواى دىكتورەۋە؟ ئامۆزىكەى زۆر نەخۆش بوو.

ھىتكليف وەلامى دايەۋە "ئىمە دەزانىن مىردەكەت نەخۆشە! بەلام زىانى دە

شلینگی سووتای ناهینیت، بویه من هیچی لی سهرف ناکهم و خوشم پیوه خهریک ناکهم."

وتی "نازانم چۆن بچمه لای دکتور، گهر یه کیک یارمه تی نه دات ئەوا دهمریت!"

سهرۆک هاواری لی ههستا "لهو ژووره برۆ دهرهوه و هیچی تر باسی ئەو کورپه لای من مه که! هیچ کهس لی ره گرنگی بهوه نادات لینتن چی به سهر دیت، دهمریت یان دهزیت، گهر تو خه مته ئەوا خو ت ببه به په رستاری ئەگینا له سهرهوه وازی لی بینه و به جی بیله."

پاشان دهستی کرد به بیزارکردنی من، منیش وتم من زۆر به دهستی نیوهوه ماندوو بوومه، ئیمه ههر کهسه و کاری خو هیه، کاری ئەویش چاوه پیکردنی لینتن بوو: به ریز هیتکیف پی و تم که ئەو کاره بو کاسرین خو جی بیلم.

نازانم چۆن پیکهوه ریکیان خست. لینتن به شهو و به رۆژ له بهر نازار دهینالاند، کاسرین زۆر کهم پشووی دها: رووی سپی هه لگه رابوو، چاوه کانی قورس ببوون. هه ندی جار دهاته موبه قه که، بهس به سوالگه ران دهچوو، خه لک لی دهرسا. به لام من ههر به گوپی سهرۆکم دهکرد: خاتوو دین ههرگیز ناویرم به گوپی سهرۆک نه کهم، ههرچه نده بیرم لهوه دهکردهوه که کاریکی هه له دهکات دکتور نه هینیت، هیچ به دهستی من نه بوو، نه دهمتوانی نامۆژگاری بکه م نه نارهبازی دهربرم. بویه قهت ته داخولی هیچم نه دهکرد. یه ک دوو جار، پاش ئەوهی که دهنوستین، به ریکه وت دهرگا کهم دهکردهوه، دهمبینی کاسرین له سهر په یژه کان دانیشتوو و دهگریت، پاشان به خیرایی دامده خسته وه، چونکه نه وه ک خو م پی نه گیرابا و ته داخولم بکردبا. ئەو ساتانه زۆر به زهیم پیا دهاته وه، دنیام: له گه ل ئەوه شدا من ههزم نه دهکرد شوینه کهم به جی بیلم. تو دهزانی کهس نایه وئ کاری خو لی له دهست بدات.

دوا جار شه ویک زۆر به جورئه ته وه خو لی کرد به ژووره کهم، زۆری ترساندم، وتی "به به ریز هیتکیف بلی کهوا کورپه کهی دهمریت - ئەمجاره یان دنیام که دهمریت. ههسته ههر ئیستا برۆ پی بلی."

ئهمه ی وت و دووباره ون بوو. بو ماوه ی چاره که سه عاتیک گویم گرت و دهستم به له رزین کرد. هیچ شتیک له گورپی نه بوو، خانووه که هیمن و خاموش بوو.

به خو م وت، رهنگه کاسرین به هه له دا چوو بیت. لینتن ههروایه، لیرا هاتوو. پیویست ناکات سهریان بیشتیم، ئیتر خه و بو خو ی برده وه. به لام خهریک بوو ببورژیم کاتی زهنگیکی تیژ بیداری کردمه وه - تاکه زهنگ که هه مان بوو بو مه بهستی لینتن دانرابوو، سهرۆک پیمی وت بچم بزنام چ باسه، پیدان بلیم که ئەو دهنگه جاریکی تر دووباره نه بیته وه.

په یامه که ی کاسرینم پی وت. ههر له بهر خو یه وه هه موو شتیکی به نه فرهت دهکرد، پاش چه ند دهقیقه یه ک به خو و به مؤمیکه وه هاته دهره وه، چوو له لای ژووره که یان. به دوایدا چووم، بینیم خاتوو کاسرین لای دهرگا که دهسته و ئەژنۆ دانیشتوو. خه زووری چوو سهره وه، رووناکییه کی دا له رووی لینتن، سهیری کرد و دهستی لی دا، کورپه که ههست و خوستی نه بوو، پاشان گه راپایه وه لای کاسرین.

هیتکیف وتی "کاسرین ئیستا ههست به چی ده کهیت؟"

کاسرین بیدهنگ بوو.

هیتکیف دووباره ی کرده وه "ههست به چی ده کهیت؟"

کاسرین وه لامی دایه وه "لینتن سه لامه ته و منیش نازادم. ده بی ههستم باش بیت." پاشان به تو نیکی تال وتی که نهیتوانی هیچی تر بیشاریته وه "تو چه ند له میژه منت به جی هیتشتوو تا به ته نیا له گه ل مردن بجه نگم، ههست به وه ده کهم و ته نیا مردنیش ده بینم! ههست به مردن ده کهم!"

جا به راستی به مردن دهچوو. ههر رهنگی مردووانی هه لگرتبوو! تو زی شه رابم دای. هاریتون و جو زیف، که به دهنگی زهنگه که به ناگا هاتن و گوپیان له رویشتنی ئیمه بوو له دهره وه، ئیستا هاتنه ژووره وه. و بزنام جو زیف هار ببوو به لابرندی کورپه که. هاریتونیش زۆر پهست ببوو. ههرچه نده زیاتر سهیری کاسرینی دهکرد نه ک بیر له لینتن بکاته وه. به لام سهرۆک پی وت که بچیت دووباره بخه ویته وه: ئیمه پیویستمان به یارمه تی هاریتون نه بوو. پاشان به جو زیفی وت که تهرمه که له ژووره که بینیته دهره وه، به منیشی وت که بچمه وه ژووره که ی خو م، خاتوو کاسرین به ته نیا مایه وه.

له به یانیدا، منی نارد که به کاسرین بلیم بیته خواره وه بو نانی به یانی: جلی له

بهردا نه‌بوو، پي ده‌چوو تازه خوئی ناماده كړدووه بۆ خه‌وتن، وتی زۆر نه‌خووشم. كه زۆر پي سهرسام بووم. ئه‌مه‌م به به‌رپز هیتكلیف وت و وه‌لامی دامه‌وه "باشه، با نه‌خووش بیت و خوئی بخت دواى تازیه‌كه، ئیستا برۆ سهره‌وه هه‌رچی پيويسته بوئی ناماده بکه، هه‌رکه باشتر بوو پیم بلئ."

به پي قسه‌كانی زیلا کاسی بۆ ماوه‌ی دوو هه‌فته له سهره‌وه مايه‌وه. زیلا رۆژانه دوو جار سهری لئ دها، به‌لام توژیک رووخوشتتر بوو له‌گه‌لئ.

جاریکیان هیتكلیف چوو سهره‌وه و وه‌سیه‌تنامه‌كه‌ی لینتنی پي نیشان دا. هیتكلیف خوئی دهستی هه‌بوو له وه‌سیه‌تنامه‌كه‌ی كه هه‌موو مافیکی کاسرین له مولکی خوئی و باوکی پيشیل کرابوو. ئه‌وه به ویستی لینتن نه‌بوو، به‌لكو به هه‌ره‌شه و ترسی كوشتن هیتكلیف پي كړد. كاتئ کاسرین بۆ ماوه‌ی یه‌ك هه‌فته له بهر مردنی باوکی لای نه‌بوو. هه‌رچی زه‌ویوزار هه‌یه له‌سه‌ر ناوی کاسرین نامینیت، به‌رپز هیتكلیف له‌سه‌ر خوئی و ژنه‌كه‌ی تاپۆی كړدبوو. به شیوه‌یه‌کی یاساییش ئه‌م كاره‌ی ئه‌نجام دابوو، نازانم چۆن! ئیتر کاسرین بی هاورپ و بی پاره و مولك مايه‌وه.

زیلا وتی "جگه له من و ئه‌و جاره‌ی هیتكلیف، هیچ كه‌سی تر له ژووره‌كه‌ی کاسرین نزیك نه‌كه‌وته‌وه. كه‌س هه‌ر لیشی نه‌ده‌پرسی. یه‌كه‌م جار كه کاسرین له سهره‌وه هاته خواره‌وه له نیوه‌رۆیه‌کی یه‌كشه‌مه‌ بوو. هاواری لئ هه‌ستا، كاتئ نانی ئیوارهم بۆ برد، كه هیچی تر به‌رگه‌ی ئه‌وه ناگرم له بهر سه‌رما بم، پیم وت كه سه‌رۆك چووته سه‌رسكرووس گره‌نج، من و هاریتۆنیش له چوون ریگه‌مان لئ نه‌گرت، هه‌رکه گوئی لئ بوو هیتكلیف ئه‌سپه‌كه‌ی تاودا، کاسرین ده‌رکه‌وت، ره‌شی پۆشیبوو، قژه لووله درپژه‌كانی له پشت گوئی‌كانییه‌وه شانه كړدبوو.

زیلا وتی "من و جوژیف به گشتی هه‌موو یه‌كشه‌مه‌یه‌ك ده‌چووین بۆ په‌رستگا‌كه، ده‌زانی كه ئیستا هیچ به‌رپوه‌به‌ریکی نییه. هه‌میشه پي ده‌لین شوینى میتۆدیسته‌كان یان باپتیسته‌كان (نازانم كامه‌یه) با بلین كه‌نیسه‌كه‌ی گیمه‌رتۆن. جوژیف رۆیشتبوو، به‌لام یه‌كسه‌ر بیرم بۆ مال‌ه‌وه چوو. هه‌میشه گه‌نجه‌كان باشترن بۆ نیگایه‌کی گه‌وره‌كان، هاریتۆنیش به‌و هه‌موو شه‌رمه‌زارییه‌ی خویه‌وه هه‌لسوكه‌وتی

باش نییه. پیم وت كه ئامۆزاکه‌ی له‌گه‌ل ئیمه داده‌نیشیت، کاسرینیش هه‌میش پي خووش بوو كه خانووه‌كه به رپزه‌وه بیت، بۆیه چه‌ك و شتومه‌كه‌كانی له مال‌ه‌وه دانا، كاتیک كه ئه‌و مايه‌وه. ئیتر دهستی به هه‌وال و قسه كړد و چاوه‌كانی هه‌ر له‌سه‌ر جل و دهسته‌كانی بوون. بینیم كه ده‌یویست خوئی له کاسرین نزیك بختاه‌وه، ویستی خوئی رووخووش و پیکه‌نیناوی ده‌ربخت، منیش نه‌ده‌ویرام پیکه‌نم كه سه‌رۆك له‌وئ بووايه، یارمه‌تیم پيشكیش كړد، نوکته و گالته‌م پي كړد. ئیتر تووره بوو و هه‌موو گیانی ئاره‌قی لئ ده‌چوپايه‌وه.

كه زیلا منی بینی به شیوازی ره‌فتاره‌كه‌ی سه‌رگرانم، به‌رده‌وام بوو "ئیستا خاتوو دین قهت بیرت له‌وه نه‌كردووه‌ته‌وه كه کاسرین زۆر باشه بۆ به‌رپز هاریتۆن، بیت وا نییه بیروكه‌یه‌کی دروسته: به‌لام ده‌بی شانازییه‌كه‌ی به هه‌موو شیوه‌یه‌ك بیارپزین. باشه ئیستا ئه‌و هه‌موو فیروون و ناسکی و جوانییه‌ی چ مانایه‌کیان هه‌یه بۆ ئه‌و؟ وه‌ك من یان تو هه‌ژاره، به‌لكو هه‌ژارتریشه: تو ده‌لئیت منیش كاری خو‌م ده‌كه‌م."

هاریتۆن ریگه‌ی به زیلا دا تا هاوکاری بكات، زیلاش زه‌مینیه‌ی بۆ خووش كړد، كاتئ كه کاسرین هات، هاریتۆن كه هه‌ره‌شه‌كانی پيشترى له بییر چوو بوونه‌وه، هه‌ولئ دا به هوی خزمه‌ته‌كانییه‌وه كه‌میک په‌سه‌ند بیت.

زیلا وتی "فه‌رموو خاتوون، وه‌ره ژووره‌وه، سپی وه‌ك به‌فر، به‌رز وه‌ك شازاده." من هه‌لسامه‌وه شوینه‌كه‌ی خو‌م پيشكیش كړد. لووتی به‌و چاکییه‌ی به‌رز هه‌لپری و وتی نه‌خیر. هاریتۆنیش هه‌ستایه‌وه وتی فه‌رموو دانیشه، فه‌رموو لای ناگره‌كه دانیشه: هاریتۆن پي وت دلنایام له‌وه‌ی كه وا له برسانا هه‌ناوت دیشیت.

کاسرین وشه‌كانی زۆر به سووکییه‌وه وت "ئه‌وه مانگیك زیاتره له برسانا ده‌رم." ئینجا کورسییه‌کی بۆ خوئی هیئا و كه‌میک له دووری هه‌ردوو‌کمان دانیشیت. دانیشیت تا گه‌رم بووه‌وه، دهستی كړد به سه‌یركردنی چوار ده‌وری ژووره‌كه، ژماره‌یه‌ك كتیپی بینی له‌سه‌ر میزه‌كه، هه‌ستایه‌وه سه‌ر پتیه‌كانی تا كتیبه‌كان بینیت به‌لام زۆر به‌رز بوون دهستی نه‌گه‌یشته كتیبه‌كان. هاریتۆن تا ماوه‌یه‌ك ته‌ماشای كړد پاشان جوړئتی كړد و یارمه‌تی دا، فوستانه‌كه‌ی هه‌لكرد، فوستانه‌كه‌ی به دهستی بۆ هه‌لگرت.

ئەو ھەولە ھەنگاویکی زۆر باش بوو بۆ ھاریتۆن. کاسی سوپاسی نەکرد. بەلام ھاریتۆن ھەر دلی خۆش بوو چونکە کاسی ھاوکارییەکی پەسەند کرد، ئیتەر ھاریتۆن گەرایەو پاشی کاتی کاسی سەیری کتیبەکانی دەکرد، جار جارە سەری دەھتتا خوارەو بزانای چی ھەبە لە نیو کتیبەکان، یان وینەکانی نیو کتیبەکی ببینیت، ھەرەو ھا زۆر سەرسام بوو بەو شتیوازەکی کە کاسی بە پەنجەکانی پەری کتیبەکانی ھەلەدایەو: بۆیە ھاریتۆن کەمیک کشاوە پاش بۆ ئەو ھەو ھەو لە بری کتیبەکان سەیری کاسی بکات. بە دواي شتیکیدا دەگەرا بێخوینیتەو. پاشان ھاریتۆن چاوی بریە کەزێیە ئەستورە ئاوریشمیەکانی: نەیدەتوانی ڕووی ببینیت، ئەویش ھاریتۆنی لی دیار نەبوو. وەک منالان ھیچ ناگای لە خۆی نەمابوو، خۆی لە مۆمەکی نزیکی کردەو، لە پەنا مۆمەکی دەستی بۆ قژی برد و بەر تالە مویکی کەوت، وەک بلای و چەقویەکی دەکەن بە ملیدا، کاسی ھەستی بە شتیکی کرد و ئاورپکی کتوپری دایەو.

بە تۆنیک قیزەو ھەو، ھاواری لی ھەستا "ئیتستا لاچۆ لە بەر چاوم! چۆن دەویری دەست بکەیتە من؟ بۆچی لەوی وەستاوی؟ من چارەکی تۆم ناویت! گەر جاریکی تر نزیکی بیتەو لیم ئەوا دووبارە دەچمە سەرەو."

بەریز ھاریتۆن کشایەو پاش، وەک دەبەنگیک و بوو: لەسەر قەنەفەکی بە ھیمنی دانیشت، کاسی بۆ ماو ھەو نیو سەعاتیکی تر پەریکانی کتیبەکانی ھەلەدایەو، دوا جار ھاریتۆن ھاتە لای من و بە گویمی چرپاند: زیلا بۆ داوای لی ناکەیت تۆزیک بە دەنگ بۆ ئیمە بھوینیتەو؟ پەست بوومە ھیندە ئاوا بی کار دانیشم، زۆر زۆر ھەز دەکەم گوئی لی بگرم! نەلئی من داوام کردووە، بۆ خۆت داوای لی بکە."

یەکسەر وتم "خاتوو کاسرین، ئەوا بەریز ھاریتۆن پینی خۆشە کە تۆ تۆزیک بە دەنگ بۆمان بھوینیتەو. زۆر ھەزی لئیە، زۆر ھەز دەکات گوئی لە کتیب بگریت."

کاسی دەموچاوی گرژ و مۆن کرد و سەری بەرز کردەو، وەلامی دایەو "بەریز ھاریتۆن و ئیو ھەمووتان کاریکی زۆر باش دەکەن گەر لەو تیبگەن کە من بە ھیچ شتیو ھەیک سۆلفە ئیو ھەرناگرمەو چونکە ھەمووتان دوو ڕوون! من تەنیا سەرزەنشتان دەکەم، ھیچ نییە بە ئیو ھەو بلیم. کاتی من ویستم ژیانم ببەخشم بە

ئیو، یان ئەو ھەتا ڕووەکانتان ببینم ئیو ھەمووتان ڕووتان لە من وەر دەگیرا. بەلام گلەیی لە ئیو ناکەم و بۆ ئەو ھەو ھەتوومەتە خوارەو، بۆ ئەو ھاتوومەتە خوارەو چونکە زۆر سەرمامە لە سەرەو، نەھاتووم قسەکی خۆشتان لەگەڵ بکەم و تیکەلتان بم." ھاریتۆن دەستی پیکرد "بۆچی گلەیی لە من دەکەیت، من چیم پی دەکرا بۆ تۆ؟" خاتوو کاسرین وەلامی دایەو "ئۆھ، تۆ زۆر شازی. من ھەرگیز ئەو جۆرە بایەخەم بە کەس نەداوە"

ھاریتۆن ھەستایەو بە نەرمی چوو بەرامبەری، وتی: بەلام چەندین جار ویستم یارمەتیت بەم، زۆر جار لە بەریز ھیتکیف داوام کردووە کە ڕیگەم پیدبات یارمەتیت بەم ...

کاسرین وتی: بیدەنگ بە! دەچمە دەرەو یان ئەو ھەتا دەچمە شوینیکی تر، زۆر لەو ھەشتەر ئەو دەنگە قیزەو ھەو تۆم گوئی لی بیت.

ھاریتۆن لە بەر خۆیەو وتی خۆی دەکرد دەچووی بۆ دۆزەخ! چەکەکی ھەلگرت و ھیچی تر پیتو ھەندی بە کاروباری یەکشەممانەو نەبوو. ئیتستا بای خۆی بە ئازادی قسەکی کرد، کاسرینیش درکی بەو کرد کە تەنیا ییەکی سەرەو بۆ ئەو باشە، بەلام سەرماوسۆل ناچاری کرد ھەردەم بیتە خوارەو، سەرەرای لووتبەرزێیەکی ناچار بوو لەگەڵ ئیمە زیاتر و زیاتر تیکەل بیت. منیش بیرم لەو دەکردەو کە نابێ ھیچی تر بە سووکایەتیو ھەروا نیتە سروشتە باشەکی من. منیش وەک ئەو ڕەق بووم، لە نیو ئیمە کەس خۆشی نەدویست و کەیفی پی نەدەھات: شایەنی ئەو ھەو نییە یەکمان یەک قسەکی لەگەڵ بکەن و با بۆ خۆی پیزی خۆی راگریت. با لەگەڵ سەرۆک ئاوا بھوینیتەو، کە ھەرچیەکی بکات تپی ھەلەدات. چەندە ئازار لە ژیر دەستی سەرۆک بچیت، ئەو ھەندە ژەھراویتر دەبیت لەگەڵ ئیمە!

یەکەم جار کە گویم لەم قسانەکی زیلا بوو، بریارم دا کە ئەوانە بەجی بیلیم و کووخیک بە کری بگرم و کاسرین بەرمەو لای خۆم و لەگەڵ من بژی: بەلام بەریز ھیتکیف بە خیرایی خانوویکی سەرەخۆ بۆ ھاریتۆن دابین دەکات، بۆیە حالی حازر ھیچ چارەسەرێک شک نابەم تاو ھەو میردیکی تر نەکاتەو، ئەو ھەشیان بە دەست من نییە.

به‌م شیوه‌یه چیرۆکی خاتوو دین کۆتایی هات. قسه‌ی دکتۆزه‌که کورتی هینا، من زووتر چاک بوومه‌وه و گورو تینم هاته‌وه به‌ر، هه‌رچه‌نده هه‌فته‌ی دووهم بوو له مانگی یه‌ک، پیشنیارم کرد که سواری ئه‌سپ بم و پوژتیک و دووان بچمه ده‌روه، به سواری ئه‌سپ بچمه بانه‌کانی ویزه‌رینگ، بۆ ئه‌وه‌ی به خاوه‌ن خانووه‌که‌م بلایم که شه‌ش مانگی داها‌توو له لهنده‌ن به سه‌ر ده‌به‌م، هه‌روه‌ها گه‌ر پیشی خو‌ش بیت، ئه‌وا بۆ خۆی خانووه‌که‌ دوا‌ی مانگی ده به کری‌ بدات. من زستانیکی تر لیره به سه‌ر نابه‌م.

به‌شی سی و یه‌ک

دوینی پوژتیک پرشنگذار و هیمن و سارد بوو. هه‌روه‌کو پیشنیارم کرد چوومه بانه‌کانی ویزه‌رینگ: خزمه‌تکاره‌که‌م (ئیلن) داوا‌ی لی کردم که نامه‌یه‌کی بگه‌یه‌نمه ده‌ست کاسرین، منیش ئه‌وه‌م ر‌هت نه‌کرده‌وه، چونکه ئه‌و ئافره‌ته شایه‌نی هه‌موو شتیک بوو، نابیی هیچ داوا‌یه‌کی ر‌هت بکریته‌وه. که گه‌یشتمه بانه‌کانی ویزه‌رینگ ده‌رگای پیشه‌وه له سه‌ر پشتی بوو، به‌لام ده‌رگای تۆله سه‌ندنه‌وه داخرا‌بوو، له دوا‌هه‌مین سه‌رداندا، له نیو باخچه‌که‌دا بانگی هاریتۆنم کرد، زنجیری ده‌رگا‌که‌ی شل کرده‌وه و چوومه ژووره‌وه. هاریتۆن به پپی پئویست کوریکی قۆز بوو. ئه‌مجاره دوا‌ی چیرۆکه‌که‌ی خاتوو دین به تاییه‌تی سه‌یرم کرد، به‌لام ئه‌وه‌ی له سه‌ر خۆی بوو ئه‌رکه‌کانی به باشی ئه‌نجام ده‌دا.

پرسیارم کرد له هاریتۆن ئایا به‌رپز هیتکلیف له ماله‌ یان نا؟ وه‌لامی داوه: نه‌خیر، به‌لام بۆ نانی ئیواره دیته‌وه. پاش وه‌لامه‌که‌ی یه‌کسه‌ر بیله‌که‌ی ده‌ستی فری دا و به‌دوام که‌وت، وه‌ک پاسه‌وانیک به‌دوام که‌وت نه‌ک وه‌ک پیشوا‌زیکردن له میوانیک.

پیکه‌وه چووینه ژووره‌وه. کاسرین له‌وئ بوو، دیار بوو خه‌ریکی ئاماده‌کردنی هه‌ندئ میوه بوو بۆ ژهمی نیوه‌رۆ: به پچه‌وانه‌ی ئه‌و ساته‌ی بۆ یه‌که‌م جار بینیم، ئه‌مجاره‌یان زۆر تووره و توند دیار بوو. ئه‌و کچه‌ چاوه‌کانی به‌رز نه‌کردنه‌وه تا سه‌یرم بکات، وه‌ک جاران و وه‌ک چیرۆکه‌که‌ی ئیلن بی ئه‌وه‌ی حساب بۆ که‌س بکات کاره‌که‌ی خۆی ده‌کرد، هه‌رگیز وه‌لامی چه‌مینه‌وه و به‌یانی باشی منی نه‌داوه.

بۆ خۆم بیرم کرده‌وه "کچیکی روو خو‌ش نییه، خاتوو دین له سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌ی

دهیویست قهناعه تم پئی بکات که باوهر به پرووخوشییییه کهی بکه م. راسته زۆر جوانه، به لّام فریشته نییه.

هاریتۆن به دلنیا ییه وه پئی وت که شتهکانی بباته موبه قه که. پالئیکی به شتهکانه وه نا و وتی "بۆ خۆت بیانیه" چوو له لای کورسییه که که له لای په نجه ره که بوو، نا له وئی سهیری بالندهکانی دهره وهی کرد. به مه بهستی ئه وهی سهیریکی باخچه که بکه م، لئی نزیک بوومه وه: ههر لئی چوو مه پیش تا نامه کهی ئیلنم له سه ر نه ژنۆی دانا، هاریتۆن به مهی نه زانی، به لّام کاسرین به دهنگیکی بهرز پرسى: ئه وه چیه؟ لاییه!"

به وه هه لّسوکه وه تهی زۆر بیزار بووم و به ته وسه وه پیم وت "ئه وه نامه ی خزمه تکاره کۆنه که ته، ئه وه خزمه تکاره ی له گرهنج خزمه تی تو ی ده کرد." کاتى که زانی نامه که لای ئیلنه وه هاتوو زۆر چه زی کرد یه کسه ر بیکاته وه و بیخوینیته وه به لّام هاریتۆن نامه کهی هه لگرت و خستیه نیو گیرفانی قاپووته کهی و وتی ده بی بهر پیز هیتکلیف یه که م جار ته ماشای بکات. کاسرین به بیدهنگی رووی له ئیمه وه رگپرا و دهسته سه ر کهی دهره ینا و به چاوه کانییه وه گرت، نامۆزاکه شی بۆ ماوه یه که ویستی ههسته کانی چاک بکاته وه، پاشان نامه کهی دهره ینا و له سه ر نه زر له ته که کاسرینی دانا. کاسرین نامه کهی هه لگرت و چه ند پرسیاریکی به په رۆشه وه له من کرد دهره ی زیندانییه کانی گرهنج، پرسیارى ماقوول و بی مانا، پاشان سهیری گرده کانی کرد و له بهر خۆیه وه وتی: ده بی به سواری ئه سپ بچمه وه ئه وئ! ده بی هه ر بچمه سه ر ئه و گردانه! ئه و! هاریتۆن زۆر ماندوو و بی تاقه تم!" پاشان سه ره جوانه کهی به لئواری په نجه ره که کرد، نیمچه گریان و نیمچه ئاخ هه لکیشان، هۆشی له ئیمه نه بوو، نوقمی خه مۆکییه کهی بووه وه: گوئی به وه نه دا که ئیمه له وئین و سهیری ده کهین، هه ر ئاگاشی له ئیمه نه بوو.

پاش ئه وهی بۆ ماوه یه که بیدهنگ دانیشتم، وتم "خاتوو کاسرین، تۆ نازانی و ئاگه دار نیت که من هه موو سه رسه ربورده ی ئیوه ده زانم؟ بۆیه من به نامۆ ده زانی و نایبیت قسه م له گه ل بکه ی. خزمه تکاره که م هه رگیز له ستایشی تۆ ماندوو نه ده بوو، بۆیه زۆر بی ئومید ده بیت گه ر به بی هه والئیکی تۆ بگه ریمه وه، گه ر بشزانیت که تۆ نامه که ت وه رگرت و هیچت نه وتوو، زۆر زۆر تووره ده بیت!"

به م قسه یه، دیار بوو مه یلی گۆزا و پرسیارى کرد: ئایا ئیلن که یفی به تۆ دیت؟
به دوولئى وه لّام داوه "به لئى، به لئى زۆریش."

به رده وهام بوو "پئی بلئى که وه لّامی نامه کهی ده ده مه وه به لّام هیچ شتیکم پئی نییه پئی بنووسم: نه کاغه ز نه پینووس. کتیبیکیشم له لا نییه که کاغه زیکی لئى بکه مه وه."

هاوارم لئى هه ستا "هیچ کتیبیکت لا نییه! تۆ چۆن بی کتیبه کانت ده ژى؟ هه رچه نه ده بۆم نییه ئه و پرسیارانه بکه م، به لّام ئیوه کتیبخانه یه کی گه وره تان هه بوو، ئیستا کتیبه کانم له گرهنج لئى به ن ئه و زۆر په ست و نائومید ده ب!"

کاسرین وتی "کاتى کتیبه کانم له لا بوون هه میشه ده مخویندنه وه. به لّام بهر پیز هیتکلیف هه رگیز ناخوینیته وه، بۆیه بریاریکی ده به نگانه ی دا که کتیبه کانم له ناو بهریت. بۆ ماوه ی یه که هه فته له بهر کتیبه کانم هۆشم له خۆم نه بوو. هیچ کتیبیکم بۆ نه ماوه، ته نیا ئه وه نه بیت جاریک چوو مه نیو کتیبه ئاینیه کانی جو زیف و جاریکیش به دزی چوو مه ژوره ره کهی هاریتۆن هه ندئى چیرۆک و کتیبی لاتینی و یونانی خۆم له وئى دۆزییه وه. هه موو ئه مانه هاوړی کۆنى من بوون. ئه مانه م له گه ل خۆم هینا به لّام هه موویان دزی و هه موویان سووتاند. تۆ هاریتۆن هیچ سوویدیکت له و کتیبانه نه یینی، بۆچی هه مووت سووتاندن، تۆ هه میشه ئیره بیت به من هاتوو، هه ر تۆش بوویت نامۆژگاری بهر پیز هیتکلیفت کرد که ئه و گه نجینه پر له کتیبه م لئى بدزیت؟ به لّام زۆر به یانم له میتشکم ماوه، هه مووی نو سراوه ته وه له دلما چاپ کراون، که س ناتوانیت ئه وانه له میتشک و دلّم دهر به ییت!"

هاریتۆن سوور هه لگه را کاتى نامۆزاکه ی ئه و کاره دزیوانه ی لئى ئاشکرا کرد، ئینجا دهستی کرد به پاسا و هینانه وه و بهرگریکردن.

بۆ ئه وهی هاریتۆن رزگار بکه م، وتم "بهر پیز هاریتۆن زۆر چه ز ده کات زانیاری و مه عریفه تی خۆی به ره و پیشه وه بیات. ئه و ئیره یی به تۆ نابات به لّام چه زی له کتیبه کانی تۆ بوو. پاش چه ند سالیکی تر قوتاییه کی زۆر زیره کی لئى دهر ده چیت."

کاسرین وه لّامی دایه وه "له هه مان کاتیشدا ده یه وئیت من بخاته ژیر گلّه وه! به لئى گویم لئیه که هه ولئى خویندنه وه و نووسین ده دات، ئای که هه له ی سهیر سهیر ده کات!

هەز دەكەم چێفی چەیس وەك دوینی دووبارە بکەیتەوه: ئیجگار سەیر بوو. گویم لیت بوو، گویم لیت بوو که له نیو فەرهنگەکه به دواى مانای وشە قورسەکاندا دەگەرایی، پاشان دەستت کرد بە نەفرەتکردن چونکە نەتەتوانی مانای وشەکان بخوینیتەوه!"

کۆرە گەنجەکه زۆر هەستی بە شەرمەزاری کرد که کاسرین بە نەزانینی پیکەنی، پاشان خویشی دای له قاقای پیکەنین بۆ ئەوهی بە سەرە خوێ نەهینیت. منیش هەمان بیروکەم هەبوو، بەسەرھاتەکهی خاتوو دینم بێر هاتەوه و وتم "بەلام هەر یەك له ئیمە باى خوێ هەلە دەکات له ژيانیدا، ئایا مامۆستاکانمان گالتهمان پێ دەکەن کاتێ که هەلە دەکەین یان هاوکاریمان دەکەن بۆ ئەوهی زیاتر فێر بین؟"

کاسرین وهلامی دایهوه "ئۆه! مەبەستم ئەوه نییه بواى فێربوونی ئەو سنووردار بکەم، بەلام مافی ئەوهی نییه شتەکانی من بۆ خوێ بەریت و بە هەلە و پەلە بیخوینیتەوه و گالته به وشەکانی نیو کتیبەکه بکات! ئەو کتیبانە به پەخشان و شیعەرەکانەوه لای من زۆر پیرۆزن، بۆیه رقم لەوه دەبیتەوه ئەو کتیبانە به دەمی ئەو بخوینرێنەوه! لهگەڵ ئەوهش، جوانترین دێرەکانی منی هەلبژاردوو که من هەمیشە بۆ خۆم دووبارەم دەکردنەوه، بەلام ئەو به هەلە و گالته جارێهه دهیخوینیتەوه."

سنگی هاریتۆن بۆ ماوهیهک بێ هەناسه و بێ خوست بوو: هەستی به تووریهی و تاوان دەکرد، من هەستامهوه، بۆ ئەوهی شەرمەزاری و سەرزەنشتییهکهی هاریتۆن بپۆشم، چوومه لای دەرگاکه، وهستام و سەیری دەرەوهم کرد. ئەویش وەك منی کرد و ژوورەکهی بهجێهێشت، بەلام زوو بەدەرکەوتەوه، شەش کتیبی له دەستەکانییهوه بوو، فرییدایه سەر کۆشی کاسرین، وتی "ها بیانگره! هەرگیز جارێکی تر هەز ناکەم نە بیانخوینمەوه نە گویشم لێیان بیت!"

کاسرین وهلامی دایهوه "ئێستا نامههوینهوه. ئەو کتیبانە لهگەڵ تۆ حیسابیان بۆ دەکەم و لهگەڵ رقم لێیان دەبیتەوه."

کاسرین یهکیک له کتیبەکانی هەلگرت که کرابوووه، دەستی کرد به خویندنهوه به تۆنی یهکیک که تازه فێر دەبیت، پاشان دەستی به پیکەنین کرد. وتی "ئەها گوێ بگره ئەمه دێرەکانی شیعیکی فۆکلۆره."

بەلام هاریتۆنی خوویست هیچی تر بەرگەهی ئەو ئازارانەهی نەگرت: گویم لێ بوو،

بە خەمەوه سەیری زمانی کاسرینی دەکرد. دیار بوو کاسرین ئەم هەلە قۆستەوه و تا پێی خۆش بوو هەستەکانی هاریتۆنی بریندار کرد، هاریتۆنیش تەنیا به جوولانەوهی هەموو ئەندامەکان لەشی قەرەبووی ئەو شەرمەزارییهی دەکردەوه، پاشان کتیبەکانی هەلگرتەوه توور هەلیدایه نیو ئاگرەکه. لەسەر و فەسالی هەردووکیان گریان و شین و رۆرۆم بەدی کرد. بەلام هاریتۆن لەپریکدا هەستی بەوه کرد که بەم کارەهی تۆلەهی خوێ کردووتهوه و سەرکەوتوو بووه بەرامبەر به دوژمنەکهی یان بلێن ئامۆزاکەي.

کاسرین لێوه وشکبووهکانی دەمشت و به چاویکی ماندوووه دەپروانی، وتی : بەلێ دڕندەیهکی وەك تۆ هەر ئەوهنده لهو کتیبانە فێر دەبیت.

هاریتۆن به توندی وتی : ئێستا وا باشتره بۆ تۆ، زمانت بگری.

توورەبییهکهی قسەي زیاتر بەرهم هینا، خێرا هاته لای دەرۆزهکه، لهو شوینە که جیم کرد تا تێپهپریت. هاریتۆن دەرگا بەردینهکانی بریبوو، بەرێز هیتکیف هاته سەرەوه و بەرامبەری هاریتۆن بووهوه، شانێ گرت و پرسى "کورم ئێستا چی دەکەیت؟"

هاریتۆن وتی "هیچ، هیچ ناکەم" خوێ تەنیا کرد و هەولێ دا پەژاره و توورەبییهکهی بشاریتەوه.

هیتکیف سەیریکی کرد و هەناسەیهکی ساردی هەلکیشا.

من له پشت هیتکیف بووم، به منگهوه وتی "سەیره گەر خۆم توورە بکەم. بەلام کاتێ له روویدا سەیری باوکی دەکەم، لێره هەموو رۆژی شتی زۆرتر دەبینم! ئای که چەند به شەیتان دەچیت؟ هەز ناکەم بشیبینم چونکە چارهی کهسیانم ناویت."

هیتکیف چاوهکانی خستنهوه سەر زهوی و به میزارهوه چوه ژوورهوه. روویکی ماندوو و نیگەران و ترشای هەبوو بۆ قسەکردن. هەرگیز ئاوا هیتکیفم نەبینیوه پێشتر. بووکهکهی له پەنجەرەکهوه ئەوی بینیبوو بۆیه رایکرده نیو موبهقهکه، جا من به تەنیا مامهوه.

له وهلامی سلأوهکهی من، هیتکیف وتی "بەرێز لۆکوود خۆشحالم که دووبارە له دەرەوه دەتبینم. بەشیکی له پالنهره خۆپەرستییهکهیه که پیم وا نییه بتوانم هەر

ئىستا زەرەركەت پىر بىكەمەو لەو بى حەوسەلەيبىيەدا . زۆر پىم سەيرە چى تۆى
هيناوته ئىرە ."

وہ لآم دايەوہ "گەورەم لەوہ دەرسم بىكارى بىت . لە بەر هەندى هەفتەى داھاتوو
دەچمە لەندەن ، بۆيە دەبى ناگەدارت بىكەمەوہ كە هەست ناكەم بتوانم ئەو دوانزە
مانگەى كە لە سەرى رىكەوتبووين لە سەرەسكرووس گرەنج بمىنمەوہ . پىم وايە هيجى
تر ناتوانم لەوى بژىم ."

هيتكليف وتى "بەراستىتە ، ماندوو بووى ئەوہندە لە جىھان دوور كەوتىتەوہ ؟ گەر
ھاتووى تا پارە نەدەى بۆ ئەو شوينەى كە ناتەويت ، ئەوا گەشتەكەت بى سوودە : بۆ
جارى دووہم من خانووى بە كرى نادەم بە كەس ."

تۆزى توورە بووم و وتم "نەھاتووم بۆ ئەوہى داواى ئەوہت لى بىكەم پارەم لى خووش
بىت . ھەر ئىستا لەگەلت يەكلایى دەكەمەوہ ؟ دەفتەرى تىبىنيىيەكانم لە گىرفانم
دەرھىنا ."

بە خووشىيەوہ وەلامى دايەوہ "نا ، نا ، تۆ زۆر شت دواى خووت جى دەھىلى تا
قەرزەكانت پى پر بىكەيتەوہ گەر نەگەرئىتەوہ : من زۆر بە پەلە نىم . دانىشە و نانى
ئىوارەمان لەگەل بخۆ ، ھەر ميوانىك دوا سەردانى بىت و جارىكى تر نەگەرئىتەوہ
پىشوازى لى دەكەين . كاسرىن شتەكان بىنە ژوورەوہ ، لە كوئى ؟

كاسرىن دەرکەوت و سىنيىك چەقۆ و چەنگالى هينابوو .

هيتكليف لە لايەكەوہ بە كاسرىنى وت "دەتوانى لەگەل جوژيف نان بخووت ، لە
موبەقەكە بمىنەوہ تا ئەو ميوانە دەروات ."

زۆر بە نادلى گوئىرايەلى فەرمانەكانى بوو : بەلام ھەستى ئەوہى نەبوو ياخى بىت .
لە نىو قوشمەجى و دژە مرۆفەكان دەژىت ، ئىتر ئەوہشى دەيانبىنيت باشتەر نىن لەو
مرۆفانەى ئىرە .

بەريز هيتكليف لە لايەك گرژ و مۆن ، ھارىتۆن لە لايەكى دىكەوہ بىدەنگ ، ژەمىكى
زۆر ناخوشم خوارد ، بۆيە خىرا خواحافىزىم كرد . حەزم كرد بە دەرگای پشتەوہدا
برۆم بۆ ئەوہى ھەندى قسە لەگەل كاسرىن بىكەم و پىرە جوژيفىش بىزار بىكەم ، بەلام
ھارىتۆن فەرمانى پى درا كە ئەسپەكەم تا دەرەوہ بەئىنيت ، هيتكليف خوئى تا دەرەوہ

لەگەلم ھات ، بۆيە نەمتوانى كارەكەم بىكەم .

كاتى بە ئەسپەوہ بە رىگەدا دەگەرمامەوہ ، بۆ خوتم بىرم دەكردەوہ "ژيان لە بانەكانى
ويزەرىنگ زۆر قىزەوہن و ناخوشە ! بە دەردى خاتوو ئىلن وتەنى ژيانى كاسرىن بەس
ژيان نىيە ، بەس لە نىو مرۆفان ناژىت . ئەو كچە ژيانى بەس دوورە لە خوئى و
رۆمانسىيەت و پىكەنىن . دەبى چۆن بژىت ، سەيرە !"

په ساسییه که، په ساسیتر بوو، چه وشه تهنیا که ی له جاران تهنیا تر بوو. میگه له مه پیکم بینی له سه ر چیمه نی گورستانه که ده له وه ران. که ش و هه وایه کی گهرم و خو ش بوو، زور گهرم بوو بو گه شت، به لام گهر مییه که ی نه بووه ریگرم بو چیژ وهرگرتن له و دیمه نه جوانه ی سه ره وه و خواره وه: خو مانگی هه شت نییه ناوا گهرمه، من دلنیام وام لی دهکات مانگیکی تریش به تهنیا لیره به سه ر به رم. له زستاندا هیچ شتیک نه وهنده ترسناک نییه، له هاویندا هیچ شتیک نه وهنده نیلاهی نییه له چا و نه و شیوه ته سکانه ی لای نه و گردانه، هه روه ها له چا و ته فرهدان و فیلی نه و به یارانه.

پیش زهرده پهر گه یشتمه گرهنج، له دهرگام دا بو چوونه ژورره وه، به لام خیزانه که چووبوونه پشته وه، توندتر له دهرگام دا له لای ناگردانی موبه قه که، هه ر گوئیان لی نه بوو. چوومه نیو چه وشه که. له ژیر هه یوانه که کچیکی نو ده سالان دانیشته بوو، درومانی ده کرد و پیره ژنیکیش له نیو دهرگا که جگه ره ی ده کیشا.

له پیره ژنه کهم پرسی "نه ری خاتوو دین له ژوررییه؟"

وه لای دایه وه: نه خیر لیره ناژیت: له سه ره وه له بانه کانی ویزه رینگ ده ژیت.

به رده وام بووم: که واته تو خزمه تکاره که ی؟

وه لای دایه وه که به لی خانووه که ده پاریزم

وتم: باشه من سه روک، به ریز لوکوو دم. نایا هیچ ژورریک هه یه منی لی به ویننه وه، گه ر هه بیت باشه؟ ده مه وی نه مشه و لیره بمینمه وه."

به سه رسورمانه وه هاواری لی هه ستا "به راست تو سه روکییت! گه ر نه شبیت، شوینی تو هه ر ده که ی نه وه!"

دار جگه ره که ی دانا و چووه ژورره وه، کچه که ش به دوا ی که وت و منیش دوا ی نه وان چوومه ژورره وه. هه ندی به گاره گار بوون، پیم وتن که هیمن بن. پیم وتن که من ده چم پیاسه یه که ده کهم تا دیمه وه گو شه یه کم بو ریگ بخت بو ژورری دانیشتن و نانی نیواره و ژورریکیش بو نوستن. پیم وتن که نه و ژورانه خو لوی نه بن، و ناگریکی باشیشیان لی بیت. پی ده چوو ناماده بوو که دریغی نه کات له کاره کانیدا، بانه کانی ویزه رینگ مه به سستی چوونه دهره که ی من بوو، پیش نه وه ی بروم له چه وشه که گه رامه وه بو نه وه ی بپرسم.

به شی سی و دوو

مانگی نو ی سالی ۱۸۰۲ داوت کرام بو ویران کردنی به یاره کانی هاو پریه کم له باکور، له گه شته کهم بو خانووی هاو پریکه م، پیش بینیم نه ده کرد که ۱۵ میل ما بوو بگه مه گیمه رتو ن. شاگردی چایخانه که ی سه ر پریکه که په قه ره چیک ناوی له ده ست بوو له به رده م نه سپه که ی منی داده نا، له هه مان کاتدا عاره بانه یه که سه وه به ویدا تیپه ری، سه وه زه کان زور تازه و جوان بوون، پیاره که وتی "تو به ره و گیمه رتو ن ده چی، ها؟ به خوا خه لکی ته مه لی لیه و دانه ویله ناکه ن!"

له به ر نه وه ی من له گیمه رتو ن ژیا بووم و چیژی ژیا نه ترسناک و بیمه که م وهرگرتبوو، دوو باره م کرده وه "گیمه رتو ن؟ نه ها! ده زانم. چه ند لیره وه دوره؟" کابرا وه لای دایه وه "به سه ر نه و گردانه وه نزیکه ی چواره ده میله، ریگه یه کی سه خته."

له پرا مووچرکیکم تی گیرا و بریارم دا سه ر دانیکی سه رسکروس گرهنج بکه م. ده وره به ری نیو ه رو بوو، به خو م وت که شه وه که ش له وی به سه ر ده به م گه لی چاتره له وه ی لیره له م چایخانه یه به مه سه ر. له گه ل نه وه شدا، ده توانم روژیک زووتر مه سه له کانم له گه ل خاوه ن خانووه که یه کلای ی بکه مه وه و خو م له ناریشه و سه ری شه ی داگیر کردنی دراوسی دوو باره رزگار ده که م. تاویک پشووم دا و به خزمه تکاره که م وت پرسیا ری ریگه ی لادیکه بکات، هه رچه نده نه سپه کانمان زور ماندوو ببوون، به سی سه عات توانیمان نه و ریگه یه دوره بپرین.

له وی به جیم هیشت و خو م به تهنیا به نیو دو له که دا شو ر بوومه وه. که نیسه

له پیره ژنه کهم پرسى "هه موو شتیک ئارامه له بانه کان؟"
سوته که جگه ره ی پرشت و وه لامی دایه وه "ئیمه چوزانین!"

دهمویست بپرسم بۆچی خاتوو دین گرهنجی جی هیشتوو، به لام نه مویست زیاتر
رهزای خۆم گران بکه، بۆیه رووم وهرگتیرا و رویشتم، به تنیا به ری که وتم، خۆر به
ئاسته م له پشتمه وه بوو، به یاریکی چر له پی شه وه م بوو، یهک لاده چوو ئهوی تر
دهگه شایه وه، کاتی پارکه کهم جی هیشت، به سهر ریگه به ردینه که به ری که وتم بۆ
خانویی به ریز هیتکیلف. پیش ئه وه ی بگه مه ئه وی، رووناکى خۆر لای رۆژئاوا ته واو
بوو و تاریکی کرد، به لام دهمتوانی هه موو به رده کانی سهر ریگه که ببینم، هه موو
تالیکی چیمه نه کهم ده بینى، ئه ویش به هۆی رووناکى مانگه که وه بوو. نه سهرکه وتم و
نه له دهرگاشم دا - خۆی کرابوو وه، وتم دیاره شته کان لیره باشتتر بوونه. له نیو
درهخته به به رده کانی خانوو که چه ندین میوه ی جۆراوجۆر زۆر به جوانی شوړ
ببوونه وه.

هه ردوو دهرگا و په نجه ره که کرابوو نه وه، ئیستاش وهک جاران ئاگریکی گهش له نیو
ئاگردانه که ئه و ناوه ی رووناک کردبو وه. گهر خانوویکی بچووک بوایه کهس له
به ری خۆی را نه دهرگرت، به لام بانه کانی ویزه رینگ زۆر گه وره بوو که هه ره یه که وه له
شوینیک، له ژووړیک بۆ خۆی داده نیشتم. ژووړه وه خه لکی لی بوو، زۆر دوور نه بوون
له په نجه ره که، هه ره له هه وشه که ئه وانم لی دیار بوو و گویم له قسه کانیان بوو،
وه ستام بۆ ئه وه ی گویمان لی بگرم، هه ره حه زم لی بوو بزانه م چی ده لئین و باسی چی
ده که ن.

دهنگیک وهک زهنگی زیوین، به شیرینی وتی "به پیچه وانه وه! تۆ زۆر ده بهنگی ئه وه
بۆ جاری سیتی مه! جاریکی تر پیت نالیم. به بیرت بیت ئه گینا به قژی راتده کیشم!"
یه کیکی تر به تۆنیکى نه رم وتی "ده ی باشه به پیچه وانه وه، ئیستا ماچم بکه، بۆ
ئه وه ی باشتتر به بیرم بیته وه."

"نه خیر، له سهر وه را بخوینه وه بی ئه وه ی یهک هه له بکه ییت."

قسه که ره که دهستی به خویندنه وه کرد: گهنجیک بوو، جلیکی جوانی پۆشیوو و
له سهر میزه که دانیشتبوو، کتیبیکى له پیش بوو. زۆر که یفخۆش بوو، چاوه کانی

له سهر په ره ی کتیبه که لاجووبوون لهنگه ریان له شوینیکى خه یالی گرتبوو، که چی
شه پازالله یه که به بنا گوئی که وت و به ئاگا هاته وه. ئه وه ی وانه ی پی ده وته وه له
پشتیه وه را وه ستابوو، ئه و کاته بازنه کانی دهستی دهره وشانه وه، کاتی ده چه مایه وه
روویکی بۆری هه بوو، زۆر باش بوو که قوتابییه که روخساری که که ی نه ده بینى
ئه گینا هه ر بۆی نه ده خویندرا یه وه.

وانه که ته واو بوو، هه ردوو لا ئازاد بوون. به لام قوتابییه که داوا ی پاداشتی کرد، به
لایه نی کهم پینج ته ره ماچی وهرگرت، به لام به نه رم و نیانی گه رایه وه. پاشان هاتنه
لای دهرگا که، له گفتوگو که یان را دیار بوو که ژوانیک داده نین بۆ ئه وه ی بچه نیو
به یاره کان و پیاسییه که بکن. گهر له و ساته خۆم دهرخستبا ئه وا هاریتۆن زۆر رقی
لیم ده بووه وه، بۆیه سوورامه وه له لای موبه قه که چوومه ژووړه وه. له و لایه وه کهس
نه یزانی من هاتومه ژووړه وه، لای دهرگا که هاوړی کۆنه کهم خاتوو دین دانیشتبوو،
دروومانی ده کرد و له بهر خۆیه وه گۆرانیه کی ده وت، که ناوه ناوه وشه ی
نالیبوورده یی و سووکایه تی پیکردنی تی ده خست، پی ده چوو رهنگدانه وه ی ژیا نه
ناخۆشه که ی بیت له بانه کانی ویزه رینگ.

کاتی لی چیوومه پیش، خاتوو دین ده یویست ده ست به گۆرانیه کی تر بکات، به لام
بازی دایه سهر پیته کانی و هاواری لی هه ستا "ئۆه، به ریز لۆکوود، ئه وه تۆی، چۆن
به م شیویه هاتیه ئیره؟ ده بوایه له سهر سکرۆس گرهنج بوای. ده بوایه ئاگه دارمان
بکه یته وه پیش ئه وه ی سهر دانمان بکه ییت!"

وه لام داوه "ئا لیره ده میتنه وه، شوینم بۆ ئاماده کراوه له گرهنج. دووباره به یانی
ده رۆمه وه. باشه تۆ چۆن هاتوو ی بۆ ئیره، خاتوو دین قسه م بۆ بکه."

پاش ئه وه ی تۆ چووی بۆ له ندهن، هینده ی نه برد زیلا کاره که ی جی هیشت و به ریز
هیتکیلف حه زی لی بوو من شوینه که ی بگرمه وه، لیره بم تا تۆ ده گه ریته وه. تۆ
ئیستا وهره ژووړه وه! ئایا به م ئیواریه له گیمه رتۆنه وه را هاتی؟

وه لام داوه "له گره نجه وه هاتووم، هه ره له ویش ژووړم بۆ مانه وه بۆ ریک ده خه ن،
هاتووم بۆ ئه وه ی کاره که م له گه ل سهرۆکه که ت ته واو بکه م، چونکه پیم و نییه
جاریکی دهره فته هه بیت بیمه وه بۆ ئیره"

منی هینا ناو خانووکه، نیلی وتی "گه ورهه چ کاریک؟ ئیستا رویشتوو و وهها زووش ناگه ریتهوه."

وه لأم داوه "درباره ی کرئی خانووکه."

خاتوو دین وتی "ئوه، کهواته دهبی له گه ل خاتوو کاسرین قسه بکهیت. یان له گه ل من. به لأم کاسرین هیشتا فیر نه بووه ئه و کارانه بکات، من له باتی ئه و کارهکانی بۆ دهکهه: کهسی تر نییه."

واقم ورم!

خاتوو دین بهردهوام بو "ئوه! دیاره گویت له وهه وئه نه بووه که هیتکلیم مردوو!"

به سه رسورمانه وه هاوارم لی ههستا "هیتکلیم مردوو! ماوهی چهنده مردوو؟"

"ئوه سی مانگه: وهره دانیشه، کلاوه کهتم بدهری، هه موو شتیکت بۆ باس دهکهه. بوهسته، خو نانت نه خواردوو؟"

وتم "هیچم ناوی: له گرهنج فه رمانم کردوو نانی ئیوارهم بۆ ناماده بکهه. توش وهره دانیشه. له خه وینیش بیرم له مردنی ئه و کابرایه نه ده کردهوه! ئیستا پیم بلی شتهکان چۆن روویان دا. تۆ ده لپی گه نه کهان وهها زوو ناگه ریتهوه؟"

"نه خیر - دهبی هه موو ئیواره یه ک لییان تووره بم و سه رزه نشتیان بکهه له بهر پیاسه درهنگانهکانیان: به لأم بۆ من نه هاتوون. تۆ زۆر ماندوو و شه کهت دیاری، به لایه نی کهم تۆزی بیره کۆنه کهی ئیمه بخۆره وه، حالت باشته ده بیته."

پیش ئه وهی ره تی ئه و بیره یه بکه مه وه، خاتوو دین به خیرایی چو هینای، گویم له جو زیف بوو ده بوت ئه وه چییه باب به و ئان و ساته هاوړی له ته مه نی خو ت بووه ته میوانت! له وه ته ی سه روک نه ماوه به که یفی خو تان ده کهن!"

به لأم خاتوو دین هه ر وه لأمیشی نه دایه وه، دوا ی ده قیقه یه که یه کسه ر هاته ژووره وه، جامیکی پر له و بیره کۆنه هینابوو که من زۆر به په رو شه وه هه لم دا. پاشان مهستی کردم به چیروک و میژووی هیتکلیم. ههروه کو باسی کرد ئه و کابرایه کۆتاییه کی زۆر سهیری هه بوو.

خاتوو دین دهستی به گێرانه وه کرد: دوو ههفته پاش رویشتنی تۆ، بانگ کرام بۆ

بانهکانی ویزه رینگ. منیش له بهر خاتری کاسرین به که یف خو شیه وه په سه ندم کرد. یه کهه چاویکه وتتم له گه ل کاسرین منی چه په ساند و زۆر خه مم پی خوارد: زۆر زۆر گو رابوو له وه ته ی لی که جودا ببوینه وه. به ری ز هیتکلیم هیچ هۆکاریکی پی نه وتم بوچی ئه و بریاره ی داوه من بی مه ئیره، ته نیا ئه وه نه بیته پی می وت که ده مه وی تۆ لی ره بیت، زۆریش ماندوو ببوو له دیتنی کاسرین: پی می وتم ده بی ژووریکی دانیشتن بۆ خو م ری که بکهه و کاسرینیش لای خو م دابنیم. روژانه به زۆری و به ناچار ی یه ک دوو جار چاوی پی ده کهوت. کاسرین به وه هه له زۆر خو شحال بوو، پاشان ورده ورده کتیبه کانم بۆ دزیه وه، به تایبه تی چه ند وتاریکیش که له گرهنج زۆر که یفی به وانه ده هات، ئامۆژگاریم کرد که ده بی له گه ل ئه و ژیا نه ی ئیره خو مان رابینین، خو مان مورتاح بکهه ی. ئه و خه یاله زۆری نه برد. کاسرین یه کهه جار زۆر تووره و توند بوو، له بهر یه ک شت ئه ویش چوونه نیو باخچه ی لی حه رام کرابوو، بویه له وهش رانه هاتوو که له چوار دیواری بچووک له به هاردا ژیان به سه ر ببات. منیش زۆر جار به ته نیا جیم ده هیشت له بهر کاروباری خانووکه. بویه نار هزایی ده ربری له ته نیایی. ئه وه ی لای باشته بوو ده م دم له گه ل جو زیف بکات له نیو موبه قه که به س به ته نیا دانه نیشت. من گویم به شه ره قسه کانی ئه وان نه ده دا: به لأم زۆر جار هاریتۆن به ناچار ی ده چوو ه موبه قه که، کاتی سه روک ویستی به ته نیا له نیو خانووکه هه م شو بکات! له سه ره تادا که هاریتۆنی ده بی نی بی ده نگ ده بوو یانیش له وی ده رویشته، یاخود هه می شه لی تووره ده بوو و رووی ده شکانده وه، هاریتۆنیش هه می شه تووره و بی ده نگ ده بوو. پاش ماوه یه ک کاسرین هه ل سو که وتی خو ی گوړی و نه ی توانی به یه ک جار ی هاریتۆن به ته نیا جی به ی لیت: هه می شه قسه ی له گه ل ده کرد، گالته ی به گه مژه یی و کاره کانی ده کرد، هه می شه پی ده وت چۆن به رگه ی ئه و ژیا نه ت گرتوو که تا ئیستا ژیاوی. چۆن هه موو ئیواره یه که به ته نیا دانیشتوو و سه ی ری ئاگری کردوو و پاشان نووستوو.

جاریکیان کاسرین پی وتم "ئیلن هاریتۆن زۆر به سه گ ده چیت، وا نییه؟ کاری خو ی ده کات و خواردنی خو ی ده خوات و پاشان ده خه ویت! ده بی چ ئه قلیکی ترسناک و ره شی هه بیته! ئایا هاریتۆن تۆ قهت خه ون ده بی نی! گه ر خه ون ببینی، خه ونه کانت ده رباره ی چییه؟ به لأم تۆ ناتوانی قسه م بۆ بکه ی!"

پاشان سهیری کرد به لام هاریتون نه ده می لیک کرده وه نه جاریکی تر سهیری کرده وه.

کاسرین به ردهوام بوو "رهنگه نیستا خهون ببینیت. ههروا شانہکانی هه لده ته کینیت. نیلان پرساری لی بکه."

وتم: "گه ر ناقل نه بیت نهوا به ریز هاریتون به سه رۆک ده لیت بتنیریتته سه ره وه!" هاریتون نهک هه ر تنیا شانہکانی هه لده ته کاند به لکو دهسته کانیسی گرمۆله ده کرد و مستی لی دروست ده کردن و وهک بلای به کاریان بینیت.

له حاله تیکی تردا، کاسرین وتی "ده زانم بوچی هاریتون قهت قسه له گه ل من ناکات کاتی من له نیو موبه قه که م. نیلان له وه ده ترسیت که من پی پی بیکه نم، تو رات چییه؟ جاریکیان خوئی خوی خویندنه وه ده کرد، منیش له بهر نه وهی گالته م پی کرد و پی پی بیکه نیم کتیبه کانی سووتاند و له ناوی برد: نهی توخوا نه مه ده بنگ نییه؟" وتم "نهی باشه تو ش لووتبه رز نه بووی. وه لامی نه وه م بده ره وه."

کاسرین به ردهوام بوو "به لی تو راست ده که ی من لووتبه رز بووم. به لام پیشبینی نه وه م لی نه ده کرد نه وه نده گه مژه بیت. نه م جار هه ول ده دم پی ده لیم: هاریتون گه ر نیستا کتیبیکت بده می لیمی و مرده گریت!"

کاسرین کتیبیکی هه لگرت و دای به هاریتون، به لام نه و لپی وهر نه گرت، بویه کاسرین وازی نه هی نابا، رهنگه هاریتون ملی بشکاندبا. به لام کاسرین وتی "باشه نه وه کتیبه که له نیو چه که م جهی نه و میزه داده نیم و نیستا ده چم ده خه وم."

پاشان کاسرین به گویمی چرپاند بو نه وهی چاودیری هاریتون بکه م بز انم ده ست له کتیبه که ده دات یان نا، دواتر رۆیشت. به لام هاریتون به هیچ شیوهیه که تخوونی کتیبه که نه که وت، بو به یانییه که ی نه وه م به کاسرین وت زور په ست و بی ئومید بوو. بینیم زور په شیمان بوو له و لووتبه رزی و به رزه فرییه ی پیشتری: کاتی که له ژور وهه کارم ده کرد و خو م به شتی که وه مژول ده کرد، کتیبیکی ده هی نا به دهنگی به رز بومی ده خوینده وه. کاتی هاریتون له وی ده بوو، به گشتی له به شتیکی زور خو ش ده وه ستا، کتیبه که شی به ناوه ژووی داده نا: زور جار نه مه ی دووباره ده کرده وه، به لام هاریتون زور که لله ره ق بوو، له بری نه وهی ده ست بکاته کتیبه که یان قسه یه که له گه ل

کاسرین بکات ده چوو له گه ل جو زیف ده ستی به جگه ره کیشان ده کرد. پیکه وه له گه ل جو زیف به ناشتی داده نیشن هه ره که و له لایه کی ناگره که، جو زیفی پیر گوئی گران بوو له سه رکۆنه کانی کاسرین نه ده گه یشت، به دردی خوئی وته نی گه نه که کاری خوئی ده کرد بو نه وهی نه وهی کاسرین پشت گوئی بخات. له نیواره خو شه کاند هاریتون خوئی به چه که وه خه ریک ده کرد و کاسرینیش ده می به ش ده کرده وه و هه ناسه ی ساردی هه لده کیشا، وازی له من نه ده هی نا به نا چاری قسه ی پی ده کردم، کاتیکیش من دهستم به قسه ده کرد رای ده کرده حه وشه که وه یان باخچه که، دوا جار خوئی پی نه گیرا و هاواری لی هه ستا و وتی که له م ژیا نه بی تا قات بووه: ژیا نی بی که لک و بی سووده.

به ریز هیتکیلیف، که زور به که می خوئی له نیمه ده گه یاند و قسه ی له گه ل که س نه ده کرد، هاریتون ئیرنشوی له ژور ره که ی دور خسته وه. هاریتونی داماو هه موو ساته کانی له موبه قه که به سه ر ده برد. جاریکیان له سه ر گرده کان گولله یه کی له ده ست ده رچوو به باسکی خوئی که وته وه، پیش نه وهی بگاته وه مائی خوئیکی زوری له بهر رۆیبوو. له نه جامدا له لای ناگره که پال که وت و قاتیکیش له لاین سه رۆکه وه زه لیل کرا و تا تو زیک هاته وه سه ره خوئی. نه و حاله ته زور باش بوو بو کاسرین که خوئی له هاریتون نزیک بکاته وه: به هه ر حال نه مه وای لی کرد که رقی له ژوری سه ره وه بیت: منی ناچار ده کرد کار له خواره وه بدو زمه وه، بو نه وهی نه ویش له گه ل م بیت.

جه ژنی "سو پاسکردن" که وته رۆژی دووشه م، جو زیف له و رۆژده لاه گه ل چند مه ریک چوه گی مه رتون، دوا ی نیوه رۆ، منیش له موبه قه که سه رقالی کاروبار بووم. ئیرنشو وهک جار ان به مونی له گو شه ی ناگردانه که دانیش ت بوو، خانمه گه نه که ش (کاسرین) له لایه که دانیش ت بوو وینه ی له سه ر په نه ره که دروست ده کرد، له بهر خو یه وه گۆرانی ده وت. ناوه ناوه سه ریکی ئامۆزاکه ی ده کرد و دیار بوو ئوقره ی لی برابوو، ئامۆزاکه شی جگه ره ی ده کیشا و سه ریری ده روازه ی ده ره وه ی ده کرد. هه ندیک چوومه لای کاسرین بو نه وهی دلخو شی بده مه وه، به لام بی هووده بوو، بویه دوا جار ته قییه وه و وتی "هاریتون هاتمه نه و قه ناعه ته ی که من زور خو ش حال ده بم تو

ئامۇزاي من بيت، من قەبوولمە گەر تۆ تووپرە و توند نەبى لەگەلما .
ھاريتۆن ھىچ ۋەلامى نەبوو .

كاسرىن بەردەوام بوو "ھاريتۆن، ھاريتۆن، ھاريتۆن! گویت لىمە؟"

بە دەموچاۋىكى گىرژ و ترشاۋەۋە وتى "چارەى تۆم ناۋىت، دوور كەۋە لىم!"

كاسرىن لىي چوۋە پىشەۋە و دەستى بۆ دار جگەرەكە برد و وتى "ئەۋ دار جگەرە
بىدە من"

پىش ئەۋەى كاسرىن دار جگەرەكە لە دەمى دەر بەھىنەت، دار جگەرەكە شكابوو .
ھاريتۆن لە كاسرىن تووپرە بوو و جگەرەكە تىرى دەرھىنا .

كاسرىن ھاۋارى لى ھەستا "بەسە ھاريتۆن، دەبى گويم لى بگرى، من ناتوانم
قسە بگەم گەر ئاۋا لە خۆت بگەيت"

ھاريتۆن تورۋھاتتر وتى "لاچۆ ھەى شەيتانى بەدەفر! بەسە وازم لى بىنە!"

كاسرىن پىي داگرت و وتى "نەخىر، وازت لى ناھىنم: نازانم چى بگەم تا تۆ قسەم
لەگەل بگەيت، تۆ زۆر كەللە رەقى، ناتەۋى تىبگەيت، كاتى پىت دەلىم دەبەنگ،
مەبەستم ھىچ شتىك نىيە: مەبەستم رىسوا كردن و شكانەۋەى رووى تۆ نىيە . ۋەرە،
ھاريتۆن با فىرە خويندەۋەت بگەم: تۆ ئامۇزاي منى، تۆ دەبى ببىت بە خاۋەنى من ."

ھاريتۆن ۋەلامى دايەۋە "من لەگەل تۆ خۆم فىرە خويندەۋە ناكەم، تۆ زۆر
لووتبەرزى، ھەرۋەھا تۆ زۆر بە فرتوفىل و ئۆىنبازى! ھەر ئىستا دەچم بۆ دۆزەخ،
روح و جەستەم دەسووتىنم، گەر تۆ لىرە لە تەك خۆم ببىنم، ھەر ئىستا لە بەر چاوم
ون بە!"

كاسرىن رووى گىرژ بوو، چۆۋە لاي پەنجەرەكە و دەستى كرد بە كرۆشتنى
لىۋەكانى، بە ھەموو چەشنىك دەبويست ھەنسكەكانى بشارىتەۋە .

من لىرە تەداخولم كرد "بەرىز ھاريتۆن، تۆ دەبى ھاۋرىي بيت لەگەل ئامۇزاكەت،
دەبى ببىت بە ھاۋرىي چونكە وا دان بە ھەلەى خۆى دادەنەت و داۋاي لىبوردن
دەكات . گەر ببىت بە ھاۋەلى ئەۋە ژيانى ھەردووكتان زۆر خۆش دەبىت، كاسرىن زۆر
سوۋدى بۆ تۆ دەبىت . تۆش دەبى بە پىۋاۋىكى تر .

ھاريتۆن ھاۋارى لى ھەستا "چ ھاۋەلىك، ئەۋ ھاۋەلەى رقى لىم دەبىتەۋە، من
بەپىۋا دانانەت دلخۆشى بگەم! نەخىر، گەر بمكاتە شاي ھەموو جىھان، جارىكى تر
ناچمە ژىر بالى ئەۋ لووتبەرزە ."

كاسرىن بە گىرمانەۋە وتى "ئەۋە من نىم رقم لە تۆ دەبىتەۋە، بەلكو ئەۋە تۆى رقت لە
من دەبىتەۋە! تۆ بە قەد بەرىز ھىتكلىف بگرە زىاترىش رقت لە منە ."

ھاريتۆن ئىرنشۆ دەستى پىكرد "تۆ درۆزنىكى بەدەفرى . بۆچى من ئەۋم تووپرە
كردوۋە، بۆچى من ھىتكلىف لە تۆ ھار دەكەم؟ كە تۆ گالئەت پى كردم و رىسوات
كردم - دەى بزانە تووشى تاعوونم ناكەيت، لاچۆ لە بەر چاوم، ئەگىنا من لە
موبەقەكە دەرۋمە دەرەۋە!"

كاسرىن چاۋەكانى وشك كىردەۋە و ۋەلامى دايەۋە "نەمزانى تۆ بەشى منت
ۋەرگرت . منىش لە ھەموو كەسىك بەختم نەبوو، بەلام ئىستا سوپاست دەكەم، لىت
دەپارىمەۋە كە لىم خۆش بىت: دەتوانم لە نىۋ پاش چى بگەم؟"

گەرپايەۋە لاي ئاگرەكە و دەستەكانى درىژ كرد . ھاريتۆن ۋەك ھەۋرى برووسك
ھەژىن روخسارى رەش ھەلگەرا و پەست ببوو، مستەكانى توند كىردبوون، نازانم
دەبويست لە كى بدات . چاۋى ھەر لەسەر زەۋى گىر كرد بوو . كاسرىن زۆر پەست و
دلئەنگ و پەرىشان بوو، لەم ھەلسوكەۋتە سەگانەيەى پەشۋوكاۋ ببوو، چونكە ھىچ
برىارى نەدا، چوۋە لاي ھاريتۆن و بە سەرسامىيەۋە ماچىكى لە روومەتى كرد . كچە
جوانەكە وايزانى من نەمبىنيۋە، گەرپايەۋە پاش، ئەمجارە چۆۋە لاي پەنجەرەكە، زۆر
شپىرە ببوو . سەرم لەقاند و پىم باش بوو، پاشان رووى سوور ھەلگەرا و وتى "ئىلن،
باشە چىم كىردوۋە؟ تۆقە ناكات و سەيرم ناكات: دەبى وا خۆم دەرېخەم كە من كەيفم
پى دىت - پىي بلىم كە ئىمە ھاۋرىيىن ."

نازانم ئايا ھاريتۆن بەۋ ماچە قەناعەتى كرد يان نا: زۆر ئاگەدار بوو، چەند
دەقىقەيەك، رووى بە كەس نىشان نەدا، پاشان رووى بەزى كىردەۋە، لە شەرمان
نەيدەزانى چاۋەكانى لە كوئى لەنگەر بگرن .

كاسرىن كىتېبىكى ھىنا لە نىۋ كاغەزى سىي جوان پىچابوۋىيەۋە، بە قىردىلەيەكى
سىي توندى كىردبوو، لە سەرى نووسىبوو پىشكىشە بە "بەرىز ھاريتۆن ئىرنشۆ"،

كاسرين منى كرده بايئۆزى خۆى و ئەم ديارىيەى پى گواستمەوہ بۆ ھاوپرى كەللە
رەقەكەى.

كاسرين وتى "ئىلن گەر ئەم كىتیبەى وەرگرت، ئەوا پىيى بلى كە كاسرين خۆى دىت
فېرت دەكات بە دروستى بخوینیتەوہ، گەر رەتیشى كردهوہ، دەچمە سەرەوہ، ھەرگىز
جاریكى تر خۆمى تىناگەيەنم."

ديارىيەكەم وەرگرت و چووم پەيامەكەم گەياند، كاسرين بە پەرۆشەوہ لە دوورەوہ
سەيرى دەكردىن. ھاريتۆن پەنجەكانى لىك نەكردنەوہ، بۆيە منىش كىتیبەكەم لەسەر
ئەژنۆى دانا. وەرى نەگرت و فرېشى نەدا. گەر پامەوہ سەر كارى خۆم. كاسرين
سەرى خۆى خوار كردهوہ لەسەر مېزەكە، تا گوپى لى بوو كە ئامۆزاكەى جوولايەوہ،
پاشان خۆى دزيبەوہ، چووە تەنىشت ئامۆزاكەى دانىشت. ھاريتۆن دەستى بە
لەرزىن كرد و رووى تاريك بوو: ھەموو تالى و ترشى و توورەيى و رەقەكەى نەمابوو:
يەكەم جار جورئەتى نەبوو قسە بكات، نەيتوانى يەك بركە چيپە وەلامى نىگا پر لە
پرسىارەكەى كاسرين بداتەوہ، كاسرين بە منگەوہ وتى : ھاريتۆن بلى لىت خۆش
دەبم. ھەر تەنيا بە وشەيەك زۆر دلخۆشم دەكەيت.

ھاريتۆن شتىكى وت كەس گوپى لى نەبوو.

كاسرين بە پرسىارەوہ وتى "كەواتە تۆ دەبى بە ھاوپرىم، ھا؟"

ھاريتۆن وەلامى دايەوہ "نەخىر، لە ژيانندا ھەموو رۆژى خەجالەت دەبى لە بەرمن،
چەند خەجالەت بى ئەوئەندە من دەناسىت، من بەرگەى ئەوہ ناگرم."

كاسرين وەك ھەنگوين زەردەخەنەيەكى شيرىنى ھاتى و زياتر لىتى چووە پىشەوہ،
وتى "كەواتە نابیتە ھاوپرىم؟"

ئىتر ھىچى تر لە قسەكانيان نەگەيشتم، بەلام كە سەيرم كردن ھەردووكانيان
سەريان بە سەر كىتیبە پەسەند كراوہكە كردبوو، گومانم لەوہ نەما كە رىكەوتننامەكە
لە لايەن ھەردوو لايە پەسەند كرا، لەو كاتە بە دواوہ دوژمنەكان بوون بە ھاوپەيمانى
يەكتر و ھاوپرى گيانى بە گيانى يەكتر.

زۆريان خویند، ھەرگىز سەريان لەسەر كىتیبەكە ھەلنەگرت تا جۆزىف ھاتەوہ.
جۆزىفى داماو زۆر حەپەسا و شلەژا كاتى ئەو ديمەنەى بينى كە كاسرين لەسەر
يەك كورسى لەگەل ھاريتۆن ئىرنشوق سەريان پىك كردبوو و دانىشتبوون، كاسرين

دەستى لەسەر شانى ھاريتۆن دانابوو، بەو ديمەنە كاسرين لەو پەرى خۆشيدا بوو:
ئەو ديمەنە ئەوئەندە كارى لە جۆزىف كرد، نەيتوانى ئەو شەوہ ھىچ لەسەر ئەو بابەتە
قسە بكات، ديار بوو ديمەنەكە سەرى كردبوو. ھەست و سۆزى بە ھەناسەيەكى سارد
و سەردەربىرى كاتى ئىنجىلەكەى لەسەر مېزەكە فرى دا و نووسىنەكانى لەسەر
كىتیبەكەى دانا كە ئەمرۆ فېرى ببوو. لە كۆتاييدا خۆى بۆ نەگىرا و بانگى ھاريتۆنى
كرد.

وتى: ئەمانە بدە سەرۆك، ئىستا برۆ سەرەوہ بۆ ژوورى خۆت.

وتم "وہرە كاسرين دەبى بچىنە ئەو لاوہ: كارەكانى خۆم كردوہ. ئامادەى برۆين؟"
ديار بوو ئەوہى پى خۆش نەبوو، وەلامى دايەوہ "ھىشتا نەبووئەتە سەعات ھەشت!"
دواتر رووى لە ھاريتۆن كرد و وتى "ھاريتۆن، ئەو كىتیبە لەسەر لىواری ئاگردانەكە
بەجى دىلم، بەيانى ھەندى كىتیبى تر دىنم."

جۆزىف وتى "ھەر كىتیبىك بەجى بىلى فرى دەدەمە ناو ئەو ئاگرە."

كاسى ھەرەشەى كرد كە كەس نابى دەست لە كىتیبخانەكەى يان كىتیبىكى بدات،
كاتى بە لاي ھاريتۆن تىپەرى زەردەخەنەيەكى تى گىرا و بە دەم گۆرانى وتنەوہ چوہ
سەرەوہ: دەتوانم بلىم دلى زۆر خۆش بوو، لەوئەتى ھاتووتە بانەكانى ويزەرىنگ
ئەوہ بۆ يەكەم جارە ئاوا كەيف خۆش بىت، جگە لەو ساتانەى بۆ يەكەم جار
سەردانى لىنتى كرد، ئەوہ يەكەم جار بوو لە بانەكان خەندە لەسەر لىوانى ببىنم.

ئەو لە يەكتر نزيكبوونەوہيە خىرا گەشەى كرد، ھەرچەندە جار جارە نەدەچوونە
لاى يەكەوہ. ھاريتۆن بە خۆزگەيەك شارستانى نەدەبوو، خانمە گەنجەكەى منىش
فەيلەسووف نەبوو، ئەوئەندە خۆگرىش نەبوو، بەلام ھەردووكانى بىريان لە يەك شت
دەكردەوہ، يەككىيان ھەستى بە سەربلندى دەكرد ئەوہكەى تر حەزى دەكرد سەرى
بلند بىت، دواجار زۆر لە يەكتر نزيك بوونەوہ، تا ئىستا كە دەيانبىنى.

بەرىز لۆكوود ببىت، چەندە ئاسان بوو دلى خاتوو كاسرين ببەيتەوہ. بەلام ئىستا،
خۆشحالم تۆ ھەولى بردنەوہى دلى ئەوت نەدا. تاجى ھەموو خۆزگەكانم
يەكگرتنەوہى ئەو دوو فرىشتەيە بوو. لە رۆژى زەماوئەندىاندا ئىرەيى بە كەس نابەم:
من ئىستا دلخۆشترىن ئافرەتم لە سەرانسەرى ئىنگلتەرادا!

کاسرین له تهنیشت من دادهنیشت، به لآم ئەمرو دزهی کردووه ته لای هاریتۆن، تیبینی ئەوهم کرد که هه موو دوژمنایه تی و رقه که ی به رامبه ر به هاریتۆن گۆراوه به هاوړتیه تی!

کاتی چووینه ژووره وه، به گوپی کاسرینم چرپاند : ئیستا ئاگه دار به زۆر قسه له گه ل ئامۆزاکه ت ناکه یت. زۆر قسه کردنت له گه ل ئەو بیگومان به به ریز هیتکلیف تووره و بیزار دهکات و به دست هه ردووکتانه وه شیت و هار دهیت.

کاسرین وه لآمی دایه وه "نه خیر زۆر قسه ی له گه ل ناکه م و ئاگه داری خۆم ده بم." دهقیقه یه ک پاشتر، چوه لای هاریتۆن، گوپی به هاری له سه ر قاپه که ی دانا.

هاریتۆن نه ویرا له وێ قسه ی له گه ل بکات: نه یده ویرا هه ر ته ماشاشی بکات، ئیتر کاسرین دهستی به گالته کردن کرد تا وای لای هات دوو جار ان گه یشته ئەو راده یه ی که به هاریتۆن پیکه نین. من رووم لای گرژ کرد و پاشان کاسرین نیگایه کی سه روکی کرد: که بیرى سه روک لای هه ندی بابه تی تر بوو نه ک دانیشتوانی سه ر میزه که، هه ر که هاریتۆن ده می کرده وه کاسی به رده وام بوو، هه ر زۆر لای چوه پێشه وه. پاشان دهستی کرده وه به قسه قۆره کانی و هاریتۆن دهستی به پیکه نین کرد. به ریز هیتکلیف به خۆی هاته وه و چاوه کانی خیرا خزانده سه ر رووه کانمان، کاسرین به بوغز و رق و کینه وه سه بیرى نیو چاوانی کرد ئەمجاره که لله ره قیشی پێوه دیار بوو، بویه هیتکلیف هار بوو.

هیتکلیف هاواری لای هه ستا "به ختت هه یه لیم نزیك نیت! ئەوه چ شه یتانیکه له ناخت وات لای دهکات به م شیوه یه به به رده وامی به و دوو چاوه دۆزه خیه سه یری من بکه یت! به سه دووباره وجودی خۆت لیره به بیر من مه هیته وه. وامزانی پیکه نینم له بیر برديه وه."

هاریتۆن به منگه وه وتی "هه له ی من بوو."

سه روک پرسیارى کرد "ده لای چی؟"

هاریتۆن چاوی خسته وه سه ر قاپه که ی به رده می و دانپیانانه که ی دووباره نه کرده وه. به ریز هیتکلیف که میک سه یری کرد و پاشان به بیده نگى دهستی به نانی به یانی کرد. له و دانیشتنه دا هیچی تر پێشبینی بیزاریمان نه کرد: به لآم کاتی

به شى سى و سى

له به یانی رۆژی دواتر، هاریتۆن نه یتوانی بچیتته سه ر کاره کانی، بویه له ماله وه مایه وه، من زۆرم بای ناخۆش بوو چونکه خانمه که ی من تووشی گرفت ده بوو گه ر ته وای ئەو رۆژه لای ئامۆزاکه ی بوایه. کاسرین پیش من هاته خواره وه، یه که سه ر چوه باخچه که، له وێ ئامۆزاکه ی بینى هه ندی سووکه کاری ده برد به رپوه، کاتی چووم بانگم کردن بۆ نانی به یانی، بینیم که قه ناعه تی به هاریتۆن کردووه هه موو ئەم ناوه پاک بکاته وه به رنامه یان دانا بوو بچن له گرهنج درهختی جوان به ین.

توقیم له و ویرانکاریه ی که به ماوه ی نیو سه عات رووی دا، درهخته کانی کشمیشی ره ش چاوی جۆزیف بوون، کاسرینیش ئەو درهختانه ی له ره گ و ریشه وه هه لکیشا و گوپی نوپی له شوین چاندنه وه!!

هاواری لای هه ستا "ئه وه تا ئەوه هه مووی به سه روک نیشان ده دریت! هه ر له و دهقه ی تۆ هاتیه نیو باخچه کان هه مووی بۆ ده چیتته وه، باشه چۆن به رگری له خۆت ده که یت و چ پاساویک ده هی نیتته وه بۆ ئازادکردنی خۆت بۆ نیو باخچه که؟ ئەم مه سه له یه ده ته قیتته وه: بزانه چ گوپی نه دیکمان پێ ساز ده که ن! نازانم ئەو هاریتۆنه بۆ نه چوه سه ر کار و وازی له و که چه نه هی نا تا کار به م راده یه گه یشته!"

هاریتۆن به سه رسامیه وه وتی "له بیرم چوو که ئەمانه هی جۆزیفن، به لآم پێی ده لیم من ئەم کاره م کردووه."

ئیمه هه میشه ژمه کانمان له گه ل به ریز هیتکلیف ده خوارد. هه میشه له بری کاسرین چایه م ئاماده ده کرد، بویه له سه ر میزه که زۆر پێویست بووم. عاده ته ن

جوڙيف له درگاڪه دركهوت، به لټوه له رزيوهكان و چاوه بڼگه نه كاني ناشكراي كرد كه درهخته كاني دهرهوه هلكيشراون. دهبوايه كاسي و ناموزاكيه بديبايه پيش نهوهي ناشكراي بكات، بڼ ماوهيكه شهويلاگه كاني وهك مانگا ليك دنا كاتي كاويژ دهكات، دووباره دهستي به قسه كردهوه كه به زحمه تي هرهئوهندهي لي تيگهيشتم: مووچه كه ي خوځم بدرئ و من ليره دهرؤم! سه روك مه به ستم هيچ شتيك نيبه به لام بهرگه ي نهو ناگرم. له خوږا چوو نه ناو باخچه كه و درهخته كاني هلكيشاوه! من له گهل نهو كارانه را نه هاتووم!

هيتكليف قسه كاني پي بري و وتي "ئيسستا هه ي گه مژه پيم بلي چيت دهوي. له كورتي بيبرهوه! گرفتت چيبه؟ ته داخولي به يني تو و نيلي ناكه م. نيلي بوي هه يه بتخاته نيو چالي خه لووزه كه وه من پيوهنديم به سه ره وه نيبه."

جوڙيف وه لامي دايه وه "مه سه له نيلي نيبه! سوپاس بو خوا نيلي هيچ عه يبي نيبه. نهو هه موو داره كاني نيو باخچه كه ي هلكيشاوه، نازانم بو چي واي كردهوه ..."

به ريز هيتكليف پرسياي كرد "نهو گه مژه يه سه رخوش بووه؟ هاريتون هيچ هه له يه كت به رامبه ر كردهوه؟"

هاريتوني گهنج وه لامي دايه وه "به لي دوو سي دره ختم هلكيشاوه. به لام دووباره ده يانچينمه وه."

سه روك پرسى "نه ي باشه بو هه لتيكيشان؟"

كاسرين زماني گه را و هاواري لي هه سستا "ويستمان هه ندي گول له وي بچينين. هه موو هه له ي من بوو چونكه من پيم وت نهو دره ختانه هه لتيكيشيت."

خه زوره كه ي به سه رساميبه وه پرسى "نه ي باشه چ شه ي تانيك ريگه ي به جه نابت داوه بچينه نيو باخچه كه و ده ست له شتيك بده يت؟ هاريتون، تو كي فه رماني پي كردى گويزا يه لي بيت؟"

هاريتون بيدهنگ بوو، ناموزاكيه وه لامي دايه وه "ناشي نه وهنده پارچه زه ويه شمان لي قه دهغه بكه يت بو جوانكاري، پاش نه وه ي نهو هه موو زه ويه يه منت زه وت كردهوه بو خوت!"

هيتكليف وتي "هه ي سوزاني بي نه مهك، زه وي تو! تو هه رگيز بسته زه ويه كت نه بووه"

كاسرين كه گه زه ي له دوا هه مين پاروه نانه كه ي ددا، به رده وام بوو "هه روه ها هه موو پارهي منيشت بو خوت برده وه!"

هيتكليف وتي "بيدهنگ! نانه كه ت ته واو كه و ليره برو!"

شته نه خوږا يه كه هه نه يبريه وه "نه ي پارو و زه وي هاريتون، ئيسستا من و هاريتون هاوړين، و هه موو شتيكيشي دهر باره ي تو، پي ده ليم!"

سه روك شله ژا: پروي زه رد هه لگه را و هه سستايه وه، به رتيكي كوشنده وه چاوه كاني له كاسي بري.

كاسرين وتي "گه ر ليم بده يت، نه وا هاريتون هه ر دوو چاوت دهر دنييت. بويه بو خوت دانيشه."

هيتكليف برووسكه ئاسا وتي "گه ر هه ر ئيسستا هاريتون نه تباته ژوره كه ي خوت، نه وا لي دده م تا ده يبه مه نيو دوزه خ. نه ي جادووكه ري نه گريس! چون ده تواني هاني هاريتون بده ي دزي من؟ لايبه ره له به ر چاوم! گويت ليمه؟ په لي بگه ر و بيبه ره

موبه قه كه! ئيلن گه ر نه م جاره ريگه ي پي بده ي بيته به رچاوم نه وا ده يكوژم!"

هاريتون هه ناسه ي لي برابوو هه ولي دا قه ناعه ت به كاسرين بكات له به ر چاوي نه مينيت.

هيتكليف درنده هاواري لي هه سستا "هه ر به ر اكيش راكيش لايبه ره له به ر چاوم! ئايا ده مينيته وه و قسه ي زياتر ده كه ي؟" پاشان چوو پيش تا بو خوي فه رمانه كه ي خوي جيبه جي بكات.

كاسرين وتي "هه ي درنده هيچي تر هاريتون به گويت ناكات. ليره و پاش به قه د من رقي له تو ده بيته وه."

هاريتون لي نزيك بووه وه و وتي "به سه به سه! گويت لي ناگرم به م شيويه قسه ي له گهل بكه يت. برو ليره."

كاسرين هاواري لي هه سستا "به لام تو ده بي نه هيليت نهو له من بدات، وانيبه؟"

هاریتۆن به جدی وتی "وهره، باشه، وهره"
زۆر درهنگ كهوت: هیتكلیف په لی گرت.

هیتكلیف به هاریتۆنی وت "ئیسستا تۆ برۆ! واز لهو جادووكه ره بینه! ئەمجارهیان
وای لئێ كردم هیچی تر بهرگهی نهگرم، بۆیه ئیسستا وای لئێ دهكهم بۆ ههتا ههتایی
ناقل بیت!"

دهستی له قژی كاسی گیر كرد، هاریتۆن ههولئێ دا نینگاكانی هێور كاتهوه، دلئێ
هیتكلیفی خۆش دهكرد ئەم جاره ئازاری نه دات. چاوه رهشهكانی هیتكلیف ئاگری
لئێ دهبارئ، ئاماده بوو كاسرین پارچه پارچه بكات، منیش خۆم ئاماده دهكرد بۆ
ئهو هی رژگاری بكهم، كاتئێ له پرا په نهكەكانی له قژی بهربوون، ئەمجاره چنگی له سه
و باسکی گرت و رووی گرت. پاشان دهستهكانی به سه ره چاوهكانی دا هینا، ساتیک
وهستا تا خۆی گورجوگۆل بكاتهوه، ئینجا رووی له كاسرین كرد و وتی : تۆ ده بئ
فیری ئهوه بیت جارئیک تر بهم شیوهیه له گه لئێ نه جوو لئیته وه، ئه گینا به راستی به
جارئیک دهتكۆژم! له گه لئێ خاتوو دین برۆ و له گه لئێ نه به، به گوئی ئهوه بکه. سه باره
به هاریتۆن ئیرنشۆش گهر بزانه گوئێ له تۆ رادهگریت، ئەوا دهینیرمه ئهوه شوینه
كه نانی خۆی پهیدا بكات! خۆشهویستی تۆ هاریتۆن سه رشۆر دهكات و سوآلی پئ
دهكات. نیلی بیبه و هه مووتان لئیره برۆن، جیم به ئلئ!

خانمه گه نهكهم برده دهره وه: كاسرین زۆر له هه لاتنه كهی خۆشحال بوو بهرگه
بگریت، ئهوه كهی تر به دوایدا كهوت، بهرئیز هیتكلیفیش تا نانی ئیواره له ژوورئیدا
بوو. ئامۆژگاری كاسیم كرد تا نانی ئیواره له سه ره وه بخوات، به لام هه ره كه كاتیکی
دۆزییه وه منی نارد بانگی كاسی بكهم. قسهی له گه لئێ كه سمان نه دهكرد، زۆر كه می
خوارد، پاشان راسته وخۆ چوو دهره وه، پئ ده چوو تا پئیش ئیواره نه گه رئته وه.

كاتئێ كه هیتكلیف له دهره وه بوو، دوو هاوړئێ نوئییه كه له نئو خانوو كه هاتنه وه
تهك پهك. گویم لئێ بوو كاسرین هانی هاریتۆن دها كه هه موو شتیکی بهرئیز
هیندلی كه دهكاته باوکی هاریتۆن ئاشكرا كرد و پئیی وت كه خه زووره كهی چی
له گه لئێ باوکی كردوو. هاریتۆن وتی من سه ری خۆم به پهك وشه نایه شیئم له جزوور
سووكاتییه كهی ئهوه: ئهوه شهیتانیكه بۆ خۆی، نایسه لمئیتت. كاسرین زۆر زه می

هیتكلیفی كرد. كاسرین زۆر تووره بوو و هانی هاریتۆنی دها، به لام هاریتۆن به
چه ند رینگه پهك هئوری دهكردوه، به هۆی پرساری ئهوهی چۆن رینگه به هیتكلیف
دهدات به خراپه باسی باوکی بكات؟ پاشان كاسی له وه گه یشته كه هاریتۆن
ناوړیت له بهردهم هیتكلیف دم هه لبرئیت، به وهشی زانی كه هاریتۆن زۆر به توندی
بهنده به هیتكلیف كه زحمه ته ئهوه كۆت و زنجیره ی نئوانیان بشكئت، راهاتبوو به
سیفه ته خراپهكانی هیتكلیف، كه درنایه تییه کی دهویست تا به ره نگاری بیته وه. بۆیه
كاسرین لهو رووداوه به دواوه دلئیک باشی نیشان دا، و نار په زایی و دهر برینه
خراپهكانی سه باره ته به هیتكلیف نه خسته روو و له لای منیش دانی به وه نا كه
په شیمانه له وهی كه ویستی به ینی نئوان هاریتۆن و هیتكلیف بوو ژئیتت: ئهوه ی
راستی بیت باوه ر ناكهم هه رگیز برگه په کی له گۆ هاتبئته دهر، له وه كاته به دواوه له
مه ر چه وسئنه ره كه ی.

كاتئێ ئهوه سووكه شه ره قسه یه كۆتایی هات، دووباره بوونه وه هاوړئێ په كتر، وهك
جاران وهك قوتایی و مامۆستا سه رقآلی وانهكانی خۆیان بوون. پاش ئهوه ی
كارهكانی خۆم كرد، هاتمه ژووره وه لایان دانیشتم. كاتئێ سه یرم كردن هه ستم به
ئارامی و خۆشی كردو خۆشم نه مزانی كات چۆن به سه ره چوو. ده زانی كه
هه ردووكیان وهك منآلی خۆم حساب دهكهم: تا ئیسستا من شانازیم به كاسی دهكرد،
وا ئیسستا هاریتۆنیش سه رم بهرز دهكاته وه. به ماوه په کی زۆر كورت راستگوئی و
گه رمی و زیره کییه كهی شوئینی كه مته رخه می و ده بهنگی و جه ره زه ییه كهی گرته وه كه
پئیشتر فیری ببوو. ئەمانه هه موو سه رچاوه ی دلئسوژی كاسرین بوون. بیره
رۆشنه كهی سیفه تهكانی رۆشنكردنه وه، روح و سه ره برزی خسته سه ره كه سایه تی:
ئهو هاریتۆنه ی كه له كاتی شاد بوونم به كاسی له بانهكانی وئزه رینگ زۆر جیاوازه
له گه لئێ هاریتۆنه ی ئیسستا، زۆر جیاوازه لهو هاریتۆنه ی كه له كراگس بینیمان.
كاتئیک من پئیان سه رسام بووم، زه رده په ر سراهه وه و تاریک داهات و سه رۆكیش
گه راپه وه. له پرا هاته سه ره وه، له رینگه ی پئیشه وه هاته ژووره وه، چاوی به
هه رسیكمان كهوت، چاوی به دیمه نئیک سه یر كهوت، هه ره ئه وهنده وئرا گه یشته ی كه
سه رمان بهرز بکه ینه وه و سه یری بکه ین. به خۆم وت كه هیچ شتیکی خراپیان

نه كړدوه، ئیتر پیوست ناکات سره ډک توپه بیت. بلایسهی ناگره که سهری هردووکیانې رووناک خسته روو، پرویان وهک دوو منالی به په روش دهاتنه بهرچاوان، هرچهنده هاریتون ته منی بیست و سی سال و کاسی هه زده بوو هرهیه که یان روح و ههستی فیربون و داهیتانیا تیا بوو، هردووکیان تا ئه و ساته نه ئه زموونی باش و نه ههستی پیگه یشتنیا به خووه بینیبوو.

پیکه وه چاوه کانیا بهرز کړدوه بۆ روویه روو بوونه وهی بهر پیز هیتکلیم: تو تا ئیستا سهرنجی ئهوت نه داوه که چاوه کانیا پیک دهچیت، چاوی هردووکیان به چاوه کانی کاسرین ئیرنشؤ (دایکی کاسی و پووری هاریتون) دهچوو. کاسرینی ئیستا هیچی به کاسرینی دایکی نه دهچوو جگه له نیوچه وان و کونه لووته که وانه هییه که ی. به لام ویکچوونی هاریتون زور له و زیاتر بوو: له هه موو کاتیکدا تاک بوو، پاشان هه بیه تیکی تایبه تی هه بوو، له بهر ئه وهی ههسته کانی زنگ و توانسته ئه قلییه کانی بی هیز بوون بۆ هه چالاکییه ک. پیم وایه ئه و ویکچوونه بوو بهر پیز هیتکلیم بی چه ک کرد: به توو هییه کی زوره وه چووه لای ناگره که، به لام خیرا تیه له چووه کاتی سهری پیاوه گه نه که ی کرد: یان ده توانم بلیم سیفه تی گوړی، چونکه هه له وئ بوو. کتیه که ی له دهستی هاریتون وهرگرت و سهری لاپه ره کراوه که ی کرد و پاشان بی قسه دایه وه دهستی، کاسرینی به لاه نا: هاریتون توژیک له پشتییه وه وه ستابوو، هردووکیان رویشتن، منیش خه ریک بوو بروم، به لام پتی وتم دانیشه.

توژیک له و دیمه نه راما، پاشان وتی "ئه نجامی کی سهره، ها؟ یاخیبونتی کی پوچه بۆ کاره توندوتیژه کانم؟ ئامیر به کری ده گرم بۆ رووخاندنی هردوو خانووه که، خویشم مه شق ده که م تا وهک هیراکلسی به توانا کار بکه م، کاتیکیش هه موو شتیک ئاماده بوو و هاته ژیر دهسه لاتی خوّم، ئه و کاته ویستم ده بیت بۆ ئه وهی هردوو بنمیچی خانووه که ویران بکه م! هاوړی کونه کانم له منیا نه داوه، ئیستا کاتی خویه تی تو له ی خوّم له نوینه ره کانیا بکه مه وه: ده توانم ئه وه بکه م، که سیش ناتوانیت بموه ستینیت. به لام سووده که ی له کوپوهیه؟ گوئی به لیدان و کوتان نادم: ناتوانم خوّم تووشی ئه و ئاریشه یه بکه م دهستم بهرز بکه مه وه! وهک ئه وه وایه که ته واو ئه و

کاتانه من کریکاریم کړدوه و شکومه ندی خوّم بیر چووه ته وه. ئه مه زور دووره له حاله ته که: توانای ئه وم له دست داوه چیژ له ویرانکرنی ئه و دووه ببینم، زوریش بی تاقه تم ناتوانم تیکیان بشکینم.

هیتکلیم وتی: نیلی گوړانیکي سهر به دی ده که م. ئیستا له ژیر سیبه ری ئه و گوړانه دام. من چی تر خولقی ئه وم نه ماوه له ژیا نی روژانه مدا بخوّم و بخومه وه. ئه و دووه ی که ژوره که یان جیهیشت تاکه دوو ئامیرن که ماددیا نه دینه پیش چاوم، ئه و دهر که وتنه ش نازار و ئه شکه نه جم دهن. قسه له باره ی کاسرین ناکه م: هه زیش ناکه م بیر بکه مه وه، به لام زور هه ز ده که م له بهر چاوم ون بیا یه: وجودی کاسی له م ماله ته نیا ههسته کانم ده شیوین. هاریتونیش به شیوه یه کی جیاواز کارم تی ده کات: ئیستا گه ر کاریک بکه م بی ئه وهی شیت بم ئه و! هه رگیز جاریکی تر نایبینمه وه! رهنگه توش له گه ل ئه و رایه ی من بیت، که من وا خه ریکه به ده ستیا نه وه شیت ده م. گه ر بتوانم وه سفی هه زاران فورم و بیروکه ی رابردوو بکه م که دهسته به ری ده کات. به لام ئه وهی پیت ده لیم لای که س باسی ناکه یه، زوریش بیرم لای ئه و بهر نامه یه که دامناوه، دوا جار له میشم دینه دهر و جیهه جی ده بیت.

هیتکلیم بهر ده وام بوو "پینچ ده قیقه پیش ئیستا هاریتونم وهک گه نجیتی خوّم هاته بهرچاو، نهک وهک مروفتیک! به چهن دین ریگه هه ستم پتی کرد، که مه حال ده بوو به شیوه یه کی ئه قلانی هه ولی وه ستان دینم دابا. پیش هه موو شتیک، هه ز و خو شه ویستی بۆ کاسرین و نزیکوونه وه یان له یه کتر ترسیکی شوومی بۆ من پیش هیناوه. رهنگه توش وا بیر بکه یته وه ئه وه یان هه موو خه یالمی داگیر کړدوه، بیر ده که مه وه: ده بی دژی من هاوپه یمانیکیان ساز نه کړد بیت؟ باشه کاسرین (دایکی کاسرین) چی به بیر نایه ته وه؟ ناتوانم سهری ئه و نه زره بکه م، به لام سیفه ته کانی ئالایه کی سهر به خو یان دروست کړدوه! له هه موو هه وړیکدا، له سه ر هه موو دره ختیک - شنه ی با به شه و و روژ - وینه ی کاسرین چوار دهر یان گرتووم! ئاسایترین رووی پیاو و ئافره ت - سیفه ته کانی خوّم - گالته و به زمم پی ده که ن. ته واوی جیهان لیم بووه ته دیوه زمه یه ک، بووه ته ماریکی دریز و له ملم ئالاهه له وه ته ی کاسرینم له دست داوه، یان له وه ته ی مردووه! سهره رای ئه وهش، رووی هاریتون بریتی بوو له تارمایی

خۆشەويستىيە نەمرەكەي من، ئەو تارمايىيە بوو تە دېرک لە خۆشى و ناخۆشى و ئازار و شىكۆمەندىم چە قىيوە... بەلام دووبارە كەردنە وەي ئەو بىرۆكانە بۆ تۆ زىياتر توورەم دەكەن: تەنيا ئەو ت بۆ روون دەكاتە وە كە بۆچى دەبى من بە تەنيا بم، ھاوړىيەتى لەگەل ھاړيتۆن ھىچ سوودى نىيە، جگە لە ئازار ھىچى ترى بۆ من نىيە: سەرەراي ھەموو ئەمانەش نازانم بە چ شىوہىيەك ئەو ھاړيتۆنە سەگانىيە و ئامۆزاکەي وا سەريان پىكە وەناوہ. ھىچى تر ھەوسەلەم لەگەليان نەماوہ! ھەموو شتىك دەگۆرپىت!!".

پى دەچوو لە سەرە خۆي نەمايىت، بۆيە بە پرسىاريك لە دونياي خەيال ھىنامەوہ "بەريز ھىتكليف مەبەستت چىيە لە گۆران؟" ھەرچەندە بە پرواي خۆم نە مەترسى لە دەستدانى ھەستەكانى ھەبوو نە روحيشى دەدا: زۆر بەھيز و تەندروست بوو، بەلام ھەر لە منالايىوہ ئەو كورە ھەزى بەوہ بوو لەسەر شتى رەش بگىرسىتەوہ، و خەيالى سەير سەير بكات. جگە لە ترس و خەيال و بىرە رەشەكانى، بىروراي لە ھەموو خالىكى تر لەگەل ھى من تىكى دەكردەوہ.

وتم "نازانم تا گۆرانەكە روونەدات، نازانم چىيە. ئىستا نىمچە ھەستى پى دەكەم."

پرسىم "خۆ ھەست بە ھىچ نەخۆشىيەك ناكەيت، وا نىيە؟"

وہلامى داىوہ "نەخىر نىلى، ھىچ نەخۆشىم نىيە"

بەردەوام بووم "كەواتە لە مردن ناترسىت؟"

وہلامى داىوہ "ترس لە مردن؟ نەخىر! نە ترسم لە مردن ھەيە، نە ھەستى پى دەكەم نە ھىواشى بۆ دەخووزم. جا بۆچى لە مردن بترسم؟ من گوزەرانم زۆر باشە، كاريكى زۆر باشم ھەيە، ھىچ ترس و گومانم نىيە، من نامرم تا يەك تالە مووى رەش بە سەرمەوہ مابىت. لەگەل ئەوہشدا ناتوانم لەم بارودۆخەدا بەردەوام بم!! دەبى ھەناسەدان بە بىر خۆم بەيئىنمەوہ، رۆژانە لە يادم دەچىت ھەناسە بدەم - ھەرۋەھا خۆم بە بىر دللى خۆم دەھىنمەوہ بەردەوام بىت لە لىدان و ھەر تریەي بىت!! بەلام دللم لە وەلامدا باز دەدات و دەچەمىتەوہ: بە ھۆي ئەو تریانەي دللمەوہيە بچوكترىن كار بى بىركردنەوہ دەكەم، بە ھۆي ئەو تریانەوہ زىندوو و مردووم بۆ لىك جيا ناكړىتەوہ، بىركردنەوہكانم ھىچ پەيوەست نىن بە جىھانى راستەقىنەوہ. من ئىستا يەك تاكە

ئاواتم ھەيە كە بە ھەموو وجود و توانستەوہ ھەول دەدەم ئەو ئاواتەم بەيئىنمە دى. دەمىكە تەماي ئەو ئەو ئاواتەم ھەيە، لەو باوهر دام كە بەم زوانە ئەو ئاواتەم دىتە دى - چونكە وا خەرىكە بە ھەموو گىانمدا رۆ دەچىت و سەرى لە ھەناوى ناوم: وا خەرىكە قووتم دەدات، وا خەرىكە جىبەجى دەبىت. دانپىيانانەكانم وىژدانىيان ئاسوودە نەكردوہ، بەلام رەنگە بمكەن بە قەشمەرچار! ئۆھ خوايە! شەپرىكى درىژە، خۆزگە تەواو دەبوو!"

ورده ورده لە زوورەكە چووہ دەرەوہ، بە دەم رۆيشتنەوہ شتى سەير سەيرى لە بەر خۆيدا دووبارە دەكردەوہ، بە دەردى جۆزىف وتەنى، باوهرم كرد كە وىژدانى سەر زەوى لى كەردوہوہ تەدۆزەخ. لە خۆم پرسى چۆن ئەو كابرەيە كۆتاي پى دىت. ھەرچەندە پىشتەر بە دەگمەن ئەو شتانەي دەركاند، تەنانەت بە نىگاكانىشى، ئەوہ عادەتى بوو، گومانم لى نەبوو: بۆ خۆي دووپاتى كەردەوہ، بەلام نەك بۆ روحي، ھەموو ئەمانە واقىعەكەيان پى نىشان دەدا. بەريز لۆكوود ئەو تە لى بەدى نەكرد كاتى بىنىت: لەو ساتەي كە من قسە دەكەم، ژيانى وەك جارەن بوو، بەلام زۆر ھەزى لە تەنيايى دەكرد، و خۆيشى لە كەس نەدەگەياند و پىوہندى بە سەر زۆر شتەوہ نەبوو.

هاریتۆن پرسى: ئى چى وت؟
كاسرىن وه لآمى دايه وه: پىنى وتم به زووترىن كات له بهرچاوى ون بم. به لآم زۆر له جاران جياوازتر بوو، ساتىك وه ستام سهيرم كرد وهك جاران نه بوو.

هاريتۆن پرسى: چۆن بوو؟
كاسرىن وتى: وا دهزانى دلخۆش و پرشنگدار بووه. نه خيىر، هيچ نه بوو، زۆر وروژابوو، درنده و خوڤحال بوو!

بۆ خۆم بيرم كرده وه "كه واته چوونه دهره وهى شهوانى دلخۆشى دهكات!" ئه وهى راستى بيت منيش وهك كاسرىن واقم ورمابوو و قسه كانى راست بوون، نه مده ويرا دووپاتى قسه كهى كاسرىن بكه مه وه، چونكه ئيتتر ههلى وهرده گرت و دهستى به گالته و گهپ و كاره كانى خۆى ده كرد، كه ئه مانه ش بۆ ئه و باش نه بوون. بۆيه به مه به ستى شتىك خۆم گه يانده وه ژوورى. هيتكليف له دهرگا كراوه كه وه ستابوو، رهنك زهر د بوو و هه مو گيانى ده له رزى: له گه ل ئه وه شدا خوڤشيه كى سهير له چاوه كانى به دى دهكرا، ئه مه ته واوى ئاكارى رووى گۆر بيوو.

وتم "نانى به يانى دهخۆيت؟ شه و تا به يانى له دهره وه پياسه ت كردوه، ئىستا برسيت بووه!" ده مويست قسه ي لى دهر بىنم و بزانم له كوئى بووه، به لآم راسته وخۆ ئه و پرسى اهرم لى نه كرد.

سهرى نه رى لى له قاند و وتى "نه خيىر برسيم نيه". وهك بلى دهر بىزانى ده مه وى قسه ي لى دهر بىنم و ئه و هه له بقۆزمه وه.

شله ژام: وابزانم كاتى ئه وه نه بوو قسه ي لى دهر بىنم.

وتم "وابزانم كارىكى دروست نيه له و ساتانه بچييه دهره وه، ده بى له ناو جيگه بيت، كه ش و هه وا تهره نابى له دهره وه بيت. وابزانم خراب سه رمات بووه و تاشت گرتوه: ئىستا گرفتىك هه يه!"

هيتكليف وه لآمى دايه وه "هيچ شتىكم نيه كه به رگه ي بگرم. زۆر دلخۆشم ده كه يت گهر بچييه ژوره وه و به تهنيا جىم بىلى و بىزارم نه كه يت."

گويزا يه لى بووم: كاتى به تهنى شتييه وه تىپه ر بووم گويم له هه ناسه ي بوو، خيرا وهك هه ناسه ي پشيله هه ناسه ي وهرده گرت و ده دا يه وه.

به خۆم وت "به لى! وابزانم ته واو نه خوڤش كه وتووه. سه رم له وه دهر ناچىت ئه و

به شى سى و چوار

چهند رۆژىك دواى ئه و ئىواره يه، به رپىز هيتكليف هيچى تر له ژمه كانيش له گه ل ئىمه دانه دهنىشت، ههروه ها كاسرىن و هاريتۆنىشى له يه كتر جودا نه ده كرده وه، به لآم به هيچ شى وه يه كه نه يده ويست چاوى به و دووانه بكه وىت. رقى له ههسته كانى خۆى ده بووه وه، بۆيه هه ميشه خۆى ده شارده وه، خۆى ون ده كرد، له ماوه ي بيست و چوار سه عاتدا يهك ژه مى سووكى ده خوارد تهنيا بۆ ئه وهى له ژياندا بمىنىت.

شه وىكيان، هه موو نوستبوون، گويم لى بوو هيتكليف چوه خواره وه و به دهرگه ي پيشه وه دا چوه دهره وه. به لآم گويم له وه نه بوو بىته وه ژوورى، كه رۆژ بووه وه هيشتا هه ر نه هاتبووه وه. ئه و كاته له مانگى چواردا بووين: كه ش و هه وا گه رم و خوڤش بوو، چيمه نه كان سه وز ده چوونه وه و تيشكى خۆر زۆر به جوانى دار سى وه كانى دهره وشان دهنه وه. پاش نانى به يانى، كاسرىن سوور بوو له سه ر ئه وهى كه كورسيه كه م ببه مه ژىر دوا هه مين دره ختى خانوه كه و له تهك ئه ودا دانيشم و كاره كانيشم بكه م. سهيرى هاريتۆنى ده كرد كه به ته واوى له پروودا وه كه چاك بوو بووه وه، باخچه خنجيلانه كهى كاسى رىك ده خست، كه به هۆى كارى گه رى نار ه زاييه كانى جو زىف باخچه كهى گويزا يه وه ئه و گوڤه يه. زۆر نارام و دلخۆش بووم له بهر تيشكى خۆرى به هار و ئاسمانى شين به سه رمه وه. كاسرىن تا نزىكى دهره وه ي دهره وه چوو بۆ ئه وهى هه ندى ره گى گولى به هار له وى بىنىت، به لآم هه ر ئه وه ندم زانى به هه ناسه بركى وه هاته وه و پىنى وتين كه به رپىز هيتكليف وا دىته وه ژوورى. ههروه ها ئه وه شى وت كه به شى وه يه كى شپرزه و شى واو قسه ي له گه ل كردوه.

شهو له دهرهوه چی کردوه.

ئو نیوهپویه لهگهڵ ئیمه دانیشته بۆ نانی نیوهپۆ، قاپیکی پری له چیشته له دست من وهرگرت، وهک بلایی بیهوئیت هیچی تر بهرۆژوو نهبیته و دست به نان خواردن بکاتهوه.

ئییستا وهلامی قسهکهی بهیانی دامهوه، وتی "ئیلی نه سهرمام بووه و نه تاشم گرتوو. ئیستاش ئامادهم ئو خواردنهی تو به منت بهخشی بخۆم، چونکه ئهوه کاریکی عادیلانهیه."

دهستی دایه چهقۆ و چهنگالهکهی، ویستی دست به نان خواردن بکات، دوو پارووه نانی نهخوارد لهپرا وهستا. چهقۆ و چهنگالهکهی لهسهه مێزهکه دانایهوه، زۆر به پهڕۆشهوه سهیری پهنجهرهکهی کرد، پاشان ههستایه سهه پێ و چوو دهرهوه. بینیمان له باخچهکه دههات و دهچوو کاتیک ئیمه نانمان دهخوارد، هاریتۆن وتی دهچم پرسیری لێ دهکهم بۆچی نان ناخوات: وایزانی که ئیمه به جۆریک عاجزمان کردوه. کاتێ ئامۆزاکهی گهراپهوه، کاسرین پرسی "باشه، دیتهوه نانهکهی بخوات؟" هاریتۆن وهلامی دایهوه "نهخیر، چونکه برسی نییه: به ئاستهم خۆشی پتیه دیار بوو، منیش بیزارم کرد کاتێ دوو جار قسهه لهگهڵ کرد، پاشان پتیه وتم که خیرم دهگاتێ گهر به جی بیهێلم: دیار بوو پتیه سههیر بوو من چۆن ئاوا رووخۆشم لهگهڵ خهڵکی."

چیشتهکهیم به قاپهوه له نیو فرن دانا بۆ ئهوهی ههر گهرم بیته، پاش سهعاتیک یان دووان هاتهوه ژووری، که هاته ژووری، ژوورهکه زۆر ئارام و هیمن بوو، شتیکم لێ بینی که زۆر ناسروشتی بوو، بهلێ زۆر ناسروشتی بوو. خۆشی له ژیر ئهبرۆ رهشهکانیدا دیار بوو، جار جاره به زهردهخهنهیهک دانهکانی به نهرمی به دیار دهکهوتن، بالایی دهلهریهوه، نهک له بیهیزی و سههما بوونهوه بهلکو له بزه و خۆشییهوه بالایی دهلهریهوه.

نیازم وا بوو لێی بیرسم مهسهله چییه، کێ دلخۆشی کردوه؟ بهلام دواتر وتم "بهپێز هیتکلیف هیچ ههوالی خۆشت گوی لێ بووه؟ سهیره ئهمرۆ دلت خۆشه!"

وتی "ههوالی خۆش له کوئ بیته بۆ من؟ من دلم خۆشه چونکه برسیمه، خۆشییهکهی لهوهدایه نانم پێ ناخوړیت!"

وهلام داوه "ئهوهتا نانهکته ههر ماوه بۆچی ناخۆیت؟"

به خیرایی به منگهیهکهوه وتی "ئییستا ناخۆم، تا ئیواره چاوهپێ دهکهم. نیلی جاریکی تر لیت دهپاریمهوه و داوات لێ دهکهم که هاریتۆن و نهقۆراکهی تر ئاگهدار بکهرهوه که خۆیان به من نیشان نهدهن و لیم دوور بکهونهوه. نامهوی کیشه لهگهڵ کهس بنیمهوه: دهمهوی ههر خۆم به تهنیا لهم شوینه بم."

لیم پرسی "ئایا هیچ هویهکی نوێ هیه بۆ ئو خۆ به دوور گرتنهی تو؟ بهپێز هیتکلیف پیم بلێ بۆچی ئاوا نامۆی؟ دوینی شهو له کوئ بوویت؟ ئو پرسیارانه ناکهم تا بیزارت بکهم، بهلام.."

به پیکهئینهوه قسهی پێ بریم، وتی "بهلێ ئو پرسیاره زۆر من بیزار دهکات. باشه وهلامت دهدهمهوه. دوینی شهو له بهر دم دهرگای دۆزهخ بووم. ئهمرۆ له بهر دهرگای بهههشتم. وا چاوم له سهریهتی: ئهوهتا سی مهتر ماوه به خزمهت بگات! ئییستا تکت لێ دهکهم برۆ وازم لێ بینه! هیچ شتیکت گوی لێ نابیت بترسینیته، تکایه وازم لێ بین."

ژوورهکه و مێزهکه پاک کردهوه، زۆر به شپرزهی و دوودلیهوه رویشتم. ئو نیوهپویه له خانووکه نهچوو دهرهوه، کهسیش تهنیاپییهکهی لێ تیک نهدا، تا سهعات ههشتی ئیواره، ههرچهنده پتیه نهوتبووم بهلام مؤمیکم ههلگرت و نانی ئیوارهم بۆ برد. سههیری به پهنجهرهیهکی کراوهدا شوڕ کردبووهوه، بهلام سههیری دهرهوهی نهدهکرد: رووی له شوینه تاریکهکه کردبوو. ئاگرهکه بهس خۆلهمیش بوو، ژوورهکه زۆر سارد بووبوووه، بایهکی سارد له لای دار و درهختهکانی گیمهرتۆنهوه توند ههلی دهکرد و له ههموو پهنجهره کراوهکانی ئو ژوورهدا دهگیرسانهوه، ئو ناوهیان زۆر سارد کردبوو. بویه پیداهاتم یهک به یهک پهنجهرهکانم داخستهوه تا گهیشتمه پهنجهرهکهی ئو.

بۆ ئهوهی به ئاگای بهینمهوه، لیم پرسی "ئو پهنجهره داخهه؟" که قسهه کرد رووناکی مؤمهکه دهموچاوی رووناک کردهوه. ئای بهپێز لۆکوود نازانم چۆن باسی ئو دیمههه و ئو ساته بکهه! نازانم چۆن باسی ئو چاوه رهشه قوولانه بکهه! باسی ئو زهردهخهنه و پهنگه زهردهی بکهه! له بهر چاوم بهپێز هیتکلیف نهبوو بهلکو جتیک بوو، له ترسی خۆم، مؤمهکهه به دیوارهکه وهنا و

کوژایه‌وه و به تاریکی له‌و ناوه مامه‌وه.

به دهنگه ئاشناکه‌ی وه‌لامی دایه‌وه "به‌لّی دایخه. ئەو‌هتا، ئا له‌وئ ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی پاک هه‌یه! بۆچی مۆمه‌که‌ت ئاوا لی کرد؟ خیرابه، به‌کێکی تر بینه."

به‌ خیرایی چوومه‌ دهره‌وه و به‌ ترس و تۆقینه‌وه به‌ جۆزیفم وت "سه‌رۆک وتی ئاگرێک بینه و مۆمه‌که‌ داگیرسینه‌وه." به‌ جۆزیفم وت بچیت چونکه‌ من نه‌وێرام بچم. جۆزیف ئاگرێکی له‌ نیو مه‌شخه‌له‌که‌ برد و به‌ره‌و ئەوئ چوو: به‌لام یه‌کسه‌ر له‌گه‌ل خۆی هینایه‌وه، هه‌روه‌ها سینی نانی ئیواره‌شی له‌ ده‌سته‌که‌ی تری بوو، وتی به‌رێز هیتکیلف چوو سه‌ر جیگه‌که‌ی بۆ ئەوه‌ی بخه‌وێت و وتیشی هیچ ناخۆم. گوێمان لی بوو راسته‌وخۆ به‌ سه‌ر په‌یژه‌کان که‌وت، یه‌کسه‌ر نه‌چوووه ژووره‌که‌ی خۆی، به‌لکو چوووه ئەو ژووره‌ی که‌ پێخه‌فێکی ترسناکی لی بوو: هه‌روه‌کو پێشتر باسم کرد، په‌نجه‌ره‌ی ئەو ژووره‌ زۆر فراوانه‌ و هه‌موو که‌س ده‌توانیت به‌ نیویدا بچیته‌ دهره‌وه، یان بینه‌ ژووره‌وه، که‌ ئەو ژووره‌ی هه‌لبژارد زانیم به‌ نیازه‌ ئەمشه‌ویش بچیته‌ دهره‌وه، ئەو ژووره‌شی بۆیه‌ هه‌لبژاردبوو تا ئیمه‌ شکی لی نه‌که‌ین شه‌وانه‌ ده‌چیته‌ دهره‌وه.

بۆ خۆم بیرم کرده‌وه "ئوه‌ درنده‌یه‌ یان خوینمژه‌؟" من شتم له‌سه‌ر ئەو جۆره‌ که‌سانه‌ خویندبووه‌وه. پاشان هه‌موو ئەو رۆژانه‌م به‌ بیر هاتنه‌وه که‌ چۆن له‌ منالیدا به‌خێوم کرد، چاودیریم کرد تا بوو به‌ گه‌نج، له‌ هه‌موو شوینێک له‌گه‌لیدا بووم و به‌ دوا‌ی ده‌که‌وتم. که‌چی ئیستا ئاوا ترس و بیم و تۆقینی لی نیشتوو. کاتی که‌ بۆرژام له‌ خه‌یالما یه‌کێک پیتی ده‌وتم "باشه‌ ئەو شته‌ ره‌شه‌ ناشرینه‌ له‌ کوپوه‌ هاتوو، پیاویکی باش کاتی خۆی له‌گه‌ل خۆی هینایه‌وه بۆ مالی خۆی؟" ئیتر به‌ چاویکی خه‌والوو و نیمچه‌ خه‌وینکه‌وه بۆ خۆم دایک و باوکیکم بۆ دانا، هه‌میشه‌ بیرم ده‌کرده‌وه ده‌بێ له‌ کوپوه‌ هاتبیت، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌که‌ سه‌رم هینا و برد هه‌موو ژیا‌نی کوپه‌م به‌ خه‌یالدا هاته‌وه تا مردن و تازیه‌که‌شی، نه‌مزانی ئەو کوپه‌ له‌ کوپوه‌ هاتوو. له‌ خه‌یالما گۆرلێده‌ره‌که‌ ده‌پیرسی بۆ چی ئەو کابرایه‌ هیچ نازناوی باوبا‌پیرانی نییه‌. نه‌مانده‌توانی ته‌نانه‌ت ته‌مه‌نیشی پی بلێین بۆیه‌ ته‌نیا به‌ یه‌ک وشه‌ وه‌لامی گۆر لێده‌رمان دایه‌وه وتمان ناوی "هیتکیلف" ه. ئەو خه‌یالهم راست ده‌رچوو. ئیمه‌ وامان به‌ سه‌ر هات. گه‌ر له‌ لای هه‌وشه‌که‌وه بینه‌ ژووره‌وه، له‌سه‌ر کێله‌که‌ی

ته‌نیا ناو و به‌رواری مردنه‌که‌ی له‌سه‌ر نووسراوه.

ئیتتر ئەو شه‌وه‌ تا به‌یانی خه‌وم به‌ هیتکیلف بینی. به‌یانی هه‌ستامه‌وه و چوومه‌ نیو باخچه‌که‌، زۆر زوو بوو، ویستم بزانه‌م هیچ شتیکی یان ئاسه‌وارێک دیار نییه‌ به‌ په‌نجه‌ره‌که‌یه‌وه. هیچ شتیکی لی نه‌بوو، نیشانه‌یه‌کی لی نه‌بوو ده‌ری بخات که‌ شه‌و چووبینه‌ دهره‌وه. به‌ خۆم وت "دیاره‌ ئەمشه‌و له‌ مال نه‌چوووته دهره‌وه. که‌واته‌ ئەم‌رۆ ئاسایی ده‌بیت." نانی به‌یانیم بۆ ته‌واوی خیزانه‌که‌ ئاماده‌ کرد، ئەوه‌ عاده‌تی خۆم بوو، به‌یانان زوو هه‌له‌سه‌تام خۆم نانی به‌یانیم ئاماده‌ ده‌کرد، به‌لام به‌ هاریتۆن و کاسرینم وت که‌ هی خۆیان له‌ ژوورێکی تر بخۆن چونکه‌ سه‌رۆک هیتکیلف دینه‌ خواره‌وه با چاوی پێیان نه‌که‌وێت. بۆیه‌ ئەوانیش نانه‌که‌یان برده‌ دهره‌وه و له‌ ژیر دارێک دانیشتن، منیش میزێکی بچووکم بۆ بردن بۆ ئەوه‌ی به‌ ئیسراحه‌ت نانه‌که‌ بخۆن.

کاتی که‌ هاتمه‌وه ژوورێ، به‌رێز هیتکیلفم له‌ خواره‌وه بینی. هیتکیلف و جۆزیف باسی هه‌ندی کارێ نیو کێلگه‌که‌یان ده‌کرد، زۆر به‌ دروستی و ره‌وانی فه‌رمانی به‌ جۆزیف کرد، به‌لام به‌ خیرایی قسه‌ی ده‌کرد، سه‌ری به‌ به‌رده‌وامی به‌ لایه‌کدا وه‌رده‌گێرا، هه‌مان ده‌ربیرنی پێشووی هه‌بوو، ته‌نانه‌ت به‌ زیاده‌شه‌وه. کاتی جۆزیف ژووره‌که‌ی جیه‌ه‌شت، له‌ هه‌مان ئەو شوینه‌ دانیشت که‌ به‌ گشتی هه‌ر ئەویی بۆ دانیشتن هه‌له‌به‌ژارد. کوپێک قاوه‌م له‌ به‌رده‌می دانا. هاته‌ پێشه‌وه و باسکی له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانا و سه‌یری دیواری به‌رامبه‌ری ده‌کرد، به‌ چاوه‌ ماندووکه‌انی له‌سه‌ر تا خوار سه‌یری دیواره‌که‌ی ده‌کرد، پاشان بۆ ماوه‌ی یه‌ک ده‌قیقه‌ زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه چاوه‌کانی له‌سه‌ر دیواره‌که‌ له‌نگه‌ریان گرت.

هه‌ندی نانم له‌ به‌رده‌می دانا و وتم "وه‌ره‌ تا گه‌رمه‌ نانه‌که‌ت بخۆ: ئەوه‌ سه‌عاتیکه‌ چاوه‌رپیت ده‌کات."

گرنگی به‌ من نه‌دا، یان ئەوه‌تا هه‌ر منی نه‌دیوو، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت. به‌لام له‌ پێش چاوی من ددانه‌کانی لێک جیر ده‌کردنه‌وه نه‌ک زه‌رده‌خه‌نه‌.

هاوارم لی هه‌ستا "به‌رێز هیتکیلف! سه‌رۆک! وا مه‌که‌ توخوا وا مه‌که‌، وا سه‌یر مه‌که‌ وه‌ک بلێی وینه‌یه‌کی سه‌یری له‌وێیه‌، چی ده‌بینی."

هیتکیلف وه‌لامی دایه‌وه "توخوا، وامه‌که‌ ده‌ی به‌رزتر هاوار بکه‌. رووت وه‌رگێره‌ و

پیم بلی، هەر تەنیا خۆمانین؟

وەلام داوہ "بئی گومان، هەر تەنئی خۆمانین."

بە دوو دلی گویرایلی بووم، وەک بلی هیشتا بە تەواوی دلیا نەبووم کە تەنئی من و ئەوین یان نا. دەستیکی بە میژە کە داھینا هەرچی بۆ نانی بەیانی دانرابوو ڕایمائی، ئیتر سەری بە میژە بەتالە کە کرد و سرتەر ڕوانییە شوینی مەبەستی خۆی.

ئێستا زانیم کە سەیری دیوارە کە نە دەکرد، هەستم کرد کە سەیری شوینیکی دەکات دوو مەتر لە خۆیەو دوورە. هەرچیەک بوویت، دیار بوو بە جوژیک لە جوژەکان جارێک بە ئازار و جارێک بە خۆشی پێوەندی لەگەڵ دەکرد. دەنگی لێو نە دەهات بەلام لە زمانی سەرۆفەسالی ڕا دیار بوو قسە لەگەڵ یەکیک دەکات. شتە خەیاڵییە کەش جیگیر نەبوو: چونکە چاوەکانی لە شوینیکیەو بۆ شوینیکی تر دەگۆزرایەو، تەنانەت کاتی قسە لەگەڵ من دەکرد هەر جارە و سەیری شوینیکی دەکرد. کاتی شتەکانم لە بەردەمی دانایەو، پیم وت کە شتیکی بخوا. ئیتر هۆشی لای من نەبوو، دەستی بۆ نەنە کە دەبرد، دەستی بە لایەکی تر دا دەچوو، دەستی لەسەر میژە کە ڕادەگرت، نەیدەزانی بۆ چ مەبەستیکی دەستی ڕەوان دەکات. بە ڕای من ئاگای لە خواردن و میژ و من نەبوو.

دوچار ئارام گرت و دانیشتم، هەولم دا ئەو شتە خەیاڵییە بەرچاوی نەهێلم. تا لیم توورە بوو و هەستایە سەر پێ، لیمی پرسی: بۆچی لیم ناگەریت بە تەنیا نەنە کەم قوزەلقورت بکەم؟ بۆیە ئیتر شتەکانم لە پێش دادەنا و دەرویشتم. ئەو وشانەیی گوت و خانووە کە ی جیھێشت، هیواش هیواش بە ئیو باخچە کە دا ڕۆیشت و لە دەروازە کەو و ن بوو.

کات درەنگی داھینا، ئیوارەییەکی تر هات. نەمدەتوانی تا درەنگ چاوەرێ بکەم، کاتیکیش تا درەنگ دەمامەو ئیتر خەوم لی دەزرا و نەمدەتوانی بنووم. پاش نیوی شەو گەراییەو، لە بری ئەو ی جیھێتە سەر جیگە کە ی، لە خوارەو لە ژووریکدا خۆی بەند کرد. بۆ ماوەیەک گویم ڕادیرا، دوچار ماندوو بووم و چوومە ژوورە کە ی خۆم. چونکە نەمدەتوانی لەو ی پال بکەوم، بە سەدان خەیاڵ و بیرکردنەو ی جوژاوجوژ میشکیان هەراسان کردم.

تەپە ی پێی بەرێز هیتکیفم ناسییەو، بە بئی باکی خش خش دەیدا لە ئەرزە کە،

ژوچار بیدەنگییە کە ی دەشکاند بە هۆی نالە یە ک یان ئارەزوویکی قوولەو. هەمیشە چەند وشە یە ک ی لە بەر خۆ دووبارە دەکردنەو، ئەو ی من لی تیدەگە ی شتم تەنیا ناوی کاسرین بوو، لەگەڵ چەند وشە یە ک کە دەبریی ئازار و ئەشکە نجە ی ناو ناخی بوو، وەک بلی بۆ یە ک ی بەرامبەری قسە دەکات، هیواش و بە جدی قسە ی دەکرد، قسەکانیش لە قوولایی ناخیەو هەلە قوولان. تاقەتی ئەو م نەبوو یە کسەر بچمە ژوورە کە ی خۆم، بەلام ویستم لەو خەونە ی بە ئاگای بێنمەو، بۆیە لە لای ئاگردانی موبەقە کە کە وتم. ئەو زووتر لە من بیدار بوو. یە کسەر دەرگا کە ی کردەو و وتی "نلی وەرە بە یانی، بە رووناکییە کە تەو وەرە ژوورەو."

وەلام داوہ "وا سەعات چوار لی دا. مؤمیکت دەوئی بچییە سەرەو: دەتوانی یە ک ی بەو ئاگرە داگیرسینی."

وتی "نا، نامەوئی بچمە سەرەو. وەرە ژوورەو، ئاگریکم بۆ بێنە، هەرچیە کە ت دەوئی لە ژوورە کە ئەنجامی بە ی، سەر بەستی."

وتم "دەبی خەلوورە کە خۆش بکەمەو، پێش ئەو ی هیچ شتیکی بکەم." لە هەمان کاتدا هەر دەهات و دەچوو. هەنسکەکانی ئەو نەندە بە حەسرەت و گەورە بوون دەرفەتی ئەو ی نەبوو لە ئیوان هەنسکەکانەو هەناسە بەدات.

هیتکیف وتی "کە ڕۆژ بوووە بە دوای گریندا دەنیرم. دەمەوئی هەندی کاری یاساییم بۆ جیبه جی بکات، چونکە هیشتا لەسەر خۆم دەتوانم باش بیر لە مەسە لەکان بکەمەو، ئێستا دەتوانم بە هیمنی کارەکانم بکەم. هیشتا وەسیەتنامە کە م نەنووسیو، ئە ی چۆن مۆلکە کە م جی بهێلم! ناتوانم ئەو کارە بکەم. خۆزگە هەموو مال و مۆلکم لە ناو دەبرد لەسەر رووی زەوی."

قسەم پێ بری و وتم "بەرێز هیتکیف من وا نالیم. با وەسیەتنامە کە ت بمینیت: کاتت ماوہ تۆبە بکەیت لەو هەموو ناعەدالەتیە ی ئەنجامت داوہ! هەرگیز باوەریم نە دەکرد کە تۆ وا شیرزە و پەشو کاو بیت: هەموو شتیکی، مۆلک و سەرۆت و سامانت سەرچاوە ی هەلەکانی خۆتن. تۆ هۆشت لە خۆ نەبوو ئەو سی ڕۆژە ی ڕابردو، وەرە هەندی خواردن بخۆ ئینجا کە میک پشوو بەد. برۆ ئیستا لە بەردەمی ئاوینە یە ک سەیری خۆت بکە، ئینجا دەزانی چەندە پێویستت بە خواردن و پشوودانە. روومەتە کانت لاواز و بەتال بوونە، چاوە کانت زەق، وەک کە سێک کە لە

نايه شينم، نازايانه دهچم ته نيا سه يريكي ده كه م.

زور هه و لم دا به كليليكي تر ده رگا كه بكه مه وه، سه يري ژووره وه م كرد، بينم به پريز هيتكليف له و پيه له سه ر پشت كه وتوو. چاو هكاني منيان بيني زور توند و به په رو ش بوون، زور تر سام، پاشان زه رده خه نه يه كي هاتي. بيرم بۆ مردن نه چوو: به لام ده موچاو و قورگي به ناوي باران شو رابوونه وه، شته كاني سه ر جيگه كه ي ته ر بووبوون، ده ستم گه ياندي هيج هه ست و خوستي نه بوو. لاچاويكي هه ر له په نجه ره كه بوو. ده ستيكي شكابوو، هيج خو پين له شو ينه شكاو هكه ي نه ده هات، كه په نجه كانم به ده ماري وه نا، ئيتر دلنيا بووم كه گياني ده رچوو وه و مردوو!

په نجه ره كه م داخسته وه، قزه ره ش و دريژه كه يم به سه ر نيوچه وانيدا دا هينا. هه و لم دا چاو هكاني دا بخه م، هه رچه ندي كردم چاو هكاني دانه خران. ديار بوو گالته يان به هه و له كاني من ده هات، هه روه ها ليو و دانه سپيه كاني گالته يان به من ده هات! ديسان ده ستم كرد به ترس، وهك تر سنوكان هاوارم بۆ جو زيف كرد. جو زيف سه ر كه وت و دهنگي ليو هات، به لام نه يو يرا ده ستي بكاتي.

جو زيف هاواري لي هه سنا "شه يتانه كه روحي چوو ده ر! بزانه به مردوويش چاوي هه ر له تو له يه! به مردوويش گالته ي به ئيمه ديت! تاوانباري گه وره چوو پي خوي!" هه ر نه وه نده م زاني جو زيف له سه ر نه ژنو كاني كه وت و ده ستي بۆ ئاسمان به رز كرده وه، ده ستي كرد به سوپاس كردني خوا كه سه رو كه كه ي به مافي خوي گه يشت.

به و ديمه نه تر سنا كه حه په سام، به ويستي خوم نه بوو بيرو هوشم بۆ جو ريكي له دلته نكيه كي سامناك چوو. به لام هاريتوني داماو، له هه موويان زياتر ده رده سه ري به ده ستي هيتكليف بيني، تاكه كه س بوو كه به راستي نازاري چه شت. شه وي تا به ياني لاي ته رمه كه دانيشت، زور كول بۆ چه وسينه ره كه ي ده گريا. ده سته كاني له باوه ش ده گرت و رووه درندانه كه ي ماچ ده كرد له كاتيكا نه واني تر هه موو به مردوويش لي دي ده ترسان، كه س له و باوه ردا نه بوو هاريتون به م شيوه يه دلي بۆ چه وسينه ره كه ي بسووتيت، هه رچه نده مردوو هه ر ناخوشه له به ر چاوت بيت.

به پريز كينيس سه ري سو رما بوو به شيوه ي مردني سه رو ك. راستيه كه م شارده وه كه بۆ ماوه ي چوار روژه ناني نه خواردوو، له وه تر سام نه وهك گرفتم بۆ بنيتته وه و بليت بو چي نانت نه داوه تي. دواييش قه ناعه تم به وه هينا كه به نه نقه ست نه بوو ناني

نه ده خوارد، به لكو ده رنه جامي نه خو شيه كه ي درم بوو.

له به ر چاوي هه موو ده ر و دراوسيكان هه روه كو خوي ده يو يست به هه مان شيوه ناشتمان. هاريتون و من و گو رليده ر و شه ش پياوي ديكه كفنه كه م هه لگرت، له ته واوي نه واني تر گه يشتين. شه ش پياوه كه رو يشتن كاتي ته رمه كه يان له سه ر گو ريه كه ي دانا: ئيمه مائنه وه تا دا يانپوشي. هاريتون، زور ده گريا، چيمه نه سه وزه كه ي هه لده كه ني و خوي به جواني دا يده نا: ديمه نيكي زور هيمن بوو. ته رمه كه ده وت خه وي لي كه وتوو! به لام گه ر پرسيار له خه لكي نه م ناوه بكه يت سو يند به ئينجيل ده خون كه هيتكليف ده روات: هه موو نه و كه سانه ي لي بوو كه له نزيك كه نيسه يان له نيو به ياره كان چاويان پي كه وتبوو، ته نانه ت نه وه ي له نيو نه و خانووه ش له گه لي دانيشتبوون. چيروكي سه يريان لي ده گيرايه وه، كه من و تو گو يمان لي نه بووه! ئيستاش نه و جو زيفه پيره ي ئيستا وا له مو به كه كه لاي ناگره كه دانيشتوو ده ليت كه دوو كه سي بينيوه كه به نيو په نجه ره ي ژووري هيتكليف ده روان له وه ته ي مردوو چاويان هه ر له و په نجه ره يه - مانگيك پيش ئيستا زور شتي سه ير به سه ر من هات. ئيواره يه ك ده چوو مه گرهنج - ئيواره يه كي تاريك بوو، برووسك هه ره شه ي ده كرد - هه ركه سوورامه وه له بانه كاني ويزه رينگ، چاوم به كوريك كه وت كه مه ريك و دوو به رخي به پيشه خو يدا بوو. زور به نامويي ده گريا، پي ده چوو كه به رখে كان زور بز او بوون و به ريكي نه ده رو يشتن.

ليم پرسى "قوته پياوه كه ي من، مه سه له چيه؟"

به گريانه وه وتي "نه وه تا هيتكليف و ئافره تيك له ژير نه و دره خته وه ن."

من هيجم نه بيني، به لام نه به خوي و نه مه ره كه ي نه ده رو يشتن بويه پيم وت كه ريگه ي خواره وه بگريت. ديار بوو تارماييه كاني له بيره خوي برده وه، به ته نيا به نيو به ياره كاندا چوو، دواتر ون بوو هيجم نه بيني. له و ساته به دواوه ناو يرم به تاريكي بجمه ده ره وه و زوريش ده ترسيم گه ر به ته نيا له م خانووه نه گبه ته بم: من ليره ناتوانم بريم، زور حه ز ده كه م، كاسرين و هاريتون ئيره جي بيلن و بچينه وه گرهنج.

وتم "كه واته نه وان ده چنه گرهنج، وانيه؟"

خاتوو دين وه لامي دا يه وه "به لي. هه ركه بوون به هاوسه ري يه كتر، و ابزانم له سه ري سالي نو ي زه ماوه ند ده گيرن."

5	.....	به‌شی به‌که‌م
12	.....	به‌شی دووهم
25	.....	به‌شی سییه‌م
41	.....	به‌شی چوارهم
51	.....	به‌شی پینجه‌م
65	.....	به‌شی هه‌وته‌م
79	.....	به‌شی هه‌شته‌م
91	.....	به‌شی نۆیه‌م
112	.....	به‌شی دهیه‌م
134	.....	به‌شی یانزهم
148	.....	به‌شی دوآنزهم
165	.....	به‌شی سیانزهم
178	.....	به‌شی چواردهم
190	.....	به‌شی پانزهم
200	.....	به‌شی شانزهم
206	.....	به‌شی هه‌فده‌م
227	.....	به‌شی هه‌ژده‌م
238	.....	به‌شی نۆزده‌م
243	.....	به‌شی بیسته‌م
251	.....	به‌شی بیست و یه‌ک
272	.....	به‌شی بیست و دوو
280	.....	به‌شی بیست و سێ
290	.....	به‌شی بیست و چوار
302	.....	به‌شی بیست و پینج
307	.....	به‌شی بیست و شه‌ش
313	.....	به‌شی بیست و هه‌وت
328	.....	به‌شی بیست و هه‌شت
337	.....	به‌شی بیست و نۆ
344	.....	به‌شی سی
352	.....	به‌شی سی و یه‌ک
359	.....	به‌شی سی و دوو
371	.....	به‌شی سی و سێ
381	.....	به‌شی سی و چوار

وتم "ئهی باشه کۆ له بانه‌کانی ویزهرینگ ده‌ژیت؟"
خاتوو دین وتی "بۆچی، جوژیف له‌گه‌ڵ کورپیک لێره ده‌مینه‌وه، چاودێری خانووکه‌ ده‌که‌ن. ئه‌وان له موبه‌قه‌که ده‌ژین و ئه‌وانی تریش هیچ قسه ناکه‌ن."

وتم "ئهی باشه تارماییه‌کان چییان به‌ سه‌ر دیت؟"
نیلی سه‌ری نه‌ری له‌قاند و وتی "نه‌خێر، به‌رپز لۆکوود، من پیم وایه ئیستا مردووکه‌کان له به‌هه‌شتان: شتیکی باش نییه به‌ گالته‌وه باسی مردووان بکه‌ین."
له‌و قسانه‌دا بووین، ده‌رگای باخچه‌که کرایه‌وه، هاریتۆن و کاسرین له‌ پیاسه هاتنه‌وه.

له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه ئه‌وانم بینی و وتم "ئه‌وانه هاورپی هیچ شتیکی نین. پیکه‌وه ته‌نها له‌ دوو شه‌یتان ده‌چن."

هه‌رکه له‌ ده‌رگا به‌ردینه‌که نزیك بوونه‌وه، وه‌ستان بۆ ئه‌وه‌ی دواه‌مین نیگیان پیشه‌کشی مانگ بکه‌ن، یان راستتر بلیم له‌ ژیر رۆشنایی مانگ دواه‌مین نیگای خۆشه‌ویستی ئاراسته‌ی یه‌کتر بکه‌ن. هه‌زم لێ بوو من له‌گه‌ڵ خاتوو دین نه‌بین، بۆیه خۆم کرد به‌ موبه‌قه‌که، ئه‌وان هاتنه ژووره‌وه منیان نه‌بینی و جوژیفیش که له‌ موبه‌قه‌که بوو منی نه‌ناسییه‌وه. ئیتر له‌ ده‌رگای پشته‌وه به‌ره‌و ماڵ به‌رپێ که‌وتم.

چوونه‌وه‌م بۆ ماڵه‌وه درێژه‌ی خایاند چونکه به‌ لای که‌نیسه‌که‌دا چوومه‌وه. کاتی به‌ لای دیواره‌کانی که‌نیسه‌که‌دا رۆیشتم هه‌ستم کرد رۆو له‌ بۆگه‌نبوون و وێرانبوونه، ته‌نانه‌ت له‌ ماوه‌ی هه‌وت مانگدا ته‌واو وێران ببوو: زۆربه‌ی په‌نجه‌ره‌کان شکابوون، پارچه شووشه لێره له‌وێ ئه‌رزیان پۆشیبوو، دیار بوو که بنمیچه‌که دلۆپه‌ی بارانی پاییزی ده‌کرد. گه‌رام تا سێ کیلم له‌ لێژایی به‌یاره‌کاندا دۆزییه‌وه: ئه‌وه‌ی ناوه‌راستیان په‌سası بوو له‌ نێو به‌یاره‌کاندا ون ببوو: گوژی ئیدگار لینتن به‌ چیمه‌ن داپۆشراوو، به‌لام هی هیتکلیف گوژیکی رپوت بوو.

له‌ ژیر ئاسمانی بێ خه‌م، تۆژیک لای گوژه‌کان مامه‌وه: سه‌یری په‌پوله‌کانم ده‌کرد له‌ نێو دارو ده‌وه‌نه‌کاندا باله‌ فرکییان بوو، گویم له‌ شنه‌ بایه‌کی نه‌رم بوو له‌ نێو چیمه‌نه‌که، واقم ورمابوو له‌وه‌ی کۆ به‌وه باوه‌ر ده‌کات ئه‌وانه‌ی له‌ ژیر ئه‌و گله‌ن ئیستا له‌ خه‌ویکی پر له‌ شه‌ردا نین!